

**Annales typographici ab artis inventae origine ad annum MD [-MDLVII.
-Appendix ... ad annum MDCLXIV] / Operâ Mich. Maittaire, A.M.**

Contributors

Maittaire, Michael, 1667-1747.

Publication/Creation

Hagæ-Comitvm, etc. : I. Vaillant, etc., 1719-1741.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/f7rsb7bf>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

pp335-6 original setting (cancellandum)
cancellans between pp394 and 395 (Ddd2)
Lost (blank) leaf Ddd4 wanting (cf copy2)

ANNALS
TYPOGRAPHICI

AB ANNO M.D.

A D

ANNUM M.D. XXXVI.

CONTINUATI.

Opera

MICH. MAITTAIRE A. M.

TOMI SECUNDI

PARS PRIOR.

HAGÆ-COMITUM,

Apud { FRATRES VAILLANT,
 ET
 NICOLAUM PREVOST.

M. D. CC XXII

ILLUSTRISSIMO PRINCIPI
GULIELMO CAVENDISH
DUCI DEVONIAE &c.
NOBILISSIMI PERISCCELIDIS
ORDINIS EQUITI
S. D.
MICHAEL MAITTAIRE.

INter illa mutua, quibus maximè constat humana societas, officia nullum sanctius esse arbitror aut solennius, nullum probo ingenuoque viro magis colendum, quàm justam beneficiorum acceptorum recordationem. Ut igitur tuum, ILLUSTRISSE PRINCEPS, nomen huic secundo Annalium Typographicorum Volumini præfigerem, me impulit, non vana & avidior meis Opusculis famam aucupandi ambitio; sed gratum publicè, quantum debiles meos conatus operâ tuâ promove-
ris, recognoscendi desiderium. Mecum non tantum, quicquid Librorum rario-
rum tua lectissima continet Bibliotheca,
* 2 fed

DEDICATIO.

sed tuum etiam de rebus litterariis iudicium, sæpe communicasti. In Librariis haud aliter atque in aliis opibus se res habet: accumulare, cupiunt plerique, & multis contingit; uti & impertire, tibi cum perpauca datur. Accedit ad hæc suavissimus conversandi, & quod rectius noveris, ultro impertiendi modus; candidus adeò & familiaris, adeò ab omni fastu alienus, ut in tam excelsa dignitatis gradu paucos inveniamus in colloquiis habendis tam faciles, pauciores in minutis antiquitatis eruditæ discutiendis tam diligentes & paratos. Cùm in summo rerum fastigio natus genium habeas tantæ amplitudini parem; nihil te indignum putas, quod virum decet litteratum: primumque non solum inter proceres sed & doctos locum meruisti. In te generis nobilitas & omnium rerum honestarum doctrina ita feliciter conspirant, ut, utra alteram magis ornet, dubitetur: te autem & honores ita geris, ut nemo non agnoscat animum his longè superiorem.

Illa

DEDICATIO.

Illa fanè est nobilitas , quæ , quicquid pervulgato naturæ ordine devolutum à maioribus acceperit , sibi afferit non avito sed suo jure & haud vulgari meritorum viâ ; stemmatâque suæ non tam domûs antiquæ decoramenta quàm virtutis singularis præmia vendicat. Tuam igitur fortunam laudamus , eruditionem miramur , virtutem amamus. Opibus mores non tradidisse , his illisque litteras faciâsse , summi viri est : cujus exemplum majoribus prælucet , & patriæ prodest ; cujus utilitas nullis temporum vicibus excluditur.

Verùm Epistolæ hujus non est , in tuas , NOBILISSIME DUX, laudes longiùs exspatiari ; sed mihi meoque Opusculo te Patronum orare. Nulli certè Operi aptior quæsitus est Patronus. De Librorum antiquitate agitur. Eccui hæc familiariùs innotuit ? Quis in illis conquerendis diligentior , in dignoscendis sagacior , in legendis attentior ? Differitur de Viris suo ævo celeberrimis ; qui omni doctrinâ &

a 3 virtute

DEDICATIO.

virtute ornatissimi, familiis amplissimis nati, loco & honoribus insignes, cum rebus publicis tractandis, tum litteris promovendis incubuerunt. Cujus nomen tantis nominibus præfigam? Cujus fidei tot clientes honestissimos committam; ni-viri, iisdem disciplinis & moribus instructi; qui nobilitate generis & luminibus litterarum facem illis præferat; qui acri judicio cum summâ humanitate conjuncto præditus illorum meritum sciat expendere, suæ authoritatis potentiâ queat protegere? Minores haud decuit tibi clientes obtulisse; & ipsi minorem indignarentur patronum.

Hactenus alienam egi causam: mea nunc agenda est. Illi celebres viri, quorum Historiam in his Annalibus scribere aggressus sum, quibus utinam obtigisset Scriptor, qualem paravi Patronum! nullus dubito, quin gratiam facilè per se & me tacente impetrent. Illis abunde est meritorum, & causa potior: mihi minimum, & causa multo infirmior. Mihi igitur

DEDICATIO.

igitur quò infirmiores sunt vires, eò fir-
mius comparandum est præsidium: nec
mirum itaque, si ad te non modò cog-
nitorem harum rerum peritissimum, sed
etiam benevolum omnium, quæ & ma-
teriam ipsam satî arduam & Scriptorem
satî imbecillum impediunt, difficulta-
tum æstimatorem æquissimûmque judi-
cem confugiam.

Fas mihi sit, *Vir ortu, loco & titulis præ-
nobilis, animo & meritis nobilior*, illam, quæ
olim (nam juvat meminisse) in nobilis-
simo adolescente emicuit, indolem, nil
nisi magnum tunc promittentem; nunc
in principe viro adultam, promissis in-
gentibus satisfacientem, plenâque luce
effulgentem, contemplari. Fas sit, sal-
vâ, quæ tuæ dignitati debetur, reveren-
tiâ, tibi in mentem revocare commune
quondam in eâdem Scholâ sub eodem
Præceptore contubernium. Fas sit, mag-
no quantumvis interjecto spatio, illam,
quæ inter collactaneos esse solet, cognâ-
tionem commemorare: &, per almam
nutri-

DEDICATIO.

nutricem, quæ nos educavit, Scholam; per & optimi, qui nos instituit, Præceptoris memoriam, fidem tuam implorare. Liceat, quem condiscipulum aliquando vocare mihi summo honori fuit, eundem Patronum omni, quo par est, obsequio & observantiâ colere.

Vale, PRÆSTANTISSIME PRINCEPS, te DEUS OPT. MAX. bonis omnibus cumulet; diûque fospitem præstet, egregium tuæ Patriæ Columnen & Ornamentum.

Londini. Calend. Novemb. 1721.

LECTORI S.

SEntio equidem, amice Lector, nihil esse iniquius, quàm ex primâ facie quicquam æstimare. Res longè aliter dat sese antè ac pòst quàm inceperis : nemo, quantum onus sit, & quid humeri valeant, satis intelligit, donec his illud incumbat. In construendis ædibus, sumptus persæpe & negotium summam rationum, quæ à principio fuerant institutæ, excedunt. Omnia ex intervallo brevi majora, ex longo minora cernuntur. Ego sanè, cùm primùm hanc typographicam telam contexere meditarer, spatium non annuo longius eidem percurrendæ præstitueram. Ubi exorsus sum & paulò progressus, opus indies succrescere percepi; & prævideo, *currente rotâ, cùm urceum instituerim, amphoram exituram*. Materiem totam intrâ unius Libri limites conclusum iri speraveram; & vix limen egressus Volumen implevi, alterum edo; nec iter mihi multò plus dimidio peractum est. Quò plura innotescunt, eò plura deprehendo à me ignorata; quò ulteriùs moveo pedem, eò latior patet campus: Et inter metendum, sub falce miror ipsam feraciùs & altiùs ad- crescere segetem.

Ubique ferè gentium citò frequentari cœpit Typographiæ studium; & ubicunque omnis litterarum non penitus exulabat notitia, Ars illa ipsiusque cultores fautoresque hospitium invenerunt & adjumentum. Tot & tam varia ex diversis passim prælis Opera prodibant chalcographica, ut eorum numerus iniri non possit; & si posset, tædiine plus nescio an voluptatis crearet legentibus; emptorésque ditaret magis an gravaret. Ea erat plurimorum illis temporibus Typographorum eruditio, ut sua non solùm edendis doctorum Virorum Operibus commodarent præla, sed ab iisdem etiam in familiaritatem consuetudinémque reciperentur. Effecit ista animorum inter utrosque studiorúmque amica conjunctio, ut, dum illorum Historiam persequor, horum etiam ex magnâ parte Vitam cogar describere. Frequentes, quas ad se invicem de litterariis rebus dabant, Litteræ sæpe sunt admiscen-
*
dæ;

dæ; mutuúmque istud commercium his *Annalibus* multam & miscellaneam rerum, quas in tantam molem excrescere potuisse minimè putaveram, & sine Operis ipsius detrimento omittere nequiveram farraginem intulit. In tam multiplici varietate (cùm enim in nullo uno Scriptore omnia hujusmodi collecta occurrerent, distracta ex variis varia corrigare necesse habui) difficillimum est certum ordinem exactamque methodi (quam *Annalium* scriptura postulat) rationem servare. Multorum, qui eadem ætate floruerunt, Typographorum, illustriorum præcipuè, Vitas non simul construere, & eadem (ut ajunt) *fideliâ duos parietes dealbare*, sed singulos seorsim tradere commodius duxi, ne res magis confundere viderer, quàm tractare. Hinc crebrò evenit, ut, dum unius Typographi Vita me tenet occupationem, longiùs provehar; & alter illi coætaneus nec minùs clarus me postea revocet, & jubeat iter confectum remetiri; cùmque cogar sequi, quò trahunt singuli retrahuntque, sæpius interrumpatur *Annalium* filum, nec possit æquabili semper temporis tractu procedere.

In Librorum Catalogis, quos his *Annalium Typographicorum* Voluminibus infero, nolo, Lector, expectes perfectum omnium, qui ubique ab omnibus excusi prodierunt, Codicum Indicem. Huic, sanè nescio, quis sufficiat operi; in quo absolvendo Scriptorem (si, quod vix credo, reperiri possit, cui cunctas & publicas & privatas Bibliothecas in toto terrarum orbe dispersas attentissimè evolvere licuisset) tempus, charta, patientia deficerent. Ego sanè meam incertitiam lubentissimè hìc agnosco. Novi eruditis causam fore conquerendi, multas imò & præcipuas notabilésque à me Editiones fuisse prætermittas. Sed hanc materiam exhaustiendi, vix (ut dixi modò) ullarum; pro dignitate aliquatenus ornandi, non mearum est virium. Necessariam harum rerum cognitionem mihi non permisit ignobilis meæ vitæ obscuritas, nulla in exteris (quod semper percupivi, & adhuc percupio) Regionibus peregrinandi occasio; & non satìs liber & frequens Bibliothecarum insigniorum aditus: quâ de causâ eò majorem habeo

habeo gratiam iis , qui mihi illam libertatem benignius indulserunt.

Quoniam enim librariæ suppellectilis , maximè si & rarior fuerit & copiosior , usum non privatum duntaxat (quasi aliarum viliorum plerarumque mercium monopolium) sed publicum esse oportet ; Bibliothecarii munus explere haud sanè quilibet poterit. In eo nimia esse nequit eruditio ; desiderari non debet universa penè in omni genere Librorum peritia ; assidua & ferè unica in curandâ , cui præest , Bibliothecâ attentio ; summa in philobiblis excipiendis comitas sermonisque affabilitas ; pronum cum illis , quicquid noverit , communicandi , quosque Libros exquisitiore sciverit , commons-trandi desiderium. Huic perfamiliaris sit usus Linguarum eruditaram ; antiquarum & recentium : quò facilius cum viris ex omni gentè doctis & præsentibus & absentibus possit versari. Latine præsertim calleat cum scribere tum loqui : Quod quicumque nescierit , quicquid aliàs jactet & sibi arroget , frustra Litterati nomen ambiat. Quò enim multifaria lectio , & Authorum pervolutorum notitia , nisi indè limatior acquiratur stylus ? Nequicquam cibus quantumvis lautis vescimur , nisi hinc melior fiat valetudo. Omnis à Bibliothecario absit superbia , fastus , & frontis asperitas. Meminerit is Musas Gratiis esse affines ; seque gazis hisce litterariis præponi , non uti *Hesperidum* Hortis Draconem , qui adeuntes limine summoveat , vultuque severiore arceat ; sed qui & inspiciendi avidos admittat , & modestiores invitet. Hunc totum possideat Bibliotheca , nec ab hac abstrahat quodvis aliud negotium : Hunc ornet (ut paucis omnia complectar) conjuncta cum summâ humanitate & suavitate morum , exercitata multo usu & consummata studiorum omnium liberalium doctrina.

Me neutiquam puto à meo proposito abiisse , qui Bibliothecarium descripserim ; hujusmodi enim viris potiores nancisci ministros & adjuutores Typographia non potest. Illius sanè Artis negotium si vellemus rectè administrari , nec (uti nunc dierum in locis compluribus pessima invaluit consuetudo)

do) perfunctoriè transigi, huic tractando manus admovere Correctores oporteret, in quibus non minor, quàm quæ requiritur in Bibliothecariis, eluceret doctrina. Sic olim Correctorem egit JOANNES ANDREAS Episcopus *Aleriensis* Apostolicæ Bibliothecæ Secretarius. Sed necessariis, neque quidem exiguis, sumptibus ideoque patrocínio magno & regio opus est, quale aliquando suscipere soliti sunt viri Principes & Litterati. Res itaque angusta, rarumque patrocínium effecit, ut apud nos plerumque languescat Typographia, & ob Scriptorum utilium penuriam, aut nugis aut pestilentibus Libellis emancipetur.

Rem præterea rei librariæ amatoribus perquam gratam & utilem facerent insignium Bibliothecarum Præfecti, si earum Catalogos emitti curarent. Illis hoc non modò haud indignum sed & valde necessarium incumbit negotium, ut thesauri, quibus servandis præponuntur, orbem non omnino lateant litteratum; ut ab iis, quorum jus penès paucos situm est, ad omnes, quoad queat, uberrimus redundet fructus. Fateor ingentem passim in manibus versari omnigenorum Catalogorum copiam: quoniam verò in plerisque perfecta & integra non habetur singulorum Librorum notitia, ex iis vix unus aut alter curiosorum votis satisfacit. In Catalogo conscribendo (quod quidem non ita facile) Codicem unumquemque (quantum fieri potest) sic repræsentari opus est & circumstantiis requisitis definiri, ut Lectori sub ipsis oculis fisti coràm videatur. Quisquis autem hujusmodi Operis satagerit, ei non tantum multum tædii & laboris devorandum, pertinax adhibenda industria, sed minimè vulgaris conferenda ad hoc propositum in evolvendis Libris iisque (quotquot huc spectant) omnibus examinandis exercitatio. Frustra id aggre-diuntur, qui titulo tenus duntaxat sapiunt; quoniam singulas in aliquibus paginas, ut quid complectantur (quod non semper ex impresso titulo patebit) scias, attentè percurrisse intererit. Variæ contexendorum Catalogorum methodi ad tres commodè reduci possunt; 1. juxta annorum seriem: 2. juxta rerum in Scientias Artésque distributarum rationem: 3. juxta

3. juxta Authorum nomina alphabeticè disposita. Illam in meis *Annalibus*, utpote eorum instituto magis convenientem malui: harum verò alterutram plerique Bibliothecarii secuti sunt.

Ad Catalogum rite construendum, præter ordinem certum quendam, qui in Codicum dispositione servandus est, requiruntur alia compluria.

Unicuique Libro adscribendus est is Titulus, ex quo dilucidè & compendiariò liqueat, de quo, quâ Linguâ, quo Authore, Interprete, Recognitore, & (si addita sit) quâtâ Editione, ibidem agatur. Nunquam oportet negligi, quâ impressionis formâ (fol.º 4.º 8.º 12.º &c.) quo characteris genere (*Romano, Italico, Gothico, &c.*) quo Typographo, aut Bibliopolâ, quo tempore, in quâ Urbe, prodierit. Multi occurrunt, imò ex insignioribus, Catalogi, qui, quòd ex his nonnulla omiserint, fiunt eò minùs utiles; Lectorique scrupulum sæpe injiciunt, qui non, nisi ex Librorum inspectione, possit eximi. Novi equidem me, licèt labori minimè pepercerim, fuisse in pluribus nimis indiligentem; & Characteris genus (quod dolet) malè à me prætermissum. At utinam illud unum esset, in quo à me fuisset erratum!

Typographis quibusdam celebribus fuit haud infrequens consuetudo Librorum in suis Officinis excusorum venaliùmque Catalogos divulgare; quorum plurimos (inventu quippe raros) his *Annalibus* inferam. In illis autem plerisque Impressionis annus, quem scire nunc maximè interest, filetur; pretium verò, cujus notitiâ ullo absque damno potuimus carere, singulis adnectitur. Istos enim suæ Officinæ Indices imprimendi non alia iis erat causa, quàm ut empturientibus, librariæ merces quales essent, & quanti prostackent, innotesceret; suisque tantùm inpræsentiarum contemporaneis, nullâ interim posterorum habitâ ratione, consulebant. Illos tamen nolui à meis desiderari Lectoribus, quibus, quid à tam illustribus Typographis excusum fuerit, nôsse (licet celentur tempus) non omnino ingratum fore arbitror.

Hujusmodi Librorum Indices nulli mihi ante annum 1500.

in primævis Typographiæ temporibus occurrerunt præter illum, quem Episcopus *Aleriensis* supplici ad Xyst. IIII. (*) Epistolæ *Germanorum* Typographorum nomine subjecit. Ibi nullus Libris singulis adnotatur Impressionis annus; nisi quòd certum sit omnes ante 1472. quo data est Epistola, prodiiisse. Exemplarium, quæ ex singulis excusa sunt, numerus (ut quantos sumptus fecerant, indè conjiciens Pontifex ad levandam ipsorum penuriam fieret proclivior) adnotatus est. Nobis certè Exemplarium (si numerum adjungere posterioribus Typographis libuisset) utilior foret quàm pretii notitia, quoniam ex Exemplarium aut copià aut paucitate conjectare licuit, quinam Libri aliis rariores & majoris æstimandi essent. In (**) nonnullis Indicibus (quod quidem ad deprehendendos Librorum defectus valde conducit) chartæ numerantur.

Antequam hanc Præfationem (longiorem fanè quàm volui, sed res alia aliam trahit) claudam, est non nihil, quod à me omissum nolim. Mihi (neque id injurià) gratulor, meisque Lectoribus ingentes habeo gratias, primum meorum *Annalium* Volumen, licèt erratis plurimis oneratum, non tamen malè acceptum fuisse. Gaudeo etiam Bibliopolis fratribus, *Paulo & Isaaco VAILLANT*, viris mei amantissimis & mihi meritò charissimis (quorum damno ab isto meo Opusculo impensè metuebam) rem non infeliciter cessisse. Alterum hoc, quod præ manibus habes, Volumen non priùs audebam prælo committere, quàm de prioris jam penè (ut audio) distracti fortunà sollicitus esse desiissem. Non autem sum meorum debiliū conatuum æstimator adeò cæcus ac prætimidus, ut non intelligam, eas lucubrationes non ob meriti, quod sibi arrogant, quicquam, sed materiæ, quam tractant, gratià unicè placuisse. Ea enim nunc ferè universa convaluit Librorum *ante-quinngenorum* opinio, ut præ illis reliqui omnes contemnantur. Ex quo antiquariæ illæ Editionum merces requiri ubique & *Sosis merere æra* cœperunt, tanta *transit mare* huc ad nos advecta eorum seges; adeo nullus vel intimus non penetratur angulus, nullæ non perreptantur tabernæ,

(*) *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 48. 49. 50.

(**) Vide *GESNER. Pandect.*

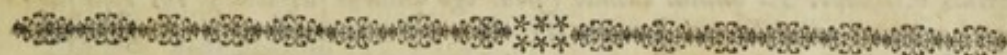
bernæ, plateæ, gymnasia, latebræ; tot in lucem protrahuntur hæcenus incognita Volumina, pleraque vermiculorum dentes passâ, cariosa, interlinearibus glossis oblitterata, solâ vetustate spectabilia; tot, inquam, quotidie confluunt, ut absque pretio esset, (quod cùm & ratione & fide majus, nec modum, nec fines certos nôrit, emptores non nisi marsupiiis bene nummatis onustos admittit) metuendi foret causa, ne rursus evilesceant, & ad antiquum pretium recedentes ad pauperiorum etiam Scholasticorum forulos pervenirent. Non autem id ago, ut antiquitatem impotens oblatrem, meque opinioni receptæ, magistelli instar ineptientis, opponam; ac honorem vetustatis authoritati debitum elevem. Contendo nihilominus, his, ut & aliis rebus, pretii plus nimio statui posse; ideoque id intrâ quosdam limites esse coërcendum, nec arbitrio quorundam, qui nil aliud quàm lucrum spectant, Bibliopolarum permittendum. Inter Editiones quadringenas, varius est dignitatis delectus, neque omnes in eodem loco sunt habendæ; in primo, quæ propius absunt ab Artis inventæ temporibus; & ex his, quæ ex ipsis Manuscriptis expressæ Manuscriptorum vice fungi queunt. Inter primarios Typographos, aliæ alios commendant dotes. FAUSTUM & SCHOEFFERUM veneramur, quod reliquis præiverint. SWEYNHEIM & PANNARTZ & HAN & *Spirenses* fratres suis Libris authoritatem addunt, quod ad ipsorum plerumque Autographorum fidem sint conformati. NICOLAUM JENSON, licet suas Editiones non semper ex Manuscriptis, sed aliquando ex Codicibus prius apud *Romanos* illos impressis effingeret, ob characterum elegantiam, quâ cæteros omnes facile superat, suspicimus. Typorum nitor solidæ laudis multum amittit, nisi adsit corrigendi cura, quæ sub Typographiæ primordiis erat maximè necessaria, quod Artifices nondum Artis magistratum adepti ad errata committenda proniores essent. In aliquibus primævis Libris Lectorem non rarò offendit mendorum copia, in plerisque neglecta interpungendi ratio. Principes ergo verè mihi videntur Editiones ab Officinis profectæ, quibus Correctorum & Recognitorum non deerat diligenti-

ligentia, eo tempore elucubratae, quo Ars critica, cujus auxilium in erroribus eliminandis verâque Manuscriptorum lectione eliciendâ præcipuum spectatur, penès doctos erat & modestos, necdum ab istâ homuncionum gente exercebatur, quorum imperitia major sit nescio an audacia; qui crudas suas conjecturas quodam magistrali (ut ita dicam) tristis supercilii fastu, posthabito omnium eruditorum judicio, in textum obtrudunt; veterumque Authorum Opera tot vocum monstris contaminant, ut, si revivixerint, sese ipsi & sua vix agnoscerent.

Laus ea, quæ Typographis primævis & eorum Libris tribuitur, non debet eò assurgere, ut nulla posterioribus sit reliqua. Nemo inter eruditos veterum ante 1500.^m annum Editionum admiratione usque adeò insaniet, ut multis, qui deinceps in variis *Europæ* partibus extiterunt, Typorumque pompâ & correctionis studio plerosque præeuntium vicerunt, famam derogat. Invenies, Lector, post 1500.^m annum Typographos, quorum gratiâ hoc alterum *Annalium* Volumen non minùs, quàm prius, gratum fore spem mihi, nec dubiam, facio. Vale itaque, & erratis, quæ per ignorantiam aut indiligentiam à me profecta sunt, pro tuâ, quam sensi hætenus, benevolentia perge porrò ignoscere.

I

HANc de primâ Typographiæ inventionē Epistolam, quam meis ut ANNA-LIBUS interam rogatus, ex Autographo, ut mihi in manus oblatum est, fideliter exscriptam, ad prælum transmissi, in alium locum rejicere maluissē, si æquē liberum in aliena ac in mea Opera jus fuisset. Multa à me passim deinceps in rem Typographicam animadversa ad APPENDICEM hŕsce demum Voluminibus successuram amandare statui: nolui autem, quod ab alio scriptum meæ fidei mandatum est, procrastinare. Hanc igitur Dissertationem, licet ad hujus secundi Voluminis institutum minimè pertineat, ita tamen excudendam seorsim curavi, ut unà cum quolibet alio Volumine pro Lectoris arbitrio in quolibet loco compingi possit

CONJECTURA VEROSIMILIS
DE PRIMA
TYPOGRAPHIÆ INVENTIONE.

Viro nobilissimo, tam antiquâ profapiâ, quàm
multiplici doctrinâ spectabili,

HUGONI WROTTESELEIO
Armigero, Hospitii *Lincolniensis* Socio dignissimo,

S. P. D.

JOHANNES TOLANDUS.

SI minis expectationi, tamen postulationi tue, quæ mihi pro imperio est, satis me hodie facturum spero. Locus itaque ad Artem Typographicam quoquo modo spectans, quem tibi dixi à me in CICERONE annotatum, sic se habet in Capite vicesimo (sicuti distinguunt recentiores) Libri secundi de Natura Deorum; ubi BALBUS Stoicus contra VELLEIUM Epicureum, sequentibus argumentatur verbis: Hic ego non mirer esse quemquam, qui sibi persuadeat, corpora quædam solida atque individua vi & gravitate ferri; Mundumque effici ornatissimum, & pulcherrimum, ex eorum concursione fortuita? Hoc qui existimet fieri potuisse, non intelligo cur non idem putet, si innumerabiles unius & viginti formæ literarum (vel aureæ, vel quales libet) aliquò conjiciantur; posse ex his in terram excussis *An-*
nales

nales ENNII, ut deinceps legi possint, effici: quod, nescio, an in uno quidem versu possit tantum valere fortuna. Huic argumento neque veri hilum, neque solidi, ab Epicureis reponi poterit: Sed alia nunc res agitur.

Conferamus igitur hanc Tullianam pericopen cum usitatâ Imprimendi ratione, rebus utrinque & verbis breviter expensis. Typi illi, quibus Libri ab anno circiter 1445. excuduntur, metallici sunt & fusiles; ex mixtura nimirum plumbi, stanni, & ferri vel æris, constantes. Vulgò vocantur Formæ literarum, ex hoc ipso CICERONIS loco captatâ procul dubio nominis occasione. Et quidni exinde (sicut ego quidem suspicor) res ipsa suggeri primum potuisset vel JOANNI GUTTEMBERGIO Argentoratensi, vel JOANNI FAUSTO Moguntino, vel LAURENTIO COSTERO Harlemensi; vel, ut uno verbo dicam, cuius alii viro sagaci, & experimentorum non incurioso? Nam de primo Inventore nihil ego definio, nec litem istam meam facio. Sermo mihi tecum est de prima idea, quæ huic Inventori sese obtulit, quamque à CICERONE haustam perquam probabile arbitror. Multò pressius & clariùs ad rem Typographicam faciunt innumerabiles illæ omnium Alphabeti literarum formæ metallicæ, quales aureæ sunt, vel adhuc cum CICERONE nostro quales libet (quasi ligneas insuper innueret) quàm locus ullus, qui ex antiquioribus citari possit, alius.

Interea tamen, si non ab invicem separatæ exhiberentur hæ Ciceronianæ formulæ metallicæ, more planè hodierno, ego cum nonnullis, inter quos OSORIO Lusitanus & JOVIUS Italus, potius credidissim Typographiam per PAULUM Venetum, aut alium quemlibet, acceptam à Sinis: quorum tamen Imprimendi ratio, ut sanè antiquissima, sic à nostra tota aliena est. Diversitas (inquam) hæc, & illæ formæ literarum innumerabiles, me aliò trahunt; adeo ut Sinarum patroni re ipsâ, quod validissimum est argumenti genus, confutari videantur. Si hujusmodi quidpiam ab iis acceperunt Gentes Occidentales, illud Chalcographia, non Typographia, fuit.

Ipsa denique locutio imprimendi literas apud TULLIUM occurrit, in Capite decimo tertio Libri primi de Divinatione. Sed minimè timendum est, cum celeberrimo PETRO LESCALOPERIO, ne ex hujusmodi locis adolescentes sibi persuadeant, cognitam fuisse (a) Romanis Typographiam: cum indè solummodò concludendum sit, uti egomet nunc concludo; nimirum, quod si hujus Inventi suggestio ab ullo antiquorum manaverit, ea CICERONI imprimis tribuenda videatur.

Ceterum, ne Sinas tam subitò dimittam, facile potuissent in eorum Imprimendi modum incidere Europæi, si nullus unquam (quod de nullo me-

hercle

(a) In CICER. de Nat. Deor. Lib. II. Sect. 93.

(b) Ori-

bercle constat) eum in Europam advexisset. Ex usu quippe quotidiano idem aliquibus in mentem venire non res erat usque quaque insuperabilis, neque tam ardua: nam ab omni retro tempore, post literas repertas, ferro calorato (ut cum (b) ISIDORO sic loquar) notas pecoribus inurebant eorum magistri, quod à (c) COLUMELLA caractere signari vocatur; quæ voces, Notæ scilicet, Characteres, & Signa, in sermone Typographico jamdudum usurpantur. Longo ante COLUMELLAM & ISIDORUM intervallo, Virgiliani (d) Pastores,

Continuóque Notas, & Nomina gentis, inurunt.

Nomina verò, nisi per literas, signari non video qua ratione fieri possit. Arator, apud eundem (e) VIRGILIUM,

Aut pecori Signum, aut Numeros impressit acervis:

Qui modus Imprimendi ex Anulis itidem signatoriis addisci potuisset; quum, dicente (f) FESTO, signare significet modò scribere, modò Anulo signa imprimere, modò pecora signis notare. Sed, ut verum cum Scholasticis barbarè dicam, à posse ad esse non valet consequentia; cujus ef-
fati tot extant demonstrationes, quot sunt Inventiones novæ.

Verum enim verò non omnino à Scopo nostro alienus est locus quidam, in PRO-COPII Historia (g) Arcana, insignis certè ac memorabilis; quem hic integrum, è Græco in Latinum ab ALEMANNO versum, adducere libet. Tempore deinde procedente (inquit ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΝ Scriptor) magnam is [JUSTINUS] consequitur potentiam, prætorianis militibus præfectus ab ANASTASIO Principe; qui, ubi fato concessit, eâ fretus JUSTINUS præfectura capeffivit Imperium, senex jam licet capularis: &, quod Romanis antehac non evenit, adeo literarum experts, &, quod scribitur, Analphabetus, ut cum sui soleat Nominis apices libellis indere Princeps, cum quid imperat faciendum; ipse neque imperare, neque compos esse posset rerum gerendarum, sed PROCLUS, qui officio Quæstoris fungebatur, eique assidebat, omnia faceret pro arbitrio. Verum, ut aliquod Imperatoris manus extaret argumentum, à Magistratu, qui id muneris habet, excogitatum hoc est. Tabellæ lignæ perpolitæ formam quatuor literarum, quæ legi Latine possint, incidendam curant; eaque libello impositâ, calamus (h) colore imbutus, quo scribere mos est Imperatoribus, huic Principi tradebatur in manum: quam alii præhensantes ducebant, circumagebântque calamum per quatuor illas literarum formas, nempe sin-

gu-

(b) Origin. Lib. XX. Cap. ult.

(c) De re Rustica, Lib. XI. Cap. 12.

(d) Georgic. Lib. III. vers. 158.

(e) Ibid. Lib. I. vers. 263.

(f) In voce Signo.

(g) Pag. 23, Edit. Lugd.

(h) Color iste non Atramentum, sed Purpuramentum fuit; sive Encaustum Imperatorum, ex Murice factum vel Cinnabari.

gulas tabellæ incifuras; atque ita demum, iis ab Imperatore literis reportatis, recedebant.

Videas hic quatuor literarum formas (nempe IVST.) colore aliquomodo imbutas, vel regendo potiùs calamo idoneas: non impressas autem chartæ, neque chartam iis superinductam aut superimpositam. Quid si & hoc factum fingas, hodiernam tamen Imprimendi ideam neque expressisset neque suggessisset. Id liquidò præstant, & ipsis quasi oculis subjiciunt (ut satis indicavi superius) CICERONIS formæ literarum innumerabiles, metallicæ, fusiles, mobiles; quod conjicere me, non verò affirmare, semper quæso memineris. At ne res per se clara nimia luce reddatur obscura, verbum super hoc argumento non addam amplius. Vale.

ANNALES TYPOGRAPHICI.

EX quo antiquissimum litterarum usum humana primùm exco-
gitavit solertia, nil ferè deinceps repertum puto, quod vitæ
commerciis faciliùs exercendis rebùsque quibuslibet citiùs &
certiùs expediendis magis conducatur, quàm artificiosa litteras
in plura quotvis Exemplaria per mobiles metallicos characteres trans-
mittendi ratio. Inventi utriusque originem exquirenti occurrunt
pleraque dubia & incerta: neque sanè mirum est de primo littera-
rum effingendarum Authore ambigi, quarum notitia Mundi ipsius
primordiis aut coæva aut non multò posterior habetur; cùm de pri-
mo imprimendarum Inventore (sæculis nondum adhuc tribus elap-
sis) omnia fidem habeant adhuc ambiguum, nec sint fixa satis &
explorata. Typographiæ ortum, quantum licuit per tenebras illius
incunabulis offusas & à nullis Scriptoribus (quorum alii dubitanter
scribunt, alii litibus & convitiis in alios intentandis indulgent, om-
nes aliquà ex parte discrepant) penitus remotas, in primo horum
Annalium Volumine disquirere magis quàm definire conatus sum.
Ars ipsa sub suis primordiis sese omnium aspectui subtrahere, suo-
rùmque mysteriorum notitiam inter paucissimos eorum conscios con-
tinere sollicitè cupida, lucem penè refugiebat, nilque magis cave-
bat, quàm neque emissarii in novi tentaminis suspensionem adducti
Artificum primorum laudem & lucrum invaderent. Cura tamen il-
la omnis & diligens quantumvis, quæ adhibebatur, cautio frustra
fuit. Ars enim, quam Deus non paucorum sed universi orbis litte-
rati commodis nasci voluerat, non diu inter primos ipsius Magis-
tros substitit conclusa. Arctos unius (quodcunque illud, de quo
disceptatur, fuerit) Oppidi limites indignata, citò *Europam* perva-
sit; seque à *Germanis Belgisve* captivam teneri dolens, effractò quâsi
carcere, cum *Italibus, Britannis, Gallis*, sua generosè participavit be-
neficia: suàmque, quæ Scientiis Artibùsque renascentibus alma af-
fulgebat, lucem, minùs communem, quàm illam, quâ omnes frui-
mur, diurnam, noluit. Quot tum subito ex antiquis optimæ notæ
Scriptores ab inferis ad superos revocati, face elatâ, spissam crassæ
ignorantiæ caliginem dimoverunt! Quot eruditæ vetustatis Opera;
pulvere, quo squallebant cooperti, deterso; scriniis, quibus abditi
raris tantùm inserviebant, locisve aliis, ubi ignoti adibant pereundi
discrimen, reclusis; mucidis & semefis Membranarum manuscripta-
rum involucris ligamentisque excussis; publici jam juris facta, per
chalcographicos typos litterariæ libertatis vindices & assertores, e-
micuerunt tandem e latebris edueta, & in omnium studiosorum ma-

nus venire gestierunt ! Tantos porrò progressus à 1457.º (quo primo Librum temporis notâ signatum è prælo prodiisse accepi) anno, intrâ spatium vix quadragenario majus, fecit Typographia, ut ante exactam 15^{am} Centuriam Authores principes ex *Græcis* celebrioribus plurimos, ex *Latinis* omnes penè, & nonnullos sæpius procuderit. Tot eâ in re labores illud sæculum exhausserat, ut videretur subsequenteribus ferias indixisse, & nil ultrâ reliquisse, nisi ut otio & partis fruerentur. Sed Ars illa vivida, & ignobile otium perosa, reperiendi semper, in quo se usque utiliter exerceret, avida, cessare nesciebat, dum essent Libri, quos vel antea prolatos sive emendandi seu augendi studio ad iteratas præli curas vocaret, vel nunquam hæcenus notos emitteret. Hanc itaque Editiones aut priscas repetendi aut novas edendi provinciam alacres susceperunt Typographi : inter quos pro virili manus impigras admoverunt FROBENIUS & ALDUS MANUTIUS; operi, quod jampridem occæperant, continuando minimè impares. De his agentem me interceptit, quem primo horum *Annalium* Volumini statueram, finis. Commodum nunc duxi secundi hujus, quod aggredior, Voluminis initium ducere ab illis, quorum mentionem in primo illo inchoatam abrumpe-re coactus fui.

Resumam itaque JOANNIS FROBENII jam antea in præcedenti Volumine commemorati mentionem, quam * ibi receperam me in hõc profecuturum. FROBENIUS tanti ab ERASMO æstimabatur, ut hic plerasque suas (a) lucubrationes illius prælo committeret. Nec minoris suâ interesse tunc putabant litterati, cui Typographo suorum laborum foetus edendos commendarent, quàm Mercatores, cui collybistæ suos concrederent nummos. Inter stupenda hujus Theologi Opera, Novo Testamento *Græcè* cum *Latinâ* Versione evulgato primas defero. Hæc Editio, cujus copiam sibi fieri jampridem tantopere cupiebat (b) FROBENIUS, (c) quater ipsius

* Pag. 221.

(a) Joan. Slechta COSTELECIUS ERASMO in Epistol. datâ 1519. 10. Octob. Omnes libros tuos, quoscunque scripsisti, & Basileæ Joanni FROBENIO, viro docto & in Arte chalcographiâ Dadaleo ingenio prædito, imprimendos dedisti, habeo. — Vid. Epistol. ERASM. (Edition. Lugduno-Batav. ann. 1706.) p. 502.

(b) RHENAN. in Epistolâ ad ERASMUM Basileâ 17. April. 1515, datâ — Petit FROBENIUS Novum abs te Testamentum habere, pro quo tantum se daturum pol-

licetur, quantum alius quisquam — & 30. April. 1515. Vid. pag. 1537., 1538.

(c) Ann. 1516. 1519. 1522. (1) 1527. ERASMUS in Epistolis secundam suam N. TESTAMENTI Editionem videtur primæ longè prætulisse. Sic ad Bilibald. PIRCKHEIMER. 2. Nov. Ann. 1517. (pag. 258.) Novum Testamentum quod pridem Basileæ præcipitatum fuit veriùs quàm editum, re-texo, ac recudo, & ita recudo, ut aliud opus sit futurum. Absolvetur, ut spero, intrâ quatuor menses. Et ad BARBIR.

2.
1 De hæc postrema Editione ERASMUS ad CARONDILETUM scribens Basl. 1526. --- FROBENIUS rursus orsus est Nov. Testamentum ---- pag. 952.

ipſius prælo ſubjecta eſt ; (a) multisque vigiliis ac ſudoribus ERASMO conſtitit (b). Caſtigandi munus obierunt (c) JOANNES OECOLAMPADIUS , (d) NICOLAUS GERBE-

LIUS

2. Nov. 1517. Novum Teſtamentum pulchre proceſſit , abſolvendum intrâ tres meſes. ERASM. in Apolog. 4. Editioni præfix. LAURENTIUS VALLA ſeptem bonæ fidei Codices ſe ſecutum fuiſſe teſtatur. Nos in primâ recognitione quatuor Græcis adjuvi ſumus, in ſecundâ quinque ; in tertiâ præter alia acceſſit Editio Aſulana (ſeu Veneta 1518.) ; in hæc quartâ præſto fuit & Hiſpanienſis (ſeu Complutenſis).

(a) Jo. FROBENIUS Lectori. (in ſecund. Edition. 1519.) Quemadmodum hanc poſteriore Editionem accuratiùs multò recognovit & copioſius locupletavit CAMILUS ille rei litteraria tam ſacra quàm prophana DES. ERASMUS Roterodamus Compater noſter , ira de bonis atque adeò Chriſtianis omnibus & omni poſteritate meritus, ut ille quodam de Romanis & ſuo ſeculo tantum ; ſic & nos operam dedimus, ut caſtigatior & nitidior in lucem prodiret, ac quantum ad nos etiam attinet, priorem longè vinceret. Sed enim fuit illi ſolì quicquid laboris erat, exhauriendum ; inſpiciendi veterum Interpretum Codices, Exemplaria Græca conferenda, annotanda multa, mutanda quadam, adſcienda plurima, videntum quid hic ſecutus, occur ab aliis ille diſſentiret, ad ſingulas denique ſyllabas ferè ſubſiſtendum, & in minutiis haſitandum. Qui labor tantum habet moleſtiæ, tantum tædii, &c. Editio 2. abſoluta fuerat anno 1519. meſe Martio. Eodem hoc anno 17. Octob. ad JOANNEM Episcopum Roſſenſem ERASMUS Lovanii dedit Epistolam (Vide ERASM. Epistol. p. 511.) in quâ leguntur hæc. FROBENIUS minatur ſe rursus excuſurum typis Novum Teſtamentum — Hinc conſici poteſt, quàm vendibilis fuerit ſecunda illa Editio, cùm intrâ ſemestre ſpatium Typographus tertiam meditaretur.

(b) Lege pag. 445. Biblioth. Sac. R. P. Jacobi LE LONG, qui multus eſt & accuratus in quatuor his Novi Teſtamenti Editionibus deſcribendis.

(c) Melchior. ADAM. in Vit. Theologor. German. — Joannes OECOLAMPADIUS ſub idem tempus [anno milleſimo

quingenteſimo decimo ſexto, ætatis ſua trigeſimo quarto] ab ERASMO, cùm in Nov. Teſtam. Annotationes editurus Baſileam veniſſet, in partem laboris accitus fuit. Lege & ZELTNER. de Corrector. Typograph. pag. 385. Anno 1516. Melchior ADAMUS, uti & ZELTNERUS, titulum Doctõris in OECOLAMPADIUM fuiſſe collatum ſcribunt. In Lamberti HOLLONII Epistolâ ad ERASMUM ann. 1518. 5. Decemb. datâ, ſic legimus : Joannes OECOLAMPADIUS ſuperiore ſeptimanâ Theologia lauream meruit. Vid. ERASM. Epistol. pag. 1689. De OECOLAMPADIO lege etiam ERASMI Apologiam ad Jacobum STUNICAM in Præfatione, & Not. in LUC. Cap. 3.

(d) De ejus vitâ conſule ZELTNER. in Corrector. Typograph. pag. 232. Habemus [inter ERASM. Epistol. pag. 1539. 1541. 1542.] quatuor Epistolâs à GERBELIO ad ERASMUM Argentorato 1515. 8. Aug. 31. Aug. 9. Sept. 11. Sept. miſſas. In ſecundâ Teſtamenti Novi mentionem facit. In quartâ quid conſilii ERASMO dederit, ipſius verbis deſcribere non ingratum videbitur. — Retulit mihi miniſter tuus nonnulla de Opere tuo in lucem producendo, quâ formâ, quibus typis, quo ordine excudendum putaveritis, ſcilicet ut columna columna respondeat, ſintque intermixta omnia Græca Latinis & rursus Latina Græcis. Vereor plurimum, ERASME Doctiſſime, ne vobis quidem hæc figura tempore procedente non ſit placitura. — Erit hoc imprimis ingratum his, qui in Litteris Græcanicis nonnihil profuerunt, utpote qui Latinis ad id negotii nihil egeant : ſit præter hæc ea forma, ubi omnino Græca ſunt omnia, tum pulchrior, tum acceptior. Præterea ſi vel indoctis & rudibus laborem hunc deberi cenſes, & nonnihil accipient illi incommodi, ſi à dextrâ ſemper impendeat Latina tralatio; nam ille, qui parum doctus eſt, plus oculos in id, quod novit, quod didicit, quod intelligit, conſicit, quàm in ea, quæ vel diſſicilia ſunt, vel prorsus incognita. Ad hoc omnino fieri videmus, ut ſeparata à Latinis Græca faciliùs percipiantur, & hæreant tenaciùs, videlicet in uno ſolo ingenio occupato. Nec admodum

LIUS & (a) SIGISMUNDUS GELENIUS. (b) Opus quoque adjuverunt AMORBACHII Bruno & Basilius, ac JACOBUS NEPOS. Lucem primum aspexit anno 1516. nec (c) antea unquam Novum Testamentum Græcè publicatum fuerat. Operis hujus venustas quò prodiret magis conspicua; paginarum, quæ titulo & capitum exordiis destinabantur, marginem interiore exteriorémque & oram tam inferam quàm superam, majusculas etiam initiales litteras (d) icunculis quibusdam, flosculis, variisque hujusmodi figuris

dum gravis est labor, si quis Latina Græcis conferre velit, vel tantillum vertere foliorum, cum sepe accidat gratiorem esse collationem, quæ labore facta feliciter obvenerit. Jam vero si * eâ formâ excudatur, quâ ab ALDO GREGORIUS Nazianzenus, quis uspiam erit eruditorum profecturus in Italiam, in Gallias, in Britanniam, qui non secum ferat Nov. Testam. Græcè, vel si fieri potest, sive comperiet idem ipsum Latine in eodem Volumine, quod fieri nequit, si Codex præmagnus fuerit, formæque angusta. Neque etiam tantum asferret gratia, quantum unum quodque suo repositum loco, suâ resurgens dignitate, suâ maiestate decorum. Quid autem erit illo magnificentius, quàm quod eruditi non offendantur in eruditorum adminiculo; & in eruditi gaudeant, si adminiculo olim non sit opus. Possem multa obicere: unum tamen dispicio, quod tu possis obtrudere, scilicet ut facilius Latina Græcis conferantur; quod mihi melius probiusque fieri posse videtur, si primum Græca (atque ea separatim) probè didicerit quispiam; tum enim securius conferet, & intelliget clariùs. Verum de his boni consulas &c. Saluta meo nomine Joannem FROBENIUM &c. Forma autem, quam suadebat GERBELIUS, ERASMO non placuit, qui maluit suum Testamentum in fol. Latinâ versione Græco Textui in binis per singulas paginas columnis respondente excudi. Eadem formâ Complutense Bibliorum Opus dispositum est. Latina Græcis adjungi cœperant, à latere anno 1481. seorsim seriùs anno 1499. in PROCLI Spharâ ex Aldino prælo editâ. FROBENIO in iis, quæ Græcè & Latine impressit, Libris Latinam interpretationem è regione & in eodem conspectu collocare fuit consuetudo. Aliam rationem alii quidam tenuerunt Typographi; de quibus suo

loco. Quinimò ipse FROBENIUS, cum Theodori GAZÆ Grammaticæ librum primum anno 1516. in 4to. excuderet, Latinam ejusdem Versionem initio, & deinceps seorsim Græcum Textum pro iis, qui jam aliquantulum profecerunt, adornavit.

(a) De quo sic ERASMUS in Epistol. ad PETRUM Cracoviens. Episcop. [pag. 1145.] — Sigismundus GELENIUS jam pridem in Officina Frobenianâ castigandæ præfecturam gerit, vir citra omnem ostentationem exquisitè doctus, & quod in eruditiss quoque rarum est, emunctæ naris, exactique iudicii — De eo etiam consule ZELTNER. Corrector. Typograph.

(b) Sic FROBENIUS ad Lector. in 2. Edit. N. T. — Siquidem utrique AMORBACHII, Bruno & Basilius, viri doctissimi & nostri amantissimi bonâ fide nos adjuverunt. Id quod illis novum non est. Præterea Jacobus NEPOS utriusque litteraturæ non vulgariter peritus memorabilem in hoc Opere castigando diligentiam ostendit.

(c) Sic Thomas MORUS Martino DORPIO [Vide pag. 1910. ERASM. Epistol.] in Epistolâ Brugis 21. Octob. 1515. datâ. — Neque enim te vereri puto, ne in Annotationibus in Scripturas ERASMUS impressis utatur libris, quum neque scriptorum Codicum desit copia, neque in eam rem impressis uti, etiam si velit, possit, cum Novum Testamentum, in quod ejus desudat labor, nunquam hætenus, quod sciam, Græcè Chalceographorum typis excusum sit. — Novum enim Testamentum Compluti anno 1514. excusum ante annum 1522. non publicatum est; quod observat Jacobus LE LONG in Biblioth. Sacr. p. 441.

(d) Non forsitan multum à vero aberrabo, si conjiciam typographica hæc ornamenta

* Scilicet in 4°. sed de hoc Opere agetur, cum ad ALDO mentionem perveniam.

ris condecoravit FROBENIUS; quod & in aliis plurimis & (a) ipse, & (b) nonnulli illius ætatis Typographi celebres usurpârunt. FROBENII symbolum typographicum fuit Columba erecto baculo binis Serpentibus circumflexis cincto insidens, (c) aliquando cum litteris utrinque sui nominis initialibus [IO. FRO.] & his lemmatibus;

(d) הַיִּשְׁכָּה הַזֶּה לְטוֹכִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם

(e) Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὀφείετε, ἀκέραιοι ὡς οἱ πατερεῖς.

(f) Prudens simplicitas, (g) amorque recti.

Antequam Novum Testamentum Frobenianum missum faciam, operæ pretium est notare Textum [I. JOH. C. V. 7. ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἔρανον, πατήρ, λόγος, καὶ πνεῦμα καὶ οἱ τρεῖς ἐν εἰσιν] in
Edi-

menta delineata fuisse à magno illo Artifice Joanne HOLBENIO, qui Encomium Moria ab ERASMO 1514. typis Frobenianis vulgatum tribus & octoginta picturis calamo juxta Libelli verba in margine notatis illustraverat; [lege Epistol. Caroli PATINI præfix. Moria Encomio 1676. Basileæ recuso:] cujus etiam manu pictum Joannem FROBENIUM vidi.

(a) ERASM. Adag. Chiliad. 1513. RHODIGIN. Lectiō. 1518. Vell. PATERCUL. 1520. ERASM. Epistol. 1521. TERTULLIAN. 1521. in fol. &c.

(b) Argentina Joannes SCHOTTUS in LUCIAN. Dialog. Deor. 1515. in 4to & Matthias SCHUREKIUS in Q. CURT. 1518. in fol. &c.

(c) Vide ad calcem Theod. GAZ. Gramm. Lib. I. 1516. & ERASM. Chiliad. 1518.

(d) Psalm. cxxv. 4.

(e) MATTH. x. 16.

(f) MARTIAL. Lib. x. Epigr. 47.

(g) Ibid. Epig. 48. ERASMUS in Adag. [de Festination. præpoper.] hæc scripsit de Symbolo hōc Frobeniano. — Quod si Principes Cisalpini prosequerentur honesta studia cum Italis, Frobeniani Serpentes non tantum abessent ab opibus Delphini Aldini. Ille lente festinans non minus auri sibi peperit, quam nominis, utroque dignus:

FROBENIUS, dum baculum semper erectum gerit, non aliō spectans quam ad publicam utilitatem, dum à Columbinā simplicitate non recedit, dum Serpentium prudentiam magis insigniis suis quam factis, famā potius dives est quam re. Nescio an FROBENIUS hoc Symbolum sibi delegerit, allusione aliquā ad suum nomen factā; nam ex Φροβένιου, per litterarum metathesin & antistoichian μ pro β, facilis erit in vocem Φρόνιμου deflexus. Notandum est enim, quod prior syllaba nominis Frobeniani per brevem vel longam pro libitu efferri soleat; uti ex Epigrammatibus in ipsum Epitaphiis ad calcem Ciceronian. ERASM. ann. 1530. constat. Adjiciam hic, quid scripserit Claud. MINOS in suo de Symbolis syntagmate ad Emblem. ALCIAT. — Apud Germanos, Basileæ, FROBENIUS, Artis typographica apud suos ROSCIUS, stemma Libris editis affixit erectum baculum (1) duabus arreptum manibus, in cuius apice avicula, & ex parte utraq; duo serpentes complicati, (2) sed nullo addito vocali symbolo. Credibile est virum solertem his notis indicasse bene dicendi artem, qua baculo innuitur, quasi sepiri ac colligari sapientiā, qua apud veteres serpentis nomine significaretur. Commodior autem (uti supra monui) ex lemmatibus, quæ Claudius MINOS non viderat, elicitur interpretatio.

Porrò

(1) Sic in Vell. PATERC. 1520. TERTULLIAN. & ERASM. Epistol. 1521. & RHENAN. in PLIN. 1526. Aliquando dextrā solā, uti in RHODIGIN. Lectiō. 1518. aut lavā solā, uti in fronte Theod. GAZ. Lib. I. ann. 1516.

(2) Non igitur Claudio MINOI innotuerat Editio ERASMI Chiliad. Frobeniana 1518. ubi symbolis depictis adduntur etiam symbola vocalia, Hebræicè, Græcè & Latine modò citata.

(3) Ita

Editionibus primâ & secundâ abesse, in tertiâ & quartâ ex Codicis Britannici fide reponi. Textus ille omissus maximas ERASMO concivit turbas. Acerrimè in illum invehebantur (a) Jacobus STUNICA Hispanus; cui ERASMUS respondet (b) his verbis. — *Veruntamen, ne quid dissimulem, repertus est apud Anglos Græcus Codex unus, in quo habetur, quod in vulgatis deest. Scriptum est enim hunc ad modum: ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἑρμηνεύ, πατὴρ, λόγος καὶ πνεῦμα· καὶ ὅτι οἱ τρεῖς ἐν εἰσιν. Καὶ τρεῖς εἰσιν μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, πνεῦμα, ὕδωρ καὶ αἷμα. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων ἔτι cætera. Quanquam haud scio, an casu factum sit, ut hōc loco non repetatur, quod est in Græcis nostris. Ex hōc igitur Codice Britannico (c) reposuimus, quod in nostris dicebatur deesse; ne cui sit causa calumniandi. Quanquam ἔτι hunc suspicor ad Latinorum Codices fuisse castigatum. Posteaquam enim Græci concordiam inierunt cum Ecclesiâ Romanâ, studuerunt ἔτι in hâc parte cum Græcis consentire.*

Hic locus est à proposito non alienus inferendi, quid R. P. (d) JACOBUS LE LONG de Manuscriptis, quæ ROBERTUS STEPHANUS contulisse fertur, tradiderit. „ ROBERT ESTIEN-
„ NE a ramassé variété de Leçons, en comparant seize Exemplai-
„ res, entre lesquels il y en avoit huit de la Bibliothèque du Roi,
„ savoir le 3. le 4. le 5. le 6. le 7. le 8. le 10. & le 15 Je donnerai ici
„ en passant une notice exacte de ces 16. Exemplaires, afin que les
„ Lecteurs ne tombent pas dans les mêmes fautes, que plusieurs
„ grands hommes ont commises. Ils ont cru, que tous ces Exem-
„ plaires contenoient chacun tout le Nouveau Testament; d'où
„ ils ont conclu, que, parce que le 7. verset du Chapitre 5. de la
„ 1. Epître de S. JEAN ne se trouvoit point dans sept de ces Ex-
„ emplaires marquez à la marge avec un Obele, il étoit dans les
„ neuf autres; il n'y a cependant que le 1. & le 15. qui contien-
„ nent les Epîtres Canoniques, & qui aient ce Verset. Ce pre-
„ mier

Porro in (3) nonnullis FROBENII Editionibus aliud occurrit lemma scuto inscriptum, viz. IO. FROB. TYPIS EXCVDEBAT. (4) ΜΟΜΗΣΕΤΑΙ ΤΙΣ ΘΑΞΩΝ Η ΜΙΜΗΣΕΤΑΙ: quo dicto æmulorum invidiam retundebat. Igitur in suâ Cælii RHODIGINI Editione suum ad Lectorem sic claudit Epistolium; *Opto valeas, qui leges, livore posito. ἀντὶ γὰρ ἀντιπαραγῶντις ἰκανή.*

(a) Lege ejus Annotat. in ERASM. Tralat. N. Test.

(b) ERASM. Apolog. ad Jacob. STUNICAM.

(c) Hæc Apologia excusa est Lutet. apud VIDOUEUM 1522. quo anno prodiiit tertia N. Test. ERASM. Editio.

(d) Discours Historique sur les Bibles Polyglottes, à Paris. 1713. 8°. pag. 221.

(a) Deux

(3) In primâ paginâ RHODIO. Leſſian. 1518. & Nov. Test. 1519.

(4) Proverbialis senarius (quem BUDÆUS etiam suis de Affe libris præfixit) in Diogeniani Centuriis: & in PLIN. Histor. lib. 35. cap. 9. APOLLODORUS fecit PENELOPEN, adeoque sui placuit, ut versum subscriberet, celebrem ex eo, Invisurum aliquem facilius quàm imitaturum.

„mier Exemplaire est l'Edition de XIMENES. Le 2. est un Ma-
 „nuscrit d'Italie qui n'avoit que les quatre Evangiles & les Actes
 „des Apôtres. Le 4. le 5. le 7. le 9. le 11. & le 13. sont six Ma-
 „nuscripts du Nouveau Testament qui n'ont point le Livre de l'A-
 „pocalypse. Le 3. le 6. le 8. le 12. & le 14. n'ont que les quatre
 „Evangiles. Le 10. & le 15. contiennent les Actes & les Epîtres
 „des Apôtres; mais le 15. a encore l'Apocalypse : de sorte qu'il y
 „en a treize, où se trouvent les quatres Evangiles ; dix, où sont
 „les Actes des Apôtres & les Epîtres de S. PAUL, mais ce ne
 „sont pas les mêmes; neuf, où ROBERT ESTIENNE a trouvé
 „les Epîtres Canoniques, quoi qu'il ne se soit pas servi du 15. qu'il
 „ne cite jamais sur ces Epîtres, & qu'il cite très-souvent dans l'A-
 „pocalypse, & trois qui comprenoient ce dernier Livre.

His nuperrimis præsertim temporibus, cùm homunciones nequis-
 simi, nullis argumentis sed solâ impunitate freti, quicquid sacræ
 est authoritatis, pro libitu conculcare, & effræni licentiæ impiè
 subjugare ausi sunt; gloriosa ista Criticorum cohors totas huc quasi
 factô agmine intendit vires, ut hunc textum, quo, licèt non unico,
 grande illud Trinitatis mysterium fulcitur, Bibliis prorsus eraderet.
 Furentes & violentos eorum impetus solidâ argumentorum vi clariss.
 MARTINUS contudit in suis (a) *Criticis Dissertationibus*, ad quas
 Lectorem remitto. Interim id nolui prætermittere, quòd in Fro-
 benianâ secundâ Novi Testamenti emissionem, à quâ abest Textus de
 trium Testium cœlestium unitate in dubium à dubiæ fidei homini-
 bus vocatus, excudi in ipsâ Evangeliorum fronte (b) *Symbolum Ni-
 cœnum* Græce cum Christianæ fidei diagrammate, picturâque tres
 SS. Personas exprimente. Hanc quidem, si quod sentiam liberè
 fateri liceat, tantum abest, ut probem, ut nequaquam par esse pu-
 tem id humanis, quod intueri possumus fidei solius oculis, pingi
 mysterium. Diagramma verò ipsum, sicut picturæ subjacet, pio
 & orthodoxo Lectori fortè non displicebit.

ΟΠΟΙΑ

(a) *Deux Dissertations Critiques, la pre- JOSEPH touchant JESUS CHRIST. à
 miere sur le 7. v. du Chap. V. de la 1. Epit. de Utrecht. 1717. 8o.
 S. JEAN; la seconde, sur le Passage de* (b) Page 98. 99.

(2) Vide

ΟΠΟΙΑ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΙΣΤΙΣ ΗΜΩΝ ΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ, ΗΓΟΥΝ
Η ΘΕΟΤΗΣ.

πατήρ	-	-	υἱός	-	πνεῦμα ἅγιον.
Θεός εἷς	-	-	-	-	Πρόσωπα τρεῖς.
Οὐσία μία	-	-	-	-	Ὑποστάσεις τρεῖς.
Φύσις μία	-	-	-	-	Ἰδιότητες τρεῖς.
Μορφή μία	-	-	-	-	Χαρακτῆρες τρεῖς.
Βασιλεία μία	-	-	-	-	Ἀρχαὶ τρεῖς.
Δόξα μία	-	-	-	-	Λαμπρότητες τρεῖς.
Δύναμις μία	-	-	-	-	Κυριότητες τρεῖς.
Βέλησις μία	-	-	-	-	Ἐνέργειαι τρεῖς.
Χάρις μία	-	-	-	-	Ἐπιγνώσεις τρεῖς.
Πίσις μία	-	-	-	-	Ὁμολογίαι τρεῖς.

Sic ERASMUS, dum hæc suæ Editioni inferere voluit, Christianam Trinitatis & Unitatis fidem, quam in Textum, Manuscriptorum (a) quatuor vel quinque silentio inductus non admiserat, extra Textum veritate Catholicâ coactus dissimulare non potuit. Hactenus de *Frobenianâ* Testamenti Novi impressione, cujus Operis dignitas mihi diutius immorato veniam impetrabit. Ad reliqua nunc transeundum.

JOHANNES FROBENIUS cum (b) *Joanne Petro* LANGENDORF anno 1506. *LYRÆ* (c) *Glossam* emiserat. Anno 1513. *ERASMI Chiliades* emisit; sed nullam adhuc cum earum Authore conflaverat familiaritatem. Ex Præfatione tamen, quam harum Editioni affixit, liquet, quanti illum fecerit.

En tibi, Lector, integram, ut *Styli Frobeniani* aliquod habeas specimen, & ex ipsius verbis ejusdem industriam, ac modestiam comperias.

JOHANNES FROBENIUS *Studiosis* S. T. P.

„ Apud Græcos, TARRHÆUS, DIDYMUS, CLEAR-
„ CHUS & plerique alii, viri ingenio & doctrinâ nobilissimi, so-
„ lerti cùm studio, tum industriâ, ex eloquentissimis & primæ
„ classis Autoribus, parcemias sparsim & undequaque diffuentes in
„ justa Volumina redigerunt. Quorum virorum lucubrationes (ne-
„ scio

(a) Vide TESTAM. 2. Edit. pag. 64. Typogr. pag. 221.

(b) Cujus mentio in Volum. I. *Annal.* (c) CAILLE, p. 34.

(a) Lege

„ scio quo fato) magnâ litterariæ rei jacturâ funditus interciderunt.
 „ Superfunt tamen recentiores, quorum è numero sunt ZENOBIUS,
 „ DIOGENIANUS, APOSTOLUS BYZANTIUS, sed concisi adeò ac
 „ veriùs mutili, ut juxta Græcam parœmiam ἀκέφαλον μύθον narrare
 „ videantur. Cæterum apud Latinos (quod equidem sciam) tot sæculis
 „ nullus repertus est, qui Parœmias collegerit. Neque enim modi-
 „ co labore id fieri potuit, quando omne Scriptorum genus utrius-
 „ que Linguae evolvendum erat. At nostrâ ætate ERASMUS *Roterod-*
 „ *amus*, cui dedit ore rotundo Musa loqui, primus, nec infelici-
 „ ter, tantam provinciam capeßere ausus, Parœmias, quæ apud
 „ utriusque Linguae, Dialecticos, Sophistas, Oratores, Poetas,
 „ Theologos, habentur, Bone Deus, quantis laboribus, quantis
 „ vigiliis in unum Volumen consarcinavit, quo nullum omnium
 „ eruditorum calculo abhinc mille annos luculentius in lucem pro-
 „ diisse constat, quod rite quis omnis elegantiae seminarium appel-
 „ laverit, illud HOMERI (Imperatorio elogio omnis virtutis pa-
 „ rentis) de Oceano ei accommodans, dum canit,

Ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,

καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεῖά τε μακρὰ νάσσιν.

„ In eo enim loca sexcenta apud utriusque Linguae Scriptores vel o-
 „ biter correxit, vel eruditè exposuit. Præterea HOMERI tum
 „ aliorum Poetarum Græcorum eodem metro versus circiter decem
 „ mille Latinissimè vertit. Porro dum tanto Operi Colophonem
 „ (ut aiunt) imponeremus, increbuit rumor acerbior quàm ut cre-
 „ dere libeat, sed constantior quàm ut vanus credi possit, ERAS-
 „ MUM nostrum è vivis excessisse, proh dolor! quantâ bonarum
 „ literarum jacturâ, tantus vir terris ereptus est, qui unus, non
 „ modò *Germaniam* suam, sed totam *Europam* illustrare potuisset.
 „ Quot nobiles Autores posthac cum blattis & tineis pugnaturi,
 „ suâ operâ in lucem prodissent! Sed itâ naturâ comparatum est
 „ (juxta Poëtam) ut paucissimi egregio præditi ingenio senectæ li-
 „ men contingant, contrâ homines prorsus inutiles *Tithoniam* non-
 „ nunquam vivant ætatem. Illud neutiquam silendum nobis vide-
 „ tur, qui id operis in gratiam Studiosorum excudimus, quin teste-
 „ mur (& si id re ipsâ patescat) summâ nos diligentiam in hoc Opere
 „ usos, ut ne transversum quidem unguem (quod aiunt) ab Exem-
 „ plari discederemus, nisi illustrium Autorum Græcis Exemplaribus
 „ ad hoc inducti, in quibus synceriores lectionem nonnunquam
 „ comperimus. Hæc ratio, quare nonnulla immutaverimus. Quod
 „ si transversiones inversionesve literarum & cætera id genus levi-
 „ cula menda nonnunquam occurrerint, ut benevoli Lectores con-
 „ niveant, precamur; quando quidem ut est apud Græcos, Ἀλλ’

οὐ γὰρ πῶς ἐστὶν αὐτοῦ πνεῦς ἔμμενον αὐτὸν Ἀνθεώπνευς. Valetè Basileæ. Kalen.
Sept. Anno M. D. XIII.

Hoc (a) Adagiorum (b) Opus (c) ALDUM æmulatus flagrantibus Studiosis Joannes FROBENIUS typis suis non infeliciter excuderat: quâ arridente Editione, simul Officinæ diligentioris celebritate motus ERASMUS, quum alterum Proverbiorum Exemplar cum accessione pridem BADIO promissum & destinatum, adjunctis aliquot PLUTARCHI Libellis recenter versis, Francisci PIRCMANNI consilio Basileam aberrasse cognovisset, & illic omnes divi HIERONYMI lucubrationes sub Frobenianis prælis esse, ipse quoque eodem se contulit, simulans iter ad Urbem voti solvendi gratiâ. Nec fuerat vanus rumor. Pridem enim Joannes (d) AMERBACHIUS, absolutis AMBROSII AUGUSTINI-que Libris, totum se comparaverat ad castigationem Voluminum HIERONYMI, undique conquistis vetustis Exemplaribus, & doctis viris conductis, qui Græcas diæctiones passim restituerent: de quorum numero fuit (e) Joannes REUCHLINUS Jureconsultus, qui è Lexicis vacuas lacunas replere conabatur; cui successit felicior Castigator Joannes (f) CONO Norimbergensis, Instituti Dominicani, qui meliorem viam secutus, è vestigiis antiquorum Codicum ea, quæ vel deerant, vel depravata erant, diligenter reponebat. Idque poterat homo propemodum Græcè quàm Latine doctior, versatus nimirum in optimis Auctoribus, aliquot annis excellentissimorum in Italiâ Professorum MUSURI & SCIPIONIS, quorum antè meminimus, atque JOANNIS Cretensis minimè pœnitendus auditor. Et jam defuncto patre, Bruno & Basilius filii, unâ cum Joanne FROBENIO, HIERONYMI informationem aggressi erant, & in Prophetis aliquid usque progressi. ERASMO novo hospiti statim in ædes Frobenianas recepto placuit Editionis nitor: sed in primis incredibilis fratrum AMERBACHIORUM in castigando diligentia. Ipse ergo, si quando consulebatur, ubi judicio opus erat propter Exemplarium variationem, nusquam deerat.

Ve-

(a) Lege Vit. ERASM. per Beat. RHEMAN. præfix. Operib. ERASM. 1540. & in Moriâ ERASM. Basil. 1676.

(b) Adrianus BARLANDUS ad Cornelium fratrem anno 1516. scribit Chiliades & Centurias Proverbiorum bis à FROBENIO Basileæ excusas. Lege pag. 1583. ERASM. Epistol.

(c) De Editione Aldinâ deinceps agitur, ubi ALDI fiet uberior mentio.

(d) Consule Vol. I. Annal. Typogr. p. 141. 142. & 144.

(e) Lege Vol. I. Annal. Typ. p. 141. Et Melch. ADAM. in Vit. German. Philo-

soph. Edit. Haidelb. 1615. p. 38. REUCHLINUS ingressus annum vicesimum Basileæ Magistri philosophici gradu ornatus Linguam Latinam & Græcam docuit. — Eodem tempore & fratres AMERBACHII Officinam typographicam instituerunt, qui cùm desiderari viderent Latinum Ὀνομαστικόν, CAPNIO Librum collegit, cui Titulus est BREVILOQUUS, qui tunc, cùm nondum meliores Libri in hōc genere haberentur, & expetitus est, & Studiis profuit.

(f) De eo lege Vol. I. Annal. Typogr. p. 290.

(a) At

Verum Epistolarum Volumina sibi peculiariter vendicabat, partim absolventis Scholiis, quæ jam pridem cœperat, partim novis addendis & Argumentis adscribendis occupatus. Hic labor non erat exiguus. Accessit longè major. Desiderabant Studiosi Galliarum & Germaniarum seorsim edi Novum Testamentum Græcè, quod cum veteri (a) Venetiis conjunxerant.

ERASMUS ipse in (b) Epistolâ Bilibaldo PIRCKHEIMERO 15. Julii 1529. Friburgi datâ tempus primæ suæ Basileam profectiois indicat. — Ante annos quindecim [anno igitur 1514.] cœpi cum ea Civitate habere commercium, quam toties è Brabantia recurrens invisi; denique annos ferme octo perpetuo illius hospitio sum usus, commodo sanè bonoque. Ibi Joannes FROBENIUS obtigerat amicus, quo sinceriores ne optare quidem à Superis poteram. Nec alius erat in me totius familiæ animus, unde & mea erga liberos benevolentia nihil illius morte est imminuta. Proinde Civitatem illam propemodum adoptâram in Patriæ locum. Hinc colligo ERASMUM ab anno 1514. arctam cum FROBENIO consuetudinem tenuisse. Nec dubium est, quin ex (c) FROBENII Officinâ ad ERASMUM & ex crebro ERASMI hospitio ad rem FROBENII typographicam plurimum commodi & adjumenti accesserit. Hinc igitur Ludovicus (d) BERUS author est frequentius ad se dixisse, se ad vitam suam ERASMO in annos singulos daturum centum aureos, si Basileam (tunc enim Lovanii agebat) reverteretur, apud eum mansurus. Ea erat FROBENII erga ERASMUM amicitia, ut hic apud (e) PIRCKHEIMERUM queratur, se ob istam apud Typographos invidiâ gravari. ERASMI tamen non usque adeò constans erat Basileæ apud FROBENIUM commoratio, ut non subinde ad varias Regiones, & Londinum usque, peregrinaretur. Ubique autem locorum versaretur, Litterarium erat inter illos juxta commercium. En, Lector, Epistolam à FROBENIO ad ERASMUM missam.

(f) JO. FROBENIUS ERASMO Rot. S. D.

„ Quas à te Litteras proximis post discessum tuum diebus accepimus „

(a) At Veneta Bibliorum Editio prodiiit anno 1518. Frobeniana Novi Testamenti, quam ERASMUS curavit, prior anno 1516. unde fit, quod hæc RHENANI verba non satis intelligam.

(b) ERASM. Epist. pag. 1218.

(c) Id constat ERASMI verbis, quæ leguntur (pag. 1233.) in ejus Epistola ad Gulielmum MONTJOIUM ann. 1529. 8. Sept. missa. — Commigravi Friburgum; omnia

sunt hic carissima, ac multis commodis, quæ mihi ferebat Officina FROBENII nunc careo.

(d) In Epistolâ ad ERASM. Basileæ 1517. 11. Maii data. Vid. Epistol. ERASM. p. 1607.

(e) Lege Epistol. dat. Basileæ 1524. 21. Jul. pag. 803.

(f) Epistol. ERASM. pag. 1539.

(a) Epistol.

„ mus, Breve videl. LEONIS Pont. commendationis ad *Britan-*
 „ *niæ* Regem Exemplum, cum aliis adjunctis, & REUCHLINI,
 „ PIRCKHEIMERique *Norinbergensis* Epistolas nunc misimus.
 „ Libellus tuus *de Principis Institutione* unà cum aliis quibusdam in
 „ Officinâ nostrâ absolutus est. HIERONYMUS ad finem tendit.
 „ Laboravimus aliquamdiu chartariâ inopiâ, quòd *Lotharingiæ* ad
 „ nos clausus esset aditus: id quod tu non sinè damno fuisti exper-
 „ tus. Sed hæc res adeò nos non impedit: nam *Argentina* sat
 „ chartarum nobis suppeditabit, si modò pretium, quod paulo ma-
 „ jus est, arriserit. *Commentarium* sub HIERONYMI Titulo, quod
 „ *Friburgi* describebatur, in *Cantica Canticorum*, omittere cogimur,
 „ mutilum enim est, nam desunt tum in medio, tum in calce
 „ nonnullæ pagellæ: excidimus igitur à spe nostrâ, quâ speraba-
 „ mus nos quiddam novi proluturos, quod hætenus paucissimis fuis-
 „ set cognitum. Imprimam tantâ curâ *Moriam* tuam, ut in illa im-
 „ pressionem meipsum vicisse meritò dici queam. Speramus hic om-
 „ nes tuum reditum, omnem tibi humanitatem exhibitori. Salutat
 „ te LACHNERUS socer, & uxor, GERTRUDIS uxor, ac tota
 „ Sodalitas nostra. Bene vale, Compater dilectissime. *Basileæ* ex
 „ Officinâ nostrâ 17. Junii, Anno 1515. JO. FROBENIUS,
 „ Chalcographus *Basiliensis*.

En partem Epistolæ ab ERASMO ad FROBENIUM missæ.

(a) ERASMUS *Roterodamus* JOANNI FROBENIO, *Compatri*
suo charissimo, S. D.

„ Misimus ad te MORI *Progymnasmata* & *Utopiam*, ut, si vi-
 „ detur, tuis excusa typis orbi posteritatique commendentur; quan-
 „ do ea est tuæ Officinæ auctoritas, ut Liber vel hòc nomine pla-
 „ ceat eruditis, si cognitum sit è *Frobenianis* ædibus prodiisse. Be-
 „ ne vale cum optimo Socero, conjuge suavissimâ, ac mellitissimis
 „ liberis. ERASMUM filiolum mihi tecum communem, inter
 „ litteras natum, fac optimis litteris instituendum cures. *Lovanio*
 „ 25. Augusti. An. 1517.

Non leve attulit momentum *Frobeniano* prælo familiaritas inter
 ERASMUM & RHENANUM inita. Hic enim cum (b) *Lute-*
tiae litteris bonis operam dedisset, *Basileam* tandem profectus est; ubi
 (a) *Johannis*

(a) Epistol. ERASM. p. 1626. 1627.

(b) *Lutetia* in Henrici STEPHANI Offi-
 cinâ recognovit. Latinam ARISTOTEL.
Pelitic. OEconom. Editionem anno 1506.

ut in ipsius Editionis calce legitur. Ibidem
 domi ARISTOTELIS *OEconomica* expli-
 cuit; uti scribit Melchior. ADAM. in *Vit.*
German. Philos. p. 134.

(a) *Jobannis CONONIS* auditor fuit, eodémque & vivente & defuncto apud *AMERBACHIIUM* & *FROBENIUM* munus correctorium exercuit: & in *Frobenianâ* Officinâ (b) *ERASMI* & *GELENII* consuetudinem familiarem adeptus est. Quorum posteriorem tandem etiam socium sibi adjunxit, teste ipso *GELENIO*, in ornando *LIVIO* ex Officinâ *Frobenianâ* prodeunte occupatus. Nec minus etiam illum, quippe in unâ familiâ secum degentem, συνεργὼν in corrigendo habuit. Horum (c) aliorumque eruditorum ἐργοδιωκτῶν subsidiis instructus, bonâque fautorum undecunque (d) clarorum gratiâ animatus, excudendis deinceps plurimis Ecclesiasticorum aliorumque tum veterum tum recentium Scriptorum Operibus incubuit. Ei quoties opus id postulabat, præla quatuor aut plura simul (e) fervebant. *ERASMUS* (f) magnam utilium, quæ ab ipso *Christianus* orbis accepit, Scriptorum partem in ædibus *Frobenianis* in monte *Divi PETRI* sitis elucubravit; & (g) ejus prælo *RHENANIQUE* sui amici (a) curæ

(a) De quo lege Vol. I. *Annal. Typog.* pag. 290. & *Melch. ADAM.* in *Vit. German. Philosoph.* p. 135. & *ZELTNER. Correct. Typogr.* p. 466.

(b) Lege *ZELTNER.* in loco modo citato.

(c) Quorum mentio jam facta est in Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 292.

(d) *ERASMI* Epistolas legenti multa passim occurrunt insignium virorum nomina, qui ejus honorificè meminerunt, sèque ei Litteris voluerunt commendatos.

(e) Lege *Epistol. ERASMI.* dat. ann. 1517. pag. 267. & pag. 1537. 1538. *RHENANUS* ann. 1515. 17. April. & 30. April. ad *ERASMUM* scribit *SENECAM* bellè procedere, & duobus prælis imprimi: & pag. 1613. Idem ann. 1517. 8. Jul. ad eund. *FROBENIUS* duobus prælis *CHRYSOSTOMUM* & alteris duobus *Elucidatorium Ecclesiasticum CLICTOVÆ* Neoportuensis imprimit. & pag. 1614. *Fabritius CAPITTO* ann. 1515. 15. Jul. ad *ERASM.* Nugamenta nostra in *Hebream* Linguam jam nunc exscribis unus ex meis, quæ quidem secundis abhinc nundinis edere constitui, quando hæc æstate præla *FROBENII* *CHRYSOSTOMUS* ferme occupat.

(f) Lege *ERASMI Vitam* Authore *RHENANO* antea citatam.

(g) *RHENAN.* ad *ERASM.* ann. 1515. 17. April. (pag. 1537.) — Ex *Moria* mille & octingentis Exemplaribus, non nisi sexaginta supersunt. Statim igitur denuo imprimetur, ubi poterunt addi (si voles) *Scarabeus SILENI*, *Gryllus PLUTARCHI*, *Parasitica* & *Musæ Encomium LUCIANI*. Porro lucubrationes tuas (hunc enim titulum *Libellus* in frontispicio præfert) è vestigio *FROBENIUS* excudet, simulac intellexerit non esse tibi integrum ei *Libello* quicquam adjicere, demerere. *GULIELMUS NESENIUS* in *Epistolâ* ad *ERASMUM* ann. 1516. *Francofordiæ* datâ (pag. 1588.) — *Moria* nondum est excusa, obstitērunt nebulones milites, qui te decedente in *Lotharingiam* irruerunt, quo minùs chartas *FROBENIUS* recipere potuit bonas; jam tamen sub incudo est: negligentiam etiam majore diligentia resarcimus. Et pag. 1589. Idem ad eund. anno eodem *Basileâ*. — Quod mihi tuæ (1) *Copiæ* *Commentarios* inscribendos putasti, vix dici potest, quo gaudio &c. daboque operam strenuè ut *Copia* quam ocysimè simul & nitidissimè *Frobenianis* typis excusa in lucem exeat. *Moria* tua, quovis *Theologo* prudentior, jam propemodum est absoluta. *Beatus RHENANUS* eam sub incude aliquamdiu remoratus est cum suo *Gryllo* à se *Latinitate* donato, quem adjicere cupit.

(1) Hanc antea anno 1512. *Joanni COLETO* ejusque Scholæ *Paulina* nuncupaverat.

(a) curæ commisit.

Adc-

pit. — FROBENIUS rogat te plurimum, si quid habeas, quod vel à te castigatum, vel de novo compositum sit, ut sibi mittas; & diligenti operâ, & pecuniis gratiam referet. ERASMUS in Epistolâ suâ ad Gulielmum NESENUM huic Copia Editioni 1516. præfixâ ipsi gratias agit, quod suis illos Commentarios prælegat. Tua (ait) erunt partes curare, ut Frobenianis formulis majusculis quàm emendatissimè simul & nitidissimè in publicum rursus exeant.

RHENAN. ad ERASM. ex Basileâ 24. April. 1517. (pag. 1604. 1605.) — Inter FROBENIUM & me propemodum bellum fuit, dum do operam, ut tuum Bellum seorsim typis excudatur. Venit in ades meas anhelus FROBENIUS, rogans ac obsecrans, ut paucillum illi præberem excudendum, ne jam de Copiâ Commentariis feriari cogeretur, dum redit ex Francfordiâ (2) LACHNERUS. Est autem hic mos ejus, tum demum Exemplar venire postulat, cum jam nihil superest, quod operentur Opera. Protuli Silenos tuos, accepit. Veni in Officinam postera luce, Deum immortalem! quàm ibi indigna de se & me conquerentem audiui! Videre se ex istâ scilicet Typographorum notâ, qui vernaculas Cantunculas imprimunt; non se curare id genus libellulos; in ipsum me parum amicè consulere, qui pagellas, non grandia Volumina præberem. Commovit me non mediocriter hæc suâ tragædiâ FROBENIUS — & nunc precibus, nunc minis, nunc blanditiis vix tandem effeci, ut Bellum & Scarbeus itidem imprimerentur. — Commentarii tui de Copiâ sunt satis nitidè excussi; præfui illis meâ pomeridianâ deambulatione, quâ Frobenianam Officinam interdum inviso. — Edentur statim Fabricii nostri CAPITONIS in Linguam Hebraicam Institutiones; vel Lucianica tua hic edi, scribe istis te id cupere. — Et pag. 1606. Idem ad eund. 10. Maii, eodem anno Basileæ. — Imprimatur CHRYSOSTOMUS minutis illis formulis idque gemino prelo. Præterea de Homine GALEOTTI Harmienfis Opusculum, duobus itidem prelis cuditur. — Expectantur indies magni tuarum

lucubrationum fascēs, qui ut primùm allati fuerint, omnibus posthabitis, nihil nisi Erasmicum Frobeniana cudet Officina — Paraphrasis Apostolicarum Epistolarum tua cupidissimè expectatur; sed & de componendis Epistolis Opus, & Antibarbaros, nec non Copiam retextam & auctam omnes desiderant Studiosi. Et pag. 954. ERASMUS ad Christophor. à SCHIIDLOVIETZ Poloniæ Cancellarium, cui Linguam suam dicaverat, ann. 1526. 9. Sept. Basileæ scribit hæc — Tuis auspiciis Lingua nostra fuit felix; FROBENIUS felicissimè vendidit; quum jam ter excuderit. Hic ERASMI Libellus unâ cum PLUTARCHI Tractatu de vitiosâ Verecundiâ, eodem interprete, à FROBENIO anno 1526. bis excusus prodiit primùm mense Februario characteribus Italicis, paulò post mense Julio Romanis.

(a) ERASM. ad RHENAN. 1520. (pag. 552.) Scis quàm non dextris avibus exierint Epistola, quas tu primùm edendas curasti: at quanto peioribus illa farrago, cujus Editionem partim extorsit amicorum flagitatio, partim ipsa necessitas: cum viderem accinctos, qui quod habebant Epistolarum mearum vel invito me essent publicaturi. Atque id facturos sese jam palam Literis ad me suis minitabantur. Quod ne fieret, fasciculò ad te misso, delectum atque etiam emendandi ius tibi credidi, si quid inesset, quod vel offecturum fame mea videretur, vel exacerbaturum vehementer cujusquam animum. Nec dubito, quin tu sedulo pro tuâ in nos benevolentia sis amici sinceri functus officio. — Scripseram diligenter FROBENIO nostro, ut hoc Operis mei perpetuò premeret, aut servaret in aliud tempus, aut certè in reditum meum proferret: Paraphraseon Opus acceleraret, quo neminem offendi adhuc comperissem. At ille, ut mihi quidem frequenter est, levis mentis, omnibus ut scribunt posthabitis, Epistolarum Opus adproperavit, jamque me inscio ad quadragesimum primum senionem pervenit, neque quicquam remoratur Editionem, præter Præfationem & coronidem. Negat autem se diutius

(2) LACHNERUS forsân illos Commentarios Nundinis Francfordiensibus venum expositurus abierat. De eo antè dictum in Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 292. & postea plusculum dicitur.

(1) Hinc

Aderant FROBENIO (præter RHENANUM aliosque primi ordinis) (a) inspectores, qui Codicum plagulas recens à prælo perlegerent, antequam ad illos postremâ curâ recognoscendæ deferrentur. Inter eos, qui curam præli Frobeniani præcipuam gerebant, neutiquam prætereundus est Wolphangus LACH-

NE-

tius pressurum Opus, etiamsi ipse fortasse graver aliquid addere, citius omissurus ἀξιόλογον ac μέγαλον Opus, quàm tantam impendii jacturam accepturus. Scilicet mos homini gerendus est, & ipse fortasse fama dispendium aliquod faciam, ut illius compendio consulatur. At quando quod volui obtineri non potest, tui, mi Beate, candoris erit, advigilare ut Opus exeat quàm minimâ mei nominis invidiâ. Non satis memini, quas Epistolas miserim. Atque eâ gratiâ jussi, ut per juvenem eum, per quem misi priorem Novi Testamenti partem, remitteret, quod excusum esset ex Epistolis. Quod quo consilio gravatus sit facere, non queo satis conjectare. Hâc igitur in re, te per amicitiam nostram obtestor, eruditissime Beate, ut quod ego facturum eram si licuisset, tu facias, verò alter ego: atque omnibus modis sic agas, ne isthic ERASMUS absuisse videatur. Neque verò te moveat tantulum damni, quod erit in aliquod chartis mutandis suscipiendum. Mihi totum istud quicquid erit dispendii volo imputari. FROBENIUM immunem esse jubeo. Ego lucrum esse deputo, quoties pecuniæ jacturâ fama consulitur. Pecuniolam illi in facili sarcinem alicunde. Famæ laboranti non facile succurritur. — Habes totam consilii mei rationem. Nihil superest, nisi ut primum te rogem, ut in delectu animum illum verè amicum exeras. &c. Et DORPIUS ad ERASM. 1518. (pag. 331.) — RHENANI imprimis sedulâ in castigandis optimis Auctoris vigilantia omnes sese docti adjutos proficiunt. Nec mirum est, ERAS- MUM RHENANO, in quo ea erat cum candida amici fides, tum acre Critici judicium, suas plerumque lucubrationes edendas commendasse, Epistolas præsertim, in quo scribendi genere, plus quàm in alio quoquam, Auctoris fama periclitatur.

(a) RHENAN. ad ERASM. (pag. 1605.)

— Frobeniana Officina habet Castigatorem

non indoctum, qui se & moneri patiatur, & quod minus intelligit ex (1) Fabricio [scil. CAPITONE], Brunone (scil. AMERBACHIO) aut me non gravatim discere laborat. — Et idem ad eund. 1515. (pag. 1538.) — Lucubratiunculas tuas, Enchiridium videlicet tuum Christiani militis, ut emendes & mittas, FROBENIUS rogat; Moriae Gryllum PLUTARCHI addemus, Parasitica & Muscam LUCIANI, Scarabeum, & Silenos ALCIBIADEOS. SENECA duobus prælis excuditur. Vellem Exemplar esse castigatius, & Recognitorem paulò diligentiorum. Sed nec is singula deprehendit errata, nec, si nonnunquam deprehendat, (2) is ego sum, qui cuncta restituere possit, tum quod eruditio contigit perquam exigua, tum quod in alieno Libro nimis ingeniosum esse, stultitia non vacat. Et ERASM. ad LACHNERUM 1517. (pag. 1656.) — In Proverbiis non multum accessit scriptura, sed tamen non parum laboris. Hec FROBENIUS tamen vir optimus, mihi que charissimus, non potest perpendere. — Scripseram, ne FROBENIUS plura reciperet ab Jacobo famulo meo, quàm commodum esset excudere; recipit omnia. — Quicquid adhuc vobis commisi, non passus sum ab alio quoquam excudi, quantum in me fuit, nec patiâr. Proximis Nundinis misi secundum Theodori GAZÆ Librum à me versum, & Apologiam; opinor tibi reddita. Admonebis tuum Castigatorem, ut magis discat Græcè, & eruditioribus libenter auscultet. Non credas, quanta pestis sit Librorum sibi plus satis placens Emendator. Jam omnes probant Officinam vestram: ea fama tuenda est. Opuscula MORI nolim à meis Dialogis separari, sed manere conjuncta, sicut hactenus fuerunt. Et pag. 1647. ERASM. ad RHENAN. 1517. — Vereor, ne Castigator sit parum felix aut diligens. Atque id imprimis curandum FROBENIO. Non possum ex ullius

Litteris

(1) Hinc colligo Fabricium CAPITONEM Brunonis AMERBACHII & RHENANI in FROBENIANA Officina dirigenda socium fuisse.

(2) Hæc sic mihi depravata extare in M. S. adnotavit Editor Epistolarum ERASMI.

NERUS, Joannis FROBENII (a) focer. Verùm de Libris non idem semper erat (b) RHENANI, quod LACHNERI, aut FROBENII judicium; Et à LACHNERO (c) ERASMUS visus est aliquando alienior. Hic inferere libet Epistolam (d) ERASMI subiratam.

ERASMUS LACHNERO & FROBENIO S. D.

„ Mitto primum Librum THEODORI castigatum, & secundum
 „ versum: si multos adhuc habes primæ Editionis, adde chartulam,
 „ in quâ notes errata, & adijunge secundum. Mitto, quæ interim
 „ acceperunt Proverbiis. Cum Francisco nondum sum collocutus
 „ post tuas Litteras acceptas; & in tuis Litteris non æstimas Ex-
 „ emplaria. Hic nihil est quæstus, & sumtus gravissimi. Nolim
 „ VOS

Litteris intelligere, an FROBENIUS secundum THEODORI Librum receperit à me versum, & primum castigatum.

(a) ERASM. ad WOLPHANG. Augustan. ann. 1517. (pag. 1625) — Age gratias optima commatri pro lineis missis: & FROBENIUM compatrem charissimum meis verbis saluta diligenter. Cetera scripsi Wolphango LACHNERO illius socero. De eo lege Vol. I. Annal. Typograph. pagin. 292.

(b) RHENAN. ad ERASM. 24. April. 1517. (pag. 1605.) — Nihil aliud cogitat LACHNERUS, quàm Summas, Gabrieles, Sejeras, Bruliferos. Hæc æstate vult in Officinâ Frobenianâ solennem quandam (sic enim titulus est) edi compilationem cujusdam ALVARI, Hispani, Pœnitentarii Pontificii, de potestate Papæ & Cardinalium; nescio quid sit futurum. Edetur & CHRYSOSTOMUS, sed minutis illis formulis, quibus Hieronymianos Commentarios imprefferunt. O rem indignam! exerceas hic quoque ludum tuum, fortuna, quemadmodum in reliquis mortalium rebus; impostorum, nebulonum, fucorum Libri felicissimè excuduntur, eruditorum neglectissimè &c. &c. Idem ad eund. 10. Mai. 1517. (pag. 1606.)

— ALVARI solennis compilatio (sic videtur) in spongiâ incubuit. — LACHNERUS scilicet Pontificiorum, RHENANUS Protestantium (quod ZELTNERUS de ipso notavit pag. 468. Correct. Typograph.) partibus magis favebat. RHENANO non conveniebat cum LACHNERO de Librorum materiâ, neque cum FROBENIO de eorum mole,

ut ex Epistolâ suprâ allata constat. Grandi & eleganti volumine CÆLII RHODIGINI *Lectiones antiquas* anno 1517. Martii Die 18. ediderat FROBENIUS. Jam audiendum est, quid scribat RHENANUS (pag. 1605.) in Epistolâ ad ERASMUM eodem anno 24. April. — Dici non potest, quàm ament Volumina prægrandia: proinde faciliè potuerunt adduci, ut CÆLIUM imprimerent. Commendaverat nondum visum hic CÆLII Opus Jo. OECOLAMPADIUS; posteaquam oblatum fuit, paucis ego multiplicandum Exemplaribus suasi. Illi meo suum & suorum consilium anteposuerunt. Placebat hoc nomine CÆLIUS, quia erat summarius. Et idem ad eund. 22. Martii 1517. (pag. 1595.) Excudit hæc hyeme typis suis FROBENIUS cujusdam CÆLII *Lectionum antiquarum Libros XVI.* in quibus si quicquam est eruditum, id Auctoribus, è quibus sublegit, acceptum referri debet: nam ipse planè est judicii infelicitis, & quod ad stylum attinet, neque maturus, neque multum sanus: ostendunt hoc ejus infantissima Præfationes: nihil enim aliud ex eo degustavi. Vidisti tu hominem Patavii: nam illic diu privatim docuit, sed obscuri tum nominis.

(c) ERASM. ad ÆGID. 1518. (pag. 382.) — Si commodum est, accerse ad te Franciscum; & vide, utrum velit facere, quod scribit LACHNERUS, annon. sed verbis benignis, ut mihi, si nolit, aliâ viâ perspiciam: non enim sinam, ut impune me luserint.

(d) ERASM. Epist. pag. 1655.

(a) Hujus

„ vos onerare , sed tamen *manus manum fricet* oportet. FROBENIUS, ubi videt Exemplar paratum , non satis perpendit operam, ut qui tantum inspicit, quantum sit paginarum descriptum. Ego tuæ civilitati per omnia fido, quam hæcenus sum expertus. Jam scripseram, HERMOGENIS *Rhetoricam* è *Francofordiâ* per te missam, mihi fuisse redditam. Vidi Opera GREGORII NAZIANZENI Græcè impressa, opinor, ab ALDO, non illa Poemata, sed oratione solutâ in formâ *Enchiridii*. Fac ut his Nundinis ad me veniant; item STRABO Græcus, item ARISTIDES Græcus, item *Vitæ* PLUTARCHI Græcæ, item Biblia tota Græca, impressa ab ALDO, sive ejus socero ASULANO: item Libellus GUOLPHANGI FABRI *de Annotationibus Hebræorum*. Æstima Libros emtos, & æstima Exemplaria, quæ misimus; & quod ad te redibit, si quid redire voles, dabitur *Francisco*: nam juxta priscam formulam, inter bonos bene agier oporteret. Vale. *Lovanio*. Anno 1517.

Priorem illam primi *Gramm. GAZ.* Libri Editionem, quæ (a) anno 1516. prodierat, clausit RHENANUS hæc Epistolâ ad FROBENIUM datâ.

BEATUS RHENANUS JOANNI FROBENIO
Compatri suo S. D.

„ Rogas, ut, quamprimum THEODORI Librum Græcanicis typis impressurus es, non te celem, si quid in hoc post primam illam Editionem à doctis sit adnotatum. Non enim ignoras, quàm infelicitè, Exemplaris vitio forsan, THEODORI quatuor *Grammaticæ Institutionis* Libros ALDUS evulgârit. Porro reliquis quidem in Libris crebrius, in hoc primo minùs aberratum est, quòd illic res difficilior ornatioribus etiam verbis tractetur, hic verò prima Grammatices rudimenta suapte luce facilè cognobilis. Quanquam ubique THEODORUS ARISTOTELEM felicissimè, quod ad stilum attinet, imitatur, brevis, acutus, & merè

(a) Hujus Editionis meminit RHENANUS in Epistolâ ad ERASMUM, ex *Basileâ* 24. April. 1517. datâ (pag. 1604.) — Non est, cur agre feras editum hic THEODORI primum [Librum]: adtulerat id Libelli quidam Impressor *Lovanio* veniens, ut venderet, & nisi donato Novo Instrumento sibi comparâisset FROBENIUS, ab alio quopiam fuisset excusus, nam ambiebant multi.

Mitte tu, si quid præterea THEODORICUM habes, quod sit versum; imprimetur id quamprimum. LACHERI mentem NENSUS tibi scriptis ex *Francofordiâ* Litteris exposuit. Quicquid miseris sive tuum, sive alienum, elucubratum, castigatum, versum, suscipient isti, gratissimòsque se demonstrabunt.

(a) ERASM.

„ merè *Atticus*. Sunt autem errata levicula quidem , & de quibus
 „ istos monere, qui THEODORUM pueris Græcè prælegent, ju-
 „ verit sanè quàm pusillum, at nihil obfuerit. — Hæc, ut tibi
 „ morem gererem, mi FROBENI, Codice meo cursim evoluto,
 „ obiter enotavi. Neque enim per occupationes, quibus nunc
 „ distringor, curiosius inspicere licuit. Tuum fuerit de his Studio-
 „ fos commonere. Bene vale, & rem litterariam optimis Auctori-
 „ bus emendatissimè procudendis, ita ut cœpisti, juvare perge.
 „ *Basileæ*, ex ædibus nostris. Sexto Calendas Novembris. AN.
 „ M. D. XVI.

Huic Operi attexuit RHENANUS Græco-Latinum *Colloquii*
Quotidiani Libellum, in cujus initio ad LUCAM EDENBERGIUM
Augustanum sic præfatur.

„ Proximis superioribus diebus, cùm huc è *Selestadio* revolâssem,
 „ THEODORI *Grammaticæ Institutionis* primum librum, ante men-
 „ seis aliquot, pauculis horis ferme totum à me versum, commo-
 „ dùm in manus receperam, ut illi *Colophonem*, juxta Prover-
 „ bium, *adderem*, cùm ex amicis quispiam bonarum studiis litera-
 „ rum impensè favens, me reducem è patriâ salutaturus, in Biblio-
 „ thecam meam penetravit, & post dictam salutem, ac habitos de
 „ rebus nostris ultro citroque sermones, quid istuc Libri est, in-
 „ quit, (nam pagellas illas in manibus castigaturiens tenebam) Græci
 „ cujuspian, ni fallor? Rectè divinâsti, inquam. THEODORI
 „ illius est, unici suo sæculo *Græcorum* decoris. Rem actam, inquit
 „ ille, mihi videris agere, siquidem THEODORI primum vertis.
 „ Quî isthuc inquam? Quandoquidem, inquit, ERASMUS ille
 „ tuus idem Libri transtulit, & simul è sinu Codicem expromit.
 „ Ego, mi LUCÀ, quàm fuerim ibi gavisus, non faciliè dixero.
 „ Statimque meæ tralatiunculæ spongiam obducens, libellum planè
 „ musteum adhuc, & ab ipsis (quod aiunt) folliis ad nos profec-
 „ tum, aperio, lego, ERASMUM video. Nusquam enim non
 „ sui similis ERASMUS, hoc est, ubique doctus, diligens, acu-
 „ tus. Et qui in maximis ubique primas tenet, in minimis certè
 „ posterioreis non tulerit. Porro cùm JOANNES FROBENIUS
 „ *Lovaniense* Exemplar suis typis esset imitaturus, hoc familiaris
 „ colloquii συγγραμμάτων adjiciendum putavi, &c.

Quoniam autem paulò antè *Francisci* cujusdam injecta est men-
 tio, non abs re videtur, quis is fuerit, aperire. Erat FRANCIS-
 CUS BIRCKMAN Bibliopola *Antuerpiensis*, per quem inter ERAS-
 MUM & FROBENIUM aliquando transigebantur rationes quædam
 pecuniariæ; uti ex subjecto (a) chirographo liquebit.

(a) ERASM. Epistol. pag. 822.

„ ERAS-
 (a) ERASM.

„ ERASMUS Roterodamus hōc chirographo testor *Franciscum*
 „ BIRCKMANNUM Bibliopolam mihi debere tredecim florenos,
 „ quos detraxit mihi in ratione cum FROBENIO, pro Libris,
 „ quos tradidisset *Guidoni MORILLONO*, quum charta non sit
 „ tradita; item TERTULLIANOS septem, aut illorum precium,
 „ quos acceptos à FROBENIO mihi non reddidit. Hæc ipse apud
 „ me confessus est, nec potuit negare, convincendus testimonio u-
 „ triusque FROBENII, & Literarum MORILLONI, quas illi
 „ exhibui, & Exemplar misi NICOLAO *Busciducensi*. Hujus de-
 „ biti jus transfero in Joannem CAMPENSEM Professore Lin-
 „ guæ Hebraicæ *Lovanii*. In ejus rei pleniorē fidem hæc meâ
 „ manu scripsi, & annuli signum impressi. *Basileâ 4. Octob. An-*
 „ no 1524.

Sed de hoc *Francisco* plura dicendi erit locus. Redeo ad LACHNERUM qui (a) anno 1518. peste obiit. Hōc audito, ERASMUS (b) cogitur ob *Novum Testamentum* excudendum alidque nonnulla, aut *Basileam* adire, aut, quod magis opinor futurum, *Venetias*; nam à *Basileâ* partim deterret pestis, partim LACHNERI mors, cujus impendiis res potissimum agebatur. Post LACHNERI obitum has ERASMUS FROBENIO (c) Epistolas misit.

ERASMUS FROBENIO *Compatri suo charissimo. S. D.*

„ Etiam atque etiam te rogo, mi FROBENI, ut sortem om-
 „ nium hominum communem pro tuâ prudentiâ forti infractoque
 „ feras animo: præsertim cū nostro luctu fata flecti non possint.
 „ Ego, quid tuis commodis addere possim, non video: illud polli-
 „ ceor, quicquid à sincero amico potest amico præstari, me dili-
 „ gentius præstaturum, quàm cuiquam antehac fecerim. In pretio
 „ Exemplarium multo civilior fuissē, ni putassē eam pecuniam
 „ à LACHNERO dari, tibi non obesse. Jam pridem à *Francisco*
 „ receperam quatuordecim florenos aureos pro iis, quæ in *Jacobum*
 „ impenderam, idque jussu LACHNERI. Ac deinde ejusdem
 „ jussu triginta florenos aureos: quicquid Librorum ab illo accepi,
 „ meâ

(a) ERASM. Epistol. pag. 171. ERASMUS MORO suo S. D. ——— Excusant se *Basilienses* de tuâ Utopiâ dilatâ, ob elegantem Præfationem, quam addidit BUDÆUS; eam jam receperunt, & Opus aggressi sunt. LACHNERUS tum, FROBENII socer, diem obiit. At nihilo secius Frobeniana Officina nostris studiis sudabit. ——— Vidi tandem Utopiam Parisiis excusam, sed mendose, ea

jam *Basileæ* sub prelo est: nam denuntiaram inimicitias, ni diligentiores essent in eo negotio quàm in meis. Bene vale, amicorum sincerissime. *Lovanio 5. Martii, Anno 1518.*

(b) Lege Epistol. ERASMI ad COLETUM ann. 1518. pag. 1690.

(c) ERASM. Epistol. pag. 1674. 1692.

„ meâ resolvî pecuniâ. Visam te hâc æstâte, si licebit per latroci-
 „ nia. Misi tibi *Enchiridion*: id si tibi non est usui, mitte (a) SCHU-
 „ RERIO; est enim candidus amicus; si tibi est commodo, utere.
 „ Secundum THEODORI Librum nuper excudit THEODORI-
 „ CUS, cum planè crederem, tibi non esse redditum, quòd in tot
 „ ad me Litteris nulla ejus fieret mentio. Bene vale, charissime
 „ FROBENI, atque illud tibi persuade, ERASMUM, quoad vi-
 „ vet, tibi verum compatrem futurum. *Lovanio 12. Martii, An-*
 „ *no 1518.*

ERASMUS JO. FROBENIO suo S. D.

„ Mitto per hunc MENARDUM *Hornensem* reliquum Textum
 „ omnem Novi Testamenti: mitto & Argumenta singulis Epistolis
 „ præponenda, brevî reliqua missurus. Tu cura, ut Opus feliciter
 „ exeat. Facito me certiores, si quid responsi fuerit allatum è
 „ *Româ* de his, quæ per PUCCIUM scripseramus. Litteras tuas ac-
 „ cepi. De Libris silentium est apud *Franciscum*, cujus arbitrio
 „ malè commisisti æstimationem; & paucos *Græcos* emisti. Opi-
 „ nor, te indicem eorum, quos emi jusseram, perdidisse. Syn-
 „ grapham, quam ARNOLDO reddi jusseram, remittas, oblitus,
 „ opinor, quid mandâssem; sic præstas amicum & compatrem? Si
 „ quid velis fieri de Lexico, cura transcribi, quæ sunt addita per
 „ CONONEM, opinor, in Lexico veteris *Brunonis*. Deinde mit-
 „ tito Lexicum scriptum vocum rhetoricarum, item Lexicum ex
 „ (b) Impressione *Ferrariensi* MAZUCHII, quod hic nusquam re-
 „ peritur. Adnitentur pro nostrâ virili in rem tuam. Tu vide, ut
 „ pro tuâ quoque portione connitaris. Fama tibi parta est, ea po-
 „ terit tibi magno emolumento esse, si curam de tuo adhibueris:
 „ sed mihi non placet domi tuæ regnum istud muliebre. Quid
 „ MOTHONI cum remo? De *Parisiensibus* nihil est periculi, si tu
 „ sis homo. Accipe rem lætam, & para Evangelion: CAVILLOTUS
 „ tuus dissolutus *Brugis* est *Minorita*, ingens Ecclesiæ lumen. Scribe
 „ ad hunc, si quid est, quod velis. Vale. *Lovanio, Anno 1518.*

Eodem hōc anno 1518. mens. *Januar.* FROBENIUS ÆSOPI
Fabellas cum aliis quibusdam Græcè & Latinè impressit, in cujus
 Libelli Præfatione de (c) Typographis sibi æmulis, suoque ipsorum
 quæstui nimium studentibus gravissimè conqueritur. ERASMUS
 hōc circiter tempore cum FROBENIO de suis in Nov. Testam.

Anno-

(a) De eo, uti & de Theodorico MAR-
 YNO postea dicitur.

(b) Edit. Ann. 1510.

(c) Lege Vol. I. *Annal. Typograph.*
 pag. 43.

(a) pag.

Annotationibus paciscitur; uti ex subjectâ constat (a) Epistolâ; in quâ occurrit asperior calami *Erasmiani* in *FROBENIUM* cum *AMERBACHIIS* laudatis collatum nota.

ERASMUS TONSTALLO suo S. D.

„ — Serò mihi redditæ sunt *LATIMERI Annotationes*, alio-
 „ qui mihi longè gratissimæ, meis *Annotationibus* jam absolutis, &
 „ aliquantâ *MARCI* parte. Utinam idem fecisset in Epistolas
 „ Apostolorum. — Hodie nostro sumptu misimus quendam *Basileam*
 „ cum reliquo Exemplari, & Argumentis nostris in Episto-
 „ las Apostolicas, quas ex tuo consilio adjecimus, missuri mox
 „ Præfationes & coronides. Opus excedit centenos terniones, cum
 „ singulæ paginæ, ob chartarum magnitudinem, decem versibus a-
 „ bundent præ superiori Editione: jusseram unum excudi membra-
 „ nis; ille tria excudit; unum quamprimum ad te veniet: nam to-
 „ tum absolvetur ante *Januarium*. Volenti mecum pacisci *FRO-*
 „ *BENIO* respondi, ut eam pecuniam, quam mihi dare destinasset,
 „ in Operis curam insumeret. *AMERBACHIOS*, hujus Artis pe-
 „ ritissimos, instantissimis precibus devici, ut aessent in castigan-
 „ do: nam in *Jacobo* famulo, quem in hoc *Basileam* adduxeram,
 „ sensi non multum fore præsidii; & *FROBENIO* nihil fingi po-
 „ test stupidius. A mensariis per tuam syngrapham recepi sexagin-
 „ ta *Francos Lovanium* reversus. Hôc labore extricatus, *Paraphra-*
 „ *ses* absolvam, si *CHRISTUS* Opt. Max. aspiraverit. —
 „ — Prodiit *SUETONIUS* non sine majestate, item *Q. CUR-*
 „ *TIUS*: *Institutio Principis* rursus excusa: præterea *Enchiridion*,
 „ adjectis aliis nonnullis; *Auctarium Epistolarum*, quas *Beatus* ex-
 „ cerpsit. *Apologia* denuo est evulgata, non finè accessione, quam
 „ ad te mitto. Bene vale, doctissime *TONSTALLE*, & tuo
 „ *ERASMO*, ut soles, fave. *Lovanio* 22. *Octobris*, Anno 1518.

LACHNERO Officinæ *Frobenianæ* (b) principe defuncto, *Lambertus* (c) *HOLLONIUS* *FROBENIO* operam suam locavit.

Bea-

(a) Pag. 1683.

(b) Lege Epistol. *ERASM.* pag. 307.

(c) *ERASM.* Epistol. pag. 1688.

Litterarum ac litteratorum omnium decori,
D. ERASMO Rot. *Præceptor* suo longè cha-
 rissimo, *LAMBERTUS HOLLONIUS*
S. D. — Locavimus operam nostram
FROBENIO *Typographo*, qui *RHENANI*

instantiâ, ut loquuntur vulgò, lubens
 eam conduxit. *Jacobus* tuus novatum *Testa-*
 mentum curat: perductum est usque
 ad *Paulinas Epistolas*, que nunc excudun-
 tur. *MORI* *Utopia* ad umbilicum vergit.
 &c.

Erat quidam *HOLONIUS* (non tamen,
 uti arbitror, idem, ac hic *Lambertus* *HOL-*
 LO-

Beatus RHENANUS in *Frobenianâ* Officinâ non solum aliorum, *ERASMI* imprimis, Opera curabat, sed & sua quoque impressa vulgabat. (a) Anno 1520. duos *VELLEII PATERCULI* Libros primus ab interitu vendicavit, proximo *TERTULLIANI* Opera; Illi Historiæ profanæ, hæc sacrarum Literarum studiis maximam faciebant accessionem. *PATERCULO Jo. Albertus BURERIUS* adjecit recentis Codicis cum vetusto, quam à *Jo. FROBENIO* repeterat, collationem. *TERTULLIANUM* Indice locupletavit *Conradus PELLICANUS Minorita*, quem correctorio munere multum profuisse *Basileensibus Typographis* (b) antea observatum est.

Quan-

LONIUS,) de cujus malâ fide (1) *ERASMUS* gravissimè questus est.

ERASMUS amicis Lectoribus S. D. — Atqui non omnia in hoc scribuntur, ut evulgentur. Lusinus quædam adolescentes, styli exercendi gratiâ: quædam aliis dictavimus sic inambulantes, nihil minus cogitantes quàm de evulgando: nonnulla scripsimus discipulis tardis. Hujus generis erant Colloquia, quæ *HOLONIUS* quidam, haud scio unde nactus, (nam apud me nullum unquam fuit Exemplar) carè vendidit *Joanni FROBENIO* simulans alios esse Typographos, qui empti cuperent. Hæc emendi orexis. Ejusdem sunt Paraphrases Elegantiarum, quæ summâ cum admiratione meâ prodierunt, inepto Titulo, quum ego nullum titulum addidisset, & singulis ad ordinem literarum digestis, quæ res totum turbavit ordinem: postremò, multis admixtis, non minùs ineptis quàm indocitis, quæ ego nec puer sustinuissem dictare puero. Nuper vidi Libellum de componendis Epistolis, *Lugduni excusum*, hóc Titulo, *ERASMUS PETRO PALUDANO S. D.* Atqui ego neminem novi mortalem hujus nominis. Lecto Libello deprehendi scurrile furtum. Olim cuidam Anglo discipulo intrâ biduum scripsi Librum de componendis Epistolis, planè crassâ Minervâ crasso. Ex hoc ille quædam decerpit, & sua quædam admiscuit. Adjecit prolixam Epistolam, in quâ nullum est verbum meum, insigniter insulsam, nec quicquam facientem ad præsens argumentum. Si suo nomine edidisset Opus incontaminatum, multò erat tolerabilius: verum, ex meo nomine quasi vitæ lucrum. — Basileâ 20. Februar. 1536. Et *ERASM.* ad *BERALD.* in Epistolâ suo de Epistolis con-

scribendis Operi præfixâ datâ 1522. —

Posteaquam *HOLONIUS* ille desierat esse apud superiores, eruditissimè *BERALDE*, non putabam mihi quenquam alium metuendum, qui nanias, quas juvenis vel exercendi Styli gratiâ, vel obsequundans amicorum affectibus scripsissem, in vulgus ederet, in quidvis potius, quàm in hoc natus. Et ecce derepente apud Britannos exortus est alter *HOLONIUS*, qui Librum de componendis Epistolis excudit, quem annis abhinc ferme triginta Lutetiæ scripsere cœperam cuidam amico parum sincero, cui simili munere gratificari volebam: videlicet ut haberent similes labra lactucas. Lectioni simul & compositioni non plus temporis tributum est, quàm dies viginti. Atque adeò non erat tum animus hoc Opus absolvere, ut Archetypum illi tradiderim auferendum (nam adornabat longinquam profectiorem) nullo antigrapho apud me servato. &c.

Occurrunt sæpissime litteraria hujus modi furta, quæ imperfecta & lacera sub virorum doctorum nominibus obtrusa eorum famæ injuriam haud levem inferunt.

(a) *RHENANUS* in Epistolâ ad Lectorem *VELL. PATERCULO* suffixâ — Nugatores adeò me non deterruerunt à proposito veteribus, quâ licet, succurrendi, ut nunc non solum *WELLEII* ediderim semilacerum, sed & *TERTULLIANI* libros vetustissimi inter Christianos Scriptoris, mendosi tamen, meâ curâ à tenebris erutos, apud *FROBENIUM* excudendos curem, in usum videlicet rei Theologicæ, & ad vetustatem illuminandam, quantum ad rem Christianam attinet.

(b) Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 291.

(a) *JOAN;*

(1) Epistol. Pag. 1517.

Quantum præterea in primâ veterum Latinorum Rhetorum Editione ann. 1521. FROBENIO RHENANUS profuerit, ex illius (a) Epistolâ eis præfixâ discimus. Anno 1526. RHENANUS Scholia edidit in PLINIANAM Historiam quibus (b) adjuvatur diligentissima FROBENIANÆ Officinæ Editio (quæ anno præcedente exierat) quam ubique sequitur, cum quâ collationem quoque fieri vult à Lectoribus.

ERASMUS FROBENIO suas non solùm tradebat, sed multorum etiam, quorum amicitias coluit, virorum, (c) Ludovicæ Vivis,

(a) JOANNES FROBENIUS Lectori S. Cum more nostro fiat, optime Lector, ut commune magis quam privatum in promovendis bonis studiis commodum spectemus, vel hoc argumento, quod nullâ rerum difficultate, nullâ laborum molestiâ, nullo denique sumptu, quæ res non paucos nostra tempestatis Typographos solet avertere, ab instituto deterrear, visum est hâc quoque in parte tui rationem habere, ne quis usquam à nobis cessatum fuisse calumniari possit. Idque eâ in parte eruditionis, quæ eruditionis universa facile sit sacra, ut vocant, anchora. Ea est Rhetorica. Nacti igitur nuper Exemplar quoddam, vetustum quidem illud, sed depravatam aded, ut nemo à tam prodigiosis mendis, ut de industriâ potuerint inculcata videri, satis ex dignitate potuerit vindicare. Ne quam tamen juvandi occasionem subterfugisse videremur, Rhetores aliquot Latinos typis cudendos desumpsimus, ut Studioso saltem meliora querendi ansam præberemus. Quod si quid hinc capies commodi, Lector, totum velim illud Dn. BEATO RHENANO acceptum feras. Qui hunc Codicem ex Spirensi Bibliothecâ oblitteratum aliqui, velut ab inferis in vitam reduxit. Tuum erit, candide Lector, quicquid est nostra industriæ, boni consulere. Nos tibi, quod potuimus, conatu non defuimus: nec cepti admodum nos poenitet, si quicquam ex nostro labore emolumenti ad te redierit: quod futurum haud dubiè confido.

(b) Lege RHENANI Præfat. in Schol. PLIN.

(c) Epistol. ERASM. pag. 705. 707. VIVES ERASMO. Agebam de conducendo aliquo, quum commodè me Franciscus Bibliopola submonuit, missurum se quamprimum istuc ad te nescio quos Libros:

si quid vellem perferri, adjuncturum se reliqua sarcina; itaque jussum est illi committere septem Libros recognitos jam à me: incipiat excudere FROBENIUS, si sic tibi videtur, decem alios usque ad decimum quintum mittam haud dubiè ante Quadragesimam. Reliquum per Franciscum ipsum, quum ibit ad Mercatum Francfordiensem. Ex istis septem poteris cognoscere, si quid modo vacat legere alienum, quam rationem Commentariorum sum secutus; etiam si reliqui, præter octavum, nonum, decimum, & decimum octavum, minus habent & operis & opera; quoniam non ita sunt varii, & magna pars eorum, quæ in illis tractat, passim est cuiusvis obvia. Cura, rogo te, ut excendantur aliquot centena Exemplarium istius Operis à reliquo AUGUSTINI corpore separata: nam multi erunt studiosi homines, qui AUGUSTINUM totum emere vel nolent, vel non poterunt, quia non egebunt, scilicet quia tantum pecunia non habebunt. Scis enim ferè à deditis studiis istis elegantioribus præter hoc AUGUSTINI Opus nullum ferè aliud legi ejusdem Auctoris. Vale iterum atque iterum, mi optime Præceptor. Lovanio 19. Januarii, Anno à CHRISTO nato 1522.

Et pag. 720. VIVES ERASMO. Absolvi tandem XXII. Libros de Civitate Dei. De pecuniâ rem totam tui & FROBENII arbitrii facio; tu ipse scis, ut non sim ejus avidus, & mihi vivendum est iniquissimis temporibus, & in regione ubi sumptus magni, & quasi nulli, duntaxat ingenio liberaliore digni; si quid miserit, curret per certum aliquem, & sine dilatione redendum. Salvebunt à nobis istic tui & eo nomine nostri quoque, ac imprimis FROBENIUS cum totâ familiâ. Vale. Lovanio 14. Julii, Anno 1522.

Et pag.

pag. 709. VIVES ERASMO — De Civitate AUGUSTINI gaudeo seorsim edi, & habeo tibi ingentem gratiam, qui hoc curaris: sed velim etiam, & cum reliquis AUGUSTINI Operibus excudatur, ne desit hoc membrum corpori suo; quod credo FROBENIUM facturum, ut & separatim aliquot, & conjunctim aliquot imprimat. — Brugis 1. April. 1522. — Et pag. 767. VIVES ERASMO. De ratione ne fallatur FROBENIUS, res sic habet: Franciscus dederat, antequam Liber exiret, XX. aureos florenos, sub finem Januarii dedit sex; hanc summam ipse accepi, tum & tres Libros: aiebat jussu esse à FROBENIO dare mihi XXXII. florenos aureos, sed ex his detraxisse octo, qui debebantur tibi. Quae ille de me ac meo nomine ad vos scripsit, nihil me moverunt: nemo magis est, si qua est fides, impetritia mea conscius meipso, nec minus dissimulatur; idcirco leviter angor gloriam non contingere, cum non meruisse sciam. — Nemini faceciam negotium ex istis, qui nomina nostra quaestibus suis metiuntur & censent. Et hac quidem ut maximè verum Franciscus scripserit. Nam an ita sit, tempus, ut spero, declarabit, & potest FROBENIUS ab HILARIO sciscitari: De AUGUSTINO scio illum vendidisse plurima Exemplaria, & ipse novi, qui emerint: quis verò de Londino audet tam impudenter mentiri? Ubi ipse fassus mihi est se paucis diebus supra triginta AUGUSTINI Exemplaria distraxisse; certè LUPSETUS negabat se in Angliā vididisse AUGUSTINUM ullum meum venalem: in eadem Angliā supra quadraginta mea Somnia affirmavit mihi vendidisse se. Forsan non vendibile putat nomen, quod confert cum tuo aut BUDAÏ. Quid? nusquamne est alius, quem socium sibi FROBENIUS adjungat? O miseram ingeniorum gloriam, si aliter constatura non est, nisi ejusmodi nebulonibus libuerit! — Vellem scripsisses, an sit FROBENIUS illa Opuscula impressurus; alioqui significa per primas Literas; mittemus aliò. Neque verò tam me immodicè ipse amo, ut cum damno FROBENII velim ex ejus Officinā prodire quicquam meum: non est sic ille de me meritus; itaque ne putet me sibi iratum fore, si mea non ediderit; faciat, quod maximè in rem suam esse credet. — Quum hac descripsissem, factus Literis amicorum certior, Opuscula mea non esse à FROBENIO

excusa, & N. dicere te auctore rejectum à FROBENIO Librum, quā de re scripturum te mihi per famulum, quem paucis diebus huc mittes; & quanquam non magni tuā refert, quid ipse de hoc facto credam: tamen, si qua est mihi apud te fides, velim existimes me illud non credere, non & si quis dixisset spectatissime fidei, quanto minùs à N. profectum: tantum adjeci, ut scires N. nondum mutasse mores. Si dicam me non aliquantum doluisse, mentiar; sed minùs forsā quā alii ejusmodi rebus soleant. Ex tuis Literis aliqua erat spes; nam scribebas FROBENIUM libentius mea impressurum, si N. acciperet societatem, quasi subsignificares impressurum: nunc intelligo, nec me, nec mea esse tanti, ut in tantā Librorum varietate locus sit tam exiguo Libro ullus, nisi ad primam præconis vocem venditur: & si illum vendibiliorem fecisset FROBENII Officina, ut Somnium fecit. — BEATUM saluta mihi & FROBENIUM. Brugis 10. Maii. 1523. Et pag. 841. 842. ERASMUS ROT. LUDOVICO VIVI S. D. — De N. scripsi, non quantum ille meretur, omnibus Eurybatis ac Phrynondis sceleratior, sed quantum mea modestia tuaque prudentia satis esse judicavi. Hic sedulo dissuadet FROBENIO, ne quid tuorum excudat. Et FROBENIUS, duntaxat hanc in re, absque illius prasidio nihil potest. Nam apud Germanos vix quicquam vendibile est præter Lutherana ac Anti-Lutherana. Mea tamen adhuc satis favorabilia sunt, vel hoc argumento, quod FROBENIUS tam multos habet amulos magno suo dispendio. CÆSARIS Edictum, quod deterret amulos, hujus non faciunt ipsi, qui nobis dant CÆSAREM: imo vendunt CÆSARIS nomen. Ego jam pridem gestio quopiam ab his figulis demigrare. FROBENIUS mihi serò questus est, se ne unum quidem Opus De Civitate Dei vendere Francfordiæ; idque eo vultu dixit, ut planè credam hominem nihil fingere. Vides etiam in Musarum rebus regnare fortunam. Ego illic nihil non suspicio, nisi quod brevitās, quam tibi olim commendavi, reddidisset Librum vendibiliorem. Atque hoc negotium FROBENIUS suscepit à me non persuasus, sed compulsus. Et res est non exigui sumptus. Miseret me boni viri, nimiumque sinceri, cui pseudocheus ille miris technis imponit. Si Civitatem illam vel prælegendo, vel aliā quāpiam ratione

VIVIS, (a) POLYDORI VERGILII, (b) CUTHBERTI TONSTALLI,

ratione posses vendibiliorem reddere, sublevaris hominem. Ego nullam video viam, nisi ut totus AUGUSTINUS emendatus prodeat. In hoc velim te adjuvare, suscepta aliquâ portione laboris. Nos tamen jam lassi, non defuturi sumus officio nostro. Ex animo, mi VIVES, gaudeo tibi Britanniam esse prosperam, quod ut tibi proprium ac perpetuum sit precor. Bene vale. Basileâ 27. Decembris, Anno 1524. Et pagin. 912. VIVES ERASMO. De Francisco nimis multa: non est ille tanti. A FROBENIO iniquum esset postulare, quod foret ei damnosum. Mea Opera non distrahi, mirandum non est; quippe non solum carent ingenio, sed etiam ingenio, & peritiâ, & nomine, denique iis rebus omnibus, quibus commendari Libri solent; quaremus alium, cui minus doleamus nos imposuisse, quam FROBENIO, excudendis monumentis tuis praeclare de literis merito. Brugis 14. Febr. 1526. Et pag. 1646. ERASMUS RHEMANO. — ne mihi cum Francisco multum sit negotii, qui linguâ multas habet pecunias mihi paratas &c. Libros optimos semper advehendo, ne à nobis advehendi curentur. — anno 1517. Et pag. 899. 900. VIVES ERASMO. (1) FRANCISCUS BERCKMANNUS rogârat me, ut Libellos meos recognoscerem, quos cognosceret apud FROBENIUM imprimi: nunc scriptum est mihi, eum nescio quid causificari, FROBENIO non vacare. Misereat me tui, cui toties fuerit cum ejusmodi homine negotium. *καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ ἑταίρου* (2) mendacium in Colloquiis: querendus mihi erit alius, ne toties cogar huic homini succensere ab eo falsus. Si FROBENIUS vult recipere mea imprimenda, libens ad eum mittem, modo ne admisceat se Franciscus negotio: Sin secus invenies alium. — Londino 13. Novemb. 1525. Et quoniam hic in malæ fidei exemplum incidi, aliud ejusdem addere non pigebit in SENECA Operibus antea à

FROBENIO anno 1515. excussis, & à (3) RHENANO NESENOQUE recognitis admissum. Sic ERASMUS (pag. 901.) in Epistolâ ad Robertum ALDRISIUM Anglum, Basilea 25. Decemb. 1525. datâ scribit. Si memor es nostræ pristinæ consuetudinis, & si mores antiquos obtines, unum officium mihi præstes velim, quod absque tuo sumtu præstare poteris. In Collegio Regali sunt Opera SENECAE descripta in membranis. Ex his multa subnotâram in Codice meo. Editionem commendâram Germano cuidam, quem habebam pro amico fidissimo; is absente me pessimâ fide se gessit in excudendo Opere. Et ne deprehenderetur, optimam Exemplaris partem sustulit. Hoc dedecus mihi faciendum est. Quare te rogo, charissime ALDRISI, sume Volumen Operum SENECAE à FROBENIO excusi, & committe aliquibus bonæ fidei, qui denuo adscribant in margine, quæ discrepant. Eum Codicem sic notatum mittito ad Thomam MORUM, ut per eum ad me veniat. Libros Naturalium Quaestionum scio editos. Eam collationem ego peragam. Dignus est SENECA hâc studio, debes tu quoque nonnihil studiis publicis; mihi præter mutuum amorem debes nihil. Reponam, quicquid in hoc negotium impenderis, vel ad assem, & insuper dabo operam, ne prorsus in sterilem fundum istam officii sementem fecisse videaris. Magnopere velim istuc quamprimum fieri.

(a) ERASM. Epistol. pag. 646. ERASMUS Rot. RICHARDO PACEO S. D. Ex Officinâ Frobenianâ scribunt eruditi quidam POLYDORI Proverbia majusculis formulis excudi, chartâ tam insigni, ut non aliud Opus dignatus sit FROBENIUS majore vel honore vel curâ. Addet Opus de rerum Inventoribus, simili dignitate; idque facit hortatu, imò impulsu meo. Nam ille planè remisit Opus Antuerpiam per Hieronymum filium, nec ullis rationibus adduci potuit, ut aggrediretur.

Exi-

(1) Is est, cujus antea mentio quædam facta est, & in hunc locum uberior rejecta.

(2) Hoc Colloquium est PSEUDOCHEI & PHILETIMI, in quo ERASMUS Francienum illum BERCKMANNUM prævaricatorem lucis turpis avidum sub PSEUDOCHEI personâ depingit.

(3) Lege (pag. 1539.) Epistolam RHENANI ad ERASMUM Basileæ 17. April. 1515. datam; in quâ NESENI in recognoscendo diligentiam & non obsecram in olfaciendis erratis narem laudat. Nec igitur dubitabo iis, qui Prælo Frobeniano castigando aliquando præterant, NESENUM (de quo antea nonnulla diximus) adnumerare.

TALLI, (a) THOMÆ MORI (b) UDALRICI ZASII &c. commendabat lucubrationes; (c) semper interim, (quod amicum decebat) sollicitus, ne FROBENIUS, quem neque impensæ nec operæ parcere unquam cognoverat, detrimenti quicquam ex sua in bonas litteras propensâ liberalitate acciperet; ideoque cum sua in JOHANNIS Evangelium Paraphrasis excuderetur, conabatur eam (d) Imperatoris privilegio communire: ratus indignissimum fore,

Exibit utrumque proximo Mercatu Francfordienfi bonis avibus. Eat nunc POLYDORUS, & credat susurronibus, qui jactitant me invidere illius gloriæ. — Ex rure Anderlaco. II. Junii. 1521. Et pag. 777. ERASMUS ROT. POLYDORO S. D.

— Primum scis Exemplar, quod miseris, non esse apud FROBENIUM, sed apud Franciscum. Egi cum FROBENIO de Editione Operis, vel Operum potius. Ait, si majusculis excudat, fore Volumen ingens, nec sexcentos aureos suffecturos in sumptus, & metuit aleam in vendendo. Nam Germania nunc insanit in ea, qua sapiunt Lutheranum quiddam. Alioqui est pulchre animatus ad gratificandum utrique nostrum, & ipse efficiam ut sit animator. Est triplex excudendi ratio. Nonnunquam totum negotium FROBENIUS suscipit suo periculo: hoc aliquoties facit in minoribus Voluminibus, in quibus minus periculosa est alea. Nonnunquam tota res agitur periculo alieno, ipse tantum pro operâ suâ paciscitur mercedem. Nonnunquam res sit communi periculo sociorum. Jam in pactione opera Franciscus mercedem offert oppido quàm iniquam. Nunc agitur Francfordiæ, an res vel unius Francisci, vel sociorum communi periculo possit agi. Et quid actum sit, perscribam, ubi FROBENIUS à Mercatu redierit. Spero rem futuram ex animi tui sententiâ. — Si nancisci possis negotiatorem, qui quinquaginta Volumina ad se reciperet, cetera facili conficerem cum FROBENIO. Bene vale. Basileâ. Anno 1523. Et pag. 934. Id. ad Eund. In excudendis ingenii tui monumentis non esse satisfactum animo tuo, vehementer dolet tum mihi, tum FROBENIO. Id enim magnopere studebamus utrique. Litteræ tuæ videbantur hoc prescribere, ne recederetur ab Exemplari. Itaque diligenter hortatus sum, ut summâ fide versarentur in eo negotio, ac subinde in ipso Operis progressu

inculcavi eadem. Confirmabant id fieri, nisi sicubi manifestarius esset calami lapsus. Præerat castigationi Sigismundus GELENIUS, vir utriusque Linguae non vulgariter doctus, probæque fidei. Tuum Exemplar asservari jussi. Mihi nihil mandâras: & religio erat in Opere alieno vindicare tantum juris. Alioqui non piguisset hanc operam pro tanto amico sumere, etiam si quid fuisset gravius. — Basileâ 30. April. 1526. Et pag. 971. ERASMUS POLYDORO VERGILIO S. D. — De Libello excudendo egi cum FROBENIO, respondet se paratissimum, eâ lege quâ excudit Adagia. Bene vale, patrone magne. Basileâ 24. Martii, Anno 1527.

(b) ERASM. Epistol. pag. 813. ERASMUS Cuthberto TONSTALLO, Episcopo Londinensi S. D. — Si cupis tuum Opus excudi, agam cum FROBENIO. Nondum enim egi serid. Bene vale, Prasulum optime. Datum Basileâ 4. Septembris, Anno 1524.

(a) Lege Epistolam ERASMI ad FROBENIUM 1517. datam & supra citatam.

(b) ERASM. Epistol. pag. 1625. ERASMUS BRUNONI S. D. — Admone FROBENIUM, ut excudat Libellum ZASII de Origine Juris — 24. August. 1517. Et pag. 1689. ERASMO LAMBERTUS HOLLONTIUS S. D. — Succedet FROBENIO Zasianum Opus — Basileâ 5. Decemb. 1518.

(c) ERASM. Epistol. p. 1846. ERASMUS LECTORI S. D. — Bene vale; curâque ne Joannem FROBENIUM impensa & opera pœniteat, qui nihil detrectat, quod ornandis, provehendis, juvandisque bonis studiis conducatur.

(d) ERASM. Epistol. pag. 707. ERASMUS BILIBALDO suo S. D. — Nemo nescit, quantum bona litera debeant FROBENIO, qui solus omnium suo dam-

fore, si FROBENIUS (a) communis omnium Studioforum amicus, (b) qui attentè curabat, ut quicquid è suo prælo exiret, esset (quoad fieri poterat) inculpatissimum, nullumque Opus à se, nisi usque melius, recuderetur, damnum ex eà amicitia, eà curâ ullum pateretur.

In

no nostris studet compendiis; sed ut sunt *Kepais*, plerique insidiantur homini propemodum conjurati, ut illum perdant. Ubi quid novi Operis prodit, quod putent fore vendibile, mox unus atque alter suffuratus ex ipsius Officinâ Exemplar, excudit ac vendit minimo. Interim FROBENIUS immensam pecuniam impendit in Castigatores, frequenter & in Exemplaria. Huic iniquitati facile succurritur, si fiat Imperatorium Interdictum, ne quis Librum, primum à FROBENIO excusum, aut cui sit aliquid ab Auctore additum, excudat intra biennium. Tempus longum non est, & Officina Frobeniana vel ob hoc favore digna est, quod nihil ex eà prodit ineptum aut seditiosum. Excuditur nunc Paraphrasis in Evangelium JOANNIS, FERDINANDO dicata; cujus partem ad te mitto, ut ostendas, si videbitur commodum. Non dubito, quin res facile possit impetrari. Referet tamen, si id fiat quàm primum. Si non est commodum, ut fiat per te, poteris aliis mandare. Adest enim, ut audio, JACOBUS SPIEGEL, mihi cum primis amicus, homo candidus; adest EPISCOPUS ac Princeps Teramensis, Nuncius Apostolicus, qui pro suâ humanitate mihi semper favit unicè. In hoc negotio, mi BILIBALDE, mihi nec feritur, nec metitur, & tamen FROBENII ac literarum causâ libenter & hic tibi debebo, qui multis aliis nominibus tibi sum obstrictissimus. Si Diploma Casareum non statim poterit expediri, saltem sciamus impetratum esse, ut in his Nundinis FROBENIUS possit uti titulo. Summus Pontifex ad me Diploma plenum honoris ac benevolentie misit. Jurat illius Secretarius, non esse vulgare, sed verè omnia ab ipso Pontifice dictata. Bene vale, vir hujus seculi decus. Basileâ 27. Januarii. Anno 1522.

(a) Sic vocat GLAREANUS in Episto-

la ad ERASM. 1516. data. pag. 1577. 1578.

(b) Hoc antea notavit CHEVILLERIUS; cujus verba hinc adjiciam ex pag. 134. *Origin. de l'Imprim. de Par.* „ JEAN „ FROBEN, cet Imprimeur si exact & si „ correct, dans sa petite (1) Préface sur „ Cœlius RHODIGINUS de l'année „ 1517. blâma fort quelques Libraires de „ son tems, qui abandonnoient tout-à- „ fait la correction de leurs Impressions, „ & ne se mettoient point en peine qu'elles „ fussent pleines de fautes, pourvu „ qu'elles leur coûtassent peu, & qu'ils „ les débitassent plus promptement, en „ les donnant à meilleur marché: en un „ mot, qui cherchoient uniquement le „ gain & le profit dans le noble exercice „ de la Librairie, même par la ruine des „ bonnes études. Il s'en prend aussi à „ ceux qui ont assez peu de jugement „ pour acheter ces Editions corrompues „ & défigurées sous prétexte qu'elles coûtent „ peu. Il prétend qu'ils se trompent, „ qu'ils les achètent très-cherement, qu'on „ n'a jamais bon marché d'un méchant „ Ouvrage d'Imprimerie rempli d'un „ grand nombre de fautes, à quelque prix „ qu'on l'achète; *Parvo emit, quisquis Librum emendatum etiam magno emit. Magno emit, quisquis Codicem mendosum etiam minimo emit.* Et dans l'Edition Grecque-Latine du Nouveau Testament d'ERASME, qu'il avoit faite l'année précédente, il dit fort ingénieusement, que celui qui achète une Edition pleine de fautes n'achète point un Livre, mais une peine & un tourment: *Qui Librum mendis undique scatentem habet; certè non habet Librum, sed molestiam.* Idem CHEVILLERIUS pag. „ 129.

(1) In Cœlii RHODIGINI Editione ann. 1517. quam nunc in manus habeo, neque ista verba, nec Fixationem hinc memoratam reperio.

(1) Lege

In FROBENIO nullibi moram sibi esse sentiebat unquam ERASMUS, quoties Opus aliquod nobile & arduum prælo procurabat,

129. „ JEAN FROBEN imprima la Con-
 „ cordance de la Sainte Bible en l'année
 „ 1496. & 1525. [De quibus Editionibus
 „ jam dictum est in Vol. I. *Annal. Typo-*
 „ *graph.* pag. 257.] Et pag. 131 —
 „ Nous arrêterons un peu ici pour parler
 „ de ces Concordances de FROBEN, où
 „ il imprima les Chiffres si fidèlement.
 „ Cet Imprimeur y ajouta une seconde
 „ Partie, qui contient les particules indé-
 „ clinables de la Bible, &c. Ouvrage
 „ commencé par Gautier JONAU *Ecoffois*,
 „ Chapelain de JEAN de Raguse, achevé
 „ par deux autres de ses Chapelains, &
 „ réduit en ordre Alphabetique par un
 „ Espagnol JEAN DE SECUBIA. — „ Les
 „ Envoyez des Hussites du Royaume de
 „ Bohême étoient venus à Bâle, & fon-
 „ doient leur erreur de l'obligation indis-
 „ pensable pour tous les Chrétiens de
 „ communier sous les deux especes, sur
 „ ce passage de l'Evangile: *Nisi manduca-*
 „ *veritis & biberitis.* Pour savoir donc les
 „ significations des particules *Ex*, *Per*,
 „ *Nisi*, *Et*, en combien de manières elles
 „ étoient employées dans l'Ecriture Sainte,
 „ JEAN de Raguse forma le dessein de fai-
 „ re travailler à une Concordance des
 „ mots indéclinables de la Bible. SECU-
 „ BIA y fit une Préface, & rendit l'Ou-
 „ vrage public. *Sebastien BRANT*, *Al-*
 „ *lemand*, le fit imprimer l'année 1496.
 „ par FROBEN: & l'année 1525. ce même
 „ Imprimeur le remit sous la Presse, avec
 „ la Préface, dans laquelle on peut lire
 „ toute l'Histoire. — „ Par ce re-
 „ cit on fait qui a fait la seconde Partie de
 „ la Concordance, qui comprend les
 „ mots indéclinables: on ne fait pas si
 „ seurement qui a fait la première, qui
 „ contient les mots déclinables; néant-
 „ moins je croi que c'est HUGUES de
 „ Saint Cher, Docteur de la Faculté de
 „ Paris, de l'Ordre de Saint Dominique,
 „ qui fut Cardinal en l'année 1245. —
 „ La petite Préface *Cuilibet volenti*, qui
 „ parle de cette Concordance de S. Jac-

„ ques, est dans l'Impression de *Nurem-*
 „ *berg* par Antoine COBURGER 1485.
 „ dans les deux de Bâle par FROBEN
 „ 1496. & 1525. dans celle de Jean MA-
 „ RECHAL à Lyon 1526. & même Fran-
 „ çois AROLA, qui retoucha la Concor-
 „ dance, & la fit imprimer à Lyon par
 „ GRYPHE l'année 1551. n'en retrancha
 „ point la petite Préface des Manuscrits.
 „ — Or je trouve, que HUGUES
 „ de Saint Cher s'appelloit aussi HUGO de
 „ Sancto Jacobo. Qui voluerit hæc fusiùs
 „ descripta legere CHEVILLERIUM adeat.
 „ — Idem CHEVILLER. p. 135.] „ Le
 „ chef d'œuvre de Jean FROBEN fut
 „ l'entreprise qu'il fit d'imprimer le St. AU-
 „ GUSTIN fort correct. Il avoit un si
 „ grand desir de réussir dans son dessein,
 „ & ce travail lui paroissoit si glorieux,
 „ qu'il (1) souhaitoit n'avoir point plus
 „ de vie, qu'autant qu'il en falloit pour
 „ le voir achevé. Sept Presses tout à la
 „ fois étoient occupées à cette Edition;
 „ mais il mourut aussi tôt après l'Impres-
 „ sion des deux premiers Tomes. C'est le
 „ S. AUGUSTIN d'ERASME de l'année
 „ 1529. en dix Tomes, appelé ordinaire-
 „ ment à longues lignes, qu'on tira autre-
 „ fois de la Bibliothèque de Sorbonne, pour
 „ convaincre les Ministres au Colloque
 „ de Poissy par une Edition, qui ne leur
 „ fût point suspecte.

Gravissimo huic Operi Privilegium im-
 petrandi cupidus ERASMUS scripsit ad Nico-
 laum VESUVIUM ann. 1528. 21. Septemb. —
 Optarim, ut si fieri possit, saltem pro AU-
 GUSTINO daretur Regium Privilegium.
 Ab hoc Opere pendunt facultates liberorum
 FROBENII. Ego propemodum gratis meam
 operam impendo, alioqui non sumturus tan-
 tum laboris pro bis mille florenis. Religio me
 coegit. Audio Cardinalem Franciæ homi-
 nem non nimis facilem, in cujus aures for-
 tassis instillant aliquid inauspicati quidam,
 quo minus æquum experiamur. In hoc Ope-
 re nihil erit meum, nisi quod mendas, quan-
 tum licuit, submovi, notia subindicavi, &
 libros.

(1) Lege postea Epistolam ERASMI ad EMSTEDIUM ann. 1527. de morte FROBENII.

(2) ERASM. Epistol. pag. 1122.

rabat, licet FROBENII (a) socios cunctationis aliquando insimularet. Inter eruditos, qui sua Opera Frobeniano prælo commiserunt, viros fuit LEONARDUS PORCIUS Vicentinus, (b) non minus humanus quàm doctus, Libelli *De ponderibus ac mensuris* Author, (c) aded consentientis cum Assè BUDÆI, ut nemo dubitaret, quin alteruter alterum compilârit. (d) Nullum Libellus ipse nec (e) loci nec temporis indicem habebat, præter Insigne Officinæ Frobenianæ: BUDÆO, suorum de Assè librorum Editione tertium jam aut quartum sub prælo repetitâ [abbinc (f) paulo minus biennium] Lugduni inter Aulicos agentis fortè oblatum est. (g) BUDÆUS graviter exarsit, ac æmulo illi sempiternam notam ad ignominiam inussisset, nisi intercessissent amici. Hæc enim contentio ne latius serperet, JANI LASCARIS auctoritate perfectum est. Qui cum utrique amicissimus esset, haud æquum putavit inter honestissimos homines similitudinem diutius ingravescere. Et cum apud BUDÆUM plurimum gratiâ polleret, impetravit, quanquam ægre, ut digressio in PORTIUM, contumeliosa quidem illa, sed certè expressa à justâ indignatione, quam removendæ suspicionis, sùtque purgandi causâ, BUDÆUS Libris de Assè inferuerat, (h) eximeretur indè. Ac BUDÆO quidem tantæ contentionis causam attulit BAPTISTA ÆGNATIUS Venetus, omni liberali ingenuâque doctrinâ apud Italos id temporis florens, qui editis in SÜETONIUM adnotationibus tam præclari inventi laudem modò BUDÆO, modò PORTIO tribuens, de eadem fideiâ duos parietes dealbaverat, & utrique gratificari cupiens, ambos inter se commiserat. Cæterum ut deferbuit ira, usque aded pœnituit ejus criminationis, quâ usus erat in PORTIUM, ut postea noluerit cujusquam injuriâ magnitudinem animi sui inflectere; quòd iracundiâ præceps in eum esset invehens, quem postea cum Juris Civilis disciplinâ eruditissimum, tum morum probitate alioquin integerrimum intellexisset.

Audiamus jam (i) ERASMUM de FROBENIO suo perorantem.

libros secundum materiarum congruentias digessi. Præfatio nihil habebit, quod quenkam offendat. Si quid Præsul tuus valeat apud Regem, velim, ut pro hoc saltem Opere Regis Privilegium nobis impetret.

(a) Pag. 934. ERASMUS JOANNI Episcopo Lincoln. — De AMBROSIO nihil fiet hoc anno: res non stat per me sed per socios FROBENII. — anno 1526.

(b) Lege (p. 987.) Epistol. ERASMI ad BUDÆUM dat. Basil. 22. Jun. 1527.

(c) Pag. 1417. Epistol. ERASMI ad Georg. AGRICOL. 29. August. 1531.

(d) Lege Bud. de Assè Edit. Colon. 1528. 8° pag. 555.

(e) De loco indicat Insigne Frobenianum. De tempore Epistola ERASMI ad Bud. modò citata docet id factum ante ann. 1527. 22. Jun.

(f) Anno igitur 1526. nam Editio Libri de Assè Colonienfis prodit 1528.

(g) Lege Vitam Bud. Paris. 1540. 4° pag. 23. 24.

(h) Tota ea digressio abest in Editione Parisiensis ann. 1542. fol.

(i) Epist. (pag. 957.) ad Theobald. FETICHIIUM, dat. Basil. 5. Decemb. 1526.

(a) Auc.

tem. — Nemini potest obscurum esse, quot jam annos JOANNES FROBENIUS, quantis vigiliis, laboribus, impendiis, ornarit (a) eximios Auctores, idque longe majore sua gloria quam lucro. Habet domi (b) Virum utriusque literaturæ doctissimum, parique fide præditum, quod ego sanè non in postremis numero. Mihi præterea vel immori libebit huic negotio, tam utili, tamque pio. Proinde meo judicio non alius dignior vestro favore quam FROBENIUS, nec per aliam Officinam melius consultum fuerit præclaris Auctoribus; denique, vix in alium æquè gratum memorémque collocaveritis vestrum officium. Porro, — si quid mea scripta valebunt, hætenus cum VIRGILIO licuit dicere, utinam & illud adjicere liceat, Nulla dies unquam memori vos eximet ævo. Certè dabitur opera pro viribus, ne posteritas ignoret, cui debeat hanc litteraturæ vetustioris accessionem.

Hinc æstimare licet, quantus fuerit, qui ERASMUM meruerit præconem, FROBENIUS (c) omnium Chalcographorum princeps, (a) vir

(a) Auctorum, quos FROBENIUS impressit, plerosque ipsius hortatu ERASMUS recognoscebat & scholiis illustrabat. E. G. ERASM. Epistol. (pag. 1880.) ad Joan. ULATENUM. Cum Joannes FROBENIUS, vir ornatissime, adornaret suis typis excudere Tusculanas Quæstiones M. TULLII, meque rogasset, ut hic aliquid adderem opellæ meæ, quod Liber exiret aliquâ recentis utilitatis accessione commendatus: eò lubentiùs hanc suscepi provinciam, quod pluribus jam annis mihi nihil aut perpusillum commercii cum Musis mansuetioribus fuisset. Itaque conferendorum Exemplarium negotio famulis delegato, judicandi partes mihi sumsi: totòque Opere non oscitanter perlecto, digessi versus carminum, qua ille quidem non sine exemplo PLATONIS & ARISTOTELIS, ex Græcis Latinisque Poetis, sed propemodum ad tadium usque congerit: ubi variabant Exemplaria, vel quod probabatur, amplexi sumus; vel si videbatur anceps judicium, utramque lectionem servavimus, alteram in contextu, alteram in spatio marginis: nonnulla citra Codicum suffragium restituvimus, sed nec admodum multa, & ibi duntaxat ubi res homini docto & exercitato non esset obscura: nonnihil etiam Scholiorum adjecimus. FROBENIUM de TERENTIO cum Commentariis excudendo aliquando cogitasse legimus in Epistolâ ERASMI ad GOCLENIUM ann. 1517. datâ. pag. 268.

(b) Hunc virum (quod antè ego incau-

tus credideram, Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 292.) fuisse LACHNERUM putant ZELTNERUS (pag. 207. *Corrector. Typograph.*) at CAVEUS (in *Prolegom. in Scriptor. Eccles.* n. XI.) alium quendam anonymum LACHNERI successorem. Diu enim ante annum 1526. quo hæc data est Epistola, LACHNERUM obiisse, anno nempe 1518, ex supra-dictis constat. Virum autem, quem hic ERASMUS laudat, Beatum RHENANUM esse nonnulla mihi est suspicio. Hòc anno (1526.) RHENANUS Basilea apud FROBENIUM suas in PLINIUM Annotationes edidit. Porro ERASMI animus (ut antea observatum est) in RHENANUM fuit semper proclivior, à LACHNERO aliquando (quia fortè Pontificiis impensius, quam RHENANUS favebat) alienior.

(c) ERASM. Epistol. pag. 332. DORPIUS ad ERASM. *Lovan.* 15. Jul. 1518. Sed heus, præterieram ferme, quod minimè oportuit, FROBENIO omnium principi Chalcographorum (pace modo * THEODORICI nostri dixerim) plurimam ex me salutem uti nuncios, cui omnes debemus Studiosi non vulgariter: Largiatur ei Dominus Deus annos vita & plurimos, & felicissimos, quod pulcherrima provincia, in qua ALDUM quoque ipsum, meo judicio, post se relinquit, par esse queat. Quid enim is, nisi eximè eruditum, & quantâ curâ excudit?

(a) Pag.

* MARTINI Typographi celebri Lovanii.

(1) Lege

(a) *vir doctus & in Arte chalcographica Dædaleo ingenio præditus*; (b) *literis illustrandis natus*; (c) *cujus typis nihil fieri potest nitidius, elegantius, amœnissimum*; (d) *cujus Officinâ non est alia vel accuratior, vel unde plus bonorum exeat Codicum, præsertim qui ad sacras pertineant litteras*; tanta ei accedebat (e) *majestas & nitor*: quam (f) ERASMUS nunquam patiebatur otari; omnibus eruditorum virorum Libris, (g) exclusis tamen Lutheranis, patentem.

FROBENIUS ex uxore (h) GERTRUDE LACHNERI filiâ suscepit (i) HIERONYMUM, & (k) JOANNEM ERASMIUM filiâ-
que

(a) Pag. 502. in Epistol. KOSTELE-
CII ad ERASM.

(b) Pag. 851. in Epistolâ ERASM. ad
Olmutzenf. Episcop. PLINIO præfixâ
1525.

(c) Pag. 308. in Epistol. BERALD. ad
ERASM. Typos habuit FROBENIUS non
solum Græcos & Latinos, sed Hebræos quo-
que, quibus in suis edendis Sebastianus
MUNSTERUS, ann. 1527. usus est.

(d) Pag. 154. in ERASM. Epist. ad
LEON. X. ann. 1515. & pag. 349. ad
Anton. PUCCIUM ann. 1518.

(e) Pag. 851. in Epistolâ modò citatâ.

(f) Pag. 284. in Epistol. ERASMI ad
BUD. 1517. — cum subito periculum
esset, ne omnia FROBENII præla cessarent,
propterea quòd Chartarius ad diem præstitu-
tum non adesset, passus sum, nec id admo-
dum volens, ut Beatus RHENANUS è sar-
cinâ meâ, si quid inesset, deligeret.

(g) Pag. 578. in Epistol. ERASM. ad
LEON. X. ann. 1520. — Minis e-
tiam egi cum Joanne FROBENIO Typogra-
pho, nequid Operum LUTHERI excuderet.

(h) Pag. 1539. in Epistol. RHENAN.
ad ERASM. ann. 1515. — salutant te
& reducem exoculari cupiunt FROBENIUS,
GERTRUDIS uxor, AMERBACHII &
NESENIUS. Antea ubi LACHNERI
mentio fiebat, FROBENII focer vocabatur.
Et pag. 645. in Epistol. ERASMI ad
GOCLEN. 1521. — Accipe ab hoc
Stephano camisiâ imperfectâ quam mihi
misit uxor FROBENII.

(i) Pag. 935. in Epist. ERASM. ad EG-
NAT. & ad CASIMIROTUM, 1526. —
Qui has reddit, Hieronymus est FROBE-
NIUS Joannis FROBENII filius, juvenis
modestus & candidus.

(k) Ei nomen ERASMI ab ERASMO,
qui FROBENIUM vocare (1) compatrem
solebat, impositum credo, cum eum à
partu sacro fonte tingendum susciperet unâ
cum RHENANO, qui & ipse FROBE-
NIUM compatris (2) nomine compellar.
Hunc ERASMUS in Epistolâ ad Hierony-
mum (3) FROBENIUM ὁποκοπιστικῶς salu-
tat Erasmiolum; eidemque anno 1524.
inscribit suum (4) Colloquiorum Librum.
Perinde

(1) Lege prius Epistol. ERASM. ad FROBEN.

(2) Vide Edition. Libri I. Grammat. GAZ. 1516.

(3) Pag. 659. ERASMUS ROT. Hieronymo FROBENIO. S. D. Mihi gratias agis, mi Hierony-
me, quid ex Literis meis propensor in te saltus sit patris animus. Sed in te situm est, ut sit propensissimus.
Id fiet, si te verè filium esse declarēs, & ex animo rem patris adjuves. Non mirum, si quando cessant Opera
mercenaria. At tu, dum patrem adjuvas, tuum ipsius agis negotium. Nunc atas est laborum omnium pariter;
ea est rebus honestis exercenda. Quod datur vacui temporis, hoc impende honestis Studiis, & evolvendis bonis
Auctoribus. Fuge consortia nepotum & octosorum, abduc te à juvenilibus voluptatibus, & veris doctibus temet
instrue. Quod si facias, non deerit tibi neque gloria, neque pecunia: sin secus, & ego te frustra commendavero
patri, & ipse tibi parum bene consulueris. Sed absit, ut hoc eveniat. Confido, mi Hieronyme, te talem fu-
turum, qualem optamus utrique. Bene vale, & saluta ERASMIOLUM puerum, ut audio, spei optima.
Brugis 14. Augusti, Anno 1521.

(4) D. ERASMUS ROT. optime spei puero Joanni Erasmo FROBENIO S. D. Vicit Libellus tibi
dicatus expectationem nostram, ERASMI mellissimè: tuum erit videre, ne fallas expectationem nostram. Il-
le sic adamatur, sic rapitur, sic teritur manibus studiosæ juventutis, ut & patri tuo fueris subinde typis excu-
dendus, & mihi novis accessionibus identidem locupletandus, dicas & illum isâopum quempiam esse, deliciâsque
Musarum sacra colentium. Quo magis aditendum erit, ut tu quoque sis, quod diceris, hoc est, ut literis &
musarum

que (a) JUSTINAM, quæ NICOLAO EPISCOPIO nupsit. Ex Epitaphiis à (b) JOANNE LA CAILLE memoratis constat Hieronymo annum 1507. JUSTINÆ 1512. fuisse natalem; & hujus cum EPISCOPIO nuptias in 1529. incidisse. Ille enim anno ætatis 56. CHRISTI 1563. Hæc anno ætatis 52. CHRISTI 1564. post septem lustra in conjugio exacta, è vivis decessit. Horum patrem FROBENIUM, fatis labores, quibus indefessus insudabat, abrumpentibus anno 1527. (c) amicū ERASMI incomparabilem paralyfis nobis ademit.

Perinde hunc (1) curabat, ante & post FROBENII obitum, ac si ipse genuisset.

(a) Pag. 1224. ERASMUS ROT. NICOLAO EPISCOPIO S. — quum Basileam relinquerem — mihi insensuro navem venit in mentem EPISCOPIUS, cum novâ nupsit Justinâ, cujus modestissimam indolem ab ipsius infantis semper amavi: porro, cum atate semper accrevit virginum præcipua dos, pudor ac verecundia morum, ut non sine causâ inter ceteras puellas eximium quoddam virginea pudicitia exemplum haberetur. — Ex animo gratulatus sum utrique vestrum, quod sacer ille matrimonii nexu tam aptum par hominum copulasset, castum casta, candidum candida, probum proba: spero futurum, ut brevè magis etiam grati-

ler, ubi vobis parvulus in aulâ luserit Episcopiolus, qui nobis eodem ore vos ambos referat, nec vos solam, sed amicissimum etiam virum Joannem FROBENIUM: solet enim Natura frequenter & in nepotibus avorum simulacrum depingere. Audio te successurum in ades, quas isthic meo discessu feci vacuas; in eas, inquam, ades, in quibus tantum annorum peregi, ut ab hoc exortu vite, ne in Civitate quidem ullâ vixerim diutius; in eas, quas socii tui benignitas roties mihi conata est dono obtrudere. — Friburgo. 7. Aug. 1529.

(b) Histoire de l'Imprimerie. pag. 35. 36.

(c) Pag. 1057. ERASM. Epistol. ad Joann. à LASCO.

(a) Pag.

morum probitate sis omnibus bonis charissimus. Vehementer autem pudendum fuerit, si, cum tam multos hic Libellus, & Latiores reddiderit, & meliores, tu commiseris, ut ad te ipsum non redierit eadem utilitas, quæ per te pervenerit ad omnes. Cumque tam multi sint adolescentes, qui tibi nomine Colloquiorum grecas agunt; nonne merito censetur absurdum, si tuâ culpâ factum videatur, quò minus mihi possis eodem nomine gratias agere? Accrevit Libellus ad justam Voluminis magnitudinem; tibi quoque conandum est, ut quantum accrescit aetas, tantum accedat & honesta eruditioni & morum integritati. Sustinet non vulgarem expectationem, cui respondere necessarium, vincere pulcherrimum fuerit; certe fallere sine summo dedecore non potes. Nec hoc dico, quod hactenus panteat profectus tui, sed ut currenti calcas addam, quò curras alacrius; præsertim cum eam atatem ingressus sis, quæ non alia continget felicior ad imbibenda literarum ac pietatis semina. Fac igitur, ut hæc Colloquia verè tua dici possint. Dominus JESUS servet istam ætatem tuam puram ab omnibus inquinamentis, semperque ad meliorem præbeat. Vale. Basileæ Kalend. August. Anno M.C.XXIV.

(1) Pag. 733. ERASMUS CONRADO HERESBACHIO S. Nec te rogo, ut Erasmiolum nobis sic instituas, ut & optimis parentibus & te præceptore dignus evadat, neque viam præscribam, quæ id facere oporteat, ne vel de tuâ fide, vel de prudentiâ tuâ parum magnificè sentire videar. Tantum illud dicam, te isto officio non minorem gratiam iniurum apud me, quàm apud ipsos parentes, quibus tamen, ut par est, unicè charus est puer, ac præter affectum, quem in te gerit uterque, nōstī quàm nemer sit sordidus aut illiberalis. — Basileæ 18. Octob. 1522. Et pag. 1240. ERASMUS ROT. JOANNI ERASMO FROBENIO. S. D. Epistolium ad te meum, quod hîc per oblivionem, ut opinor, reliqueras, tibi remitto: dixerat enim hoc inter tibi charissimam Kupidinē reponendum esse. Mito & Colloquia funiculis ornata, quæ si frequenter in manus sumseris, fiet, ut etiam absentes inter nos miscamus colloquium. Priusquam relinquis Basileam, fac ad me perscribas, quàm tibi successerit equitatio, quamque felicibus auspiciis te tua patria reducem exceperit. Quod si non pœnitet migrationis, nos tui desiderium moderatius feremus. Sin & alacrius & majore tuo bono vivis alibi quàm apud nos vixisti, gratulamur etiam tua felicitati: neque enim altâ conditione te dimisimus, quàm ut alibi magis ex animi tui sententiâ, fructuque uberiore vitam ageres. Id si contingit, plus capiam voluptatis ex tuis commodis quàm ex absentia molestia. Sin minus, non dimisimus te, nisi hoc rediturum, donec sese offerat commodior occasio. Proinde fac scribas & quàm primum, & ex animo. Si non offertur alius certior, poteris per Bonifacium AMERBACHIUM tuè, quæ voles significare. Scito nullas meas Literas ad te venturas inanes. Bene vale, suavissime ERASMI. Saluta tuos omnes verbis. Salutat te HAJO: nam CANNIUS, mi conjicio, scribet ipse. Datum apud Friburgum Brisgoiæ 2. Novembris, Anno 1529.

mit. Primum dextri pedis talus gravissimo cruciatu diu torquebatur, sic ut nulla mors crudelior: eo per Medicum audacem magis quam eruditum confopito verius quam profligato, cepit esse feroculus, & amicis admonentibus, ut domi se contineret, vitaret frigus, arrisit, non obtemperavit. Ita ex alto nescio quid tollere parantem morbus obortus in humum dejecit. Casus ipse ad mortem satis erat; post biduum egre alterum oculum sustulit, jam agens animam. Hujus viri decessus me non vulgariter affecit, praesertim quum AUGUSTINUS totus ferveat sub praelis non paucis. (a) Homo immortalitate dignus annos aliquot vivere poterat, nisi tantopere aegrotare puduisset. Noli, Lector, indignari, si tibi subjiciam (b) Epistolam, quam ERASMUS FROBENIO, non minore orationis quam affectuum vehementia, parentavit: additis ad finem aliquot, quae ERASMUS & alii scripserunt, Epitaphiis.

ERASMUS ROT. JOANNI EMSTEDIO Cartusiano S. D.

„ Quum huc ætatis pervenerim, Vir integerrime, tamen ipsam
 „ re comperi, me mihi nondum satis notum esse. Si quidem exis-
 „ timabam me tum Philosophiæ præceptis, tum diutinâ penèque
 „ perpetuâ malorum ferendorum assuetudine, satis instructum ad-
 „ versus istos vulgares, ac propè quotidianos casus, quos à mulier-
 „ culis etiam videmus moderatè ferri. Cæterum amici Joannis
 „ FROBENII mors inopinata sic afflixit animum meum, ut mœ-
 „ rorem nullis avocamentis potuerim eximere præcordiis. Jam
 „ tempus, quod acerbissimis etiam doloribus mederi solet, adeò non
 „ leniit ægritudinem, ut paulatim magis ac magis increverit dolor,
 „ quemadmodum solet lentum & insidiosum quoddam febris genus
 „ obrepere, quò non aliud aiunt immedicabilius esse. Exedebat
 „ me reluctanter cura, penitus medullis insita. Tanto potentius
 „ est, quod conglutinavit animi inductio mutuâque benevolentia,
 „ quam quod Natura conjunxit. Quàm hinc mecum litigavi, quibus
 „ conviciis meam mihi molliciem exprobravi? Ubi nunc est, in-
 „ quam, ille Rhetor, qui splendidis dictis solet aliorum mœrorem
 „ vel eximere vel objurgare? Ubi Philosophus ille Stoicus, domi-
 „ tor humanorum affectuum? Ubi Theologus, qui docere consue-
 „ vit piorum hominum mortem, non luctu lachrymisque, sed gra-
 „ tulationibus, plausûque prosequendam esse? Quid multis? Nus-
 „ quam

(a) Pag. 1094. ERASM. Epistol. ad JUSTUM Poloniam Secretarium 1528. & pag. 1046. ad ANTONIUM Medicum. Basileâ, 9. Decemb. 1527. — reliquit nos nuper Joannes FROBENIUS paralyti Tom. II. correctus. Dederat morbus quadam sui prasagia; sed puduit virum nimium fortem aegrotare. (b) Pag 1053. Et ad calcem Libri de Pronunt. & Ciceronian. ann. 1528. E

„ quam me magis puduit mei. Nunquam enim ante hac expertus
 „ sum, quantam vim haberet sincera amicitia, ac mutuus animorum
 „ nexus. Fratris germani mortem moderatissimè tuli, FROBE-
 „ NII desiderium ferre non possum. Non irascor dolori meo ni-
 „ mirum justissimo, sed immodicum nimisque diuturnum esse in-
 „ dignor. Porro quemadmodum non erat simplex amor, quo vi-
 „ vum prosequerbar, ita nec erepti simplex me cruciat desiderium.
 „ Magis enim amabam illum ob liberalia studia, quibus ornandis
 „ provehendisque vir ille, fatorum providentiâ, datus videbatur,
 „ quàm ob animum in me propensum, morésque candidissimos.
 „ Quis enim tale non amet ingenium? Solus erat amico amicus,
 „ tam simplex ac sincerus, ut etiam si quid voluisset simulare aut
 „ dissimulare, non potuisset repugnante naturâ; tam promptus &
 „ alacer ad bene merendum de omnibus, ut indignis etiam ex ipso
 „ beneficii quippiam accessisse gauderet. Unde & furacibus ac decoc-
 „ toribus erat & gratus & idoneus. Ereptam furto, aut à malæ fi-
 „ dei debitoribus interceptam pecuniam, eâ solet alacritate comme-
 „ morare: quâ lucrum præter spem objectum alii. Fide tam in-
 „ corruptâ, ut in neminem magis congruat illud: *Dignus qui cum*
 „ *in tenebris mices*: atque ut ipse fraudem nemini machinabatur, ita
 „ de nullo tale quicquam suspicari poterat, tametsi non rarò delu-
 „ sus. Quid esset invidiæ morbus, nihilo magis imaginari potuit,
 „ quàm ii qui cæci nascuntur, animo fingere possint, quid sit co-
 „ lor. Offensas quamvis capitales prius condonabat, quàm rogaret
 „ is, qui offenderat. Nec ullius omnino injuriæ poterat meminisse,
 „ se, contrà nullius quamlibet vulgaris officii poterat oblivisci. At-
 „ que hic sanè, meâ sententiâ, melior erat interdum, quàm expe-
 „ diebat vigilanti patrifamilias. Admonebam interdum, ut in sin-
 „ ceros amicos esset, qualem esse deceret; in impostores verbis
 „ duntaxat benignus esset, interim sibi cavens, ne damnum cum
 „ ludibrio lucrifaceret. Arridebat humaniter, sed furdo canebar
 „ fabulam. Vicit omnia monita naturæ candor. Mihi verò quas
 „ non venabatur occasiones, ut aliquid obtruderet muneris? Nec
 „ unquam vidi lætiores, quàm quum vel dolo perfecisset, vel pre-
 „ cibus impetrâset, ut aliquid acciperem. Hic adversus hominis
 „ captiones erat opus cautione maximâ, nec usquam magis opus
 „ erat meâ rhetoricâ, quàm ad excogitandum colorem, quo, citra
 „ molestiam amici, recusarem quod ingerebat. Tristem enim il-
 „ lum videre non sustinebam. Si fortè pannus ad vestem erat emptus
 „ per famulos meos, ille subodoratus, me nihil suspicante jam sol-
 „ verat. Nec ullis precibus adigi potuit, ut reciperet. Arte fi-
 „ mili fallendus erat, si voluisssem illum eximere damno. Tale cer-

„ tamen inter nos fuit assidue, longè diversum à vulgi moribus,
 „ dum alter hoc agit, ut abradat quàm plurimum; alter agit, ut
 „ det quàm minimum. Ne quid omnino daret, efficere non potui;
 „ certè moderatissimè illius benignitate usum esse me testabitur, ut
 „ arbitror, omnis illius familia. Mihi quicquid laborum suscipieba-
 „ tur, amore Studiorum suscipiebatur. His cùm ille cohonestan-
 „ dis, illustrandis, provehendisque natus videretur, nec ullum de-
 „ fugeret laborem, nullas vigilias, satè magnum quæstum esse du-
 „ cens, si bonus Auctor cum dignitate prodiret in manus hominum,
 „ quî potuissem in hominem sic animatum prædonem agere? Si
 „ quando nobis ac cæteris amicis ostendebat primas paginas magni
 „ cujusdam Autoris, ut gestiebat gaudio, quæ vultûs alacritas,
 „ qui triumphus? Diceres illum jam tum totius operæ fructum cu-
 „ mulatissimè percepisse, nec aliud expectare præmium. Non hic
 „ attollam FROBENII laudes aliorum vituperatione. Nimis no-
 „ tum est, quos Autores, quàm mendosè, quàm sordidè excusos
 „ nobis Typographi, quidam etiam è *Venetia Romæque* miserint.
 „ Ex hujus autem domo paucis annis, quæ Volumina, quantâ cum
 „ dignitate prodierunt? Eoque suam Officinam à contentiosis Li-
 „ bellis, unde quæstum haud mediocrem fecerunt alii, semper im-
 „ munem servavit, ne literas ac disciplinas aliqua contaminaret invi-
 „ dia. HIERONYMUM bis excuderat. Ab AUGUSTINO pari
 „ cum dignitate rursus excudendo, quum amici complures, in qui-
 „ bus & ipse, deterrent, tamen totum animum sic huc appule-
 „ rat, ut inter familiares subinde dicere solitus sit, se non optare
 „ longius vitæ spacium quàm quod absolvendo sufficeret AUGUS-
 „ TINO. Primum ac secundum Tomos vidit absolutos. Pium e-
 „ rat hominis votum, & erat animus ille dignus immortalitate,
 „ sed aliter visum æterno Numini, cujus in abdito sunt consilia;
 „ quæ nobis scrutari fas non est, reprehendere nefas. Ætas erat
 „ provectior, sed valetudo ita prospera, vegeta, ut per omnem
 „ vitam nunquam morbo decubuerit. Ante annos sex è summis
 „ gradibus in solum lateritium decidit; casus erat plus quàm letalis;
 „ convaluit tamen, sed ut solet, mali reliquiis in corpore residenti-
 „ bus; utcunque dissimulabat ille. Tam erat animi generosi, ut
 „ puderet dolere. Anno priusquam moreretur, corripuit illum
 „ gravissimus cruciatus circa talum dextri pedis. Ibi præstò erant
 „ Medicorum officia, quæ nihil aliud quàm exasperabant malum,
 „ dum de morbi genere dissentientes, alii aliud admovent reme-
 „ dium; nec deerant, qui Autores essent pedem ressecandum esse.
 „ Tandem aliunde venit Medicus, qui dolorem hætenus sedaret,
 „ ut & tolerabilis esset, & somni cibique sumendi permetteret fa-

„cultatem. Demum ita confirmatus est, ut bis equo proficiscere-
 „tur *Francfordiam*, malo in dextri pedis digitos relegato, quos so-
 „los flectere non poterat, cætera valens. Tum à me tum à Medi-
 „co frequenter monitus, ut rariùs prodiret in publicum, aut vesti-
 „tu contra frigus munitior prodiret, non obtemperavit, puden-
 „dum esse ratus, si quicquam omnino pristinae consuetudinis omit-
 „tens morbi speciem præ se ferret. Jam & duos manûs dextræ
 „digitos stupor occupârat, morbi imminenti præludium. Dissi-
 „mulavit & hoc, parum virile ducens quicquam morbo concedere.
 „Denique dum in sublimi agit nescio quid, correptus, ut est pro-
 „babile, vi morbi in pavementum decidit pronus, non sinè gravi
 „cranii vulnere. Delatus in lectum nec oculos attollebat, nec ul-
 „lum sensûs indicium dedit, nec ullam omnino vitæ significatio-
 „nem, nisi quòd manum sinistram movebat, nam dextrum latus
 „omne dissimulata paralyfis stupefecerat. Ita biduum consopitus
 „sub mortem experrectus est, ægre paulum diductis oculi sinistri
 „genis, linguâ tamen immobili; nec supervixit ultra sex horas.
 „Ita noster FROBENIUS rebus humanis exemptus ad vitam
 „transiit felicior: uxori, liberis, amicis acerbo luctu; toti Ci-
 „vitati notisque omnibus gravi sui desiderio relicto. Ob hujus
 „mortem decebat omnes, qui colunt bonas literas, pullatos, la-
 „crymas & luctum sumere, apio, flosculisque sepulchrum ornare,
 „lymphas aspergere, odores adolere, si quid talibus officiis profi-
 „ceretur. Certè illud erit gratitudinis, ut omnes defuncto bene
 „precemur, memoriâque laudibus debitis celebremus. Officinæ
 „*Frobenianæ* faveamus, quæ non solum non cessabit ob heri sui de-
 „cessum, sed summâ vi adnitetur, ut, quod ille instituit, semper
 „in majus meliusque provehatur.

Epitaphium JOANNIS FROBENII per ERASMUM Roterod.

Arida Joannis tegit hic lapis ossa Frobeni,
 Orbe viret toto, nescia fama mori.
 Moribus hanc niveis meruit studiisque juvandis:
 Quæ nunc mœsta jacent orba parente suo.
 Rettulit, ornavit veterum monumenta Sophorum,
 Arte, manu, curis, ære, favore, fide.
 Huic vitam in Cœlis date, Numina justa, perennem;
 Per nos in terris fama perennis erit.

Ejusdem in eundem Græcè.

Ω δ' Ἰωάννης καθεύδει τυπογράφῳ Φροβένιῳ
 Οὐδ' ἐν αἰῶνι πλέον ὀφείλει τῶν λόγων σπαρδάσματ'.

Μὴ νεκρὸν θρηνεῖτε, ζῆ γὰρ, καὶ πνέει, πνεύσων αἰεὶ,
 Τῆτε ψυχῇ, τῆτε φήμῃ, τοῖς τε βίβλων λειψάνοις.

Post exequias FROBENIO redditas nos in *Italiam* ad se & sua tempora reducit ALDUS, quem apud *Venetos* operibus strenuè typographicis insudantem (a) superiori exeunte sæculo reliquimus. Multos jam ex *Græcis* antiquis in vario eruditionis genere Scriptoribus luci restituerat, eosque typis, quorum pompa grande aliquid tanto artifice dignum exhibebat oculis, illustraverat. Provinciam tam feliciter inchoatam & hætenus promotam mirâ industriâ prosequitur: & cum novâ hâc annorum Centuriâ novum introducit Characterum genus; qui, licet exiliores, suâ tamen (quæ parvis inesse solet) gratiâ grandiorum illorum magnificentiam æquarent, & (ferè dixeram) vincerent.

Anno 1501. ineunte minutulos *Italicos* Characteres, quibus Libros minore formâ vulgandos excuderet, comparavit; eorumque specimen primum in VIRGILIO mense *Aprilis* exhibuit, in quo Grammatoglyptæ hōc trifidico Hendecasyllabo laudati nomen legimus.

In Grammatoglyptæ laudem.

Qui Graiis dedit ALDUS, en Latinis
 Dat nunc Grammata scalpta Dædaleis
 FRANCISCI manibus Bononiensis.

Græcis enim formæ hujus exilioris typis jam (b) antea uti cœperat. *Iisdem* (ut in VIRGILII initio Lectorem monet) *formulis* erat animus posthac dare optimos quosque *Authores*: & nequis malâ fraude beneficium ipsius ingenio quæsitum interciperet, hōc Privilegio se munivit.

Jussu mandatōve ILL. P. S. Q. V. Nobilis Literator, Plebeie, Impressor, Mercator, Mercenarie, quisquis es, id genus Characteres decennium ne attingito. Libros hujusmodi litterulis excusos neu impressito, néve vendito. Siquis hujusce jussionis ergo adversus ierit, feceritve, pœnas statutas pendito; eæque Magistratûs. Orphanotrophii. Delatoris sunt. ALDUS. M. R.

Hâc itaque formâ emisit primùm PUB. VIRG. MARONIS Bucolica,

(a) *Annal. Typogr.* Vol. I. pag. 255.

(b) *Lege Annal. Typogr.* Vol. I. pag. 252.

(a) *Lege*

colica, Georgica, Æncida (a) quàm emendata; cætera, quæ Poëta exercendi sui gratiâ composuit, & obscœna, quæ eidem adscribuntur, Enchiridio digna non censuit.

ALDUS Studiofis S.

Si quisquam est, qui accusandi casus in is per ei diphthongum miratur excusos typis nostris, id à nobis consulto factum ne sit nescius, tum quia facere ad eruditionem videbatur, tum etiam, ut imitaremur antiquos, qui dandi etiam, & auferendi casus in is, nedum accusandi per ei diphthongum scripsisse leguntur, ut vicis, officicis, captiveis, pro viis, officiis, captivis, sed hi nunc penitus exoleverunt. Accusativos autem eorum tantum nominum, de quibus Priscianus meminit, ad recti, patrique casus differentiam per ei scribere operæ pretium ducimus. Præsertim in Poëtis, Plauto, Lucretio, Catullo, Vergilio, & antiquis cæteris. Nam in aliis nondum ausim propter Criticos. Præterea quia diëctiones Græcas accentu Græco pronuntiandas Grammatici jubent; Idcirco Simôis, Corydon, Amarüllida, Eurystêa, Dâreta, Adonis, Aethêra, Didô, Mantûs, & id genus multa accentu Græco imprimenda curavimus. Quare Aristotêles etiam, Penelôpe, Pentecostê, & similia accentu Græco pronuntianda existimem, alibi ostendemus.

Nunc autem quia tonis, cæterisque accentibus usi sumus interdum differentie, & eruditionis gratia, libuit quædam subjungere non inutilia bonas litteras discere cupientibus. ea vero sunt.

Mécum unà in sylvis. Occidit lina domus, Stoicus occidit Baream. Virósque valentes contudit crudelis hyems, Et contudit herbas. Ergò age care pater. Illius ergò uénimus, Nunc uenimus. Curro in circum. maria omnia circum. coràm, quem quæritis, adsum. uidi Córàm, & alias uicinas urbes. Non aliàs cælo ceciderunt plura sereno fulgura. Penè interiit formidine pœnæ. Ferè omnes, morsu fêræ. Venère subulci, abstinuit uénere, & baccho. Adversum te gratum, ei loco exadversum tonstrina erat. Multos uérsum, Romám versus. Dúntaxat dumtáxat letatur. Dic aliquando aliquandò quis desinat. Legère fraga, quia légere placuit. Pône Tigillinum, ponè subit conjunxi. Curribus Automédon, quid facis autómedon? Idò triumphè, Spectabat ad Ió. Mos est gestare pharétram, succinctam pharétram. Ac ueluti lentis Cyclopos fulmina massis. Infandi Cyclopes, & altis montibus errant. Arcades legimus cantores fuisse, Soli cantare periti Arcádes. Palàm omnibus palàm tulit. Amici A'myci casum gemit.

Vnius ob iram, únus ob noxam. Hominésne, feræne, tu caue nè titubés, Nè pete connubiis. Indoctúsue pilæ, disciue, trochiue quiescit, Si sensero

(a) Lege ejus Præfatiunculam ad Studiofos omnes in primâ VIRGILII paginâ.

(a) Champ

senfero uē tibi caufidico. Sic fatur lachrymans. Sic tua cirnæas fugiant examina taxos. Vnde venis. genus undē Latinum.

Quādo erit ut condas inftar Carthaginiſ urbem?

Quandō eram paruulus loquebar ut paruulus.

V'bi queram Pampbilum ? ſeuus ubi Æacidæ telo iacet Heſtor. Contra Dalmatas, ſtat contra, ſtatque iubet. Tu quoque littoribus, quōque magis faueas. I'taque fuit, itaque fecit. Neque ignari ſumus antemalorum. Quem ſimulac tali præſenſit peſte teneri.

Lutoſus ager. amica luto, ſus. Glandem. Pannum. panem peredunt ſus, tineamus. Suſtineamus labores omneis. Vitam dederitis in undis. non mi pretium. dederitis, & ſi dederitis, bene erit. Obſtupui, ſtetēruntque comæ, cum ſtetērunt contra. Déinde, proinde. ſiquando, néquando. E'o die, ed ibimus. Tanton' me crimine dignum ? Phyrabin' connubia ſervas ? Talin' poſſum me opponere monſtro ? Poſterius res inuenta' ſt. Conceſſum' ſt legibus æquis. Non opus' ſt. Tropæum. Triump'um. Pyrr'us. T'rax. Ac' illes. A'ena. Nil mi' i reſcribas. Tu ni' il inuita dices faciēsque Minerva. Hæc placuit ſubiungere, tum quia multum profutura exiſtimamus iis, qui optime ſcire Latinam linguam deſiderant, tum etiam ut rudium acueremus ingenia. VALETE.

Hos Characteres, quos (a) Aldinos, aut (b) Cursivos ſeu Cancel-
larios

(a) *Champ Fleury* de GEOFROY TORY feuil. 72. Lettre diſte Aldine pource que ALDE, le noble Imprimeur Romain, demourant & imprimant n'aguereſ en Veniſe a mis en uſage. Elle eſt gratuite, pource qu'elle eſt meigre, comme eſt la Lettre Grecque courant & non Majuscule.

(b) CHEVILLER. p. 114. Ce Caractère fut d'abord bien reçu, parce qu'il occupe peu de place, & approche ſort de l'Ecriture à la main. Idem pag. 115. Cependant ce Caractère Italique, pour qui il obtint tant de Brefs, n'eſt point bon pour les gros Ouvrages d'Imprimerie. Que l'on compare l'Edition du Cornucopiæ de GERING en Lettres rondes, avec celle-ci de MANUCE en Italique, l'Edition de GERING eſt plus belle, & fatigue bien moins la vûe. Le Livre De Harmonia Mundi de GEORGE Venitien fut imprimé à Paris en 1544. par André BERTHELIN d'une Lettre Italique, mais groſſe, & des plus belles qui ayent paru. Celui qui voit cette Edition de Paris, & la compare avec celle qui fut ſaite auparavant à Veniſe, l'année 1525. par BERNARDIN de VITA-

LIBUS en belles lettres rondes, ſ'il eſt de bon gout, ſe declare auſſitôt pour l'Edition de Veniſe.

L'avantage que l'Imprimerie tire du Caractère Italique, c'eſt qu'il eſt propre à ſaïre diſtinguer dans les Imprimez les Titres des Chapitres, les Citations, les Paſſages, les Epitres & les petites Pieces, qu'on y rapporte. On les détache par ce moyen de la Lettre courante de l'Ouvrage; auſſi ne l'employe-t-on guère préſentement que pour cet effet: & on ne voit plus d'Editions conſiderables ſaittes purement de lettre Italique. Encore y a-t-il des Auteurs, qui même pour ces petites Pieces, qu'on infere dans les Traitez, & pour les Paſſages un peu longs, ne veulent point ſ'en ſervir; parce qu'elle ſait toujours plus de peine à lire; & n'employent pour les diſtinguer que la lettre courante marquée de Guillemets, c'eſt-à-dire de deux Virgules à côté de chaque ligne. On l'a ainſi pratiqué dans le Tome poſthume de RAYNALDUS, ajouté aux Annales du Cardinal BARONIUS, & imprimé à Rome en l'année 1686. où on a changé de methode, & reformé preſqu'entièrement la lettre Itali-

que:

larios vocant, in Libris ex suâ Officinâ prodeuntibus (a) deinceps ALDUS constanter adhibuit. Nec Privilegio, quod à Senatu Veneto impetraverat, contentus, Diplomata (b) tria à Pontificibus Romanis postea obtinuit; anno 1502. 17. Decemb. ab ALEXANDRO VI; anno 1513. 27. Januar. à JULIO; & 28. Novemb. à LEONE X. In his omnibus laudatur ALDUS, qui utriusque Linguae Librorum instaurator, tot jam annos pro virili de re litterariâ bene mereri non cessans, multis virtutum donis insignitus, variisque laboribus & excellenti doctrinâ, ad communem doctorum utilitatem novis excogitatis Characterum, quos vulgus Curfivos seu Cancellarios appellat, formis assiduam operam Libris tum exactè emendandis, tum omni curâ & studio imprimendis tam pulchre, ut calamo conscripti videantur, impendit; magnosque in eâ re sumptus facit. Privilegium primum in decem, secundum & tertium in quindecim, annos concessum est. Secundum huic (c) procuravit ALBERTUS PIUS de Sabaudia Carporum Comes MAXIMILIANI Imperatoris apud JULIUM II. Orator. Tertium his verbis concluditur: *Volumus autem, & ALDUM ipsum in Domino hortamur, ut Libros justo pretio vendat, aut vendi faciat, ne his concessionibus nostris ad aliam, quàm honestum est, partem utatur; quod tamen eum pro suâ integritate atque in nos observantiâ curaturum planè confidimus.*

Aldinam Officinam ejusque (d) Characteres, viri tunc plerique doctissimi-

que: ce qu'on imprimoit de ce Caractère dans les Tomes précédens, on le voit en lettres rondes dans ce dernier.

(a) Lege LITTER. Illustrum ad REUCHLIN. ubi Epistol. ALD. 18. April. 1502. dat. — Impressi sunt literis parvis Virgilius, Horatius, Juvenalis, Persius, Martialis, Lucanus, Catullus, Tibullus, Propertius, Epistola Familiares Marci Tullii. Iisdem Characteribus imprimuntur Ovidii Opera, Statius, Valerius Maximus.

(b) Tria hæc impressa in Editione Cornu-cop. PEROTTI 1513. leguntur.

(c) Ut in ipso Privilegio legitur.

(d) ERASM. Epistol. pag. 155.] Andr. AMMONIUS ERASMO — Ego Aldina malim Exemplaria, cum ob Latinorum, tum ob Ελληνικῶν Χαρακτήρων χάριν — Londino 19. Maii 1515. Et pag. 194.] Germanus BRIXIUS ERASMO. — amicitia veteris, quæ nobiscum olim Venetiis intercessit, dum ego sub Jano LASCARE — vixdum Latinis Litteris initiatus, Græcis operam navare auspicarer: tu in adi-

bus ALDI MANUTII, singularis etiam eruditionis tuæ, tum Græcæ, tum Latinae, egregia illa, atque inculcata specimina Diis Hominibusque plaudentibus præberes. Inter quæ extant Proverbiorum Chiliades quatuor. — Parisiis 6. April. 1516. Et pag. 1529.] SERVATIO ERASMUS. — Adagiorum Opus ab ALDO impressum an videris nescio. Est quidem profanum, sed ad omnem doctrinam utilissimum. Mihi certè inestimabilibus constitit laboribus ac vigiliis — Ex Arce Hammenfi juxta Caletum. 9. Jul. 1514.

ERASMUS ALDUM suum hospitem vocat in Epistol. ad Jodocum GAVERUM pag. 788. Is, cum ipsi à quibusdam dedecori verteretur Aldinum Hospitium, se hæc de re sic purgavit in Epistolis (pag. 1754.) ad Viglium ZUICHEMUM Phrygium ann. 1532. & 1533. Friburgo Patavium missis. — Liber SCALIGERI tam est furiosus, ut Orestes non posset scribere insaniora. Facile crediderim aliquid veneni additum à BEDDÀ: nam id facit in omnibus, quæ in me scripta Lu-

doctissimi, ERASMUS in primis, elegerunt, siquid vellent in lucem emittere: nec (a) etiam cuiquam alii poterant suas committe-
re

Lutetiæ excuduntur. Et fieri potest, ut in partem iuverit CAMILLUS. Sed auctorem tam novi, quàm scio me vivere. — De Julii CAMILLI Libro miror istuc missari, quum Lutetiæ excusus voliset per omnes regiones. Non perlegi totum, tantum carptim degustavi: totus à capite usque ad calcem scatet impudentissimis mendaciis, & plusquam furiosis convitiis. — Ait me apud ALDUM servi hominis fuisse functum officio, hoc est, Lectoris, quum apud ALDUM nihil legerem præter penultimam formam, si quid vellem addere. ALDUS legebat post me, idque tantum in meis Adagiis, quæ simul & à me scribebantur, & ab ALDO excudebantur. Ait vix temperatum à manibus, quod in eâ mensâ sederem, quum sederem supra ASULANUM & ALDUM, quumque summo studio hoc egerint, ut absolutis Adagiis me menses aliquot remorentur. — Est Lutetiæ BEDDA tibi notus, qui sic furit odio, ut nihil sit tam insulsum aut insanum, quod non curet excudendum, modo male tractet ERASMUM. Sed interim se præbet omnibus deridendum. Is quedam venena addidit Libello JULII. Titulus erat Julii Cæsaris SCALIGERI. Fingit se esse Gallum, & nominat locum quendam obscurum. Ex phrasi, ex ore & loquutione convictus Aldini, aliisque compluribus mihi persuasi hoc Opus, maximâ saltem ex parte, esse Hieronymi ALEANDRI: nam mihi genius illius domestico convictu adeo cognitus perspectusque est, ut ipse sibi non possit esse notior. Continuo per Literas cum illo exposulavi: verum is ex Ratisbonâ Literis amanter scriptis sanctè dejerat se semper fuisse amicum & futurum. Lege de hac inter ERASMUM & SCALIGERUM contentione Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 292.

Pag. 807. ERASMUS in Epistolâ (in quâ de quibusdam Criticis & suorum Operum censoribus, Angelo COLICIO & CASSALIO queritur) ad Haionem HERMANNUM Frisium Basilea 31. Aug. 1524 datâ: — De PLAUTO apud ALDUM casti-

gitus est: viginti duntaxat coronati numerati sunt, nec aliud susceperam quàm castigationem versuum confusorum, idque præstiti in his, in quibus carminis genus erat perpetuum. De mendis tollendis nihil receperam.

Pag. 982. ERASMUS de loco GELLII quodam in Aldinâ Editione sic scribit ad Leonardum COXUM Anglum 21. Maii. 1527. — De Synere quod quaris, sic habet res: Ante annos ferme viginti quum Senæ fingerem ingenium ALEXANDRI Archiepiscopi S. Andreæ, fratris huius, qui nunc Scotiæ regnum tenet, nactus sum AULUM GELLIUM pervetusta Editionis, & ni fallor, primæ. Mihi videbatur ceteris, quas videram, emendatior. Illic & Græcè & Latine habebatur Synere. Quanquam autem ea interpretationes, quæ initium habent ab Id est, non sunt A. GELLII, tamen ejusmodi videntur, ut arbitrer ipsum nihilo melius fuisse sua redditurum. Nunc etiam in Aldinâ Editione video scripturam utranque mutatam, pro Synere repositum *συνήρις*, & metri quidem constat ratio; verum an germana sit lectio, nescio. Ego suspicabar Synar talem esse vocem qualis est piper. Nihil tamen hæcenus apud Auctores comperi, quod mihi satis arrideat.

(a) Lege, quid ALDUS de se testetur in Epistolâ ad Lectorem Cornu-Copie anno 1517. præfixâ. Omne inventum, quamvis ingeniosum, & conducibile, adulterari longâ die, ac potius malitiâ hominum, qui se sibi solum natos arbitrati, student semper, ex alienis incommodis sua ut comparent commoda, converti in malum constat: quemadmodum temporibus nostris accidisse videmus in miro hoc, & quàm laboriosiss. modo scribendorum Librorum, nam quantum quisque commodi ex eâ re futurum sperabat, nemo est, qui non perspiciat: quantum item inde incommodi, quanta bonorum Librorum perniciēs, quanta ruina & jam sit, & futura (nisi Deus prohibeat) videatur, non queo dicere. Primum enim in quorum artificum manus pervenerint sacra literarum monimenta, videmus. Deinde, quâ litteraturâ præditi quidam, Libros omnes enarrare, com-

mentari, corrigere audeant, scimus. Quamobrem periculum non mediocre est, ne beneficium hoc imprimendi Libros à Deo immortalis Hominibus datum, ipsi, cum liceat vel infantissimo cuique pro animi sui libidine temere in quem vult Librum grassari, in maximum maleficium convertamus, & interitum literarum. Sed de hoc aliàs: non enim brevi Epistolâ opus esset, si singillatim, & cumulatè tractare id velim. Illud nolo silentio præteriri, me, quod in me erit, pedibus, manibusque (ut aiunt) facturum, ut laboranti rei literariæ consulatur, quemadmodum hoc in Libro fecimus: in quo plurima vulnera operæ, & labore nostro sanata sunt: licet multa sint præmissa consilio, quod non esset satis otii ad curandum: quis enim in tantâ operarum, ac potius inimicorum, (nam tot inimici, quot operæ) vel festinatione, vel ignorantia, vel malitiâ, aliquod mediocri etiam dignum laude queat efficere? Si diem unum, aut biduum, triduumve ad summum mecum viveres, studiose Lector, mirum diceres, sic dare, quæ damus, potuisse. Sed si, quod volo, tandem hoc saxum volvero, si potuero aliquando parere, quod iamdiu, & multos annos parturio, spero, volente JESU Deo optimo maximo, unde optimum quodque donum, bonumque proficiscitur, effecturum, quod cupio, ac Studiosis omnibus, hæc nostrâ laboriosâ provinciâ, satis abundèque facturum. Habes nunc, Lector amice, diligenter, ac miro ordine typis nostris excusum PEROTTI Sympontini Pontificis Cornucopiæ: in quo siquid vel à nobis, vel ab ipso Authore erratum fuerit, ignoscendum est. &c.

Non tamen Aldinæ Editiones doctis quibusdam, neque ipsi quidem ERASMO, semper placuerunt. (Lege Vol. I. *Annal. Typographic.* pag. 236.) cum autem ibi à CHEVILLERIO (p. 126.) allata accuratius expendo, videntur mihi multa, non ad ALDUM veterem (qui anno 1517. obiit) sed ad eos, qui ei in Officinâ successerunt, referri posse. Primum enim Epistola ad GOCLENIUM (*Vita ERASMI.* Lugd. Bat. 1642. in 12. p. 173.) cum nullo anno definiatur, poterat innuere Editionem HOMERI, quæ post ALDI primi obitum ex Aldino prælo ann. 1524. aut 1528. prodierat (FABRIC. *Biblioth. Gr.* lib. 2. p. 297.) & CICERONIS ann. 1519. — 1522. (FABRIC. *Biblioth. Latin.* p. 142.)

Quod autem spectat PLUTARCHI Opera (scil. *Moralia*, quæ ALDUS excuderat ann. 1509.), & FESTUM POMPEIUM (quem ALDUS ediderat 1513. cum VARON. de Ling. Lat. & NON. MARCEL.), ERASMUS culpam transfert ab ALDO in Exemplar PLUTARCHI depravatum, & in quendam Pædagogum (tales enim operas hujusmodi hominibus committere solebat) POMPEII recognitorem. Denique cum Epistola illa, in quâ ERASMUS de POMPEII Editione queritur, (pag. 1518.) ad amicos Lectores anno 1536. data sit, non opus est in illâ notari POMPEII Editionem ann. 1513. potius quàm aliquam aliam post ALDI obitum ex Aldina Officinâ emissam. Ut verò Aldinæ POMPEII FESTI ann. 1513. Editioni majorem gratiam conciliem, hic integram ALDI ad Lectorem Epistolam illi præfixam adjiciam.

ALDUS LECTORI S.

Non possum non vehementer irasci audacibus, ac temerariis quibusdam, etiam antiquis, qui diminuendis, & mutilandis alienis Libris delectati, totam in eo studio curam, operamque posuerunt: id quod, si fecissent, ut sibi indè eligerent, qua magis probarent, quæque facilius memoria mandare, & tenere tenacius possent, non improbarem eorum consilium: sed ob eam causam id fecisse videntur, ut relictis, ac spretis tanquam verbosis, & nugacibus propriis Authoribus, ipsi laudarentur, ipsi legerentur, oblitteratòque illorum nomine, suum substituerunt. Sic TROGI POMPEII JUSTINUS; Sic T. LIVII LUCIUS FLORUS; Sic SEXTI POMPEII nescio quis PAULUS abbreviator factus est, qui utinam antè, quàm tam iniquum facinus aggredierentur, ipsi vel mutilati, vel discerpti occidissent. Effet enim in manibus TROGUS: integri & LIVIUS, & POMPEIUS haberentur, quanquam TROGUM brevè me spero daturum in medium: extat enim, & penes amicum quendam meum frugi hominem, ac doctum, & fide plenum. Nec despero & LIVIUM quoque, & ceteros bonos, vel meâ, vel aliorum curâ aliquando inventum iri. Faveat Deus cœptis nostris. Cur autem PAULUS is, cujus modò memini, SEXTUM POMPEIUM mutilaverit, cognoscet ex ejus Epistolâ, quam hic curavi imprimendam, non

re lucubrationes, qui rei literariae magis consuleret. Anno (a) 1504. suo cognomini & prænomini tertium de more Romano inferuit, & se appellavit ALDUM PIUM MANUTIUM ab ALBERTO PIO Carporum Principe, (b) qui in suam familiam cum collatis quoque optimis facultatibus cooptaverat.

Suarum Editionum calci suscribere solebat (c) apud ALDUM, aut (d) ex ædibus ALDI, aut (e) in ALDI Romani Academia, adjectis anno & mense, neglecto plerumque mensis die, quem alii etiam huic coetanei (f) Typographi sæpius omittebant. Insigne ALDI typographicum ante hujus sæculi (g) initium non vidi. Hoc erat (h) Delphinus anchoræ circumtortus, cum (a) rostro

non quòd digna lectu videretur (est enim indocta sanè, ac barbara) sed ut, qualiscunque ea est, pleniori testimonio foret, ab arroganti homine doctissimas POMPEII lucubrationes indignè, ac iniquè diminutas, & laceratas fuisse. Vale.

ERASMUS aliquando ALDI laborem culpavit tanquam inutilem. Is in (1) Epistolâ (pag. 802.) *Lexico Græco-Latino*, quod edebat, anno 1524. 1. Jul. præfixâ scribit hæc: Veterem (2) Indicem, qui verso dictionum ordine ex Latinis indicabat Græcas, omisimus velut inutilem, ac nihil aliud, quàm onerantem Volumen. Primum, ille, qualis qualis erat, mutilus erat, nimirum tantum eas dictiones complectens, quas ALDUS primâ dedit Editione. Qui si perficiatur, duplicari Voluminis magnitudinem necesse est. Nec tamen hujus ullum usum video, nisi si quis meditetur Græcè scribere. Atqui ea facultas ex Auctoribus petenda est, qua ex Dictionariis infeliciter peteretur. ALDUS ipse quondam à me rogatus, cur Indice tam operoso pariter & ocioso duxisset onerandum esse Codicem, nihil aliud respondit, quàm hæc difficultate deterritos fuisse Editionis amulos. Proinde nemo minoris æstimet hoc Volumen, cujus sarcina nonnihil detractum est, utilitati multum accessit.

(a) Lege Epistol. in DEMOSTH. ann. 1504.

(b) CHEVILLER. p. 234. & Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 241.

(c) HORAT. 1501.

(d) Ex ædibus ALDI Romani mense Aprili. M. D. I. VIRGIL.

(e) SOPHOC. 1502. NAZIANZ. carm. 1504. Nescio an ALDUS illam velit Academiam, cujus mentionem fecisse cum notavi Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 241.

(f) Vide Editiones plurimas FROBENII. Nov. Test. apud FROBEN. M.D.XIX. mense Martio, & ERASM. aliq. Epistol. apud Theodor. MARTIN. Lovan. M.D. XVII. mense Aprili. & Polydor. VERG. de Invent. apud Math. SCHURER. Argentor. mense Junio M.D.XII. Et AUL. GELL. apud BAD. Paris. mense Octobri M.D.XIX. &c. Neque tamen diei notam semper negligebant; E. G. ALDUS in Gramm. LASCAR. Gr. 1494. octavo Martii. FROBENIUS in Epist. ERASM. 1521. Prid. Cal. Sept. Theodoric. MARTIN. in *Lucubratione*. ERASM. Antwerp. 1509. Novemb. VI. &c. Confule postea Editiones COLINÆI, & STEPHANORUM, &c.

(g) ULPIAN. in DEMOSTHEN. 1503.

(h) De suo Delphino & Anchorâ quid ALDUS antè scripserit, lege Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 254. Lege & Claud. MIN. *Syntagm. de Symbol.* (ALCIAT. Emblem. RAPHELENG. 1608.) pag. 43. & ejus Comment. ad Emblem. XX. pag. 148. & CHEVILLER. pag. 208. — Il avoit emprunté ce Hieroglyphe de l'Empereur TITUS, dont Pierre BEMBE, qui

(1) De hæc plura, cum istius *Lexici* à GORMONTIO excusi mentionem faciam.

(2) De hoc Alphabetico Indice, lege Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 241.

(a) rostro in dexteram anchoræ partem demisso ; voce ALDUS
vel

fut depuis Cardinal , lui donna la Médaille d'argent , frappée d'un côté du Portrait de ce Prince , & de l'autre du Dauphin. entortillant une Ancre.

(a) CHEVILLER. pag. 208.] „ Quél-
„ ques Libraires de Florence , voyant
„ qu'ils ne pouvoient rien faire qui apro-
„ chât de la beauté & de l'exactitude des
„ Impressions d'ALDE , se résolurent de les
„ contrefaire , aussi bien que la Marque de
„ son Imprimerie : mais ils firent une fau-
„ te par où on reconnut la fraude. Ils
„ tournerent la tête du Dauphin au côté
„ gauche de l'Ancre , au lieu que dans les
„ Livres d'ALDE elle est tournée au côté
„ droit. François d'AZOLO découvrit
„ leur tromperie , & en avertit dans la
„ Préface qu'il mit au TITE-LIVE in
„ 8. de 1518. où il dit : *Extremum est* ,
„ *ut admoneamus Florentinos quosdam Im-*

„ *Impressores , cum viderint diligentiam*
„ *nostram in castigando & imprimendo non*
„ *posse assequi , ad artes confugisse solitas ;*
„ *hoc est Grammaticis Institutionibus AL-*
„ *DI in suâ Officinâ formatis , notam Del-*
„ *phini Anchoræ involuti nostrum apposuisse :*
„ *sed ita egerunt , ut quivis mediocriter ver-*
„ *satus in Libris impressionis nostræ animad-*
„ *vertat illos imprudentem fecisse. Nam ros-*
„ *trum Delphini in partem sinistram vergit ,*
„ *cum tamen nostrum in dexteram totam*
„ *demittatur.*

Patere, Lector , ut excerpam ea ; quantumvis longiuscula quæ ERASMUS de Aldino Symbolo ALDOQUE variisque rebus typographicis & suis & alienis scripserit in Adagiorum (Titul. Festinatio Præpropera ; Festina lente) Editione ex * Hieronymi FROBENII Officinâ ————— Itaque dictum est *σπεύδῃ βραδύς* ex ipsis usque prisca Phi-

* Ibi sic ERASMUS in Præfatione ad Philologos. ----- Quod non hanc exiguam coronidem adjecimus , magis ne dolo dicam , datum est Typographorum efflagitationi , quam animo meo. Facit enim Pylæa quadam amicitia , qua mihi quondam cum optima viro Joanne FROBENIO , nunc cum patris simillimo Hieronymo FROBENIO intercedit , & par utriusque in provehendis optimis studiis industria mirabilis , ut quum interdum illis quadam negare noluim , ac fortasse debuerim , pernegare quiverim nihil. ----- Illud modo Lectorem nolim oblitisci , ne quid miretur , si in hoc Opere quadam occurrent diversis temporibus scripta. In causâ sunt crebre Editiones , non sine novis auctariis : primum enim hujus argumenti dedimus apud Parisiorum Lutetiam , per Typographum Joannem PHILIPPUM [de quo lege Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 303. & 332.] Natione Germanum , qui tum habebat Officinam in Vico divi MARCI , ad Insigne TRINITATIS. [at 1495. habebat Intersignium S. BARBARÆ. Lege Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 331.] Anno 1500. Mensis non expressit Typographus , sed Epistola quam præmisit Faustus ANDRELINUS , habet ejusdem anni decimum quintum diem Junii. Hanc Editionem aliquanto post æmulatus est Jodocus BADIUS , deinde Matthias SCHURERIUS Argentorati : post hac Opus ad justum Voluminis magnitudinem adactum , Venetiæ edidimus apud Aldum MANUTIUM Anno 1518. Aldinam Editionem me inscio æmulatus est Basileæ JOANNES FROBENIUS : à quo plus septies excusum est idem Opus , at nunquam sine accessionibus. Quoniam autem hoc scripti genus constat industria hinc atque hinc decerpendi , non ita multum laudis tulerit , qui primus apud Latinos aggressus sit *συναρμολογῆναι* : nisi si quid promereatur judicandi tractandique dexteritas. Si quis proferet Editionem vetustiorē eā , quam ostendi fuisse primam , ei lubens hoc laudis tribuero , quod illi non illiberalis cogitatio ante alios venerit in mentem. Et sane mirum est , quum apud Græcos tot clarissimi Scriptores ex professo tractarent hoc genus , apud Latinos nullum extitisse vel e turbâ Grammaticorum , qui simile negotium susciperet. ----- Quisquis igitur hoc primus apud Latinos aggressus est , rem nec illiberalem nec infrugiferam aggressus est. Jam biennium exierat , ex quo Lutetiæ Operis hujus gustum fueram auspicatus : quum Lovanii agens , fortè ex Hieronymo BUSLIDIO , qui tum recent ex Italiâ venerat , nactus sum Libellum , Adagia pollicentem : in eo comperti Proverbia fere septuaginta , e Latinorum , præsertim Philippi BEROALDI , Commentariis collecta : contuli annum ac diem : annus erat idem , sed Editio mea tribus mensibus præcesserat : & res ipsa satis declarabat , neutrum alteri tum fuisse notum , sed ambobus eandem cogitationem incidisse in mentem. Itaque si quid refert , quis primus hoc argumentum attentavit , uterque nostrum primus fuit : si primus est , qui meminim est sequutus. De Latinis loquor. Quod si auxit Proverbia , qui plura edidit , ego nimirum auxi , qui primâ statim Editione dedi plus quam octingenta : quorum bonam partem hauseram ex fragmentis DIOGENIANI Græci. At posteaquam emisit tot Chiliadas , cuius præclive fuit suis collectantibus aliquam accessionem adjungere , quam proficere ex bonis Authoribus esse decerpam , nec mentiat tamen. Nos enim Chiliadas omnes ex optimis quibusque Authoribus decerpimus , diligenti nomenclaturâ , sicuti par est , indicantes , quid cui feramus acceptum : adeo ut nec APOSTOLIUM debitâ laudis portione fraudaverimus : tantum absuit , ut me plurimis alienis vendicare voluerim. Hac indigna ducerem , qua commemorentur , nisi viderem hoc à quibusdam agi serio , ut primi hoc exemplum induxisse videantur , ab aliis , ne quid ex meis Chiliadibus videantur sumptisse minus , sed rem totam suis auspiciis , suâque Mente confecisse .

vel ALDUS MA. RO. in mediâ utrinque anchorâ inscriptâ.

Anno

Philosophiæ mysteriis profectum apparet: unde ascitum est à duobus omnium laudatissimis Imperatoribus, ita ut alteri Adagionis esset loco, alteri Insignium vice; utriusque moribus ingenioque mirè quadrans. Nunc verò in ALDUM MANUTIIUM Romanum, ceterum tertium heredem devenit,

Haud equidem sine mente reor, sine numine Divum.

Nam hujus eadem, qua quondam TITO VESPASIANO placuerunt, celebrantur Insignia non notissima modo, verum etiam gratissima quibuscunque, ubivis terrarum bene litera vel notæ sunt, vel chara. Neque verò symbolum hoc tum illustrius fuisse crediderim, cum in scalptum Imperatorio Nomismati, negotiatorum manibus terendum circumferretur, quàm nunc, cum ubique gentium, vel ultra Christiani Imperii terminos, unâ cum omnigenis utriusque Linguae Voluminibus propagatur, agnoscitur, tenetur, celebratur ab omnibus, qui liberalium studiorum colunt sacra: præsertim iis, qui fastiditâ barbarâ istâ pinguique doctrinâ ad veram antiquam aspirant eruditionem: ad quam restituendam vir is quasi natus, & ab ipsis, ut ita dixerim, satis factus, scalptusque videtur, tam ardentibus votis unum hoc optat, tam insatigabili molitur studio, usque aded nullum refugit laborem, ut literaria supellex & integra, & sincera, purâque bonis ingeniis restituatur. Quam quidem ad rem quantum jam attulerit momenti, tametsi satis, penè dixerim, invitis, res ipsa nimirum indicat. Quod si pulcherrimis, planèque regiis ALDI nostri votis Deus aliquis, bonis literis amicus, aspiraverit, & si quem numina leva sinant, intrâ paucos annos illud futurum polliceor Studiofis, ut quicquid est bonorum Auctorum in quatuor Linguis, Latinâ, Gracâ, Hebraicâ, Chaldaicâ, tum autem in omni genere Disciplinarum, id unius hujus operâ, & plenum habeant & emendatum, nullâque jam literaria supellestilis partem quisquam desideret. Quod simul atque contigerit, tum verò palam fiet, quantum adhuc bonorum Codicum in abdito sit, vel retrusum ob negligentiam, vel suppressum quorundam

ambitione, quibus hoc unum cordi est, ut soli sapere videantur. Tum denique cognitum erit, quàm prodigiosis mendis scateant Auctores, etiam hi, qui nunc satis emendati putantur. Cujus rei si cui libebit, velut ex degustatione conjecturam facere, Plinianas Epistolas, qua propediem ex Aldinâ Officinâ prodibunt in lucem, cum vulgatis Exemplaribus conferat: quòdque ibi deprehenderit, idem in aliis expectet Auctoribus. Herculanum mehercule facinus, ac regio quodam animo dignum rem tam divinam, quasi funditus collapsam, orbi restituere, latentia pervestigare, eruere retrusa, revocare extincta, sarcire mutila, emendare tot modis depravata, præcipuè vulgarium istorum Excusorum vitio: quibus unius etiam aureoli lucellum antiquius est quàm vel universa res literaria. Adde iis, quod quantum libet exaggeres eorum laudem, qui Respublicas sua virtute vel tuentur, vel etiam augment, in rocerè prophanâ, tum angustis circumscriptâ spaciis versantur. At qui literas collapsas vindicet, (nam id penè difficilius quàm genuisse) primùm rem sacram molitur & immortalem: tum non unius alicujus provincia, sed omnium ubique gentium, omnium seculorum negotium agit. Postremò quondam Principum hoc munus erat, inter quos præcipua PTOLEMÆI gloria. Quanquam hujus Bibliotheca domesticis & angustis parietibus continebatur: ALDUS Bibliothecam molitur, cujus non alia septa sint quàm ipsius Orbis.

— A diverticulo repetetur fabula, si prius exposuero querelam de Typographis quibusdam, pessimè de re literariâ merentibus. Non est nova querimonia, nunquam tamen justior quàm hisce temporibus, quibus hæc mihi quarta, ni fallor, parabatur Editio. Ea fuit anno 1525. Venetorum Urbs multis quidem nominibus celeberrima, per Aldinam tamen Officinam celebrior est; aded ut quicquid Librorum isthinc adfertur ad exteras Nationes, ob Civitatis tantum titulum illico sit vendibilis. Atque ejus nominis lenocinio sordidi quidam Typographi sic abutuntur, ut vix ab ullâ Civitate nobis veniant Auctores impudentius depravati, nec ii sanè quilibet, sed omnium primi, velut ARISTOTELES,

M.

Anno (a) 1501. socium nactus est ANDREAM
(a) MU-

M. TULLIUS, & QUINTILIANUS :
ne quid querat de sacris Voluminibus. —

Jam Typographorum innumerabilis turba
confundit omnia, praesertim apud Germanos.
Non licet cuivis pistorem esse : Typographia
questus est nulli mortalium interdictus. Nec
tutum est quidvis pingere aut loqui : at quam-
vis materiam excudere fas est.

Quanta lux accederet sacris studiis, si tantus
Doctor [Divus Joannes Chrysostomus] to-
tus haberetur Græcus & emendatus : aut
certè sic haberemus eum loquentem Latine,
quemadmodum loquitur Græcè. — ALDO

hec molienti quis non favit eruditorum ?
Quis non suggessit aliquid, quod illum labori-
bus tantis impari sublevarer ? Quoties ad
illum ab Hungaris ac Polonis missa sunt ul-
tro vetusta Exemplaria, non sine honorario
munere, ut ea iustà curâ publicaret orbi ?

Quod ALDUS moliebatur apud Italos (nam
ipse concessit in fata, quanquam gratiosi no-
minis titulo adhuc commendatur Officina)

hoc JOANNES FROBENIUS molitur apud
Cisalpinos, non minore studio quàm ALDUS,
nec prorsus infelicitè, sed & (quod negari
non potest) impari lucro. Si causam requiras,

ex multis hanc unam esse puto, quod non est
idem ingeniorum candor apud nos, qui est
apud Italos, sanè quod ad rem attinet litte-
rariam. Nec enim vereor predicare, quod

sum expertus, cum apud Italos ederem Pro-
verbiorum Opus, homo Batavus, quotquot
illic aderant eruditi, ulro suppeditabant Auc-
tores nondum per Typographos evulgatos,

quos mihi suspicabantur usui futuros : AL-
DUS nihil habebat in thesauro suo, quod
non communicaret. Idem fecit Joannes

LASCARIS, Baptista EGNATIUS, Mar-
cus MUSURUS, Frater URBANUS. Quo-
rundam officium sensi, quos nec de facie nec
de nomine noveram. Venetiam nihil mecum

apportabam, præter confusam & indigestam
Operis futuri materiam : idque ex evulgatis
duntaxat Auctoribus. Magnâ meâ temerita-
te simul utrique sumus aggressi ; ego scribere,

ALDUS excudere. Summa negotii intra
menses plus minus novem confecta est, & in-
terim mihi cum calculo malo nondum noto
res erat. Hic mihi, cogitate, quanta pars

utilitatis abstutura fuerit, nisi docti Libros
manu descriptos suppeditassent. In his erant,

Opera PLATONIS Græca, PLUTARCHI

Vitæ, ejusdem Moralia, quæ sub finem O-
peris mei cæpta sunt excudi, ATHENÆI
Dipnosophistæ, APHTHONIUS, HER-
MOGENES, cum Commentariis, ARIS-
TOTELIS Rhetorica cum Scholiis GRE-
GORII Nazianzeni, ARISTIDES totus
cum Scholiis, Commentarioli in HESIODUM
ac THEOCRITUM, EUSTATHIUS in
totum HOMERUM, PAUSANIAS, PIN-
DARUS cum accuratis Commentariis, Pro-
verbiorum collectio titulo PLUTARCHI,
rursus alia titulo APOSTOLII, cujus Libri
nobis copiam fecit Hieronymus ALEANDER.
Erant & alia minuta, quæ vel non succur-
rant, vel non attinet referre. Horum nihil
adhuc fuerat typis evulgatum. Nunc vicis-
sim accipe candorem amici cujusdam Cisalpini,
quem in præcipuis habebam, nec habere desi-
quandoquidem amici mores nescire oportet, non
odisse. Cum adornarem Editionem Venetam,
forè videram apud illum SUIDAM, cujus
margines habebant paræmias annotatas. Opus
erat ingens, & erant evolvenda plurima. Cu-
piens igitur hoc laboris lucrifacere, rogavi fa-
ceret ejus Voluminis copiam vel ad horas pau-
cas, dum puer notulas in meum Codicem
transcriberet. Iterum atque iterum roganti
pernegavit. Cum nullum obtestationis genus
non admovissem, nec exorarem, rogabam,
num ipse haberet in animo edere Proverbia,
me cessurum perlubenter hoc opus feliciter trac-
taturus. Deiebat nihil esse tale. Quid igitur,
inquam, te movet ? Tandem veluti
tormentis adauctus, fassus est, hæc jam vul-
gari, per quæ docti hætenus fuissent vulgo
mirandi. Hinc illa lacryma. Latitant in
Collegiis ac Monasteriis, Germanorum,
Gallorum & Anglorum pervetusti Codices,
quos, exceptis paucis, adeo non communicant
ulro, ut rogati vel celescent, vel pernegent,
vel iniquo precio vendant usum decuplo æsti-
matorum Codicum. Tandem pulchre serva-
tos vel caries tineæque corrumpunt, vel fu-
res auferunt. Magnates autem adeo non
adjuvant suâ benignitate rem literariam, ut
existiment nullam pecuniam perire perditius,
quàm quæ in tales usus consumitur : neque
quicquam omnino placet illis, unde non vec-
tigal aliquod tollitur.

(a) JUVENAL. & PERS. in ædib. AL-
DI & ANDREÆ foceri.

(a) In

(a) MULANUM (b) *Asulanum* ; cuius filiam duxerat.

Jam diu est, quum (c) ALDUS Bibliorum Græcè, Latinè & Hebraicè Editionem meditabatur; quam anno 1501. parturire eum comperio ex (d) Epistola ad CORRADUM CELTAM & VINCENTIUM LONGINUM datâ, nunquam autem partum adeò & nobilem & se dignum edidisse, non dubito, quin juxtâ mecum omnes sacrarum litterarum Studiosi gravissimè doleant. In hac Epistolâ mentio fit Rudimentorum Grammaticæ Latinæ, ex cujus Præfatio-

(a) In Librorum Editionibus vocatur tantum ANDREAS *Asulanus*. Nomen autem MULANI legitur in Epistolâ ad ERASMUM anno 1517. missâ [ERASM. Epistol. pag. 1666.] ex quâ quæ ad ALDUM pertinent, hic subijciam. ANDREAS MULANUS ERASMO Rot. S. D. P. — nōsti, quantum temporis consumpsit in emendando TERENTIO ALDUS, gener meus suavissimus ac charissimus, quem, quæ illius virtus fuit mirifica, non possum non nominare sinè multâ præfatione honorum, quem, inquam, ERASME, quæ illius humanitas fuit, non sinè lacrymis semper nomino: tum in PLAUTO, quantâ usus est industria, in quâ enim re tu multum illum adjutâsti: usus est enim te quasi conglutinatore Latina Sirenis.

(b) Antea anno 1486. (Vol. I. *Annal. Typog.* p. 196.) ANDREAS de *Asulâ* memorabatur, & anno 1480. ANDREAS TORRESANUS de *Asulâ* nescio anidem, qui ALDI focer, sed cognominis tantum & ejus popularis.

(c) Lege Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 238. 239. 255.

(d) Vide GOLDAST. *Epistol. Philolog.* Epistol. XXII. — Viennam. ALDUS MANUTIUS R. CORRADO CELTÆ, & VINCENTIO LONGINO suis S. P. D. — Agitur jam annus, ex quo accepi à vobis literas humanitatis, & amoris plenas. Erant mea partes statim rescribere, nisi summa occupationes nostra, summiq; labores pro Rep. literariâ, eo usque procrastinare me coegissent, ut jam annum distulerim ad vos rescribere, & nisi ex Epistolis vestris vos humanissimos esse facillè cognovissem, non potuissem sinè summo

pudore tam serò respondere, & præsertim quòd, cum me de facie non cognoscatis, nunquamque à me beneficio affecti sitis, ametis me vehementer. Quapropter nisi ego vos plurimum redamem, sum planè ingratus. Sed & redamo, & colo, atque ita vestrum me esse volo, ut possitis de me vobis omnia constantissimè polliceri. Tua verò carmina, CORRADE suavissime, legi libenter, quòd & culta sint & docta, nec in mediâ barbarie (ut ais) nata præ se ferant, sed in mediâ Româ. Quod pollicitus fueris te huc venturum, Librosque & Græcos, & Latinos à te nuper inventos allaturum, duplici afficior gaudio, quòd & te doctum virum, & mihi amicissimum spero videre, amplectique, & Libris tam longo carcere à te tanquam ab HERCULE liberatis, coram gratulari. Te igitur, quantum possum rogare, rogo, ut venias. Venies enim expectatus, Librosque ipsos feras. Hòc enim mihi gratius esse nihil potest. Tuam item Epistolam & Epigramma, ubi me amice laudas, VINCENTI carissime, legi summâ cum delectatione, non quòd talem me esse cognoscam, qualem tu facis, sed quia placet me laudari à laudatis viris. Accepi præterea nuper literas & distichon, quòd LEONHARDO Bibliopola ad me dedisti, ubi quod me etiam plurimum laudes, est humanitatis tuæ. Joannem BAPTISTAM Mantuanum aiunt excessisse è vitâ, sed ita esse nec ne, incertus sum. Vetus & novum Instrumentum Græcè, Latinè, & Hebraicè nondam impressi, sed parturio. Et ut cum utroque loquor, istos Libros, quos mitto vobis muneri & antiquorum & pignus amoris, accipite sic libenter, ut mittimus. Hi verò sunt duo VIRGILII & duo HORATII, duo item Volumina (1) Rudimentorum Gram-

(1) Rudimenta igitur hæc oportet anno 1500. aut 1501. ex ALDI Officinâ prodisse, quæ nunquam videre mihi contigit. Epistola Aldinæ Latinæ, quam vidi (non quidem ab ipso, sed Parisi à Tleam

fatione nonnulla (a) prius excerpti. Neque in Latinis tantum sed etiam (b) in Græcis Grammaticæ peritissimum fuisse se ALDUS abunde testatus est.

Ipse enim, cum nôset, nullum Grammaticâ certius ad Disciplinarum Artiumque omnium scientiam jaci posse fundamentum, jamdudum anno 1494. (c) CONSTANTINI LASCARIS viri doctissimi Institutiones Grammaticas introducendis in litteras Græcas adolescentulis quàm utilissimas quoddam voluit quasi præludium esse summis suis laboribus & impendiis tantoque apparatus ad imprimenda Græca Volumina, quæ Institutiones à multis, qui Græcis erudiri litteris concupiscebant (nullæ enim extabant impressæ venales) frequenter petebantur. Præterea (d) cum ei esset animus nihil prætermittere, quod utile crederet futurum iis, qui Græcas litteras discere concupiscunt optimèque scire Latinè; Græcas litteras omnes ac diphthongos earumque nomina & potestatem ac

quem-

Grammatices Latina Lingua à nobis composita; quos Libros si putaveritis (1) istic vendituros iri, non sit grave scribere. Mittam enim quotquot jusseritis. Valete, meque amate, ut facitis, commendatèque Studiosis, & doctis omnibus, quibuscum vobis istic familiaritas intercedit. Venetiis. Nonis Julii M.D.I.

(a) Vide Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 229. 230. Ad calcem hujus Grammaticæ Richardus CROCUS Anglicus laudatur, qui omnia, præsertim tamen Græca, quæ antea legentibus fastidium, nunc vero plurimum ad Linguam Latinam præsidii ferent, ut primis jam habitis Rudimentis non parum ex hõc Opere fructus adolescens reportaverit. (Hæc in suâ Editione omisit Robertus STEPHANUS.) ALDUS suæ Grammatices fronti apposuit hoc Tetrasichon, ex quo ALDI genium in Poesi non infelicem Lector æstimabit.

Non mihi per scopulos aut devia parvus
Iulus

Ducitur Aonias ebibiturus aquas.

Est via per placidos colles, per florea rura:
Hæc iter ad Musas perbreve carpe, puer.

(b) De ALDI Græca Grammaticâ postea dicitur.

(c) Lege ipsius Præfationem. —

Accipite interea Studiosi litterarum bonarum Constantini LASCAREOS Rudimenta Grammatices: longè correctiora iis quæ impressa visuntur. Nam ea Constantinus ipse in locis circiter centum & quinquaginta emendavit: quod facile cognoscet: si quis cum hisce illa conferet. Nam deleta quædam videbit: multa correctâ: plurima addita. Ita verò emendatum manu ipsius Constantini Librum nobis dedere commodo Petrus BEMBUS: & Angelus GABRIEL Patritii Veneti aded nobiles: præstantique ingenio Juvenes. qui nuper in Insulâ Sici-liâ Græcas Litteras ab eo ipso LASCARI didicerunt; & nunc Patavii incumbunt unâ liberalibus disciplinis. Interpretationem verò Latinam è regione addidimus arbitrato nostro: rati commodius: utilisque futurum Græcè discere incipientibus. parcant velim qui hæc sinè interpretatione Latina desiderant: nam rudibus: & ignaris penitus litterarum Græcarum LASCARIS Institutiones imprimendas curavimus. mox eruditæ & doctis optimi quique Græcorum Libri favente CHRISTO JESU imprimuntur. Valete.

(d) Lege ipsius Præfationem Alphabeto Græco 1495. Quod Alphabetum sæpius, & ab ipso ALDO (anno 1512.) & ab aliis (JUNT. 1519. SCHURER. 1515: &c.) recusum est.

Thomâ WESALIE & Roberto postea STEPHANO impressam) Grammaticæ præfixa & ab ipso ALDO scripta, Venetiis mense Octobri M. D. VII. datur.

(1) Ad Marginem leguntur hæc: Anno 1500. nulla dum Taberna Libraria Francofurti.

quemadmodum in Latinum transferantur cum exemplis ad id accommodatis annotavit ; addidit etiam abbreviationes scitu quidem pulcherrimas : & quia operæ pretium existimavit scire Græcè adolescentulos salutationem Angeli ad beatissimam Virginem : exulimque filiorum EVÆ ad eandem , nec non Divi JOANNIS (a) Evangelium , In principio erat Verbum : Item Symbolum Apostolorum ; hæc omnia Græcè curavit imprimenda : atque è regione Latinam Interpretationem. Addidit Carmina PYTHAGORÆ cognomento aurea ob ipsorum excellentiam & divinas admonitiones. Item PHOCYLIDIS sapientissimi viri Moralia , docta quidem & plena præceptis sanctissimis & documentis ; quæ si placuisse cognoverit , habere se indicavit longè meliora majoraque ; omnemque vitam decrevisse ad Hominum utilitatem consumere &c. Illis CONSTANTINI LASCARIS Græcis Rudimentis Latinam Versionem (quam JOANNES Monachus Placentinus adornaverat , & cum textu Græco ann. 1480. excudi curaverat) è regione adjunxit , adeò ut anterior folii pagina Latinam Interpretationem , posterior Græcum Textum semper occuparet. At verò postea ALDUS ipse in quibusdam Editionibus excogitavit (b) aliam Latina Græcis adsociandi rationem ; scilicet ut utramque folii unius paginam Græcus Textus , & alterius itidem utramque Latina Versio , ac sic deinceps , impleteret ; (c) quò sci-

li-

(a) Hæc primâ vice pars aliqua Novi Testamenti Græcè imprimi cœpta. Ad calcem totius illius de litteris Græcis Dissertationiunculæ sic tyrunculos ALDUS affatur ; Habetis , ingenui Adolescentes & studiosi bonarum litterarum , quæ vobis in fronte Libri sum pollicitus : superest ut nobis habeatis quàm plurimam gratiam , quàm tum vel cumulatisimè relatam existimabo , si emeritis sine cunctatione lucubrationes nostras. Quod si (ut spero) facietis , erit vobis duplex bonum ; quòd & nunc discetis rudimenta litterarum Græcarum , & facietis me posthac ad cetera his multo majora dignioraque edenda alacriorem. Valete. Venetiis M. CCCC. LXXXV. Octavo Martii. Denique quia non fieri potuit , quin Impressores quadam (ut assolent) inverterint depravarintque ; opus fuit , ut totum Librum percurreret , quæque alicujus esse momenti videbantur , errata annotaret. Id quidem fecit , ut exiret Liber in manus Studioforum quàm emendatissimus. Sed ut facilius singuli quique emendari errores possent , scripsit Alphabeti litteram , quâ signatus est quaternus ; atque ibidem chartarum nume-

rum & in chartâ numerum versuum. Et post Indicem Erratorum , ne charta , quæ supererat , periret , breve addidit MOSCHOPULI de contracto Verbo *ἡτοιμασμένον* fragmentum.

Index ille Erratorum primus mihi occurrit in Libris Græcè excusis ; quem quoniam hætenus non videram , allucinatus sum in Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 255. lin. 10. Præterea quoniam ALDUS Hebraicam Linguam necessariam esse existimabat ad sacra Scriptura (cujus Volumina triplici Linguâ aliquando excudere , uti prius adnotavi , cogitabat) cognitionem , ad suam Constantini LASCARIS anno 1412. Editionem adjecit Hebraicum Alphabetum & litterarum combinationes , & alia quadam , quò legere Hebraicè tyro condiscat ; deinceps Institutiones Grammaticas , Dictionarium , & sacros Libros , Deo volente , daturus. Et utinam dedisset ! sed vitam conatibus suis ingentibus & promissis breviorē habuit.

(b) NAZIANZEN. *Carm.* 1504. *Æsop. Fabul.* 1505. LASCAR. *Gramm.* 1512.

(c) Lege , quid ALDUS Lectorem

mo-

licet tralatio & addi, & amoveri posset pro arbitrio legentis. En ipsa met (a) ALDI verba.

ALDUS LECTORI. S.

Si fortè nescieris, studiose Lector, quonam modo, quæ Græcè imprimenda curavimus, cum interpretatione Latinâ ordinanda sint, ut paginae respondeat, & versus versui, utpote qui videas separatos quinterniones Græcos ab iis, qui Latinam ipsorum continent tralationem; sic accipe posse te pro arbitrio tuo Latinum Græco insertare, & ex duobus quinternioribus unum, & ex uno duos facere, si prius tamen adverteris, ut Latina pagina semper Græcæ opponatur. Et quia binæ eæ, quæ in singulorum quinternionum medio sitæ sunt, paginae abundabant, quoniam nullas habebant oppositas Græcas, quas Latinas ostenderent, operæ pretium duximus aliquid Græcè (b) lectu dignum cum Latino è regione in ipsis, ne perirent, imprimendum curare; quod si evenerit, ut ibi esse non potuerit, quod Græcè imprimebatur, querendum reliquum in sequentium quinternionum medio. Cur verò curavimus, ut Latinam à Græco separari queat, non te fugiat à nobis ob id factum, ut & doctis, qui nullo egent adjumento legendis Græcis, & Græcarum litterarum rudibus, qui, nisi Latinum è regione in Græcis Operibus viderint, à Græcorum Librorum lectione deterrentur, satisfaceremus. Vale.

In

moneat in fine NAZIANZ. 1504. & ÆSOP. 1505. CHEVIL. pag. 237. Il en fit aussi quelques-unes d'une manière toute particulière, que je n'ai vu pratiquée que de lui. Elles étoient faites de telle sorte, que chacun selon son inclination pouvoit faire relier une Impression ou toute Grecque ou toute Latine, ou Grecque & Latine ensemble, le Grec dans une partie du Volume, le Latin dans l'autre; ou le Grec & le Latin mêlé, si en vouloit en cette façon. Le Livre commençoit par le premier feuillet Grec, suivoit le premier feuillet Latin: ensuite le second feuillet Grec, puis le second feuillet Latin: le troisieme feuillet Grec, le troisieme feuillet Latin; ainsi alternativement, avec cette précaution, que le Grec du premier feuillet n'étoit imprimé que sur la seconde page, & la Version de tout ce Grec étoit vis-à-vis, qui remplissoit la première page du premier feuillet Latin: toute l'Edition étoit faite de cette manière. Le Latin de la seconde page de ce premier feuillet étoit la Version du Grec qui étoit vis-à-vis dans la première page du second feuillet Grec, & tout le Grec qui étoit dans

la seconde page de ce second feuillet avoit vis-à-vis toute sa traduction Latine dans la première page du second feuillet Latin. Cela étoit ainsi observé par tous les feuillets chacun ayant sa signature & sa reclame sans confusion. On a dans la Bibliothèque de Sorbonne imprimez de cette façon ÆSOPI & GABRII Fabulæ in fol. 1505. & la Grammaire de CONSTANTIN LASCARIS 1512. in 4°. Bernard JUNTA la remit sous la Presse quelques années après en Grec & en Latin aussi, & en même forme in 4°. ainsi que Jean VATEL à Paris en 1521. & Theodore MARTIN à Louvain. Mais ils n'usèrent pas de ce bel artifice, dont ALDE s'étoit servi. Tous les feuillets sont imprimez le Grec dans une page, le Latin dans l'autre: au lieu qu'ALDE avoit imprimé les siens, les uns tous Grecs les autres tous Latins.

(a) In Editione Constant. LASCAR. Gramm.

(b) In fine Editionis NAZIANZEN. Carm. 1504. sic ALDUS: In medio quaternionum totius Operis habetur historia Evangelii secundum JOANNEM Græcè & Latine.

[usque

In fine *Gramm. LASCAR.* adjecit (ne quis error ex novo illo imprimendi instituto oreretur) *ordinem quaternionum, si separatim à Latino Græcum fore placuerit, & Latinum à Græco; & si Latinum Græco inferere quis voluerit.*

Præterea ALDO debetur non solum imprimendi, sed etiam Græca Latinè interpretandi cura. Latinam NAZIANZENI Carminum tralationem à se non satis emendatam excusat. (a) *Nam (inquit) mihi tantum assidue negotii est, ut vix resistam laboribus. Arduam enim, nec æquam viribus, accepi provinciam. Quare nisi semper sperarem brevi, quod desidero, affuturum; desisterem ab incœptis: sed & spero, & sic mecum sæpe:*

Θαρσύν χερὶ φίλῳ ἄλδε' τάχ' αὐρίον ἴσσετ' ἄμεινον.

Ἐλπίδες ἐν ζωῶσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

Χῶ ζῶς ἄποκα μὴ πέλει αἰθρίας, ἄποκα δ' ὕει.

Cras melius fortassis erit: confide, MANUTI.

Viventes sperant: non est spes ulla sepultis.

Et quandoque pluit Deus: & quandoque serenat.

(b) *In ÆSOPI Fabellis traducendis multum (ait) certè elaboravimus, nam quæ antè tralata habebantur, infida admodum erant, quod facillimum erit conferenti cognoscere.*

(c) *In CONSTANTINI LASCARIS Libris (d) Grammaticis traducendis, cùm typicis litterariisque negotiis impeditus ac immersus potius esset, plurimum difficultatis laborisque invenit. Dum enim (inquit) CONSTANTINI Græcæ Linguae Compendiarium facere Latini-*
num

[usque ad Cap. VI. vers. 58.] Reliquum ejusdem historia, quod deest, prosecuturi sumus in NONNI Poeta Panopolitani Latinâ tralatione. — Sunt verò carminum tria millia ac septem & quadraginta: quæ circiter ab hinc triennium imprimenda quidem curavimus, sed quia, propter summas occupationes nostras, non unquam ea potuimus in Latinum traducere, adhuc premuntur. In Editione ÆSOP. Fabul. 1505. GABRII Tetraſtica, & in LASCAR. Gramm. 1512. CEBETIS Tabula, mediis quaternionibus injicitur.

(a) Lege ipsam Editionem in fine. Tres illos versus ALDUS mutuatus est ex THEOCRIT. Idyll. IV. vers. 42.

(b) Lege ipsius Libri initium.

(c) Lege ALDI Præfationem tertio LASCARIS Grammatica libro præfixam.

(d) ALDUS anno 1494. primum tantum librum excuderat, antea à JOANNE Placentino Latinè versum; postea verò secundum & tertium cum suâ Versione addidit. Præterea excudit etiam anno 1512. (Albert. FABRIC. Bibliothec. Græc. Vol. 7. pag. 39.) CHRYSOLORÆ Erotemata hortatu Marci MUSURI, qui tunc publicè Venetiis Litteras Græcas profitebatur, CÆSARISQUE Aragonio inscripsit Epistolâ quam FEDERICUS TURRISANUS sororius Aldinæ eruditionis memor illiusque facundiâ illectus rursus (anno 1549. quo CHRYSOLORAM recudebat) imprimere voluit.

(a) Lege

num studeo, adverti & Theodori GAZÆ Introductionem Grammaticam, & APOLLONII cognomento difficilis, & cæterorum pleraque, à quibus CONSTANTINUS accepit, in Linguam nostram transferre me oportere. Adde, quod & nostri Grammatici evolendi fuerunt, & PRISCIANUS præcipue, quem Latinum dicere APOLLONIUM possumus. Nam si cum PRISCIANO APOLLONIUM conferes, ubi de constructione tractavit (cætera enim PRISCIANI non poteris, quia non extat integer APOLLONIUS) ad verbum ferè tralaturnum à PRISCIANO APOLLONIUM, eleganter quidem & eruditè, cognosces. Quod, dum in Academiâ nostrâ Scipio CARTEROMACHUS Pistoriensis, homo & Græcè & Latinè doctiss. quibusdam APOLLONIUM interpretaretur, Nicolaus ZUDECUS, gravis Philosophus ac Medicus, & acuto vir ingenio, deprehendit. Habere igitur in manibus inter traducendum PRISCIANUM maximè oportuit, ut quibus nominibus Græcas quasdam dictiones Latinas ille dixisset, & ipse dicerem. Sed me nullius unquam, dum prosum, pigebit laboris. Habes præterea CEBETIS Thebani Tabulam & Græcè & Latinè in singulorum quaternionum medio curâ nostrâ impressam, Opusculum lectu digniss. & perquam utile. Id verò addidimus, tum ut prodessem Studiosis, tum ne charta, quæ in singulorum quaternionum medio abundabat, periret. Vale.

(a) Incredibili quâdam letitiâ omnes Litterati perfundebantur; cum prospicerent futurum, ut in omni studiorum genere posteritas cum antiquitate certaret: dum ex ALDI Officinâ prodibant antiqui Authores Græci & Latini, Philosophi, Historici, Oratores, Rhetores, Poetæ; nec non, inter recentiores, Italos præcipue, melioris notæ plurimi. Et si (b) ALDINA Officina præter prophanos Authores non ita multum nobis dederit, non tamen eâ de causâ ALDO lis est intendenda, qui (ut ex supra-dictis liquet) jam dudum sacra Volumina sibi proposuerat imprimenda; propositisque, si vita ipsi obtigisset longior, quam aliquando (c) sperare & optare videbatur, stetisset.

Univer-

(a) Lege Epistolam TONSTALLI ad ERASM. ann. 1517. pag. 267.

(b) Quod notat ERASMUS in Epistol. ad Laurentium CAMPEGIUM Card. anno 1520. (pag. 595.) in quâ de magnâ sacrorum Voluminum Græcorum penuriâ conqueritur.

(c) ERASM. (pag. 507.) in Epistolâ ad Ambrosium LEONEM Medicum ann. 1519. 15. Octob. missâ hæc scribit. — Est apud Britannos vir undique doctissimus THOMAS LINACRUS, tibi jam olim ex ALDI nostrâque predicatione cognitus, tua professionis ac, ni fallor, atatis.

— Fac valetudinem tuam, AMBROSI doctissime, tueare diligenter, quod & diu prosis optimis studiis, & multis annis senex sene frui possim. Nam ipse præcurrentem te sum assequutus, totus ferè canus. ALDUS in familiaribus colloquiis non sine voluptate solitus est imitari senis decrepiti balbutiem, quâ olim putaret futurum, ut alter alterum consalutarem: Quomodo vales, inquit, Domine ERASME? Deinde voce æquè balbâ, sed exiliore me videlicet agens, respondebat: Si vales, ego valeo. Hæc jucundè quidem somniabat, præsertim si sermo accederet de extruendâ novâ Academiâ, sed fidem non præsti-

Universa penè huic erat cum viris ubique & gradu & litteraturâ insignibus consuetudo ; neque igitur deesse poterat , quam in suorum (utî ipsi ferè mos erat perpetuus) Librorum singulorum fronte compellaret, suisque muneribus litterariis impensius demereretur.

(a) *Vir ille tandem, propter singularem utriusque Linguae doctrinam, omnium memoriâ sæculorum dignissimus, (b) anno 1515. decessit, (c) haud multo minor annis septuaginta, sed tamen animo ad litteras mirè juvenili. Dedi antea ERASMUM FROBENIO, dabo jam (d) MARCUM MUSURUM ALDO parentantem.*

Refugit animus, & quodam inusitato torpore captus abhorrebat, sævæ illius ac damnosæ mortis mentionem, quæ nobis ALDUM benevolum parentem, benignumque fautorem eripuit: quæ bonis literis ac disciplinis in lucem paulatim emergentibus tenebras iterum offundere visa est. O inclementem, & immaturam mortem nulli viventium magis, quàm mihi deplorandam! Quòd enim ego nunc in hac almâ Civitate, in hoc totius Italiæ firmamento, singularique Virtutum ac laudatarum Artium domicilio, Græciæ priscos Auctores enarrem illustri frequentique auditorio juvenum nobilissimorum; quòd à probis omnibus diligar & commender: quòd denique mei voti compos effectus sim (nihil enim mihi fuit unquam optabilius, quàm ut Græcæ Linguae propaginem, quæ Turcarum crudelibus lacertis excisa radicitus, solo in patrio miserè jacebat, apud Italos redivivo germine pululare viderem) id totum non solum illustrissimo Senatui Veneto, qui bonarum literarum cultores amplissimis præmiis semper fovit, ac liberaliter exevit: verùm etiam ALDO MANUTIO, qui Libros studiose juventuti suppeditavit, à me referri debet acceptum. Cùm enim admirandus ille Vir publicas rationes privatis anteponeret, nulli sumptui parcens, nullum prorsus laborem detrectans propriæ tam pecuniæ profusus, quàm vitæ prodigus extitit: ut communi studiosorum utilitati prospiceret. Quapropter sæpe-

prestitit. Reliquit nos ante balbam illam ætatem: etiamsi me multo grandior erat ALDUS, annis, ni fallor, plus minùs viginti: nam ipse nunc annum quinquagesimum secundum, aut; ad summum, tertium ago.

(a) *Lege Epistolam Adriani BARLANDI ad Cornelium fratrem. ERASM. Epist. p. 1583. & audi (pag. 1608) Baptista EGNATII ad ERASMUM scribentis testimonium. — Scribis te audisse ALDO me in re litterariâ juvandâ successorem esse factum, tanto eo meliorem, ut ille per se optimus, mecum collatus, parum probari possit. Ego, ERASME charissime, nec eam agnosco laudem, quæ cum aliena fama de-*

trimento mihi tribuatur, nec tantum mihi unquam arrogem, ut ALDO me parem, nedum superiorem, esse putem. Nam ut alia taceam, quis ALDI industriam, patientiam, vigiliam æquet? quis ardorem litteraria rei juvanda æmuletur?

(b) *Quòd constat ex anno, quo MUSURI Epistola data est.*

(c) *ERASM. Epistol. ad Jodoc. GAVER. pag. 788.*

(d) *Lege ejus Epistolam ad Joannem GROLIERIUM Idib. Novembrib. 1515. datam, & ALDI Grammatica Græca præfixam.*

(2) Vol

sæpenumero calamus arripueram, ut hæc exararem, sed calamus arreptus doloris ob amissum ALDUM concepti vulnus, quod nondum cicatricem obduxerat, refricabat. Veruntamen amici, quibus non poteram sinè scelere postulantibus quicquam recusare, me tandem cum appellarent, promissique admonerent, quanquam diu reluctatum, expugnârunt. Rogitas, cuinam promisso meam fidem obstrinxerim? Explicabo paucis. ALDUS non modò Libris Antiquorum publicandis, verum etiam liberis progenerandis dabat operam. Procreabat autem liberos, partim è pudicissimâ susceptos uxore, partim ingeniosâ mente conceptos. Cum igitur fatalem instare sibi diem animadverteret, quam è fidissimâ conjuge sustulerat, prolem ANDRÆ ASULANO spectatæ viro probitatis commendavit: nec eum sua fefellit opinio: quam de socio socerôque conceperat. Summâ enim ille charitate nepotes è filiâ pupillos curat educandos. Mihi verò filiulam parvulam, quam proximâ foeturâ mentis trans mare genuerat, tradidit expoliendam: sic ut eam, postquam expolivissem, quibus possem modis, eleganti istæ tuæ Bibliothecæ dedicarem. Facilitas à naturâ nobis insita, vitæque institutum nostræ non commisit, ut, quem plurimis officiis mihi devinxeram, is extremo vitæ puncto repulsam apud me pateretur. Recepi igitur facturum: & quod promissum est, nunc exitu præstatur. Itaque Grammatica Græca, (id enim filiolæ nomen est) quam ALDUS immaturâ morte præventus plenioribus eruditionis alimentis nutrire non potuit, ad te mæsta, verecundâque nostro impulsu proficiscitur. Tu pro virtutis, & doctrinæ patrocinio, quod suscepisse diceris, proque eo, quod noster ALDUS te semper observavit, & suspexit, (qui nunc, si viveret, nullâ morâ interpositâ, libenter excurreret istò, victoriam Diis simillimi Regis, quâ nuper de robustissimis Helvetiis triumphavit, tibi gratulaturus) filiulam amici, clientisque tui benigno susceptam hospitio, fove, protege, tutare. Quod si feceris, acrioribus stimulis ASULANUM impelles, ut Officinam impressoriam ob interitum ALDI pullatam suisque deformatam ornamentis pristino nitori restituat: utque provinciâ multiplicandi celebrium, ac veterum Commentarios (quorum salutem tenui nimis, extremique spei filo pendere constat) alacriter assumptâ, inducat animum formis excudere tam novi quam veteris oracula Testamenti, Poetarum, & ARISTOTELIS Interpretes, GALENI Volumina, STRABONEM, PAUSANIAM, DIONEM, DIODORUM Siculum, POLYBIUM, PLUTARCHI Parallela, cæterâsque illustrium ingeniorum lucubrationes, quibus, nisi citò typi succurrant, periculum est, ne ipsæ quoque bellorum incendio, quo terrarum orbis in hæc temporum atrocitate desflagrat, correptæ deleantur.

Inter Typographos, qui ERASMI temporibus celebres, cique amicitie propioris necessitudine conjuncti fuerunt, memorantur THEODORICUS MARTINUS, MATTHIAS SCHURERIUS, RUTGERUS RESCIUS, & eorum nemine inferior JODOCUS BADIUS.

THEO-

THEODORICUS MARTINUS *Alustensis*, cujus (a) antea memini, ab anno usque 1474. Artem exercuerat, & adhuc (b) anno 1528. *Lovanii* exercebat. Eum ergo oportet (si modò idem fuerit **MARTINUS**, nec ille hujus pater) Typographicæ annos 54 incubuisse. Hujus mentio in **ERASMI** (c) Epistolis non infrequens; neque sinè (d) honore & laude. Ejusdem (e) prælo in aliquibus suarum lucubrationum edendis, & (f) hospitio, dum *Basileâ Lovanium* profectus ex ulcere quodam periculoso, quod Medici & Chirurgi curæ committere coactus fuit, convalesceret, per quatuor hebdomadas usus est.

(g) *Lovanii primus Typographus fuit THEODORICUS MARTINUS Aloftanus, vir doctus & scriptis eruditis litterariæ famæ suo tempore candidatus, ERASMI amicus, qui etiam ann. 1533. mortuo Carmen sepulchrale fecit. Hic, priusquam Lovanium concederet, Alofti in patriâ (h) anno 1490. hoc artificium exercuit.*

Iisdem circiter temporibus floruit **THOMAS ANSHELMUS Badensis**, qui (i) anno 1503. apud *Phorcenses*, postea (k) *Tubingæ*, & (l) *Hagenoæ* typographicam habuit Officinam. Ejus prælum (a) **JOAN-**

(a) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 82. p. 201. p. 216.

(b) **THEOCRIT.** Græcè in 4to.

(c) Pag. 1652. in Epistolâ *Lovanii* 1517. ad **AFFINIUM** missâ.

(d) Pag. 1668. *Homo certissimus.* in Epistolâ ad **EUND.** *Lovan.* 1518. & pag. 790. in Epistol. ad **GAVERUM**, *Basileæ* 1524. *Salutabis diligenter veteres congerrones nostros, Joannem PALUDANUM, THEODORICUM Alustensem, JOANNEM Armen-theriensem, & Petrum CURTIUM, qui in NÆVII vices successerunt, cùmque his totum sodalitiū trilingue. In initio hujus Epistolæ NÆVIUM illum, amicum communem, nuper defunctum, laudat.*

(e) **ERASMI** aliquot Epistol. apud *Theodor. MARTIN.* 1517. in 4to. De hæc earum Editione habemus (pag. 1554 **ERASMI** Epistol.) sequentem **RESCI** Epistolam. *Domino ERASMO Rot. RUTGERUS RESCIUS S. P. D. Est in tuâ Epistolâ ad Guolphangum FABRITIUM, ERASME undecunque doctissime, non procul à fine locus, nobis sanè omninò inuius, sic incipiens: Tum audio nonnullos alia quædam moliri, quæ ad CHRISTI cognitionem nihil adferant, sed fumos tantum of- fundant oculis hominum. Quem quum*

PALUDANO & NOVIOMAGO ostendissem, ipsi mecum in eodem hesitantes luto, nihilque temere mutandum censentes, consuluerunt ipsum locum tibi, antequam imprimeretur, indicandum: DORPIUS, fumos tantum of- fundant, legendum conjectavit. THEODO- RICUS igitur, hac Epistola parte excudenda relicta, in præsentia ad te ipsum Exemplar mittit, obnixè orans, ut super istius loci lec- tione sibi quàm primùm sententiam tuam a- perias. Præterea cupit, si quid sit, quod E- pistolarum Præfationi subungi queat commo- de, id ad se dari: reservavit enim ei inte- gram pagellam utrinque mundam, quum di- midiam vix partem occupabit. Bene vale, & ευχολοπαίσεις ταμίῳ. *Lovanio* 8. Mar- tii, Anno 1516.

(f) Lege Epistol. **ERASMI** ad **RHENANUM**, *Lovanii* ann. 1518. pag. 374.

(g) **SWERT.** in *Athen. Belg.* & ex eo **MALLINKROT.** p. 89.

(h) Imò prius, anno scil. 1474. uti mo- dò dictum est.

(i) **CAILLE**, pag. 50. **RABAN. MAUR.** de laudib. S. Cruc.

(k) Vide *Catalog.* ann. 1512. 1514.

(l) **REUCHLIN.** de *Accentib.* 1518. *Nov. Testam. Gr.* 1521.

(a) JOANNI KNOBLOUCHO Librario & (b) JOANNI REUCHLINO Phorcensi & (c) KOBERGERIS Norimbergensibus, aliquando inserviebat, & (d) typi viris doctis satis placuerunt.

(c) MAT-

(a) Vide Catalog. anno 1519.

(b) ERASM. Epistol. p. 1598.] Jo. REUCHLINUS ERASMO. —

Jussi Thomæ ANSHELMUS è Nundinis istis Martiis ad te & Antistitem Roffensem cum his meis Litteris Cabalistica nostra dare. — 27. Mart. 1517. Thomas ANSHELMUS anno 1522. Adversarias DEMOSTHENIS & ÆSCHINIS Orationes Græcè excudit, cum REUCHLIN. Epistolâ his præfixa.

JOANNES REUCHLIN. Phorcensis, Artium liberalium Magister, & Imperialium Legum Doctor, THOMÆ ANSHELMUS, præstanti Librario S. D. P. Cum è Bolorum Angelopoli, antiquâ divi CLAUDII coloniâ, quam cognoscendarum principalium Linguarum documentis publicè illustrabam, vi sævæ pestilitatis essem redire coactus in patriam tandem bene pacatam; — confitui mecum ipse, me & fatigatum laboribus, & annis fessum, quid atatis daretur reliquum, id in liberâ quiete consumere, ac EPIMENIDIS velle somnum dormire. — At verò ubi essent Tubingenses nostri politiorum literarum strenui milites adventum meum subodorati, misit Academia tota suos ad me legatos, certè viros & numero & dignitate spectabiles, atque summo in statu sublimes, qui Universitatis mecum nomine agerent, orarentque ut quod in Boiis Hebraicè Græcèque nuper coepissem, id deinceps inter Suevos, meos scilicet conterraneos, perficerem: propositâ simul de publico arario Stipe honorificâ, mihi quotannis præstandâ. — Professus sum frequenti auditorio in Cathedrâ doctorum & de pulpito, doctissimum Hebræorum Grammaticum Rabi MOSE KIMHI: quod Volumen, quanquam à multis fuerat tam Judæis quàm Latinis antè visum, tamen cum in meam incidit prælectionem, tot scatebat mendis, ut in castigando discipuli plus temporis dimidium perdere cogerentur. Nihil absimile nobis tunc de CRYSOLORÂ contigit, apto Græcè initiandis Grammatico, cuius scriptiois errata non parvo labore inter docendum castigavimus, ne indoctos abortivum filios. Restare nunc videtur, ut post narratam elementariis disciplinis operam in utrâ-

que Linguâ & Hebraicâ & Græcâ, solidiore auditores meos pascam cibo. — Pro-sistebo deinceps in Gymnasio Tubingensi Biblia Hebraica, insignem illum XXIII. Voluminum Librum, quem nobis Daniel BOMBERGUS, Judaicorum Codicum artificiosus Impressor, nuper magno numero è Venetiis venalem misit, sinè quo eam Linguam nemo vel docere vel discere potest. Addam porro, si adjutus per te fuero, Thomas ANSHELMUS, Typographorum ornatissime, DEMOSTHENIS & ÆSCHINIS, summorum Græcæ Oratorum prælectionem in Linguâ Græcâ: qui Autores splendidissimi Latinis plura ornamenta suppeditabunt, consuetudinem quandam eleganter jucundèque dicendi afferentes. Quare, pro veteri nostrâ inter nos amicitia, conjunctione, ac necessitudine, à te peto, integerrimo amicorum, velis in omnium Græcè Studiosorum utilitatem & profectum, quin & in tui fructum non mediocrem, ambas ÆSCHINIS & DEMOSTHENIS Orationes adversum se habitas, nobili tuo charactere Græco quàm emendatissime & Gracissime quanto ocys fieri poterit, imprimere, atque sinè morâ Tubingam ad nos mittere Græcâ fide, hoc est receptâ mercedis loco paratâ pecuniâ: quam, si & pollicitis meis fidem habes, sequetur omnium Scholasticorum singularis erga te benevolentia, cum laudum tuarum immortalitate. Feliciter Vale, Tubingæ Idibus Januariis Anno Millesimo quingentesimo vigesimo secundo.

Ansheimianam Editionem nondum vidi; sed REUCHLINI Epistolam in suâ Orationum illarum impressione recudit Christianus WECHELUS ann. 1531.

(c) Vide Catalog. ann. 1520.

(d) ERASM. Epistol. p. 1617.] Jo. Juliensis Domino ERASMO suo S. — Quod scribis de excusione Opusculi, id tuo committo arbitrio; tamen si cum Epistolâ tuâ simul misisses, curâsem his diebus, quoniam ante triduum ad CAPNIONEM nostrum scripsi etiam de te aliquid, ut Thomæ ANSHELMUS, cujus mihi formulæ satis placent, per ipsum CAPNIONEM committeretur imprimendum. — Coloniae 21. Julii 1517.

(a) GER-

(a) MATTHIAS SCHURERIIUS *Sletstatinus*, (b) Artium Doctor, *Argentorati*, MARTINI FLACCI (de quo priùs anno 1475.) (c) consobrini sui Officinæ operam anno 1502. impendit; & (d) anno 1505. exercuit Recognitoris munus in JOHANNIS PRUS (de quo priùs 1488.) Officinâ. (e) Typis JOANNIS KNOBLOUCHI annis 1507. & 1517. utebatur. (f) Typographiam ann. 1509. ipse excolebat. (g) SEBASTIANUS MURRHO junior *Colmariensis* suam nonnunquam in Libris corrigendis operam SCHURERIO tradidit. (h) SCHURERIIUS ipse, eruditus quidem, & Artium Magistri titulo ornatus, cum in suorum Librorum nonnullos errata irrepsissent plurima, modestâ confessione culpam diluebat. Neque tamen id obstitit, quò minùs (i) ERASMUS

(a) GERSON. Oper. 1502.

(b) Vide Catalog. anno 1502. 1505. 1509. 1511. 1512.

(c) Vide Catalog. ann. 1502. Lege MALLINKROT. pag. 85.

(d) Vita M. CATONIS &c. 1505. *Argentina* in ædibus Thiergaten JOANNES PRUS imprimebat. MATTHIAS SCHURER recognovit.

(e) Vide Catalog. ann. 1507. 1517.

(f) Vide Catalog. ann. 1509.

(g) Hic in Epistolâ ad Thomam ALBERTUM, CICERON. Epistolis familiaribus præfixâ sic scribit. — Familiares CICERONIS Epistolas à me correctas, & Schurerianis Characteribus assabre excusas, tibi dedico. — Ad proximam Æstatem CICERONIS itidem Officia SCHURERIIUS in lucem dabit, quemadmodum etiam superiori anno Tusculanas Quæstiones emisit. — Ex ædibus MATTHIÆ SCHURERII M. D. XII.

Has Epistolas ex tertiâ recognitione anno 1519. recudit SCHURERIIUS.

(h) Vol. I. *Annal. Typographic.* pag. 298. & CHEVILL. pag. 158.] Les Ouvrages de Jean François PIC, Comte de la Mirande, furent mis sous la Presse pour la première fois à Strasbourg par un Imprimeur nommé Jean KNOBLOUCH, aux dépens de Mathias SCHURER l'année 1507. On laissa tant de fautes dans cette Edition, que l'Auteur se trouva obligé d'y faire ajouter l'Errata; qui occupe jusqu'à quinze pages in fol. Je ne me souviens point d'en avoir vu

un plus fort pour un seul Volume assez petit. Et pag. 164.] Je n'ai rien lu de plus humble, ni de plus sincère que ce qu'a écrit Mathias SCHURER, Imprimeur de Strasbourg, qui n'étoit pas ignorant, puis qu'il prend la qualité de Doctor Artium, & qu'ERASME, dans sa dernière Lettre du 28. Livre, le loue de son Erudition. Il imprima l'année 1510. in 4o. le Traité de Patientiâ, composé par BAPTISTE de Mantouë. Et parce qu'il avoit abandonné à quelqu'un qui fut peu soigneux, la correction de ce Livre, il y resta une page & demie de fautes: il les remarqua après avoir dit, Maluimus potius pudore nostro fatendo plecti, quàm tacendo, Respublica literaria suo damno nostra peccata luat. C'est lui à qui il étoit encore arrivé en l'année 1507. de voir un grand nombre de fautes dans l'Impression des Ouvrages de Jean PIC Comte de la Mirande, pour les avoir fait imprimer par Jean KNOBLOUCH, comme nous avons remarqué ci-dessus. Il en fit réparation publique à l'Auteur, dans une Epître qu'il adresse au Lecteur à la fin du Volume: Errores — Chalcographis non Autori adscribite. Fatemur ingenuè culpam nostram.

(i) Epistol. ERASM. pag. 1659.] ERASMUS ROT. JOANNI RUSERO Novientano suo S. D. — Quod Matthiam SCHURERIUM mihi tam studiosè commendas, prorsus, juxta proverbium, actum agis: est enim is homo mihi tum ob eximias ingenii dotes, tum ob officia in me non vulgaria, sic commendatus, ut commendatior. — Basil. ann.

ERASMUS (a) alique hunc in magno habuerint pretio, ejusque (b) prælo

ann. 1517. Et pag. 354.] Id. ad GERBEL. ann. 1518. ——— Utinam audiam SCHURERII meum revaluisse! ERASM. Epistol. p. 1619.] MATTHIAS SCHURERII Domino ERASMO Roterodamo S. ——— de meâ bonâ valetudine quid dicam? decem serè menses laboravi ex præcordiis, adèd ut vix mihi æger spiritus remeet, sic coarctatâ suffocatâque aliquando arteriâ; etsi semper hâc in re consuluerim Medicum, non sinè magnâ meâ jacturâ, atque ægritudo hæcenus improba non me deseruerit; sperandum tamen melius fore, ac olim in pristinam me restitutum iri valetudinem. Dedi Litteras à Jacobo WIMPHELINGO, à Nicolao GERBELIO, à RUSERO, alteras à quodam Jureconsulto ex Italia allatas. ——— Scias omnia apud nos esse turbulenta; timentur bella, carissima nostrum invasit forum, circumquaque miseria, calamitas; pacem magis quam cetera precamur. Ceterum commendo me tibi, meâque omnia, quæ tuo præsidio, te fautore, tuta prosperâque semper procedent. Iccirco obsecro, ne ex albo obliteres tuo, intèrque bonarum litterarum studiosos me connumeret; si minus id contingat, sufficiat, ne totum tuo aliquando elaboræ pectore. Exinde dedissem Opus Rudolphi AGRICOLÆ hîc nuntio, nisi unam partem in domicilio meo mutando sic seposuissem, ut ubi acquiram incertius sim; totas quippe ades investigandi ejus gratiâ perlustravi; acutioribus oculis in posterum, si aliubi possim reperire, ac olim ad te fido tabellione reddere, rimaturus. Est (crede mihi) Opus plerisque in locis adèd mendosum, ut OEdipo nonnumquam opus esse videatur, tuo tamen labore atque ingenio emaculari, quem nihil unquam fugiat, ac tandem in lucem castigato castigatius emergi facili omnium assensu litteratorum mihi persuasi. Interim vale. Non pigeat aliquando mei meminisse parvo quopiam Libello, qui meo exeat prælo; de Emendatore non sis sollicitus, est mihi profectò jam Græcophilos. Iterum vale, ac vivas felix. Raptim Argentorato 21. Julii, Anno 1517.

(a) Nicolaus GERBELIUS, vir (ut ZASIVS ad ERASMUM scribens anno 1515. hunc vocat: ERASM. Epist. p. 1544.) lepida eruditionis & Doctor (Juris Pontificii, Vide ERASM. Epist. p. 354.) meri-

tissimus, apud SCHURERII Argentinensem correctionibus operam impendit, & anno 1515. Opusculis quibusdam ERASMI edendis & emendandis adfuit. MALLINKROT de Art. Typogr. p. 96. & ZELTNER. de Correst. Typ. p. 235. Idem GERBELIUS suam etiam operam Thoma ANSHELMO Badensi commodavit in Editione Nov. Testam. Græc. 1521. in 4° præfixâ eidem Præfatione, in cujus calce (JACOB. LE LONG. Biblioth. Sacr. p. 452.) profitetur nullam dictiunculam vel minimam, secundum FROBENII Aldique Editionem, in eâ Editione desiderari, quam sensus necessitas postulare. Nec ideo mirum est S. JOHANNIS de tribus testibus cœlestibus textum, qui in illis desideratur, in hæc etiam abesse. Inter ERASM. Epistol. p. 1548. habetur GERBELII Epistola ad ERASMUM, Argentorato 1515. ——— Opus Lucubrationum sabrefcit modo curâ non admodum vulgari, cui negotio, quantum fieri potest, adsum viribus omnibus; placebit tibi (ut arbitror) labor noster, neque te morem gessisse nobis pœnitebit. Tu cura, ut reliqua quoque ad nos advolent: sunt enim quaterniones serè quatuor absoluti, atque si quid apud te est farina ejusdem, quo magnitudo Libelli foret & justior atque vendibilior, fac, quaeso, liberalitatem tuam & nos experiamur, & studium tuum in CHRISTUM sentiant studiosi Lectores. Annotavimus nos locos aliquot in Enchiridio à puerorum capitu paululum remotiores, quibus, ut vel hæc saltem nostrâ operâ gratificare possemus, aliqua in finem libelli, veluti scholia, adjicere statuimus. Hoc si tibi non displicet, rem prosequemur, sin secus, stet sententia tua. Vale felicissime, atque rescribe, si GERBELIUM amas. Salutat te vicibus mille JO. RUDOLPHINGIUS studiosissimus tui, simul & Matthias SCHURERIUS, qui plurimum rogat B. RHENANUM, ut aliquando manus RODOLPHO adhibeat: nam si castigatus esset, non diutius Editionem ejus moraretur. Iterum vale. Argentorato, An. 1515.

(b) Epistol. ERASM. pag. 1533.] DES. ERASMUS Rot. MATTHIÆ SCHURERIO Selatano S. Bona pars istorum, qui formulis excudant Libros, Matthia SCHURERIO.

lo in suis Libris edendis ille uteretur. Cùm ERASMUS ejusque fami-

RERI, vel inscitia literarum, inopiâque judicii, pessimos Auctores pro optimis suscipiunt, vel aviditate questus, cùm Librum optimum esse ducunt, unde plurimum emolumentum redditurum sperent. Unde quod ceteris in rebus serè solet, id in hac quoque Arte videmus usu venire, ut quod ad summam studiorum utilitatem sit excogitatum, id abutentium vitio in gravem vergat perniciem. Quâ quidem in re tu mihi duplici nomine laudandus videris. Primum, quod pro tuâ non vulgari eruditione, proque acri judicio ea deligis, quæ ad veram Eruditionem conferant. Deinde quod ingenio quodam erga bonas literas amore, nostris studiis potiùs quàm tuis scriniis consulere gaudes, unum hoc agens, ut Libros quàm optimos, quàm emendatissimè excusos, in lucem emittas. Proinde Copiam nostram ad te misimus, à nobis diligentissimè recognitam, & emaculatam, ut pridem apud Britannos concepta, apud Parisios utcumque edita, nunc rursus velut abjectis exuviis, nitida prorsus, & expolita, in felicissimâ Argentoratorum Civitate, felicioribus auspiciis exeat in manus hominum, si modo videbitur non indigna tuo prelo; erit vel ob id ipsum omnibus bonarum literarum amatoribus commendatior, quod è Schurerianâ prodierit Officinâ. Ex quâ jam persuasum est, nihil proficisci, quod non sit & Auctoris elaboratum ingenio, & tuâ curâ castigatissimum. Adjecimus & ἐπιόρθωσαν librum, nusquam adhuc editum, sed ab ipsis, quod aiunt, foliibus ad te profectum. Lucubrationes Rodolphi AGRICOLÆ, hominis verè divini, jamdudum exspectamus, cujus ego scripta quoties lego, toties pectus illud sacrum ac coeleste mecum adoro, atque exosculor. Bene vale. Basileâ 15. Octobris, Anno 1514. Et pag. 1589.] Domino ERASMO GULIELMUS NESENIUS S. D. — SCHURERIIUS Enchiridion denuo impressit — Basileâ anno 1516. Et pag. 1625.] ERASMUS JOANNI RUSERO suo S. D. Scripseram, si quid esset, in quo possem gratum facere SCHURERIO, cupidissimè facturum me; tantum abest, ut eum è numero amicorum expunxerim. Novi hominis candorem. Est apud me QUINTUS CURTIUS

nuper relectus, ob styli contractant rubiginem abstergendam, additæ annotatiuncula, castigati loci nonnulli: addetur Prefatio: eum misissem, si scissem hoc illi gratum fore. Si mittet Opera RODOLPHI, fungar amici officio, licet aliàs sim occupatissimus: aut si quid aliud in mentem venerit, impertiam. Hac illi meis verbis dicito, admonens ut hasce litteras ad se quoque scriptas putet. — Lovanio 24. Aug. anno 1517.

CURTII Editio, cujus hic fit mentio; ex ædibus SCHURERII in fol. prodit mense Junio 1518. De quâ ERASMUS (pag. 1638.) ad ipsum SCHURERIUM Lovanio 31. Octob. 1517. hanc scripsit Epistolam: Mitto ad te QUINTUM CURTIUM, à me recognitum, unâ cum Indice, & Prefatione: si placet Opus, fac ut tuo & meo consulas honori; sin minus, redde Libellum ei qui adfert. Vale, optime SCHURERI. — Mitto ad te Apologiam, quâ FABRO Stapulensi respondeo; quam ego non optârîm alio animo propagatam, nisi ne quis existimet inter nos inimicam contentionem; etiamsi ille parùm amicè lacecessit. Si placet, accipe, & tui similis esto. Lege & Epistol. ERASMI eodem anno ad BERUM & FABRUM pag. 1645. 1646. & ad RHENAN. pag. 1647. — Apologiam à me recognitam Argentoratum miseram SCHURERIO, sed hac lege, ut si non placeret, mitteret Basileam. Misi eidem Q. CURTIUM, desperans illic esse locum pluribus, cùm nihil omnino prodiret. Et pag. 671.] ERASMUS ROT. POLYDORO VIRGILIO S. D. — Quod in primâ Adagiorum Editione, nulla sit facta POLYDORI mentio, mirum esse non debet, cùm id temporis nullus adhuc mihi notus esset POLYDORUS, præter eum quem in Tragædiis POLYMNESTOR obtruncat, & auro vi potitur. Atqui hic me putas ἀρξίζεν, negans esse verisimile, quod aio, cùm Prefatio Matthiæ SCHURERII testetur, antequam meum Adagiorum libellum excuderet, se tuum formulis expressisse. Quid scripserit SCHURERIUS nescio; illud negari non potest, libellum Adagiorum meum decem annis excusum fuisse Lutetiæ, per Joannem PHILIPPUM, prius-

familiares frequenter in (a) Epistolis meminerint *Argentinenſis* literariæ Sodalitatis, eam certè non decet me præterire, in quam nonnulli ex iis, quos modò laudavi, se cooptatos gaudebant. Hic igitur subjungam (b) duas Epistolas, unam à WIMPHELINGO ad ERASMUM, alteram ab ERASMO ad WIMPHELINGUM.

D. ERASMO Rot. JACOBUS WIMPHELINGUS *Seleſtadienſis*,
nomine Sodalitatis literariæ *Argentinenſis*, S. D.

Jumento nonnunquam ineptiori manticæ & sarcinæ imponuntur: ſic & mihi veterano, minùſque idoneo, Sodalitas literaria apud Argentoratum id oneris impoſuit, ut te omnium nomine ſalvum jubeam, tibi bene eſſe exoptem; tuas literas, quæ ſtātus tui certiores nos efficiant, ad nos propediem mittendas expoſtulem. Credimus te quoque à Baſilienſi Gymnaſio humaniter exceptum, atque perbenignè foveri inter doctos doctiſſimum. Præcipuè verò in convictu philoſophico nihil tibi, quod jucunditatem præſtare poſſit, BEATUM RHENANUM, qui te alioquin colit, amat, obſervat, ſperamus negaturum. Commendat ſeſe tibi univerſa noſtra Sodalitas literaria: SEBAſTIANUS BRANTUS, JACOBUS STURUS, THOMAS RAPPIUS, THOMAS AUCUPARIUS, MATTHIAS SCHURERIUS, JOANNES RUDALFINGIUS, STEPHANUS TIELERUS, JOANNES GUIDA, PETRUS HELDUNGUS, HIERONYMUS GEBUILERUS, JOANNES RUSERIUS, OTOMARUS, & cæteri, quorum nomina me fugiunt, & ego in primis. Vale. Ex Argentorato, prima Septembris M. D. XIII.

D. ERAS-

priusquam SCHURERII nomen audiſſem &c. Lovanii 23. Decemb. 1521. Pag. 1537. RHENANUS apud ERASMUM anno 1515. de SCHURERII negligentia queritur: — Doleo te litteras, quas mihi ſcripſiſti, non LACHNERO tradidiſſe. Si SCHURERIO dediſti, nescio quando ſim recepturus: noſti enim hominis miram negligentiam.

(a) Pag. 371. ERASMUS RHENANO ann. 1518. — Argentinam appulimus ante prandium ad horam ſerme nonam; illic commodiùs accepti ſumus, præſertim SCHURERIO ſuppeditante vinum. Aderat aliqua ſodalitatis pars, mox univerſi ſalutatum veniunt, ſed nemo officioſius GERBE-

LIO. GEBUILERIUS & RUDALPHINGIUS me immunem eſſe voluerunt, quod jam illis novum non eſt. Et p. 1619. SCHURERIUS ERASMO 1517. — Salutat te noſtra Sodalitas literaria — Et p. 1625. ERASMUS RUSERO 1517. — Salutabis ſodalitatem totam, STURMIUM, WIMPHELINGUM, & candidiſſimum RODULPHANGIUM, REBELERIUM, & in primis Doctorem GERBERLIUM. Et p. 1639. ERASMUS SCHURERIO ſuo 1517. — Saluta amicos, hoc eſt totum ſodalitium literarium.

(b) Ex excuduntur ad finem. ERASMI de Cop. Verbor. in Editione Simonis COLINÆI 1528.

D. ERASMUS Rot. JACOBO WIMPHELINGO,
 Germanus Germano, Theologus Theologo,
 litterarum scientissimo, litterarum sitientissimus S. D.

Quid ais, mi WIMPHELINGE? Itane tu vocas istud, bovi clitel-
 las, quodd tibi potissimum ad nos scribendi datum est negotium? At mihi
 planè videtur illud, quod Græci dicunt παρουσιαζόμενοι, τὸν ἴππον ἐκ
 πῆδον. Nam cujus humeris aptius ista sedisset sarcina, aut cui rectius hoc
 muneris delegare poterat Argentinensis illa Sodalitas (sic enim tu vocas)
 non literatissima modò, sed & humanissima, quàm WIMPHELINGO,
 cum bonarum litterarum apud suos facilè principi, tum omnis humanitatis
 antistiti? — magnopere te rogo, ut elegantissimam istam Sodalitatem,
 hoc est, Musarum & Gratiarum omnium Collegium, diligentissimè meis
 resalutes verbis: nominatim incomparabilem illum juvenem Jacobum
 STURMIUM, qui majorum imagines morum illustrat integritate, juven-
 tutem ornat senili morum gravitate, doctrinam haud quaquam vulgarem
 incredibili modestià mirè condecorat: deinde Thomam RAPPIUM, ipsis ocu-
 lis, ipso vultu, suavitatem & candorem ingenii præ se ferentem: Thomam
 item AUCUPARIUM, quem ego sanè vel ob hoc laureà dignum existimo,
 quodd ab omni fastu longè sit alienissimus, cui morbo ferè genus hoc hominum
 videmus obnoxium. Hunc cum plurimi faciam, tamen quò parcius laudem,
 ipse fuit in causà, qui me suo carmine laudavit, non dicam quàm verè,
 sed prorsus amantissimè, ne quid illud in nos jaciat, mutuum Muli sca-
 bunt. Ad hæc Matthiam SCHURERIUM, virum cum aliis multis
 nominibus egregiè charum mihi, tum hoc etiam chariorem, quodd hunc quo-
 que fertili illa tot eruditorum hominum, tot feliciū ingeniorum edi-
 dit Selestadium, cui & Beatum RHENANUM & Joannem
 SAPIDUM debeo, & ipsum denique WIMPHELINGUM. Mat-
 thiam igitur nisi vehementer amem, meritò dicar ferrum & adamantem
 gestare in pectore; adeò me prior & officiis suis, & beneficiis ad amicitiam
 provocavit: neque committam, ut animo certè studioque superatus videar;
 etiam si ille priores occupavit, assequar aliquando & officiis, si modò non
 desint animo vires. Ad hæc salutabis accuratissimè Hieronymum GE-
 BUILERIUM unum omnium, quos adhuc viderim, humanissimum, qui
 me suis laudibus, doctissimis quidem illis, sed planè, ut Germanus germanè
 dicam, vanissimis, ad cælum usque vexit: & sic orationis suæ præstigiis mi-
 hi imposuit, ut prorsus ipsi mihi viderer aliquid esse, vixque post biduum
 ad me redierim, quid essem agnoscens. Præterea Joannem RUDAL-
 PHINGIUM planè περισωτάτον non arte solum sed & moribus: hoc est,
 festivissimum & compositissimum, qui me unà cum Hieronymo ad proxi-
 mum diversorium est prosecutus. Neque præteribis OTOMARUM, ho-
 minem citra ostentationem (ut mihi videtur) eruditum: qui nos suis toties

vocem imitantibus cannis, ut vel *Lusciniam* vincerent, aded delectavit, ut divinâ quâdam voluptate rapti videremur. Eâdem operâ salutabis optimæ spei juvenem Joannem RUSERIUM, nostri (ut visus est) studiosissimum. Item elegantissimos juvenes, Stephanum TULERUM, Joannem GUIDAM, Petrum HELDUNGUM, & (ut finiam) cæteros omnes, quorum etsi nomina me fugiunt, tamen memoria præcordiis intimis penitissimè insculpta est, ac semper erit. Nam Sebastianum BRANT (ut eximium) extra omnem & ordinem, & aleam pono: quem ego virum, mi WIMPHELINGE, tanti facio, sic amo, sic suspicio, sic veneror, ut magna quædam felicitatis pars accessisse mihi videatur, quòd illum coràm intueri, coràm alloqui & amplecti contigerit. — Joannes SAPIDUS, tuus in literis alumnus, qui te moribus quoque mirè refert; quique te non secus ac patrem & amat & suspicit, Basileam usque nos est persecutus. Illic admonueram hominem ne me proderet: delectari me paucis amiculis, sed exquisitis ac delectis. Primum itaque non aderant alii, quàm ii, quos maximè volebam. Beatus RHENANUS, cujus ego prudenti modestiâ, & acerrimo in literis judicio vehementer delector, nec est quicquam hujus quotidianâ consuetudine mihi jucundius. Item Gerardus LISTRIUS medicæ rei non vulgariter peritus, adhuc Latine, Græcæ & Hebraicæ litteraturæ pulchre gnarus, denique juvenis ad me amandum natus. Ad hæc Bruno AMERBACHIIUS singulari doctrinâ trilinguis & hic. Joanni FROBENIO reddidi literas ab ERASMO missas, addens esse mihi cum eo familiaritatem arctissimam, ab eodem edendis illius lucubrationibus negotii summam mihi commissam, ut quicquid egissem, id perinde ut ab ERASMO gestum, ratum fore. Denique me illi aded similem, ut qui me videret, ERASMUM videret. Is postea risit, intellectu fraude. Socer FROBENII resolutis omnibus, quæ debebantur in diversorio, nos unâ cum equis ac sarcinis, in suas ædes traduxit. — Basileæ XI. Calend. Octob. M.D.XIII.

In his Epistolis discimus meritum SCHURERII, qui talibus viris adnumeraretur; & qualis primus fuerit ERASMI cum FROBENIO congressus. Præterea hinc non leve contra MENTELIUM *Argentinesibus* Typographiæ inventum deferentem argumentum duco, quòd de hac re ERASMUS non tacuisset, quæ tantum *Argentine* laudibus, quas hic sibi celebrandas proposuerat, momentum attulisset, præsertim apud Litterariam ex ipsâ hac Civitate Sodalitatem: Quòdque WIMPHELINGUS & BRANTUS hujus Sodalitatis Socii, & hic etiam *Argentinesis*, *Argentine* arrogare, quod sciebant (a) *Moguntia* deberi, noluerint.

Anno

(a) Lege illorum pro *Moguntia* testimonium, MALLINKROT. p. 7. 10.

(a) Vide

Anno 1520. (a) *Selestadii* imprimebat LAZARUS SCHURE-
RIUS; qui quâ cognatione MATTHIAM attigerit, nondum com-
peri.

(b) RUTGERUS RESCIUS è (b) Dryopoli sive Maseicâ Leo-
diensis agri ad Mosam oppido ortus, primus (c) fuit in trilingui Gym-
nasio Lovanii (d) à BUSLIDIO ERASMI hortatu instituto, Græcæ
Linguae Professor, ac postmodum celebre illic Typographeum aperuit.
(e) Eum apud Lovanienses contumeliosè habitum consolatus est
ERAS-

(a) Vide Catalog.

(b) MALLINKROT. pag. 93.

(c) ERASM. Epistol. pag. 1564.] AN-
TONIUS CLAVA ERASMO S. —

Salutem meo nomine plurimam dicere velis
amicissimo mihi RUTGERO DRYO-
politano simul ac hospiti suo viro integerrimo.

Ex Gandavo. 3. August. 1516.
Antea cum fieret Theodorici MARTINI
mentio, adducta est Epistola RESCII ad
ERASMUM.

(c) Pag. 667.] ERASMUS ROT. BER-
NARDO BUCHONI Frisio S. D. (post-
quam multos Lovanii agentes enumeravit,
Jacobum CERATINUM, & in Collegio
Lilienti HERMANUM Westphalum, A-
DRIANUMque Suefionium) Est Rutgerus
RESCIUS Græcæ Linguae Professor in Collegio
novo, quod instituit Hieronymus BUSLI-
DIUS, qui doctrinam non vulgarem incre-
dibili quadam modestiâ, planèque pudore
quodam virgineo condecorat. — Ex
Anderlaco. 24. Sept. 1521. Quo amicit-
iæ gradu RESCIUM ERASMUS habuerit,
lege (p. 230.) Epistol. Paschasii BER-
SELII ad ERASM. — Saluta, si me
amas, filium tuum ac meum fratrem Rut-
gerum RESCIUM; scribam illi, cum per-
ocium licuerit. — è cellulâ nostrâ apud
Leodium, 7. Januar. 1517.

(d) Hieronymus BUSLIDIUS, Præpo-
situs Arienſis, Regis Catholici Consiliarius,
Francisci Archiepiscopi quondam Besontini
frater, Lovanii magnis impendiis instituit
Collegium, in quo publicè tres Linguae
doceantur, Hebraica, Græca, Latina. E-
RASM. Epist. p. 378. & 652. & 972. &
1638. In eo Matthæus ADRIANUS He-
braicæ Litteraturæ doctissimus ann. 1517.
pag. 1538. 1655. Huic Hieronymo ERAS-
MUS ann. 1506. LUCIANI Dialogos à se
versos dedicat. Hic Lovanii Collegium in-

stituit Testamento, nam in Itinere Hispani-
co periit. Lege Epistol. ERASMI ad GLA-
REAN. anno 1517. pag. 1654.

(e) Et pag. 523.] ERASMUS ROT.
JOANNI ROBINO, Decano Mechliniensis
S. D. — PAULUS gloriatur se vinc-
tum esse JESU CHRISTI; RUTGERUS glo-
riari potest se vinctum esse Collegii trilinguis.
Dissimulent quantumlibet, hoc Collegium
illos pessimè habet. Atque hæc auguria mihi
portendunt, olim florentissimum futurum.
Sic natum est Romanum Imperium; sic cre-
vit Hebræorum gloria; sic orta, sic constabi-
lita Christiana Religio. Nulla res egregia,
nisi difficilibus initiis nata est. Argumentum
omne cognosces ex BARPTOLOMEO, qui
fuit non modò spectator, verum etiam
affinis periculo. Ut sunt res humana non us-
quequaque pure, etiamsi quid commissum es-
set, tamen humanitatis vestra fuerat ali-
quousque favere Professori. Nunc & tali, &
innocentissimo, multo minius debetis deesse.
Doctior an inveniri possit, nescio; certè dili-
gentiorem, ac moribus puriorem, vix inven-
ias. Utimur eadem mensâ; & inter pocula
quidvis garrimus. Ille tot modis suis laceſsi-
tus; hunc enim studio expetunt, ne quid of-
fendant magis masculos. Nec unquam tamen
audivi illum quicquam impotentius loquentem.
O peccus verè Christianum! Modò cum PAU-
LO centuli RUTGERUM, qui hæc certè
parte vincit, quod qui PAULUM affligebant,
errabant, nimirum alieni à professione Evan-
gelicâ. Hi proceres Christianæ doctrinæ, pru-
dentes, de composito hæc designant. Inhibue-
runt & NESENUM aggressum Geogra-
phiam POMPONII MELÆ. Qui si domi
sua lupanar aliquod instituisse, tolerandus e-
rat. O sanctam Academiam, si cum aliis
conferatur, sed dignam aliis, quorum arbi-
trio temperetur! Mihi multis modis videtur
hoc mereri RUTGERUS, ut illi salarium,
quod

ERASMUS, (a) cui tamen non semper placuit, præsertim postquam (b) uxorem duxisset; quod ei nonnihil turbæ apud Collegii

quod jam aliquâ portione est auctum, augeatur usque ad octodecim libras. — LOVANO I. DEC. 1519. Et pag. 683.] ERASMUS RUTGERO RESCIO suo S. D. Ni tam atrox esset contumelia, mi RESCI doctissime, prorsus auctor tibi futurus sim, ut vel iniquis conditionibus pacem admitteres. Nunc cum ejusmodi sit contumelia genus, ut nemo non detestatur sit, si quid ejusmodi commisisset herus in suum mancipium, cujusmodi malitiosâ conspiratione designarunt ii, quorum partes erant omnem injuriam à frugi Scholasticis depellere, non ausim, ut facias, suadere, quod tamen tuo bono factum esse cuperem. Mira verò tyrannis: ipsi quum ne vocula quidem ullius injuriam ferant, postulant, ut tu tam insignem contumeliam musces, ac propemodum etiam ultro veniam postules, ne quid scilicet illorum decedat dignitati. Res erat digna, quæ posteris innotesceret. At ego puto generosius esse vindicta genus, si, quemadmodum hætenus fecisti, Græcæ literaturæ Professionem quam maximè cohonestes & integerrimis tuis moribus, & docendi vigilantia. Quod si non impetras hoc ab animo tuo, ut litem remittas, id quod ego nolim abs te flagitare, quando fama res agitur, fac ira litiges, quemadmodum hætenus est à vobis litigatum. Nam quum proximè essem Lovanii, sic obesulus, sic rubicundulus & alacer eras, ut mihi lite non macerari, sed saginari videaris. Et habes te dignum adversarium JOANNEM CALABRUM Medicum, qui te pallore macieque refert, exceptâ atate adeo tui non dissimilis, ut periculum sit, ne cui videaris litigare cum patre. Quanquam vir ille, meâ sententiâ, non peccavit malitiâ, sed obsequio. Bene vale, RESCI charissime. Anderlaco. anno 1521. Eum salutat ERASMUS in Epistol. (p. 1069.) Basilea 19. Mart. 1528. ad NICOL. VARIUM datâ. Et p. 1479.] ERASMUS CONRADO GOCLENIO S. — Doleo Collegium istud tam citò frigescere, & perituum video, nisi Præsidis & Exsequutorum cura vigilet, ut Professorum adsit diligentia. Campensis abest. Tu litigas, quamquam cælebs. RESCIUS varias personas sustinet. — Eriburgo 7. Nov. 1533.

Collegium hoc erat Buslidianum, cujus socii erant RESCIUS (ut supra notatum est) & GOCLENIUS; ille Græcæ, hic Latinæ (p. 822. ERASMI Epistol. ad GOCLEN. ann. 1524. & p. 569. ann. 1520.) Linguae Professor.

(a) Et p. 1522.] ERASMUS GOCLENIUS S. P. — Opinor tibi redditas litteras, quas per mundinas superiores misi, tibi, RUTGERO, ANDREÆ, LYSIO, & SCHETO. — Quid necesse fuit, RUTGERUM interpretari Græcas Institutiones à Latino versas? conducibilis erat interpretari DEMOSTHENEM, LUCIANUM, si quid habet casti, Tragedias gravibus sententiis repletas, ac similes Auctores, unde discitur Græci sermonis elegantia. Sed ille totus ad quæstum spectat, & graviter perdit istud Collegium. Vale. Basilea 28. Junii, anno 1536.

(b) Et p. 1017.] ERASMUS ROT. RUTGERO RESCIO S. D. Res erat levior quàm ut ejus gratiâ negotium faceres exsecutoribus. Ab illis nihil erat perscriptum, & bene tibi volebat, qui significarât, nimirum hoc agens, ne loco movereris; quod quidem à me curatum est. Nec tamen ea causa tam nullius est momenti, quàm tu vis videri. Non admodum prolixa vox est Uxorcula, verum ea vox multa secum trahit. Omitto affectus uxorios, curam liberorum, studium augenda rei, aliâque permulta, quæ profitendi intentionem remittunt ac refrigerant, etiamsi non extinguunt, certè à Collegii contubernio te semovet uxor; ad quod exemplum si ceteros item invitet quæstus, quod proclives sumus omnes, jam Collegium non erit Collegium sed sordida quapiam Schola. Uxorem sortasse duxisti inconsultis Exsecutoribus. Dices, Cur non protinus amoverunt? Non erat paratus, qui succederet, & prudentes haud facillè novant, ubi res est tolerabilis. Hæc civilitas illorum benignitasque, mi RESCI charissime, magis exstimulare debet animum tuum, ut & suscepta Professioni, & talium virorum judicio simul & expectationi respondeas. Habes, ut audio, frequens auditorium, hoc nomine tibi gratulamur; verum & optamus, & speramus tuâ diligentia futurum, ut habeas multò frequentius. Offe-

run-

gii Curatores excitavit. (a) Non mihi videtur professorii muneris officium deposuisse, cum typographicum fusciperet; quo non sine laude functus, postquam Libros (b) Græcos plerumque optimos suis & sæpius BARTHOLOMÆI GRAVII sub Sole aureo commorantis sumptibus excudisset, anno (c) 1545. diem supremum obiit.

At

runtur aliunde magnifica conditiones. Quid, quod isthuc ipsum quodammodo debes, non solum exsecutoribus, verum etiam ipsi professioni, quæ te ornavit, quæ tibi clarum celebræque nomen peperit, & fortassis uxorem dedit? Nec hic tantum spectandus est questus, sed multo magis honesta fama, quæ multa commoda, quamvis non affectes, secum trahit. Quod amplissimis promissis invitaris in Galliam, scis qualia vulgò ferantur Gallorum promissa; nec ignoras, quid acciderit Æsopico Cani. Sed donemus conditiones non minus certas esse quàm magnificas, memineris huius etiam commodi portionem non minimam te isti debere Collegio. Quare te rogo, mi RESCI, literas, quæ te ornârunt, vicissim ornare contende diligentia dexteritateque profuturi. Certa cum GOCLENIO, certa tecum. Id magis tuâ refert quàm studiorum, sive perseveras isthic, sive quò aliò te vocat aura fortuna. Epistola tua sapiebat nescio quid ipisixov xgy dixavixov. Si delectat litigare, cum improbis potius & Musarum hostibus litigandum censeo. Tibi cum humanissimis viris res est, quibuscum nemo potest litem suscipere, nisi difficilis & iniqui lucrifaciat opinionem. Illi te non movebunt loco, nisi gravis aliqua causa urgeat, idque multo minus facient, si non tantum vigilantia docendi, verum etiam morum integritate Professionem & Collegium honestes. Nec tu, quæ tua est probitas, deseres illos temere. Quod si quid inciderit, quod meritò vos dirimat, id fiet & amicitia nostrâ & famâ tuâ incolumi. Quod ego sanè spero non futurum. Concordia mutua, studio profuturi & morum civilitate vincetis, quicquid est hostium, felicissimo. Hac ut ab amantissimo tui profecta, tu simili accipies animo. Dulcissimam conjugem tuam resalutabis ex me diligenter, ac pubem honestissimorum studiorum alumnâ. Bene vale. Datum Basilea 7. Octobris, Anno 1527.

(a) Excudebat enim ann. 1531. & constat ex Epistolâ antè allatâ eum anno 1536. egisse adhuc Professore.

(b) PLATONIS & LUCIANI quædam ann. 1531. HOMER. 1535. & nonnulla alia cum Barthol. GRAVIO; EURIPIDIS *Andromacham* suis solius sumptibus ann. 1537. impressit. PLATONIS Libros de *Legibus* Francisco CRANEVELDIO Cæs. Consiliario dedicavit, & in Epistolâ collata in se agnoscit ejus beneficia; affirmans hoc Opus in locis non paucis esse ceteris Exemplaribus emendatius; optatque ei tantum contingat otii, ut quemadmodum anno superiore (Epistola autem *Lovan. Prid. Id. Jan. 1531.* data est) à se illi datos XENOPHONTIS Commentarios Latinos fecerat, ita hos quoque PLATONIS libros Latinitate donet. De hoc CRANEVELDIO, Urbis *Brugensis* à Consiliis anno 1520. Lege ERASMI Epistol. pag. 615. 853. 875. Lege mutuas inter ipsum & ERASMUM Epistolas pag. 581. 602. Joannes VARENNIUS *Mechliniensis* suam RESCIO, non absque honorificâ ipsius mentione in præfixâ ad *Phil. CLERICUM* Epistolâ, imprimendam anno 1532. *Syntaxin Græcam* commisit.

(c) CAILLE p. 30.] „ *Rutger RESCIUS* savant dans les Langues Hebraïques & Grecque se vint établir à Louvain, il occupoit la première Chaire des Professeurs en Grec. Il s'appliqua à imprimer & à corriger les Auteurs qu'il imprima en grand nombre; (quorum tamen paucos adhuc videre contigit); „ Et quoi que ces Editions ne sont pas des plus belles, elles ne laissent pas d'être estimées. Il mourut en 1545. „ Et Valer. ANDR. in *Biblioth. Belgic.* p. 805.] *Rutgerus RESCIUS*, Dryopolitanus sive Maseicanus, J. C. primus fuit in Collegio Trilingui *Bushidiano Lovanii Lingua Græce Doctor.* Postea celebre ibidem Ty-

po-

At me sensim longiùs provectum ad Centuriæ hujus initia revocant Typographi his non incelebriores; inter quos locum primum tempore, & meritis ex virorum doctorum, ERASMI præsertim, suffragio non sanè postremum sibi vendicat JODOCUS BADIUS *Ascensius*.

(a) Hic (b) *Ascæ* in agro *Bruxellensi* (c) anno 1462. natus, (d) *Gandavi* (e) sub Fratribus, quos in communi viventes appellat vulgus, prima litterarum rudimenta posuit, deinde *Bruxellæ*, postea *Ferrariæ* BAPTISTAM GUARINUM litteras docentem audiivit. Indè in Galliam migravit, & suâ eruditione exornavit Lugdunum, ubi Poetas publicè & privatim legebat, plures instruebat Magnatum filios, multa præclara carmine & prosâ scribebat (†) Opuscula, anno Christi 1494., ætatis suæ 32.

Tantam de BADIO ERASMUS habuit opinionem, ut (g) in suâ

pographeium instituit, & Græcos potissimum Scriptores, à se castigatos, evulgavit. Sunt in iis Institutiones Juris Græci per THEOPHILUM, à RESCIO recognita. 1536. 4. HIPPOCRATIS Aphorismi, cum M.SS. collati. 1533. 8. PLATO de Legibus, ab eodem recensitus. — Moritur ann. Dom. MD. ID. XLV. Professionis XVII. VI. Non. Octobris.

(a) Lege TRITHEM. de Scriptorib. & Val. Andrea DESSELII Biblioth. Belg. & CAILLE, pag. 72.

(b) Unde ipse se constanter *Ascensium* appellavit.

(c) Id constat ex mox infra-dictis.

(d) Hinc est, quod TRITHEMIUS eum *Gandensem* dicat. JODOCUS BADIUS *Gandensis* natione Teutonicus, vir in secularibus litteris eruditissimus, & divinarum non ignarus; Philosophus, Rhetor, & Poeta clarissimus, ingenio excellens & eloquio disertus.

(e) Ut ipse in Vita THOMÆ Kempensis testatur; Valer. ANDR. Bibliothec. Belg. p. 589.

(f) TRITHEMIUS inter ejus Opera memorat hæc: Opus metricum insigne contra vitia, quod prænotavit, Sylvam Moralem [excus. Lugdun. apud TRECHSEL. ann. 1492. Vide Vol. I. Annal. Typogr. pag. 316.]: contra VINCENTIUM: Psalterium MARIÆ, Sapphicis: de Grammaticâ: Epigrammata plura: Epistolas varias: & alia complura. His addit Valerius ANDREAS; Naviculam stultarum mulierum: De conscribendis Epistolis, Paris. 1512. 4.

cum Augustini DATHI Libello, de elegantia, cujus & Epitomen dedit. Vitam THOMÆ à Kempis, Operibus illius præfixam. Commentarii verò sive Familiares Enarrationes circumferuntur, in HORATIUM FLACCUM: in PERSII Satyras: in TERENCE Comædias: in JUVENECUM: in THEOCRITI Idyllia &c. In Epist. CICERONIS ad familiares. Mediolani. 1519. In Philippicas Orationes ejusdem. Paris. 1529. 4. In Officia, LÆLIUM sive de Amicitia, De Senectute & Paradoxa. Lugd. 1514. In Libros Rhetoric. ad HERENNIUM. Paris. In SALUSTIUM. In VALERIUM MAXIMUM. In M. F. QUINCTILIANI Institutiones Oratorias. In A. GELLII Noctes Atticas, ex Annotationibus Ægidii MASERII. Paris. 1530. fol. In LAURENTII VALLÆ Elegantias. Argentorati, 1512. In AUG. POLITIANI Epistolas & Miscellanea, 1519. In BAPT. MANTUANI Bucolica, atque Opera pleraque. In PHIL. BEROALDI Naniam de Passione Domini. In PET. BURRI Paanas V. Fæstorum Virg. Dei-pare, 1508. 4. In CALPHURNII Eclogas: FRANC. PETRARCHÆ Bucolica, &c. Sebastianus MURRHO in Epistolâ Schureriana Cicer. Epistolar. famil. Editioni præfixâ hanc BADIO habet censuram: — Adjecta sunt singulis singula BADIO argumenta, quæ tametsi puerilia sint, adjecimus tamen, ne si qui fortè ea desiderarent, voto suo frustrarentur.

(g) ERASM. Ciceronian. Edit. ann. 1530. pag. 377.

ERAS-

suâ Scriptorum quorundam censurâ , cum , coætaneis ejus (a) ROBERTO GAGUINO & (b) GUIDONE JUVENALE vix inter Latine loquentes receptis, in hoc laudis certamen citius admisserit quàm APULEIUM ; quod nec infeliciter omnino cesserit conatus BADIO , adsitque illi facilitas non indocta, felicius tamen cessisset , nisi curæ domesticæ, resque parandæ studium interrupissent istud otium Musis amicum, hujus laudis candidato necessarium. Juge fuit inter ERAS- MUM & BADIUM (c) litterarum commercium, càmque de hujus fide

(a) ERASMUS multum mutatus erat ab illo ERASMO qui in GAGUINI de Gestis Francorum Historiâ Sermonis puritatem, elegantiam Salustianam, Livianam felicitatem, summam luculentiam, varietatem jucundissimam mirabatur. Lege ERASMI Epistolam illi Historiæ præfixam, & Epistolas quasdam ante annum 1500. scriptas. ERASMI forsân amor in GAGUINUM refrixit, quod (utî indicat Epistola illius ad BUDAËUM ann. 1516. scripta : lege p. 178.) ROBERTUS GAGUINUS ei olim sub alienâ personam suam indicans sententiam retulerit in hoc ipsum à Criticis reprehensum, quod in primis illis [scil. Chiliad.] collectaneis oppido quàm jejunus esset, & tam multis paucula modo recensuisset. Videmus quanta sit Criticorum quorundam, neque ex classe infimâ, levitas; qui suum plerumque judicium deferunt, quò rapit partium studium; deque aliis, non pro ipsorum meritis, sed pro suis erga ipsos affectibus pronunciant.

(b) BADIUS (in Edit. TERENCE. 1497. 4°) sic de Guidonis JUVENALIS familiaribus in TERENCEIUM interpretationibus interrogatus, respondit optimè quidem placere, quippe quibus plurimum facilis atque bonæ eruditionis Gallicæ juventuti partium intelligebat; non deesse tamen locos pauculos, quos ipse aliter interpretatus fuisset. Modeste à BADIO responsum.

(c) ERASMI. Epistol. p. 1522.] JODOCUS BADIUS Ascensius DES. ERASMO Rot. S. D. Enimvero, ERASME disertissime, non possum candido tuo, atque gravi, de VALLÂ nostro, judicio non subscribere; ut enim nullius aequè censentis invidiam, ita studioforum omnium non infamam & gratiam

& benevolentiam meruit: nam, sicut in Doctrinâ Christianâ recte sentit Divus AUGUSTINUS, in unâ Linguâ subobscura ex alterius collatione fiunt illustria & aperta; quæ tandem invidia, si eos locos, in quibus Latina Exemplaria ab Græco Exemplari modo discrepant, modò etiam frigent, in medium afferat; nisi id illi forsân invidemus, quod tanto nos labore levârit. Sed desino stomachari; spero enim fore, ut Venatio * tua omnibus divina lectionis studiosis, ut est gratissima, ita sit & jucundissima. Vale, Parisiis 8. Martii, Anno 1505. Et pag. 1540.] JODOCUS BADIUS Domino ERASMO S. Domine ERASME, amicorum præstantissime, accepi Litteras tuas, solite in me benevolentia testes amplissimas; Deus faxit, ut commodis tuis honorificis aliquando ex sententiâ inserviam. Animus certè præfens est, & providentia facultatem fecerit, si admonueris. Franciscus de Adagiis tuis magnis satîs probè mecum egit. Reliqua tua cum præconio tuo novo & instrumento in Alemanniâ impressa meo detrimento sunt: si tamen ita è re tuâ, aut honore est, patiar, & quidem equiori animo. Valent COPUS & FABER, & reliqui amici tui, quos excellentissimâ literaturâ & doctrinâ singulari non solum tibi conciliasti, sed etiam demeruiisti. BUDAËUS Opus de Assie relambit. A. RUELLADIOSCORIDEM impressioni aptat. Nos QUINTILIANUM, ut possumus, reponimus, freti Codice satîs fideli, à LAURENTIO VALEN- SI, dum vivebat, possesso. Vale. Parisiis 20. Aug. Anno 1515. Et p. 1561.] JODOCUS BADIUS ERASMO S. ERASME suavissime, accepi abs te nuper litteras binas, & cum prioribus Opus Similitudinum repositum, quod quanquam magis ut pignus ami-

* Alludit ad Epistolam (pag. 99.) in quâ ERASMUS agit de Laurentii VALLÆ Annotationibus in Nov. Testamentum, quas dicit se repetisse in per vetustâ quâdam Bibliothecâ, dum in eâ venaretur.

fide & curâ spem ille jam ab initio usque concepit, ut hunc in suorum

amicitiâ, quàm ut Cerbero objectam offellam amplector, tamen quia abs THEODORICO nostro Alustensi his diebus impressum est, ne illi damno sim, non ausim pralo nostro committere: sanctius enim amicitiam colo, quàm qui Copiam verborum, magno munere mihi missam non sinè præfatione tuâ, labores nostros non parum elevantes, impresserunt, ac qui Adagia, mihi tam sanctè promissa, non minoris ac Philippeo vendiderunt singula, sesquiannum antequam unum (nondum enim omnia recepi) reciperem, redempta. Quam injuriam constitueram, imprimendo Novo Testamento iisdem formulis, nihil ad hoc comparatis, ulcisci; sed omnem, ERASME suavissime, amicitia tua & hospitii nostri remitto atque condono; nihil sint Impressores tui super priore quidem Impressione solliciti, nihil illis nocuero, humaniter tamen egerint, si vicissim parcant mihi. Sed hæc hætenus. Peruli litteras tuas ad BUDÆUM, qui has nostris annexas ad te dedit, item ad FABRUM, qui te plurimum colit & salvare cupit: assurgunt tibi boni omnes, & vix detrahère audent mali, malos dico, bonarum lucubrationum calumniatores. Jube, precor, hospites nostros, JACOBUM & PETRUM cum uxoreculis lepidissimis etiam verbis nostris salvare: ac vale. Parisiis 6. Julii. Anno 1516. In eâ Epistolâ emicat BADIUS candor, qui inter *pariterque* rarissimus; ejusdem etiam apparet apud BUDÆUM gratia. Ab eodem satis (ut opinor) sapertè notatur FROBENIUS, cui istorum Librorum impressionem invidabat & meritò, cum sibi antea promissa fuisset, & generosè, cum ulcisci nollet. Hujusmodi querelam continet alia Epistola (p. 1571.) JODOCUS BADIUS Domino ERASMO S. D. Accepi Similium Opus tuum luculentum, quod licet (qua tua est modestia) per me ornatum iri optes, Officinam meam cum primis sit ornaturum, nisi quod damnum mihi inferant plurimi, illis referre graver, quod si non intelligis, ejusmodi est. Ea de te est mortalium opinio, ut si recognitum quodvis Operum tuorum à te prædices, etiamsi nihil addideris, prius impressum nihili æstiment; quam jacturam in Copiâ Linguæ Latinæ, in Panegyrico, in Moriâ, in Enchiridio, (nam quingenta redemeram Volumina) & in Adagiis, quorum 110. emere facere coactus sum. Itaque è re nos-

trâ faceres, si uni unam operam addideres, nec prius, quàm illius Exemplaria disraxeris, immutes, quod in Similium Opere servasti ex parte, si priorem Impressorem præmonuisti, & THEODORICUM ad id imprimendum non es hortatus. Miseram te hortante bonam vim Panegyricorum tuorum Alemanniam, ubi quia impressi sunt, quid nisi Noctuum Athenas. Quia tamen Copiæ congruunt Similia, primo quoque pralo expedito, iisdem formulis & similibus chartis excudentur. Disquiro jampridem locum in fronte Libri non vulgaris, cui quanti sapientem istam eloquentiam faciam, ut arundineto illi clamitem, nihil quidem novi facturus, aut vulgata opinioni additurus, sed impatienti desiderio meo, ne in rabiem vertatur, offellam objecturus; ad quam allidere memini, cum superioribus tuis latè responderem, & BUDÆI nostri litteras accuratè scriptas genero JODOCI donarem, tabellionis dominorum à secretis Gandavi agentium ad te darem, quas receperis, nec-ne, BUDÆUS scire percipit: scriptæ sunt, postquam in Brabantiam venisti abhinc forte dies quadraginta. Puer hic meus referendo responso aptus fuerit. Vale. Parisiis 29. Septembr. 1516. Et pag: 1600.] ERASMUS BADIO suo S. D. Utinam, mi BADI, fuisset tibi copia formularum Græcarum! Nunc capitis periculo Basilicam adire cogor: neque enim edi potest Novum Testamentum, nisi coram adsim. Scribunt ad me optimi fratres AMOREBACHII, JOANNEM, cognomento PARVUM, nescio quid minari, sese excusurum Opera HIERONYMI, contempto summi Pontificis interdicto, imò neglectâ omni humanitate: videat etiam atque etiam, ne dum aliis studio nocere parat, sibi ipsi noxam accersat. Non dubito, quin tibi sit cum homine familiaritas; oro, ut à tam inhumano factò coerceas. Cura, ut BUDÆUS & FABER suas recipiant litteras. Bene vale. Lovanio 17. Aprilis. Anno 1517. ERASMUS de Græcorum in Officinâ Ascensianâ characterum inopiâ conqueritur; quasi per eam flaret, ne ibi suum Testamentum recuderetur; de cujus impressione BADIUS in Epistolâ superiore injuriam ulcisci se constituisse dixerat. Et tamen postea typos Græcos non defuisse testantur Libri iis impressi, BUDÆI Comment. anno 1529. ac Epistola 1522. & Græca Anthologia 1531.

Et

rum postea Typographorum album receperit, huicque (a) multa ex suis edenda tradiderit Opuscula. Imò ERASMUM eò suæ in BADIUM amicitiae vis abripuit, ut cum cum BUDÆO non dubitaret

Et pag. 1669.] ERASMUS ROT. JODOCO BADIO, optimo litterarum optimarum Professore S. D. De Similibus nihil prorsus antehac intellexeram, sed tamen gaudeo. Nec est, cur huc mittas quicquam. Si PETRUS ÆGIDIUS habet, sat est; & tamen miror, si recepit: nam is, opinor, ad me missurus erat, vel ob tuum de me testimonium, nisi forte premit in gratiam THEODORICI. ADELOINO nullas accepi litteras prater unicas illas, quibus me ad scribendum provocat. Quod nos ornâris tuo testimonio, gratiam habeo, latus laudari à viro laudato; curaboque pro virili respondere officio. ÆMYLII Historiam tandem huc allatam esse gaudeo. Caterùm Linacrica non prodire demiror: rogâram LUPSETUM, ut unum Volumen ad me mitteret; verum is, ut apparet, Britannicâ egit fide. Rogo mittas deus qui Litteras exigit à BUDÆO ac DELOINO. Bene vale, humanissime BADI, cum tuis omnibus. Lovanio 16. Januarii, Anno 1518. ÆMYLII Historia à BADIO prælo prodierat; & hanc Editionem (ut puto) innuit ERASMUS (p. 184. 185.) in Epistolâ ad BUDÆUM 21. Feb. ann. 1516. datâ; in quâ se gaudere scribit THOMAS LINACRI lucubrations ex Officinâ Badianâ propediem exituras.

(a) ERASM. Epistol. p. 105.] ERASMUS ROT. ANDREÆ AMMONIO suo S. D. — In negotio Proverbiorum pessimè sum acceptus ab istis Bibliopolis. Quidam ea formulis excudit Tubingæ, sed ita imitatus Editionem Aldinam, ut parum attentis eadem videri possit. Commiseram Exemplar emendatum ac locupletatum Francisco, qui Libros ferme omnes solitus est huc importare, ut vel BADIO, vel ex illius sententiâ committeret alii. Is bonus vir rectâ Basileam deportavit, ei in manus dedit, qui jam excuderat, ut hæc tum demum edat, cum sua divendiderit, hoc est, post decennium. Complures item Libellos, ex PLUTARCHO ac LUCIANO versos, commiseram BADIO tradendos, ut superioribus, quos habet, ad-

jungeret; & hos illi, uti suspicor, tradidit; utque plures mittam, rogat. — Cantabrigiæ 21. Dec. 1510. Et. p. 135.] ERASMUS PETRO ÆGIDIO S. D. — Dabis operam, ut hac quàm primùm ad JODOCI BADIO manus perferantur. Paravi Proverbiorum Opus, & ita locupletavi, ut prorsus aliud reddiderim: at multo, nî fallor, melius, cum esset non admodum malum. Quare nihil est, quod aliorum timeat Editiones. Convenerat cum Francisco Bibliopolâ, ut illi Exemplar committerem, verum insalutato me discessit. Precium, quod in suis Litteris præscripsit, lubens accipio: nec enim magnopere commoveor lucello. Ipse paret omnia, ut Opus sic exeat ex ipsius Officinâ, ut non facile sit cuiquam emulari. Absolvam castigationem novi Testamenti, absolvam Epistolas Divi HIERONYMI, & si dabitur ocium, emendabo & SENECAM. Fieri potest, ut ipse vos revisam à Paschâ: quod si non licebit, mittam in primis Proverbia, cum certus aliquis dabitur, per quem mittam. Nonnihil sollicitus sum, ut Græcis formulis huic Operi satisfaciatur, quod semi-Græcum est. Proinde quantâ potest curâ præparet omnia, atque ipse sese in Græcicis literis nonnihil exerceat: id quod in alias quoque Librorum Editiones erit usui futurum. Non mittat pecuniam neque Libros, priusquam ad illum, quid velim, perscripsero. Dialogos LUCIANI, quos ad eum misi, nondum prodire video: video quosdam ex illis excusos Lovanii: quâ de re cupio certior fieri. Verti complusculos PLUTARCHI libros, quos emendatos remittimus. Accepi postremas BADIO Litteras per Anglum quendam, in quibus scribit Moriam à se formulis excusam, quam tamen hic non vidimus. Bene vale. Lovanio Anno 1514. Et pag. 808. in Epistol. ad HAIONEM HERMANNUM Frisum Basl. 31. Aug. 1524. — HECUBAM & IPHIGENIAM à me versas jam BADIUS excuderat, antequam adirem Italiam. Ex Officinâ autem Badianâ prodierunt anno 1506.

(2) MAL-

taret (a) conferre; cūque ea res in contentionem veniret, & finistrum id iudicium graviter ferrent quidam, praesertim è Gallis, eru-

(a) MALLINKROTIUS (p. 93.) scribit, quod ERASMUS in Ciceroniano BADIUM ipsi BUDÆO, quoad Tullianæ dictionis elegantiam, pratulerit; nec sinè fremitu Gallorum, ut ex GERMANI BRIXII expostulatoriâ (de quâ mox) ad ERASMUM Epistolâ constat. Id tamen in Ciceroniano non affirmatur disertis verbis, nec nisi obliquè; ipsa igitur verba hic subjiciam (Ciceronian. p. 378.) Postquam BADIUM (ut suprâ dixi) APULEIO prætulit, pergit sic ——— BUL. Fortassis huius honorem tituli (scil. Latine loqui) tribues Galliarum decori GUILHELMO BUDÆO. NOS. Qui tribuam, quod ille nec ambit, nec agnosceret, si tribuero! Quanquam is alioqui eximius variisque dotibus suspiciendus est. Neque diffiteor ab ERASMO hic Latinum BUDÆI stylum perstringi. Sed id aperitiùs agit ERASMUS (p. 695.) in Epistolâ ad Joannem CARONDILETUM Archiepiscop. Panormitan. 1522. scriptâ. ——— GUILHELMUS BUDÆUS, vir inter huius ævi Scriptores celeberrimus; adeo sublimis, ut tubam sonare credas, non hominem; adeo feliciter elaboratus, ut eruditum lectorem nunquam satiet, trivialiter literatos procul submoveat. Porro sermonis obscuritas, tametsi partim inde est, quod frequenter orationem diversis è membris contextam, vix tandem longo circuitu absolvit: tamen illud etiam officit orationis perspicuitati, quod in argumento, per se subtilitatibus involuto, laudem etiam affectavit argutie, nonnunquam & copia: quod idem in Affe fecit BUDÆUS. Litis inter par hoc virorum eruditum originem tangit LUDOVICUS VIVES in Epistol. ad ERASM. 1522. (pag. 687.) ——— Quod tecum Epistolis lusit paulo, ut videbitur forsàn iis, qui vos non norunt, acerbiss; & contra id, quod vestram amicitiam decebat, multa, ut tum ex utroque vestrum, tum etiam ex re ipsâ intelligo, in causâ fuerunt. Primum quod uterque occasionem quaritabat prolixè ad alterum scribendi, nec semper de laudibus. ——— Quamque Eloquentia ipsa sinè aliquo velut antagonista jaceat, libuit initio vos levibus quibusdam stimulis invicem pungere. ———

Dūmque alter ab altero, cur quicque fecerit,

rationem poscit, ac uterque consilia scriptianum explicat, leviter vel à se avertit, vel in alterum rejecit, quod alter si non improbabat, certè ita factum esse mirabatur. Hinc prima origo concertationum. Puduit utrunque non approbari alteri per omnia. Et dum longius repetitis consilia, & consiliorum causas, prodiit tua ad FABRUM Apologia, quæ velitationem paulo magis accendit, dum tu BUDÆO nimius videris, aut certè videri fingaris, ne pergas aliis scriptis FABRUM impetere, tibi contra nimis quam paucus modicusque existimare. Hinc progressum est ad illa, quæ quidam jam nimia, jam atrocia, & intolerabilia judicârunt, quum tibi, quod unum BUDÆUS satis sibi esse putat, nunquam amicitie claustra videantur excessisse. De acriori hac inter ERASMUM & BUDÆUM velitatione qui cupiet plura, adeat ipsorum Epistolas. Satis superque evagatum me sentio.

(b) ERASM. Epist. pag. 1091. GERMANUS BRIXIUS ERASMO ROT. S. D. ——— Equidem magnopere optarim, ERASME amicissime, sanctius verbum usurpare hic non possum, nullam nubeculam, hoc præsertim tempore, alioqui studiis humanioribus satius infesto, subortam fuisse, per quam amicitia cum BUDÆO tua splendor obscurari posset. ——— Talis est Gallis suis BUDÆUS, qualis Germanis suis ERASMUS: quod major indignatio nostrorum omnium animos subit, quod hac in opinione, justâ de causâ, quum sint, existiment illum abs te non tantum BADIO collatum, sed & postpositum. Scio BADIUM non esse prorsus άυριστος. Verum qualis qualis est, talem se certè hominibus nostris hætenus probavit, ut quoties de doctis sermo inter doctos incidit, de BADIO plane άδεις λίσσῃ. Illi, quod non inficiaris, quæstus tantum, non eloquentia scopus est. ——— quum apud me plerique gravissimè quererentur, post Ciceroniani Editionem, ob multa in eo Libello, quæ non omnibus arriderent; sed præsertim ob perstrictum, ita enim loquebantur, BUDÆUM ——— Equidem quod tu mihi videaris ad collationem eam, quâ de agitur, paulo inconsideratiùs descendisse, optarim vel existimationis meæ detrimento aliquo redemptum esse, te, vel BUDÆI nomen in

eruditi, (a) cogeretur se purgare, & nonnihil de nimiùm iniquâ, quam inter illos instituerat *Belga Belgæ* favens, collatione remittere cogeretur. Nec tamen velim solidæ, quam *BADIVS* meruit, laudis quicquam deminui, quòd cum *BUDÆO* collatus videatur paulò inferior. *BUDÆUS* certè de *BADIO* tam bene sentiebat, ut

in Ciceroniano tuo prorsus suppressisse, vel de *BUDÆO* seorsum, quid sentiret, enunciâsse, vel eundem cum alio quovis potius quàm cum *BADIO* commississe: ea enim una commissura ad eò nostris omnibus invidiosa est, ut multorum tibi benevolorum animos à tui studio abalienârit: ob id quod existimant *BUDÆUM* cum *BADIO* commissum perinde esse, ac si quis *ACHILLEM* cum *THERSITE* committeret. Tamen illi de *BUDÆO*, talem item de *BADIO* opinionem unanimes imbibe-
re, quum tamen *BUDÆUS* ipse mihi visus sit totam hanc fabulam, quum de eâ primum inter nos sermo incidisset, sùsque deque ferre: eâ est enim tum prudentiâ, tum animi magnitudine pradius *BUDÆUS*, ut sua omnia ad conscientiam, non ad ostentationem referat; studiorumque suorum non ex illius, vel illius sermone mercedem, sed ex ipsismet studiis petat. Non desunt tamen, qui mihi narrant illius animum nunc hâc de causâ esse nonnihil offensum, sed quòd multis jam diebus hominem non viderim, id mihi planè compertum esse non potest. &c. — ex hortis nostris Gentiliacis 12. Aug. 1528.

(a) *ERASMUS* in Epistolâ ad *GERMANUM BRIXIUM* (p. III3.) Basileæ 6. Septemb. 1528. datâ: Admonueras pridem, ornatissime *BRIXI*, Ciceronianum editum mihi nonnullam isthic invidiam confâsse, quòd ego facile augurabar fore. — Nec enim tam sum cacus, ut non videam *M. TULLIUM* sic eloquentiæ Principem esse, ut ceteri, quamlibet per se facundi, ad hunc compositi velut obmutescere videantur. Proinde non video, cur illos offendat argumentum, ad quòd suscipiendum literis hortatus sum *Gulielmum BUDÆUM*; & ille significârat sibi in animo esse, per occasionem hoc genus hominum accipere. Quòd si huic non

displicuit argumentum, quid est, quòd fremunt isti, qui *BUDÆI* valde studiosi videri volunt? — Verum, illud pradicant crimen esse nullâ purgatione diluendum, quòd *BUDÆUM* cum *BADIO* contulerim. Primum illic non jugatim commemorantur eruditum nomina, quemadmodum *QUINTILIANUS* Græcos cum Latinis committit, sed juxta regiones. *BUDÆUS* autem & *BADIUS* fors simul occurrebant, quoniam uterque Gallus, uterque vivit Lutetiæ. Nisi forsitan hoc quoque putant non ferendum, si in eodem catalogo recenscantur *BUDÆUS* & *BADIUS*. — Nec aliter conféro *BUDÆUM* cum *BADIO*, quàm *Leonardum ARETINUM* contuli cum *QUINTILIANO*, *PHILELPHUM* cum *PLINIO*. Sed anteponis, inquiunt, propemodum *BADIUM*. Nimirum in eo præfero, in quo præferendus est, in quo quamlibet pralatus nihil officit gloriæ Budaicæ. Si quidem hoc illic agitur, celeberrimos quosque Scriptores fuisse *CICERONI* dissimiles. Proinde quo magis antecellit eruditione facundiâque *BUDÆUS*, quòque longiore intervallo à tergo relinquitur *BADIUS*, hoc exemplum est aptius ad id, quòd illic molior. Demiror isthic esse doctos, qui hac non videant, & si vident, magis etiam demiror esse, qui vociferentur, qui maledicis versiculis rem dignam existiment. Postremo, ne quis improbus arriperet ansam calumnian-
di, de collatione dispari, subijcio, quanquam *GULIELMUS BUDÆUS* aliis multis eximiisque dotibus suspiciendus est. Quòd hic verbum, quòd non habeat emphasim eminentiâ? — Aliis liberum erit de *BADIO* judicare, quòd volunt, ego semper illum habui in eorum numero, quorum nec eruditionem, nec ingenium, nec eloquentiam possis contemnere, tametsi non dissimulo illum longè majorem fuisse fu-
tu-

* Pag. 1715.] *ERASMO ROT. LEONARDUS CASPEROTUS S.* — Unum restat, perficiendum, quòd a *FROBENIO* perceptum intellexi. Itatorum nonnullorum ut nimirum demonstrantur orbi stulta & quidam judicia, qui præter unum *CICERONEM* ne tantillum quidem permittant cuiquam laudis in dicendo. Multos hac opinio in tui, tum ceterorum hand trivialium Aulorum, contentum adduxit: præsertim *BONONIÆ*, ubi *LAZARUS* quidam regnavit Aristarchus, non dicam *ERASMO* malix. Proinde exspecta à me *FROBENIO* cativa. — Patavio 6. Jun. ann. 1526.

ut non alium mallet, per quem (a) suæ lucubrationes in publicum prodirent: huicque, donec vixit, eandem apud (b) litteratos omnes stetit gratiam satis compertum est.

BADIUS inprimis *Lugduni* (c) inclaruit *publicus Artium Doctor*, & apud *Typographos Lugdunenses* (d) JOANNEM TRECHSELLIUM & (e) JOANNEM DE VINGLE Correctoris munere functus est; in quo non sine incrementis & famæ suæ & divitiarum laudati TRECHSELLII defudavit.

BADIUS (f) *Thelisam* TRECHSELLI filiam duxit uxorem, ex quâ (g) filium *Conradum* (h) trèsque filias tribus postea Typographis celebribus, *Roberto* STEPHANO *Petronillam*, *Michaeli* VASCOSANO *Catharinam*, *Joanni* ROIGNY *Joannam* in matrimonium collocatas, suscepit. Habuit fratrem (i) JOANNEM BADIUM,

futurum, si fortuna benignior oculum ac tranquillitatem studiorum suppeditasset. Sed hæc sufficient. Legat, cui vacet, reliquam Epistolam, quæ tota in eadem materiâ versatur; & p. 1158. Epistol. ERASMI ad EGNATIUM, in quâ se ob suum CICERONIANUM maledicis Epigrammatibus à quibusdam lapidari, in quibus esse LASCARIS dicitur, scribit. & p. 1178. Epistol. ERASMI ad Ludovic. BERUM. & p. 1310. ad BRIXIUM & p. 1330. ad EGNATIUM.

(a) BUDÆI *Commentar. in Ling. Græc.* 1529. in *Pandectas* 1524. &c. ex prælo *Ascersiano* prodierunt.

(b) Plurima *Thome* LINACRI (quorum antea mentio) aliorumque, quæ in Catalogo recensentur, Opera BADIO Officina emisit. — ERASMUS (p. 1638.) LUPSETO — anno 1517.] — Scripsi BADIO, ut te moneret, curares GALENUM à LINACRO versum ad me mittendum, non dono, sed ære meo redimendum. — Et CAROLUS OEHUYS ERASMO — scripsit FABER enarrationem in PAULUM, quam plerisque locis uti justè sic item amice carpi, ut ne Stapulensis ipse vel tantillum refragetur. Id quod à paucis diebus BADIUS noster, dum unâ jentaculum faceremus, fideliter retulit.

(c) ZELTNER. *Centur. Correct. typogr.* pag. 76.

(d) CHEVILLER. p. 137.] — Il commença par faire l'office de Correcteur à Lyon dans l'Imprimerie de Jean TRECHSEL Allemand: *cujus stipendiis*

„ alebatur, dit Robert GAGUIN dans sa „ Lettre à Durand GERLIER; & en cette „ qualité il fit plusieurs Editions, comme celle du *Dialogue d'OCHAM* in fol. 1494. celle du *Commentaire de ce même Auteur sur les Sentences* in fol. 1495. celle de *Jean de TURRECREMATA*, *Summa de Ecclesiâ* in fol. 1496. celle de l'HOLCOT sur les *Sentences* in fol. 1497. Il mit à cette dernière un *Quadrain* adressé au Pere MARC de Benevent, savant Religieux *Celestin*, à qui le Livre fut dédié :

„ Jam portum optatum per inhospita „ taxa secuti „ Prendimus, ex alto prospiciente Deo. „ Si qua tamen laceræ portent inculta carinæ, „ Humanè ignosces, MARCE diserte. Vale.

„ C'est une manière élégante de demander excuse des fautes, qui sont restées dans une Impression.

(e) BADIUS ad Lectores in *TERENTI*. Edit. 1497. apud Joannem de VINGLE. — multa minùs diligenter ab Impressoribus animadversa correximus.

(f) Lege postea *Epitaph. BADIO & CHEVILL.* p. 138. & CAILLE, p. 72.

(g) CAILLE p. 75. De illo postea.

(h) Lege *Histor. STEPHAN. & Parisiens. Typograph.*

(i) De quo CAILLE p. 88.] „ Il fit im- „ pri-

DIUM, & FABRUM *Stapulensem* (a) compatrem.

EO litterarum studio, quo BADIUS, non tantum ejus filius flagrabat, (b) sed filiae etiam haud leviter afficiebantur. (c) PETRONILLAE enim eorum, quae Latine dicebantur (nisi rarius aliquod intermischeretur vocabulum) haud multo difficilior erat intellectus, quam si dicta Gallico sermone fuissent. Nec est, ut suspicer PETRONILLAE sorores illam fuisse minus litteratas. (d).

Defuncto focero (e) Parisios migravit Officinam instructurus, (f) ubi Typographiam multum auxit (g) Librorum imprimendorum diligentissimus castigatus, (h) & anno ibi primum 1500. RICHARDUS DE BURI Episcopi Dunelmensis Philobiblon, JOANNE PARVO Bibliopolam unam

„ primum AULII GELLII *Noctes Atticae*
„ in folio en 1517. ALBERTI PII Car-
„ porum Comitum illustrissimi tres & viginti
„ Libri in locos lucubrationum variarum
„ Desiderii ERASMI, quos censet ad eos
„ recognoscendos & retractandos, in fo-
„ lio en 1533. “ Et ERASMI. Epist. (p.
1425. ad Mattheum KRETZERUM anno
1531. — ALBERTUS PIUS, quon-
dam Carporum Princeps, ante duos annos
in hoc argumentum velitatus, nunc idem se-
rio tractat conductis operis, quae ex omnibus
meis lucubrationibus collegerunt, quicquid ad
calumniam detorqueri potest. Idem Pontifi-
cis in me animum si minus alienavit, certe
refrigeravit. Opus excudatur à BADIO. Ve-
tus est, de Consule fieri Rhetorem, nunc vi-
demus à Principe fieri, penè dixerim, syco-
phantam.

(a) HOMER. *Iliad.* ex Tralat. Nic.
VALL. apud BAD. 1510. JODOCUS BA-
DIUS Ascensius JACOBO FAURO Stapulen.
Philosophia decori & compatri cum primis ob-
servando S. P.

(b) ZELTNER. *Centur. Correct. Ty-*
pograph. pag. 78. — filias suas
tres ipse Linguam Latinam docuit: in
quibus una fuit, quae ROBERTO STEPHA-
NO nupsit.

(c) Lege Praefat. H. STEPH. ad AUL.
GELL. ann. 1585. pag. 12. ubi non infi-
cias eo, quin ex Henrici STEPHANI ver-
bis possit aequè intelligi, eam in familiā
mariti, idque magis ex usu quàm regulis,
Latine didicisse. En verba ipsa HENRICI
ad PAULUM filium. — De avi qui-
dem certe tui ROBERTI STEPHANI fami-

lia non desunt, qui testari possunt, se in eā,
quod alia in nulla, ad rem literariam quod
attinet, vidisse: ipsas etiam famulas magnam
Latinarum vocum partem intelligentes, mul-
ta etiam (sed quasdam depravate) loquen-
tes. Avia autem tua eorum, quae Latine di-
cebantur &c. — Quid de superflua so-
rore mea, amita autem tua, nomine Katha-
rina, dicam? illa quoque eorum, quae Latine
dicuntur, interpretem non desiderat: mul-
ta verò & ipsa eodem loqui sermone potest, &
quidem ita (licet nonnunquam impingat) ut
ab omnibus intelligatur. Unde illi haec Latine
Linguae cognitio? Artem certe Gramma-
ticam haud magistrā habuit, nec alius illi
hac in re quàm usus, praevit: eodem enim
modo Latinam Linguam didicit, quo inter
Gallos Gallica, inter Italos Italica, inter
alios alia disci solet.

(d) CHEVILLER. p. 138. CAILLE,
p. 73.

(e) ZELTNER. *Centur. Correct. Ty-*
pogr. p. 77.

(f) MALLINKROT. p. 93. ex MIRAE
Elogiis Belgicis.

(g) CHEVILLER. p. 138. ex GAGU-
NI Epistolā ad GERLERIUM.

(h) CHEVILLER. p. 138. Et BADIUS
in fine Epistolae ad Laurentium BUREL-
LUM Carmelitam, Confessorem Regium
& Cisterciensium Episcopum — Vale
& JOANNEM PARVUM Bibliopolam opti-
mum, qui hoc munus nobiscum suscepit no-
biscum amore tuo proseguere. Ex Lutetia
Parisiorum ad Calendas Majas anno M. D.

CAILLE p. 73.] Ce fut à lui, que le sa-
vant ROBERT GAGUIN vingtième Gene-
ra

unà cum ipso munus hoc fuscipiente, impressit. Ille enim (pro more & olim semper & nunc inter Librarios frequentato) ne unumsumptibus faciendis non sufficeret, aliorum ex suis *ἐμωρέχους* operam subsidiariam mutuatus, se illis aut illos sibi in Operis societatem solebat adjungere, (a) JOANNEM PARVUM frequentissimè, (b) ANDREAM BOCARDUM, (c) DIONYSIUM ROSE, (d) OLIVERIUM SENANT, (e) MARNESIUS, (f) HENRIC. STEPHANUM, (g) JOANNEM VATELLUM, & generum

ral de l'Ordre des Trinitaires, qui connoissoit son mérite & sa capacité pour la Correction des Impressions, écrivit pour imprimer ses Ouvrages, ainsi qu'on le voit par la Lettre, que ce General lui adresse, qui est à la tête de ses Epîtres, in quarto 1498. ce qui obligea BADIUS à venir à Paris vers l'an 1499. ou 1500. après la mort de son Beupere, tant pour y enseigner la Langue Grecque, que pour y rétablir l'Art de l'Imprimerie, qui commençoit à décliner, & qui étoit tombé dans le Gothique, comme on le peut voir par les Livres, qui avoient été imprimez quelque temps avant lui. Il le retablit donc, & imprima en très-beaux caractères ronds & parfaits, Provinciales, seu Constitutiones Angliæ cum annotationibus Guillelmi LINDEWOD. in folio deux Volumes en 1501. Ce Livre est extraordinairement rare, & nécessaire pour l'intelligence des vieux mots Gaulois, dont on se servoit du temps de GUILLAUME le Conquerant. At CHEVILLER. p. 108.] Selon l'idée, que donne le Pere du MOULINET dans son Ecrit de la Fortune des Lettres Romaines cité I. Part. Chap. III. p. 53. il semble que ce soit JOSSE BADE, qui ait arrêté tout le cours de la Lettre Gothique. Et on dit nettement de lui dans l'Histoire de l'Imprimerie pag. 73. qu'il étoit venu de Lyon à Paris, pour y rétablir l'Art de l'Imprimerie, qui commençoit à décliner, & qui étoit tombé dans le Gothique — il le retablit donc, & imprima en très-beaux Caractères; c'est de quoi nous ne sommes point d'accord. L'imprimerie de Paris, qui a été la première fondée en France, a toujours été en état d'enseigner l'art de bien imprimer aux autres Villes, plutôt que d'en recevoir d'elles des préceptes. Elle n'a jamais eu besoin, qu'il vint un homme de Lyon pour la redresser, puis qu'elle a toujours eu des Maîtres assez ingénieux & assez habiles pour le faire.

Et quand JOSSE BADE vint à Paris, ce qui fut environ l'année 1500. ULRIC GERING y vivoit encore: c'étoit le premier Maître de France, qui imprima, cette même année-là, le NICOLAS PEROT d'une très-belle lettre ronde.

(a) CLEOPHIL. de cætu Poetar. ann. 1503. LUCAN. 1506. LIV. & VALER. MAX. 1510. CICERON. Orat. & Opuscul. POLITIAN. & BEROALD. 1511. MACROB. 1515.

(b) FR. PHILELF. Carm. Bucol. cum not. BADI. operâ BOCARDI. 1502.

(c) HORAT. operâ ipsius Ascensii; venundatur à Dionysio ROCE, 1503.

(d) PLUTARCH. quæd. Opuscul. Latine in ædibus Ascensianis: pro Oliverio SENANT. 1505.

(e) Grammatic. SULPIT. venundatur, ubi impressa est, in ædibus ipsius Ascensii, Joannis PARVI, & Bibliopolarum DE MARNEF. 1508.

(f) EUSEB. Chron. 1512.

(g) Theod. GAZ. Gramm. Gr. Lat. 1521. VATELLI hujus Insigne erat Coluber prono capite cauli Liliorum circumvolutus. Ipsum eruditissimum fuisse ex Epistolâ hæc, quam illius Grammaticæ Editioni præmisit, constat.

„ JOANNES VATELLUS doctissimo Viro, FRANCISCO DELOINE, Regio Consiliario S.

„ Comparatum aut fato aliquo, aut naturâ est, FRANCISCE DELOINE, ut quo quisque minùs valet juxta proverbium, eò intendat magis, nitaturque in vetitum semper. Quemadmodum contra videmus, ut qui præstare ex se quicquam possunt (cujusmodi rara avis) ii præter cæteros nihil navent egregiè, iniqui, invidi, alieni operis studiosi reprehenses. Quod si omnes fungeremur, suo quisque „ off.

„ officio , nos tacendi , illi aut scribendi ,
 „ aut docendi , non tam perditè labora-
 „ rent ingenia , constaretque res literaria
 „ undique sibi absoluta , integra , candida.
 „ Id quod sæculo expectandum nostro
 „ non est , in quo maxima studiorum labe
 „ avaritia corda hominum ita occupat , ita
 „ tenet venenis imbuta lucra , ut publica
 „ habeatur contemptui , privata impune
 „ quærat utilitas. Tacendum itaque nobis
 „ , relinquendusque doctis labor erat
 „ hujusmodi traducendi , nisi tanto jam
 „ tempore , id quod studuimus hic præsta-
 „ re , illi invidissent Græcè discentibus.
 „ Sed ad rem propius. Studium in hoc
 „ nostrum fuit , ALDUM ipsum ut posse-
 „ mus imitari , qui Latinam in Gramma-
 „ ticam *Constantini LASCARIS* interpre-
 „ tationem *ἀντολῆς* è regione edidit.
 „ Verum dispar ingenium , disparque &
 „ phrasis & character effecere , quod id
 „ minus procederet. Paravimus tamen
 „ utcumque hæc , concinnavimusque ex
 „ multis doctorum virorum exemplaribus ;
 „ sed ex tempore , & urgente prælo , ut
 „ electioni nullus esset , nec judicio ulli
 „ locus , sinè quo legendus GAZA non est.
 „ Quà in re quantum in duobus primis
 „ ERASMO debemus , à quo discedere ,
 „ nisi in paucissimis , non licuit , tantum &
 „ JACOBO TUSANO in tertio omnes mecum
 „ literati debent , viro secundum BUDAËM
 „ in Gallia , ut nôsti , Græcè doctissimo ,
 „ qui ex lectione Operum THEODORI
 „ quàm plurima illustravit ; atque in com-
 „ mune hoc negotium benignè , ac studio-
 „ sè contulit. Nam in quarto ut RICARDUS
 „ CROCUS , homo alioquin non spernen-
 „ dus , satis nobis non faceret , in causâ
 „ fragmenta quædam fuere stilum refe-
 „ rentia sive ERASMI , sive COPPI , aut
 „ alterius cujuscumque hujus farinae. Nam
 „ legisse & hæc CROCUS ipse videbatur ,
 „ pugnabat in multis tamen. Quamob-
 „ rem in illius luto interdum hæsi , inter-
 „ dum in his , atque id magis , ut ansam
 „ aliis exhiberem *Theodorica* eruendæ lec-
 „ tionis. Cæterum in exemplis non plu-
 „ rimùm adjuvârunt cùm alia Exemplaria ,
 „ quæ undique in hoc ab HENRICO GLAREA-
 „ NO , PETRO DANESIO , MUSTELLIO ,
 „ aliisque Græcè doctis nactus eram , tum

„ Codex D. *Augustini JUSTINIANI* Epis-
 „ copi *Nebiensis* , diligenter ab eodem
 „ lecti : ad quem (quia *Aldinus* & fidelis)
 „ multa , secus quàm legantur in vulgatis ,
 „ immutanda , addendaque censuimus.
 „ Viderit , an probè , lector. Videris &
 „ tu , doctissime DELOINE , non tam
 „ quod nuncupamus nostrum hunc labo-
 „ rem tibi , quàm quod BERARDI tui
 „ nomine. Memineris itaque te patronum
 „ hujus. Vale *Parrhisius* Mense *Octobris*
 „ M.D.XXI.

Idem VATELLUS *Cœniliensis* in La-
 tinam , quam *Gulielmus de MARA* metricè
 fecit , MUSÆI versionem commentarium
 scripsit familiarem , quem Joanni FABRO
 Cantori *Regineo* (*Parisiis ex Academiâ Ha-*
ricuriana , *quindecimo Calen. Aprilis* , anno
sesquimillesimo decimo quarto) inscripsit. Ex
 anno , quo data est Epistola , conjici po-
 test prodiisse ann. 1514. Nullam tamen
 anno 1538. apud WECHELM priorem
 Editionem vidi , nec ipse FABRICIUS (in
Biblioth. Gr. L. I. c. 16. p. 105.) agnoscit.
 Non gravabor hic integram VATELLI E-
 pistolam & bina ejusdem carmina ex MU-
 SURI Græcis verba transcribere ; quod me-
 lius de illius in utroque sermone peritiâ lec-
 tor judicet.

„ JOANNES VATELLUS *Cœniliensis* ,
 „ JOANNI FABRO Cantori *Regineo*
 „ *Cartonensi*que Ecclesiæ
 „ Canonico benemerito S.

„ Accuratissimam illam priscorum so-
 „ lertiam mecum ipse recogitans , quâ in
 „ inveniendis Artibus , atque Disciplinis
 „ uni non sinè ingenti suâ laude , & gloriâ
 „ circumquaque memorantur , nostram
 „ non possum non mirari ignaviam , qui
 „ in eis tanto labore olim , tantæque dili-
 „ gentiâ comparatis , veluti agris fertilibus
 „ excolendis , nullum studium adjungimus :
 „ sed inertes torpescunt otio , vitam sinè
 „ ullâ liberali curâ , de illorum more tra-
 „ ducimus , qui suorum parentum succes-
 „ sione ditati amplissimâ , & sibi infelicitè
 „ & ventri obediunt , nullamque navant
 „ nanciscendis operam. Et quemadmo-
 „ dum interim ruere , ipsorum quicquid
 „ est,

est, & in casum trahi pro rerum mutabili, & evanidâ conditione, est necessum: sic & ipsæ Artes, & quæ longo labore ac exercitio paratæ sunt, Scientiæ, nedum manere in precio, & gloriâ, verum etiam elabi turpiter, atque obliterari, nisi assiduo cultu eniteant, inspeçantur. Quod si igitur, ut decet, quod nostro & honori in primis, & officio incumbit, exigere concupimus, nobis est (si rectè inspicio) pro viribus enitendum, ut tam multiplex, tamque fœlix Disciplinarum possessio, nobis olim à majoribus veluti testamento, & ultimâ (ut ita loquar) voluntate legata, non minuatur modò & decidat, sed si fieri pro conatu & studio potest, suum fumat incrementum. Quanquam tamen plerosque esse non ambigam, qui (jurè-ne, an injuriâ, nescio) quæcunque hæc ætate fiunt, vel augentur adinventæ, tanquam superflua, nullique usui accommoda insimulent. Sed sua est, meo quidem arbitrato, quæ eos fallat veluti intestino quodam livore subornata opinio, propter quam (si quid est, quod nostra possit industria, potest autem, si volumus) quod in rem est, & aliquâ ex parte profuturum, nequam sit declinandum. Quâ revera ego sententiâ tum demum adductus (ut qui etiam jam antea fecissem eadem in re periculum) quendam tumultuarium, ac planè familiarem Commentarium subjunxi ad hujusce vetustissimi Authoris MUSÆI LEANDRUM, quem *Gulielmus de MARRA*, vir utique doctissimus, superioribus hisce annis, dum per legalia munera, suumque à secretis officium liceret, è Græco Latinum fecit, atque ita traduxit fideliter, ut qui esset ætate propemodum sterilis, ille idem, delineamentis omnibus quàm optimè servatis, *Æsonis Ovidiani* more juvenis ac ævo florens effectus nuper esse videatur. Quâ in re quantum ipse laboraverit, fueritque laudis & gloriæ consecutus, ipsi quidem soli dignoscere possunt, qui translationis artem, Græcæque ac Latine elocutionis diversitatem noverint. Quarum cum alteri magis adhæserit, pro debitâ in MUSÆUM fide ac reverentiâ; se tamen vir modestus non interpretem, qui revera est, si rectè per-

spexeris, sed paraphrasten, & ad sensum locutorem appellavit. Hic igitur ille est vetus Author, atque inclytus Heros, qui Græco pallio circumamicatus, in hanc diem, his nostris cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali togâ, Romanoque plectro insignitus, hilaris insilit, ac lætabundus prodit in medium. Proinde hunc tu, si me amas, excolito, tu protege, ac tutator, & si quid id est, quod tibi nuncupatum adjecimus, cum veniâ & æquanimirate relege, & pensita. Vale. *Parrhisiis*, ex Academiâ nostrâ *Haricuriânâ*, quindecimo Calend. *Apriles*, anno ab incarnati Verbi mysterio, sesquimillesimo decimo quarto.

Μάρκος Μυσέρης τῷ Κρητός.

Ναὸς ἐστὶν ἀνὰ Σητὸν, ἀγίται ἡ χι θυλάς
Κυπρῶν ἐν σπυρίδοις ἐνέσιον, ἀντὶρ δ'
τῆς
Οὐλῶν ἱερῶς βάσταζε, διοιτυταὶ δὲ με-
μηῶς,
Ὅξια δινδύλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθνην οἶσον
Μητὸς ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπι-
λάσθην
Ἡπιπ Λειάνδροιο, κόρης Φρένας αἰψά πι-
ρήσαι.
Ἀμφότεροι δὲ πόθῳ, ἀντὶ περιρμήνοιο οἶσρον,
Ἀλλήλων ἀπόναιτο, γάμῳ δὲ συνίστορα
λύχτιον
Λαθριδίῳ θήκαντο, σιθῆρειον δὲ λειλογχῶς
Αἶμα, πολυπλάγκτης περὶ δακε ποθεινίας
ἀέλλας.
Καὶ σφε Φάης μὲρ αἰερεσι, αἰερεσι δὲ καὶ
φιλοτήται.

Τῷ αὐτῷ εἰς Μυσσαῶν.

Καὶ Φρένας ἀδρήσινα θιῶν ἔλει· δὴ γὰρ
αἰοδαῖς
Στιῦτο λαχὼν Ἄρης μὲν ἄποια πόσαν.
Τῷτο κλύωι νιμέσθ' ὅθ' ἰοῖς ἐπειήσθην ἔργοις
Ἀχλὺς ἄδην, Ἄρεως τ' ἔχ' ἁδαι ὕβριν
Ἐρως.
Μυσσαίῳ δ' ἐπέτελλεν ὅθ' ἐκλήζε ποθεινίας
Ὅισρον ἀποδρέψαι παρηνίης κάλυκας.
Ἀνείδω δὲ μικρῶν ἐπιστῆας σιλίδεσσιν,
Ὅσοι ἐλίγαις πᾶσι χερσὶν ἔργον Ἐρως.

um suum suum (a) JOANNEM ROIGNY. (b) JOANNIS
Confluentini (c) aliquando impensis praelum locavit. (d) *Artis suae*
 (e) *imagini in Libri frontispicio carmen hoc ferè adscribebat* :

(f) *Ære meret Badius laude auctorem, arte legentem.*

(a) JA-

VATELLI *Carmen dodecastichon ex*
 MARCO MUSURO.

Templum erat in *Sesto*, libamina porri-
 ciebant

Annua tunc *Veneri* properantes undique :
 at arcum

Fortè gerebat Amor jaculandi captus a-
 more.

Qui circumspiciens, telum contorsit ama-
 rum

Mattris in ancillam, jecori quod deinde
Leandri

Protinus hæsit, ubi præcordia transcidit
Herus.

Sicque *Cupidineo* correptus uterque furore,
 Convenere simul; clandestinè hymenæi,
 Conscia quæ fieret; claram posuere lu-
 cernam.

Illa autem infelix nimum, fortitæque fa-
 tum

Sanguineum, tumidis ambos malè prodi-
 dit undis,

Privavitque animâ, dulci quoque *Cypridis*
 usu.

Ejusdem Elegum ex eodem.

Et Superûm livor tetigit præcordia. nam
Mars

Præmia (ait) numeris digno labore fero.
 Invidus ac tristis (quod adhuc sua gesta
 laterent)

Gradivi fastus non tulit acer Amor,
*Musa*úmque adiit. Tunc is celebravit a-
 mantum

Virgineos flos carpat ut igne furor.

Ergo laudetur parvo panxisse libello,

Quæ gessit parvâ dante *Cupido* manu.

(a) CICER. *Epistol.* 1551. & CÆS.
Comment. 1533.

(b) Ejus mentio antea ann. 1499.

(c) Vide *Catalog.* anno 1509.

(d) *Valer. ANDR. Biblioth. Belg.* pag.
 589. Et CHEVILLER. p. 208.] *Le doc-
 te Imprimeur de Paris JOSSE BADE fit en
 l'année 1516. quelques Corrections, & quel-
 ques Augmentations au Calepin. Il donne
 avis dans le titre du Livre, qu'on prenne
 garde à l'Eslampe qui contient sa marque, si on
 veut n'être point trompé; que par un mensonge
 public on mettoit son nom à des Editions,
 qui n'étoient jamais sorties de son Imprimerie:
 Oratum faciens Lectorem, ut Signum in-
 spiciat. Nam sunt qui titulum noménque
 Badianum mentiantur, & laborem suffuren-
 tur.*

(e) Imago hæc erat figura præli typo-
 graphici, impressore hinc, illinc typothe-
 tâ opus suum urgentibus: & his verbis
 [PRÆLUM ASCENSIONUM]
 torculari inscriptis. Observavi non omni-
 no (1) eandem in omnibus describi præli
 figuram; & aliquando insigne (2) negligi.
 Mos erat Librariis creberrimus, quoties
 aliqui inter se artis societatem inibant, hu-
 jus modò focii, modò illius symbolum aut
 nomen (3) omnibus aut (4) diversis ejus-
 dem Editionis exemplaribus apponere.

(f) DESPAUTER. *Ars versific.* 1532.
 Hujus versus pars desumitur ex HORAT.
Art. Poetic. vers. 345. BADIUS aliquando
 sic variat;

*Æra meret BADIO tersa atque impressa per
 ipsum.*

Prima pars *Gramm.* DESPAUT. 1521.
 Aut sic;

*Æra meret BADIO noménque decúsque pa-
 renti.*

Syntax. DESPAUT. 1521. Aut tantum,
Æra

(1) Comparantur AUL. GELL. 1519. & MOSELLAN. in GELL. 1534. Nota insuper titulum
 AUL. GELL. 1519. rubris & nigris characteribus imprimi: ut & in aliis quibusdam.

(2) HORAT. 1505. LONGOL. *Epistol.* 1526.

(3) CLEOPHIL. 1503. JOANNIS PARVI. GAZ. *Grammat.* 1521. VATELLI symbolum affigitur.

(4) AUL. GELL. ann. 1536 Exemplaria quadam PARVI, alia VASCOSANI, alia ROIGNY no-
 men gerunt. Et CICER. *Epistol. ad Famil.* 1534. quadam PARVI nomen & symbolum, alia VAS-
 COSANI.

(a) JACOBUM TUSANUM ei nonnunquam in Libris corrigendis adfuisse videtur mihi verisimile.

(b) BADIUS Gothico caractere, donec vixit, plurimum usus est; nec tamen pauci Libri reperiuntur nitidioribus & elegantioribus typis ab eo excusi.

(a) AL-

Æra meret Badio. EGNATII Pauegyrie. in FRANCISC. I. 1515.

(a) TUSANUS Epistolam ad Lectorem, suis annotationibus in BUDÆI Epistolas præfixam, Lutetiae in *adibus Ascensianis* pridie Id. Februar. anno 1526. scripsit. Eod. anno, 16. Maii ERASMUS (p. 938.) ad TUSANUM scribens jubet, BADIUM à se salutari. Eodem certè tempore TUSANUS BADIO liberos instituebat. Quod probat Epistola Libris BUDÆI de contemptu fortuit. rerum ab *Ascensio* excusis præfixa.

JODOCUS BADIUS *Ascensus*
JACOBO TUSANO & JOANN. GYO
CASLETANO D. GULIELMI BUDÆI
domesticis auditoribus, amicisque
primariis & Græcæ & Latinæ
inter primos doctis. S.

Et officiosè & solerter fecistis, viri optimi & de literis præclare meriti, qui flosculos quosdam elegantiarum sermonis Latini in excultissimis D. GULIELMI BUDÆI de rerum fortuitarum contemptu libris, qui earum refertissimi sunt, dum eos aut liberis prælegeret, aut amicis sciscitantibus (ut est humanus) exponeret: aut ipse in eosdem hortos fortè incidentes, sic colligendos curâstis ut etiam liberis nostris vestra eruditionis studiosis exscribendos concederetis. Quo nomine nesciam, privatimne an publicè plus vobis debeam: utroque enim modo debeo quàm plurimum. Privatim quidem, quod istâ eruditione meos dignati estis liberos, quâ nulla ad interiorum literarum traditionem efficacior; publicè verò etc.

Ne tamen qui Opus ipsum emerunt, se justè querantur hòc commento ad idem redimendum compelli: prius seorsum imprimendas, mox tamen unâ cum ipso Opere redimprimendas curabo. Valete, viri humanissimi, & instituti nostri rationem qualemcunque benevoli probate, similemque operam (si sacris istis studiis tantum temporis sublegere poteritis) reliquis BUDÆI Operibus explicandis impendite. Ex Typographiâ nostrâ ad decimum Calendas Maias. M. D. XXVI.

(b) CHEVILLER. p. 108.] Quoique JOSSE BADE étant venu à Paris, y a it

fait un grand nombre d'Éditions en bonnes lettres, il est pourtant vrai qu'il en a fait aussi plusieurs en Gothique, & qu'il n'a pas tout-à-fait banni ce méchant Caractère de son Imprimerie. Il a perseveré long-temps dans ce défaut, & presque jusqu'à la fin de sa vie; tant s'en faut qu'il fût venu pour en corriger les autres. On voit qu'il a imprimé de cette lettre Gothique en 1506. le Jacques PEREZ de Valence sur les Pseaumes in fol. Et la même année le Vocabulaire Catholicon Joannis Januensis in fol. En 1507. le Navis stultifera in 4. En 1508. le Durand sur les Sentences in fol. En 1510. le Traité de Oppositis de Robert CAUBRAIS Ecoislois in fol. En 1513. le Biblia aurea in 4. d'Antoine Ampigollus Religieux Augustin Italien, ou peut-être Rampegolus, qui assista au Concile de Constance, & donna Figure Bibliorum. — En 1516. la Physique d'Albert de Saxe. En 1517. le Traité des Syllogismes d'Antoine Coronel Espagnol. En 1518. le Guillel. de Rubione sur les Sentences. En 1519. le Scot sur les Sentences, & le François Mayron sur le Décalogue. En 1520. la Physique & Metaphysique de Paul Venitien. En 1521. le Tome 2. Doctrinalis fidei THOMÆ Waldensis. En 1530. le Jean Major sur le premier des Sentences. Tous Livres in fol. qu'on peut voir dans la Bibliothèque de Sorbonne. Et c'est particulièrement de Josse Bade, comme je crois, que se plaint le nommé Astensis dans sa Préface au Gregoire de Rimini de Chevalon, quand il dit, qu'il y avoit des Imprimeurs, qui n'employoient que de méchants Caractères pour les Livres de Théologie; au lieu que pour les Livres d'Humanitez, & l'Impression des Poëtes, ils n'épargioient rien. Lynceis utuntur oculis & Herculeo labore, si quando Ethnicorum aliquis, aut nugax Poëta, aut verbosus Orator est imprimendus; sacris quosvis typos quamvis tritos & confusaneos adhibent. ZELTNER. Centur. Corrector. Typogr. p. 77.] — Non nisi optima queque doctorum virorum scripta eâque bene & eleganter procudisse fertur. Quod tamen de plerisque

(a) ALDI MANUTII Romani imitatore se profitebatur; cujus certè, si non eandem famam, laborem tamen & industriam æquavit.

que affirmari possit, de cunctis tamen non ausim asseveranter defendere. Quidam enim mihi visi sunt Codices ab eo exscripti, qui si delectasse oculorum aciem dixerò, à vero me ipsum aberrare crediderim. Badii tamen character, si Editionem HORATII 1505. JUVENALIS 1512. VALERII MAX. 1510. & CICERON. Oration. multar. ann. 1531. usque ad 1535. inspiciamus, paucorum eo tempore typis cedere videbitur.

(a) BADIUS in Epistolâ ad KOBERGERUM datâ (de quâ Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 79.) sic scribit — Illius (JOANNIS AMERBACHII) gratiâ (& nos ejusdem, licet longo intervallo, & miratores & imitatores sumus) hanc opellam edubentius suscepimus: quod & ipse (ut audio) soleat meas esse aliquid putare nugas; & tua in omneis mortaleis clementia, non minimo Badianum nomen pendere. Cujus rei ciem fidelissimi negotiatores tui, quos hœc sape convenio, tum verò — Dominus Johannes TRITHEMIUS Spanhemensium Abbas certissimam abhinc (si rite recolo) triennium mihi significationem* fecit. — Caterum ne in hujus Operis expunctione sciolus quispiam vigilas ac lucubrationes nostras invertat, vitiòque det, quod neglego, intellego, omneis & alia quadam præter nunc scribentium consuetudinem Auctorum ipsorum censuram secutus posuero, legat Epistolas, quibus POLITIANUS sic scribendum contendit, ac se scripsisse fatetur. Curavimus igitur, quod ipse in LXXV. Epistolâ precatur, ut quam minimum scripta quasi degenerent ab origine: imitantes sanè non tacendi, immo semper laudandi, ALDI MANUTII Romani diligentiam. Gracos tamen characteras vel nos ipsi tornaciusculos ac magis fabrefactos desideraremus, si aliorum habendi facultas esset. — Vale, probitatis ac Mercurialis negotii decus ac columen: BADIUMQUE amato, vel ob hanc rem libentius. Ex Officinâ nostrâ litterariâ, ad Idus Februarias, anno à natali Christiano M.CCCC.XCIX.

Audiamus præterea BADIUM in HORATII 1505. & JUVENALIS 1512. Editio-

nibus in 8. JODOCUS BADIUS Ascensius HALLERO, adolescenti adeò nobili & cum primis studioso, salutem. Quemadmodum ALDUS MANUTIUS Chalcographorum facillè diligentissimus operas suas in imprimendo HORATIO SANNUTO suo nuncupat: ita & meas in eodem reimprimendo atque adnotatiunculis illustrando tibi, HALLER suavissime, pro ingenuâ cum Præceptoris tui Magistrî Petri DOTZLER tum tuâ comitate & in me benificentia lubens & nuncupo & dedico: rogans in partem eas bonam accipias: ut quàm illustria sint mei in te amoris argumenta. Vale & me, quod facis, ama. Ex Officinâ meâ litterariâ Ad nonas Januariarum anni ad calculum Romanum M.D.VI. — Ut prius ab ALDO MANUTIO, ita nunc quoque ultimo loco posita sunt Satyræ: ut reliquorum continua possent insequi. Constituimus enim PERSII & JUVENALIS Satyras post Horatianas comprimere: & in Enchiridion non sanè turgidum colligere. JODOCUS BADIUS Ascensius LUCA RITTERO adolescenti studiosissimo & identidem dilecto S. Totidem verbis quot SCIPIONI suo ALDUS suas nuncupavit & addixit operas; ego meas tibi, PAULE mi suavissime, & nuncupo & dedico: dissimili tamen ratione susceptas. Non enim idcirco quod omne in præcipiti vitium stetit, hoc Opus rursus imprimendum aut ab ingenuis legendum duximus: sed quò tandem stare destinat: & notum jampridem prudentissimus quisque devitet: quod tibi & colitum favore, & genii inspiratione & pædonomi tui magistrî Petri DOTZLERI ductu, quàm facillimum fore & spero & confido. Vale. Ex Officinâ nostrâ pridie Calendas Martias. M.D.VI. Cum verò BADIUS hic sibi in Exemplar Aldinæ Epistolas proposuisse se profiteatur, necesse est & illas etiam adjicere. ALDUS Romanus MARINO SANNUTO patritio Veneto LEONARDI Filio S. Cùm celeberrimos quosque Poetas brevissimâ formâ excusos publicare statuerim, impressis nuper Virgilianis Operibus: mox HORATIUM FLAC-CUM aggressi sumus: ut sicut post MARO-

NEM

* Antea dictum est BADIUM à TRITHEMIO in Libr. de Ecclesiastic. Scriptorib. laudari.

† Scil. Epist. illustr. Viror.

vit. Neque enim sola Authorum ipsorum Opera (a) edebat in lucem, sed eos insuper cum veteres tum recentiores, (b) CICERONEM, (c) VIRGILIUM, (d) HORATIUM, (e) SALLUSTIUM (f) VALERIUM MAXIMUM, (g) LUCANUM, (h) JUVENALEM, (i) AULUM GELLIUM, &c. (k) LAURENTIUM VALLAM, (l) POLITIANUM, (m) BAPTISTAM Mantuanum, &c. notis suis illustrabat. De litteris tam bene mereri semper studuit, ut litterati complures, (n) ERASMUS, BU-

NEM cultu & doctrinâ facillè secundus est; ita secundus exeat in manus hominum factus cura nostra Enchiridium. Eum igitur ad te dono mittimus, MARINE SANNUTE vir omnium humanissime, ut libris, quorum plenam tibi esse Bibliothecam vidimus, & FLACCUS brevissimâ hâc formâ excusus addatur: quò te suâ parvitate ad se legendum; cum vel à muneribus publicis vel à Venetiarum rerum componendâ Historiâ cessare potes, invitet. Sed in Veronensi Quasturâ in quâ nunc Veneti Senatûs suffragiis electus es; satis oçii ad hac cultioria studia evolventa futurum tibi existimamus. Vale. ALDUS SCIPIONI CARTEROMACHO suo S. J. JUVENALIS Satyras: ut commodius teneri manibus & edisci: nedum legi ab omnibus queant: minimâ formâ excusas publicamus: atque eo tempore quo omne vitium magis stat in præcipiti: quàm stabat, cum conderentur: non enim dubito: ne non cognoscat mores vitæ: legâtque suos. Eas ad te mittimus, SCIPIO suavissime, ut tibi iterum familiares suâ brevitate fiant: ut olim fuerant: cum & Romæ adulescens continebas, quando eas non minùs tenebas memoriâ: quàm digitos unguësque tuos. Vale.

(a) CHEVILLER. p. 138.] Il fit un très-grand nombre d'Impressions, qu'il ornoit souvent de Préfaces & d'Épîtres dédicatoires adressées à quelque personne illustre par sa naissance, par sa piété, ou par sa doctrine. Il en fit une au Pape CLEMENT VII. à qui il dédia l'année 1532. le I. Tome de THOMAS Waldensis. Il imprima si correctement en 1516. le JEAN MAJOR, in quartum Sentent. que l'Errata n'est que de cinq fautes. Il remit l'année 1519. sous la Presse cette Edition revue par l'Auteur, & dit, quæ rursus erratulis terfa est.

(b) Ann. 1511.

(c) Ann. 1527. Lugduni apud Jacob. MARESCHAL.

(d) Ann. 1502.

(e) Ann. 1504.

(f) Ann. 1510.

(g) Ann. 1506.

(h) Ann. 1512.

(i) Ann. 1519.

(k) BADIUS scripsit Epitomen in sex Latina Linguae Elegantiarum libros Laurentii VALLÆ sæpius excusam apud Sim. COLLIN. 1524. 1529. 1532. 1538. &c. apud Rob. STEPH. 1533. &c.

(l) Ann. 1520.

(m) Ann. 1499. Ad cujus Editionis calcem BIBACII THILETANI Epistola & Carmina leguntur. BIBACIUS THILETANUS JODOCO BADIO Ascensio suo Salutem. Fama est BADIUM nostrum commisisse quidem facinus: sed egregium, sed perpetuâ laude dignum. Commentaria videlicet in BAPTISTAM Mantuanum excudisse sane quàm utilia: quæ ad Bibliopolas nostros propediem affutura speramus. Sed inter scribendum concepi nescio quid: & Epigramma peperit: quòd partum subito tibi, ad quem lallat, mitto: ne dicam papandum: sed tuo cibo enutriendum: & uteris fecibus abludum.

Quòd tua doctiloqui per Commentaria Vatis Parthenio versu quæ latuere patent:

Quòdque vaporatâ lector nunc serveat aure,
Quò prius erubuit cæcus adire rudis:

Multa, JODOCE, tibi debet Carmelicus Ordo:
Plura tamen numeris plebs minùs apta bonis.

Proinde tibi meritos optamus NESTORIS annos
Thespia quem casto turba liquore fovet.
Vale.

(n) De ERASMO & BUDÆO priùs.

(2) Fran-

BUDÆUS, & (a) SYLVIVS aliique, suas lucubrationes evulgaturi, ad *Ascensianum* prælum confluerent.

BADIUS (b) in vico *Divi Jacobi* commorabatur (c) sub tribus Lupis, Librarius *Academiæ Parisiensis* juratus, eam ob causam solebat sic suscribere, (d) *Accuratione Ascensii in nobilissimo Parisiorum Gymnasio*: (e) *Ex ædibus nostris in Parisiorum Academiâ*: (f) *Ex Officinâ nostrâ litterariâ in Academiâ Parisiensi*: (g) *E Chalcographiâ nostrâ in Academiâ Parisiorum*. &c. (h) Decreta publica & Censuras *Academiæ* aliquando imprimebat.

De-

(a) *Franciscus SYLVIVS Ambianus* BADIO Commentarios suos commisit, tradito illi Diplomate signato manu C. V. Par. Præpositi. Lege ad calcem Orat. pro CLUENT. 1535.

(b) HORAT. 1516.

(c) Vide Catalog. ann. 1510.

(d) HORAT. 1516.

(e) CHEVILLER. p. 316.] Comment. in CICER. Rhetoric. 1508.

(f) Ibid.] Epistol. præfix. SABELLIO. 1509.

(g) Ibid.] Epistol. præfix. ORIGEN. 1519.

(h) CHEVILLER. p. 351.] „ En l'année 1521. la Faculté de Théologie, après plusieurs assemblées tenues en Sorbonne, fit la Censure des Hérésies de LUTHER, qui fut publiée solennellement aux Mathurins, dans une Assemblée générale le 15. Avril, où le Recteur ordonna à JOSSE BADE Libraire Juré, en vertu du Serment d'obéissance qu'il avoit fait, de l'imprimer fidèlement, & défendit à tous autres Libraires de le faire, sous peine de perdre leur Office. La Censure fut imprimée in 4. cette même année-là par Josse BADE. On lit à la fin de son Imprimé ce qui suit: Nos præfati Decanus & Facultas, præmissa hac omnia tempore multo examinavimus — Acta fuerunt hac anno ab Incarnat. Domini 1521. die 15. Aprilis. In quorum testimonium iis instrumentis, quæ in Archivis & scriniis nostris ad perpetuam rei memoriam reservamus, Sigillum nostrum duximus apponendum. Ad quorum Exemplar de mandato nostro Præsentes fuisse fideliter Im-

„ pressas testamur. C'est la Faculté de
„ Théologie, qui parle. Voici comme
„ parle le Recteur en suite. Nous Joannes LE COINCTE, Rector Universitatis
„ Parisiens. Mandavimus Jodoco BADIO Ascensio Librario nostro Jurato,
„ in virtute fidei nobis præstite, ut hanc Definitionem sedulo imprimat, prohibemusque
„ cateris omnibus tam Juratis, quam non
„ Juratis, sub pœnâ amittendi Officii, si
„ quod à nobis habent, & sub præjudicio
„ numquam habendi, si nullum habent, &
„ summa indignationis Universitatis, ne benio proximo sine nostrâ auctoritate imprimant, aut alibi impressam vendant,
„ hancque cautionem nominis nostri subscriptione, quod Sigilli instar esse volumus,
„ duximus muniendam. Aussi-tôt que le
„ Parti Lutherien eut lû cette Censure dans
„ quelques Copies, qui furent envoyées
„ promptement en Allemagne, on vit paroître plusieurs Libelles, & sur tout un,
„ qui étoit fort emporté contre la Faculté
„ de Théologie.

BADIUS etiam excudit illas Determinationes, de quibus Gerardus MORRHIVS ad ERASMUM scripsit (p. 1751. Epist. ERASMI.)

Habes hic in Collegio Sorbonico, qui tibi optimè volunt, sed quod sentiunt, mussare coguntur verius quàm proferre: nam eò quorundam tyrannis progressa est. Tertius jam annus agitur, ex quo cum Theologis versor frequentissimè, nimirum qui in ædibus illorum habitem. Gaudet plurimum, qui nominis tui studiosi sunt, quòd tam modestè responderis ad Determinationes illas à BADIO excusas: verebantur enim, ut universa Facultati notam apud posteros inureres, id quod tuo jure facere potuisses. Plura de hac re scri-

Denique post (a) annos 41. rei litterariæ & typographicæ impensos, anno vitæ (b) 73. Christianæ Æræ (c) 1535. post (d) Nonas Novembres & ante exactum (e) Decembrem obiit. In JODOCI BADIO & CONRADI etiam BADIO mortem Epitaphia Græcè & Latinè scripsit (f) HENRICUS STEPHANUS, in quibus filium patri prætulit; hanc nempe ob causam, quod ille ad *Genevenses Calvinistas* defecerit, hic Pontificiis, quibus HENRICUS erat infensissimus, ad ultimum usque vitæ momentum adhæserit.

Ιωδῶκε Βαδίου Ἐπιτάφιον.

Καὶ ὁ καὶ Μύσαις καὶ Ἀρῇ περισταὶ πονήσας
 Παρίσιω Βάδιος κεύθεταί ἐν δαπέδῳ.
 Βίβλος μὲν Μύσαισιν, Ἀρῇ δὲ ἄρσενας ἦδ' ἔς,
 Ἐργαῖα εἰρήνης, ἔργα καὶ πολέμου.
 Καὶ τάχα δ' ἔσκε πατρὸς ἴσων παίδων τε βίβλων τε,
 Εἰ, ὅτε βιβλοτοκεῖν, ἤρξατο παιδοτοκεῖν.

JODOCI BADIO EPITAPHIUM.

„ Hic, liberorum plurimorum qui parens,
 „ Parens librorum plurimorum qui fuit,

„ Situs

scriberem, sed temerarium me judicares, sat scio, qui litteris committerem, qua possent & me & illos gravare invidia. — Parif. ex Vico Sorbonico 30. Martii, Anno 1532.

(a) Anno enim 1494. cepit innotescere. CHEVILLER. p. 137.

(b) Natus est 1462. Vide prius.

(c) ZELTNER. Centur. Correct. Typogr. habet 1534.

(d) Nam excudit CICER. Orat. pro CLUENT. ann. 1535. ad Nonas Novembres.

(e) CICER. CATO Maj. excudebatur in ædibus *Ascensianis* apud VASCOSANUM 1535. (sic enim in fine Libri legitur) At nullam adhuc vidi VASCOSANI Editionem, quæ ante hunc annum ex Ædibus *Ascensianis* prodierit: nam post soceri mortem ejus prælo usus est. Vide VASCOS. Vit. in *Histor. Parif. Typograph.* Et CHEVILLER. p. 138.] On a en Sorbonne ses deux dernières Editions, par où on apprend l'année de sa mort, savoir l'ALPHONSUS contra Hæreses, qu'il imprima in fol.

l'année 1534. & le Pierre LOMBARD in Epistolas PAULI in fol. où (JOSSE BADE étant mort avant que le Livre fût en état d'être distribué) on mit à la première page: Pro Hæredibus Jodoci BADIO 1535. mense Decembri. Et CAILLE p. 74.] Quelques-uns tiennent qu'il mourut en 1526. mais cela ne peut pas être, puis qu'il avoit imprimé en 1534, comme nous le voyons à la première Page de ALPHONSI DE CASTRO Zamorensis Ord. Minorum lib. in folio, qu'il imprima avec Jean de ROIGNY. ALMELOVENIUS in Vit. STEPHAN. p. 28. scribit sic: Jodocum BADIUM anno 1528. adhuc dum vixisse constat; quasi ignoraverit eum multa post annum 1528. excudisse.

(f) Vide H. STEPH. Epitaph. Typogr. 1560.

* Hinc comperio BADIO filios plures fuisse, & ex iis forsan omnes (excepto Conrado) armis operam dedisse; nisi voluerit Henricus in vocibus *Ἀρῆς* & *ἄρσενος* solum ludere.

(a) Dic-

- „ Situs *Jodocus* *BADIUS* est *Ascensus*.
 „ Plures fuerunt liberis tamen libri,
 „ Quòd jam senescens cœpit illos gignere,
 „ Ætate florens cœpit hos quòd edere.

EJUSDEM ALIUD.

- „ Hâc tumulatus humo, sibi qui jam fessus ab annis
 „ Sponte typographicum congeminavit onus:
 „ Luci dum libros, librísque ferentia lucem
 „ Scripta sui fœtus tradidit ingenii.
 „ Quæ digna esse suâ nobis est laude fatendum,
 „ Digna suo ut seculo nemo negare potest.

Κονράδου Βαδίου Ἐπιτάφιον.

- Ἐνθάδε Κονράδον Βάδιον κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Χαλκογράφον, Μουσῶν καὶ Θεράποντα μέγαν.
 Ἐπλετο γὰρ Μύσαις πεφιλημένῳ ἔξοχα πατρός,
 Ἐξοχα καὶ δώροις τῶν δ' ἐκέκασο πατρός.
 Ἀπ' ὅσων δώρων ὅγε πλείον' ἔλαχε μέτρα
 Ἥτιονα ἢ γενετῆρ ἔλαχε μέτρα βίης.

CONRADI BADIO EPITAPHIUM.

- „ Quod patri haud dederant rudioris tempora secli,
 „ Addiderant largè tempora nostra tibi.
 „ Doctrinæ hæredi tibi nam, CONRADE, paternæ
 „ Accessit cultûs gratia magna novi.
 „ Sed Superi dotes tibi quantum auxere paternas,
 „ Tantum ævi fines diminuere tui.

A' JODOCO BADIO defuncto, ad Librarios, quos ei associatos fuisse antea notavi, revertor. ANDRÆE BOCARD, DIONYSII (2) ROCE, MARNEFIORUM, & JOANNIS PETIT in præ-
 ce-

(2) *Dionysium* ROCE *Academiæ Parisiorum* Bibliopolam juratum in vico *Sti. Jacobi* sub *Divi Martini* effigie habitasse compario ex *LUCAN.* ann. 1512. quem ejus expensis excudit *Gulielmus LE ROUGE* eximius Chalcographus, uti & eodem circiter tempore (nam annus non adscribitur) *PLAUTUM* ex *Simonis CARPENTARI*

recognitione; quod indicat in Libri calce ipsius *Dionysii* ROCE ad Lectores Epistola. Italicus & profecto singularis est utriusque character, uti & *SALLUSTII*, cui præfixa est *BADIO* Epistola ann. 1512. data, quique ad Codicem *Aldinum* excusus dicitur.

Monendum hic Lectorem cenfeo, quòd in

cedente *Annalium Typographicorum* Volumine (a) mentionem feci; at de horum ultimo plura promiseram.

JOANNES PARVUS (b) Universitatis Typographus & in Librariorum juratorum numerum 22. Maii 1530. adscitus, (c) *Wilhelminam de la Vigne* uxorem duxit. (d) GASPARIS PHILIPPI, (e) JOANNIS KERBRIANT & JOANNIS ADAM, (f) MICHAELIS LESCLANCHER, (g) NICOLAIDE PRATIS, (h) JOANNIS BARBERII, (i) JOANNIS LAMBERTI, THOMÆ GUERNERII; (k) THOMÆ KEES, (a) GUI-

in Libris non Signum suæ Tabernæ appensum, sed gentilium fortè Scutum (sicut olim SCHOEFFERUS), suâ aliquando symbolica epigraphâ (sicut Dionysius ROCE) cinctum Librarii quidam affigant. *Dionysius ROCE*, *Joannes PETIT & Henricus STEPHANUS* Socii fuerunt anno 1504. in imprimendo *Tho. BRICOT* in *Physic. ARISTOTEL.*

(a) Pag. 305. pag. 303. pag. 191. pag. 305.

(b) CAILLE p. 71.

(c) Guillemette.

(d) Ann. 1506. CAILLE p. 77.] *Gaspard PHILIPPE* mettoit à la fin de ses Livres ces Vers :

Gasparus hic reliquis Delphin insigne coronam

Pergerit: hæc tantâ nobilitate virens,
Ærea constituit crebris dare signa libellis,
Quos relegant & ament pectora docta,
monet.

(e) CAILLE p. 88.] *Jean KERBRIANT*, & *Jean ADAM* imprimerent, pour *Jean PETIT*, *Englebert de MARNEF*, & *Pierre VIART* Libraires, *Decretum aureum* cum Canonibus pœnitentialibus, & *Vitâ ejusdem GRATIANI*, in octavo en 1517. rouge & noir. Ce Livre fut aussi imprimé au nom seul de *Jean KERBRIANT* en 1517.

(f) Anno 1519. CAILLE p. 90. Habitabat in plateâ *Mauberti*: ubi anno 1520. *VIRGILIUM* impressit.

(g) Anno 1513. CAILLE p. 84.

(h) Ann. 1506. CAILLE p. 71. & 79.] *Jean BARBIER* Libraire Juré imprima pour *Denis ROSSE* en 1505., & pour *Pierre BACQUELIER* natif de *Grenoble* en

1506. Il étoit un des plus habiles Imprimeurs de son temps & très-entendu en son Art. Il avoit pour marque une Epée avec ces mots, tout par honneur. *Petrus BACQUELIER Gratianopolitanus* aliquando subscribebat hoc Distichon :

Est *Gratianopolis* inter fecundior Urbes,
Quas *Delphinatus* continet orbe suo.

Vide Edition. MACR. de Herb. 1522.

(i) CAILLE p. 72. De *LAMBERTO* vide Vol. I. *Annal. Typ.* p. 302.

(k) *MARTIN*. *Arithmetic. Practic.* 1513. Liber editus in honestissimâ *Belvacorum palestrâ* impressus à *Chalcographorum expertissimo Thomâ KEES* *Wesaliense impressis Joannis PARVI & Joannis LAMBERT.* Idem *KEES* eodem anno excudit *PAUL. Venet. Lib. de composit. mundi*; qui venditur à *Joanne LAMBERTO* *Parisiensi. Bibliopolâ sub divo CLAUDIO* seden. juxta *Collegium CO.* Impress. à *Thomâ KEES* *Chalcographo expertissimo in plateâ Carmelitarum commoran. in domo rubeâ sic vocatâ.* Gothicus tamen exilis & incultus Librorum character tam magnifico Typographi titulo vix respondet. CAILLE p. 82.] „ *Thomas KEES* imprima *Sermones Guillelmi PEPINI Ord. Prædicat. in octavo* en 1511. & pour *Denis ROCE*, „ *Tractatus brevis de animâ & accidentibus ejus per Petrum de ALLIACO*, in octavo en 1513. Il mettoit ordinairement „ au bas, ou à la fin de ses Livres, ces „ deux Vers :

„ Hæc, ô Lector, habes, quæ *KEES* vena-
„ lia *Thomas*
„ Italica pressit è regione domus.

(a) GUIDONIS MERCATORIS & (b) ANTONII AUSSURDI operâ aliquando usus est. (c) Librariorum Syndicus constitutus ea, quæ LUDOVICUS XII. illis concesserat, privilegia fieri rata 20. Octob. 1516. curavit. (d) Habitabat in Vico Sancti JACOBI sub signo *Lilii aurei*; alludens ad suum nomen Lemmate hoc *Petit à Petit*. (e) Signum etiam habuit *Leonem argenteum*, aut *binos Leones* Scutum Litteris I. P. vel Lilio cum iisdem litteris inscriptum sustinentes, adjecto subtus suo nomine IEHAN PETIT. (f) Quin etiam aliquando Signo proprio Insignia Regis, Urbis & Universitatis *Parisiensis* (quod diu apud Typographos usu venerat) ad-

Suspicio *Joannem LA CAILLE* allucinatum fuisse, cum (p. 84) adduxerit *Thomam Rees*; quem puto ipsum eundem esse cum *Thomâ Kees* modò memorato: sed error à Gothico litterarum & in caractere ferè simili manavit.

(a) FAUST: de *secundâ Victor*. Neap. 1502. De *Guidone MERCATORE* vide Vol. I. *Ann. Typ.* p. 189. Vidi *DIOGENEM LAERTIUM* Latine, absque anni notâ, in 8. impressum pro *Joanne PARVO*, gerentem Insignia typographica *Joannis PARVI* in principio, *Guidonis MERCATORIS* in fine.

(b) JUSTIN. *Hist.* 1519. ex recognitione *Petri DANESII*, cujus Epistolam ad hunc Typographum adjiciam, ex quâ AUSSURDI diligentiam intelliget Lector.

„ PETRUS DANESIUS
„ ANTONIO AUSSURDO Typographo S.

„ Facies tu quidem pro tuo officio,
„ prudentissime mi *Antoni*, qui Libros,
„ nisi castigatissimos, è tuâ Officinâ exire
„ non pateris. Neque enim pluribus est
„ agendum. Id scilicet testimonio, vel
„ locupletissimo, esse potest quod excusu-
„ rus typis tui JUSTINI in TROGUM
„ POMPEIUM Epitomen sanè luculentam,
„ me rogasti magnâ etiam propositâ mer-
„ cede, ut operâ nostrâ quàm emenda-
„ tissimè reponeretur. Parui ego quidem
„ libens, in re præsertim seriâ, & in quâ
„ meus honos, res omnium ageretur.
„ Quàm autem feliciter istuc sim assecu-
„ tus, viderint, qui hanc novam Editio-
„ nem cum cæteris contulerint. Unum

„ ausim, meoque id jure affirmare, doc-
„ tissimos JUSTINI labores tam integros,
„ & sinceros nunc esse, quàm antea
„ manci, & mutili circumferebantur. At-
„ que id beneficio vetustissimi Exemplaris,
„ quod annos abhinc plus minùs trecentos
„ in membranâ literis propè exesis apud
„ Gymnasium nostrum *Lexoviense*, perin-
„ de ac quædam APELLIS tabula, &
„ venerandæ vetustatis monumentum as-
„ servatur. Porro, quantum nobis è lec-
„ tionibus quotidianis otii datum est, id
„ omne reponendo JUSTINO impendi,
„ fore sperans, ut & juventuti utilitatis,
„ & nomini tuo laudis aliquid afferrem.
„ Nec verò id laboris propterea adii, quia
„ nescirem quosdam esse, qui multo id fe-
„ licius, quàm ego, præstare potuissent,
„ sed victus honestissimis tuis precibus ve-
„ recundiâ negandi, impudentiam fortasse
„ recognoscendi suscepi. Sed ut ut acci-
„ derit, bene habebit, si noster hic labor
„ studiosis, quibus paratus est, probabitur.
„ Tu verò, mi *Antoni*, perge rem litera-
„ riam suppeditandis optimis Libris, iis-
„ demque castigatis juvare. Ego sanè,
„ quantum in me erit, tibi non deero.
„ Vale. *Lutetia*, Nonis *Quintilibus*.
„ M.D.XIX.

(c) CAILLE p. 72.

(d) Vide MANTUAN. de calamitat. ann. 1499. & CICER. Epistol. Fam. ann. 1534. Et CLEOPHIL. de cætu Poetar. 1503. Venundatur è regione Collegii Italici sub leunculis aureis & in Vico Sancti JACOBI sub Leone argenteo.

(e) CICER. Epistol. fam. 1534.

(f) Ibid.

(a) Bo-

adjunxit. Hunc (a) HENRICI STEPHANI primi, (b) JOANNIS SCABELERVEL CABILLER alias WETTENSCHIRE, (c) MICHAELIS LE NOIR, (d) JOANNIS BIENAISE & JACOBI FERREBOUE (e) MICHAELIS VASCOSANI & PETRI GAUDOU, (f) JOANNIS ROIGNY, (g) ANDRÆ BOCARDI & (h) GALEOTIA PRATO, socium fuisse constat. JOANNES PARVUS cum JOANNE ROIGNY (ut postea probabitur) anno 1539. imprimebat. Ultra hoc tempus nihil ab illo excusum vidi. Illum de Sancti HIERONYMI Operibus imprimendis cogitasse ex ERASMI Epistolâ ad BADIUM antea allatâ comperimus. Illius (i) gentilem fuisse GULIELMUM PARVUM BuDDæUS arbitratur. JOANNI (k) PARVO frater fuit PETRUS, quibus suam operam (l) SIMON VOSTRE legitur collocasse.

OLIVERIUS SENANT (m) *Parisiis* habitavit in Vico divi JACOBI sub signo beatæ BARBARÆ: in cujus Libris (n) nonnullis legi hoc Lemma [*En ce Monde faut bien tirer, Qui en Paradis veut monter*]. ROBERTUS (o) GOURMONT & JOANNES (p) MARCHAND ei operam typographicam præstabant.

HENRICUS STEPHANUS hujus familiæ, ex quâ tot Typographi celebres orti suam per bina sæcula patriam arte & doc-

(a) BOVILL. *Oper.* 1510.

(b) CAILLE p. 82.] „ Il fit imprimer „ par Josse BADE, *Exercit. Spiritual.* 1510. At mox eundem Librum repetit ann. 1510. à Thielman. KERVER impressum. Hic itaque erratum suspicor.

(c) De quo antea Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 189. CAILLE p. 83.] „ Jean de „ la ROCHE imprima pour Jean PETIT „ & Michel LE NOIR en l'année 1513.

(d) CAILLE p. 86.] en l'année 1514.

(e) In Editione CICER. *Epistol. famil.* 1534.

(f) AUL. GELL. 1536. in quo operâ Jo. Lod. TILLETANI usus est.

(g) VIRGIL. 1531.

(h) PLIN. *Nat. Histor.* 1532. in quâ usi sunt prælo Antonii AUGERELLI; qui Simonis COLINÆI socius fuit ann. 1534. in EUSEB. *Præparat.*

(i) Lege BuDæ. *Epistol.* ad ERASM. ann. 1516. (ERASM. *Epist.* pag. 168.)

——— *Ad Joannis PARVI tabernam nobilis Bibliopola offendi Guilielmum PARVUM, illi, ut arbitror, gentilem: virum eundem magnum in primis, Theologumque eximium;*

eorum sodalium decus, quos Dominicales appellant, cognomento Prædicatores, qui nunc est à sacro-sanctis confessionibus Regi.

(k) *Tractat. corpor.* CHRISTI anno 1513. Il s'en trouve aussi au nom de Pierre VIART. Vide CAILLE p. 67. at p. 83. pro Simone VOSTRE substituit Joannem BARBIER.

(l) De eo lege Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 301. Et CAILLE p. 67.] Simon VOSTRE imprima encore pour Pierre VIDOÛE Exposition sur la Règle de Sancti Benoist, par le R. P. Thibaud ARTHAUD, Celestin de Paris, in folio en 1510. Ce Livre est rare & recherché des Curieux.

(m) PLUTARCH. *Quæd. Latin.* cum *Epistol.* FABRIAD BuDæ. 1505, & PRISCIAN. ann. 1517.

(n) LIVIA FAUSTI Poetæ, finè anno; sed in fine, *Impress.* per Robertum GOURMONT.

(o) Vide notam præcedentem. Et de eo postea dicentur plura.

(p) CAILLE p. 78.] Non. MARCELL. ann. 1511.

doctrinâ ornaverunt, parens, (a) anno 1502. Typographiam cum (b) WOLFANGO HOPYLO *Alemano* (c) diu jam clarò exercuit. Sæculo superiore Germani inventum illud nobile Gallos *Parisiis* docuerunt; proximo hóc ineunte, Galli cum (d) Germanis (e) Belgisque societate aut affinitate primùm conjuncti, deinde soli, ostenderunt, Arti inventæ perfectæ quid præstaret, magistro discipulus quid interesset.

HENRICUS (f) è regione Scholæ Decretorum sibi sedem posuerat; juxta quam sita erat (g) cuniculorum Officina, ubi nonnulli illius (h) Libri venales prostabant.

Habuit socios aliquando (i) JOANNEM PARVUM, & DIONYSIUM ROCE (k) JOANNEM *Briensem*, ac (l) JOANNEM HONGOTUM, & forsan (m) REGINALDUM CALDERIUM; sumptibusque (n) fratrum ENGELBERTI & GODEFREDI DE MARNEF quædam edidit. (o) Insigne typographicum nullum sibi proprium delegit; sed (p) quod tunc erat apud *Parisienses* Typographos consuetum) suarum plerumque Editionum fronti Universalitatis Arma cum aliis marginalibus ornamentis, suo nomine aut initialibus ejusdem litteris, apponere solebat. (q) Symbolicæ figuræ, quas DIONYSII *Areopagitæ* Operibus affixit, eadem omnino sunt, quas

(a) *Ethic. ARISTOT.* cum Comm.

(b) De quo Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 190.

(c) Anno 1489.

(d) HOPYLUS & STEPHANUS.

(e) BADIUS pater Roberti STEPHANI, VASCOSANI, & Joannis ROIGNY.

(f) Lege *Histor. STEPHAN.* p. 8. 9.

(g) Cuniculorum Insigne pertinebat ad SIM. COLINÆUM, inter quem & Henricum STEPHANUM, cujus postea viduam duxit, aliquam consuetudinem fuisse constatam est verisimillimum.

(h) *Ethic. ARISTOT.* cum Comment. 1502.

(i) Tho. BRICOT. in *Phys. ARISTOT.* 1506.

(k) Lib. trium Virorum & trium Virginum *Spiritualium.* 1513.

(l) PII *Cosmograph.* 1509.

(m) TEXTOR. *Epithet.* 1518. ex Officinâ Henrici STEPHANI. Venal. in ædibus Reginaldi CALDERII.

(n) MANDAGOT. *Pratic. Election.* 1506. Hujus Libri fronti præfigitur typographicum Insigne *Marnefiorum* in Vico

divi JACOBI ad signum Pellicani habitantium (de quibus lege Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 191.) cum Correctoris (cujus ibi nomen siletur) Hexasticho, & Præfatione, in quâ hæc leguntur: — Opusculum hoc insigne editum MANDAGOTUS, cum adhuc in Ecclesiâ Nemausen. Archidiaconatus gereret officium, ad BERENGARIUM Beterensis Ecclesiæ Succentorem postea Episcopum direxit anno Salutis millesimo trecentesimo: quod quidem Opusculum sub opacis turpiter delitere tenebris non passi viri honesti Engelbertus & Godefridus DE MARNEF, ut in lucem prodiret, suis imprimendum impensis curarunt. Libellum autem ipsum imprimis nostrâ pro virili castigare (præfatis Dominis fraterno sune ligatis maximè id fieri orantibus) statuimus.

(o) Interdum eorum, quorum sumptibus aut consortio Liber imprimebatur, signa affigebat; e. g. MARNEFIORUM in Libro modò citato, & Joannis PARVI in *Chronic. SIGEBERT. Gemblac.* 1513.

(p) Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 194.

(q) De his lege *Histor. STEPH.* p.

10

(a) An-

quas iisdem antea (a) JOANNES HIGMANUS & WOLPHANGUS HOPYLUS affixerant. (b) In HENRICI Officinâ frequenter versabantur, & Libros excudendos recognoscebant (c) PETRUS PORTA, BEATUS RHENANUS, JOANNES SOLIDUS *Cracoviensis*, & VOLGACIUS *Pratenfis*. HENRICUS typis utebatur (d) Gothicis compendiariis, & Romanis non sanè inelegantibus, (e) Græcis rarissimè; quippe quorum usum non valde requirebant Libri, quales ex ejus prælo exhibant, Theologici, Philosophici maximè, Medici, Mathematicique Latinè versi. Non possum hîc illaudatas præterire admodum pulchras (f) *Itinerarii ANTONINI*, & THEODORITI *de Curatione Græcarum affectionum* Editiones; quarum

(a) Anno 1498.

(b) De his recognitoribus lege *Hist.* STEPH. p. 9. In *Henrici STEPHANI* Officinâ viri plurimi eruditi diversabantur; hunc suum hospitem appellabant. Lege *Epistolam VOLGACII Pratenfis* ad *Joannem SOLIDUM Cracoviensem*, *Oeconomico XENOPHONTIS*, quod Opus ex *Henr. STEPHANI* prælo ann. 1508. publicavit, præfixam.

Antonius RUFUS in *Epistolâ ad Gul. PARVUM* Reg. Majestati ascitum Confessorem, *Chronico SIGEBERT. Gemblac.* 1513. præfixâ, scribit sic: *Superioribus diebus cultor tui nominis & litteris Achademia nostræ Parisiensis, utcumque potest, inserviens Jacobus FABER tuo nomine & Joannis PARVI insignis Bibliopola ejusdem studii, colendissime pater, tradidit mihi Historiam SIGEBERTI Gemblacensis Monachi.*

Quare, celeberrime pater, arbitraturus nostram operam haud tibi displicituram: aggressus sum domestica Officinâ Henrici STEPHANI, apud quem diversor, committere opus &c.

(c) Vir Clariss. ZELTNERUS (in *Corrector. Typogr. Centur.* p. 443.) putavit nomen Philippi nonnisi litterâ primâ P. scriptum à me in Petrum transmutatum esse potuisse. Adeat vir Doctissimus Editionem *Politie. ARISTOTEL.* ex Officin. *Henr.*

STEPHAN. 1506. ibi leget hæc: *Recognitoribus in Officinâ quàm accuratissimè Petro* (cujus nomen non ibi primâ tantum, sed omnibus suis litteris expressum comparet) *PORTA & Beato RHENANO.*

(d) His, inter alia multa, *MANDAGOTI Practica* imprimitur. Sed hujusmodi characteres Theologicis, Juridicis & Philosophicis Libris jam diu assignatos notavi in Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 40.

(e) Aliquot lineæ Græcè excusæ reperiuntur in Editionibus *Moral. ARISTOTEL.* 1505. pag. 51. 83. Et *Politie.* 1506. pag. 8, 71, 128. Et *Psalter. Quinc.* 1509. pag. 18, 30, 45, 47, 151. & sæpius passim in hoc Psalterio; At verò vocabula ubique * accentuum & spirituum notis destituuntur, & mendosissimè plerumque imprimuntur. In THEODORITI autem Editione ann. 1519. non plura tantum sed & emendatiora & accentibus spiritibusque notata legimus in singulis ferè paginis; vide p. 17, 18, 45, 54, 56, 87, 89, 112. &c. Nam in hoc Opere multa ex antiquis Scriptoribus Græcis afferuntur testimonia.

(f) Hanc Editionem *Ger. Jo. Vossius* (in lib. *de Scient. Mathemat.* Edit. ann. 1660. p. 417.) vocat *Editionum priorum omnium optimam.* Prodiit ann. 1512.

(a) Ann.

* CHEVILLER. p. 246.] „ Nous pouvons dire, qu'en l'année 1505. en laquelle JOSSE BADE imprima in fol. les Notes de Laurent VALLE sur le Nouveau Testament, il y avoit à Paris peu de Caractères Grecs, puisque ce Docteur Imprimeur demande excuse dans cette Edition, si quelques accens ne se trouvent point placez, comme ils devroient être, par la raison qu'il n'avoit pas tous les Caractères, qui lui étoient nécessaires: *Chalcographorum Erratis præsertim in accentibus Græcicis ob paucitatem Characterum humaniter ignosces.*

rum illa ex LONGOLII Exemplari (a) GODEFRIDO TORINO recognitore elaborata (b) rubricis ubique distinguitur; hæc multa ex Græcis Scriptoribus Græcè exarata Latino textui intermiscet: illa Errorum (c) recognitionem satis prolixam sed accuratam calci adjicit, in Libello & brevi & exigua formâ impresso, hæc in Libro & multò longiore & in folio excuso tria tantum errata subnotat.

HEN-

(a) Huic (quam recognovit) Editioni Godefredus TORINUS duas Præfationes præfixit; in quibus aperit, quam rationem in hoc Libro ornando & rubricis distinguendo secutus sit. De hoc TORINO, inter Typographos famam haud minimam merito, postea dicitur.

(b) Alios quoque Libros rubricis ornavit Henricus STEPHANUS; Chronica SIGEBERTI & EUSEBII, Psalterium quincuplex, initialem MANDAGOT. Practica paginam.

(c) Recognitio illa sex hujus Libelli pagellas continet. TORINUS Lectori felicitatem. Hasce plusculas recognitiones, Lector optime, oro, non admirare, sic eas ab Exemplari vetere diversas collegi; ut tibi non pigra manu Librum emendare possis. Errores Chalcographis imponerem; sed Ars ipsa prelaria suapte more hoc in se habet, ut ne Libellus quidem sine aliquâ mendâ prorsus imprimi possit. Vale. Et ut Lector poeseos, quam calluit TORINUS, specimen habeat, en ejus Epigramma:

Ad studiosum Epigramma per
TORINUM.

Oppida si centum, centum si sedulus Urbes
Certo cum spatio, Lector, adire paras;
Centenâ portus si cum statione marinos
Excupis, & rectâ doctior ire viâ;
Hunc tibi cum primis habilem, studiose,
Libellum
In dextrâ gratus semper habeto manum.

Idem TORINUS Cosmographia PII Papæ apud Henr. STEPH. 1509. excusæ curam gessit, eamque dedicavit Germano GANNAIO Cathurcensium Episcopo defignato, cui in Epistolâ indicat Librum hunc jam tersiorem & emendatiorem quam antea

Tom. II.

M.

legebatur, ex Chalcotypeâ Officinâ exire. Lectorem ibidem docet, quam Orthographiæ rationem adhibuit.

„ Godefredus TORINUS Bituricus
„ ad Lectorem.

„ Quod erueret contendere misere & hujusmodi multa per tale est in penultimâ scripta leges, factum est, ut Indicativi præterita, quæ regulariter penultimam habent longam, à præsentis & præteriti imperfecto Modi infinitivi, quæ in tertâ Conjugatione semper corripunt, penultimam suam quantitatem & quam inter legendum proferre debes tibi ostendant. Illam Psalterii Quincuplex nuper in lucem dati perelegantem & absolutam scripturam libenter sum imitatus & insecutus. Invenies etiam ipsum est in aliquibus dictionibus similiter in genitivis & dativis singularibus, nominativis & vocativis pluralibus primæ Declinationis nonnunquam more quorundam pro æ Diphthongo poni; sed rarius. Insuper hæc consultò scripsi; mistum per s, & non per x. nam misceo facit miscui in præterito; unde & mistum analogicè: Intellego, toties, quoties, litus, opidum, litera, tralatum & id genus alia secundum ἑποχὰς id est rectam scripturam observanda. Turcam etiam in primâ Declinatione, quod multi in secundâ proferunt, scripsi. Michael Tarchaniota MARULUS Constantinopolitanus ad CAROLUM Regem Franciæ plausibiliter author est mihi. Ejus sunt hæc verba:

„ Invisite magni Rex CAROLI genus
„ Quem tot virorum tot superum piæ
„ Sortes jacentis Vindicemque

„ Justi-

HENRICUM STEPHANUM usque ad (a) ann. 1520. 24. Jul. vixisse & arti diligenter incubuisse constat; (b) eique ante diem Aprilis ann. 1521. ultimum defuncto successisse SIMONEM COLINEUM, (c) qui cum HENRICI viventis laboribus non impiger adfuisset, defuncti viduam duxit, Officinamque ferari non passus, rei typographicae curam cum ROBERTO FRANCISCO que STEPHANO (nam CAROLUS ipsorum frater Medicinae inprimis operam dabat) HENRICI filiis magnâ cum laude administravit.

Parisiis

„ Justitiæ fideique poscunt
 „ Quem mesta tellus Ausonis hinc vocat.
 „ Illinc solutis Grecia crinibus
 „ Et quicquid immanis profanat
 „ Turca Asiae Siriaeque pinguis &c.

„ Quod etiam *plureis, parteis, omneis, monteis* accusativos in *eis* protuli grammaticè quidem & Latine, Authore PRISCIANO Lib. 7. cap. *de accusativis plural. tertia Declin.*, facere visus sum. Ea est pulchra ad accusativum à nominativo discriminandum differentia, & quâ mille sunt usi Authores; de quibus multis SALUSTIUM, VERGILIUM & PLAUTUM hic testes habere sat erit. SALUSTIUS, qui quidem primo etiam verbo est usus sic ait in *Carilinario bello*: *Omneis homines qui sese* &c. VERG. in primo ENEIDOS: *Hic fessas non vincula naveis Ulla tenent.* PLAUT. in AULULARIA. *Quid est? quid ridetis novi omneis?* scio fures hic esse complureis. Hoc lubens annotare volui, ut (bone Lector) non tantum dicendi puritatem intellegas, sed & tanquam digitos inter & legendum & dicendum pura verba festiviter in promptu habeas, & dicas.
 „ Vale.

TORINUM liquet studuisse apud Collegium *Plessiacum*, unde ejus Epistola ad GANNAIUM ann. 1509. data est. Epistola ejusdem ad Philibertum BABOUM ANTONINI *Itinerario* præposita, è regione Collegii *Cocqueretici* ann. 1512. dabatur. In illâ *Itinerarii* Editione legitur hoc Gerardi

VERSELLANI *Burgundi Carmen* hendecasyllabum in malos Impressores, & laudem TORINI, qui PII *Cosmographiam* & ANTONINI *Itinerarium* restituerat.

Ergo hinc ergo procul manus profanæ
 Vulgi Chalcographon inauspicati
 Impuræque operæ procul facestant.
 Ne interdicto aditu improbæque fronte
 Res spurcetur & inquinetur alma.
 Ne quis nesciat: hoc sacrum est volumen.
 Heu Chalcographi mali & miselli
 Nullas ne scholicas quidem aut aniles
 Nugellas dare formulis periti,
 Quid sanctas male taminatis artes?
 Incestæque manu novem Sororum
 Funestatis opes laboriosas?
 Quid non promitis istâ ab Officinâ
 Illuc projicies, fodique dignum,
 Quo ventris retrimenta deferuntur?
 Ergo hinc ergo procul profani abite,
 Vos ô Chalcographi mali & miselli.
 Sit dictum satis: hoc sacrum est volumen
 Quod noster Godofredus, ille noster,
 Ille, inquam, Biturix PII misertus,
 Letheâ carie eruit sepultum
 Ductu Longuolii sui atque ope usus.

(a) ARISTOTELIS *Logicam* tunc Latine excudit.

(b) *Elucidatorium Ecclesiasticum* emissum est per Sim. COLINEUM Henrici STEPHANI in Officinâ successorem anno 1520. April. ultim.

(c) Lege *Histor. Paris. Typograph.* pag. 4. & *Histor. STEPHAN.* p. 14. 160. 164.

(a) FAUS

Parisiis Librariam exercuerunt

Anno 1501. (a) RADULPHUS LALISEAU; JOANNES (b) PRATENSIS:

1502. (c) ROGERUS AUGRAIN, & FRANCISCUS BIGNER:

1503. (d) FRANCISCUS REGNAULT:

1505. (e) GULIELMUS ANABAT; (f) EUSTACHIUS DE BRY:

1506. (g) JOANNES GRANJON:

1507. (h) GULIELMUS EUSTACHE Librarius Regius:

1508. (i) ANTONIUS BONNEMERE:

1511. (k) GEORGIUS BIERMANT:

1512. (l) JOANNES PHILIPPI, (m) LUDOVICI HORNKEN & (n) GODOFRIDI HIT-

TOR-

(a) FAUSTI Epithalam. de Claud. & Franc. VALES. & ejusd. Bucolic. Venales reperiuntur in vico clausi brunelli in domo RADULPHI LALISEAU. Et in fine, JOHANNES ANTONIUS Venetus Libelli Impressor Lectori S. Habes, studiose Lector, FAUSTI Poëta regii Bucolica, quæ aded ex-culto venustoque carmine composita sunt, ut neque VIRGILII neque CALPHURNII Eclogis meâ quidem sententiâ cedant. Sum brevi & alia ejus Opera Latinis castigatisque characteribus impressurus; ne tam divini Poëta monumentis careas. JOANNEM ANTONIUM Venetum pulcherrima hæc Poë-mata impressoriâ arte suâ divulgantem etiam atque etiam ames. Vale.

Ex Gymnasio Parisiensi quinto Nonas Martias.

Impensis RODULPHI LALISEAU de vico Sancti HYLARII.

(b) POMPON. LAT. Compend. Histor. Rom. Libri hujus recognitioni adfuit (ut puto) Faustus ANDRELINUS Poëta Regius. Idem enim, quod ejus Bucolicis, huic etiam Compendio præfigitur distichon:

Laurea ferta gerens, Musisque excultus a-

maxnis

Gymnasium FAUSTUS Parisiense polit.

(c) CAILLE, p. 77.

(d) Joannis SEURRE operâ usus est. CAILLE p. 77. de FRANCISCO REGAULT

dicetur postea.

(e) Id. p. 78.] Guillaume ANABAT imprima pour Guillaume HARDOUIN Libraire juré en 1515. (reposui 1505. ductus ordine annorum in Historiâ Joannis LA CAILLE) & pour Jean GRANJON en 1510.

(f) CAILLE p. 78.

(g) CAILLE p. 79.] Il avoit pour marque un Marais dans lequel croissent de grands joncs pour faire allusion à son nom.

(h) Id. p. 81.] Il fit imprimer par André BOCARD.

(i) Pro Dionysio ROCE. CAILLE p. 81.] Il avoit pour marque un Palmier avec ces mots, Nosce te ipsum.

(k) Pro Joanne GRANJON. CAILLE p. 82.

(l) De hoc lege prius Vol. I. Annal. Typogr. pag. 303.

(m) Habitabat in vico divi JACOBI sub intersignio trium Coronarum, quæ erant Colonia Agrippinensis arma; cum hoc lem-mate, O Felix Colonia. Ludovicus HORN-KEM cum Berthold. REMBOLT anno 1512. ALBERT. de re adificat. impressit.

(n) Vidi Elegant. Vocabulor. ex VALL. &c. Alphabet. ann. 1525. & MACROB. 1526. ab Eucharisio CERVICORNO excus. Colo-nia, impensis & ære Godefridi HYDOR-PHII, quem igitur oportet Parisiis Coloniam migrasse.

(a) Im-

TORPII impensis ; (a) JOANNES *Argentoratensis* :

Anno 1513. (b) NICOLAUS ROUSSET ; (c) JOANNES FRELLON ; (d) CLAUDIUS CHEVALLON, (e) FRANCISCUS BRICKMAN *Coloniensis* ; (f) CONSTANS FRADIN :

1514. (g) JOANNES DE LA GARDE ; (h) CAROLUS DUDE & NICOLAUS WAULTIER :

1515. (i) JOANNES LALISEAU ; (k) TOUSSANUS DENYS :

1516. (l) JOANNES DE LA PORTE ; (m) JOANNES SEVERIN :

1517. (n) PETRUS LE ROY ; (o) JACOBUS MARESCHAL ; (p) PASCASIUS LAMBERT & BERNARDUS AUBRY :

1518. (q) ALANUS LOTRIAN ; (r) JOANNES REAL ;
(a) RE-

(a) Impensis JOANNIS BRIENSIS & JOANNIS HONGOTI. CAILLE p. 83.

(b) Id. ibid.

(c) Id. p. 84.] „ JEAN FRELLON fit „ imprimer *Historia Ecclesiastica PETRI COMESTORIS*, in quarto en 1513. „ *BASTOLIS in Sententias*, in folio en „ 1516. & quelque temps après il alla s'établir à Lyon, où il imprima quantité „ d'Ouvrages considérables.

(d) Id. p. 84.] „ Claude CHEVALLON imprima *S. THOMÆ in quodlibet* „ &c. in octavo en 1513. Quelques années après ayant épousé Charlotte GUILLARD, veuve de Barthélemy RAMBOLT, il imprima en la maison dudit RAMBOLT, *Corpus Juris Canonici*, &c. in folio trois Volumes rouge & noir, en 1520. &c. PETRI LONGOBARDI *Liber Sententiarum*, &c. in fol. en 1537. & autres. CHEVALLON étoit un des plus habiles Imprimeurs de son temps, comme on le peut voir par la grande quantité de Livres qu'il a imprimez en leur perfection, tous lesquels Livres ci-dessus sont les premières Editions. Il avoit pour marque un Soleil, qui étoit celle d'Ulric GERING premier Imprimeur, laquelle passa à Barthélemy RAMBOLT son associé, & depuis à CHEVALLON, qui la mettoit au dessus de

„ ses armes soutenues par deux Chevaux „ debout, faisant allusion à son nom de „ *Cheval-long*. „ Obiit anno 1538. quo ex Officinâ ejus viduæ *Vocabularius Juris* prodiiit. Et puto Nicolaum BUFFET excudisse anno 1538. quo *Bellum grammaticale cum Cl. CHEVALLONI* insignibus typographicis prodiiit.

(e) Usus est operâ *Wolfgangi HOPYL*. CAILLE p. 84.] Quelques années après avoir exercé la Librairie à Paris, il s'en retourna à Cologne, où il imprima plusieurs Ouvrages considérables. Il avoit pour marque les armes de Cologne avec ces mots, *Ima permutat brevis hora summis*.

(f) (g) Id. p. 85.

(h) (i) (k) Id. p. 86. Joannes LALISEAU fuit fortè frater aut filius Radulphi, qui anno 1501. Artem exercebat.

(l) (m) (n) (o) (p) Id. p. 88. Jacobus MARESCHAL impressit etiam *Lugduni VIRGIL*. cum Comment. ann. 1528. erat forsan aut frater aut filius Petri MARESCHAL de quo Vol. I. *Annal. Typ.* p. 191.

(q) Id. p. 89.

(r) Pro *Gulielmo LE BRET*. *Gul. LE BRET* habitabat in clauso brunello sub intersigni cornu cervini. Vide ann. 1543. CAILLE p. 89.] LE BRET avoit pour marque un Arbre, dont les fruits étoient verds & tendres, avec ces mots, *Spes mea Deus*.

(a) Id.

(a) REGINALDUS CHAUDIERE:
1519. (b) ÆGIDIUS COUTEAU; (c) DESIDERIUS
MAHEU sumptu GODEFRIDI HITTOR-
PII.

Anno 1518. [vitâ (d) decessit (e) BERTHOLDUS REM-
BOLTUS, (f) qui pridem per (g) multos annos cum UDALRI-
CO GERING rem Typicam tractaverat. (h) Triennio ante UDAL-
RICI (i) mortem REMBOLTUS, (k) postquam secum CARO-
LAM GUILLARD matrimonio junxisset, in Vico *Jacobæo* domum
pacto cum *Sorbonæ* patribus annuo in suam & uxoris vitam pretio
conduxit.

FRAN-

(a) Id. p. 89.] „ Il avoit pour marque
„ le Temps avec ces paroles, *Virtus sola a-*
„ *ciem recondit istam* “ : Idem Insigne à
Reginaldo CALDERIO mutuatus est, &
Libris cœpit affigere anno 1528. *Simon CO-*
LINÆUS. Lege *Hist. Paris. Typogr.* pag.
6. *Reginaldus CALDERIUS* anno 1518.
quo in ejus ædibus venale erat *Specimen*
TEXTOR. Epithet. ex Officinâ Henrici
STEPHANI emissum; habitabat ad Insigne
Hominis Sylvestris in Vico *Jacobæo*, & an-
no 1524. quo hunc eundem Librum typis
VIDOEI edidit.

(b) De hoc lege Vol. I. *Annal. Typog.*
pag. 302.

(c) Vide *Catalog. ann. 1519*. Idem an-
no 1530. *Nicolai COUTEAU* operâ usus
est. Lege *CAILLE* p. 101.

(d) CHEVILL. p. 97.

(e) Hunc *Joannes LA CAILLE* p. 82.
84. vocat *Barthelemy* & p. 75. *Berthault*,
quasi non unum fuisse putaverit : is error
forsan ex voce *Berthol.* abbreviatâ & pro
Bartholomæo acceptâ ortus est.

(f) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 223.

(g) Ferè viginti.

(h) Ann. 1507.

(i) Ann. 1510. Vol. I. *Annal. Typogr.*
p. 227.

(k) CHEVILLER. p. 97.] „ Trois ans
„ après la mort de GERING, son Aïso-
„ cié REMBOLT, qui s'étoit marié avec
„ *Charlotte GUILLARD*, loua des Doc-
„ teurs de la Société de *Sorbonne* une Mai-
„ son dans la rue *S. Jacques* vis-à-vis la
„ petite rue *Fremontel*, où pendoient pour
„ Enseigne le Coq & la Pie. Le Bail lui
„ en fut fait l'année 1507. pour sa vie &
„ celle de sa femme, à la charge de payer
„ tous les ans douze livres, & d'y faire un
„ bâtiment de six cens livres, ce qui fut
„ exécuté. Il porta avec lui l'Enseigne
„ du Soleil d'Or, qu'il avoit eue commu-
„ ne dans la rue de *Sorbonne* avec *Ulric*
„ GERING & commença l'année 1509.
„ à imprimer en son nom * seul, sous cet-
„ te Enseigne, le *S. BRUNO* sur les Epi-
„ tres de *S. PAUL*, & le *LUDOLPHE* de
„ *Saxe*, *De Vitâ CHRISTI*, & y fit plu-
„ sieurs autres Impressions jusqu'en l'année
„ 1518, en laquelle il mourut.

(a) CAILL-

* Id (ut puto) non ita accipiendum est, quasi neminem post *Udalrici* obitum in societatem assump-
serit. Teste enim *Joanne LA CAILLE* (p. 82. 83.) socios habuit ann. 1510. *Joannem VATERLOES*,
& ann. 1512. *Ludovicum HORNKEN*; & cum illo *Richardi HAMPOLE* *Lectioes B. JOB. in 4.* cum
hoc ALBERTUM de re adificat. in 4. impressit. CHEVILLERIIUS (p. 101. 102.) in *Catalogo Li-*
brorum à REMBOLTO post *Udalrici* mortem impressorum nullam *Richardi HAMPOLE* mentionem
facit, *Albertum* quidem recenset, sed sine *Ludovici HORNKEN* nomine. CHEVILLERIIUS
(p. 101. ex pag. 52. *Catal. Tellerian.*) & *Joannes LA CAILLE* (p. 77.) *Michaelis LOCHMAYER Pa-*
rochiale 1509. in 4. memorant; sed ille tribuit Editionem REMBOLTO, hic *Nicolas DE LA BARRE*,
qui in hac procurandâ socii esse potuerunt. Hujus *Nicolai* operâ usus est anno 1509. *Petrus LE DRU*,
CAILLE p. 77.] „ *Nicolas DE LA BARRE* avoit pour marque un Cœur percé d'une flèche, deux têtes
de mort aux deux côtes, & deux os de mort, avec ces mots : *Mors omnibus æqua*.

FRANCISCUS REGNAULT (a) Typographus & Librarius juratus duxit uxorem MAGDALENAM (b) BOUCHETT & cœpit Artem exercere anno 1506. (c) Communicavit impensas cum JOANNE GRANJON, ÆGIDIO GOURMONT & PONCIO PROBO [PONCET vel PONSET LE PREUX] in quorundam Librorum Editionibus; THOMÆ aliquando *Wesaliensis*, aliquando Nico-

(a) CAILLE p. 79.] „ Il imprima „ pour Durand GERLIER [de quo Vol. „ I. *Annal. Typogr.* p. 189.], *Concordata* „ *inter Sanctiss. Papam LEONEM Decimum*, „ & FRANCISCUM Primum Gall. Regem, „ in octavo. Item *Defensorium Con-* „ *cordatorum per HELIAM Turon. Ar-* „ *chiepisc. in octavo.* Ce Livre est extrê- „ mement rare & curieux. Il mettoit or- „ dinairement au bas de ses Livres, *Pari-* „ *sis, ex Officinâ honesti viri Francisci* „ *REGNAULT*, & avoit pour Devise au- „ tour de sa marque, qui étoit un Elephant, „ *En Dieu est mon esperance.* Il s'est distin- „ gué par la grande quantité de Livres „ qu'il a fait imprimer. Il avoit deux „ freres, dont le premier fut nommé *Jac-* „ *ques*, qui épousa *Marguerite DU PRE*; „ le second, nommé *Robert*, qui épousa „ *Marguerite MORIN*, tous Libraires.

(b) *Jacobi BOUCHET* mentio fit anno 1522. CAILLE p. 93.

(c) ALD. MANUT. *Gramm. Lat. imp-* „ *ress.* Parrhisiis per fidelissimum Impressorem „ THOMAM Wesaliæ (eundem, qui antea „ Thomas KEES Wesaliensis) commorantem è „ regione Collegii Italorum, impensis verò ho- „ nestissimorum virorum Joannis GRANJON & „ Francisci REGNAULT. Et in fronte, *Ven-* „ *um exponuntur in adibus Francisci REG-* „ *NAULT moram gerentis in Vico divi JA-* „ *COBI sub Mathurinis in intersignio Sancti* „ *CLAUDII.* Nullam anni notam repe- „ rio, nisi quæ in fine Epistolæ *Aldine* le- „ gitur M. D. VII. Et forsan non diu abest „ ab illo tempore hæc Editio, in quâ pluri- „ ma illa, quæ Græcè impressa sunt, nullis „ accentibus aut spiritibus notantur.

PLINII Epistol. *impressa* Parisius è regio- „ ne Collegii Italorum in intersignio Speculi; ex- „ pensis honestorum virorum Francisci REG- „ NAULT & Ægidii GOURMONT. M. D. X. „ Et in fronte, *Venundantur Parisius in Vico* „ *divi JACOBI in intersignio Sancti CLAU-* „ *DII.* Has etiam impensas puto à THO-

mâ *Wesaliense*, ejusque Interfignum fuisse „ Speculum, uti constat ex *Epistol. illustr.* „ *Viror.* quas pro Francisco REGNAULT „ absque anni notâ excudit. Anni etiam in- „ dicio carent Editio BEROALDI *Oration. &* „ *Opusculor.* quam dedit Franciscus REG- „ NAULT, & suo Elephantæ signo præno- „ tavit: & EUSEBII *Historia Ecclesiastica* „ (quæ *venundabatur* Parisiis à Francisco „ REGNAULT in Vico Sancti JACOBI sub „ signo Divi CLAUDII) Elephantæ etiam „ turrigero prænotata.

SIL. ITALIC. cum Comment. *Par-* „ *rhisii ex adibus Nicolai DE PRATIS 1512.* „ *impensis honestissimorum virorum Poncii* „ *PROBI & Francisci REGNAULT Bibliopo-* „ *larum.* Et in fronte, *Veneunt ab honestissimo* „ *Bibliopolâ Poncio PROBO viâ divi JACO-* „ *BI è regione Mathurinorum ad Lupi quadru-* „ *pedis interfignum.* CICER. *Offic. Amic.* „ *Senect. Paradox.* cum Comm. in cujus Edi- „ tionis fronte (nam Liber, quem aspexi, „ fine erat mancus) *Venundatur apud Poncet-* „ *um LE PREUX fidelem Bibliopolam in Vico* „ *divi JACOBI ad Interfignum poti stagnæ.* „ Harum quatuor Editionum frontispicia ru- „ bricis decorantur. Notandum est etiam „ duplex *Ponceti PROBI* Interfignum. Præ- „ terea Insigne, quod binis prioribus præfigi- „ tur, typographicum est Scutum litteris „ F. R. inscriptum, quod hinc opilio, illinc „ caprarius, cum suis unâ gregibus, sustinent; „ subscripto nomine FRANÇOIS REGNAULT, „ ambiente epigraphâ, *En Dieu est mon espe-* „ *rance.* Allusio forsan facta est inter vocem „ propriam REGNAULT & Hebræam רעה, „ quæ *pastorem* significat.

In binis posterioribus, Scutum litteris „ P. P. inscriptum Arbori appensum, duo- „ bus utrinque quadrupedibus alatis Serpenti- „ bus id sustentantibus, subscriptoque nomi- „ mine PONSET LE PREUX.

CAILLE p. 82.] „ *Poncet LE PREUX*, „ qui s'est fait distinguer par la grande „ quantité de Livres qu'il a fait imprimer, „ épou-

NICOLAI DE PRATIS prælo usus.

(a) Ante annum 1500. de *Græcæ* Typographiæ originibus, incrementis & præcipuis cultoribus disserui. Hic quo pacto quorûmque adjumentis deinceps, & ubi ignorabatur, instituta; & ubi jam innotuerat, propagata fuerit, disquirendum restat.

Lutetiæ, in *Latinis* litteris Typographi multum profecerant, nec ullibi ferè in majorem excreverant numerum. *Græcæ* autem, dum in plurimis *Italiæ* locis, æquatâ cum sumptibus diligentia, incredibili successu jam diu colebantur, in illâ adhuc *Galliæ* Metropoli jacebant paucissimis Typographis satis intellectæ, & ab iis, quos harum aliquod specimen dare oportebat ob loca ex Scriptoribus *Græcis* proferenda, tam malè effectæ, tam mendosè dispositæ, ut vestigia magis litterarum quàm litteræ, & conjectore prius quàm lectore egerent; plerumque destitutæ suis prosodiis, accentibus scilicet & spiritibus; qui utcunque à nonnullis explosi, non tantum ex usu esse, sed cultus etiam non parum vocibus addere mihi videntur.

BADIUM habemus anno (b) 1505. orantem, ut *Chalcographorum* erratis præsertim in accentibus *Græcanicis* ob penuriam *Characterum* humaniter ignoscatur. FRANCISCUS TISSARDUS anno (c) 1507. quo Librum *Græcæ* edere parabat, difficulter voto potiri valuit; cum incussorum sibi hoc munus, hanc provinciam assumere vellet nemo, nullus non id laboris subterfugeret; *Characteres* præterea *Græci* hætenus deessent; ad eorum quoque aliquot scalpendos, & postmodum liquefaciendos, & denique ad eos impressioni aptandos tradendosque magnis (ut aiebant) sumptibus opus esset; ad hæc ea non intelligere, ne legere quidem ejusque insolentes faterentur. Idem (d) TISSARDUS affirmabat apud *Italos* id in dedecus *Parisiensi* Academiæ verti, quod ei *Græcæ* deessent litteræ.

(e) FRANCISCUS TISSARDUS *Ambacæus* (cui quantum debeat fuscitatum *Græcæ* Linguae studium, mox exponam) litteris humanioribus ac Philosophiâ *Parisiis* primùm imbutus, deinde *Aureliâ*,
quam

„épousa Annette DUPUY, & commença
„à faire imprimer par Jean BARBIER,
„DIONYSII Cisterciensis in *Sentent. &c.*
„in folio en 1511. MARCI FABII
„QUINTILIANI *Oratoriarum Institutionum* lib. XII. in folio imprimé pour le
„dit par Pierre VIDOÛE en 1527. Il a
„voit pour marque un Loup qui empor-
„te une Brebis, avec ce vers en Latin:

„Quicquid agas, sapienter agas, & respice
„finem.

Habetur Epistola *Jod. Badii Ascensis*

data Ponceto LE PREUX Bibliopola optimo; litterarum amantissimo & inter amicos honesto loco habendo; præfixa Editioni CICER. *Offic. &c.* cum not. 1509. honesti Antonii BONNEMERE quàm maximâ industriâ, sumptu liberalissimi Ponceti LE PREUX.

(a) Vol. I. *Annal. Typog.* p. 46. 83. 146. 182. 183. 228. 229. &c.

(b) Quo Laur. VALL. not. in Nov. Test. impressit. Lege CHEVILL. p. 246. 247.

(c) CHEVILL. p. 250. 251.

(d) CHEVILL. p. 247. 248.

(e) CHEVILL. 247. 248. 249. 250.

[a] Ad

quam Juri discendo operam daturus petierat, discedere ob indomitam ibidem Scholarium licentiam coactus, in *Italiam* demum se recepit; trienniumque in studiis perficiendis posuit. Magnos fecit profectus in Linguis perdiscendis, sub GUARINO *Veronensi Ferrariae*, PHILIPPO BERALDO *Bononiae*, CALPHURNIO *Paduae*; in *Hebraea* praesertim audivit *Judeum Ferrariensis Synagogae Sacerdotem*, in *Graeca* DEMETRIUM *Spartiatam*; tandem in *Academia Bononiensi* Juris utriusque, quod sub JOANNE CAMPEIO *Civile*, Canonicum sub ANTONIO *Burgensi*, celebribus ibi Professoribus, didicerat, Doctor creatus est. His litterariis opibus locupletatus remeavit *Lutetiam*; ubi nactus est patronos Principem FRANCISCUM VALESIUM & JOANNEM DE AURELIA Archiepiscopum *Tolosanum*, amicos JOANNEM CAL'LUELLUM & FRANCISCUM MOLLINUM, Principis Consiliarium illum, hunc Praeceptorem, & JOANNEM MORELETUM LUDOVICI XII. Secretarium.

Sub horum auspiciis & nominibus anno 1507. quatuor Libros *Graece* publicavit; primum (*βιβλον γνωμαγυρικὴν*) pridie Idus *Augusti* edidit Principi VALESIO & Archiepiscopo *Tolosano* (a) dedicatum, cum paraclesi ad *Graecarum* litterarum studium; (b) secundum (*βατραχομουνομαχίαν*) 18. *Septemb.* Archiepiscopo *Tolosano*; tertium (*Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας*) 28. *Octob.* JOANNI MORELETO; (c) quartum (*χευθολογῶν ἐρωτήματα*) 25. *Nov.* Archiepiscopo *Tolosano*. Hi Libri *Graece* (d) primi *Parisiis* impressi sunt. Haecenus magna fuerat penuria & grande pretium *Graecorum* Librorum, quos & *Venetia* studiosi coemere solebant.

TIS-

(a) Ad finem *Oëstichon Graecè* Latinaeque ejusdem versionem addidit; cujus quatuor versus sunt hi,

Tu tamen ante alios salve, ô meus inclyte
Princeps,
Angolisme, chori signifer Aonii &c.
Sisq;ue Tolosanus fautor, qui numina servas
Musarum, & votis ambo favete meis.

(b) Huic inter Petrum TISSARDUM & Franciscum fratres Dialogus Hexastichos adscribitur.

P. En tibi summus honos, sublimis gloria,
laudes
Immensa, & patrium te petit omne
decus,
Te duce, si Gallis palam opuscula *Graeca*

legantur,
Perdita ne patria littera sit Danaë.
F. Frater es, & fratris non parva suasio;
sed quid?
Méque Tolosanus suscitât & patria.

(c) Cum hoc Epigrammate Caroli ROUSSEAU:

Primus Parrhisiâ Graiae nova gloria Lingua
AMBACUS Argivum concinit urbe melos:
Quo duce morales Sophiae amplexabere leges.
Hoc igitur stabili pectore fige memor.

(d) Quod liquet ex verbis his Epistolae ad MORELETUM: — Tum quod Parrhisiis primis *Graecis* Galliarum Characteribus impressum est. &c.
CHEVILL. p. 247.] „ On commença
„ à

TISSARDUS nequa sua in rem litterariam opera cessaret, introducto apud populares *Græcarum* Impressionum usu, *Hebræas* etiam litteras typis effingendi *Parisiis* primus author fuit; annoque 1508. Alphabetum & Grammaticam *Hebræam* cum *Græco* ad calcem Alphabeto & nonnullis Orationibus ac Hymnis *Græco-Latinis* aliisque in studiosorum manus emisit, (a) Huic Libro præfixit Epistolam ad

„ à graver des poinçons, à frapper des
„ matrices & à fondre des lettres *Grecques*
„ à *Paris*, autant qu'il en falloir pour avoir
„ des Editions entières en cette Langue,
„ l'année 1507. Ce fut François TISSARD
„ qui en prit le soin.

(2) Qui liber quoniam non cuivis est notus, & rarissime occurrit, visum est ex Epistolâ, Dialogo & Compendio ea excerptere, quæ ad præsens institutum pertinent, confirmantque, quicquid modò de TISSARDO tradidi.

[Ex Epistolâ.] — Nuperrimè visus es jubere, uti hoc primo tuo ad Parrhios accessu aliquid (quod tuo nomini ascriberetur) ex Officinâ nostrâ foras exiret. — At verò nihil, quod dignum foret, apparbat: nî tandem Biblia *Hebræica* præ oculis sese ipsa sortè cellulâ in Bibliothecariâ antea reconditam obtulisset. — extempore venit in mentem, jam ad illam tam antiquam (qua nobis diu præclusa fuit) paginam aperire. Et ita demum sicuti ad *Græcam* & cetera id genus *Græca* Volumina tramites in divinum tuum honorem hæcenus in hæc inclytâ Parrhisorum Academiâ demonstravimus; nunc verò itidem ad *Hebræica* pateant necessum est: adèò ut illas tris Linguas, ut pote vel Latina cum *Græcis* vel *Græca* cum *Hebræicis*, conjungere, vel illa omnia in unum liceat convenire. Ea propter elementa in primis tradere, eorumque, quàm commodius potui, pronunciationes explicare; nec-nou Grammaticam subinde paucissimis nec eis quidem difficilibus enodare institui. Quibus Dialogum sanè ac breve de Judæorum ritibus Compendium, veluti præludia his primis rudimentis, præponere non indignum fore existimavi.

Ex Dialogo] Sic PHRONIMUS ad PROTHYMOPATRIN. Quid memorare opus est, quo patriam Rege donasti? — cui & conjugem aquata dotis dicasti. —

Quid eorum sobolem — qua tanto Principi VALESIORUM Duci atque Angolismorum Comiti pacta est — GANEIUM in supremâ Justitiæ sede, & PRATTUM in subsellio continuo subsequente collocasti. —

GEORGIUM AMBOSIUM Cardinalem ac Rhotomagi Archiepiscopum — hujus nepotem LUDOVICUM AMBOSIUM Albiaci Episcopum advocasti — LUDOVICUM INSULANUM Belvacorum Episcopum — BRISSENETUM Ludoven. Episcopum — Jacobum FABRUM — curasti semper ut sint qui patriam litteris ornet. — Agedum, o Prothymopatris, quod cupisti, perage. —

PROTHYM. Jam teneo. Vis & alia *Græcorum* Volumina jamjam impressioni commendari, & palam protinus optas edi. PHRON. Optone? atqui vehementer desidero, o Prothymopatris. Sed ad hæc quid *Hebræicum* velim; ut ita demum tris attigerimus Linguas. —

PROTHYM. Qui potest hoc fieri, o Phronime? cum non qui tradat solum, verum etiam qui edat, desit. Non sunt characteres, non litteræ, & denique neque litterati — PHRON.

— Num & probè is (quem Franciscum TISSARDUM Ambacæum aiunt) hujusce provinciam sumet? —

PROTHYM. — at gravioribus ac magis arduis jugiter invigilat. PHRON. Quibus? Princèpsne Angolismorum ejus Dominus jam ex Parrhisiis in domum suam evocavit? PROTHYM.

— Nondum, o Phronime; sed juribus nunc is sedulò vacat. — Rem intelligas velim. Ab incunte atate cum imprimis amavi

— Egi itaque ad Parrhios primum ex Ambacis eum comitatus, ubi & Litteris humanis & dialecticis insudavit; deinde Aureliam, ubi Pontificum institutis simul ac Imperatorum imbui eum contendebar. Sed ubi primum eum, quas voluptates Aurelianas (ludum pile, tripudia, convivium & co-

messia-

messationes frequentes) prius ad ea tempora despexerat, subolsacere intellexi, continuo ad tertium (si memini) Septembrem agentem illic vitam abigere cœpi — illinc protinus in oras Italiæ transalpinas eum transvolare suscitavi. Quem Ferrariæ sub GUARINO Veronensi ne dixerim Philippi BERGALDI pace (quem ipse quoque nonnunquam postea in Bononiensi Auditorio succisvis horis auscultaret persuasi) nec non & CALPHURNII Patavii publicè tum humanitatis artem in dicendo quàm maximè proficentis, & caterorum aliorum virorum disertorum eloquentissimo annum militare, mihi in animo sedit, juxta Græca cum Latinis conjungere. Eum enim DEMETRIO Spartiati Helenæ quidem civi & viro tum doctissimo tum disertissimo facile commisi. Postremò Jura subinde prosequeretur & Pontificia & Casarea institui, ubi his disciplinis triennium degit. Qui simulac demum Ferrariense Gymnasium pestem labefactare cerneret, Felsineum verò (cui Bononia nomen est) præ cateris quibuscumque optimis florere audiret, illuc protinus sese contulit. — ibi — Jus Canonicum profitebatur

Antonijs SOLLERIUS. Is Francisci familiaris erat & quondam Bononiæ condiscipulus; quandoquidem eum in Gallias proficisci, ut Gallis aliquid eruditionis traderet, interprete Francisco (quo utebatur familiariter) persuasi — Franciscus, ubi Bononiam pervenit — in Jure Civili sub Joanne CAMPEIO Bononiæ palam ab annis quadraginta proficente, at in Jure Canonico sub Antonio BURGO Hispano, viris quidem ne dixerim cateris propè omnibus Italiæ Jureperitis scientiâ ac doctrinâ præstantissimis fortiter ac strenuè meruit; bravium consecutus est: & illinc demum in Gallias reportavit triumphum, laureâ coronatus utraq; doctoreâ. — Illi suum partiebar studium, & temporibus accommodabam. Ubi enim lectiones instituissem illi & matutinas & pomeridianas — quod supererat temporis strenuè humanitati applicandum existimabam. — Jureperiti multi, quibus uti Gallia possit persicile: ii verò pauci, qui & Græcas & Hebræas litteras docere queant. Non ergo eas deperire sinendum

est. — PHRON. Ambacæum illum convenias opera pretium est. Adi; alloquere; persuade; exora. — PROTHYM. Bene habet. Ad eum jam me conferam. Et quin persuadeam, non ambigo. — Veruntamen is si forte difficilem præstet, amicos invocabo ad suppetias. — Duos ejus amicos perquam familiares Bononiæ jam dudum novi & doctissimos & disertissimos, Augustinum GRIMALDUM Gracensem, MARTINUM Dolensem Episcopum. — At hos missos faciamus; hinc etenim absunt. Sed quid si Joannem PIVUM virum quidem tum litteralissimum tum disertissimum implorem? Illum enim vehementer amat. Habeo & aliam persuadendi viam. Enimvero cum duobus illustrissimis Angolismorum Principis illi consuetudo est non parva, quin amicitia profectò intima. Quos, alterum (cui Johannes CALVELUS nomen est) Parrhisii ad tempus pro re ejusdem Principis ac consilio degentem, alterum (cuius Franciscus MOLLINUS nomen est) Principem bonis litteris imbuentem, suscitabo, si opus est.

Ex Compendio ad Principem VALESIUM] — Græcas jam dudum litteras, quarum primitias nostras habes, me primum apud Gallos palam impressioni tradidisse; nuncque apud Parrhisios vulgatas haberi; eoque nec in illis animum sistere duxi. — Litteræ quoque Hebræicæ mentem subiere: quibus neminem hactenus gentium manum apposuisse in his saltem Gallicanis oris habeo exploratum — Vetus Testamentum Hebræum cum Latino ac Græco si libet (viam enim, quæ antea præclusa erat nobis, jam in Græcis patentem reddidimus) conferre Theologiam proficentibus non erit inutile. — Quocirca hæc ubi in mentem subiere, aliqua protinus primordia ab elementis facere, & deinde rudimenta, utpote compendiosam ac succinctam Grammaticam tradere institui. — uti Hebræica Lingua, diu licet inter mortua, exsuscietur nonnunquam; ut Judæis eâ Linguâ utentibus à Gallis jam diu pulsus fugatisque — apud nos vel spolia veluti trophea remaneant ad studiosorum virorum armaria triumphanter appensa, — Nam cum ex Galliâ profugarentur; Libros secum exportaverunt. — Ferrariæ Pen-

MOPATRIN PHRONIMUMQUE; ac de *Judæorum* ritibus Compendium.

Post FRANCISCUM TISSARDUM, cujus (a) nulla ulterior anno 1508. mihi occurrit mentio, ad excolendum promovendumque Græcæ disciplinæ studium animum appulit (b) HIERONYMUS

MUS

tateuchon ductili calamo eleganter latis quidem ac spatiosis characteribus à centum annis citrà Parrhiis in grandi proceroque Volumine scriptum in eorum Templo ac Synagogâ ornatissimè repositum vidi.

Enimvero eorum Synagogam adire, quod Præceptor meus ejus magnus Sacerdos erat ludique litterarii eorum Magister, Ritus spectare, Cantica audire, Mytheria cernere avidè cupiebam.

Sacerdote pingui satis stipendio ac mercede pelfecto utebar ut Præceptore familiariter.

Planè uti apud Hebræos sit legendum, tradere mihi visum fuit imprimis necessarium, eoque elementa prætexere, & subinde eorum pronuntiationes annexere. Ad praxim cujus assequendam, Orationem Domini Hebræicis unâ cum aliis pauculis ac ejus Genitricis genealogiâ subtexere in animo duxi: postremo compendiosè succinctèque ad eorundem Grammaticam divertere.

TISSARDUS in illo Hebræicorum Rudimentorum Libro ALDI meminit.

Circa horum omnium elementorum prolationem, rationem pronuntiandi, quam in quibusdam ALDI MANUTII viri quidem tum doctissimi tum magnificentissimi (qualem eum Venetiis novi, & suis scriptis percepi) (1) annotatiunculis comperi &c. Scribit ibidem se lectionibus jam diu palam interpretatum CHRYSOLORÆ Grammaticam. Ibidem memorat (2) Biblia calamo ESDRÆ pulcherrimo quidem ac optimo characterē conscripta, & Bononiæ in Sacrario Ædis Divi DOMINICI recondita. Quod quidem Opus sæpenumero vidi, nam mihi nonnunquam committebatur: neque id tamen cum parvâ solemnitate. Quoque sæpius videbam, eò magis admirabar. Enimvero viri sanctitatem, religionem, excellentiam contemplabar, ejus prophetias ceu vatis venerabar, scriptu-

ram tam elegantem tam insignem ac immaculatam laudabam nullâ nec tineâ nec labe viciatam. Quid mundius dicam? quid incorruptius? quid denique perfectius? Incudem profecto novissimè dices exire, quod ex tot annis ab eo veluti futura inuente, eaque singula depingente adjectis punctis fuerit conscripta. Quod longè profecto à Divi THOMÆ scriptis alienum est censendum. Cujus, quanquam is Fidei sit Columna, Libelli tamen aliqui proprio calamo scripti (quos in Æde Divi FRANCISCI Bergomi magnificè repositos auctoritate antistitum vidi) sunt vetustate penè aut papyri fragilitate corrofi & difficultate scriptura haud lectu faciles, cum teredinosam ob antiquitatem, tum quòd neque literas veluti obletas mundè ducebat, neque debito eas modo debitæ ratione effigiebat. Sed quod fidem hominum atque memoriam superabat, ea ESDRA non vitulinis in pellibus sed corio (cujusmodi cothurnos hæc tempestate rosaceos cerdones efficiunt) in voluminis modum obtorto involutoque ceu depicta infra cernitur servatûrque sicuti thesaurus divarum reliquiarum sacratissimus religiosè, atque observanter ad refellendos Hebræorum errores, siquando aut impressione suâ aut scripturâ labefactare corrumpereve contenderint. Quandoquidem, si nisi fuerint viciare, errores ab eorundem auctore perfacilè venient reprimendi.

Hanc spero Lectori non ingrati fore de TISSARDO digressionem, si digressio vocanda sit, quæ ad primum Græcæ & Hebrææ impressionis Authorem spectat, ideoque ad meorum Annalium institutum non potest non proximè pertinere.

(a) CHEVILL. p. 251.

(b) Idem p. 251, 252, 253, 254.

(a) ERASM.

(1) Lege ALDI perbreve ad Hebræicam Linguam Introductionem, quam ad calcem CONSTANT. LASCARIS Græc. Gram. adtexuit.

(2) Clariss. Jac. LE LONG Cediceum hunc habet inter suppositos seu nonstanti antiquitatis, quantam, illis tribuunt quidam Scriptores. Lege Biblioth. Sac. Vol. I. p. 62. 63.

MUS ALEANDER Mottenfis, (a) *trium Linguarum satis peritus*, (b) *humanus & suavis vir moribus*, Papæ (c) post Bibliothecarius, deinde (d) Archiepiscopus Brundusinus, (e) Nuncius Apostolicus, (f) in Germaniâ adversus LUTHERUM, & in Galliâ apud FRANCISCUM I. (quicum in prælio captus est) demum à CLEMENTE VII. Cardinalis creatus. (g) ALEANDER in Virorum, qui Venetiis apud ALDUM conveniebant, Academiâ clarus, ERASMO olim in ALDI ædibus diversanti, & anno 1508. suum *Adagiorum* Opus augere cogitanti (h) APOSTOLII *Proverbiorum* copiam fecerat; eidemque in illo Opere illustrando suam aliquando operam (quod (i) ERASMUS ipse non inficiatur) præstiterat.

(k) ALEANDRUM Italiâ LUDOVICUS XII. evocaverat *Lutetiam*, (l) annuâ quingentorum aureorum coronatorum pensione donatum, & ((m) antequam annum à gradu Doctoris in Artibus suscepto exegisset) anno 1512. ad Lombardorum Collegii Recturam promotum. *Parisiis* (n) publicè Prælectiones Græcas in PLATONEM, GAZAM aliósque, horis matutinis, Latinas in CICERONEM pomeridianis habebat in magnâ (o) eruditorum & nobilium viro-

(a) ERASM. in Epistol. ad Jodoc. JONAM ann. 1520. pag. 592.

(b) Et pag. 636. MARLIAN. ad ERASM. ann. 1521.

(c) CHEVILL. p. 253.

(d) Ad quem ERASMUS dedit Epistol. ann. 1524. pag. 810.

(e) ERASM. Epistol. ad MONTJOL. ann. 1521. pag. 681. ERASMUS vocat hunc, *hominem apprime doctum, sibi que vetere ac jucundissimâ necessitudine conjunctum*, eundem tamen ipsius famâ, tametsi dissimularet, *uri* scribit in Epistol. ad VLATTEN. ann. 1525. pag. 1705. Eum anno 1517. fuisse Ecclesiæ Leodiensis Canonicum, Cancellarium Antistitis Leodiensis, & Præpositum apud Divum Petrum anno 1517. discimus ex Epistolâ Andree HOECHSTRATENSIS ad ERASM. Epistol. p. 1590.

(f) CHEVILL. p. 253.

(g) CHEVILL. p. 254.

(h) Lege ERASM. *Chiliad.* ad Titul. *Festina leni.*

(i) Et ad Titul. *In stupidos: ranâ gyri-nâ sapientior.*

(k) CHEVILL. p. 251. 252.

(l) Id. p. 253.

(m) CHEVILL. p. 253.] *Mox contra legem Annarium*, (dit BADE), *in hac Ur-*

be observatum, quod paucis concessum videmus, nullâ ambitione, nullo dissidio, nullâ armorum vi, ut plerumque alias accidit, sed summis votis, omnibus punctis, plenius suffragiis, plausibilibusque acclamationibus, ad illustrissimam Parisiensis Academia Recturam accitus, summum & maximè expetitum, maximèque venerandum Magistratum.

(n) CHEVILL. p. 251. & 252.] „Voici „comme en parle Josse BADE dans l'Épi- „tre dédicatoire du PLUTARQUE Latin „qu'il lui dédia l'année 1514. Tu magni no- „minis & magna dignationis, & cujuslibet „professionis viros innumero numero ad Sub- „sellia tua, Orpheia quadam, & Amphio- „nica felicitate & gloria, devocasti; to- „tâque ferè quamvis populosissimam Pari- „sinam Academiam ex tuo narrantis ore „suspensam detinuisti.

(o) Id. p. 252.] „Le célèbre VATA- „BLE étoit aussi de ses Ecoliers. Il aida „son Maître dans la seconde Edition qu'il „entreprit de la Grammaire de CHRY- „SOLORAS. Car étant tombé malade „en 1511. VATALE prit soin de l'Im- „pression, & mit une Préface au Livre; „où il dit, que les Lettres Grecques, qui „avoient demeuré dans l'obscurité à Paris, „y étoient devenues en honneur par les „Leçons

virorum frequentia, qui (a) undecunque ad eum audiendum confluebant. *Parisiis* postea pestilentia saeviente (b) *Aureliam* profectus *Græcas* ibi litteras profitebatur.

Diu in *TISSARDI* & *ALEANDRI* notitia hæsi; nec immerito: par enim erat nôsse, per quos *Græci* & *Hebraici* apud *Gallos* primum innotuerunt, in *Libris* imprimendis, characteres. Nunc dicendum est, quis *Typographus* (c) *Græcè* & *Latine* doctus, illos primum characteres typis ibi hætenus ignotis expressit.

Is fuit *ÆGIDIUS GOURMONTIUS*, qui anno 1507. quatuor *Libros* antè memoratos, & anno (d) 1508. *Grammaticam Hebræam* cum *Græco* Alphabeto torculari typographico subjecit: Huic

„ Leçons d'ALEANDRE. Cum Hieron.
„ ALEANDER, vir quidem omnibus do-
„ trina numeris & morum integritate cu-
„ mulatissimus, & Præceptor mihi semper
„ observandus, quem nemo satis unquam
„ laudaverit, in Galliam sese contulit;
„ quam nunc suis doctissimis, cum privatis
„ tum publicis, utriusque Linguae prælectioni-
„ bus reddere curat illustriorem, hoc vel
„ anno maximè studiosos, quibus splendida
„ non aridet fortuna, juvare voluit; quòd
„ Libellos Græcos, quorum maxima nos alio-
„ qui urget penuria, typis excudendos ten-
„ taverit, tali profectò in his usus sedulitate,
„ ut posthac possit Gallia nostra bonas Literas
„ Italiam non invidere. Cette même année
„ un Savant nommé Michel HUMELBER-
„ GE entreprit de travailler sur l'AUSONE,
„ qu'il fit imprimer in 4 par Josse BADE, a-
„ près l'avoir revû & corrigé sur plusieurs
„ Manuscrits, il avoia qu'il restoit encore
„ dans ce Poète plusieurs endroits obscurs,
„ qui avoient bien besoin d'être éclaircis &
„ expliquez par quelque homme. ALEAN-
„ DRE promet de le faire publiquement
„ dans ses Leçons: Non inficiamur non
„ pauca in omnibus AUSONII Codicibus
„ menda inveniri magno digna vindice: que
„ Hieron. ALEANDER vir omni laudum
„ Præfatione major, dum hæc imprimeren-
„ tur, alibi occupatus, sibi in publico reser-
„ vat auditorio discutienda. CHRISTOPHE DE
„ BRILLAC Evêque d'Orleans, & ensuite
„ Archevêque de Tours, lui donna son ne-
„ veu Claude de BRILLAC pour l'instruire
„ dans les Sciences & dans les Langues.

„ Il y avoit déjà deux ans qu'il étoit
„ son Précepteur, quand il fit imprimer le
„ *Gnomologia* de 1512. Il dédia cette Edi-
„ tion à cet Ecolier.

(a) Id. p. 252.] „ On venoit d'Allemagne
„ pour l'entendre, & l'Electeur Palatin
„ lui envoya son frere WOLFGANG DE
„ BAVIERE, qui ne manquoit pas une
„ de ses Leçons, non-plus que Jacques
„ SIMLER Précepteur de ce Prince. Ce
„ fut à cet illustre Ecolier qu'ALEANDRE
„ dédia le *Lexicon* de 1512. que six de ses
„ Disciples firent imprimer, le Maître
„ voyant seulement les dernières Epreuves.
„ Il dit, dans l'Epître dédicatoire, que ce
„ Prince lui faisoit l'honneur de le visiter
„ souvent, & qu'il prenoit bien la peine
„ de frapper lui-même à sa porte.

(b) Id. p. 253.] „ La Peste faisant de
„ grands ravages à Paris, il s'en alla à
„ Orleans continuer ses Leçons Grecques.
„ Alors un de ses Amis, avec qui il avoit
„ demeuré à Padouë, lui dédia l'Impres-
„ sion des Idylles de THEOCRITE avec
„ ce Titre: HIERONYMO ALEANDRO
„ Moëtensi, trium Linguarum doctissimo,
„ Græcas Aureliæ Literas profutenti, CELSUS
„ HUGO DISSUTUS CAVILLONUS Cel-
„ ta, earundem, nec non Hebraicarum apud
„ Parrhisios interpres S.

(c) CAILLE p. 80.

(d) Ut Lector posses illis temporibus
adhuc satis impolitæ aliquod specimen ha-
beat, hæc bina adjiciam CORDERII &
TISSARDI Epigrammata.

„ Ad

Huic subscripsit hæc verba : *Operoso huic Opusculo extremam imposuit manum ÆGIDIUS GOURMONTIUS integerrimus ac fidelissimus primus, duce FRANCISCO TISSARDO Ambacæo, Græcarum & Hebræarum litterarum Parrhisiis Impressor. Anno à nativitate Domini MCCCCCVIII. Quarto Calen. Februa. & fronti adscripsit: Venales reperiuntur in vico Sancti JOANNIS Lateranensis è regione Cameracensis Collegii apud EGIDIUM GOURMONT diligentissimum & fidelissimum Bibliopolam. Ad finem Abbreviationum Græcarum leguntur hæc: Erratula si fortè nonnulla inter legendum offendantur, aut litterarum superantium, aut aliarum vice positarum, aut deficientium, atramento tenaci & veluti piceo Impressorum incuriâ extractarum, Lectores velim exoratos æquo animo ferant, haud mihi quicquam horum ascribentes. Reliqua verò siquidem superflua, benevolè expungant. Quæ verò deesse videbuntur, haud*

„ Ad Dominum
 „ TISSARDUM Ambaceum
 „ Juris utriusque Doctorem, Græca Hebræica & Latina trium Linguarum
 „ callentissimum
 „ PETRI CORDERII Parrhisiini
 „ exidior & expromptuarium δωδεκάστιχον.
 „ Gallia, te solo, Demosthenis, atque Josephi,
 „ Et simul Andini verba Maronis habet.
 „ Græca tibi jam sunt communia, & ora
 „ Josephi
 „ Calles: Vergilii verba canora gerens.
 „ Nempe trifulca tibi Lingua est, quæ trinus habetis,
 „ Tres quia sub solo pectore condis
 „ avos.
 „ Id superest quo fama tibi est præstantior
 „ illis:
 „ Doctores, & Juris dogmata sacra
 „ capis.
 „ Hinc tua scripta docent, quantum tibi
 „ Galla Juventus
 „ Debeat; hæc cauâ gloria summa tibi
 „ est.
 „ Quare agendum optatis avibus tua scripta
 „ manebunt
 „ Fixa diu tenero Principis ore. Vale.
 „ Parrhisiis Pridie Idus Januarias. 1508.

„ Ad præstantem ac eximium
 „ Decretorum Doctorem Parrhisiium
 „ PETRUM CORDERIUM,
 „ cum variâ ac multiplici litterarum erudi-

„ tione ac doctrinâ tum omnigenâ &
 „ virtutis & laudis decore ornatissimum Amœbeum Epigramma.
 „ Non Demosthenes, vel non (ut ais)
 „ Maro, nec sum
 „ Nec Josephus ero: falleris, unde cave.
 „ Invigil (esto) fui his ac juribus, ergo
 „ supremos
 „ Sic referam, aut (ut ais) jura tenere
 „ putem?
 „ Sed tibi cum placeant hæc, laudas: quique sequuntur
 „ Par studium, assecclas tollis ad astra
 „ viros.
 „ Namque humana ferunt studia hæc pri-
 „ moribus annis
 „ Te cepisse, hilarésque hos tenuisse
 „ jocos:
 „ Et legisse palam. At non his contentus
 „ abire
 „ Ad majora animus, sic tibi cura, fuit.
 „ Juribus indulgisse vacat, quod lector in
 „ almis
 „ Ad sacra Parrhisiis jura statutus eras.
 „ Perpetua hinc concessa tibi est (scio)
 „ laurea Juris.
 „ Ipse equidem vidi testis, adesse juvat.
 „ Quid plura? ad praxim tandem ventum
 „ est, quod & ore
 „ Ingenioque vales, iste Senatus habet.
 „ Non igitur memorem ulterius, sed
 „ præbeat opto
 „ Gallia pro meritis munera grata tuis.

„ Idibus Januariis.

Ora-

baud indignanter addant ac suppleant. Aliquando tamen in GOURMONTII Editionibus (a) erratorum Indicem invenimus.

GOURMONTIUS Editionibus (b) sua gentilitia sæpius Insignia ad (c) initium aut ad (d) finem aut (e) utrobique appendebat; aliquando cum his Epigraphis Gallicè (f) *Tost ou tard, près ou loing, A le fort du foible besoiing*, aut (g) Græcè, (h) ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον, (i) σπεῦδε βραδέως, (k) νόξ, καὶ τότε πρᾶττε, (l) Ἀγαμεινόνοια φρέατα; (m) vel (n) σὺν ταῖς μάσαις, (o) σὺν Ἀθηνᾶ Καὶ Χεῖρα κίνε, (p) τέχνη τύχην ἔσερχε καὶ τύχη τέχνην. Scuto Insignium suorum subscribebat suum nomen [(q) GILLES DE GOURMONT, vel (r) EGIDIUS GORMONTIUS.] Pro (s) Insigni typographico etiam utebatur (t) tribus Coronis Colonienfibus, nonnunquam cum hoc textu ex (u) sacra paginâ, (x) Hebraicè & Græcè:

נער הייתי גם זקנתי
ולא ראיתי צדיק נעוב
וורעו מבקש לחם:

Νεώτερον ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασά·
Καὶ ἔκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον,
Ὅυδε τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητεῖν ἄρτους.

(a) Nul-

Orationem quoque solutam metricâ politiore non fuisse ex locis suprà allatis constat. Sed aliud est Linguam intelligere, aliud eadem uti; optimus ille est & rarus, qui utrumque callet.

(a) Vide ERASMI Moriam; CHAREDA MI Alphabet. Ling. Sanct. &c.

(b) Scutum argenteum tribus rosis centricis, subjectâ Lunâ falcatâ, inscriptum; Scuto additi telamones, Cervi duo coronati & alati; imposita galea cum Angelo, cujus dextra supra caput extensa armatur gladio, sinistra parmam pectori oppositam gerit.

(c) Heb. Gramm. 1508.

(d) SABELLIC. Orat. 1509.

(e) ARISTOPH. 1528.

(f) HOM. Iliad. α. β. 1523.

(g) Heb. Gramm. 1508.

(h) ZENOB. Proverb. ἐπὶ τῶν τὰ θεοὺς πεῖν τισι δίδονται.

(i) De hoc Adagio sæpe prius.

(k) Cogitationem actioni præire oportet.

(l) ZENOB. Proverb. ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων.

(m) Encom. Moria, sinè anno.

(n) Cum Musis, formula bene ominandi. Lere ERASMI. Adag. sub Titul. Ominandi.

(o) SUID. ἐπὶ τῇ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημέναι ἄρκτῃ.

(p) Legere oportet ἔσεξε. Inter metrica Proverbia, τέχνη τέχνην ἔσεξε, καὶ τύχη τύχην. vel invertendo, τέχνη τύχην ἔσεξε, καὶ τέχνην τύχη. Consule SCHOTZII Editionem Proverb. Græc.

(q) Heb. Gramm. 1508.

(r) ARISTOPH. 1528.

(s) ARISTOPH. 1528.

(t) Subscribebat ergo aliquando Sub Scuto Colonienfi (Alphabet. Ling. Sanct. 1532) aut sub insigni trium Coronarum Colonienfium (Lexic. Gr. 1523.) in viâ Jacobâ.

(u) Psalm. XXXVII. 25.

(x) ARISTOPH. 1528.

(a) PLA-

(a) Nullum aliquando Insigne & nullam epigrapham adhibuit. *Græcos* GOURMONTIO characteres duplicis fuisse formæ, uti & *Hebraïcos*, (b) majoris primum, deinde etiam (c) minoris, observo. Libros aliquot ab eo excusos vidi anni indicio destitutos quales (d) GEORGII Trapezantii *Artem Rhetoricam*, (e) ERASMI *Moriam*, (f) *Alphabetum Hebraïcum & Græcum*, (g) CHRYSOLORÆ *Grammaticam*.

Inter eruditos, quorum auxilium in difficili illâ *Græcarum* Editionum curâ expertus est GOURMONTIUS, viros non prætereundi sunt MELCHIOR VOLMARIUS *Erythropolitanus*, & JOANNES

(a) PLATON. *Cratyl.* 1527.

(b) *Hebr. Gramm. & Alphab. Græc.* 1508. GAZ. *Gramm.* 1518. CHRYSOLOR. *Gramm.* 1525. ARISTOPH. 1528.

(c) *Alphabet. Ling. Sanct.* 1532. HOMER. *Iliad. a. β.* 1523. PLATON. *Cratyl.* 1527. *Lexic.* 1523.

(d) Nunc primum in Gallia impressum fuisse docet Libri titulus. In eâ Editione multa passim ex Græcis Scriptoribus loca Græcè citata reperio, quorum longè plura accentibus destituuntur, unde conjicio fuisse priorem ann. 1507. & 1508. Accentus enim postea nunquam ab eo neglectos comperio.

(e) In eâ accentus Græci, quoties opus est, adnotantur; & character proximè accedit ad eum, quo usus est anno 1508.

(f) Eodem forsitan tempore, quo *Gramm. Hebr. & Alphabet. Gr.* 1508. Eadem est utrobique citata excusandi formula, quam prius attuli.

(g) Græco characterē minore excusa produit & longè quàm antea emendatior. Antea prodierat anno 1507. (CHEVILL. p. 250.) CHEVILLERIUS (p. 251.) CHRYSOLORÆ Editionem secundam anno 1511. memorat; illius autem, quam modo citavi, posterioris exemplar nullibi annum indicat.

GOURMONTIUS (in Libris quos adhuc contigit mihi consulere) Ciphras paginis primum anno 1512. (Vide *Lexic. Gr. Lat.* 1512) affixit, quas tamen postea sæpe (ARISTOPH. 1523. PLATON. *Cratyl.* 1527. &c.) neglexit. Signaturas semper adhibuit, Reclamantes ann. 1527. (PLATON. *Cratyl.*) at nullas in quibusdam posterioribus (*Alphabet. Ling. Sanct.* 1512) Virgulâ distinctionis notâ ante ann. 1512

(*Lexic. Græc.* 1512.) vix aut rarò usus est, quæ cum in Epistolâ CHRYSOLOR. *Grammat.* finè anno præfixâ occurrat, illius Grammaticæ Editio anno 1512. priorem non fuisse arbitror. In primis illius virgulæ locum supplebat transversa inter voces lineola, quæ in vetustioribus Libris frequens invenitur.

Alphabeto Hebraïco & Græco (finè anni notâ) adtexuit aliquot versus, quibus emptores invitantur; quod in Libris primævis fieri (*Annal. Typogr.* Vol. I. p. 193.) animadverti.

PETRI ANTO. CAGIANIGI ὠδή.

Ære qui Græcus cupit esse parvo,
Hunc emat parvum properè Libellum,
Græca nam nostris elementa servat
Mixta figuris.

PAULINI CARNEVALI ἐξέσις ad Juvenes.

Ingenui Juvenes, quorum acceptabile
virtus
Delphica vult duplici cingere fronde caput,
Currite, nam Græci refluunt ad nostra liquores
Flumina, quæ mixtis mixta fuere vadis:
Parvo petit: nummos vult: non vult quinque trientes:
Ut faciat lucri Bibliopola parum.

JO. FRANCISCI CRUCI. ἰνδικοσύλλαβος.

Quisquis Græculus esse vult: & optat
Ferre in pectore Græca cum Latinis:
Hunc hunc (si sapit) hunc emat Libellum.

(a) Lege

NES præcipuè CHÆREDAMUS. VOLMARIUS (a) operam suam honesto viro EGIDIO GORMUNTIO, inter Chalcographos hujus Civitatis longè diligentissimo & primi nominis, aliquot dies addixit, curavitque, ut duæ primæ HOMERI Iliados Rhapsodiæ, ad quas enarrandas P. ROSSETUS accinctus erat, collatis aliquot Exemplaribus in manus eorum, qui in hoc Authore operam ROSSETO daturi erant, quàm emendatissimè exirent. Idem porrò sub GORMONTII prælo edidit CHRYSOLORÆ Grammaticam, (b) collato Exemplari, quod ei PETRUS DANESIUS dederat. Hic obiter VOLMARII (c) censuram de Latinâ CONSTANTINI LASCARIS versione (apud ALDUM excusâ) adjicere visum est. — Quòd si LASCARIM obijcias, tantum effecit è regione Græci Sermonis vulgaris & ad verbum, penè dixerim, inepta tralatio ista, ut huic adherentes Lectorem pariter & Authorem cum magno ipsorum dispendio auditores fastidiant.

GORMONTIUS anno 1512. HIERONYMI (d) ALEANDRI curâ adjutus *Lexicon Græco-Latinum* (quod anno 1497. ALDUS ediderat) recudit, at valde auctum & locupletatum. Accesserunt enim vocabula Latina & Græca, Græca & Latina ex Libris ARISTOTELIS de Animalibus, & THEOPHRASTI de Plantis, THEODORO GAZÂ interprete, juxta litterarum ordinem; Elenchus deinde annotationum, quæ in toto Opere inveniuntur; denique Opus claudit Index vocum Latinarum, non verò solarum (quod (e) ERASMO non placuisse antea notavi) sed Græcis junctarum; quo pacto Index ille utilitatis plus, minus tædii & laboris affert Lectori. Licet enim Latinis ALDUS adjecerit numeros Arithmeticos, quibus Græca in Lexico Græco-Latino investigentur, non tamen quod quæris, æquè in promptu est, ac si statim adjiciatur. Præterea in Lexico Græco-Latino Aldino notis Arithmeticis sive ciphris (quas ideo ALDUS in Libri extremitate ut scribat, Lectorem monet) carent paginæ; in Gormontiano, singulæ non modò paginæ sed & voces numeris impressis exhibitæ sese oculis obvias absque ullo operæ ac temporis dispendio offerunt.

Anno

(a) Lege VOLMARII Epistol. ad P. ROSSETUM Poëtam Laureatum, de Collegio nostro Turonensi 1523.

(b) Lege ejusd. Epistol. ad Discipulum suum Pet. XYLOTECTUM; ex adibus BERARDI 1525. BERARDUM Præceptorem suum agnoscit VOLMARIUS in fine HOMER. Iliad. α β. 1523.

(c) Lege ejus Epistolam, in quâ de GA-

ZÆ, APOLLONII, LASCARIS, & URBANI Grammaticis fert sententiam; Petri-que DANESII testimonio confirmat non ullum esse Græcè initiandis Authorem perinde accommodum ac CHRYSOLORAM.

(d) Cujus antea mentio facta est.

(e) ERASMI Epistol. pag. 802. B. C.

(f) Lege titulum ipsius Lexici.

Anno 1523. GORMONTIUS rursus emisit (f) *Lexicon Græcum*, cæteris omnibus aut in Italiâ, aut Galliâ Germaniâve antebac excusis multo locupletius, utpote supra ter mille additiones Basiliensi Lexico An. M.D.XXII. apud CURIONEM impresso adjectas, amplius quinque recentiorum additionum millibus auctum: quibus ex receptissimo quoque Scriptore seligendis plurimum desudârunt, partim GULIELMUS MAINUS liberorum D. BUDÆI Præceptor ut doctissimus ita diligentissimus, partim JOANNES CHÆRADAMUS (a) HYPOCRATES Matheſeos & Græcæ Linguae Professor non pœnitendus.

Huic GULIELMUS (b) MAINUS unam ad FRANCISCUM PON-

(a) En Joannis CHÆRADAMI HYPOCRATIS de suo nomine Epigramma, quod in Lexici initio legitur.

Chæradamus vocor, & (siqua est in nomine virtus)

Hypocrates, parvum vox nihil ista sonat.
Sic mihi, sic patribus nomen, quod sortè ferendo
Ingentis stimulos vincimus invidiæ.

(b) Hæc MAINUS in Epistol. —
Non dubitavi primam ingenii mei secturam tibi mittere. Ea est sylva Græcarum dictionum, quam rudem & inchoatam edere me coegit Egidius GORMONTIUS, qui cum (1) alteram Lexici Græci Editionem adornans sciret mihi permulta esse in Dictionarium meum congesta, quæ partim prælegente mihi BUDÆO exceperem, partim adnotassem, ex Auctorum Græcorum lectione, evicit quotidiano penè convicio, ut ea Lexico suo adjuncta publica studiosorum utilitati evulgarem. — Lexicon dictionibus supra Germanicæ annotationes, plus ter mille atque adeo fueram pluribus aucturus, si mihi aut in urbe aut certè valenti esse licuisset. Sed valetudinis nostra damnum sarcit Joannes CHÆRADAMUS HYPOCRATES ingeniosus planè juvenis ac triplici Lingua, ut nemo non novit, doctissimus, qui Homericâ lectione exorcitus Homericis dictionibus aliisque ex HIPPOCRATE excerptis Lexicon reddidit multò illustrius locupletiusque, & in castigando toto Opere præcipuam quandam operam adhibuit. —

Si quid perplacebit, adscribant BUDÆO, cui quantum in studio Græcorum profeci (siquid profeci) ut Præceptor omnium clarissimo totum acceptum referam necesse est: sin secus, nostra condonet ignorantie & quartana, si videbitur, in cuius carnificinâ dum ego multos jam menses tormenta Ixione graviora perfero, Impressoribus non modo operam præstare ullam non potui, sed ne Opus quidem absolutum perlegere; usque adeo inhospitalem atque intractabilem se mihi exhibuit.

Quoniam vero (2) ERASMUS Epistolam scripsit, quæ huc spectat, ex illa plurima libuit huc transcribere.

IN LEXICON.

ERASMUS Roterod.

Græcæ litteraturæ candidatis S. D.

Facit felicissimus Græcarum litterarum profectus, ut Lexicon jam toties auctum nobis prodierit, nec desinat tamen efflagitari. Debetur omnibus gratia, qui pro suâ quisque portione nonnihil contulerunt. Quanquam nulli minus debere puto, quam ei, qui quo crescerent pagina, multa huius generis adiecit, (3) Ἀἴψα nomen proprium & (4) Κέρε nomen insulæ. Utinam Guilhelmo BUDÆO vel libuisset, vel vacasset huic negotio nonnullam temporis portionem decedere, præsertim in annotandis Græcorum tropis & idiomatibus. Nec enim est alius Græcanicæ supellestilis doctior. MAINO non parum debemus, ac malè precamur invidæ febri, quæ studiosis eam utilita-

1012

(1) De primâ ann. 1512. dixi prius.

(2) ERASM. Epistol. pag. 802.

(3) Vox illa in Lexico notam gerit, quâ suâ ab aliis distinxit MAINUS.

(4) Vocem hanc in Lexico non reperi.

PONCHERIUM Episcopum *Parisiensem*; JOANNES CHÆRADAMUS duas Epistolas, ad FRANCISCUM *Galliarum* Regem alteram, (a) alteram ad GULIELMUM PARVUM Episcopum *Trecensem* præmisit. CHÆRADAMUS etiam ad finem adjecit de notis arithmeticis Tractatum JOANNI NERVET Episcopo *Magarensi* inscriptum.

CHÆRADAMUS in PLATONIS *Cratylō*, quem GORMONTIUS anno 1527. Græcè edidit, JOANNEM CLERICUM *Bathoniensem* Episcopum *Angliæ* Regis Oratorem Græco salutat Epigrammate, quod quicumque legerit, fatebitur non leviter dormitasse aut Typographum aut Poëtam. Ne autem utrumque falsò accusasse videar, en tria ex illis septemdecim, quibus constat Epigramma, carmina.

Υ. 3. ἢ ἐπὶ πολλὰ μογῆς τε πολὺν χρόνον, κ' ἡμᾶς πάντας

14. Δεῖτε ἐρευνώμενός σοι (b) πλάτων πέμπεται αὐτῷ

17. εἴποτε σέο λάθοιτο κέαρ (c) μόν, μοῖς λαβοίμην

Ecce

tem reddiderit maligniorem. Habes, Lector, in hoc Volumine quicquid diversis locis ac temporibus ab aliis fuerat additum, ne his quidem pratermissis, quæ nescio quis ociosè, ut diximus, adjecerat. Ad summam autem prius editorum accessit ingens vocabulorum numerus, ex optimis Auctioribus selectus per Jacobum CERATINUM, qui, quod est rarissimum, exactam utriusque literaturæ peritiā cum incredibili modestiā copulavit. Hujus accessionem cum conferrem eum aliorum auctariis, quæ in proximā GURMUNTII Editione fuerant addita (nam hanc CERATINUS noster non viderat) miro modo vix ullam vocem ab hoc annotatam comperi, quam illi priores occupassent. — CERATINUS impulsu nostro laboris hoc susceperat, alioquin à nullo magis abhorrens. Qui nisi tam procul abesset, haberes Præfationem aliquanto minus jejunam. Quanquam & ipsi dictiones adjecimus nonnullas, adjecturi permultas, si vel paucorum dierum ocium contigisset. Scimus hoc laboris genus esse minime gloriosum, præsertim quum pauci reputent, quot Auctores sunt excutiendi, ut voces aliquot ab aliis præteritas seligas. Verum, hoc plus debetur illis gratiæ, qui publicæ utilitatis gratiā non detrectant ingloriam ac molestia plenam industriam. Veterem Indicem, qui verso dictionum ordine ex Latinis indicabat

Græcas, omisimus velut inutilem, ac nihil aliud quàm onerantem Volumen. Primum ille, qualis qualis erat, mutilus erat, nimirum tantum eas dictiones complectens, quas ALBUS primā dedit Editione. Qui si perficiatur, duplicari Voluminis magnitudinem necesse est. Nec tamen hujus ullum usum video, nisi si quis meditetur Græcè scribere. Atqui ea facultas ex Auctioribus petenda est, quæ ex Dictionariis infeliciter peteretur. ALBUS ipse quondam à me rogatus, cur Indico tam operoso pariter & ocioso duxisset onerandum esse Codicem, nihil aliud respondit, quàm hanc difficultate deterritos fuisse Editionis amulos. Proinde nemo minoris æstimet hoc Volumen, cujus sarcinæ nonnihil detractum est, utilitati multum accessit. Bene valete. Basileæ 1. Julii Anno 1524.

(a) CHÆRADAMUS in hac Epistolâ scribit se juvenili ætate concitum multos & elegantes Authores Græcos publicè professum, & id sex annos. Mox succedentibus annis ceptum à se studium ἐν ἑραπεινικῇ Γαλήνῃ, & Hebræis litteris penitus fuisse intermissum.

(b) Hujus vocis primam productam nullibi adhuc legi, sed sæpius correptam.

(c) Ubi has voces [μὲν & μοῖς] legerit, nescio. Facile restituentur, si repositis μὲν, ἡμῶς.

(a) In

Ecce etiam unum ex Decasticho ad RAULINUM SEGUER-
RIUM (ραυλίνω σηγουερήω Κυρίω μεγαλλύλης) Epigrammate, quo
CHÆRADAMUS hoc PLATONIS Opusculum concludit:

ψ. 8. Καὶ πᾶσα πρᾶξις ἀληθάνδρε Θεῷ ἀνδανὶ θυμῷ

Eidem SEGUERIO (& eodem forsan tempore, eadem certè
characterum formâ, (quamvis annus non indicetur) CHÆRADA-
MUS dedicavit CHRYSOLORÆ Grammaticam ex Officinâ GOR-
MONTII prodeuntem.

Anno 1532. ex GORMONTII prælo exivit JOANNIS CHÆ-
RADAMI *Alphabetum Linguae sanctæ, mystico intellectu refertum*, PAU-
LO CARRETO Cadurcensi Episcopo ac Comiti nuncupatum. Hanc
Dissertationem (a) PAULUS PARADISUS Venetus Hebraicarum
litterarum Regius Interpres laudavit.

GORMONTIUS multos in Arte sibi adscivit diversis tempori-
bus socios; anno 1509. (b) NICOLAUM DE PRATIS; 1510.
(c) FRANCISCUM REGNAULT; 1511. (d) HEYMONEM
LE FEBVRE; anno 1512. (e) MATTHÆUM BOLSECUM; an-
no 1517. (f) JOANNEM DE PRATO ac JACOBUM LE MES-

(a) In Dialogo suo *de modo legendi He-
braicæ* ann. 1534. p. 18. — In
REUCHLINUM incidisti *de arte Cabbalisticâ*
— Nemo alius nostrâ tempestate scripsit
de litterarum interpretatione, præter hos quos
jam recensero. — Unus est FRANCIS-
CUS GEORGIUS Patricius Venetus, vir
nobilissimus atque religiosissimus, qui in suâ
Harmoniâ Mundi litterarum nomina expo-
nit. Alter est GALATINUS, in eo Libro,
quem contra Judæos inscripsit, amplissimè de
litteris disceptavit. Tertius ac postremus
CHÆRADAMUS noster, vir sanè nobilis,
in Libello, quem Alphabetum mysticum
appellat, Scriptores omnes veteres utriusque
Lingua peritos in eo scribendi genere adæqua-
vit.

(b) Præclarissimum Antonii SABELLICI
Orationum opus non segnè accuratione à men-
dis tersum impressit diligens ac peritus Chalco-
graphus Nicolaus DE PRATIS in inclyto
Parrhisiorum Gymnasio; quod venale repe-
ries apud Egidium GORMONTIUM.

De eo LA GAILLE p. 84.] „Nicolas
DES PREZ imprima pour Jean PETIT,
„VALERIUS MAXIMUS &c. in octavo en

„1513. NYDER *Confessionale*, seu Ma-
„nuale *Confess.* in octavo & pour Pierre
„GAUDOUX PLUTARCHI *Vita Lat.* in
„fol. en 1521. BARTHOLOIS in *Sentent.*
„in folio en 1516. imprimé pour Jean
„FRELLON.

(c) PLIN. *Epistol.* de quo Libro antea
dictum est, ubi fit mentio Francisci REG-
NAULT.

(d) PLIN. *Epistol. Panegy. & de Vir.*
Illustr. cum CROCI Epistolâ præfixâ. Le-
ge CAILLE p. 83.] „Emond LE FE-
„VRE fit imprimer la Vie des Peres re-
„nommez en plusieurs terres & pais, in
„folio en 1517. le *Siecle doré*, contenant le
„temps de paix, amour & concorde, in
„quarto en 1521.

(e) Præclaro huic & laborioso Operi [Lexi-
ci scil. de quo prius] suprema imposita est
manus industriâ & impendio proborum viro-
rum Egidii GORMONT & Matthæi BOL-
SECI Bibliopolarum Parisiensium. BOLSE-
CI hujus non meminit Joannes LA CAIL-
LE.

(f) *Benedictina* Parisius per Joannem DE
PRATO ac Jacobum LE MESSIER in vi-

MESSIER ; anno 1518. (a) JOANNEM DE GORMONT fratrem. Inter ÆGIDII GOURMONTII socios emicuerunt (b) PETRUS VIDÆUS & GODOFRIDUS (c) TORINUS.

PETRUS VIDÆUS *Vernoliensis* (d) Artium Magister anno 1519. inclaruit : & Typographiam usque ad annum (e) 1543. exercuit. Labores suos typographicos communicavit cum plurimis aliis ; (f) CONRADO RESCH anno 1519, & (g) 1522. ; GALIOTO PRATENSI anno 1519 ; (h) JOANNE KERVER & CON-

to Olearum sub Interfignio Sancti SEBASTIANI prope Collegium Cluniacens. eorumque expen. nec non Egidii DE GORMONT in vico Sancti JOANNIS Lateranens. à regione Collegii Cameracens. impressa, per eosque pro modico are communicanda, summamque curâ ac diligentia exarata.

CAILLE p. 93.] „ Jacques LE MES-
„ SIER imprima, pour Jean PETIT,
„ JOANN. MAJOK. in Sententias, in fo-
„ lio 1521. Ce Livre est fort estimé en-
„ tre les Savans, & est la seule édition.
„ QUINTE CURCE, Histoire d'ALEXAN-
„ DRE in folio en 1530. le VIRGILE tra-
„ duit en François in folio en 1532.

Joannis DU PRE mentionem feci in Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 189. Quâ cognatione (si modò ullâ) se invicem attigerint Typographi illi, qui à prato nomen duxerunt, Joannes, Nicolaus, & (de quo deinceps) Galiotus nondum compertum habui.

(a) CAILLE p. 89.] *Utriusque Juris Introductorium.* GOURMONTII tres fue-
re fratres, Ægidius, Joannes & Robertus. Robertum cum Ægidio quosdam Libros impressisse affirmat LA CAILLE p. 77. qui eum Artem exercuisse anno 1502. scribit. Anno 1508. ex ædibus Gourmontianis prodire *Fausli ANDRELINI de BALBI fugâ, Ecloga & Epistola*: quibus præfiguntur Gourmontiorum gentilitia Insignia subscripto nomine ROBERT GOURMONT.

Anno 1518. FR. PHILELPHI *Satyræ centum* per Robertum & Joannem GORMONT fratres, in almo Gymnasio Parrhi-
siorum.

CAILLE p. 89.] „ Jean GORMONT
„ frere de Gilles & de Robert, avoit pour
„ marque ses armes, qui étoient trois Ro-

„ ses, deux en chef, & une en pointe ;
„ au dessus, *Spes mea Deus*, & au tour,
„ *Qui n'a suffisance n'a rien. Chacun soit*
„ *content de ses biens.* „ Ægidius autem
GOURMONTIUS & frater Robertus tribus
Rosas supponebant Lunam falcata. Præ-
terea tres Rosas non eodem situ, sed ille
ιουδαϊκῶς, hic *κρῑστῶς* schemate dispo-
nebat.

Ægidio fuere duo filii, Joannes & Francis-
cus. CAILLE p. 81. Sed de his &
Hieronymo GORMONTIO postea suo
loco.

(b) Ann. 1528.

(c) Ann. 1529. ubi de TORINO dicitur.

(d) CAILLE p. 90.] „ VIDOUVE
„ prenoit la qualité de Maître es Arts, en
„ mettant à la fin de ses Livres, *Artium*
„ *Magister*, comme on le voit à la fin de
„ LEOBINI DALLERII de *Mandatis*
„ *Apostolicis* in octavo en 1521. En effet il
„ étoit habile-homme & savant, comme
„ il paroît par plusieurs Epîtres dédicatoi-
„ res, qui se voyent au devant des Livres
„ qu'il a imprimez.

(e) CAILLE p. 90.] „ Il est mort
„ vers l'an 1543. „ At vidi Primum Li-
brum Petri ALITIS apud P. VIDOUVÆUM
ante Collegium Remense 1543.

(f) BECICHEM. in C. PLIN. in *Of-
ficinâ impressoriâ* Petri VIDOUVE *chalcogra-
phiariæ artis peritissimi, impendio & are* Con-
rardi RESCH Alemanni *Academia Parisien-
sis Bibliopola.*

(g) FR. PATRITII *Enneas de regno*,
operâ Petri VIDOUVE *chalcographiarie artis*
peritissimi, impensis GALIOTI à PRATO
Academia Parisiensis Bibliopola.

(h) CAILLE p. 90.] *ECHII de prima-
matu PETRI.*

CAILLE

CONRADO RESCH 1521; (a) REGINALDO CALDERINO 1524; (b) ÆGIDIO GOURMONT 1528. & (c) 1529; (d) PONCETO LE PREUX & GALIOTO PRATENSE 1530; DIO-

CAILLE p. 90. 91.] „ John KERVER „ fils de Thielman (de quo Vol. I. Annal. „ Typog. p. 305.) fit imprimer par Emond „ LE FEBVRE en 1521. Il avoit deux „ freres Jacques & Thielman. Il avoit pour „ marque la Licorne.

(a) JAC. STUNIC. *advers.* ERASM. apud P. VIDOUÆUM, *sumptibus* Conradi RESCH, *ubi vaneunt sub Scuto Basilienfi.*

(b) TEXTOR. *Epithet.* Typis Petri VIDOUÆI & *impensis* Reginaldi CHALDERINI.

(c) ARISTOPHAN. *Comæd. Græc.* *ἐτυπώθη ἐν Λευκεσίᾳ Παρήστῳ ἀναλάματι* „ *Ἐγιδίῳ Γουρμόντιᾳ διὰ παραίνεσιως καὶ ἐπιμελείας Ἰωάννης Χερδάμης, πότῳ δὲ καὶ δεξιότητι Πέτρου Ουιδουαίου.* Hæ Comædiæ eodem quidem anno omnes, sed singulæ seorsim excuduntur. Singulas CHÆRADAMUS Epistolis Græcis dedicavit, PLUTUM Joanni CLERICO, NUBES Thoma WINTERO, RANAS Petro DANESIO, EQUITES Joanni VIOLLEIO, ACHARNENSES Joanni TARTASSO, VESPAS Antonio LAPITHEO, AVES Nicolao BERALDO, PACEM Joanni RUELLIO, CONCIONANTES Gulielmo COVINO.

(d) Vidua Christiana ERASM. & LACTANT. *de Opific.* *impensis* Ægidii GOURMONTII *sub pralo* Vidouæo. Titulus Libri præfert ann. M.D.XIX. sed ad finem Vidue legitur M.D.XXIX.

(e) STEPH. AQUÆI *Comment. in* PLIN. *Histor.* Apud Galliotum PRATENSEM *sub primo pilari Aula Regiæ.* Typis ac characteribus Petri VIDOUÆI *impressa, impensis honestorum virorum* Ponceti LE PREUX (de quo prius) & Galioti à PRATO *Universitatis Parisiensis Bibliopol.*

PETRI VIDOUÆI
Chalcographi de *Commentariis*
in PLINIUM à STEPHANO AQUÆO
editis *Epigramma.*

Dum facere *Hermoleos* medicinam Barbarus optat

Non paucis lacero vulneribus *Plinio* :
Perlæsum, gravius conjecta vulnerat arte,
Nec minus incauta plurima turba manu :
In tantum ut Latio jam deploratus, abiret :
Ob multa in stygiis vulnera fessus aquas.
Sed deploratus, renovato corpore, vivit :
Huicque cicatricum jam periere notæ.
Namque hic *Asclepius*, nullis non artibus

ingens,
Cuncta salutiferâ vulnera lenit aquâ.
Quâ, inquis Lector, aquâ? medicâ, plâ-
néque salubri :
Unde & cognomen fata dedere viro.

Vix patietur Etymologia vocis (*Asclepius* Ἀσκληπιός) syllabam antepenultimam corripi.

Et ad Libri calcem :

PETRUS VIDOUÆUS Vernoliæ.
Lectoribus S.

Oblatum mihi est Exemplar manu exaratum Viri cordatissimi, Exemplar inquam præclare quidem lectionis, à STEPHANO AQUÆO Equite eruditissimo, in omnes PLINII libros concinnatum, typis tam raptim ac saltuatim scriptis, ut nemo sit tam lyncæus, qui non in his cecutiat. Unde conficere licet strenuum illum virum partim bellicis in rebus, partim domesticis rebus (ut is mihi retulit) id operis condidisse. Quod impressum contuli Exemplari, ac insigniores mendas, quas putavi maximè ingenerare posse nauseam Lectoribus excerpti eâ, quâ potui, diligentia, adeo ut nulla supersint, quæ non facillimè à mediocriter eruditis videri possint. Non admirandum profecto est, si quæ nobis ex hoc novitio & nusquam viso Opere sese sugesserint, quando multa sint Opera pluries excusa, plena tamen errorum, quare boni exoro consulatis.

* Par sit fortuna labori.

GA-

* Hoc lemma Latine & Græcè [τὸ πρὸν ἀποκατέταται τὸν τόπον] affixit ad calcem PAULI OROSTII Historiarum, quas anno 1524. impendio JOANNIS PARVI excudit.

(a) DIONYSIO L'ESCUIER & PETRO GROMORS 1538; (b) JOHANNE PARVO & JOHANNE ROIGNY 1539; & (c) VIVANT GAULTHEROT 1542.

VIDOEUM fuisse diligentissimum liquet ex (d) ipsius verbis : *Duo sunt, candide Lector, quibus in primis insistendum habeat fidelis Typographus, ut ejusmodi Libros in lucem emittat, qui voluptati, atque usui legentibus esse possint; ut eosdem Libros, nisi castigatos, & emaculatos à se exire non patiantur, ne frequens hæsitatio lectorem malè afficiat. Utrumque quâ potuimus diligentia curavimus. Quum enim viderim permultos Græcis*

Galiotus à PRATO Parisiensis, Librarius juratus, inclaruit primum anno circiter 1514. Simonis COLINÆI operâ ann. 1541. in Bibliis Vulgat. excudendis usus est.

CAILLE p. 85.] „ Galiot DU PRE a „ composé plusieurs Ouvrages, Préfaces, „ Avis & Epitres dédicatoires, qui se „ voyent au devant des Livres qu'il nous „ a laissés. Il fit imprimer le grand Coûtumier de France, & l'Instruction & maniere de proceder és Cours de Parlement par BOUTILIER, in folio en 1524. On voit dans le commencement de ce Livre ce plaissant Diction :

*Le Baillif vandange, le Prevost grappe,
Le Procureur prend, le Sergent happe,
Le Seigneur n'a rien, s'il ne leur échappe.*

„ Il a été un des Libraires qui a le plus „ fait imprimer de son temps, en quoi il „ s'est fait distinguer des autres Libraires. „ Il avoit pour marque une Galiote, faisant allusion à son nom, avec ces mots : *Vogue la Galère.* Il laissa deux fils, nommez Pierre & Galiot.

(a) GUL. POSTELL. *Linguar. duodecim Alphabet. &c.* prostant Parisiis apud Dionysium L'ESCUIER sub Porcelli signo, vico Hilario, è regione Divi HILARII. Excudebat P. VIDOUÆUS Vernoliensis, typis ac characteribus suis. GUL. POSTELL. *Grammatic. Arabic.* Venæunt Parisiis apud Petrum GROMORSUM, sub Phœnicis signo, prope Collegium Remense. GUL. POSTELL. *de Hebr. Antiquitat.* prostant Parisiis apud Dion. L'ESCUIER excud. P. VIDOUÆUS.

Hic Liber primus cum tot Linguarum

Orientalium varietate Lutetia excusus est. Præter enim Hebræicos, habemus etiam Syriacos, Samaritanos, Arabicos, Æthiopicos, Servianos, Illyricos, & Armenos characteres. Hoc Opus POSTELLUS, quod aut in senium servare aut omnino suppressere volebat, edidit suavis * Michaelis SCUTARIUS, qui repugnantem compulit ad editionem, & ipse in eâ aliquam diligentia & sedulitatis partem habuit.

Petrus GROMORSUS cum viduâ REMBOLTI ann. 1519. artem exercuit, (CAILLE p. 90.) suamque operam Joanni PARVO & Francisco REGNAULT ann. 1520. accommodavit. Anno 1523. (in Bello ERASMI excudendo) socium habuit PARVUM. & 1529. Petrum GAUDOU (de quo postea) in Græcâ GAZÆ Grammaticâ quæ in minore formâ (120. ut vocant) characteribus minutis sub utriusque nomine exivit; cum brevi ad Lectorem Præfatione. — GAZÆ Libros, quod sapius ab omnibus legerentur, excudi magnâ operâ curavimus, ut res litteraria auctior fieret & familiarior.

(b) Paraphras. Philosoph. Natural. apud Joannem ROIGNY (de quo postea) typis ac characteribus Petri VIDOUÆI. Quamvis in eo, quod vidi, Libri hujus Exemplari Joannis PARVI nomen disertis verbis non exprimitur, in fronte tamen ejus Insigne & Lemma apparent, nempe *Lilium* cum Litteris I. P. & adagio *Petit à petit.*

(c) Psalmi Penitent. cum not. Jo. PICT. excudebat P. VIDOUÆUS Vernoliensis sibi & Vivant GAULTHEROT.

(d) Lege ejus Epistol. ad Lector. in ORI APOLLINIS Hieroglyphicis. 1521.

(a) Alexant

* Lege ejus Epistolam huic Libro præfixam. Forfan Michael SCUTARIUS Dionysii L'ESCUIER (i. e. Scutarii) affinis fuit.

Græcis disciplinis addictos voluntate ipsâ, Librorum tamen penuriâ, vel caritate potius ab eisdem ipsis deficientes, nullâ rerum difficultate, nullâ laborum molestiâ, nullo denique sumptu (quæ res non paucos nostræ tempestatis Typographos solet avertere) commoveri potui, quò minùs commune magis, quàm privatum in promovendis bonis studiis commodum spectarem.

VIDOEI Insigne typographicum erat Fortuna, cum his Epigraphis [*Audentes juvo & Par sit Fortuna labori*] suoque nomine subscripto P. VIDOVÆ.

Rei Typographicæ in Græcis & Orientalibus Linguis progressum Parisiis vidimus. Aliæ quoque adeundæ sunt Urbes, ubi feliciter excultæ fuerunt.

Ferrariæ anno 1510. JOANNES MACIOCHUS (a) BONDENUS Lexicon Græco-Latinum, copiosum quantum nunquam antea, unâ cum variis annotationibus, & Dictionario Latino-Græco, ope JO. MARIE TRICÆLII excudit. Quò autem utriusque meritum & industriam Lector meliùs intelligat, ipsorum verba hic inseruisse non pigebit.

(b) JO. MACIOCHUS Reveren. Patri

NICOLAO SIGNORELLO Priori Carmelitarum Ferra.

Nihil est, Pater observan. quod minùs putem ad hominem liberum pertinere quàm otio, ac desidîa tempus traducere, neque ullum habere vitæ argumentum præter annos. Quæ ratio fecit, ut vel ab ineunte ætate, id quod LIVIUS DRUSUS olim dixit, ferias mihi nunquam indixerim, & mecum ipse semper cogitaverim, quo maxime possem modo cives & populares meos promereri. Cujus voti facultas nusquam se uberius ostendit quàm in hac arte exprimendi æreis notis ingeniorum monumenta. Hæc enim facile potest omnes ætates, non minùs ante actas quàm præsentis, & post futuras singulari quodam beneficio obligare, dum veterum memoriam propagat, nostrorumque hominum, & ipsius posteritatis animos instituit. Hanc ego itaque occasionem utrâque manu (quod aiunt) arripui. Quùmque antehac aliquot ex hoc litterario penore Volumina exprefferim minimè poenitenda, & quæ plurimum (nisi me amici fallunt) ab iis, qui Romanas Musas amant, expetuntur; statui hanc in re omnem ætatem transigere, nec profectò à Dîs immortalibus annorum amplius mihi dare velim, quàm dum ad hanc provinciam obeundam idoneus deprehendar. Molior enim animo, quantum erit in me, studiosis magna præsidia comparare. Atque utinam votis fortuna respondeat. Spero enim fore aliquando, ut bene litterati homines nostris conatibus gratias agant. Neque hoc desiderium nostrum debet cuipiam invidiosum videri: quandoquidem in medio posuit Deus omnia campo.

(a) Alexandri BONDINI mentio facta BENUS fuerit affinis, nescio.
est Vol. I. Ann. Typ. p. 239. cui an hic Bon-

(b) Libro hæc præfigitur Epistola.

(a) In

campo. Certè nos minimè iis invidemus, qui ante nos hanc operam præri-
puerunt, neque odio habituri sumus, si qui post nos arripient. Nullus enim
tum demum ad metam niteretur, si sequenti cedere, aut præcurrentem lice-
ret odisse. Et profectò hæc ejus generis sunt, quæ si etiam minimè asse-
quaris, abunde tamen magnificum sit, voluisse. Nos certè neque studio
neque impendio huic rei deerimus. Habemus etiam viros clarissimos, &
splendidissimos Professores, qui nobis operam, & lucubrationes suas polli-
ceantur. Habemus & JO. MARIAM TRICOELIUM Juvenem doc-
torem nescio, an diligentior, qui perpetuò ac domesticè quasi pro hujus
militiæ nostræ statione excubat. Cujus ego laudes parcius prosequor, quòd
tu eas faciliùs legendo possis agnoscere, quàm ego scribendo explicare; nec ta-
men ita mea verba velim intelligi, quasi nulla labes toto opere deprehenda-
tur. Divini enim propè hominis hoc præstare. Optimùmque illum Librum
semper existimavi, non in quo nihil erroris, sed perquam paucillum posset
inveniri. Nullius aut patrociniū magis arrisit, sub quo hic dictionum
thesaurus prodiret, quàm tuum, vel ob magnitudinem tuorum in me meri-
torum, vel quòd nemo promptius, aut sæpius me ad hoc negotium excitavit:
his accedit, quòd nullus potest locupletius hoc desiderium nostrum adjuvare,
propter instructissimam Bibliothecam vestri Ordinis. Tum vero ea est vitæ,
ac morum sanctitas, id acumen ingenii, ea humanitas, ut si minùs hæc
nuncupatio tuis beneficiis virtutibus certè debeatur. Post sacras igitur lec-
tiones si quid otii nancisceris, hæc nostratia attinges. In quibus vel si aliud
nihil te oblectaverit, novitatem certè ipsius rei (nos enim primi in hanc
Urbem Græcam expressionem attulimus) plurimum gratiæ allaturum confidi-
mus. Bene vale. Ferr. Tertio Nonas Aprilis. MDX.

(a) JO. MARIA TRICOELIUS Æquinas.

Non potui diu otiosus esse, viri studiosi, tametsi homuntio, animadvertens
quantum reliquis omnibus humanum genus suapte naturâ præstans inscitiam
miserrimum premeretur. &c. Servato Græcarum litterarum ordine Græ-
cam expositionem Latinis, nos sanè non fecimus, sed inventam curavimus.
— multa conspersimus — non vulgaria, minimèque aspernanda —
licet antiqui Scriptores nobis multam opem suppeditare potuissent, non tamen
piguit & nostrorum temporum uti testimoniis, nec gloriæ posteritatis invidi-
mus, quando nos maximè ex eâ hominum cohorte sumus, qui naturam ef-
fectam putant, nec ea nunc ingenia educare posse, quæ olim veteres admira-
bantur. — Quotidie clarissimum aliquod ingenium subolefcit, qualia
multa in hac Urbe conspicimus. Quis enim, rogo, gravitate & discipli-
narum ferme omnium, quæ ad hominem liberum pertinent, cognitione NI-
COLAO LEONICENO præstantior? Quis LUDOVICO BONA-
CIOLO acutior, aut consultior in omni Naturæ indagine? Quis CÆLIO
CAL-

(a) In initio Diction. Lat. Gr.

Tem. II.

P

(a) In

CALCAGNINO in utrâque humanitate eminentior? Quis occurrit admirabilior, seu prorsum seu vorsam condât, quis copiosior? Quis totius Antiquitatis observantior? cujus consuetudine tam libenter perfruor, ut quoties unâ in re litterariâ versamur (versamur autem frequenter) ad summam voluptatis nihil omnino putem deesse, aded ut dixeris cœlitus **TRICÆLIUM COELIO** conciliatum. Postremò igitur nostro Marte Opus hoc, aureum puto, nobis sanè laboriosissimum confecimus, ubi non defuit **BAPTISTA PISO**, Juvenis utroque nomine dignissimus, & **MATTHEUS BROCARDUS** adolescens ingenuus, qui suam & sedulitatem, & diligentiam hâc in re accuratè admodum præstiterunt. Sed ad rem parumper redeamus. Scitis alios Libros Græcæ Linguae expostores, vel universim Græci, vel quia à Græcis litteris exordiantur, tantum illis conducere, qui Græcos Autores possunt jam jam legere. Hic noster & his, qui sciunt Græcas, faciet, & illorum, qui vel solum etiam elementa Græcorum dignoscunt, maximi intererit, eò plûs sanè, cum omnes, qui Græcas litteras apud nos aggrediuntur, Latinarum haud sint ignari. &c.

(a) **JO. MACIOCHUS** Lectori S.

Cum huic Dictionario summam manum imponerem, studiose Lector, contigit id, quod minime sperabam, ut patriam hostis utrinque diris, ferroque oppugnaret, intrâ Barbari præsidii nomine acciti vexarent, pestilentia perstringeret, aquarum inopia, frangendique fruges difficultas annonam allideret. Quæ res ab hâc impressionis munere paulisper animum deterruere. Et licet satîs compertum habeam propediem τοῦτο καλῶς ἰστέον, hâc unâ spe nîsus, quod nulla unquam nimia calamitas diuturna esse potuit, faciam tamen cum his laboribus paucorum mensium inducias, secedamque interea ab his castris, non transfuga, sed causarius, rediturus mox, cum Deorum benignitate fortunæ litatum intellexero, instauratis auspiciis, & longè fortius impressionem in barbariem factururus; nec enim huic unquam militiæ muntium mittam, cui perpetuò nomen adscripsi. Vale. Ferrariæ, Quinto Calendas Octob. M.D.X.

Ferrariæ per **JOANNEM MACIOCHUM** Bondenum ad Quintum Calendas Octobris M.D.X.

TRICÆLIUS.

Habetis Expositionem qualemcunque perproperam, tamen ut vix suffecerimus tantumdem verborum conquirere, quantum perproperi artifices presserint. Ipsos enim pressores appellari scitis. Ignoscetis igitur si quidquam ineruditum vobis occurrerit; profectò enim, nisi tempus, diligentia (ut reor) minimè nobis defuisset. Poteritis vos hoc non excusare solum (doctis loquor) sed laudare extremâ vocali litterâ perlectâ. At quin hoc tam perproperâ festinatione conficeretur, non fuit in nostro arbitrio. Quid plura? alibi quantus sit **TRICÆLIUS**, spero, cognoscetis. Valete: ac expectationem

(a) In fine.

(a) Ma-

tionem unâ cum nostrâ operâ sistite. Quenam nunc sint temporum condiciones, videtis. Bella furiant. Divinis interdixit Pontifex. Vagatur contagio. Verum interim conquiremus Libros. Spero post has ingentes turbas, exautoratis rebus Martiis, Scriptoris alicujus veterani, ut sic dixerim, spectatæ virtutis, vel recentioris probæ indolis, ac strenuissimæ, factu delectu, litteraria signa pandemus. Iterum Valete.

ANGELUS FANUCIUS Sacerdos Lucensis

TRICÆLIO TORQUATO S.

Compulsus amore amplissimæ virtutis tuæ, eximiæque humanitatis, clarissime mi TRICÆLI TORQUATE, profectò quin tui amplissimi nominis laudem aliquid prædicarem, continere me minimè potui, cum scilicet tot, & tantos labores in hisce corrigendis, tum Græcis, tum Latinis Operibus, quæ nunc JOANNI MACIOCHIO conficiuntur, videam perpeti, maximâ quidem diligentia (ut vix dici queat) adhibitâ. Sed in eo potissimum es admirandus, inveniendarum scilicet aptissime Græcarum dictionum modo, perspicaci solertiâ, miroque ordine abs te invento. Quo cum Græcis cupientibus nihil melius, nihil jucundius, nihil denique amabilius afferri queat, moriar nisi de humano genere, quod totum possit hic tuus labor honestare, satis superque bene mereris. Contemptis his igitur omnibus, qui livore ac malevolentia compulsi gloriæ tuæ detrectare student enitere veluti cœpisti, contende, & effice, ex quo profectò tuum tuorumque posterorum nomen celeberrimum immortalitati jure merito commendabitur. Vale, nec tui ANGELI FANUCII immemor.

Clari hujus Typographi Insigne erat Corona, sub scriptis litteris I. M.

Anno postea 1517. LIBANII Sophistæ (a) Exercitamenta Rhe.

(a) Μελέται: de filio exheredato; de DEMOSTHENE ab arâ misericordiæ abstracto; de patre filium occidente; de avaro thesauri inventore; Judicium NEPTUNI adversus MARTEM, & MARTIS adversus NEPTUNUM; de divite se naviter gerente; de paupere divitem accusante; de Rhetore obsidionem amoliente; de redivitu LAIDIS; de ARCHIDAMO accusato; de fratre egregiè se gerente; de fratre Philadelpho; de condemnato exilium petente; de avaro filium exheredante; de TIMONE ALCIBIADEM accusante; de patre generum & filium occidente; de præfecto advenam interficiente; de moroso; de parasito; de MENELAO apud Trojanos pro HELENâ perorante.

Δίνοι: de suâ fortunâ; ad juvenes; de DIANÂ; de infatiabilitate; de ARISTOPHANE; ad JULIANUM. Monodia ad NICOMEDIAM; ad JULIANUM; contra LUCIANUM; Vituperatio iræ; Laudatio Bovis; Comparatio urbis & ruris. Ecphrasis cursûs heroum, calendarum, ebrietatis, belli, alterius tabulæ in curiâ: quod ditescere injustè quàm inopem fieri infelicius; & de amicis.

De LIBANII editione Ferrariensi FEDERICUS MORELLUS in suâ habet hæc; —ecce LIBANIUM Sophistam agnoscis? Non hunc, inquis, tantæ molis, tam crassum, ac numerosum; sed Ferrariensem macrum, μολύβδινον, typorum maculis πικρόν, operarum mendis scatentem. Vah! dolent adhuc oculi

Rhetorica Græcè primum excudit idem MACCIOCHUS ; cum CÆLII CALCAGNINI ad SOTERIANUM CAPSALEM Epistolâ. Hic SOTERIANUS (a) nuper in Italiam proficiscens ex mediâ (ut aiunt) flammâ LIBANIUM extulit ; & nusquam iudicavit honorificentius excipi posse, quàm apud HIPPOLYTUM Cardinalem Es- tensensem.

Anno 1518. Basileæ ANDRÆAS CRATANDER cum SERVATIO CRUFT Jo. (b) OECOLAMPADII (c) *Dragmata Græcæ litteraturæ* ; ORPHEI *Argonautica* Græcè cum metricâ Latinâ interpretatione solus anno 1523. impressit. In ejus typographicâ Officinâ operam navaverunt (d) JOANNES SICHARDUS, (e) HIERONYMUS GEMUSÆUS, & (f) JOANNES OECOLAM-

PA

seculi ex tristis illius inamœna, cara tamen, Editionis lectione.

(a) Lege CALCAGNINI Epistolam.

(b) Hic in Epistolâ ad HARTMANNUM HALLUVILERUM præfixâ de CRATANDRO sic scribit. — *Dragmata hæc Andrææ CRATANDRO, novo Typographo, mira diligentia & ardoris, in promovendis literata literature studiis tantopere pro nostrâ veteri consuetudine expositulanti, edenda tradidi.*

(c) Hæc accuratius recognita ad prelium anno 1523. revocavit CRATANDER cum brevi ad studiosos præfatione ; quam ita concludit — *Hujusmodi rationem studiorum amplectere, & paruisse monenti nunquam poenitebit, qui cupio non solum ut Libros, sed ut modum fruendi litteris à me compares.*

(d) Ejus Epistola ad Matthiam à SACRACASTRO Officialem Trevirensensem habetur ISYCHIO in *Levit.* apud CRATANDRUM ann. 1527. excuso præfixa ; cujus id est principium ; *Dum tu istic exscribendis, ego verò hic excudendis Libris, pro se uterque nostrum strenuè operam navat, nescio, an nos gratia, non dico jam digna, sed ulla sequatur. Ad me quamvis hoc parum attinet, qui hoc mihi duco lucrum vigiliarum mearum abunde magnum, si aliquâ modò parte nostri sæculi hominibus profuero ; id tamen quod ingenii dotibus, quæ scio quàm mihi sint exiguae, haudquaquam sumpserim, sed quum nihil non tento, ne quidem rei familiari satis consulens, ut à situ, quo erant occupati fœdissimè, optimi quique Authores afferantur, ut sint, vel posteris, posteaquàm*

de iis, qui nunc vivunt, propemodum desperatum est, animi erga hoc sæculum bene affecti testes. &c.

(e) MELCHIOR ADAM. in *Vit. Philof. Germ.* p. 129. & ZELTNER. *Correct. Typ.* p. 229.], GEMUSÆUS *Mulhusii*, opido superioris *Alsacia*, editus anno quinto supra mille quingentos — ad Basileensem se contulit Scholam, ubi urgebat operas scholasticas Henricus GLAREANUS — anno vigesimo quinto Philosophiæ Doctor renunciatus — & anno trigesimo tertio Medicinæ, Basileam rediit ; ibique ei Philosophiæ naturalis publicè docendæ provincia fuit demandata. Paulò post Andrææ CATANDRI Typographi filiam uxorem duxit ; utque ex soceri Officinâ Auctores optimi optimè excusi prodirent, diligenter curavit. Ductore Sebastiano MUNSTERO Hebraicam addidit Linguam, cui occasio erat labor ipse typographicus, cum sæpius in paginis lustrandis Hebraica occurrerent. Præfationes prolixas GALENO & *Almagesto* PTOLOMÆI Latino præmisit, quæ opera sibi à Typographo ad corrigendum exhibita erant. Obiit anno 1545.

(f) Lege Vol. I. *Annal. Typ.* p. 292. Melchior ADAM. in *Vit. German. Theologor.* p. 45. & ZELTNER. *Correct. Typ.* p. 384.], OECOLAMPADIUS vernaculâ HAUSSCHEIN, *Winspergæ*, oppidulo *Cheruscorum*, anno 1482. natus — Basileam ann. 1515. à Cristophoro UTENHEIM Episcopo Urbis vocatus, ann. 1516. Theologiæ doctoratu auctus, deinde

PADIUS. CRATANDRO Imago Occasionis erat Præli Insigne. (2) Anno 1532. in ARISTOPHANIS Comœdiis Græcè excudendis habuit JOANNIS BEBELII consortium: & ad earum calcem affixit Palmam Insigne *Bebelianum*.

Argen-

„ deinde *Augustam Vindelicorum* à Canonibus accitus, ibi Monasterium ingressus; tandem *Basileam* (1) anno 1522. revisit, ubi, ne tempus otio tereret inani, ab *Andreas CRATANDRO*, Typographo laudatæ Urbis optimè merito ad sustentandam vitam in Officinam publicam typographicam receptus largiter, unde viveret, accepit, eâ conditione, ut seculam in corrigendis Codicibus exscribendisque navaret operam. Obiit anno 1531.

(1) In hac Editione *Andreas CRATANDER* Lectorem monet duas Comœdias in calce adjunctas nimirum *Sacrificantes Fæminas*, Atticamque *LYSISTRATEN*; in quibus siquid desiderabitur, in Exemplar mutilum & corruptum culpam transferri oportet: se illas, ut invenit, minius expolitas, quàm nullas tradere maluisse.

(2) Tunc primum undecim *ARISTOPHANIS* Comœdiæ junctim prodierunt. Hæc igitur Editio omnium, quæ præcesserunt, est integerrima. (3) *ALDUS* in suâ omnium primâ ann. 1498. *LYSISTRATEN*,

quam non nisi dimidiatam habere poterat, prætermisit. (4) In secundâ (scil. *Juntinâ*) ann. 1515. *Bernardus JUNTA* novem Comœdias à se castigatas *Philippi JUNTI* typis excusas *Francisco AGOLTO* designato Episcopo *Anconitano* dedicavit, eique duas nondum impressas promisit, ni forsan (inquit) *Euphronymus BONINI* Præceptoris tui promissæ in levibus abibunt auras: illas autem, ex *Urbinate* Bibliothecâ antiquissimum Exemplar nactus seorsim anno eodem, iisdemque typis ac formâ edidit. In tertiâ ann. 1525 apud hæredes *Philippi JUNTI*, ab *Antonio FRACINO Varchiensis* ope *ARSENII Cretensis* uso recognitâ & sexaginta in *IRENÂ* versibus auctâ; uti & in quartâ scil. *Gormontianâ* ann. 1528. duæ illæ desiderantur. Hæc autem quinta (de quâ nunc agimus) (5) *Basileensis* per *CRATANDRUM* & *BEBELIUM* ann. 1532. undecim Fabulas cum (6) *Symonis GRYNÆI* Præfatione Latinâ complectitur.

De *BEBELIO* deinceps plura suo loco dicentur.

(a) Vi-

(1) Eum tamen quadriennio antè *Basileam* reversum constat ex Epistolâ suis *Dragmatibus* præfixâ *Basilea* prid. Cal. Sept. 1518. datâ. In quâ scribit se in *Heydelbergen* Gymnasio agentem, susceptâ Præceptoris provinciâ, ad illa consarcinanda à *Petro SCYBENARDO* Theologo incitatum. In eadem *Wolfgangum CAPITONEM* laudat. De *OECOLAMPADIO* *Dragmatibus*, quæ *Heidelbergæ* composuit, multisque aliis ad eundem pertinentibus consulendus est *Melchior ADAMUS* in ejus Vita.

(2) De variis *ARISTOPHANIS* Editionibus agit *MENAG.* in *Anti-bail.* Cap. 113.

(3) *GESNERUS* (ut observat *FABRIC.* in *Biblioth. Gr.*) in suâ Biblioth. anno 1502. malè attribuit, legens *MCCCCCIL.* pro *MCCCCIIC.* aut potius *MDII.* pro *MIID*; nam sic numerus in illâ Editione exprimitur.

(4) In hac etiam erravit *GESNERI* Editio, in quâ hæc habuisse scholia dicitur.

(5) *FABRICIUS* in *Bibliothec. Gr.* scribit hanc Editionem *Francofurti* fuisse factam, in errorem ductus à *MENAGIO* (quo se in recensendis *ARISTOPHANIS* Editionibus usum fuisse profitetur p. 116.) cujus (in *Anti-bail.* c. 113.) hæc sunt verba ----- En 1532. *André CRATANDRE* & *Jean BEBELIUS* Imprimeurs de *Francfort*, imprimerent à *Francfort* in 4. les Comédies Grecques d'*ARISTOPHANE* &c. En ut cespitat graviter ipse *MENAGIUS*, dum *BALII* ignorantiam acerrimè traducit.

(6) Hic in suâ Præfatione magistris puerorum dat consilium, quomodo per præta *Aristophanica*, inducto puerorum grege, tuus faciat iter, ne inter speciosissimos flores in exitiale maximè venenum incurrant.

„ *Symon GRYNÆUS* natus est 1493. circa Oppidum *Veringam* in Comitatu *Mohenzolleren* anno 1523. *Heidelbergæ* litteras Græcas docuit. anno 1529. *OECOLAMPADIO* auctore *Basileam* invitatur ad docendum. anno 1534. *Tubingam* vocatur. Biennio post *Basileam* reversus *ERASMO* morienti adfuit. anno 1541. ex vitâ migravit ætat. 48. *Melchior ADAM.* de Vit. Germ. Philosoph. pag. 118. ubi de ejus scriptis. *CRATANDRO*, *BEBELIO*, *WINTERO*, *CURIONE*, *HEERVAGIO*, Typographis *Basileensibus* usus est. Lege *GESNER.* *Biblioth.*

Argentinae innotuit anno 1515. JOANNES SCHOTTUS, qui LUCIANI *Deorum Dialogos* Græcè cum Latinâ è regione interpretatione vulgavit; nec solum titulum rubricis ornavit, sed Græci Textûs exteriores singulos margines florentibus limbis decoravit. His Dialogis præmisit Epistolam NACHTGALLUS, ex quâ pauca excerpti.

OTHOMARUS NACHTGALL *Argentinus*,

JOANNI SCHOTTO municipi suo S.

Quum in hac Urbe nostrâ *Argentinensi*, cui ambo vitæ hujus initia debemus, omnis eruditorum cœtus ad Graiam eloquentiam, veluti πρὸς τῆς αἰμαλθείας κέρας adspiret: conductoque aliunde Præceptore CONRADO Mellissipolitano, ERASMI Rotterodami discipulo, Græcæ Linguae non indocto, avidè admodum THEODORI Grammatica perdiscat; visus sum mihi operæ precium facturum, si *Deorum LUCIANI Samosatensis Dialogos*, ductu clarissimi viri ALEANDRI Mottenfis Præceptoris mei, Lutetiæ publicatos Græcè sub tuâ impressoriâ incude, Græco-Latinos fieri curarem: quod Græcitatibus adhuc rudes, quasi ex mutis (ut aiunt) magistris, Græci aliquando evadere possent. — Tu vale, mi Joannes: bonisque literis, ut cœpisti, arte tuâ impressoriâ succurre: bonique consule hæc minutula, memor hujus Hesiodici,

Ἐν γὰρ κεν τὸ μικρὸν ἐπὶ μικρὸν καταθεῖτο,
καὶ ἴαμα τῷ ἔρδῳ, ταχὺ κεν μέγα καὶ τι γένοιτο.

Iterum vale. Ex Viridario S. JOANNIS *Argentinei*.

Et ad calcem, sic ad Lectorem.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc Opere oculis Græcis, exauiusimè è regione adjicere Latinas: ut fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbum verbo redditur, quemadmodum ab initio à nobis in paucis Dialogis vides observatum. — In rem tuam magis futurum ratus: si Latiniis pusillum quoddam verbum adjicerem, quod in Græco non habetur: aut rursus Græcum supprimerem in Latinis, etiam inverso nonnunquam dictionum ordine: tibi quisquis es, qui delicatissimas hasce nugas legeris, Authoris sententiam aperirem: quàm si secus agam, à FLACCI instituto totâ (ut aiunt) viâ errem. Id inquit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus

Interpres. - - - - -

Quod idcirco admonui: ne quis Græcitatibus leporem me Latinè arbitretur reddere tentasse, quum hoc paucis admodum nostrâ ætate sit concessum. &c.

Editionis fronti Typographus subscripsit hæc: JOANNES SCHOT-

SCHOTTUS *Argentinae studiosius elaboravit, sed relectos judica: fini adjecit erratorum in Graecis Indicem. Hic SCHOTTUS anno 1510. impensis GEORGII MAXILLI imprimebat.*

Anno 1516. *Genue, Psalterium Hebraeum, Graecum, Arabicum & Chaldaicum cum tribus Latinis interpretationibus & glossis, impressit miro ingenio PETRUS PAULUS PORRUS in aedibus NICOLAI JUSTINIANI PAULI, praesidente Reip. Genuensi pro serenissimo FRANCISCO Rege praestanti viro OCTAVIANO FULGOSO.*

Hic Typographus ad suum nomen alludens pro Insigni porrum; cum duplici littera P. P. adsumebat; erat (a) *Mediolanensis, & degebat Taurini.*

Liber hic primus typis *Arabicis* excusus est; haecenus nulla Bibliorum pars *Lingua* multiplici expressa lucem aspexerat. Hujus Operis curam gessit AUGUSTINUS (b) JUSTINIANUS *Genuensis* Ordinis Praedicat. *Nebiensis* (c) Episcopus, quem jam diu hanc rem agitasse ex JACOBI ANTIQUARII ad ipsum (d) Epistolâ, *Mediolani VIII. Cal. April. M.D.VI. datâ, comperimus. Admirari non desino (scribit ANTIQUARIUS) quo pacto succisivi temporis ratio, eâ abs te fuerit producta, ut occupationibus maximis implicatus, Graecam, Hebraeam, Chaldaeam, Arabicamque Linguam repente adeptus videare, & ne sine testibus res acta credatur, nuper eas ad novum, quod aiunt, instrumentum contulisti. Ut quod Latinis politum literis habebatur, nunc adjunctis ipsarum quoque Gentium Linguis appareat Evangelium in omnem creaturam, juxta Domini mandatum olim exiisse.*

Legimus etiam in JUSTINIANI ad LEON. X. Praefatione in suum Psalterii Octaplum, *Latine, Graecè, Hebraicè, Arabicè, Chaldaicè scriptâ Genue Calend. Aug. 1516. datâ; ipsum jam diu laborasse, quod utrumque sacrae Legis Instrumentum quinque praecipuis Linguis, Hebraeâ, Chaldaeâ, Graecâ, Latinâ, & Arabicâ, in unum redactum corpus, conspicuâ verborum sibi invicem respondentium structurâ ederet. Et sic pergit; Hujusmodi autem sacrae interpretationes Scripturae, olim tentatae sunt & à Graecis, & à Latinis, quin etiam Hebraei, Chaldaei, & Arabes, ejus conatus indicia posteris reliquere; quorum venerandae vetustatis & fidei apud me adhuc extant monumenta. Graeci quidem unâ interpretatione*

(a) Vide ad Psalter. finem.

(b) De eo & ejus Opere lege P. LE LONG *Discours sur les Bibles Polyglot.* p. 32.

(c) Anno 1514. evehctus ad Episcopatum.

(d) Quae ipsius Psalterio praefigitur. Lege GEBLER. *Bibliothec.] Ad eundem mo-*

dum universum Vetus Testamentum ac Novum paravit, ubi praeter quintuplicem ordinem Hebrae, Latina, Graecae & Arabicae Linguae, addidit etiam Chaldaeam figuris tamen Hebraicis, unâque ejus interpretationem cum columnâ Scholiorum. Testatur hoc idem AUGUSTINUS in Epistolâ ad BENDINEL- LUM Cardinalem.

(a) In

tatione minimè contenti, sex edidere, quas postmodum diligentissimus ORIGENES in unum collegit, appellavitque ex re Hexapla, quòd sex Editiones unà tamen duntaxat Linguà in eodem folio continerentur. Nos verd non solum hexapla, verùm octapla, perficere contendimus, nec unà solùm Linguà, verùm omnibus illis, quibus perdiscendis, haud finè magnà causà, impendi operam, sacri Canones jubent. Acceperunt (qui fuit præcipuus labor) novæ ex Hebræo & Chaldæo interpretationes. Sed & scholia quædam, in maximè necessariis locis addidimus, quibus omnibus si lepor & elegantia verborum desiderabitur, cogitet quilibet æquus rei arbiter contendisse nos, non tam ut eleganter, quàm ut ex fide, verba responderent verbis, sensûque sensibus. Ipsæ enim barbaræ figuræ, incisæque & circuitus, quæ omnia nostri hujus Latii candor respuit, fæta sunt mysteriis & sacramentis. An vero noster hic labor fructum aliquem sit pariturus, in Catholica Matre, cui ipse dignè præsides, libuit periculum facere hóc Davidico Psalterio, quod ex toto opere nunc quasi delibamus tuo dicatum nomini. Quòd si tu, cujus autoritate nihil inter humana sublimius, rem ipsam probaveris, & dignam editione duxeris, in promptu erit nobis universo operi manum extremam imponere, & tam novum quàm vetus Instrumentum, iisdem distinctum Linguis, eademque serie & structura, tradere Impressoribus formandum. Sit ergo tibi hoc quasi primitiæ quædam totius Operis. &c.

Ad Psalterii calcem adtextitur BAPTISTÆ FLISEI ad Nebiens. Episcopum Epistola.

Reverendo AUGUSTINO Episcopo Nebiens.

BAPTISTA FLISEUS Iu. V. D. S. D.

Nescio, AUGUSTINE pater, quid potissimum mirer in tuo hóc Psalterio tene unquam cogitasse, tam multifariam Linguarum seriem in re universis Gentibus necessarià, an adgressum fuisse cogitatam. Perfecisse tam immanes ausus, an incepisse, secreta tot Linguarum indagasse, an indagata non pro te modò didicisse sed universis discenda, esse impertitum, denique voluisse an valuisse, rem tot seculis desideratam, sed à nullo vel tentatam vel præstitam, & perficere & perfectam tanto labore & sumptu cunctis præbere inspiciendam, & ad cuiusque volentis usum & profectum accommodandam. Tot curis monasticis addictum hominem, & ipsam paupertatem ac alienis nutibus obnoxiam vitam, solenni voto professum, tum omnium Linguarum unà Latinà exceptà ignarum, potuisse tam brevi temporis spatio, & tot Linguarum peritiâ comparare, & comparatam omnibus percipiendam proponere & exarare nimirum fuit nedum difficile & arduum, sed penè impossibile & vires humanas excedens. Adde quòd in tantâ Linguarum mixturâ & tam multijugâ connexionem vix credibile est non sapissime fuisse erratum, non mendosam creberrimè impressionem evasisse: Dum & ministri hujuscemodi Artis impressoriæ, quam vocant, ignari sunt.

sunt bonarum literarum, & tu omnia unus corrigere & emendare non sufficis: & tamen ego, quantum quidem valui revolvere & excutere, quæ ad Latinam pertinent Linguam, præter pauca admodum, quæ subjeci huic Epistolæ, nihil ferè offendi aliud, in quo insignis menda appareat: videant reliqua, qui cæteras Linguas callent, nam mihi vel earum Linguarum ignorantia vel moles ipsa curarum forensium, adimit facultatem tot varietates vocum, & literarum scrutandi. Tu verò perge divinum complere negotium, & quod Psalterio Davidico tribuisti, confer cæteris quoque Sacrae Scripturae partibus, ut eâ tot Nationum auribus accommodatâ, inviteatur universus Orbis ad tantarum rerum noticiam; neque enim deerit Spiritus Domini bonus, qui difficilia & dura emolliat, & involuta & clausa referet, & aspera & confragosa complanet. Tum LEO ipse Pontifex maximus, cui tu Opus ipsum dicasti, pro suâ erga omnes benignitate & munificentia, non deerit tibi quoque in cunctis Operi necessariis præsertim aded utiliter navanti operam ei, cujus vices gerit in terris. Ego verò quicquid valeo, quicquid sum, ero itidem paratus tibi in multo, sicut fui in modico. Vale.

Quamvis tamen FLISEUS nihil præter Latinum revolvere valuerit, subsequitur tamen ejus Epistolam accurata in Hebraicis, Latinis, Græcis, Arabicis, & Scholiis (a) recognitio.

(b) Asservantur in Genovesi Bibliothecâ & Psalterium hoc & Novum Testamentum totidem Linguis descriptum, cui JUSTINIANUS in suis Reipublicæ illius Annalibus anno 1535. editis se Vetus Testamentum eadem formâ additurum fore promiserat, sed Episcopi doctissimi labores triste, cum Corsicam peteret, naufragium proximo anno interceptit.

Non est hic omittendum Doctissimi (c) HUETII de JUSTINIANO testimonium. Primus postremis hisce temporibus nomen suum duplici

(a) In illo Indice voces perperam excusæ numeralibus litteris Chartarum & Linearum Indicibus notantur. Ipse tamen chartæ litteris numeralibus vacant. Quod quidem Lectori, qui errata restituere voluerit, laborem pariet & tedium. Ciphrarum usum nil magis quàm Index erratorum arguit. Id antea observatum est Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 267.

(b) Lege JACOB LE LONG, *Discours sur les Bibles Polygl.* p. 34.

(c) De Clar. *Interpret.* ann. 1661. p. 113. Et JACOB LE LONG sur les Bibles Polyglot. p. 36.] „ Il fit tirer deux mil- „ le Exemplaires de ce Psautier, parce

„ qu'il croyoit que cet Ouvrage lui acque- „ roit une grande gloire, & qu'il en au- „ roit en même temps beaucoup de pro- „ fit, lequel il destinoit pour aider quel- „ ques personnes de sa famille qui étoient „ dans le besoin. Il s'imaginoit que ce „ Livre devoit être bien reçu, & que „ tous les Prélats riches, & même les „ Princes devoient se donner bien du „ mouvement, & l'aider de leurs mo- „ yens pour faire les frais de l'Impres- „ sion des autres Volumes. Mais, ajoûte- „ t-il, ma trop grande credulité fut bien „ trompée; chacun loua l'Ouvrage, mais „ on ne passa pas outre; à peine la qua- „ trié-

duplici sacrorum Librorum Interpretatione, alterâ ex Ebræis, è Chaldæis alterâ celebravit AUGUSTINUS ille JUSTINIANUS, de quo mentio modò à nobis injecta est: verba verbis totidem, itisque selectis, nec impuris in utrâque retulit, fidemque suam, ac diligentiam doctis omnibus approbavit. Id aded ex Psalterio ejus πολυγλώττω, quod unum ex immenso hóc Opere, typographico labore excusum est, statuere licet. Id si indocta illa ætas majori favore excepisset, & nobiles eruditi hominis labores adjumento aliquo & opibus promovisset, universam Scripturam simili ornatu decoratam, & pari Interpretationum numero ab eo ditatam haberemus.

Jam pridem Editio Bibliorum πολυγλώττω cogitata fuerat & instituta, sed nondum tentata. (a) ALDUS enim MANUCIUS diu (b) ante annum 1500 Opus hujusmodi meditabatur, & FRANCISCUS TISSARDUS sibi id in animo fuisse anno 1508. (c) testatus est. Sed ante JUSTINIANUM nihil tale cœptum comperio, ante (d) Cardinalem Toletanum nihil perfectum.

Biennio post editum JUSTINIANI Psalterium, suum etiam ann. 1518. Hebræicè, Græcè, Latinè, & Chaldaicè (i. e. (e) Æthiopice) publicavit Colonie JOANNES POTKEN Ecclesiæ S. GEORGII Colo-

„ trième partie de ce que j'avois fait tirer
„ fut-elle enlevée. Il dit ensuite, que
„ comme ce Psautier n'étoit à l'usage que
„ des Personnes savantes & d'un esprit au-
„ dessus du commun, dont le nombre
„ n'est pas grand, il ne pût se dédomma-
„ ger des avances qu'il avoit faites, par-
„ ce qu'outre les deux mille Exemplaires
„ tirez en papier, il y en avoit une cin-
„ quantaine en velin, dont il fit présent à
„ tous les Rois de la terre, soit Chrétiens,
„ soit Infidèles.

(a) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 237, 238, 255.

(b) Reverendus & doctissimus Jacobus LE LONG (in *Dissertat. de Polyglott.* p. 2.) scribit hæc: *Le projet d'ALDE fut encore postérieur [à celui de François TISSARD]; car quoique Justin DECADYUS ne nous informe de ce dessein que dans la Préface d'un Psautier Grec, qu'ALDE imprimoit, & dont il n'a pas marqué le temps de l'impression: cependant on a sujet de croire, que ce n'a été que peu de temps avant sa mort, qui arriva dès le commencement de l'année 1516. DECADYUS Grec de la domination de Venise y félicite ceux de sa Nation de ce que ce fameux Imprimeur avoit entrepris de donner au public une Bible en trois Langues.*

Mihi tamen alter sentiendi veniam det Vir clarissimus cujus amicitia gaudeo, industriam & eruditionem suspicio, scriptis me multum debere lubens agnosco. Psalterium illud Justin DECADYI cur longè antiquius credam, probare (Vol. I. *Ann. Typ.* p. 237. 238.) conatus sum. Sed quoniam Editionis tempus nullo certi anni indicio definitur, ne in re dubia videar solâ niti conjecturâ, produxi (p. 255.) GROCINI ad ALDUM ann. 1499. Epistolam, in quâ legimus ALDUM jam statutum habuisse, ut Opus illud arduum & Christiano viro dignissimum ederet.

(c) Id clariss. Jacob LE LONG. probat ex TISSARDI Epistolâ Hebræica ipsius Grammaticæ ann. 1508. præfixâ. Hanc equidem perlegi; nec tamen id à TISSARDO disertis verbis affirmatum, sed dubiis tantum & ambiguis, potui deprehendere.

(d) De ejus Polyglott. postea dicetur.

(e) Linguam Æthiopicam à quibusdam vocari Chaldaam annotatum est in Præfatione Introduct. ad lection. Linguar. Orient. Londin. 1655. Indicam appellat POSTELLUS in suo duodec. Linguar. Alphabeto. Paris. 1538.

(a) AL-

Colonienſis Præpoſitus, cum Præfatione ad peregrinarum litterarum ſtudioſos; ex quâ deſcripſi, quæ ſequuntur.

Dudum Romæ animo revolvens cognitionem peregrinarum & externarum literarum fore pro fidei Catholicæ propagatione, & obedientiæ Sedis Apoſtolicæ (cujus ab eâ tempeſtate, quâ adoleſcens vix eſſe deſii, fui alumnus) dilataſione pernecceſſariam. — Statui jam ſenex Linguas externas aliquas diſcere, & per Artem impreſſoriam, quam adoleſcens didici, edere: ut modico ære Libri in diverſis Linguis, formis æneis excuſi, emi poſſint. Cùmque maximam Indiæ majoris, quæ & Æthiopia ſub Ægypto eſt, Regis (quem vulgo Presbyterum JOHANNEM appellamus) à puero audiſſem potentiam. — cùmque omnes in tot Regnorum Eccleſiis, Monafteriis, & aliis piis Locis Chaldæa (imò Æthiopicâ) in eorum ſacris uterentur Linguâ: magno deſyderio dictorum Regnorum diverſorum Monachos & Fratres mendicantes, qui tum Romæ peregrinationis cauſâ erant, adii: aſſiduûque labore non ſine temporis jacturâ, quod idoneum Interpretem reperirem minimè, Linguam ipſam Chaldæam (Æthiopicam) ab eis ad tantam ſufficiëntiam didici, ut mihi perſuaderem me poſſe Pſalterium DAVID Arte impreſſoriâ edere, ut quinquennio vix exaſto (i. e. anno 1513.) Romæ edidi. Sed cùm homo Germanus in patriam poſt multa luſtra reverſus, patriæ meæ fatear debitorem; Pſalterium ipſum non modò in hac Chaldæâ, per me in Europam importari cœptâ; ſed & Hebræâ & Græcâ & Latinâ, Linguis imprimi curavi; vos interim admonens, quòd in verſiculorum diſviſione Chaldæorum morem ſum imitatus: annotando tamen per ciphras quotuſque cujuſlibet Pſalmi more Latino ſit verſus, quæque prima primæ & ultima ultimæ lineæ lineis; & ſic de aliis lineis mediis in quatuor Linguis Pſalterii ipſius folium quodlibet volvendo in ſententiâ quantum ingenio noſtro fieri potuit, correfpondent, retegens etiam quæ Græca, Latina & Chaldæa, translationes, ex Septuaginta Interpretibus, non ex Hebræicâ veritate, deſcenderunt. Adjutorem in his habui Johannem SOTER, alias HEYL aſſinem meum chariſſimum harum quatuor Linguarum ſtudioſum: cujus etiam auxilio me curaturum ſpero; ut literæ Arabicæ, quibus & non aliâ quàm Arabicâ Linguâ Turcæ & alii Mahumetanâ Sectâ decepti jam ferè per noningentos in eorum Templis ſeu Mosquitis uſi ſunt annos, in vulgus edantur: ſi ingenuos adoleſcentes & juvenes, externarum Linguarum cupidos & ſtudioſos comperero. Bene valete.

Pſalterium hoc Quadrilingue abſolutum Colonia Agrippinæ anno Domini M. D. XVIII. III. Idus Junii.

A JOANNE igitur POTKENIO Lingux Æthiopice, uti ab AUGUSTINO JUSTINIANO (a) Arabicæ characteres in Typographiam

Q 2

(a) ALDUS quidem anno 1499. in ſed incuſum, non excuſum. Vol. I. *Annal. Hypnerotomachiâ* nonnihil exhibuit Arabicè, *Typogr.* pag. 239.

(a) Bru-

phiam primùm introducti.

Eodem anno, quo JUSTINIANUS suum *Psalterium Pentaglotton* edidit, *Basileæ* ab (a) AMORBACHIO *Psalterium triglotton* inter D. HIERONYMI Opera; à FROBENIO *diglotton* ERASMI (b) *Testamentum Novum* excusum est. Illis prima debemus Biblio-

rum

(a) *Brunonis AMORBACHII* ea est ad
pium Lectorem Epistola.

„ BRUNO AMORBACHIUS

„ *Basileensis*, pio Lectori S. D.

„ Dici non potest quàm gratulemur rem
„ Latinam ab interitu penè superiori secu-
„ lo revocatam, Laurentii VALLÆ pri-
„ mùm operâ, deinde proximis annis mi-
„ rum in modum studio POLITIANI Her-
„ molaique BAREARI coillustratam. Sed est
„ quur non minus aggaudere debeamus,
„ nempe quòd hòc tempore veteri proba-
„ tæque Theologiæ plurimum lucis ac-
„ cessurum speramus, ex hac castigatissi-
„ mâ Hieronymianorum Operum ædizione,
„ quam in primis ERASMO, nonnihil e-
„ tiam nobis studiosi ferre debent accep-
„ tam. Emerferunt abhinc pauculos an-
„ nos literæ Græcæ, & nunc quod animo
„ gestienti referimus, quum in Gallis,
„ tum in Germaniis permulti felicissimè
„ græcantur, quod, haud ita diu, vel in
„ ipsâ Italiâ rarum erat. Sed & Hebraicæ
„ illæ sacratissimæ, quibus bona pars ar-
„ canæ scientiæ, hoc est, prophetiarum
„ mysteriorum nobis tradita est, doceri
„ cœperunt, sed quas non perinde multi
„ complectantur, nimirum quod Exem-
„ plaria non sint obvia typis Hebraicis ex-
„ cusa. Quapropter in rem studioforum
„ hujus Linguae, simul quod Divus HIE-
„ RONYMUS, dum Psalmos exponit, aut
„ illorum utitur testimonio, lectionem
„ Hebraicam, & Græcam, quæ est In-
„ terpretum Septuaginta, frequentissimè
„ citat: nos huic octavo Tomo corolla-
„ rii vice quadruplex Psalterium adjeci-
„ mus videlicet Hebraicum, & huic op-
„ positam Divi HIERONYMI versionem,
„ quam vulgò Hebræam veritatem appel-
„ lant; Græcum item, cui respondet è
„ regione translatio quæ passim legitur
„ ἀδελφῶν, hoc est, Autore incerto, non-
„ nunquam (ut dicam id quod res est)
„ δις διὰ παρῶν ab Exemplari Græco dis-
„ fidens, cujus rei culpa in Interpretis os-

„ citantiam, an in Librariorum incuriam;
„ aut quod verissimilius sit, alicujus nebu-
„ lonis audacem imperitiam rejici debeat,
„ nolo excutere in præsentia. Quid quòd
„ Hebraicam veritatem ut vocant, in Ju-
„ daorum nostri temporis, sic suspicamur,
„ gratiam (nam illorum expositionibus
„ admodum favet) nonnihil immutatam
„ comperimus, ab aliquo Hebraicè docto,
„ siquidem Exemplari Veneto, cum ve-
„ tustissimis HIERONYMI Codicibus,
„ multis locis non conveniebat. At enim
„ nos pro virili in hoc incubuimus, ut,
„ quemadmodum cætera nostra, sic hæc
„ in manus hominum quàm emendatissi-
„ ma venirent. Et in Hebraicis præcipuè
„ curavimus ut quàm minimùm ab arche-
„ typis & his antiquissimis discederemus.
„ Quòd si somnus obrepserit nobis alicubi,
„ facillè veniam dabit æquus Lector, qui
„ quum ipsam provinciæ difficultatem,
„ tum angustiam temporis, quo hæc festi-
„ nantes absolvere coacti sumus, secum
„ perpenderit. Porro fatemur ingenuè
„ hoc negotii ἀνευ Θνοῦς, quod aiunt,
„ nos confecisse: sed adjutos operâ doc-
„ tissimi pariter & humanissimi patris
„ Chonradi PELICANI Rubeaquensis, ex
„ familiâ divi FRANCISCI, cujus auspi-
„ cio potissimùm hæc res peracta est. Ad-
„ jecimus ad ipsum Psalterii calcem, instar
„ coronidis, Institutiunculam in literas
„ Hebraicas, videlicet legendi modum
„ ostendentes, idque oppidò perquàm
„ paucis. Neque enim is locus pati vide-
„ batur, ut regularum quadrigas illuc in-
„ veheremus. Quòd si cui illa non satis-
„ faciunt, Opus undecunque doctissimi
„ viri Joannis REUCHLINI adeat, cui
„ Rudimentorum Hebraicorum titulum
„ præfixit.

„ Bene vale, & AMORBACHIIIS faus-
„ ta precator. *Basileæ*, octavo Calendas
„ Septembris. Anno millesimo quingente-
„ simo decimo sexto.

(b) De eo priùs dictum est.

(a) Testa-

rum in (a) multiplici characterum formâ tentamenta : His verò (AMORBACHIIS scilicet & FROBENIO) præcesserat ARNOLDUS (b) GULIELMUS DE BROCARIO, quo Typographo Cardinalis XIMENIUS Archiep. *Toletan.* in suis Bibliis imprimendis usus est; quæ, cum nihil in eo genere antè exierit magis perfectum, attentius examinanda censeo. *Psalteria* quidem, JUSTINIANI *Pentaglotton* & POTKENII *Tetraglotton* quatuor characterum (c) formas; *Complutensia* Biblia, *Tetraglotta* licet sint, (d) tres tantum exhibent. At verò Editiones illæ unum Librum, hæc omnes complectitur.

Opus hoc insigne sex Voluminibus inclusum sub prælo plures annos sudavit. Novo Testamento anno 1514. *Januar.* 10. Hebræo Dictionario, ann. 1515. *Maii* ult. quatuor Testamenti Veteris Voluminibus ann. 1517. *Jul.* 10. finis impositus. Sex demum Volumina anno 1520. *Mart.* 22. publicata. In toto hōc Opere Latinus character Bibliorum Gothicus, reliquorum omnium Romanus: Latinæ Versiones Textui Novi Testamenti Græco, Veteris Hebraico LXX-viralis etiam Hebraico, ut aptè responderent, columnis singularum è regione collocatis, curatum est. Quoniam verò sæpe eveniret dictiones in Versione aut plures aut pauciores, quàm in Textu, poni oportere, ideoque lineis utrinque paribus, & æqualibus intervallis non posse imprimi; necubi spatium malè hiaret vacuum, lineam lineasve, ubicunque sic vacabant, (e) circinulis invicem junctis expleri placuit. Præterea singulæ dictiones litterulis juxta ordinem Alphabeticum Latinis notantur, ut eadem litterulâ vocem alteram in Textu, alteram ei in Versione respondentem afficiente, nullus superfit, vel tyronibus, errandi locus.

Character, quo Novum Testamentum *Complutense* exaratur, prorsus peculiaris est; largus, planus, & æquabilis; nullis litterarum nexibus aut compendiis involutus; cujus rationem cum reddat Præfatio, eam integram hîc subtexere volui.

No-

(a) Testamentum tamen ERASMI, uti neque *Psalterium Mediolanense* anno 1481. Græco-Latinum, Polyglottis non adnumero. Vox enim πολύγλωττος Linguas plures duabus postulat. Id observavit Jac. LE LONG, in Præfat. ad *Dissertat. de Polyglott.*

(b) Hic anno 1514. imprimebat Vallisolei. Vide Catalog.

(c) Illud Hebraicam (cui & Chaldaica

similis est) Arabicam, Græcam, Latinam, hoc Hebraicam, Æthiopicam, Græcam, Latinam, exhibet.

(d) Hebraicam (quæ eadem cum Chaldaicâ) Græcam, Latinam.

(e) Otiantes hosce & solius supplementi gratiâ injectos characteres non probat CHEVILLERUS, *Origin. de l'Imprim.* p. 107. Lege & Jac. LE LONG *sur les Polyglot.* p. 16. 17.

(a) Con-

NOVUM TESTAMENTUM *Græcè & Latine*
in *Academiâ Complutensi noviter impressum.*

EPISTOLA πρὸς τοὺς ἐντετυχομένους, *Græca & Latine versa.*

AD LECTOREM.

„ Ne mireris aut vitio vertas, ô studiose Lector, quòd in hâc
 „ Novi Testamenti Editione Græcâ aliter quàm in veteri, nudæ
 „ tantum litteræ finè ullis aut spirituum aut tonorum notis impres-
 „ sæ publicentur; operæ pretium visum est hujus tibi rei rationem
 „ assignare. Ea enim hujusmodi est. Antiquissimos Græcos abs-
 „ que hisce fatigiis litterarum scriptitâsse notius est, quàm ut sit
 „ multis argumentis comprobandum. Docent enim id apertè anti-
 „ qua non pauca Exemplaria; ut CALLIMACHI Poemata, nec
 „ non Sybillina carmina; ac præterea etiam marmorea Monumenta
 „ vetustissima, quæ Romæ adhuc visuntur nudis solùm characteribus
 „ incisa. Ut liquidò constet hujusmodi virgularum apicùmque su-
 „ præscriptiones non in illâ primævâ Græcæ Linguæ origine fuisse
 „ excogitatas, nec ad ejus integritatem usquequaque pertinuisse.
 „ Cùm igitur universum Novum Testamentum, præter Evange-
 „ lium MATTHÆI, & Epistolam ad *Hebræos*, Græcè primùm,
 „ sicut à Spiritu Sancto dictatum est, scriptum esse constet; visum
 „ est priscam in eo Linguæ illius vetustatem majestatemque intac-
 „ tam retinere; ac Opus ipsum prætermisiss etiam ipsis quibusvis
 „ minimis appendiculis excussum ad imaginem antiquarum scriptura-
 „ rum publicare: ne rei tam sanctæ authoritati ac venerandæ majestati
 „ adjunctiis novitiisque rebus detrimentum afferri videretur. Acce-
 „ dit, quòd si verum fateri volumus, hic spirituum tonorùmque
 „ defectus nullum prorsus impedimentum ad rectam intelligentiam
 „ afferre valet his, qui aliquantum in Græcâ eruditione promove-
 „ runt. Cæterùm ne alicui dubium aliquod possit occurrere, in
 „ quâ videlicet syllabâ accentum oporteat collocari, simplex tan-
 „ tum apex in polysyllabis dictionibus adjunctus est; & is quidem
 „ non tanquam Græcus accentus, sed tanquam notula signumque,
 „ quo dirigi possit Lector, ne in prolatione modulationeve dictio-
 „ num aliquando labatur. In veteris autem Testamenti Editione
 „ Græca, cùm ea solùm translatio sit, non originalis textus; non
 „ fuit consilium quicquam ex vulgari scribendi modo tollere
 „ aut immutare. Et quia non doctis solùm, sed omnibus in uni-
 „ versum sacrarum litterarum studiosis hóc opere consulendum est;
 „ appositæ sunt dictioni cuique litterulæ Latinæ ordine Alphabeti
 „ indicantes, quæ dictio dictioni è regione respondeat; ne sit no-
 „ vi-

„ vitiis & nondum adhuc in Græcis litteris provectis errandi locus.
 „ Rursus cùm nonnullæ dictiones Græcæ multiplices sive æquivo-
 „ cas aut alias ambiguas significationes aliquando habere videantur ,
 „ libuit hoc etiam annotare puncto supposito litterulæ Latinæ supra
 „ dictionem Græcam collocatæ. Et ut Præfatiunculæ tandem huic
 „ modus imponatur; illud lectorem non lateat, non quævis Exem-
 „ plaria impressioni huic archetypa fuisse: sed antiquissima emenda-
 „ tissimæque, ac tantæ præterea vetustatis, ut fidem eis abrogare
 „ nefas videatur. Quæ sanctissimus in Christo Pater & Dominus
 „ noster LEO Decimus Pontifex maximus huic instituto favere cu-
 „ piens ex Apostolicâ Bibliothecâeducta misit ad Reverendissimum
 „ Dominum Cardinalem *Hispaniæ*: de cuius autoritate & mandato
 „ hoc Opus imprimi fecimus. Vos autem, litterarum studiosi, hoc
 „ divinum Opus noviter excussum alacri animo suscipite; & si
 „ CHRISTI Opt. Max. sectatores videri vultis & esse, nil jam
 „ restat, quod causemini, quò minùs sacram Scripturam adeatis.
 „ Non mendosa Exemplaria, non suspectæ translationes, non inopia
 „ textûs originalis, solùm animus & propensio vestra expectatur.
 „ Quæ si non defuerit, fiet procul dubio, ut litterarum Divina-
 „ rum suavitatem degustantes reliqua studia omnia contemnatis. Va-
 „ lete & omnia boni consulite.

Et ad finem,

„ Industriâ & solertiâ honorabilis viri ARNALDI GUILIELMI
 „ DE BROCARIO Artis impressoriæ Magistri. Anno Domini Mil-
 „ lesimo quingentesimo decimo quarto Mensis *Januarii* die decimo.

Denique

„ Græcum Tetrastichon Δημητρεῖς Δεῦρ' ἔτ' ἔρχεται, & Decastichon
 „ Νικητὲς τῆ Φαύσης :

„ Latina Epigrammata tria; primum (in Dialogi modum) JO-
 „ ANNIS VERGARÆ *Toletani* Artium Magistri, secundum FRE-
 „ DENANDI PINCIANI Commendatarii Divi JACOBI, tertium
 „ Magistri BARTOLIDE CASTROBURGENSIS.

„ Interpretationes Hæbræorum, Chaldæorum, Græcorumque
 „ nominum.

„ Introductio quàm brevissima ad Græcas Litteras.

„ Lexicon Græco-Latinum.

Voluminibus singulis præfigitur hoc Tetrastichon; quod ad In-
 signe Cardinalitium subtus positum alludit.

„ Hæc

- „ Hæc tibi pentadecas tetragonon respicit illud
 „ Hospitium *Petri & Pauli* ter quinque dierum.
 „ Namque Instrumentum vetus hebdoas innuit; octo
 „ Lex nova signatur: ter quinque receptat utrumque.

Ad Voluminis ultimi finem apponitur Crux cum reliquis Passio-
 nis insignibus; Monacho genua flectente, pictis à dextris *PETRI*,
 à sinistris *PAULI* capitibus; addito infrà hoc lemmate, *IN HOC*
SIGNO VINCES; *AGB.* litteris Typographi nomen indi-
 cantibus in ciphram *μονόγεαμνον* convolutis.

Soli, quo Pentateuchus continetur, Volumini recognitio eorum,
 quæ perperam impressa sunt, subjicitur.

Grande hoc *Complutensium* Bibliorum Opus ut ab ipso initio ad fi-
 nem usque productum fuerit, ex Prologis variis Editioni præfixis,
 & ex iis, quæ eruditiss. *P. JACOBUS LE LONG* plenè & accuratè,
 ut omnia solet, (a) tractavit, describam.

„ (b) *XIMENIUS Toleti*, ubi anno 1502. *Maii 7.* *PHILIP-*
 „ *PUM & JOANNAM* ejus uxorem exceperat, quinque ferme
 „ menses moratus, intentionem ad ea convertit, quæ jam diu ani-
 „ mo meditabatur. Magni *ORIGENIS* diligentiam imitatus,
 „ editionem Bibliorum faciendam curavit. In eâ Veteris Testa-
 „ menti libri ternis columnis per singulas paginas sunt distincti.
 „ Prima Hebraicam lectionem tenet, media vulgarem, quâ nunc
 „ utimur, tertia Versionem Græcam *LXX.* Interpretum transla-
 „ tione etiam Latinâ illustratam. In margine verò inferiori, ne
 „ quid desideraretur, Chaldaica, quam vocant, Paraphrasis sub-
 „ jecta est, Latinâ versione à regione appositâ. At Novum Testa-
 „ mentum Græcam lectionem quàm emendatissimam, & vulgarem
 „ translationem habet. Additum est postremum Volumen Hebrai-
 „ carum dictionum eruditum & copiosum Onomasticon, ab ejus
 „ Linguae peritis valde laudatum. Id in aliquot Bibliorum hujus-
 „ modi libris, quorumdam incuriâ, qui eos asservandos susce-
 „ perant, non sinè gravi jacturâ, desideratur. Res fuit cum-
 „ primis operosa & magnifica, & quæ non modò tam ingen-
 „ tem Principem, sed etiam ingentis animi virum, ad difficul-
 „ tates omnes evincendas rem tam arduam comitantes, requi-
 „ reret.

„ Accersivit continuò ad se homines utriusque literaturæ peritis-
 „ simos

(a) Consule ejus *Bibliothec. Sacr.* edit.
 1709. Vol. I. pag. 13. usque ad p. 20. &
Dissert. sur les Polyglott. C. I.

(b) Lege *Alvar. GOMET.* lib. 2. *de*
gest. Franc. XIMEN. Edit. *Francos.* p. 41.
 &c.

(2) *LONG.*

- „ fimos (a) DEMETRIUM *Cretensem* natione Græcum,
 „ (b) ANTONIUM *Nebrissensem*, (c) LOPIDEM *Astunigam*, &
 „ (d) FERNANDUM *Pincianum* Græcarum litterarum Professo-

„ res;

(a) LONG, sur les Polyglott. p. 24.] Demetrius DUCAS (qui Editionem hanc Complutensem Græco Epigrammate laudavit) anno 1528. D. CHRYSOSTOMI Liturgiam *Venetius* Græcè & Latine edidit.

(b) ANTONIUS de Lebrizâ, Latine *Nebrissensis*, Linguarum trium eruditum peritus, *Salamanticae* in Universitate Professor anno 1522. obiit.

(c) Didacus LOPEZ *Astuniga* [Jacques LOPEZ de Zuniga] Notis in ERASMI Versionem Nov. Testament. & FABRI Stapul. Schol. ad S. PAUL. Epistol. criticis notus, *Neapoli* anno circiter 1530. obiit. In illis Notis vocatur Jacobus LOPIDES *Stunica*. De quo ERASMUS (Epistol. ad BARBIRIUM anno 1521. Junii 26. datâ. pag. 649. 650. ERASM. Epistol.) sic — Tandem nactus sum Librum, quem in me scripsit Jacobus LOPIS *Stunica*, ut non paulo doctior, ita minus virulentus, si ad LEI calumnias conferatur; cujus ego laudibus adeo nihil detrahâ, ut velim etiam conduplicatum, quod sibi liberalissime tribuit, quanquam in me tam malignus, ut nihil non adimat, ingenium, memoriam, judicium, eruditionem, lectionem sacrorum Voluminum, peritiam Linguarum, denique & Grammatices, horum omnium beatissimum quoddam cornu sibi suavissime vendicans.

Ceterum demiror, quæ res sic exacerbârit hominis animum in me, à quo ne verbo quidem unquam fuerit lasus: neque enim mihi persuadere possum, tantum odium concipere bene natos animos, (quando, ut audio, gentis claritudinem cum eruditione conjunxit) nisi adsit improbus aliquis instigator. Nunc audio felicitis memorie Cardinalem TOLETANUM, cui noster heu jam iterum successit CROJUS, illi fuisse auctorem, ut prius Opus ad me mitteret, quàm evulgaret; quod si responsione satisfacerem, magis è re ipsius esse premi Librum quàm edi. Sin aut non responderem, aut protervè & indoctè responderem, publicaret suos labores bonis avibus. At ille statim à morte Cardinalis Typographis tradidit Opus, cum illum id temporis latere

non posset, alteram Editionem Novi Testamenti, aut exisse jam, aut mox exituram. Hac utunque habent, mihi certè voluptati est, etiam apud Hispanos efflorescere Linguas ac bonas literas: ac de STUNICA ingenio mihi satis ampliter promitto, sed vereor ne apud cordatos & eruditos ex hoc labore, quo famam auspicari voluit, non tam optimam gloriam retulerit, quam ipse sibi polliceri videtur. Lege ERASMI Præfationem *Apolo-*gie ipsius præmissam, quæ unâ cum *Stunice* annotationibus in ERASMI & FABRI prodiit *Lutetia* ann. 1522.

(d) Hic Epigrammate Latino hanc Editionem Bibliorum ornavit. Hujus meminit THUANUS (Hist. ann. 1552.) Abstulit & idem annus (scil. 1552.) magnum Hispaniæ lumen FERDINANDUM NOINIUM (Ferdinand NUGNEZ) *Pincia* Vaccæorum oppido (*Pincia* etiam vulgò *Vallisoletum* five *Valladolid* dicitur) natum, atque inde nomen vulgò sortitum, è nobilissima GUSMANORUM gente oriundum, qui cum sub Ælio ANTONIO *Nebrissensi* in patriâ, in Italiâ Bononiæ sub Philippo BEROALDO litteris humanioribus operam dedisset, & Græcam Linguam, ad quam eo seculo serè incognitam incredibili studio ferebatur, inibi didicisset, inde comparatis magno pretio Exemplaribus Græcis domum reversus, primus Lingua illius, quâ omnis serè eruditio continetur, usum in Hispaniam intulit, & FERDINANDI Regis, qui patri ipsius in ararii præfecturâ sedulo administratâ fidem probâisset, favore subnixus, cum ad honores virtutis viâ grassari posset, studia litterarum vitæ civili prætulit, & FRANCISCO XIMENIO Cardinali, cujus pietati & animi magnitudini tantum Hispania debet, operam suam & industriam in procudendâ illâ ad omne ævum duraturâ Bibliorum Editione addixit, & postea Demetrio DUCÆ, *Cretensi*, quem Cardinalis ille, ut litteras Græcas in novâ Academiâ à se ingentibus sumptibus Compluti in Carpetanis paulo antè institutâ profiteretur, ex Italiâ evocaverat, in eo munere successit. Dein, *Salmanticam*

res; (a) ALPHONSUM Medicum *Complutensem*, (b) PAULUM
 CORONELLUM, & (c) ALPHONSUM ZAMORAM He-
 bræarum rerum consultissimos, olim inter suos publicas Scholas
 moderatos, tunc Christianæ fidei sacris susceptis Ecclesiæ Ortho-
 doxæ domesticos & alumnos.
 „ His liberalissimè impensas promisit, singulos invitavit præmiis
 „ propositis; & omnes ante omnia festinare hortatus est. Conqui-
 „ siti sunt undique utriusque Testamenti vetustissimi Codices, ad
 „ quorum fidem castigatio excudendorum fieret, & vitiata loca sa-
 „ narentur, & quæ dubia & obscura essent, illustrata colluce-
 „ rent. Sed potissimum adjumento fuerunt Bibliothecæ *Vaticanæ*
 „ venerandæ antiquitatis Apographi, quorum copia per LEONEM
 „ X. Pont. Max. benignissimè XIMENIO facta est, cujus jam
 „ tum magnificentiam demiratus, cœpit hominem in magno pretio
 „ habere: & ejus consilium, quamvis in ultimis terris positi, quo-
 „ ties Reip. Christianæ negotia postulabant, in rebus arduis requi-
 „ rere. Facta est LXX. tamen Translationis explicatio partim ab
 „ aliquot Academia *Complutensis* eruditis hominibus, qui jam tunc
 „ sub DEMETRIO & PINCIANO Præceptoribus in Græcis lite-
 „ ris non vulgariter profecerant, partim à DEMETRIO, PINCIANO &
 „ ASTUNIGÀ, adeò feliciter confecta fuit, ut nihil à LXX. Interpre-
 „ tibus juxta Græcam eruditionem sit dictum, qualia permulta apud
 „ eos habentur, quod à nostris in tantâ brevitate fuerit prætermis-
 „ sum.
 „ Fuit inter hos ad hoc munus vocatus JOANNES (d) VER-
 „ GARA, cui Libri, quos vulgò *Sapientiales* vocant (ut ab eo sæ-
 „ pius

divertit alteram totâ Hispaniâ maximè fa-
 mosam Academiam, in quâ & literas Gra-
 cas ac Latinas profitendo consenuit, editis
 Hermolai BARBARI *emulatione* in PLI-
 NIUM, MELAM, & SENECA popula-
 reis suis Commentariis. Quod ad mores,
 vir pius & verax, sed dicax & aliorum acer-
 rimus censor, de cætero fastus omnis ac glo-
 ria contemptor. Vixit celebs & abstemius,
 frugali, sed citra sordis mensâ amicos ac
 discipulos excipiens, tandemque octogenario
 major legatâ Scholæ Bibliothecâ, quam ins-
 tructissimam habebat, & erogatis in pauperum
 usum facultatibus, placidè in Deo obdormi-
 vit, ad B. SUSANNÆ humili Sacello juxta
 Portam Rivalem quâ ad Tormim fluvium
 itur, sepultus, ubi & ejus tumulo quatuor,
 nec plura (sic enim extremis tabulis manda-
 verat) verba inscripta sunt, MAXIMUM
 VITA BONUM MORS. De eodem lege

etiam TEISSIER, *Eloges des Savans.*

(a) Neque hujus ALPHONSI neque
 Demetrii DUCÆ meminit in suâ Bibliothecâ
 Nicolaus ANTONIUS, quod scilicet
 nihil scripserint.

(b) Judaïsmum ejuravit, quo tempo-
 re (ann. 1492.) *Judei Hispaniâ* pulsi sunt.
Segovia anno 1534. decessit.

(c) LONG sur les Polyglott. p. 30.]
 „ Outre les peines qu'il prit pour la cor-
 „ rection & pour l'impression des textes,
 „ il fournit non seulement une version des
 „ Paraphrases Chaldaïques, mais aussi plu-
 „ sieurs Traitez qui regardent la Gram-
 „ maire Hebraïque, avec un Vocabulaire en
 „ cette Langue, lesquels sont dans le der-
 „ nier Volume de cette Bible. Il mou-
 „ rut en 1530.

(d) Hujus Latinum Epigramma ad
Complut. Bibliot. calcem legitur. LONG,
 sur

„ pius audi) explicandi sunt commissi : in quibus multa, quæ in
 „ Vulgatâ Translatione difficilia esse videbantur , in antiquam lec-
 „ tionem restituit : nihilque magis seni , cùm otio fruebatur , sibi
 „ dicebat in votis esse , quàm Librum *Ecclesiastici* (quem *Panaretum*
 „ vocant) Scholiis aliquot illustrare : sed retardavit præclarum ins-
 „ titutum incommodissima valetudo.

„ Duravit ab hõc anno , qui M.D.II. CHRISTI nati fuit , an-
 „ nos continuos plùs minùs quindecim de sacris Bibliis edendis cu-
 „ ra ; ut penè cum XIMENII vitâ , finem quoque Editio susce-
 „ perit. Ubi si per partes narrandum esset , quantum laboris ex-
 „ haustum sit , quantum tædii & fastidii devoratum à viris illis Ope-
 „ ri præfectis , in Exemplaribus excutiendis , quàmque multiplici
 „ & arduâ negotiorum mole XIMENIUS interim aliò evocaretur ,
 „ nimium profectò in iis dicendis immoraremur. At illud unum ,
 „ quod ad impensas à XIMENIO in câ re absolvendâ factas perti-
 „ net , reticendum nequaquam est. Septem Hebræa Exemplaria
 „ quæ nunc *Compluti* habentur , quatuor millibus aureorum ex diver-
 „ sis Regionibus sibi comparâsse , ALPHONSUS ZAMORA , He-
 „ bræarum literarum Professor , sæpenumero referebat ; ut interim
 „ de Græcis & Latinis taceam , quorum illa ab urbe *Româ* , hæc
 „ tum ex variis in *Hispaniâ* Bibliothecis , ab octogintis ferme annis
 „ characteribus Gothicis scripta , magnis sumptibus *Complutum* sunt
 „ delata.

„ Jam verò Chalcographorum & Scribarum salaria , doctorum
 „ hominum non vulgaria præmia , mercedes internuntiis propo-
 „ sitas , quibus ad Codices vetustos adipiscendos utebatur , assiduam
 „ denique ministrantium catervam , quam ad res quæ insperatò e-
 „ mergebant , expediendas sustentabat , & mille alia , quæ longum
 „ esset referre , si bene quis ratione subductâ numeret , quinquagin-
 „ ta millium aureorum & amplius summam conficiet : quod & ma-
 „ jores natu frequenter dicere audi. — Audi (ait GOME-
 „ CIUS) JOANNEM BROCARIUM *Complutensem* excusorem ,
 „ ARNOLDI GUILLELMI BROCARII filium , sæpe numero
 „ ad

fur les Polyglott. p. 30. & TEISSIER, *E-
 log.*] „ Jean de VERGARANÉ à Toledé
 „ fut reçu Docteur dans l'Université de
 „ Salamanque. Le Cardinal XIMENES
 „ lui donna en 1517. un Canoniat de sa
 „ Cathédrale , & le fit son Secrétaire :
 „ poste qu'il ne remplit pas longtemps , le
 „ Cardinal étant mort la même année. Il

„ mourut à Toledé , âgé de plus de soixan-
 „ te & quatre ans , ayant fait le même
 „ mois , treize ans auparavant , enterrer
 „ François son frere , fort savant en Grec &
 „ en Latin. L'un & l'autre travailla beau-
 „ coup pour l'Édition de la Bible de *Com-
 „ plute* , avec FERDINAND de Valladolid
 „ & ANTOINE de Nebrija.

(2) Lege

„ ad æquales dixisse, eo ipso die, quo ultima manus à patre operis
 „ excusioni imposita fuit, se puerum eleganter vestitum cum ulti-
 „ mo Bibliorum Volumine ad XIMENIUM venisse: qui impendio
 „ lætatus ita cœlum suspiciens acclamavit: *Grates tibi ago, summe*
 „ *CHRISTE, quod rem magnopere à me curatam ad optatum finem*
 „ *perduxeris.* Et ad familiares continuò conversus, *Equidem* (inquit)
 „ *cum multa ardua & difficilia reipub. causâ hætenus gesserim, nihil est,*
 „ *amici, de quo mihi magis gratulari debeat, quàm de hac Bibliorum*
 „ *Editione.* (a) XIMENIUS affirmat maximam laboris sui partem
 „ in eo fuisse versatam, ut castigatissima omni ex parte vetustissi-
 „ máque Exemplaria pro archetypis haberentur. (b) Illud est
 „ considerandum, quod in Hebraïcis characteribus scienter omisi-
 „ mus apices illos: quibus nunc utuntur Hebræi pro accentibus.
 „ Nam hi cum ad nullam vel significati vel pronuntiationis diffe-
 „ rentiam pertineant, sed ad solam cantûs ipsorum modulationem;
 „ meritò à veteribus Hebræis rejecti sunt: quos in hóc imitari ma-
 „ luimus. Quod autem ad Græcam attinet, illud te non latere
 „ volumus: non vulgaria seu temere oblata Exemplaria fuisse huic
 „ nostræ impressioni archetypa: sed vetustissima simul & emenda-
 „ tissima: quæ Sanctissimus Dominus noster LEO X. Pont. Max.
 „ cœptis nostris aspirans ex ipsâ Apostolicâ Bibliothecâ ad nos mi-
 „ sit: tantæ integritatis; ut nisi eis plena fides adhibeatur, nulli
 „ reliqui esse videantur, quibus meritò sit adhibenda. Quibus e-
 „ tiam adjunximus alia non pauca: quorum partem ex BESSARIO-
 „ NIS castigatissimo Codice summâ diligentia transcriptam Illustris
 „ Venetorum Senatus ad nos misit: partem ipsi magnis laboribus &
 „ expensis undique conquisivimus: ut copia emendatorum Codi-
 „ cum abunde superesset. Latinam itidem beati HIERONYMI
 „ translationem contulimus cum quàm plurimis Exemplaribus vene-
 „ randæ vetustatis: sed his maximè, quæ in publicâ Complutensi
 „ nostræ Universitatis Bibliothecâ reconduntur: quæ supra octin-
 „ gentesimum abhinc annum literis Gothicis conscripta: eâ sunt
 „ sinceritate: ut nec apicis lapsus possit in eis deprehendi. Demum
 „ in Libro Psalmorum illud est admonendum; communem transla-
 „ tionem Latinam, quâ utimur, positam esse pro interlineari supra
 „ Græcam Septuaginta Interpretum Editionem: quia ei de verbo
 „ ad verbum ferè correspondet. Eam autem, quam beatus HIE-
 „ RONYMUS juxta Hebraicam transtulit veritatem, in medio
 „ duarum columnarum fuisse locatam. (c) Opus integrum Cardi-
 „ na-

(a) Lege XIMENII Præfationem ad
 LEON. X.

(b) Ex Prolog. ad Lector.

(c) Ex Diplom. LEON. X. & Præfa-
 tion.

„ nalis XIMENIUS, antequam ab humanis excederet, absolvit, &
 „ usque ad sexcenta Volumina vel amplius impensâ ejusdem Car-
 „ dinalis impressâ. Qui cum post impressionem morte esset abla-
 „ tus, & ad publicationem consensus Papæ petitus non esset, ne-
 „ quivit (a) hætenus (*Datum est Diploma XXII. Mart. M.D.XX.*)
 „ Opus ipsorum ad doctorum manus advenire. Diplomate Pontifi-
 „ cio impetrato, FRANCISCUS Episcopus *Abulensis* & FRAN-
 „ CISCUS DE MENDOZA Archidiaconus *de Pedroche*, qui ex
 „ Cardinalis executoribus erant, curaverunt terniones in Volumina
 „ & ea ipsa Volumina in sex totius Operis partes redigere. Et non
 „ habitâ impensarum ratione, quæ fuerunt propemodum infinitæ,
 „ taxaverunt totum Opus Ducalium aureorum numerorum pretio
 „ sex cum dimidio aut aliquanto pluris, prout distrahendorum Li-
 „ brorum ratio exegerit, habitâ pro vecturâ impensarum æstima-
 „ tione.

(b) *Complutensis* LXX. Interpretum Editio non satis omnibus placuit; quæ quod ad Hebræicum textum propiùs multò, quàm aut *Veneta*, aut *Romana*, (quæ ad Manuscriptorum fidem dicuntur fuisse conformatæ) accedat, suspicantur nonnulli in eâ illius magis quàm horum autoritatem valuisse: alii putant ex Manuscriptis, in quibus LXX. Versioni aliæ quoque Hexaplorum interpretationes miscebantur, desumptam, imò aliquando ex Vulgatâ potiùs quàm Hebræico textu confectam. Certè (si quod sentiam, afferre liceat) mihi (post multos annos in his studiis positos) observatum fuit Græcam *Complutensem Romanâ* & *Venetâ* Hebræo textui esse (c) propiorem.

Græca Bibliorum Veteris & Novi Testamenti Editio ab ALDO MANUTIO *Romano* excudi (forfan) cœpta, ANDRÆ ASULANI operâ ad finem perducta anno 1518. Mense *Februario* in ædibus ALDI (qui anno 1515. obierat) & ANDRÆ foceri prodiit.

Hanc ÆGIDIO *Viterbiensi* Cardinali inscripsit ANDREAS ASULANUS. *Quoties (ait ASULANUS) mihi in mentem venit, quanta tibi cum genero meo ALDO fuerit consuetudo, nul-*
 lâ

tion. Episcopi *Abulen.* & Archidiacon. *de Pedroch.* ad Lector.

(a) LONG, sur les Polyglot. p. 19.]
 „ Il semble qu'il survint encore quelque au-
 „ tre empêchement qui en retarda la pu-
 „ blication; car il est hors de doute, que
 „ si ERASME avoit eu connoissance de
 „ cette Edition en 1522., il s'en seroit

„ servi dans la troisième Edition du Nou-
 „ veau Testament Grec, qu'il publia cette
 „ année, comme il le fit dans la qua-
 „ trième, qui parut en 1527, où il cite
 „ très-souvent la Bible d'*Alcala*.

(b) LONG, sur les Polyglot. p. 21.

(c) Lege WALTON. Prolegom. IX.

C. 28.

(a) Jac.

lâ aliâ de causâ magis quàm ob admirabilem illam animi tui cupiditatem juvandæ rei litterariæ, quam nescio an ille potius æquaverit quàm superare potuerit, nullum arbitror esse amicitie genus, quod tu sanctius colas, quàm quod mecum olim auspice (ut ita dicam) ALDO contraxeris. — Ego multis vetustissimis Exemplaribus collatis, adhibitâ etiam quorundam doctissimorum virorum curâ Biblia (ut vulgò appellant) Græcè cuncta descripsi, atque in unum Volumen reponenda curavi tui nominis æternitati dicata. &c.

Veneta (a) Editio interdum LXX non sequitur, sed AQUILÆ Lectiones & varia glossæmata admittit. Plerunque tamen (b) Complutensi purior est, & proximè ad Romanam accedit.

Hujus Editor ANDREAS ASULANUS ALDI focer post generi obitum in ejus ædibus eoque neutiquam fegnior labores obibat typographicos; & de (c) viris eruditis, quibus ipsius industria admodum probabatur, bonisque litteris, & Linguis, cum Latinâ tum (d) Græcâ optimè mereri studebat.

(a) Mu-

(a) Jac. USSEK. in Syntagm. de LXX. Interpr. Cap. 8.

(b) MORIN. Exercitat. Bibl. & WALTON. in Prolegomen. Lege LONG, Biblioth. Sacr. p. 403. 404. 405.

(c) ERASM. Epistol. p. 1624.]

„ ERASMUS BEATO suo S. D.

„ De FROBENIO nihil miror: novi hominis ingenium; de LACHNERO miror, cur nolit tuo uti consilio, præsertim cum id diligenter mandârim. Quamquam is, per quem mihi respondent, scribit te in consilium adhibitum iri, cum adornabunt Editionem. Quos Auctores excudant, mi BEATE, nostra non magni refert, modò nobis faciant satis. Quod si illos nostri pigeat, jam ad me scripsit ASULANUS, ALDI focer, quicquid potest Officina sua, id mihi paratissimum fore. — anno 1517.

(d) Ibid. p. 1627.] „ ERASMUS TONSALLO. — ASULANUS utrumque Testamentum excudit Græcè, Opera NAZIANZENI nobis ostendit; excusus est STRABO Græcus, Vita PLUTARCHI, PINDARUS cum commentariis, aliæque permulta: quæ in præsentia non succurrunt. O si liceat rejuvenescere!

Et p. 1666.] „ ANDREAS MULANUS (de quo nomine & de quâ Epistolâ

nonnihil prius) „ ERASMO S. D. P. Mi-
„ rabiliter gavissus sum tuis litteris ad EG-
„ NATIUM scriptis, quòd ex his animad-
„ verterem cum bonam tuam valetudi-
„ nem, tum tuam erga me benevolen-
„ tiam; multum me delectavit tibi gra-
„ tum fuisse, quod edidimus LUCIANI
„ Dialogos, quos tu vertisti Latine, non
„ minus accuratè quàm eleganter, atque
„ adeò MORIAM, inventum tuum dig-
„ nissimum virtutis ac ingenii ERASMI,
„ quam audio mirificè probari à nostris
„ clarissimis & summis Oratoribus; nam
„ ut inventa sunt acutè omnia, ita absolu-
„ ta sunt bene, ac confecta adeò accuratè,
„ ut nihil possit supra. Equidem, suavis-
„ sime ERASME, non possum non te a-
„ mare vehementer tuis in his virtutibus:
„ tum tibi persuadeas velim, nihil esse,
„ quod ego magis optem, quàm posse pro
„ dignitate tuâ nonnihil honorificè vel di-
„ cere, vel facere: nec enim clam te est,
„ quòd nihil præclarius mecum agi un-
„ quam duxerim antehac, tum cum mu-
„ niti eramus vestris studiis, quàm mereri
„ de vobis omnibus summis viris; hoc au-
„ tem tempore nihil est quod æquè labo-
„ ro. Eoque factum est, ut tecum per
„ Litteras rem agere voluerim, quam ti-
„ bi fore spero non injucundam, cum ti-
„ bi esse non possit non honorifica. Nōs-
„ ti,

(a) MUSURUS inter alios ASULANO impensè favebat ; quod constat ex ipsius Epistolâ ad GROLIERUM scriptâ ; ejus (b) prelo, si quid edere meditaretur , usus. (c) DONATUS Veronensis ei PRISCIANI, quam anno 1527. curavit, Editionem commisit ; ejus insuper Exemplaribus in Grammatico illo restituendo valde adjutus.

In ANDREÆ ASULANI Officinâ operam bonam navabat FRANCISCUS ASULANUS, (d) ERASMO familiariter notus. Is DIOSCORIDEM Græcè in ædibus ALDI & ANDREÆ forceri

„ ti, ut opinor, atque certè scio te scire,
„ atque adeò animadvertisse cùm ex mul-
„ torum Litteris, tum ex sermone, M.
„ MUSURUM cooptatum in Collegium
„ Pontificum. — De Proverbiis
„ quod scribis, gratum est, tum de aliis
„ tuis monumentis, quòd sint tantopere
„ expolita, est & hoc vehementissimè
„ gratum: nam ut ERASMUS ait in Pro-
„ verbiis, *Semper Africa aliquid novi affert*:
„ mittito ad nos, ubi primùm habueris,
„ cui rectè dare possis. Curabo, ut ita e-
„ dantur, ut non minorem rationem vi-
„ deam habuisse auctoritatis nostræ Offici-
„ næ, quàm gloriæ semper amplissimi E-
„ RASMI. Vale, ERASME; ego omnia
„ mea studia tibi deferò. Vale. *Venetiis*,
„ Anno 1517. — multum tempo-
„ ris consumpsit in emendando TERE-
„ TIO ALDUS gener meus, tum PLAU-
„ TIO; hos vellem edere studiosis omnibus.
„ Patere igitur me uti hòc tuo beneficio:
„ oro te per majestatem Latini nominis,
„ cujus tu semper fuisti studiosissimus, ad
„ me mittas, si quicquam est, qui sit
„ Codex antiquus, quo possimus uti nos-
„ tri Codicis quasi magistro, aut si quic-
„ quam est aliud apud te, quod possit
„ nostrum munus expolire: nihil omittere
„ volumus ad conficiendam cùm accuratè,
„ tum eleganter, quo bonorum omnium
„ in nos studia augeantur. Vale.

„ Filii ALDI mei te multâ salute im-
„ pertiunt, quibus tuo nomine salutem
„ plurimam dixi, item MANUTIUS pri-
„ mogenitus, ac Antonius, & Paulus,
„ ALDI filii, tibi salutem dicunt.

(a) Lege MUSURI ad GROLIERIUM
Epistolam *Græcæ ALDI Grammaticæ* ann.
1515. præfixam, cujus antea mentionem
feci.

(b) NAZIANZEN. *Oration. Gr. 1516.*

(c) In Præfatione ad PRISCIANUM
sic scribit — „ Magnam mihi Ex-
„ emplarium veterum, quæ conferre
„ possem, copiam fecit *Andreas ASULA-*
„ *NUS*, cujus Officina Librorum satis
„ jam diu studiosis omnibus nota est. Ita
„ illis conferendis, nullum mihi majori
„ adjumento fuit, quàm quod olim è
„ *Galliâ ALDUS MANUTIUS* magno pre-
„ tio redemptum attulerat.

(d) Epistol. p. 508.] „ ERASMUS
„ AMBROSIO LEONI — meo no-
„ mine salutato ASULANUM cum suâ fa-
„ miliâ, nominatim *Manutiolum*, qui no-
„ bis isthîc puellus ludebat, cùm adessem.
„ Bene vale. *Lovanio 15. Octob. ann.*
„ 1519. *Sed quia hæc verba ad An-*
„ *dræam æquè ac Franciscum possunt referri*,
„ lege p. 894.] „ ERASMUS EGNATIO

„ — Non eram anxius de excuden-
„ dis *Adagiis*, quum hic haberem *FRO-*
„ *BENIUM* semper paratum. FRANCIS-
„ CUS per literas crebrò questus fuerat me
„ nihil mittere lucubrationum mearum.
„ *Adagiorum Opus*, quoniam apud ASULA-
„ NUM primùm erat natum, nisi ut inibi
„ renasceret, si modò ipsi commodum
„ esset. Sin minùs, per eundem, qui at-
„ tulerat, remitteret Codicem.

„ 3. *Octob. ann. 1525. Et p. 952.] E-*
„ *RASMUS FRANCISCO ASULANO S. D.*
„ Nihil jam diu nobis accidit, *Francisce*
„ charissime, jucundius, quàm quòd to-
„ tus *GALENUS* ad nos venit, ex tuâ
„ magnificentia. Auctor per se gratiofus
„ est, mihi verò peculiari quodam vel
„ sensu vel judicio adamatus: nec omni-
„ no falsum est, quod Philosophus ille
„ dixit, *Dulcissimam esse rem, accipere*:
„ tamen hic mihi plus voluptatis attulit a-

„ nimus

ceri ann. 1518. excusum HIERONYMO ROSCIO Patavino Medico nuncupavit, in cujus Epistolâ leguntur hæc: — Nos autem eo consilio, HIERONYME clarissime, hæreditatem ALDI, quem loco patris habebamus, adire volumus; ut illam integram filiis ejus, qui ex (a) sorore nostrâ suscepti essent, conservaremus: atque ea omnia curare, quæ non minus ad nomen ejus illustrandum pertinerent, quàm ad amicos, quos complureis nobis reliquit, colendos, & omni officiorum genere amplectendos. Quod quanquam in omnibus aliis facere soleo, explicare tamen non satis possum, quanto desiderio quotidie magis flagrem, ut intelligas officia, & studia, quæ à me tibi præstantur, non jure veteris amicitie, summæque necessitudinis inter domum nostram, ac te jam pridem constitutæ præstari, sed incredibili opinione doctrinæ & judicii &c. Idem in Editione PRISCIANI ann. 1527. Indici Erratorum præfixit hæc: FRANCISCUS ASULANUS Studiosis S. D. Sedulo dedimus operam, studiose Lector, ut PRISCIANUM tam emendatum haberes, quàm & tu optabas, & operâ illius effectum est, quem huic rei præfecimus. Sed nôsti probè, nos quoque homines esse, hoc est, imbecillitati naturæ subiectos: nemo unus naturâ tam solers, nemo arte & industriâ tam cautus, ut non in aliquibus aliquando labatur; ergo post absolutam Impressionem aliquot errores adnotavimus: Quòd si qui alii tibi occurrunt, illos planè scito nullius momenti futuros, quicquid igitur, & quaecunque est, quod offerimus, boni consule, & vale.

Præter Aldinam, cui ALDUS ipse, dum in vivis esset, & ALDI focer vitam suam impenderunt, Officinam, aliæ erant iis temporibus in Italiâ celeberrimæ.

Romæ, in Quirinalis Collis Gymnasio fervebat Prælum nobilissimum apud ANGELUM COLLOTIUM; ex quo (b) HOMERI Græcus

„ nimus in me tuus, etiamnum memor
 „ veteris amicitie, quàm vel donum ipsum, vel Auctoris gratia. Aut me fallit animi præfagium; aut hæc Editio conciliabit tibi non parum & nominis & compendii. Æmulo non est quòd vearis, ut sit hic qui velit, non est qui possit. Utinam detur occasio referendæ gratiæ, nam reponere malim quàm agere. Interim adnitar, ut quicquid è tuâ prodit Officinâ, quanquam nihil non est gratiosum apud viros eruditos, fiat gratiosius. Felix juvenus, quæ in hoc sæculum incidit: nam repubescendi votum mihi sit ἀνευόλιον. Potes & meum nomen isthuc reddere vendibilius, si lucubrationes meas aliquot, pias præ-

„ fertim, tuâ digneris Officinâ: Quales sunt: De misericordiâ Domini, De modo orandi, Commentarioli in quatuor Psalmos, Paraphrases in Novum Testamentum. Paraphrases tamen te nolim attingere, nisi misero quædam loca castigata. Mitam autem, simulatque cognovero tuum animum. Patri, Fratri, reliquæque Familiæ multam ex me salutem dices. Bene vale. Basileâ 3. Septembris, Anno 1526.

(a) Ergo, si Francisci ASULANI soror ALDO nupserit, Andrea ASULANI, qui ALDI fuit focer, filius erat Franciscus.

(b) In cujus Editionis initio:

LECTORI HOMERI Interpreter per-vetustus. Infinitis propemodum malignitate tempo-

Græcus Interpres vetustus anno 1517. proximo (a) SOPHOCLES Scholiastes, Opera exactissima & elegantissima, prodierunt, nec sine (b) JOANNIS LASCARIS recognitione.

Florentiæ, Typographicam in Græcis & Latinis magnâ cum laude excolebat (c) PHILIPPUS JUNTA unâ cum (d) BERNARDO JUNTA. (e) PHILIPPUS vitâ functus est anno circiter 1518. Lilium erat Insigne JUNTARUM typographicum, cum hoc aliquando lemmate [*Nil candidius*]. Subscribebat nonnunquam PHILIPPUS [F. G.] litteras initiales sui nominis [(f) FILIPPUS GIUN-

temporum laceratus plagis Medicæum, olim Quirinalis jam Caballini Montis, Gymnasium adii: ibique haud parvo negotio in integrum restitutus: purus nitidusque ac mille fratribus auctus matris fecundissima Chalcographorum artis beneficio: in lucem prodeò: parentis generosa studiorum professionis penetralia reserans. Debes id quoque, Lector candide, LEONI decimo Pontifici maximo, cujus providentiâ ac benignitate Gymnasium nuper institutum viget, frugisque bona testimonium perhibens bona sua studiosis perquam liberaliter impertit. Vale.

Et in fine

LEO P. P. X. — Cum dilecti filii adolescentes Gymnasii nostri in Quirinali Colle per nos constituti Græcis artibus incumbentes hanc antiquissimorum & nunquam antehac impressorum HOMERI Auctorum interpretationem formis excudendam curaverint: Nos consideratâ Operis utilitate: & fructu maximo: Qui ex tanti tamque illustris Poëtæ expositione ad studiosos perventurus est: & simul habitâ ratione laborum & impensarum, quas Chalcographi in excudendum Librum contulere: opera pretium facere visi sumus: si ad eam rem juvandam favorem & auctoritatem nostram adjiceremus. Ne quid igitur in præjudicium Gymnasii fraudemque & detrimentum dictorum Impressorum committatur: volumus & mandamus: ne quis eos ipsos Auctores decennio proximè futuro imprimere, aut imprimi facere: aut impressos vendundare: vendundandosve dare ullis in locis audeat sine licentiâ Gymnasii præfati: aut ejus curam gerentium. &c.

Ἐτυπάθη ἐν Ρώμῃ, παρὰ τὸν Κυρίον λόφον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς ἑυγενῆς καὶ σοφῆς ἀνδρὸς, προξένου τῶν λογίων καὶ κηδεμῆνός ἀρίστου

Ἀγγέλου τῶ Κολλατίου τῶν ἀπορήτων γραμματικῶς τῶ ἀκρῆ ἀρχιερέως. ἔτη τῆς ἑσάτης οἰκονομίας χιλιοσῶν πεντακοσίων ἐπὶ ἡκαίδεκάτω. τῆς δὲ ἀναρρήσεως τῶ παλαιωτάτου καὶ θειοφιλεστάτου Λέοντος πάπα δεκάτη ἔτη πέμπτῳ.

(a) In initio; Commentarii in septem Tragædias SOPHOCLES: qua ex aliis ejus compluribus injuriâ temporum amissis, sola superfuere: Opus exactissimum: rarissimumque in Gymnasio Mediceo Caballini Montis, a LEONE Decimo Pont. Max. constituto recognitum: repurgatumque: atque ad communem studiosorum utilitatem in plurima Exemplaria editum, non sine privilegio: ut in ceteris.

In fine; Ἐτυπάθη ἐν Ρώμῃ, ἐν τῇ παρὰ τοῖς Κυρίοις λόφον γυμνασίᾳ ἐκ ἀνεν προνομίας. ἔτη ἑκτῷ τῆς ἀναρρήσεως Λέοντος δεκάτη τῶ ἀκρῆ ἀρχιερέως. τῆς δὲ ἑσάτης οἰκονομίας χιλιοσῶν πεντακοσίων δεκάτῳ ἐγδῶ.

(b) Lege Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 268. lin. 11. & pag. 287. lin. 6.

(c) Inclaudit anno 1497. Vide Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 256.

Jugement des Savans sur les Imprimeurs p. 11.] „ Les JUNTES étoient venus de „ Lyon, & tenoient le second rang dans „ l'Italie après les MANUCES.

(d) Anno 1515. ARISTOPH. Comæd. operâ Philippi JUNTA; & THESMOPH. & LYSISTRAT. operâ Bernardi JUNTA.

(e) Ann. 1517. 20. Maii. sumptu Philippi JUNTA; & ann. 1519. ALDI Gramm. per hæredes Philippi JUNTA mense Januario.

(f) Pro PH, sive Φ, apud Veteres frequenter usurpabatur. Lege DAUSQ. *Orthograph.* ann. 1632. pag. 43.

(2) Ἐτυ-

GIUNTA], uti in illâ elegantissimâ, quæ ARISTIDIS prima & princeps fuit ann. 1517. Editione. Huic EUPHROSYNUS BONINUS Physicus Florentinus Epistolam ad BERNARDUM MICHELOTIUM Episcopum Foroliviensem præmisit in Typographi laudem. Quamobrem (ait) ut faciliè quivis & legere & legendo seipso melior reddi possit, PHILIPPUS JUNTA Bibliopola tuæ reverentiæ observantissimus multa & Latinorum & Græcorum Authorum Volumina cudere hætenus pulcherrimis curavit typis; nuncque Græci ARISTIDIS Operibus summam Diis concedentibus imposuit manum. Et Diploma Pontificium sic se habet. LEO P. P. X. Dilectis filiis PHILIPPODE GIUNTIS & ejus filiis Bibliopolis Florentinis. — cum vos PLATONEM Latinum & alios quàmplurimos Libros tam Latinos quàm Græcos longè meliores illis, qui passim circumferuntur, habeatis, eosque imprimere cupiatis, dubitetisne alii eosdem Libros &c. nos — omnibus — ne — intra decennium — reimprimere — audeant — mandamus &c. Et ad calcem Libri, Impressum bonis avibus optatam contigit metam hoc ARISTIDIS Opus Florentiæ sumptibus nobilis viri PHILIPPI JUNTÆ Bibliopolæ.

Cùm de Typographis, qui Græcis Editionibus decus meruerunt, sermo hîc inciderit; meritò inter illos suus erit locus (a) EUCHARIO CERVICORNO, qui anno 1517. Colonie Heras VIRGINIS septemque Psalmos Pœnitentiales; annòque eodem MUSÆUM Græcis characteribus non illepidis impresit. Idem postea anno 1521, mense Augusto, MACROBII Opera, in quibus ex HOMERO plurima loca Græcè citantur; & eodem anno, mense Martio HERONE (b) FUCHS, apud sanctam Coloniam vulgavit. In illis edendis laboravit ARNOLDUS Vesaliensis, præmissis Epigrammatibus binis, Græco & Latino, cum Præfatione ad Lectorem; in his (c) GODOFRIDUS HITTORPIUS, qui Epistolam ad PHILIPPUM MELANCHTHONEM præfixit, eundem laudans, quòd nondum triginta annos natus, in omni humanitatis studio adeò sit provectus. Curavit (inquit) summâ cum diligentia excudi Libros QUINTILIANI; quo viro nemo quicquam accuratius, nemo melius scripsit.

Nisi

(a) 'Ετυπώθη Κολωνίας παρ' Ευχάριας τοῦ Ἐλεφονέραντι. Impressum Colonie apud EUCHARIUM CERVICORNUM.

(b) Hic FUCHS anno 1522. excudit CICERONIS Libros Rhetoric. ad HERENN. & de Inventionem; ubi vocatur HERO ALOPECIUS, nomine Germanico in Græcum converso; nam ἀλώπηξ apud Germanos FUCHS, apud Anglos FOX. In hujus

Libri fronte Vulpes uvam captans affingitur.

(c) Hic antea (ut dictum est) anno 1512. cum LUDOVICO HORKEN Johanni PHILIPPO Parisiis artem exercenti impensas præbuerunt. Non novum tunc erat, Typographum munus Correctoris aliquando obire. Vide Vol. I. Annal. Typogr. p. 294.

(a) Vol.

Nisi forte PHILELFUS aliquis è Cælo nobis descendat, quem in hoc viro nescio quæ offendant Hispanitas; quique ex oratore (si Diis placet) repente faciat aratorem. Danda fortassis homini venia, qui ne cum LAURENTIO ὁμοφρονῶν ullâ in re videretur, maluit in hanc peccare partem.
 — Ego quicquid operæ à nobis in hos Libros impensum est, tuo nomini dedico. &c.

Italiæ meritò gratulandum est, quòd illic primùm & Græca & Hebræa, uti (a) ortum habuit, ita deinceps maximè inclaruerit Typographia.

Soncinum, Mediolanensis Ducatûs oppidulum, sui nominis obscuritatem Artis ibi excultæ celebritate dispulit. Ibi enim Judæi sua præla instituere & Typographiam exercere cœperant, indè per totam se paulatim sparserant Italiam. At Christiani, Judæis licèt in typis Hebræicis tractandis tempore cesserint, labore tamen & industriâ cedere noluerunt.

Inter Christianos primus Hebræicos characteres (b) tentavit ALDUS; & eâ Linguâ Opus ingens, quod nunquam ipsi licuit eniti, animo diu conceperat. (c) Parisiis postea, FRANCISCO TISSARDO duce GORMONTIUS Hebræicam dedit Grammaticam; Psalterium deinde Genuæ PETRUS PORRUS, & Coloniae JOANNES POTKENIUS; Biblia Compluti ARNALDUS GULIELMUS DE BROCARIO. De his antea prolixè satis egimus. Psalterium Hebræum Basileæ (d) Anno 1516. in 24.º CONRADI PELLICANI & SEBASTIANI MUNSTERI curâ emisit JOANNES FROBENIUS; & anno 1518, inter D. HIERONYMI Opera (e) AMERBACHIUS. Anno etiam 1518. quinto decimo Calendas Martias summâ cum diligentia impressum est in fol. PETRI GALATINI (f) Opus de arcanis

(a) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 83. 182.

(b) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 239.

(c) Vide prius, ubi TISSARDI facta est mentio.

(d) LONG, *Biblioth. Sacr.* Tom I. p. 132. & Tom II. p. 461.

(e) De hoc prius.

(f) Peractum est atque MAXIMILIANO Cæsari dedicatum, Barii anno M.D.XVI. pridie Nonas Septembris; Pontificatûs LEONIS X. anno quarto, regnantibus utriusque Hesperiae Regibus, JOANNÂ & CAROLO ejus filio; auspiciis LAURENTII PUCII Cardinalis; favente ISABELLÂ DE ARAGONIÂ, Mediolani ac Barii Duce: impressum verò Orthonæ maris anno

M.D.XVIII. (& ibi adduntur hæc) *Ubi sacratissima Reliquia Divi THOMÆ Apostoli, in pretiosissimo monumento, ex lapide onychino exciso, honorificentissimè recondita, integra atque indivisa quiescunt. Ut sancta BRIGIDA in revelationibus sibi divinitus factis attestatur. Quas ego reliquias & oculis videre & manibus atrectare merui. Ubi & inter cetera miracula, meritis beatissimi THOMÆ coruscantia, in cacumine turris si-ve campanilis Basilica illius Apostoli, quoddam mirabile lumen instar facis accensa apparere solet. Quod etsi frequentius nocturno tempore, ac tempestato validâ ingruente, videatur, (sicut ipse bis jam vidi) in signum quod ilico tempestas illa cessatura sit; quan-*
doque

nis Catholicae veritatis ex Judaïcis Codicibus excerptum; Orthonæ maris per HIERONYMUM SUNCINUM. Ad calcem adjiciuntur correctiones dictionum perperam impressarum tribus paginis comprehensæ.

Lectorem etiam Author ibidem monuit; *mendose scripta Impressoribus imputentur. Solent enim sæpenumero hujus generis viri cuncta ferè congruenter scripta usque adeò pervertere, vitare, corrumpere; ut vix omnino eorum menda castigari queant.*

Haftenus apud cum Judæos tum Christianos Hebraïca feliciter processerat Typographia; in quâ excolendâ omnes facilè superavit, (a) noménque suum omnium seculorum memoriæ sempiternæ consecravit DANIEL BOMBERGUS Antuerpius, (b) multis Hebræorum Bibliorum Rabbinicorumque Voluminum Editionibus, earundem accuratâ (c) correctione, eleganti typorum formâ, nitore solidæ chartæ purissimo, per annorum ferè quadraginta spatium, omnium iis temporibus Artificum princeps; nec minus famæ in Hebraïcis, quàm ALDUS in Græcis, consecutus. In ejus laudem quædam (d) Epigrammata conscripserunt FRANCISCUS ROSETUS Veronensis, & PETRUS ROSETUS.

FRAN-

doque tamen in die, Sole in nostro hemisphærio existente, cœloque sereno illud quoque (ut ab iis, qui viderunt, accepi) videri contigit. Quæ quidem res non est inter postrema miracula computanda; quibus Deus ipse Sanctos suos, ad gloriam sui nominis, & ad nostræ fidei confirmationem, ad nostramque utilitatem, honorare nunquam desistit. LAUS DEO. Nova hæc certè est, & mira profus ac inusitata, quam suo Libro operoso sanè & erudito Petrus GALATINUS adtexere voluit, coronis.

(a) VALER. AND. *Biblioth. Belgic.* p. 169.

(b) CHEVILLER. p. 268.

(c) Id. p. 268.] „ Joseph SCALIGER „ en parle de cette manière : BOMBER- „ GUE — a si bien imprimé les Li- „ vres Hébreux. Les Juifs corrigeoient „ & présidoient à l’Imprimerie. Il a im- „ primé des Livres pour plus de quatre „ millions d’or. Il a imprimé tant de bel-

„ les Bibles; avec les Rabbins trois fois. „ Scaligerana pag. 174. Et BARTOLOCCI „ dans le premier Tome de sa *Bibliothèque* „ Rabbinique, p. 34. DANIEL BOM- „ BERGUS Antuerpiensis de Literis He- „ braïcis optimè meritis, qui Venetiis, ex „ Ganz, omnium primus in eâ Urbe cœ- „ pit Libros Hebraïcos cudere, magnâ & „ ferè incredibili diligentia, tam in cor- „ rectionibus, quàm in qualitate charac- „ terum & chartæ: ita-ut post illum sem- „ per in deterius Hebraïca Typographia „ abierit.

Quod addit BARTOLOCCIUS de Hebraïca Typographiâ post BOMBERGUM semper in deterius abeunte, ægre admitte- tur, cum multi postea Typographi & (1) Venetiis & (2) Parisiis multisque aliis in locis extiterint in hoc typorum genere celeberrimi.

(d) Hæc leguntur præfixa *Grammat. Heb.* in ædib. BOMBERG. 1523.

(a) CHE-

(1) CHEVILL. p. 269.] „ Après BOMBERGUE les plus célèbres Imprimeurs de Venise en He- „ breu, sont les JUSTINIANI, ZANETTI, DE GARA, DE BRAGADINIS, & autres. C’est „ Venise où on a le plus imprimé de Livres Hébreux. De tous ceux qui paroissent dans les Bibliothè- „ ques de Paris, près de la moitié se trouvent imprimés dans cette Ville-là.
(2) Rabbinus STEPHANUS, Gulielmus MORLEUS, Christianus WECHELUS, Martinus JU- „ VENIS. &c.

FRANCISCUS ROSETUS *Veronen.* P. A. F.
DANIELI BOMBERGO, S. D.

Devinxit tua me, *Daniel*, tibi maxima virtus :
Devinxit studium, relligióque simul.
Sæcula dum nostra hæc libris melioribus auctas,
Nec divina finis scripta perire situ.
Dum sacrum in lucem eloquium, & *Samaritida* Linguam
Cornigeri & profers enthea verba senis. &c.

PETRUS ROSETUS. F. F. *ad Lectorem.*

En tibi *Bombergus*, lector studiose, leporis
Judaici excudit *Daniel* primordia, certum
Unde iter ad sacri Divina Volumina *Mosis*
Carpere mox valeas, & vera ediscere possis.

Idem ad eundem.

Gittai sermonis habes elementa libellum
Unde brevi doctus tempore lector eas.
Hunc tibi *Bombergus* recutito Dogmate pollens,
Pro cunctis *Daniel* dat bene Grammaticis.

Vocalis *a* (*Kametz*) in *Daniel* malè corripitur.

Prima apud BOMBERGUM Bibliorum Editio à quibusdam (a)
anno 1511. veriùs autem (b) 1518. assignatur : BOMBERGUS
in

(a) CHEVILLER. p. 268.] „ BAR-
„ TOLOCCI dans le premier Tome de sa
„ *Bibliothèque Rabbinique* p. 434. BOMBER-
„ GUS sub FELICE PRATENSI in He-
„ braicis bene instructus, *Chalcographiam*
„ pro Libris Hebraicis imprimendis multis
„ sumptibus & incredibili labore officinam a-
„ peruit, & anno Mundi minoris supputa-
„ tionis 271. CHRISTI 1511. primum
„ Codicem Sacrorum Bibliorum cudere cepit
„ in 4. postea subsequuti sunt infiniti propemo-
„ dum Libri Hebraici ab eo impressi summa
„ diligentia, ita-ut nullus alius eum vicerit.
„ C'est lui qui commença l'Impression du
„ Talmud l'année 1520, qu'il n'ache-
„ va que quelques années après. Elle
„ est dans la Bibliothèque de Sorbonne

„ en onze Volumes in fol. C'est le plus
„ grand Ouvrage en Hebreu qui ait paru.
„ Et BUXTORF. in *Biblioth. Rabbinic.*]
„ *Biblia Hebraica* in 4. excudere cepit primò
„ Venetiis DANIEL BOMBERGUS, anno
„ 1511. At verò neque hanc, neque aliam
„ 1491. (in Lib. 3. de *Bibl. Text. Origin.*)
„ memoratam unquam extitisse Jacobus LE
„ LONG evicit.

(b) LONG, *Biblioth. Sacr.* Tom. I.
p. 99. & WALTON. in *Prolegomen.* CIV. 14.
& BUXTORF. in *Biblioth. Rabbin.*] „ Bi-
„ blia Hebraea in folio imprimi coepta Ve-
„ netiis ann. 1515. & edita (פנח 278.
„ i. e. juxta æram Christianam) 1528, stu-
„ dio imprimis FELICIS PRATENSIS, cujus
„ ductu & auspiciis BOMBERGUS litteras
„ He-

in priore illâ FELICIS PRATENSIS, in proximis plerisque
 (a) R. JACOBI BEN CHAIIM operam adhibuit. De Bibliorum
 (quæ BOMBERGUS edidit) tempore & numero viri multi eruditi
 (b) erraverunt; utrumque nemo mihi videtur certius & accuratius,
 (c) quàm doctiss. Vir P. JACOBUS LE LONG, definiisse.

Præ-

„ Hebraicas (nonnisi post ann. 1515.)
 „ primum didicit, & per typographiam
 „ mirificè propagavit. Continet ista Edi-
 „ tio textum Biblicum, Targum & vario-
 „ rum Rabbiorum Commentaria. Ea
 „ LEONI X. à FELICE PRATENSI
 „ nuncupata est cum Latinâ Præfatione,
 „ in quâ leguntur hæc: — DANIEL
 „ BOMBERGUS neque labori neque sumptibus
 „ parcens, publicæ utilitatis gratiâ, pluri-
 „ mis collatis Exemplaribus hosce libros studio
 „ nostro, fide & diligentia castigandos, impri-
 „ mendos curavit: rem equidem perdiffici-
 „ lem, nec ob id ab aliis hætenus tentatam.

„ Venet. ann. 1517. „ Resecuit
 „ ex Rabbiorum Libris ea, quæ Religio-
 „ ni Christianæ erant adversa; quod e-
 „ tiam præstiterunt, qui sequentes hujus-
 „ modi Bibliorum Editiones procurarunt.
 „ Hanc Editionem vehementer reprehen-
 „ dit ELIAS LEVITA in Præfatione Li-
 „ bri III. *Massoreth* propter notas *Massore-*
 „ *thicas* isti Editioni ad marginem adjec-
 „ tas, suadens, ut nullus ad eas animum
 „ ponat. Nam, inquit, qui apposuit eas
 „ non potuit discernere inter dextram & si-
 „ nistram suam, quia non fuit Judæus,
 „ (ELIAS nescivit, quod FELIX PRATEN-
 „ SIS, qui notas istas adjecit, Judaismo
 „ relicto Christianam fidem susceperat)
 „ & in *Massorâ* nil quicquam intellexit.
 „ &c.

(a) SIMON *Hist. Critiq. du Vieux Testam.* edit. 1680. p. 574.] „ Pour ce qui
 „ est des Bibles imprimées, il y en a un
 „ très-grand nombre, & de toutes les fa-
 „ çons. On doit préférer celles qui ont
 „ été imprimées par les Juifs à celles qui
 „ ont été imprimées par les Chrétiens. Il
 „ y a tant de minuties à observer, soit pour
 „ les Points-Voyelles, soit pour les Ac-
 „ cens, dans l'Impression des Bibles He-
 „ braïques, qu'il est difficile que les Chré-
 „ tiens puissent réussir dans ces sortes
 „ d'Ouvrages.

„ BOMBERGUE a imprimé un grand

„ nombre de Bibles Hebraïques à Venise
 „ dans toutes sortes de formes; mais l'E-
 „ dition la plus correcte de toutes est cel-
 „ le qu'il a donnée in folio avec les Para-
 „ phrases Chaldaïques & les Commen-
 „ taires de plusieurs Rabbins sur le Texte
 „ de l'Ecriture, en y joignant aussi la
 „ grande & la petite *Massore* avec une
 „ Préface de R. JACOB CHAIIM Auteur
 „ du Recueil de la *Massore*. Avant cette
 „ Edition, BOMBERGUE en avoit don-
 „ né une autre in folio en 1517. qui est dé-
 „ diée au Pape LEON X. où l'on trouve
 „ aussi les *Targums* ou Paraphrases Chal-
 „ daïques avec les Commentaires de plu-
 „ sieurs Rabbins: Mais ELIAS LEVITA
 „ & les plus savans Juifs n'estiment point
 „ cette Edition à cause de la confusion qui
 „ se trouve dans la petite *Massore*, laquel-
 „ le est aux marges. FELIX PRATEN-
 „ SIS qui en a pris le soin n'ayant pas eu
 „ une connoissance assez parfaite de la
 „ *Massore*, n'a pu réussir dans son Recueil
 „ des diverses leçons. Si l'on veut donc
 „ avoir une Bible Hebraïque plus exacte;
 „ il faut avoir recours à l'Edition de BOM-
 „ BERGUE in folio, où l'on trouve au
 „ commencement la Préface de R. JA-
 „ COB CHAIIM qui a compilé le premier
 „ tout ce qu'il a pu recueillir de *Mas-*
 „ *fore*.

(b) BARTOLOCCIUS, & BUXTOR-
 FIUS in locis suprâ citatis.

(c) *Biblioth. Sacr.* T. I. p. 101, 102,
 103, 104, 105.] „ Editiones *Danielis*
 „ BOMBERGI in fol. cum Comment.
 „ Rabbin. ann. 1518. operâ FELICIS
 „ PRATENSIS; & ann. 1526. studio R.
 „ JACOBI F. CHAIIM. Et in 4. ann.
 „ 1518. & ann. 1521. operâ fratrum filio-
 „ rum BARUC, mensè *Adul.* & ann. 1525.
 „ (quæ Editio continet duntaxat Penta-
 „ teuchum & quinque *Megilloth.*) & ann.
 „ 1528. mensè *Adar*, operâ Cornelii
 „ BARUC, & ann. 1533. & ann. 1544.
 „ operâ Cornelii ADELKIND.

Scal-

Præter Typographos jamjam memoratos multi alii in variis Europæ partibus artem exercebant. Inter quos emicuit JOHANNES SCHOEFFER patre PETRO SCHOEFFER & avo JOHANNES FUST prototypographis haud indignus : qui Moguntiae excudit anno 1503. (a) TRISMEGISTUM Latine ; 1515. (b) Trithemiarum Historiarum Breviarium ; 1516. (c) Mendensis Ecclesiae Breviarium ; 1517. (d) ÆNEÆ SYLVII Libellum de aulicorum miseriis ; 1519. (e) TITUM LIVIUM ; 1522. (f) ERASMI Enchiridion

Scaligeran. Poster. p. 34. 35.] BOMBERGUS edidit ter Thalmud. Nunquam edidit, quin constiterit 100 millibus coronatorum : edidit libros pro 3 millionibus, & sunt correctissimi. Debent corrigi à Judæis ; alioquin semper erunt menda.

Isaacus VOSSIUS (in Epistol. Dedicat. de Sybill. Oracul.) scribit BOMBERGUM omnes suas amplissimas opes impendisse in stipendia aliquot Judæorum, qui punctis vocalibus recognoscendis operam darent, centuriis solvenda ; & ex ejus Officinâ puncta illa originem duxisse. At verò ignorabat & Biblia & Libros Hebræicos ante annum 1515. (quo BOMBERGUS suam primam Bibliorum inchoavit editionem) cum punctis illis fuisse excusos. E. G. Pentateuch. Ulyssipone 1491. (LONG, Biblioth. Sac. T. I. p. 125.) TISSARD. Gramm. Hebr. Paris. 1508.

(a) Cum hac inscriptione : Desideratissimo CHRISTI JESU optimi Maximi auspicio vel maxime fretus, extremam sanè quam lepido huic Opusculo manum imposuit spectatissimus ille vir, Joannes cognomento OPI-LIONIS, primarius civis Metropolitana Urbis Moguntinae : felicissimâ eorum propagine satius, qui divinam ferè Chalcographia artem propitiis satis invenerant : Anno Virginei partus M. D. III. Octavo eid. Aprilis. Proinde, Lector, vale, siquidem lecta boni æquique consulueris ; sin minus, efficiat pietissimus indulgentissimisque Parens ille Deus è vestigio respicias. Iterum atque iterum vale, humanissime Lector. Impressum atque expletum est divinum præsens Opusculum, in nobili Urbe Moguntinâ Artis impressoriae inventrice illuminatricæque primâ. Per Joannem SCHOEFFER, Anno Domini M. D. III. in vigiliâ Palmarum.

(b) Impressum & completum est præsens Chronicarum Opus an. Domini M. D. XV.

in vigiliâ MARGARETHÆ virginis, in nobili famosâque Urbe Moguntinâ hujus artis impressoria inventrice primâ, per Joannem SCHOEFFER nepotem quondam honesti viri JOAN. FUST civis Moguntini, memoratae artis primarii auctoris, Qui tandem imprimendi artem proprio ingenio excogitare specularique cepit an. Do. incarnat. M. CCCC. L. Indictione decimâ tertiâ, regnante illustrissimo Imperatore FREDERICO III. presidente Sanctæ Moguntinae sedis Reverendissimo in CHRISTO Patre Domino THEODORICO PINCERNÂ DE ERBACH Principe Electore. Anno autem M. CCCC. LII. perfecit, deduxitque eam (Divinâ favente gratiâ) in Opus imprimendi (operâ tamen ac multis necessariis adinventionibus Petri SCHOEFFER de Gernsheim ministri sui filii adoptivi) cui etiam filiam suam Christinam FUSTIN pro dignâ laborum multarumque adinventionum remuneratione nuptui dedit. Retinuerunt autem hi duo jam prænominati, Joannes FUST & Petrus SCHOEFFER, hanc artem in secreto (omnibus ministris ac familiaribus eorum, ne illam quoquo modo manifestarent, jurejurando adstrictis) quæ tandem anno Domini M. CCCC. LXII. per eosdem familiares in diversas terrarum provincias divulgata haud parvum sumpsit incrementum.

(c) Cum eadem inscriptione.

(d) Ex Officinâ litterariâ Joannis SCHOEFFER Moguntini. Et in fine ; per Joannem SCHOEFFER Typographum sanè quàm accuratum Moguntiâci, ubi divinum inventum stanneis typis excudendi Libros primò natum. Pridie Nonas Julias M. D. XVII.

(e) De quo Libro consule Catalogum sequentem.

(f) Ex adidus Joannis SCHOEFFER mense Decembri M. D. XXII.

(a) Mo-

chiridion militis Christiani ; 1523. (a) PROSPERI Libellum *de gratiâ Dei & libero arbitrio* &c. patriis Insignibus in plerisque editionum suarum affixis.

Anno 1501. *Noribergæ* ; HIERONYMUS HOLCELIUS civis *Nurembergensis*, AMBROSIUS NUEBER:

Rhegi ; BENEDICTUS (b) MANZIUS *Carpensis* impensis SIMONIS BOMBASII & Sociorum PONTICI VIRUNII & Presbyteri (c) DIONYSII BERTOCHI:

1502. *Argentinae* ; MARTINUS (d) FLACCUS junior MATHIÆ SCHURER consobrini sui operâ usus: *Spiræ* ; (e) PETRUS DRACH pro BERNARDO DE BREYDENBACH:

Venetiis ; BERNARDINUS GUERRALDUS *Ver-cellensis*:

Cadomi ; MICHAEL ANGIER:

Rothomagi ; JOANNES RICHARD:

. JACOBUS PFORTZHEMIUS civis *Basiliensis*:

1503. *Venetiis* ; (f) PETRUS LIECHTENSTEIN *Coloniensis*:

Phorcæ ; THOMAS ANSHELMUS *Badensis*:

Lugduni ; JACOBUS SACON:

1504. *Noribergæ* ; JOANNES WEISSENBURGER (g) Sacerdos ductu JOANNIS STABII:

Neapoli ; SIGISMUNDUS MAYR:

Mediolani ; JOANNES (h) ANGELUS SCINZENZER impensis JOANNIS JACOBI & fratrum DE LIGNANO:

Lugduni ; CLAUDIUS DAVOST aliàs DE TROYS pro JACOBO HUGUETAN:

Lon-

(a) Moguntia in edibus Joannis SCHÆFFER mense Decembri M.D.XXIII. Joannes SCHÆFFER Chalcographus Lectori. — ne à materno avo meo Joanne FAUST, & carissimo mihi patre Petro SCHÆFFER, Moguntinensibus civibus, degenerarem, qui Chalcographice primi omnium in hac Urbe invenerunt & exercuerunt. &c.

(b) De quo Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 256.

(c) Hic antea imprimebat anno 1496.

(d) Forfan filius Martini FLACHEN, qui imprimebat *Argentina* 1475.

(e) De quo vide ann. 1497.

(f) Hujus operâ usus est Daniel BOMBERGUS. Affinis forfan fuit Hermannii LIECHTENSTEIN, cujus mentio antea ann. 1475. 1477.

(g) Vide Catalogum sequentem ann. 1511.

(h) Affinis (ut conjicio) Ulderici SCINZENZELER, de quo ann. 1479.

(a) CAILLE

T Y P O G R A P H I C I.

145

- Anno 1504. *Londini*; GULIELMUS FANQUE regius Impressor:
 1505. *Lipsiæ*; MELCHIOR LOTTER:
Burgi; (a) PETRUS DE SARTIERES:
 1506. *Romæ*; JOANNES BESICKEM *Alemanus* impensâ
 JACOBI MAZZOCHII *Romanæ* Academiae Bi-
 bliopolæ:
Mediolani; JOANNES DE CASTELLIONO:
Londini; WILHELMUS BRETTON:
 1507. *Florentiæ*; FRANCISCUS CARTOLAIUS:
Basileæ; MICHAEL FURTER:
Lugduni; VINCENTIUS (b) *de Portonariis de Tridi-*
no de Monteferrato:
 . . . ERHARDUS OEGLIN civis *Augus-*
tensis & JOANNES (c) RYMANUS Librarius &
 Bibliopola:
 1508. *Pisauri*; (d) HIERONYMUS DE SONCINO:
Venetiis; MANFREDUS DE BONO:
Antuerpiæ; HADRIANUS DE GERGIS:
Lugduni; JOANNES CABILLER:
 1509. *Mediolani*; JACOBUS FERRARIUS; PETRUS
 MARTYR MONTAGATIUS:
Vicetiæ; HENRICUS & JOANNES MARIA:
 1510. *Augustæ Vindelicorum*; JOANNES OTHMAR:
Parmæ; OCTAVIANUS SALADIUS & (e) FRAN-
 CISCUS UGOLETUS:
Lugduni; STEPHANUS BALAND:
 1511. *Pisauri*; GERSOMUS Soncinas:
Lipsiæ; WOLFGANGUS *Monacensis* expensis GEOR-
 GII RELNER:
Venetiis; (f) AUGUSTINUS *de Zannis de Portesio*:
Rotbomagi; PETRUS (g) OLIVIER:

Anno

(a) CAILLE p. 50.] „A' Bourges
 „ environ l'an 1500. il y avoit un Libraire
 „ nommé Pierre de SARTIERES, qui fit
 „ imprimer à Paris par Berthold REMBOLT
 „ *Lectura LUCÆ DE PENNA Doctoris Galli*
 „ *in tres posteriores Libros Codicis* in fol.
 „ en 1505.

Hujus Libri, sed in *Italiâ* impressi,
 mentio fit in *Biblioth. SIMLERI*.

(b) Qui (ut puto) imprimebat anno
 1536; cujusque Insigne Angelus Gabriel,

cum his Angelicæ Salutationis verbis; *Ave*
gratiâ plenâ, Dominus tecum.

(c) Hic antè imprimebat *Hagenoæ* ann.
 1497. & postea 1514.

(d) Hic anno 1516. imprimebat *Fani*.
 & anno 1518. *Orthona maris*.

(e) Affinis forsan ANGELI UGOLETI;
 de quo 1493.

(f) Affinis forsan Bartholomai, de quo.
 Vol. I. *Ann. Typogr.* p. 187.

(g) Hic anno 1515. imprimebat *Ca-*
domi.

(a) Hic

Tom. II.

T

- Anno 1512. *Noribergæ*; FREDERICUS PEYPUS;
Wittenburgii; JOANNES *Viridimontanus*;
Mediolani; LUDOVICUS *de Bebulco*;
Papiae; JACOBUS *de Burgo franco* sumptibus ALOY-
 SII *de Castello Comensis* ac BARTHOLOMÆI *de*
Morandis Bergomensis sociorum;
Venetiis; GEORGIUS *DE RUSCONIBUS Mediola-*
nensis;
Lugduni; (a) NICOLAUS *DE BENEDICTIS*,
 GILBERTUS *DE VILLIERS Borbonnius* impen-
 sis VINCENTII *de Porthonariis* & CONSTANTINI
 FRADIN;
 1513. *Metis*;
Forosempronii; OCTAVIANUS PETRUTIUS;
 1514. *Hagenoæ*; HENRICUS GRAN impen-
 sis JOANNIS
 RYNMAN *de Oringau*;
Wittenburgi; GRUNENBERGUS;
Viennæ; (b) HIERONYMUS VIETOR & JOAN-
 NES (c) SINGRENIUS socii sumptibus LEO-
 NARDI & LUCE ALANTSEE fratrum civium
Viennensium;
Venetiis; (d) SIMON *DE LUERE* sumptibus LAU-
 RENTII ORII *de Portesio*;
Ulyssipone; JOANNES PETRUS BONHOMINI;
Vallisoleti;
 1515. *Bononiæ*; (e) HIERONYMUS *DE BENEDICTIS*
Bononiensis;
Romæ; STEPHANUS GUILLERETUS *de Lotharingia*;
Augustæ Vindelicorum; JOANNES MILLER;
Argentinae; MATHIAS HUPFUF;
Mantuae; FRANCISCUS BRUSCHUS;
Valentiae; LUDOVICUS OLIVELLUS;
Londini; JULIANUS NOTARY;
Thessalonice;
 1516. *Salmanticae*; (f) JOANNES *DE PORRIS*;

Anno

(a) Hic (aut alius vel affinis vel cog-
 nominis) imprimebat *Taurini* anno 1492.

(b) Hic anno 1515. imprimebat im-
 pensis Joannis VUIDEMAN. & anno
 1518. *Cracoviae*.

(c) Hic anno 1515. imprimebat im-
 pensis Joannis MECZKER.

(d) Hic imprimebat anno 1489.

(e) Hic anno 1517. *Genua* impressit. E-
 rat (ut suspicor) affinis PLATONIS *de BE-*
NEDICTIS; cujus mentio Vol. I. *Annal.*
Typogr. p. 188.

(f) Affinis forsan Pauli PORRI, qui
 eodem anno *Genua* imprimebat.

(a) Idem

- Anno 1516. *Romæ*; BARTHOLOMÆUS ZANETUS:
Venetiis; JOANNES TAURINUS *de Trivio*:
Mediolani; (a) GOTARDUS PONTICUS:
Daventriæ; THEODORICUS DE BORNE:
Basileæ; NICOLAUS LAMPERTER:
Lipsiæ; VALENTINUS SCHUMAN:
Lugduni; JOANNES MOYLIN, STEPHANUS DE
 BASIGNANA, GORGONUS CARMELITA in Of-
 ficinâ BERNARDI (b) LESCUYER, JACOBUS
 MYT expensis BARTHOLOMÆI (c) TROT:
 1517. *Tridini*; JOANNES *de Ferrariis*:
Venetiis; ALEXANDER *de Bindonis*:
Lugduni; (d) JACOBUS SACON impensis CIRIACI
 HOCHPERG:
 1518. *Augustæ Vindelicorum*; (e) SILVANUS OTMAR:
Parmæ; ANTONIUS DE VIOTTIS:
Oppenheim; JACOBUS KOBEL:
Argentinae; RENATUS BECK:
Lotharingiæ; PETRUS JACOBI Presbyter:
Cremonæ; FRANCISCUS RICARDUS *de Luere*:
Basileæ; PAMPHILUS G ———
Tholosa; JOANNES *magni Joannis* sumptibus JACOBI
 MOLNIER & JOANNIS DE CLAUSO & JOAN-
 NIS MACÈ:
 1519. *Augustæ Vindelicorum*: SIGISMUNDUS GRIM Medi-
 cus & MARCUS WIRSUNG, ERHARDUS SAM-
 PACHIUS:
Erphurdia; MATTHÆUS MALER:
Florentiæ; JOANNES STEPHANUS *di Carlo da Pavia*:
Basileæ; (f) THOMAS WOLF:
Perusiæ; LEO operâ COSMI BLANCHINI *Veronensis*:
Stekelderkam;

BIBLIA

- (a) Idem (ut puto) qui GOTARDUS PONTANUS ann. 1518. (d) Qui imprimebat anno 1503.
 (b) Eo cognomento multi alii fuere; qui ibidem imprimebat anno 1510. (e) Affinis forsan Joannis OTHMAR;
 de quibus deinceps. (f) Eo cognomento tuere Georgius &
 (c) De quo mentio facta est anno 1500. Nicolaus; de quibus Vol. I. *Annal.* p. 303.

BIBLIA Latina, cum Summariis, Concordantiis, Divisionibus, & tribus Repertoriis præpositis, tersè & fideliter impressa: *venundatur ab JOHANNE PARVO sub Leone argenteo Vico Sancti JACOBI.* (a) fol. in Parrhysiorum

Lutetiâ. 1501.

Eadem, correctâ per ANGELUM DE MONTE ULMI: *apud PAGANINUM DE PAGANINIS.* (b) 8.º

Venetiis. 1501.

Eadem Divi HIERONYMI cum Concordantiis: *per ANTON. KOBURGER.* (c) fol.

Nuremb. 1501.

BOET. Consolat. Philosoph. 4.to

Argent. 1501.

POETÆ CHRISTIANI, cum *Homero-centron.* Græcè & Latinè; & Sulpit. de S.^a MARTINO; & Vita NICOLAI Myrensis Episcopi è Græco in Latinum translata per LEONARD. JUSTINIANUM: *apud ALDUM.* (d) 4.to

Venet. 1501.

ARISTOTEL. Philosoph. Natural. Paraphrases & Introduct. Metaphys. Latinè per FABR. Stapul. cum Comment. JUDOC. CLICTOVEI: *Impress. per WOLFFGANGUM HOPYLIUM in Vico divi JACOBI ad Insigne Sti. GEORGII.* (e) fol. in almâ Achademiâ

Parisiiorum. 1501.

APU-

(a) *Impress. in inclyto Parrhysiorum Gymnasio; anno Legis nova millesimo quingentesimo primo. die xxviii. mensis Julii.*

JACOB. LE LONG, in *Biblioth. Sacr.* p. 584. habet *Bibl. Latin. curâ GABRIELIS BRUNI ex Ordine Min. in folio Parisiis, Joannis Petit. 1501.*

(b) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(c) 24. Mart.

(d) *Mensè Januario.* In hoc Codice continentur PRUDENTII Opera, PROSPERI Aquitanici Epigrammata super Divi Aurel. AUGUSTINI sententias quasdam; Hymni JOAN. Damsasceni, MARCI Episcopi Idrontis, COSMA Hierosolymitani,

THEOPHANIS, Græcè & Latinè; SEDULII, JUVENCI, ARATORIS libri; PROBÆ FALCONIÆ CENTRONIS (*De falso hoc nomine dictum est prius*) clarissimæ sceminæ excerptum è MARONIS carminibus Opusculum; LACTANT. de Resurrect. & Passione; CYPRIAN. de ligno crucis; TIPHERNI Deprecatio ad Virginem & Orationes duæ; DAMASI quædam; Sulpit. de Vita S. MARTINI; Vita S. NICOLAI Myrensis antistitis è Græco in Latinum à Leonardo JUSTINIANO translata; *Homero-centra* Græcè & Latinè.

(e) *Vicesimâ quinta die Martii.*

(4) XXIX.

- APULEIUS cum Comment. BEROALD.
per SIMONEM Papiensem dictum BEVILA-
QUA. (a) fol. Venet. 1501.
- RAYMUND. SEBAUD. Dialog. de naturâ
Hominis: per HENRICUM QUENTEL. (b) Colon. 1501.
- GULIELMI LYNDEWODE Provinciale:
accuratione ANDREÆ BOCARDI. fol.º in
inclitâ Academiâ Parisianâ. 1501.
- Abbatis Panormitani Practica aurea: per
LEONARDUM PACHEL. (c) fol.º . . . Mediolani. 1501.
- Europæ PII Pontificis Descriptio: per OTI-
NUM Papiensem de Lunâ. (d) 4.to . . . Venet. 1501.
- Romanæ Historiæ Compendium per POM-
PONIUM LÆTUM: impensis JOANNIS PRA-
TENSIS. 4.to Paris. 1501.
- CRATETIS Thebani Epistolæ Latinè inter-
prete ATHANASIO Constantinopolitano Ar-
chiensi Abbate: impressæ per AMBROSIIUM
NUEBER. 4.to Nuremberg. 1501.
- PLIN. Epistol. per PHILIP. BEROALD.
emendat. & ejusd. Panegyricus: impress. per
ALBERTINUM Vercellensem. (e) 4.to . . . Venet. 1501.
- ARISTOPHAN. Plutus Latinè. (f) 4.to . . . Parmæ. 1501.
- VIRGILIUS: ex ædibus ALDI Romani.
(g) 8.º Venet. 1501.
- Ho-

- (a) XXIX. April.
(b) CAILLE p. 27.
(c) xv. Octob.
(d) Januarii die decimo nono.
(e) xx. Aprilis.
(f) Catalog. Biblioth. Jo. DE WIT. p.
133.
(g) Mense Aprilis. Vidi VIRGILII

Editionem, cum eadem Aldi MANUTII
ad calcem Epistolâ de suæ orthographiæ
ratione, finè ullâ loci, anni, Typographi
mentionem, in 8. Italico caractere; quam
conjicio fuisse Bartholomæi TROT; is e-
nim fuit Aldinorum typorum egregius imi-
tator.

(a) Men-

- HORATIUS : *apud ALDUM Romanum.*
(a) 8°. Venet. 1501.
- JUVENALIS & PERSIUS : *in ædibus ALDI & ANDREÆ Soceri.* (b) 8°. Venet. 1501.
- JUVENALIS cum not. JOAN. BRITANNICI : *impress. ab ANGELO & JACOBO BRITANNICIS fratribus.* fol°. Brixia. 1501.
- JUVENAL. cum quatuor Comment. MANCIN. CALDERIN. MERUL. & GEORG. VALL. *per JOAN. DE CERETO aliàs TACUINUM DE TRIDINO.* (c) fol°. Venet. 1501.
- OVID. Heroid. cum Comment. ANTON. VOLSCI, & UBERTINI CLERICI *Crescentinatis : per JOANNEM ALUYSIUM de Varisio Mediolanens.* (d) fol°. Venet. 1501.
- MARTIALIS Epigramm. *in ædibus ALDI.* (e) 8°. Venet. 1501.
- VAL. FLACC. impress. *per CHRISTOPHORUM de Pensis de Mandello* (f) 4.to Venet. 1501.
- CORNELII GALLI fragmenta : *per BERNARDINUM Venetum de Vitalibus.* (g) 4.to Venet. 1501.

MA-

(a) *Menſe Maio. Id genus characteres decennium ne attingito. Libros hujusmodi litterulis excuſos neu impreſſito neu vendito.*

ALDUS Romanus MARINO SANNUTO patritio Veneto LEONARDI filio. S. Cum celebres quosque Poëtas breviff. formâ excuſos publicare ſtatuiſſem, impreſſis nuper Virgilianis Operibus &c.

(b) *Menſe Auguſto.*

(c) *Die x. Decemb.*

(d) *20. Kal. Jul.*

(e) *Menſe Decembri. Quisquis es qui quoquomodo hujusce excuſionis ergo adverſus ieris, damnatus eſto & reus ILL. S. V. Ne dicas tibi non prædictum, cave.*

(f) *Die 1x Julii.*

(g) *Menagian. Vol. III. p. 241. uſque ad 251.] — „ Perſonne n'ignore „ que les Poëſies attribuées à Gallus ſont „ d'un Ecrivain demi-barbare appellé „ Maximien. C'eſt le nom que lui donnent les Manuſcrits. Goldaſt dans ſon „ Edition des Catalecta OVIDII, fondé „ ſur ce vers de la troiſième Elégie :*

Solus Boethi ſers miſeratus opem ;

„ Et ſur cette Inſcription : THEODO-
„ RICUS REX MAXIMILIANO
„ V. ILL. ET ANDREÆ V. SE-
„ NATORI, préſume que ce Maxi-
„ mien, contemporain de Boëce, n'eſt autre
„ que

„ que l'Auteur des Elégies. *Saumaïse* pag.
 „ 131. de la 1. Edit. de ses Commentaires
 „ sur l'Histoire d'*Auguste*, est de même o-
 „ pinion. Mais outre que les Exemplai-
 „ res varient sur le mot *Boethi*, la plupart
 „ ayant *Bobeti*, il n'y a nulle apparence
 „ qu'un aussi habile homme, aussi sage,
 „ & puisqu'il s'agit ici de Poësie, aussi
 „ bon Poëte que *Boèce*, ait jamais pu a-
 „ voir de liaison avec un misérable faiseur de
 „ vers, ignorant & fat au point que l'étoit
 „ celui-là. L'Inscription prétendue qu'al-
 „ légue *Goldast* n'est purement & simple-
 „ ment que l'adresse de la 21. Lettre de
 „ *Théodoric* dans le I. Livre de *Cassiodore*.
 „ C'est ce que, dans une Epître à *Dauvius*,
 „ a fort bien observé *Reinesius*, qui néan-
 „ moins s'est trompé en ce que, contre
 „ toute sorte de vraisemblance, il a pris
 „ un *Maximien* Abbé, depuis Evêque
 „ de *Syracuse*, ami du Pape *Gregoire* le
 „ Grand, pour le Poëte *Maximien*. Il est
 „ difficile de marquer l'époque précise de
 „ cet Auteur. J'inclinerois à la croire
 „ postérieure de quelques années au dixiè-
 „ me, & peut-être à l'onzième siècle. Ce
 „ qui me le persuade, est qu'avant l'an
 „ 1240. je ne trouve nulle mention de cet
 „ Ecrivain. Le premier que je sache qui
 „ en ait parlé est le Grammairien *Alexan-*
 „ *dre de Ville Dieu*, qui, indigné qu'en ce
 „ tems-là un Auteur si impertinent fût
 „ expliqué dans les Ecoles, entreprit,
 „ quoique plus impertinent lui-même mil-
 „ le fois, de composer une Grammaire
 „ en vers *Léonins*, intitulée *Doctrinal*,
 „ pour l'instruction de la jeunesse. En
 „ voici les premiers vers:

„ *Scribere clericulis paro Doctrinale novellis*
 „ *Purâque Doctorem sociabo scripta meorum,*
 „ *Namque legent pueri pro nugis Maximiani.*

„ Et un peu après,

„ *Quamvis hac non sit doctrina satis gene-*
 „ *ralis,*
 „ *Proderit ipsa tamen plus nugis Maximiani.*

„ Il parvint à ce qu'il souhaitoit. Les
 „ Régens cessèrent d'enseigner *Maximien*
 „ à leurs Ecoliers. Mais à quelque tems
 „ de là les beaux Esprits & les Savans,
 „ tels qu'il pouvoit y en avoir alors, les

„ Compilateurs sur tout, en firent leur
 „ étude domestique. Un *Augustin* nom-
 „ mé *Jacques le Grand*, Auteur du *Sopho-*
 „ *logium*, enrichit son Livre des Senten-
 „ ces de ce Poëte. *Albert d'Eyb* en don-
 „ na des extraits dans sa *Marguerite Poëti-*
 „ *tique*. Peu de temps même après l'in-
 „ vention de l'Imprimerie, on fit diverses
 „ Editions des six Elégies, à la tête des-
 „ quelles fut toujours mis le nom de
 „ *Maximien*. On en voit à la Bibliothe-
 „ que *Mazarine* un Exemplaire Gothique
 „ in 4. dont le titre est d'une naïveté trop
 „ divertissante pour ne le pas représenter
 „ ici tout-au-long. Le voici exactement
 „ copié. *Perjucundus (juvenum quoque*
 „ *mirum in modum demulcens animos)*
 „ *Libellus quem nugarum Maximiani im-*
 „ *mitis Alexander intitulat, impressus Pa-*
 „ *risii, opera, exactissimaque diligentia Ste-*
 „ *phani Johannot & Petri le Dru Ar-*
 „ *tium Magistrorum, & vigilantissimorum*
 „ *Impressorum. Hunc si parvo nummismate*
 „ *comparare cupis, venalem in vico sancti*
 „ *Jacobi reperies in domo quadam ante Ma-*
 „ *thurinos sita, juxta Carnificem sanissimas*
 „ *(humano pro corpore) carnes venden-*
 „ *tem.* *Maximien* se maintint de la sorte
 „ pendant l'espace de deux cens soixante
 „ ans, jusqu'au commencement du seiziè-
 „ me siècle, que *Pompone Gauric* Hu-
 „ maniste, frere du fameux Astrologue
 „ judiciaire *Luc Gauric*, s'avisa, fort jeu-
 „ ne encore, de publier pour la première
 „ fois les six Elegies, avec une espee
 „ d'Ode informe, sous le titre de *COR-*
 „ *NELII GALLI Fragmenta.* Ce fut en 1501.
 „ que l'Edition en parut in 4. à Venise le 12.
 „ Janvier per *BERNARDINUM Venetum de*
 „ *Vitalibus*. On lit à la fin du Volume,
 „ l'Avertissement qui suit: *Jo. BAP.*
 „ *RAMNUSIUS Lectori. Lector,*
 „ *quod has CORN. GALLI Poëta relli-*
 „ *quias legeris, POMPONIO GAURI-*
 „ *co adolescenti optimo gratias habeto. A*
 „ *quoi ce Jean Baptiste Ramusio, âgé tout*
 „ *au plus alors de quatorze à quinze ans,*
 „ *ajoute cette Epigramme qui, aussi*
 „ *bien que l'Avertissement, m'a bien la*
 „ *mine d'être de Pompone Gauric lui-même.*

„ *Si quis sensus inest, si qua est mens ulla*
 „ *sepultis,*
 „ *Pomponi, pietas hac tua grata satis.*

„ *Qui*

„ Qui sparsos cineres proprio componis aceruo.
 „ Qui titulum proprio restituis tumulo.
 „ Ipse tuo tandem Gallus nunc munere gau-
 „ det
 „ Se penitus dextra non cecidisse sua.

„ Tout cela n'empêcha point les con-
 „ noisseurs de s'apercevoir de l'imposu-
 „ re. Pietro Riccio , plus connu par son
 „ nom Latin Petrus Crinitus , fut des pre-
 „ miers à s'inscrire en faux contre cette
 „ Edition. Leguntur, dit-il Chap. 42. de
 „ son Ouvrage des Poètes Latins, publié en
 „ 1505. atate nostrâ Elegiarum libri sub no-
 „ mine Cornelii GALLI, quâ in re facile
 „ est imponere imperitiis hominibus. Qui au-
 „ tem paulo diligentius antiquitatem obser-
 „ vâvunt , nihil minus censebunt quàm ut
 „ hac referenda sint ad Poëtam GALLUM.
 „ Paroles que je transcris d'autant plus vo-
 „ lontiers qu'elles servent à faire voir com-
 „ bien précipitamment & injustement Yvo
 „ Villiomarus, c'est-à-dire Joseph Scaliger,
 „ l'accuse d'avoir le premier voulu faire
 „ passer Maximien pour Cornelius GAL-
 „ LUS. Sed CRINITUS, dit-il pag. 22.
 „ de ses Animadversa contre Robert TI-
 „ TIUS, de MAXIMIANO Cornelium
 „ GALLUM fecit. Ce qui l'a trompé est
 „ qu'il a cru que la Vie de Gallus, impré-
 „ mée au devant des Elegies de Maximien,
 „ étoit de Crinitus, au lieu qu'elle est de
 „ Gauric. Gérard Vossius, pag. 25. de
 „ Poëtis Latinis, a suivi cette bëveue de
 „ Scaliger, sur laquelle Baillet, Article
 „ 1147. de ses Jugemens des Savans, a so-
 „ lennellement enchéri, lorsqu'il s'est ima-
 „ giné que ce passage de Lilius Gyraldus
 „ Dialog. 4. de Poëtar. Histor. regardoit
 „ principalement CRINITUS. Miratus
 „ sum quorundam imprudentiam, ne dicam
 „ amentiam, qui tralatitios quosdam & e-
 „ mentitos versus sub Galli Poëta nomine e-
 „ diderunt, cum in iis neque phrasis nec
 „ tempus Gallo conveniant, &c. Comment
 „ Gyraldus y auroit-il eu en vûë Crinitus,
 „ puisque ce dernier rejettoit absolument
 „ tout ce qui avoit paru de son temps
 „ sous le nom de Cornelius Gallus ? En
 „ quoi il marquoit plus de délicatesse que
 „ Gyraldus, qui des six Elégies en excep-
 „ toit au moins une ou deux de sa censu-
 „ re. Jean Albert Fabrice croit que cette
 „ indulgence de Gyraldus étoit peut-être

„ pour cette Elégie qui commence :

„ Non fuit Arfacidum tanti expugnare Se-
 „ leucen ;

„ imprimée séparément avec trois Epi-
 „ grammes d'un prétendu Asinius Corne-
 „ lius Gallus, à Florence par les soins d'Al-
 „ de Manuce fils de Paul. Mais Gyraldus
 „ étant mort dès 1552. trente-huit ans a-
 „ vant l'Impression & de l'Elégie, & des
 „ Epigrammes ; cette conjecture ne peut
 „ avoir lieu. C'est dommage que de tant
 „ de Poësies de Gallus il ne nous reste
 „ qu'un seul Pentamètre qu'on puisse assû-
 „ rer être de lui. Un petit Auteur ancien
 „ peu célèbre, nommé Vibius Sequester,
 „ nous l'a conservé dans sa Liste alphabe-
 „ tique des Rivieres, au mot Hypanis,
 „ en ces termes : Hypanis Scythia, qui, ut
 „ ait GALLUS,

„ Uno tellures dividit anne duas.

„ Asiam enim ab Europâ separat. Denys
 „ Nestor, Cordelier de Novare, dont nous
 „ avons un Dictionnaire in fol. imprimé à
 „ Strasbourg l'an 1507. cite, feuillet 113.
 „ de son Livre, cet autre Pentamètre
 „ comme de Cornelius Gallus :

„ Praxitelis manibus vivo iterum Niobe.

„ Ce vers remet d'abord en memoire
 „ l'Epigramme Grecque tant vantée qui
 „ se lit au Chap. 9. du l. 4. de l'Antho-
 „ logie.

„ Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τιθεῖαν λίθον ἐκ δὲ λίθοιο
 „ Ζωὴν Πραξιτέλης ἑμπαλὶς ἐργάσατο.

„ Si on suppose en effet un Hexametre
 „ Latin, tel à peu près que celui-ci,

„ Ex viva in lapidem manibus conversa
 „ Deorum,

„ Et qu'on y joigne ce Pentametre,

„ Praxitelis manibus vivo iterum Niobe ;

„ les deux vers joints ensemble compose-
 „ ront un Distique Latin très-conforme
 „ au Grec pour le tour ; & pour la pen-
 „ sée

- MACROBIUS : per ANGELUM BRITANNICUM. (a) fol.° Brix. 1501.
- PONTANI Opera: per BERNARDINUM Vercellensem. (b) fol.° Venet. 1501.
- PUBL. FAUST. ANDRELINI Epithalamium de CLAUDIâ LUDOVICI XII. filiâ & FRANCISCO Valesiorum Duce ; Ejusd. Bucolica: per JOANNEM ANTONIUM Vernetum impensis RODULPHI LALISEAU. 4to. Paris. 1501.
- RHOSWITÆ Monialis Gandershemensis Poëmata. (c) Norimb. 1501.
- GEORGII VALLÆ Placentini de expetendis & fugiendis Opus : in ædibus ALDI Romani , impensâ ac studio JOANNIS PETRI VALLÆ filii pientiff. (d) fol.° Venet. 1501.
- Ludus DIANÆ in modum Comœdiæ coram MAXIMILIANO Romanorum Rege : ab HIERONYMO HOLCELIO cive Nurembergensi. (e) 4to Nuremberg. 1501.

FRANC.

», sée ; d'où il s'ensuivra que si le Pentamètre étoit véritablement d'un Poète , aussi ancien que l'est Gallus , l'Epigramme Latine pourroit bien avoir été l'original de la Grecque. Neflor ne marque quant point d'où il a tiré le Pentamètre , qu'il allègue , j'estime que c'est apparemment de quelqu'une de ces Epigrammes anciennes que vers le milieu du 15. siècle recueilloit Cyriaque d'Ancone. Ce Collecteur , connu par les Epîtres de Philèphe son contemporain , débitoit pour vraies , comme Antoine Augustin l'a remarqué , beaucoup de fausses inscriptions.

- (a) Die XVIII. Januarii.
(b) Die primo Kal. Martii.
(c) FABRIC. Biblioth. Lat. p. 720. vocat hanc Editionem rarè obviâ CONRADII CELTIS Norimberg. 1501.
(d) Mense Decembri M.D.I. In quo continentur libri tres de Arithmetica , quin-

que de Musica , sex de Geometria , quatuor de Astrologia , quatuor de Physiologia , septem de Medicina , unus Problematum , quatuor de Grammatica , tres de Dialectica , unus de Poetica , duo de Rhetorica , unus de Morali Philosophia , tres de OEconomica , unus de Politica , tres de corporis commodis & incommodis , unus de rebus externis.

MENAGIAN. Vol. III. pag. 450. Je me souviens avoir autrefois écrit ces six vers sur mon Exemplaire du gros Livre de GEORGE VALLA.

Quem de expetendis atque fugiendis Librum ;
Valla , edidisti rebus , ingentem Librum ,
Non otiosa pervolutavi manu ;
Quid ergo posthac expetiturus siem ,
Quidve fugiturus ? si rogas , verbo accipe :
Libros ego bonos expetam , fugiam tuum.

- (e) M.CCCCC. & primo novi sæculi Idibus Maiis.

FRANC. MAR. GRAPALDUS *Parmenf.*
de partibus ædium. (a) 4.to

1501.

Erotemata GUARINI cum LIBANII O-
pusculo de modo Epistolarum, Græcè: *im-*
penfis nobilis SIMONIS BOMBASII & sociorum
PONTICI VIRUNII & Presbyteri DIONY-
SII BERTOCHI, BENEDICTUS MAN-
ZIUS Carpenfis impressit. (b) 8.º Regii

Lingobardiæ 1502.

Opera ANTONII MANCINELLI *Veli-*
terni in Grammaticam: per NICOLAUM
KESLER *charactere nitido & correcturâ exac-*
tissimâ elaborata. 4.to

Basil.

1501.

Biblia Latina: ex Officinâ Frobenianâ. (c)
fol.^o

Basil.

1502.

Biblia Italica MALERMI: typis BARTHO-
LOMÆI DE ZANNI. (d) fol.^o

Venet.

1502.

Psalter. Latin. (e) 4.to

Basil.

1502.

LACTANTII Opera; CHRYSOSTOMI
enarratio particulæ Epist. PAUL. ad Corinth.
quæ legitur in cœnâ Domini, interprete HIE-
RONIMO DONATO Patritio Veneto; Sermo
LAUR. VALLÆ de Eucharistiâ: *mirâ arte ac*
diligentiâ JOANNIS DE TRIDINO cognomina-
ti TACUINUS. (f) fol.^o

Venet.

1502.

TER-

(a) Mai. Kal. Hæc Editio ubi facta
sit, & à quo, me adhuc latet, quoniam
hujus Exemplar (quod consului) folium
primum non habet, licet ad calcem annus
& mensis indicentur. At in repetitâ anni
1508. Editione sic præfatur GRAPALDUS.
Antonio QUINTIANO primi in hac Urbe
nominis Bibliopola, compluribusque aliis, qui
sturnatim (ut ita loquar) huc convolabant,
annum abhinc septimum libellos nostros dedi-
mus disseminandos.

(b) x. Julii. Cum Epistolâ Pontici VI-
RUNII ad litterarum Græcarum studio-
sum. — Compendiolum à GUARI-
NO ex CHRYSOLORÆ libello majusculo
extractum — sapius impressum —

semper mendosum &c. PONTICUS VI-
RUNIUS Lectori de Impressoribus —
talis est impressorie Artis natura, & nescio
quod occulti, ut si Argus terra filius esset cor-
rector iterumque iterumque rediterans, cacus
nonnunquam videretur, & quandoque erra-
ret Mercurius forsitan vel Apollo. Liber e-
nim non est, qui non habeat aliquod erratum.
— Taceant isti detrahentes, qui cor-
rectores mordent, lacerant; qui vires, di-
ligentiam humanam non metiuntur, littera-
rum difficultatem præsertim Græcarum &c.

(c) Vide Annal. Typogr. Vol. I. p. 349.

(d, e) LONG, Biblioth. Sacr.

(f) Die III. Januarii, dominante Leo-
nardo LAUREDANO. (a) 152.

TERTULLIANI Apologeticus, & Sermo
de vitâ æternâ: arte & impensis JOANNIS TA-
CUINI. (a) fol°. Venet. 1502.

Missale ad usum celeberrimæ Ecclesiæ Helforden.
impressum per JOANNEM RICHARD MER-
CATOREM. fol°. Rothom. 1502.

JOANNIS GERSONI Tractatus de vir-
tutibus & vitiis &c: per MICHAELEM AN-
GIER. (b) fol°. Cadomi. 1502.

Quarta pars Operum JOHANNIS GER-
SON, quæ prius non fuere impressa: jam verò
prodeunt feliciter ex Officinâ MARTINI FLAC-
CI Junior. exactissimâ MATHIE SCHURER
Sletstatini consobrini ejus operâ. (c) fol°. Argent. 1502.

S. DIONYSII Arcopagitæ Opera cum
Epistol. POLYCARP. & IGNAT. (d) fol°. Argent. 1502.

Ejusd. Opusculum de Mystic. Theolog. &
de Divinis nominibus, MARSILIO FICI-
NO interprete, impressioneque novâ luculen-
tum. (e) fol°. Argent. 1502.

PASCASII RATPERTI Abbatis Cor-
biensis Ordinis S. BENEDICTI Commenta-
riorum in Lamentationibus JEREMIÆ Pro-
phetæ libri quinque: impressi opere & expensis
providi viri Magistri JACOBI PFORTZHEMII
civis Basiliensis. 4to 1502.

Omelle

(a) 152. Nono Februarii. Nota 152. pro
1502.

(b) CAILLE, p. 49. A' Caen par Mi-
chel Angier pour Jean Macé Libraire de-
meurant à Rennes, & pour Richard Macé
Libraire en l'Université de Caen demeurant
à Rouen.

Vidi Mantuani Carmen in Poëtas impudi-
cè loquentes cum commentariis: in 4. im-
primé à Rouen pour Richard MACÉ de-
meurant pres le portail Notre Dame, à l'en-
seigne des Chapeletz, & a Caen chez MICHEL

& a Rennes chez Jehan MACÉ a l'enseigne
Saint JEHAN l'Evangéliste. Nescio, an an-
ni indicium ullum fuerit in tituli folio,
quod illo exemplari deerat.

(c) III. Kal. Martii.

(d) Anno dñi M. V. II. finit. in die VI-
TALIS martyris. Cum eodem frontispic-
cio, quo ornatur DIONYSII Editio per
Henr. STEPHANUM 1515.

(e) Anno M. V. II. finit. in die sancto-
rum Martyrum VITI & MODESTI.

(a) Ita

(a) Omelie divi GREGORII super EZECHIELEM: *impress. in sole aureo vici Sorbonici*
operâ UDALRICI GERING & magistri
 BERTHOLDI REMBOLT *sociorum* (b)
 4.to Paris. 1502.

Artificialis Introductio JACOB. FABRI cum
 Comment. CLICTOVEI per modum Epito-
 matoris in decem libr. Ethic. ARISTOTEL.
per WOLFFGANGUM & HENRICUM STE-
 PHANUM *in formulariâ literarum arte socios.*
 (c) fol. in almâ Academiâ Parhifiorum. 1502.

JO. PIC. MIRANDUL. adversus Astro-
 logos: *per RICHARDUM PAFRAET.* 4.to Daventriæ. 1502.

Transmarina Peregrinatio: *per PETRUM*
 DRACH *pro BERNARDO DE BREYDEM-*
 BACH. (d) fol. Spiræ. 1502.

HERODOTUS Græcè: *in domo ALDI.*
 (e) fol. Venet. 1502.

THUCYDIDES Græcè: *in domo ALDI.*
 fol.^o. Venet. 1502.

QUINT. CURTIUS: *per JOAN. DE*
 TRIDINO *aliàs TACUINUM.* fol. Venet. 1502.

JUSTIN. Epitom. TROG. apud ALEX-
 ANDRUM MINUTIANUM. (f) fol. Mediol. 1502.

VALER. MAXIMI dictorum & factorum
 memorabilium libri novem: *in ædibus ALDI*
 Romani (g) 8.º Venet. 1502.

A P-

(a) Ita impressum lego.
 (b) Die VIII. Aprilis.
 (c) Invenitur venalis in officinâ cunicu-
 lorum juxta scholas decretorum.
 (d) CAILLE, p. 28.
 (e) Mense Septembri. ALDUS Roman.
 JOANNI CALPHURNIO Brixiano —
 Patavini Gymnasii decus, in quo profiteris
 Græcas & Latinas litteras — à te

TULLII Epistolas ad ATTICUM PAUSA-
 NIAMQUE Græcum, quos accuratè castigatos
 enarras, petiissem &c. has novem Musas
 HERODOTI tibi dono damus. — qua
 multis exemplaribus castigate emittuntur ex
 Academiâ nostrâ in manus studiosorum &c.
 (f) Id. Jan.
 (g) Octobri mense. ALDUS RO.
 JOANNI LUDERANCIO Polono Juris-
 perito

APPIANO ALEXANDRINO de Bello
Carthagenſi, Syro, Parthiſco & Mythridatico,
di S. ALEXANDRO BRACCIO Secretario
Fiorentino: ſtampato in campo di Fiore per lo vene-
rabile viro maefiro EUCARIO SILBER aliàs
FRANCK ALAMANO. (a) fol. . . . Rom. 1502.

PLINII ad TRAJANUM & TRAJANI
ad PLINIUM Epistolæ; PLINII Panegy-
ricus: BENEDICTUS HECTORIS Bono-
nienſis impreſſit. (b) 4.to 1502

CICER. Epistol. Familiar. cum Comment.
UBERTINI CLERICI, MARTINI PHI-
LETICI, GEORGII MERULÆ & POLI-
TIANI: per ALBERTINUM DE LISONÂ
Vercellenſem. (c) fol. Venet. 1502.

SOPHOCLES Tragœdiæ ſeptem Græcè,
μετ' ἐξηγήσεων. cum Commentariis: in ALDI
Romani Academiâ. (d) 8.º Venet. 1502.

HOMER. Ilias per LAURENTIUM VAL-
LENSEM è Græco in Latinum translata, & per
Jo. PETR. VALERIAN. recognita: dexte-
ritate & impenſâ JOANNIS TACUINI DE
TRIDINO. fol. Venet. 1502.

OVID.

perito ac Poſnanienſi Episcopo Regniſque Po-
loniæ à conſiliis S. P. D. ——— typis
emittere ex Academiâ noſtrâ ——— in he-
micyclo Patavii in cubiculo tuo ſedens, cum
ego unâ eſſem & Raphael REGIUS noſter,
pollicitus es tuâ impenſâ ad Dacas uſque mit-
tere Librorum inveniendorum gratiâ, quôd
ibi antiquorum Librorum plena turris eſſe di-
catur. ——— addidiſti te ipſum eò, ſi opus
fuerit, proſecturum.

(a) Nel anno Mille CCCCC.II. A di
XXII. de Aprile ſedente ALEXANDRO VI.
Pont. Maximo. Anno ejus X.

(b) Anno M.D.II. XXIII. Januarii.

(c) Die IIII. Maii.

(d) Menſe Auguſto. Μαυμακτηριῶν.

τετραπτερικαὶ δὲ καὶ τῆ. Cur ſcholia in titulo
promiſſa unâ non prodierint, lege Episto-
lam ſequentem.

ALD. RO. JOANNI LASCARI viro
praclaro ac doctiſſ. S. D. Sedentib. nobis his
bruma frigoriſ. in hemicyclo ad ignem cum
Neacademicis noſtris, fortèque eſſet unâ Mar-
cus MUSURUS noſter ——— ſtudioſiſſ.
tui ac perquam gratus diſcipulus ———
cum multa de te narrâſſet, te proximis Julio
& Auguſto menſibus & Mediolani & Tici-
ni viſiſſe addidit tēque ——— mirum in mo-
dum ——— laudare labores noſtros. Quam-
obrem ——— ſeptem Tragœdias SOPHO-
CLIS parvâ formâ ——— Sub tuo nomi-
ne volui ex Neacademiâ noſtrâ prodire in pu-
blicum.

OVID. Fasti cum Comment. ANTONII DE FANO, & PAULI MARSI, cenfore BARTHOLOMÆO MERULÂ: *operâ & impensâ* JOANNIS TACUINI DE TRIDINO. fol. Venet. 1502.

Ejusd. Metamorph. & Amatoria: *apud* ALDUM. (a) 8.º Venet. 1502.

CATULL. TIBULL. PROPERT. *in ædibus* ALDI. (b) 8.º Venet. 1502.

LUCAN. *apud* ALDUM (c) 8.º Venet. 1502.

STATIUS. *in ædibus* ALDI. (d) 8.º Venet. 1502.

FRANC. PHILELFI Satyrarum Hecato-
stichon Decades decem. (e) 4.to Venet. 1502.

FRANC. PETRARCHÆ Carmin. Bucolic. cum notis BADII: *operâ* ANDRÆ

BO-

blicum. ——— Τὰ δὲ εἰς αὐτὸς ἐνισπόμενα ἡρόλια ἔγω μὲν ἐνυπᾶν. Τυπωθήσε-
ται δὲ διὰ τῶν σάροντων ὅσοι ἐκ ἡδῆ. πρὸς δὲ
ἡμᾶς ἔσα ἱς ἀνάπνευσιν μέγαν ἡκῆ. Atque
utinam id antè habuissèm ! Nam, & si res
est quàm laboriosiss. tamen singulos quosque
versus in choris præsertim, si qui perperam
digesti sunt, curâssèm in suum locum resti-
tuendos. Quod quia non licuit, id sibi quis-
que curato, si placuerit. &c.

(a) Exemplum privilegii ALDO RO.
concessi Libro Metamorphos. præfixum
datur die XIII. Novemb. Indiction. sextâ.
M.D.II. Amatoria opera; Mense Decem-
bri. M.D.II.

(b) Mense Januario.

(c) Mense Aprili.

ALDUS RO.

MARCO ANTONIO MAUROCENO
Veneto & Equiti clariss. S. P. D.

Omnes Libros, qui industriâ nostrâ excusi
exeunt in manus hominum, aliquâ Epistolâ,
quâ sit tanquam eorum argumentum, amicis
isq; doctiss. nuncupare statuimus. Quare

ANNEUM LUCANUM hisce characteribus
nostris in tuo nomine publicamus, Eques in-
clyte, tum quia tuum mihi LUCANUM &
antiquum & correctum, ut eo Exemplari u-
terer, & benignè & humaniter commodâsti.
Tum etiam quod cum LUCANUS bella ter-
râ marique à Romanis inter se gesta sic
scripserit, ut Oratoribus magis quàm Poëtis
adnumerandus videatur, & tu exercitiis S.
V. unâ cum Imperatoribus summâ laude
olim præfueris, Oratorque doctrinâ & elo-
quentiâ singulari à Senatu tuo sapientiss. ad
summos Christianorum missus fueris, hac tibi
maximè convenire existimavimus. Adde,
quod LUCANUM propter ejus orationes su-
blymes & concitatas esse tibi scimus valde fa-
miliarem. Munusculum verò hoc nostrum
gratum tibi fore putamus, & quia tu es hu-
maniss. & quia ipse Liber dignus cum propter
plurima tum etiam quia commodius in mani-
bus suâ parvitate haberi poterit. Vale.

(d) Mense Augusto.

(e) MENAG. Vol. IV. p. 232.]

„ Vous aurez peine à trouver ailleurs

„ qu'à Venise PHILELPE in fol. de l'an
1502.

(a) VI.

BOCARDI. (a) 4.to Paris. 1502.

FAUST. de secundâ victoriâ Neapolitanâ :
per GUIDONEM MERCATOREM pro
JOANNE PETIT. 4.to Paris. 1502.

BAPTISTÆ MANTUANI Opera: apud
BENEDICTUM HECTORIS Bononiensem.
(b) fol. Bonon. 1502.

ANTONII CODRI URCEI Orationes ,
Epistolæ , Sylvæ , Satyræ , Eclogæ , Epi-
grammata: impress. per Jo. ANTONIUM PLA-
TONIDEM BENEDICTORUM Bibliopolam
necnon civem Bononiensem. (c) fol. Bonon. 1502.

CAMPANI Opera : per BERNARDI-
NUM Vercellensem jussu Domini ANDRÆ
TORRESANO DE ASSULA. (d) fol. Venet. 1502.

PET. PAUL. VERGERII Libellus de in-
geniis moribus cum Comment. JOAN. BO-
NARDI Veronensis. (e) 4.to Venet. 1502.

ALEX-

- (a) VI. Id. April.
(b) Die XI. Junii.
(c) Regesum carminum CODRI. A B
C D E F G H I. Primus quatermus , ulti-
mus binus , ceteri terni. Sub anno
M.CCCC.II. VII. Martii. JOANNE
BENTIVOLO II. patre patria feliciter rem
publ. administrante.
(d) Die primo Julii.
(e) MENAGIAN. Vol. IV. p. 22.] „ An-
„ no à nativitate Domini 1493. VII. Ka-
„ lend. Decembris , ad honorem Omnipoten-
„ tis Dei , & Virginis gloriosa matris Dei,
„ & Sanctæ KATHERINÆ Virginis , &
„ Martyris, Advocatricis nostræ , cujus ho-
„ die solemnia celebramus , & totius Curie
„ Cœlestis. Et ad honorem & augmentum
„ nostræ illustrissimæ dominationis Venetia-
„ rum , cui Dominus totum terrarum orbem
„ sibi subiciat. Ad decorem magnifici Do-
„ mini Joannis MALIPETRI Patricii dig-
„ nissimi , cui hoc breve Opusculum tradidi.
„ Ad honorem Veronensium , eorumque qui
„ me hortati sunt , & meorum scholarium ,
„ qui me rogaverunt , ad utilitatem , novum
„ Opusculum inchoo ego JOANNES BONAR-
„ dus Presbyter Veronensis indignus ,
„ Grammaticas & Poëtas legens Liniaci ,
„ quod amore Patriæ , cujus sum , volo hoc
„ nomine nominari , expositurus dictum O-
„ pusculum PETRI PAULI VERGERII,
„ in nomine sanctæ & individue Trinitatis ,
„ Patris , & Filii , & Spiritus Sancti.
„ L'Ouvrage fut imprimé in 4. à Venise
„ 1502. VOSSIIUS p. 553. de ses Hisso-
„ riens Latins a fait mention du Commen-
„ taire de Jean BONARD , sans rien dire
„ pourtant de ce prélude ridicule. Le res-
„ te ne l'est pas moins. On y trouve que
„ les canons sont appelez en Latin tor-
„ menta , parce que tormentant muros ; que
„ LYCURGUS Legislator signifie le Doc-
„ teur LYCURGUE , prenant legislator
„ pour Docteur és Loix. Que calculos &
„ conchulas in littoribus maris lectitare ,
„ comme faisoient SCIPION & LELIUS
„ quandi

ALEXANDRI BENEDICTI *Veronensis*
Historia corporis humani : *impressa à BER-*
NARDINO GUERRALDO *Vercellensi*.

(a) 4.to Venet. 1502.

M. ANTON. SABELLICI Opera : *per*
ALBERTINUM DE LISONÂ *Vercellensem*.

(b) fol. Venet. 1502.

JOH. BADII ASCENSII *stultiferæ navi-*
culæ *stultarum mulierum* : *Impressit honestus*
JOANNES PRUSS *civis Argentinenfis*. 4.to 1502.

STEPHAN. de URBIB. Græcè : *apud*
ALDUM Romanum. (c) fol.

Venet. 1502.

JUL. POLLUC. ONOMASTIC. Græcè :
apud ALDUM (d) fol.

Venet. 1502.

Psalter. Latin. & German. (e) 4.to Basil. 1503.

Opera S.^{ti} DIONYSII *Areopagitæ*, veteris
& novæ translationis, etiam novissimæ ipsius
MARSILII FICINI, cum Commentariis
HUGONIS, ALBERTI, THOMÆ, AM-

BRO-

„ quand ils étoient de loisir. c'est lire des
„ Livres qui traitent des échets ; ou des
„ tabliers à jouer, parce que calculi, dit-
„ il, *sunt libri qui tractant de Scacis*, & de
„ même *Conchulae, sunt libri tractantes de*
„ *tabulis ad ludendum*. Que l'Empereur
„ TITUS devicit Jerusalem que CHRIS-
„ TUM crucificavit. Que C. MARIUS
„ erat filius porcarii. Que JULE CÆSAR
„ in Hispania & Gallia stetit CXI annos an-
„ tequam potuerit subjungere, qu'il étoit
„ très-grand Orateur, très-Philosophe, &
„ que fecit Commentarios, qui nunc vocan-
„ tur Commentaria CÆSARIS, de quibus
„ fertur quod magnus Turcus quotidie facit
„ legere talia opera. Il définit l'horloge de
„ sable, granellas pulveris qua descendant,
„ & nunquam revertuntur.

(a) v. Calen. Decemb.

(b) xxiii. Decemb.

(c) Mense Januario. ALDUS Ro. Sa-

lutem dicit JOANNI TABERIO Brixienfi.
Quantum, voluptatis ceperim,
quum, TABERI, in istâ Urbe populosissimâ
nobilissimâque Brixia plurimos incumbere lit-
teris Græcis te magistro accepi — eodem
anno, quo vexari bello cepit Italia, impri-
mendorum Librorum provinciam accepi —
Non in Italiâ solum sed in Germaniâ, Gal-
liâ, Pannoniâ, Britanniâ, Hispaniâ, & u-
bique ferè, ubi Romana Lingua legitur, ab
adolescentibus, juvenibus, senibus quoque
studetur litteris Græcis — etsi penè op-
primor laboribus mirificè tamen illis delector.
Expecta brevi JUL. POLLUCEM & THU-
CYDIDEM μετὰ τῶν παραλειπομένων Ξενο-
φῶντος & alijs quosdam. Vene. XV. Cal.
April. M.D.II.

(d) Mense Aprili. ALDUS Ma. Ro.
HELIA CAPREOLO Brixiano S. &c.
Ven. 11. Id. Apr. M.D.II.

(e) LONG, Biblioth. Sacr.

(a) An-

BROSII Oratoris *Linconiensis* & *Vercellensis* ;
cum undecim Epistolis IGNATII. (a) fol.

Argent.

1503.

RABAN. MAUR. de laudibus Ste Crucis:
per THOMAM ANSHELMUM *Badensem*.
(b) fol.

PORCHEIM. 1503.

A Treatyse of the imytacion of our Savyou-
re compyled in Laten by JOHN GERSON
and translated into Englyshe the yere M.D.II.
by WYLLYAM ATKYSON D.^r of Divini-
te: empynted by RICHARD PYNSON in Fle-
testrete at the sign of the GEORGE (c) 4.to at

London.

1503.

MERCURII TRISMEGISTI Opuscul.
de potestate ac potentiâ Dei, Interprete MAR-
SILIO FICINO: *manum extremam imposuit*
spectatissimus ille vir JOHANNES cognomento
OPILIONIS primarius civis Metropolitane Ur-
bis Moguntinæ, faustissimâ eorum propagine sa-
tus, qui Divinam fermè Typographiæ Artem propi-
tiis fatis invenerunt. (d) 4.to

Mogunt.

1503.

BESSARIONIS in Calumniatorem PLA-
TONIS libri quatuor, Ejusd. Correctio li-
bror. PLATONIS de legibus GEORGIO
TRAPEZUNTIO interprete; ejusd. de na-
turâ & arte adversus TRAPEZUNTIIUM :
in ædibus ALDI Romani. (c) fol.

Venet.

1503.

AMMONII HERMEI & MAGENTINI
Archiepisc. *Mitylenens.* Commentarii in li-
brum *Perihermenias* Græcè : apud ALDUM.
(f) fol.

Venet.

1503.

ALBO-

(a) Anno Salutis nostræ millesimo quin-
gentesimo tertio, VIII. Kal. Februa.

(b) CAILLE, p. 50.

(c) The Yere M. D. III. xxvii. of
June.

(d) VIII. Id. April. Impressum & exple-
tum est Divinissimum præsens Opusculum in
nobili Urbe Moguntinâ Artis impressoria in-

ventrice illuminatricèque primâ, per JOAN-
NEM SCHœFFER anno millesimo quingen-
tesimo tertio, in vigiliâ Palmarum. Hic
apposita sunt SCHœFFERI insignia gen-
tilitia.

(e) Julio mense.

(f) Mense Junio.

ALBOHAZEN HALY filii ABENRAGEL in judiciis astrorum: *Impress. arte & impensis* p. JO. BAPT. SESSA. (a) fol. 1503.

SENECÆ Opera omnia: per BARTHOLOMÆUM DE ZANIS DE PORTESIO. (b) fol. Venet. 1503.

Tabulæ Astronomicæ ELIZABETH. Reginae Hispaniæ & Siciliæ: *operâ & expensis* PETRI LIECHTENSTEIN Colonienfis Germani (c) 4.to Venet. 1503.

Opus BONIFACII DE VITALINIS de Mantuâ super maleficiis: per LEONARDUM PACCHEL (d) fol. Mediol. 1503.

Decisiones CAPELLÆ Tholosanæ: per JACOBUM SACON. (e) Lugdun. 1503.

ALCHABITIUS cum Commento: per JOHANNEM & GREGORIUM DE GREGORIIS fratres. (f) 4.to Venet. 1503.

CAR. BOVILLI Introduct. in Geometr. & Astronomic. JACOBI FABRI: *impresserunt* WOLPHGANGUS HOPILIUS & HENRICUS STEPHANUS. (g) fol. in almo studio Parisiorum. 1503.

APIC. CœL. de re coquinariâ: per JOHANNEM DE CERETO DE TRIDINO aliàs TACUINUM (h) 4.to Venet. 1503.

XENOPHONT. HELLENIC. GEORG. GEMIST. HERODIAN. Histor. & Schol. in THUCYDID. Græcè: in ALDI Neacædemid. (i) fol.º Venet. 1503.

POLY-

(a) IIII. April.

(b) VII. Novemb.

(c) 28. Decemb.

(d) v. Januarii

(e) MALLINKROT. de Art. Typogr. p. 83.

(f) 10. August.

(g) Anno CHRISTI celorum totiusque nature conditoris 1503. Die vicesimâ septimâ Junii.

(h) Die tertio Augusti.

(i) Mense Octobri.

(a) XVI.

POLYDOR. VERGIL. de Inventorib.
rétum: per JOHANNEM DE CERETO DE
TRIDINO, aliàs TACVINUM. 4.to .

Venet.

1503.

Bohemicae Historiae Papæ PII libri V. ad
ALPHONSUM Regem : quo anno ÆNEAS
SYLVIVS PICCOLOMINEVS Senensis S.¹²
SABINÆ Cardinalis hanc Historiam edidit ,
assumptus est ad summum Pontificatum , &
nominatus est PIUS secundus; POGGII Epis-
tola ad LEONARDUM ARETINUM de
morte HIERONYMI HUS Bohemi: impress.
per BERNARDINUM Venetum de Vitalibus.
(a) 4.to

Venet.

1503.

BERNARDI CORII Mediolanensis patria
Historia ; Ejusd. Vitæ Cæsarum continenter
descriptæ à JULIO ad FEDERICUM ÆNO-
BARBUM ; Italicè : apud ALEXANDRUM
MINUTIANUM. (b) fol.

Mediol.

1503.

ULPIAN. Comment. in DEMOSTHEN.
& HARPOCRATIONIS Lexicon, Græcè :
apud ALDUM (c) fol.

Venet.

1503.

LUCIANI Opera ; Icones PHILOS-
TRATI, & Vitæ Sophistar. Icones CALLIS-
TRATI & Descriptiones Græcè : in ædibus
ALDI. (d) fol.

Venet.

1503.

HOMERI Opera Græcè duobus Volumini-
bus: (e) 8.º

Eu-

(a) XVI. Decemb. regnante LEONAR-
DO LAUREDANO Venetiarum Principe.

(b) Idibus Juliis.

(c) Mense Octob.

(d) Mense Junio.

(e) Nullum huic Editioni additum an-
num reperi ; sed utrumque Volumen AL-
DUS PIUS MANUTIUS Romanus HIE-
RONIMO ALEANDRO Motensi inscribit.
In Epistolâ Volumini primo præfixâ legun-

tur hæc : — cum renasci quodammodo
videantur Libri summâ curâ , summis labo-
ribus informati in ædibus nostris , licere mihi
arbitror διὰ τὸ τοιαύτην παλινγενεσίαν eos ,
cui libuerit , dedicare. Quare HOMERI
Iliadem Ulyssæamque cum ceteris ejusdem
Poetæ sub tuo nomine exire ex Neacademiâ
nostrâ volumus — Tu enim nondum
quartum & vigesimum annum agens es
humanorum studiorum utriusque Linguae doc-
tiss.

EURIPIDIS *Tragædiæ septendecim Græcæ:*
apud ALDUM. (a) 8.º Venet. 1503.

FLORILEGIUM Epigrammatum, Græcæ:
in ædibus ALDI (b) 8.º Venet. 1503.

PLAUTUS diligenter recognitus per PHILIPPUM BEROALDUM: *Impressum Bononiæ per BENEDICTUM HECTORIS Bibliopolam Impressorémque diligentissimum. Recognitum repartinatúmque à PHILIPPO BEROALDO curiosè ac vigilanter* (c) fol. Bononiæ. 1503.

HORAT. Sermon. & Epistol. cum explicatione ASCENSII; Od. Epod. & Carm. sæcul. cum explicatione MANCINELLI & ASCENSII: *operâ ipsius ASCENSII: venundantur à DIONYSIO ROCE.* fol. Paris. 1503.

OVID. Heroid. & in Ibin, cum Comment. ANTON. VOLSCI, HUBERT. CLERICI, & ASCENSII: *impensis STEPHANI*

GUAY-

tiff. nec minùs Hebræicam calles, nuncque & Chaldææ & Arabicæ tanto incumbis studio &c. Hunc Librum conjicio produsse anno 1503. nam Hier. ALEXANDER natus est 1480. Vide RICCIOL. Chronolog.

(a) Mense Februario. ALDUS RODOMETRIO CHALCONDYLÆ viro clarissimo S. P. D. — mille & amplius boni alicujus Autoris Volumina singulo quoque mense emittimus ex Academia nostrâ. Et nunc decem & octo EURIPIDIS Tragædias tibi, qui es Græcorum omnium ætatis nostræ facile princeps, nuncupatas damus non multo post in septem primas daturi & Commentarios. (In titulo Libri septendecim tantum nominantur Tragædiæ, nulla Herculis furentis mentione factâ, quæ tamen Tragædia in fine Voluminis II. addita legitur) — ut taceam citra annos sexaginta & libros in totâ Græciâ καὶ αὐτὸν τὸν Εὐριπίδα deperditam — consultum est optimè à Deo studiosis omnibus excudendi Librorum invento & laboribus nostris &c.

Volum. I. Venetiis apud ALDUM mense Februario. M.D.III.

Volum. II. Venetiis apud ALDUM mense Februario. M.D.III.

(b) Mense Novembri.

(c) Anno Salutis M.D. tertio Cal. Decembr. — Ad clarissimum Discipulum LADISLAUM Vartimbergensem PHILIPPI BEROALDI Bononiensis Epistola — VALERIUS PROBUS prima notæ Grammaticus Exemplaria Antiquorum emendare atque adnotare avorum sæculo curavit, soli huic nec ulli præterea Grammatices parti deditus. Ego quadantenus PROBUM emulatus Scriptores classici emaculare & pro virili parte mendis repurgare contendo. Quod cum in plerisque aliis jam pridem, tum nuper in PLAUTO feci, cujus cum fabulas hoc est Latina Lingua delicias enarrarem, operam dedi & quidem operosam, ut ab Impressore nostro BENEDICTO formatus veniret in manus studiosorum emaculator, sinceriorque, quàm antehac aliubi, sit formis excusus. Hanc autem novissimam recognitionem Plautinam ut sub tuo nomine publicarem — hortamenta non pauca invitarunt &c. Fieri non potuit, quin labecula quedam minu-

GUAYNARDI, *operâ verò & artificio* JOHANNIS DE VINGLE. (a) 4.to 1503.

Ejusd. Fast. Trist. Pont. in *Academia* ALDI. (b) 8.º Venet. 1503.

VALER. FLACC. *apud* PHILIPPUM JUNTAM. (c) 8.º Florent. 1503.

TERENTIANUS de litteris, syllabis & metris: *impress. per* JOANNEM DE CERETO DE TRIDINO *aliàs* TACUINUM. (d) 4.to Venet. 1503.

ALBERTI DE EYB *Margarita Poëtica*: per JOHANNEM DE AMORBACH, JOANNEM PETRI & JOHANNEM FROBEN *consocios*. fol. Basil. 1503.

OCTAV. CLEOPHIL. de Coetu Poëtarum cum not. BADIO: *ex adibus* Ascensianis. 4.to Paris. 1503.

LAURENT. VALL. *Elegant. & Lima* MANCINELL. *per* BARTHOLOMÆUM de Zanis de *Portesio*. (e) fol. Venet. 1503.

PRISCIANI Opera: *apud* ALEXANDRUM MINUTIANUM. (f) fol. Mediol. 1503.

BIBLIA Latina cum postillis HUGONIS DE SANCTO CHARO tituli *Sabine* Cardinalis primi de ordine Divi DOMINICI: per JOANNEM AMERBACHIUM. 6 Vol. fol. Basil. 1504.

BIBLIA Latina Gothicè cum pleno apparatu summariorum, concordantiarum &c. 2. Editio: THIELMAN KERVER *pro* JOAN-

NE

minutisque errores per incuriam ministri excusoris irreperent. Talia prestare nec volo nec debeo nec possum.

(a) *Mense* Februario.

(b) *Nov.* April.

(c) 12. *Cal.* Dec.

(d) *Die decimo* Junii.

(e) xviii. *Decemb.*

(f) *Octav.* *Cal.* Nov.

(a; b) LONG,

- NE PETIT. (a) in fol. minori Parif. 1504.
- PSALTER. Germanic. cum postillis de LY-
RÂ. (b) 4.to Spiræ. 1504.
- PSALTERIUM ex mandato victoriosissimi
Angliæ Regis HENRICI Septimi: per GU-
LIELMUM FANQUE regium Impressorem.
(c) 8.º in London. 1504.
- GREGOR. NAZIANZENI Carmina Græc.
Lat. ex ALDI Academiâ. (d) 4.to Venet. 1504.
- TRIUMPHUS CRUCIS; de veritate fi-
dei, fra. HIERONYMI de Ferrariâ Prædi-
catoris: per LAZARUM DE SOARDIS.
(e) 12.º Venet. 1504.
- CONSTITUTIONES legitimæ Ecclesiæ
totiusque Regionis *Anglicanæ* ab Legatis à la-
tere summorum Pontificum collectæ, & à
DO. JOHANNE DE ATON explanatæ; nec-
non & Constitutiones Provinciales ab Archie-
piscopis *Cantuariensibus* editæ, præmissis Sum-
mariis *Ascensianis*, ex recognitione JOANNIS
CHAPPUIZ: *compressæ solerti accuratione &*
arte WOLFGANGI HOPILII impensis ejusdem
& probissimi Bibliopolæ JOANNIS CONFLUEN-
TINI (f) fol. in inclytâ Academiâ Parif. 1504.
- JOAN. REUCHLIN. Liber congestorum
de arte prædicandi (g) 4.to impressus Phorcæ. 1504.
- ARISTOTEL. Ethic. interprete LEONAR-
DO ARETINO: apud HENRICUM STE-
PHANUM. fol. Parif. 1504.
- Ejusd. Phisic. & Metaphysic. cum Com-
ment. & Dialog. JACOBI FABRI: per HEN-
RICUM STEPHANUM in vico clausi Brunelli

è re-

(a, b) LONG, *Biblioth. Sacr.*
(c) Anno M.D.III. Septimo Februa-
rii.
(d) Mense Junio.

(e) Die IIII. Januarii.
(f) Millesimo quinquagesimo quarto, ad
Idus Septembres.
(g) Editus Prid. Id. Sept. M.D.II.
(a) CAIL-

è regione Scholarum Decretorum. 4.to in almâ
Academiâ

Parifiorum. 1504.

Textus abbreviatus ARISTOTELIS super
oſto lib. Phyſicorum à THOMÂ BRICOT ,
unâ cum quæſtione textûs Magiſtri GEOR-
GII , & quæſtionibus ejusdem de recenti ab
eodem THOMÂ BRICOT : *apud* HENRI-
CUM STEPHANUM, JOANNEM PARVUM
& DIONYSIUM ROSSE (a) fol.

Parif. 1504.

ARISTOTEL. Poëtic. interprete GEORG.
VALLÂ *Placentino* ; Rhetoric. interpr.
FRANC. PHILELFO ; Ethic. *Nicom.* in-
terpr. JOAN. ARGYROPYLO *Byzantino* ;
OËconomic. & Politic. interpr. LEONARDO
ARETINO; Moral. Magn. interpr. GEORG.
VALLÂ; Introductorius de moribus authore
LEONARDO ARETINO ; HERMOGE-
NIS Rhetorices Compendium interpr. HI-
LARIONE *Veronenſi* Monacho : *per* BER-
NARDINUM *Venetum de Vitalibus.* (b) fol.

Venet. 1504.

JOANNIS GRAMMATICI dicti *Philoponi*
COMMENT. in Posterior. Analyt. ARIS-
TOTEL. Græcè: *apud* ALDUM. (c) fol.

Venet. 1504.

GEORGII *Bruxellensis* in Logicam ARIS-
TOTELIS expositio, per omnes organi partes,
sermone barbaro, cum additionibus quibusdam
THOMÆ BRICOTI : *apud* STEPHANUM
GUEYNARD. (d) 4.to

Lugduni. 1504.

Afinus aureus LUCII APULEII : cum
Commentariis à PHILIPPO BEROALDO
conditis : *per* BARTHOLOMEUM *de Zanis*
de Portefio. (e) fol.

Venet. 1504.

MESSUHALAH de scientiâ motûs Orbis :
omni cum diligentia per JOANNEM VEISSEN-

BUR-

(a) CAILLE, p. 78.

(b) *Decimo sexto* Maii.

(c) *Menſe* Martio.

(d) GESNER. & SIMLER. *Biblioth.*

(e) XI. *Novemb.*

(a) III.

BURGER. *impressus* (a) 4.to . . . Nuremb. 1504.

JOANNIS DE REGIO MONTE Tabulæ directionum in nativitatibus multum utiles unâ cum tabellâ sinûs recti : *ingenio & impensâ* PETRI LIECHTENSTEIN Colonienfis. (b) 4.to . . . Venet. 1504.

Consilia criminalia BARTHOLOMEI CEPOLLE Veronensis : *in ædibus* ANDRÆ de Torefanis de Asulâ. (c) fol. . . Venet. 1504.

Opera Agricolationum cum annotat. PHILIPPI BEROALDI & Commentariis, quæ in aliis impressionibus non extant : *impensis* BENEDICTI HECTORIS Bononiensis. (d) fol. . . Bonon. 1504.

XENOPHONT. Pædia; de Venatione; de Repub. *Laced.* de AGESIL. Laudib. Apolog. pro SOCRAT. de Tyrannid. Latinè. POMPON. GAURIC. *Neapolitan.* de Sculpturâ. (e) 8.º . . . Florent. 1504.

PHILOSTRAT. de Vitâ APOLLONII, & EUSEB. contra HIEROCLEM (f) Græcè; PHILOSTRAT. Latinè, interprete ALEMANO RINUCCINO, & EUSEB. Latinè, interprete ZENOBIO ACCIAOLO Florentino (g) apud ALDUM. (h) fol. . . Venet. 1504.
Com-

(a) III. April. In Libri initio, TENENT MEDIA OMNIA SYLVÆ. Ductu JOAN. STABII cum symbolicâ STABII nominis figurâ.

(b) Idibus Februarii.

(c) Mense Januario.

(d) x. Calend. Sept. In hâc Editione, nonnulla sunt Exemplaria, quæ (in VARON. lib. 2. de equis & equabus. cap. vii.) folio uno destituuntur. Defectus ille oritur ex repetitâ ejusdem ciphrae notatione (scil. 233. 233. 234.) Quam cum conglutinatores minimè attenderent; binorum foliorum posterius eâdem, quâ prius, ci-

phrâ notatum omittitur: omissiôque illa facillè eos fallit, qui in Librorum collatione solas ciphras observant. Vir clariss. Samuel MEAD mihi indicavit se in uno istius Editionis Exemplari legisse hæc manu libro adscripta, *Vide ignaviam conglutinatorum, inter quos Jacobus MAZUCHIUS deceptorum antesignanus.*

(e) VIII. Cal. Januar.

(f) Venetiis apud ALDUM mense Martio M.D.I.

(g) Venetiis in ædibus ALDI, mense Februario. M.D.II.

(h) ALDUS P. M. Ro. ZENOBIO Florentin-

Commentarii CÆSARIS recogniti per
PHILIPPUM BEROALDUM: impressit BE-
NEDICTUS HECTORIS Bibliopola Impres-
sorque diligentissimus recognitos repastinatosque à
PHILIPPO BEROALDO curiosè ac vigilan-
ter. (a) fol.

Bonon. 1504.

AUREL. VICTOR. Compendium de Vitis
Imperatorum: impressum impensâ & accuratione
Ascensianâ. (b) 8.º

Parif. 1504.

SALLUST. ab ASCENSIO familiariter ex-
plicatus. (c) fol.

Parif. 1504.

DEMOSTHEN. cum ULPIAN. Schol.
Græcè: in ædibus ALDI. fol.

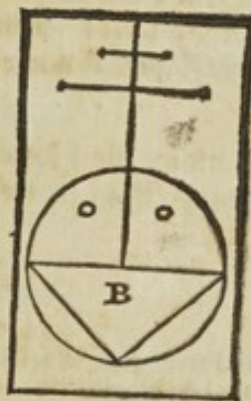
Venet. 1504.

Epistolæ ex Registro Sancti GREGORII
Papæ: per LAZARUM SOARDUM. (d)
fol.

1504.

OVID.

rentino Ordinis Prædicatorum S. —
SCIPIO CARTEROMACHUS noster hõc
anno Venetiis, cum DEMOSTHENIS Ora-
tiones publicè enarraret, quantum literæ Gra-
ecæ necessaria sint, pulcherrimâ Oratione os-
tendit, quam ad studiosorum utilitatem cu-
sam typis nostris nuper edidimus &c. ZE-
NOBI doctissime, — EUSEBII Libel-
lum doctè & Latine traduxisti, & ipsius O-
pusculum PHILOSTRATI mendacius oppo-
sisti. &c. Venetiis mense Maio. M.D.III.

(a) Cal. April. BENEDICTUS Bi-
bliopola ad emptorem. Emptor, attende.
Quando emere vis Libros excussos in Officinâ
meâ excussoriâ, inspicere Signum, quod in cal-
ce semper est. Ita nunquam falleris. Nam
quidam malevoli Impressores suis Libris in-
mendatis ac maculosis apponunt nomen meum,
ut ita fiant vendibiliores: quo pacto & mihi
& nomini doctissimi nostri PHILIPPI BE-
ROALDI derogant, vel potius derogare
contendunt. Hoc, cujus in Libri initio
mentionem facit, Signum ad Libri finem
apponitur.

(b) Ad tertium Calend. Decemb.

(c) IEHAN PETIT. Quæ o'mia
venundantur Parrhisiis in vico Sancti JACO-
BI sub Leone argenteo: & in monte divi HI-
Larii ex adverso Collegii Itali. Anno Sa-
lutis Christianæ M.D.III. Tertio Calē. No-
vemb.

(d) Die XVIII. Decemb. SOARDUS
Vene-

OVID. Metamorph. cum Comment. RA-
PHAEL. REGII: *Liber impressus per Magis-
trum CLAUDIUM DAVOST aliàs DE TROYS.*
(a) 4.to

Lugduni 1504.

DIOMEDIS GUIDALOTI *Bononiensis*
Commentarii in Æglogas CALPHURNII &
NEMESIANI. (b) 4.to

Bonon. 1504.

PROBI Grammatici Instituta artium ;
MAXIMI VICTORINI Commentarium se-
cundum de finalibus metrorum ; DONATI
Ars prima ; SERVIUS de naturis ultimarum ;
SERGIUS in DONATI Artem primam ;
ATILII FORTUNATIANI Ars ; CÆSIUS
BASSUS de metris ; TERENTIANUS
MAURUS de metris ; BEDÆ Liber de me-
tricâ ratione : *impress. per JOANNEM AN-
GELUM SCINZENZELER sub impensis*
*JOANNIS JACOBI & fratrum DE LIG-
NANO.* (c) fol.

Mediolan. 1504.

JOAN. TORTELL. de Orthograph. &
ejusd. TORTELLII Lima per GEORG.
VALL. *impress. per BARTHOL. de Zanis de*
Portesio. fol.

Venet. 1504.

PET. CRINIT. de Honest. Disciplinâ: *ope-
râ & impensâ PHILIPPI DE GIUNTÂ.*
(d) fol.

Florent. 1504.

JOAN-

Veneti Domini Privilegium ann. M. D. III.
obtinuit. Cum hoc Hexasticho.

Excusatio LAZARI.

*Si quid forte tuos offendat, lector, ocellos,
Quod mihi mendofo grammate versus eat;
Emendare velis: nam non me Lazarus istis
Confecit mendis Bibliopola tuus;
Sed turbata magis pressoris inertia, quando
Sera dedit lassus artibus hora manus.*

(a) xxii. Octob. Venundatur Lugdu-
ni ab JACOBO HUGUETANO ejusd. ci-

*vitatis Bibliopola & cive in vico Mercuriali,
vulgò à la rue merchiere, ad angiportum qui
in Ararim ducit: & Parisiis in vico S.
Jacobi sub diva Virgine prope S. Benedic-
tum.*

(b) GESNER. & SIMLER. *Biblioth.*

(c) Die xxii. Decemb. Insigne ty-
pographicum est Angelus; cum his voci-
bus [IO. IACOMO E FRATEL
DE LEGNANO] in circuli figuram
flexis.

(d) *Calendis Decembris.*

(a) Cum

- JOANNIS PICI MIRANDULÆ Opera.
(a) fol. Argent. 1504.
- ARCADIA di Messer JACOBO SANNA-
ZARO Gentilhomme Napolitano : impressa per
maestro SIGISMUNDO MAYR cum summa &
assidua diligentia di PETRO SUMMONTIO.
(b) 4.to in Napoli. 1504.
- BIBLIA Latina Gothicè : per CLAUDIUM
DAVOST aliàs DE TROYES. (c) fol. Lugdun. 1505.
- LAUR. VALL. Annotat. in Nov. Testam.
apud BADIUM. (d) fol. Paris. 1505.
- LIBER eruditionis Religioforum à S.^{to} Bo-
NAVENTURÀ editus : apud HENRICUM
STEPHANUM. (e) 8.º Paris. 1505.
- HORÆ in laudem beatiss. Virginis secun-
dum consuetudinem Romanæ Curia, Græcè :
apud ALDUM. 16.º Venet. 1505.
- MATTHÆI Vindocinensis Metaphrasis ele-
giaca Libri TOBIÆ. (f) 4.to Lugdun. 1505.
- MERCUR. TRIMEGIST. Latinè, MAR-
SIL. FICINO interprete, ex recognitione
JACOBI FABRI; & LUDOVICI LAZA-
RELI Septempedani Poetæ Christiani Crater
HERMETIS ad FERDINANDUM Regem:
in Officinâ HENRICI STEPHANI, recogni-
toribus mendâsque ex officinâ eluentibus JOANNE
SOLIDO Cracoviensi & VOLGACIO Pra-
tensi. (g) 4.to Paris. 1505.
- EPY-

(a) Cum ipsius Vitâ per Jo. Franc. PIC-
CUM ejus ex fratre nepotem. Vide GES-
NER. & SIMLER. Bibliothec.

(b) Nel anno M.D.III. del mese di
Marto. con privilegio del illustrissimo Vicere
per X. anni. Errori de la stampa. OPHE-
LIA ELENCHO ET MONTANO.

(c) LONG, Biblioth. sacr.

(d) CHEVILLER. p. 246.

(e) CAILLE, p. 78.

(f) FABRIC. Biblioth. Lat. p. 717.

(g) Calendis Aprilis. Huic Editioni
præfixit Petrus PORTA Monsterolensis Do-
decaſtichon, quod (quia is PORTA in
STE-

EPYTOMA Sapiencie, five Compendium
moralium notabilium compositum per HIE-
REMIAM JUDICEM de Montagnone civem
Paduanum: impressum impensis PETRI LIECH-
TENSTEIN Colonienfis. (a) 4.to . Venet. 1505.

ALBERTUS MAGNUS de secretis mulie-
rum & virorum: impressus per MELCHIO-
REM LOTTER. 4.to . Liptzic. 1505.

PAULI Soncinatis Quæstiones Metaphysicæ:
impressæ mandato & sumptibus hæredum nob. viri
D. OCTAVIANI SCOTI civis Modoetienfis
per BONETUM LOCATELLUM Presbyte-
rum Bergom. (b) . Venet. 1505.

PLUTARCH. de fortun. Roman. & A-
LEXAND. & de tranquillit. animi; & BASIL.
Mag. Epistol. de Vit. Solitar. BUDÆO inter-
prete: apud OLIVERIUM SENANT, ex
ædibus Ascensianis. (c) 4.to . Paris. 1505.

PLUTARCH. de placitis Philosophorum,
Latinè, BUDÆO interprete: venundant. in

vico

STEPHANI Officinâ erat aliquando cor-
rector) hic adjiciam.

*Accipe de Superis dantem documenta li-
bellum:*

*Sume Hermen, priscâ religione virum.
Hermen, Thraïcium quem non aquaveris Or-
pheus:*

*Et quem non proles Calliopea Linus.
Zamolxin superat cum Cecropio Eumolpo,
Quos diviniloquos phama vetusta probat.
Utilis hic liber est mundi fugientibus um-
bram:*

*Vera quibus lucis lumina vera placent.
Hic quid sit discas sapientia, summa po-
testas:*

*Hic poteris summi discere velle Dei.
Insuper invenies plenum cratera liquore
Nectareo: minui qua tibi, lector, emes.*

(a) Anno M.D.V. Tertio Kal. Maias.
Cum Epistolâ Petri TRINCI Jurisconsulti

ad piè & religiosè viventes: in quâ, —
PETRO (ait) LIECHTENSTEIN Colo-
nienfi Germano archetypo solertissimo, ut
divinum hoc Opusculum imprimeret, suasit
&c.

(b) Cremon. Litterat. p. 371. cujus
Operis Tomus prior prodiit fol. typis Al-
berti PAZZONT & Pauli MONTII, Par-
me M.DCC.II. posterior M.DCC.V. au-
thore FRANCISCO ARISIO, cujus industriam
si dignâ laude fraudarem, haberi certè
mererer injustissimus.

(c) Impress. Parisii pro Oliverio SENANT
commorantem in vico divi JACOBI ad In-
tersignum Ste BARBARÆ. Error typo-
graphicus in voce commorantem est prorsus
indignus BADIO, qui hunc Librum excu-
dit, sèque in Dodecasticho ad Stapulensem
Epigrammate hujus Editioni præfixo mille
ejusdem Volumina exscripsisse (quâ voce
pro excudisse & ipse & alii usi sunt) in-
dicat.

(a) xv.

vico S.^{ti} JACOBI Ascensianâ accuratione impress. (a) 4.to Paris. 1505.

TIT. LIV. Historia: *apud* ALEXANDRUM MINUTIANUM. (b) fol.

Römische Historie *uk* TITO LIVIO: JOHAN SCHOFFER *buch trucker*. (c) fol. Mentz. 1505.

Vita M. CATONIS; SEPT. AUREL. de Vitis Cæsarum; BENEVENUTUS de iisdem; PHIL. BEROALDI & THOMÆ VULPHII junioris Disputatio de nomine imperatorio; Epitoma rerum Germanicarum usque ad nostra tempora: *per* JOANNEM PRUS. (d) 4.to Argentinae. 1505.

Romanæ Vetusstatis fragmenta in *Augustâ Vindelicorum* & ejus Diœcesi: ERHARDUS RATOLDUS Augustensis *impressit*. (e) fol. 1505.

GEORGII SIBUTI DARIPINI Poetæ laureati Panegyricus de MAXIMILIANI Cæsaris in *Coloniâ* adventu cum variis Epigrammatibus: *in ædibus* QUENTEL. (f) 4.to Colon. 1505.

PLATINÆ hystoria de vitis Pontificum per jucunda diligenter recognita, & nunc tantum integre impressa; SIXTI IIII. INNOCENTII VIII. ALEXANDRI VI. ac PII

III.

(a) xv. Cal. April. M.D.V. IEHAN PETIT. *venundantur* Parisiis *in vico Sancti JACOBI sub Leone argenteo, & in monte divi HILARII à regione Collegii Italorum sub speculo.*

(b) Nonis Quintilib. mensis Julii. Epistola data est Idib. Sept. 1505.

(c) *Sechste tagk des Moneds Martii nach Christi unsers herenn geburth Tausent funst hunderth und in funffte Jar. Et in Germanicâ Johannis SCHÖFFERI Præfatione leguntur hæc ——— JOHAN GUTEMBERG: do man zalt nach Christi unsers heren geburth Tausent vier hunderth und funffzig jar erfunden undarnach mit uleyk*

kost und arbeyt JOHN FAUSTEN und PETER SCHOFFERS zn.^o Mentz.

(d) JOANNES PRUS *in ædibus Thiergatten Argentinae imprimebat.* MATHIAS SCHURER *recognovit.* M.D.V. quint. Id. Martii. *Conrado DUNTZENHEMIO Dictatore Argentinæ.* In fine, MATHIAS SCHURER *Artium Doctör studioso Lectori S. P. D. ——— Argentinae ex Officinâ litteratoriâ JOANNIS PRUS. quint. Id. Martii. M.CCCCC.V.*

(e) VIII. KLS. OCTOBR.

(f) Anno M.D. quinto post principium Sextilis aliâs Augusti.

(a) VIII.

III. Vita huic PLATINÆ annexa jamjam in lucem prodiens: *impensis honesti viri FRANCISCI REGNAULT Bibliopolæ jurati Universitatis Parisiensis commorantis in vico divi JACOBI sub interfignio Sancti CLAUDII.* (a) 8.º

Parif. 1505.

FRONTIN. & VEGET. de re militari; ÆLIAN. de instruend. aciebus; MODEST. de vocabul. militar. per JOANNEM ANTONIUM DE BENEDICTIS civem Bononiensem. (b) fol.

Bonon. 1505.

LUCIANI Opus Parasiticum interprete FRANCISCO BELLAFINO: per JOANNEM ANTONIUM Platonidem BENEDICTORUM civem Bononiensem. (c) 4.to

Bonon. 1505.

CICERON. Epistol. Familiar. cum Comento UBERTINI Crescentinatis, MARTINI PHILETICI, & GEORGII VALLÆ Alexandrini: per Magistrum JACOBUM ZACHON Pedemontanum de Romano. fol.

Lugdun. 1505.

ÆSOPI Vita & Fabulæ Græcè & Latine; GABRIÆ Fabellæ Græcè cum Latinâ interpretatione; (d) PHURNUT. sive CORNUT. de natur. Deor. & PALÆPHAT. de Allegor. apud HOMER. & ORIAPOLLIN. Hieroglyph. & Proverb. ex TARRHÆO, DIDYMO, & SUIDÂ, Græcè. &c. apud ALDUM. (e) fol.

Venet. 1505.

HORATII Opera Ascensianis asteriscis illustrata: in æbibus Ascensianis. (f) 8.º

Parif. 1505.

TRA-

(a) VIII. Idus Octobres. Ad finem adjiciuntur ejusdem PLATINÆ Libri tres de falso & vero bono; Dialogus contra amores, de verâ nobilitate; Libri duo de optimo cive; Panegyricus in BESSARIONEM; Oratio de pace Italiæ confirmandâ & bello Turcis indicendo.

(b) Ultim. Maii.

(c) Die XVI. Martii.

(d) Epistol. ad Lector. præfix. Opuscul. Mythologic. &c. Cantab. 1671.] „ ALDUS (ut erat summa in scriptis „ codd. exprimendis fide) vocat eum „ in fronte Phurnutum, in calce libri „ Cornutum.

(e) Mense Octobri.

(f) Ad tertium Idus Januar.

(a) Men-

TRAGÆDIÆ SENECAE cum duobus
Commentariis, videlicet BERNARDINI
MARMITÆ & DANIELIS GALETANI
[scilicet GALETANI, nam utroque modo impri-
mitur] Cremonensis poe. cla. (a) fol. Venet. 1505.

CLAUDIAN. de raptu PROSERPIN.
cum Comment. A. JANI PARRHASII: per
JOHANNEM ANGELUM SCINZENZE-
LER sub impensis JOANNIS JACOBI & fra-
trum DE LEGNANO. (b) fol. Mediol. 1505.

J. AURELII AUGURELLI Poemata: in
ædibus ALDI. 8.º Venet. 1505.

AUGUSTINI DATI Elegantiæ cum notis
ASCENSII; Regulæ 30. FRANC. NIGRI
cum Commentariis; Nomina Magistratuum
Romanorum cum Comment. CLICHTOEI:
ex offic. BADIO. (c) 4.º Paris. 1505.

BIBLIA Latina cum pleno apparatu ter-
tissimè & nitidissimè impressa. Ad calcem. Hoc
Opus per præstantissimum S. Theologiæ Pro-
fessorem ALBERTUM CASTELLANUM
emendatum: atque impressum characteribus Vene-
tis per JACOBUM SACON. (d) fol. Lugdun. 1506.

Eadem: apud JUNTAS. (e) fol. Venet. 1506.

BIBLIA Bohemica à Thaboritis translata &
edita: per PETRUM LICHTENSTEIN (f) Venet. 1506.

GLOSSA Ordinaria in Bibl. auct. DE LY-
RA: per JOHANNEM FROBENIUM &
JOHANNEM PETRUM LANGENDORF.
(g) fol. Basil. 1506.

Hu-

(a) Mensis Septembris septimo. Laus
Deo & beatissima Virgini MARIAE. Ad
calcem registri leguntur hæc [Quin. 14.
Car. 4.] quæ quid significant, nondum in-
telligo.

(b) XXVIII. Augusti.

(c) Cum Epistolâ BADIO datâ
ex Officinâ nostrâ in Parisiorum Lutetiâ: ad
octavum Kalendas Martias, anno millesimo
quingentesimo primo.

(d, e, f) LONG, Biblioth. Sacr.

(g) CAILLE. p. 34.

HUGON. DE S.^{to} VICTORE Opuscula ,
PETRO PORTÂ ipsius Operis recognitore
sedulo : per HENRICUM STEPHANUM
(a) 4.to Paris. 1506.

S. AUGUSTINI Opera : apud JOAN-
NEM AMERBACHIIUM. (b) fol. Basil. 1506.

Opus WILHELMI LYNDEWODE su-
per Constitutiones Provinciales Angliæ : ex offi-
cinâ BADII. (c) fol. Paris. 1506.

LEGATINÆ seu Constitutiones Legitimæ:
ex officinâ BADII. (d) fol. Paris. 1506.

PRAC-

(a) XII. Octob.

(b) *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 142. Le-
ge etiam TRITHEMII Epistolam ad Ja-
cobum KYMOLANUM , quæ postea anno
1510. citabitur.

(c) Summâ curâ atque diligentia WOLFF-
GANGI HOPYLII revisum , emendatum ,
atque in inclytâ Parisiorum Academiâ im-
pressum , unâ cum annotationibus debitis ,
cûmq; summariis suis locis præpositis. Im-
pensis verò & sumptibus honesti mercatoris
London. WILHELMI BRETTON. an-
no Salutis nostræ millesimo quingentesimo
quinto. XXIII. Marcii.

In Libri initio ; Venales habentur Lon-
don. apud Bibliopolas in cimiterio Sancti PAU-
LI in Signo Sanctissima Trinitatis & Sanctæ
ANNÆ matris MARIÆ. Ibi imprimi-
tur Triangulare Trinitatis signum , cum
hâc oratiunculâ ; Sancta Trinitas , unus
Deus , miserere nobis : & his sententiis ;
Fortuna opes auferre animum non potest. Nos-
ce teipsum. Hinc indè apponuntur figuræ
Evangelistarum quatuor ; & SS. HIERO-
NYMI Cantuariensis , AUGUSTINI , AM-
BROSII , venerabilis BEDÆ , GREGO-
RII : cum nomine Bibliopolæ Londinensis
designato per litteras initiales W. B.

In Libri fine : binæ aquilæ , quod erat
consuetum HOPYLII Signum. Cum ta-
bulâ alphabeticâ Fodoci BADII ASCENSII ,
qui eidem tabulæ præmisit Epistolam ad
studiosissimum & probissimum majoris Bri-
tannia seu Ecclesiæ Anglicanæ Clerum.

Accessit (inquit) exactissima
Wolfgangi HOPYLII Impressoris in ex-
pungendis enumeris ferme viciis , in annotan-
dis notatu dignis , in literarum superiorum
distinctionibus , in nitidissimis characteribus ,
in tersissimâ impressione , in titulis in fronte
ponendis , in chartis seu foliis numero distin-
guendis , in rubro discernendo , inque aliis
multis , diligentia. Quamobrem optimorum
Bibliopolarum vestrorum , qui hoc Opus suo
impendio suâque solitudine ad archetypum i.
primarium exemplar corrigendum curave-
runt , nostrôque nomine , veneranda litera-
rum columnina , vos supplices rogamus , ut
memores gratique hos tantos conatus in par-
tem accipiat bonam. Valete. Ex Officinâ
nostrâ Parisiens. ad Idus Mayas anni hujus
millesimi quingentesimi sexti.

(d) Cum summariis atque justis annota-
tionibus summâque accuratione rursus revi-
sa atque impressa. Idem hujus , quod libri
præcedentis , frontispicium. Cum glossis
JO. DE ATHON. cum tabulis tribus : qui-
bus ASCENSIIUS præmisit Epistolam ad
WILHELMUM WARHAM Cantuar. Ar-
chiep. Eccles. Primat. & Regn. Cancellar.

Posteaquam (inquit) Constitutio-
nes Angliæ recognovissemus , &
Legitimas Epitomatis decorassemus
diligentissimique Bibliopola WULF-
GANGUS HOPYL & JOHANNES CON-
FLUENTINUS , quorum arc Opus excusum
est , etiam peritissimo Juris utriusque viro ,
magistro JOHANNI CHAPPUSO redinte-
gran-

PRACTICA Electionum & Postulationum
GUILLERMI MANDAGOTI: per HEN-
RICUM STEPHANUM sumptibus fratrum
ENGELBERTI & GODEFRIDI DE MAR-
NEF. (a) 4.to

Parisi.

1506.

FELINI SANDEI Ferrariensis Commenta-
ria in secundum librum Decretalium: per
LEONARDUM PACHEL impensis JOANNIS
JACOBI DE LEGNANO cum fratribus suis.
fol.

Mediolani.

1506.

CONRADI PEUTINGERI Juris utrius-
que Doctoris Sermones convivales, in quibus
multa de mirandis Germaniæ antiquitatibus re-

ferun-

grandas & adnotandas commisissent, nosque
illis triplicem Indicem seu Fabellam addidisse-
mus, Opusque jam bellissimum processisset,
solummodo desiderabaris, Pater optime, tanti
muneris emittendi & dux & auspex: neque
verò erat michi hujusmodi tantillo & ignoto
prasertim tanta sublimitatis adhuc compellan-
de satis ampla fiducia, — donec —
vir nobis amicissimus — Dominus RO-
BERTUS AYSCHECUM natione Angli-
cus humanitatis atque beneficentia tua cer-
tissimum exhiberet testimonium. &c. Ex of-
ficinâ nostrâ litterariâ in Parhisiarum Aca-
demiâ ad Idus Septembris anni hujus salutis
nostræ millesimi quingentesimi sexti.

(a) Practica electionum & postulationum
Magistri GUILLERMI MANDAGOTI
Archidiaconi Nemaufen. & postmodum
Ebredunensis Archiepiscopi, ac sacrosanctæ
Ecclesiæ Romanæ demum Cardinalis. Per
quam fide docetur oculata modus (reponere
methodus) eligendi & postulandi Prelatos:
quinque & viginti formas ponens instrumen-
torum in hujusmodi expeditionibus necessario-
rum: elimatissimè impressa Parisiis per HEN-
RICUM STEPHANUM à regione Scholæ
Decretorum sumptibus & impensis honestorum
virorum & fratrum ENGELBERTI &
GODEFRIDI DE MARNEF, habitan-
tium in Vico divi JACOBI ad signum Pelli-
cani. Anno Salutis M.CCCCC.VI. Die

xxv. Decembris. Huic Editioni præfi-
guntur Correctoris Hexastichon & Episto-
la. Quicumque is fuerit, suam Profodiæ
ignorantiam prodidit his versibus:

Mandagote, breves per famam crederis
annos

Extendisse: Levi dans bona multa Libro.
Pigmeum poterit magnum virtute Volumen

Ac hyperioneum vincere luce jubar.

Sphynx nova non potis est tot enigmata præ-
cogitare:

Quod valet Oedipus hic solvere dedaleus.

Epistola lectorem docet hoc Opusculum
ab Authore cum adhuc in Ecclesiâ Ne-
maufen. archidiaconatus gereret officium,
editum fuisse, & ad BERENGARIUM Be-
terensis Ecclesiæ Succentorem postea Episco-
pum, directum anno Salutis millesimo tre-
centesimo. Quod sub opacis turpiter delite-
re tenebris non passi viri honesti ENGEL-
BERTUS & GODEFRIDUS DE MAR-
NEF, ut in lucem prodiret, suis impri-
mendum impensis non mediocriter publica
utilitati consulentes curarunt. Libellum au-
tem ipsum imprimis (corrector ait) nostrâ
pro virili castigare (præfatis Dominis fraterno
fune ligatis maximè id fieri orantibus) sta-
tuimus.

(a) Ges-

Tom. II.

Z

feruntur. (a) 4.to Argentin. 1506.

ARISTOTEL. Politic. & OEconomic.
LEONARDO ARETINO interprete, recog-
nitore & explanatore JACOBO FABRO: &
libri Hecatonomiarum; & OEconomiarum
publicarum cum ARETINI explanationibus:
*Hæc primaria superiorum Operum Editio typis
absoluta prodiit ex officinâ HENRICI STE-
PHANI è regione Scholæ Decretorum.* (b) fol.
apud Parisios. 1506.

Artificialis Introductio per modum Epito-
matis in decem libros Ethicorum ARISTO-
TELIS, JACOBO FABRO authore cum
CLICTOVEI Commentariis; ex secundâ re-
cognitione: per HENRICUM STEPHA-
NUM in formulariâ litterarum arte opificem. (c)
fol. in almâ Academiâ Parisiorum. 1506.

Le Pelerin de vie humaine composé en ri-
me par GUILLAUME DE GUILLEVIL-
LE, & après a été mis dernièrement en prose,
en la forme, qui s'ensuit: *imprimé par MI-
CHELLE NOIR Libraire juré en l'Université
de Paris demourant a l'Imaige nostre Dame, devant
S. DENYS de la Charité.* (d) 4.to à Paris. 1506.

SUETON. cum Comment. BEROALDI,
& SABELLICI: per JOANNEM RU-
BEUM Vercellensem. fol. Venet. 1506.

SALUSTIANA Opera cum ASCENSII
familiari interpretatione: à JOHANNE DE
VINGLE *compress.* venundantur à STEPHANO
GUEYNARD Lugdunensi Bibliopolâ & cive.
(e) 4.to Lugduni. 1506.
ÆMIL.

(a) GESNER. & SIMLER. Biblioth.
(b) Anno CHRISTI cuncta gubernan-
tis M.D.VI. Nonis Augusti. Recognitoribus
in Officinâ quàm accuratissimè Petro PORTA
& Beato RHENANO; quorum hic Hex-
asticho Librum claudit.
(c) Viceſimâ tertiâ Februarii. cum Bea-
ti RHENANI Tetraſticho ad Lectorem.
(d) Le xv. de May, l'an mil cinq cens
& six.
(e) M.CCCCC. sexto. Sexto Calend.
Novemb.

(a) XII.

ÆMIL. PROBI Vitæ; POMP. ATTIC. Vita; PLUTARCH. de illustr. mulierum virtutib. Ejusdem Paralilia: in ædibus SCHURERIANIS. (a) 4.to

Argentor. 1506.

PROCOPIUS de Bello Gothorum CHRISTOPHOR. PERSONA interprete: per JOANNEM BESICKEM Alemanum impensa JACOBI MAZZOCHII Romanæ Academiæ Bibliopolæ. (b) fol.

Romæ. 1506.

CHRISTOPHORI SCHEURLI Libellus de laudibus Germaniæ: per BENEDICTUM HECTORIS. (c) 4.to

Venet. 1506.

CANTALYCII Episcopi Pinnensis atque Adriensis de bis receptâ PARTHENOPE GONSALVIA: per GISMUNDUM (i.e. SIGISMUNDUM) MAIR. (d) fol.

Neapol. 1506.

Clarissimi Senatoris & Jurisconsulti MICHAELIS RITTII de Regibus Neapolitanis Historia: Impress. per JOANNEM DE CASTELLIONO. (e) 8.º

Mediol. 1506.

CICER. Offic. cum geminâ MARSI & BADIO explanatione; & Libri de Amicit. Senectut. & Paradox. cum ejusd. BADIO longè diligentissimâ interpretatione jampridem editâ: venundantur Lugduni à STEPHANO GUEYNARD præfatæ Civitatis Bibliopolâ & cive; in vico Mercuriali, vulgariter en la rue

Mer-

(a) XII. Cal. April.

(b) XX. Junii. cum Epistolâ Jacobi MAZZOCHII.

(c) 13. Cal. Feb. In quo Libro leguntur hæc: — Sive PETRUS sive GUTENBERGUS anno sexagesimo supra millesimum quadringentesimum novam scribendi artem novum atramenti genus excogitavit. Ante tamen hunc annum fuisse excogitatam in primo horum Annalium Volumine probatum est.

(d) Mille & quingentis junctâ trieteride binâ

Parthenope impressit hoc tibi, Lector, opus.

Stygmata Gismundus fecit Gonsalvia Mair,

Frigora Teutonicæ quem genuere plaga.

Die xx. Julii.

(e) Die XII. mensis Julii.

(a) Im-

Merciere, prope S. ANTHONIUM ; noviter
correcta & impressa per NICOLAUM WOLF
artis impressoriae magistrum. 4.to

Lugdun. 1506.

QUINTILIANI Institutiones, cum enar-
rationibus RAPHAELIS REGII. (a) fol.

1506.

EURIPID. HECUBA & IPHIGENIA
in Aulide, Latinae factae ERASMO Roteroda-
mo Interprete; & Prosopopoeia Angliae sibi de
Regis HENRICI virtute & regiae sobolis in-
dole gratulantis, eodem ERASMO Authore :
ex Officinâ ASCENSIANâ. (b) fol.

Parif. 1506.

PLAUTI Comœdiæ viginti ; ex quibus
PYLADES BUCCARDUS duodeviginti cor-
rexit, atque ex iis quinque elegantissimè inter-
pretatus est : per JOANNEM BRITANNI-
CUM. (c) fol.

Brixia. 1506.

LUCAN. cum Comment. SULPICII VE-
RULANI, & BADIO ASCENSII : in ædibus
Ascensianis & Jo. PARVI. fol.

Parif. 1506.

Tragœdiæ SENECAE ; studio & impensâ
PHILIPPI DE GIUNTÂ. (d) 8.º

Florent. 1506.

ANTON. CODRI URCEI Sermones,
Epistolæ, Sylvæ, Satyræ, Eglogæ, Epi-
grammata : mandato & impensis PETRI
LIECHTENSTEYN Colonienfis Germani.
(e) fol.

Venet. 1506.

L'Opera di misser GIOVANNI BOCCACCIO
de mulieribus claris Italicè : stampado per
maistro ZUANNE DE TRINO, chimoto

TA-

(a) Impress. die XII. Maii. Sinè Loci
& Typographi nomine.

(b) Ad Idus Septemb. De harum Tra-
gœdiarum versione sic præfatur ASCEN-
SIUS :

Loqui Latine nesciebat antea

Tragœdiarum Scriptor excultissimus:
Qui nunc camænis eloquens Erasmicis
Varronianæ certat eloquentia.

(c) Tertio Calendas Decembres.

(d) Tertio Non. April.

(e) Kalendis Septemb.

(a) Del

TACUINO (a) 4. ^{to}	Venet.	1506.
VOLATERRANI Opera: per JOANNEM BESICKEN Alemanum. (b) fol.	Romæ.	1506.
JO. REUCHLINI Rudimenta Hebraica. (c) fol.	Phorca.	1506.
BIBLIA Latina: per PHILIPPUM PI-GOUCHET. (d) fol.	Parif.	1507.
BIBLIA Italica MALERMI: typis BARTH. DE ZANNIS, rogatu LUCÆ ANTONII JUNTÆ. (e) fol.	Venet.	1507.
BIBLIA Germanica. (f)	Augustæ.	1507.
NOV. TESTAMENT. Lat. per JOAN-NEM BARBIER. (g) 8. ^o	Parif.	1507.
EPISTOLÆ Apostol. & Apocalypf. Lat. per HENRICUM STEPHANUM. (h) 8. ^o	Parif.	1507.
EPISTOLÆ S. PAULI Gallicè, ex ver-sione GUIARTI DES MOULINS cum glossis cujusdam Theologi Ordinis S. AUGUS-TINI: apud ANTONIUM VERARD. (i) fol.	Parif.	1507.
THEOLOGIA S. JOHANNIS Damasceni, FABRO interprete: per HENRICUM STE-PHANUM. (k) 4. ^{to}	Parif.	1507.
JOHAN. GERSON. Cancellar. Parif. de imitatione Christi Opusculum: explicitum exa-ratūque pro JOHANNE PARVO commorante in Vico almi JACOBI (l) 12. ^o	Parif.	1507.

CON-

(a) Del anno m.d.VI. a di vi de Mar-
zo. regnante inclito Principe LEONARDO
LAUREDANO. REUCHLINUS in Præfatione scribit se an-
no ætatis 20. Dictionarium collegisse.
(b) XIII. Cal. Mart. (d, e, f, g, h, i) LONG, Biblioth.
Sacra.
(c) Catalog. Biblioth. GUDIAN. p. 308. (k) 15. April.
& GESNER. & SIMLER. Biblioth. Ibi (l) 21. Julii.

(a) A 23

CONFESSIO N A L E Volgare del ANTONINO Archivescovo di Firenze ricorretto per ANTONIO TUBINI. (a) 4.to . . in Firenze. 1507.

MARSIL. FICINI de Religione Christianâ Opusculum; unâ cum XENOCRATE de morte, MARSILIO interprete: per Joâ. KNOBLOUCH. (b) 4.to Argentinae. 1507.

PRAGMATICA SANCTIO; cum Commentario: apud ANDR. BOCARD. (c) Paris. 1507.

BOETII Consolatio philosophica: operâ & impensâ PHILIPPI GIUNTÆ. (d) 8.º Florent. 1507.

THEOBALDI ANGUILBERTI Hybernienfis Artium & Medicinæ Doctoris Mensa philosophica, Gothico caractere: apud FRANCISCUM REGNAULT. (e) 8.º Paris. 1507.

PLIN. Natur. Histor. per JOAN. RUBEUM & BERNARDINUM fratresque Vercellenfes. (f) fol. Venet. 1507.

ABRAHÆ AVENARIS Judæi Astrologi Opera à PETRO DE ALBANO in Latinum traducta: ex Officinâ PETRI LIECHTENSTEIN. 4.to Venet. 1507.

Q. CURTIUS: sumptibus PHILIPPI GIUNTÆ. (g) 8.º Florent. 1507.

JOAN. STELLÆ liber de vitâ ac moribus summorum Pontificum: per MICHAEL FURTER. (h) 4.to Basil. 1507.

GUN-

(a) A di 28. di Febraio 1507. ad instantia di FRANCESCO CARTOLAIO.

(b) Anno M.d.VII. Nonas Decembris.

(c) Cum his versibus:

Stet liber hic, donec fluctus formica marinos
Ebibat, & totum testudo perambulet orbem.

Lege Mélanges d'Histoire & de Littérature.

re recueillis par Mr. DE VIGNEUL MARVILLE. in 8. à Rouën chez Antoine MAURRY Imprimeur ordinaire du Roi derrière le Palais, à l'Imprimerie du Louvre. M.DCXCIX. pag. 38.

(d) Mense Decembri.

(e) MENAGIAN. Vol. IV. p. 50.

(f) Die xvi. Januarii.

(g) Mense Decembri.

(h) GESNER. & SIMLER. Biblioth. (a) Anno

GUNTHERI LIGURINI Poetae de gestis
divi FRID. pri. decem libri : impressi per in-
dustrium & ingeniosum ERHARDUM OEGLIN
civem Augustensem. (a) fol. 1507.

Histoire des nobles & vaillans Chevaliers
nommez MILLES & AMY: par MICHEL
LE NOIR à l'enseigne de la rose blanche couron-
née. 4.to Paris. 1507.

GULIELMI BRICONNETI Lodovienfis
Antistitis coram JULIO II. & Cardinalib.
pro LUDOVICO XII. Apologia : impensis
VINCENTII DE PORTONARIIS de Tri-
dino de Monteferrato. (b) 4.to Lugdun. 1507.

PLUTARCHI Regum & Imperatorum
Apophthegmata, RAPHAELE REGIO inter-
prete: *Venales habentur in ædibus* NICOLAI
CRISPINI è regione Collegii Coquereti sub
signo divi SEBASTIANI (c) 4.to Paris.

NI-

(a) Anno sesquimillesimo & septimo men-
se Aprilio. Epigramma ad JOANNEM RY-
MANUM per universam Germaniam Libra-
rium & Bibliopolam C. C. Car.

In nostras terras Latius Graciusque character
Jam venit studio, culte Rymane, tuo.
Pro quo condignas tibi dat Germania grates,
Et referet laudes hic & ubique tuas.

Felici fine completus LIGURINUS & ju-
ventuti Germanicæ ad legendum præbitus
primò Viennæ per C. C. Friburgi per Hie-
ronymum BALDUNG. Dubingi per Hen-
ricum BEBELIUM. Ingolstadi per Jaco-
bum PHILOMUSUM. Lipsi per Herman-
num BOSTIUM; qui in prædictis Gymnasiis
publico stipendio Romanas litteras feliciter pro-
ficientur.

(b) XII. Octobris.

(c) Raphaëlis REGII ad Joannem LU-
BRANCIUM Posnaniensem Episcopum
Regis Polonia Consiliarium data est ex Aca-
demiâ Patavinâ. III. Kalendas Septembres.
M.D.VII. — Cum PLUTARCHI

Apophthegmata inter prandendum legenda cu-
rantes; multaque viderentur & perceptu dif-
ficiliora, & sensibus ineptiora, quàm ut
PLUTARCHO ipsi convenirent; mirabaris,
unde id accidisset, cum præsertim paucis ante
annis è Græcâ Linguâ in Latinam à Fran-
cisco PHILELFO viro nostrâ ætate cum
primis facundo translata fuissent: ut ex ar-
chetypis & manu ipsius scriptis Exemplaribus
Librarii isti, qui Impressores vocari cæperunt,
illi forsitan descripserint. Sed cum ego omnem
culpam in Librarios ipsos rejicerem, à me pe-
tisti, ut cum Latino Græcum Exemplar con-
ferrem, & tibi castigarem. Ego verò ex ac-
curatâ utriusque Exemplaris collatione facile
perspexi multa quidem imperitiâ Librariorum
fuisse depravata; sed Interpretis incuriâ ple-
raque videri & ineptiora & obscuriora, quæ
PLUTARCHUS elegantissimè lucidissimeque
descripisset. Ea verò cum emendari curæ
multas non possent lituras atque mutationes,
Apophthegmata ipsa ex integro sic in Latinum
Sermonem verti, ut iis, quæ jampridem in-
terpretata fuerant, multò perceptu faciliora
esse videantur. — Unâ cum illis lepi-
dissimum.

NICOLAI LUD novus elegansque conficiendarum Epistolarum, ac aliàs de arte dicendi modus. (a) 4.to

1507.

Βίβλ. ἡ γνωμαγειρικὴ ; in hōc Volumine contenta ; Alphabetum Græcum. Regulæ pronuntiandi Græcum. Sententiæ septem Sapientum. Opusculum de invidiâ. Aurea carmina PYTHAGORÆ. PHOCYLIDÆ Poema admonitorium. Carmina Sibyllæ *Erythrae* de judicio CHRISTI venturo. Differentiæ vocum succincta traditio : per ÆGIDIUM GORMONTIUM. (b) 4.to

Parif.

1507.

Βατραχομυομαχία : per eundem. (c) 4.to

Parif.

1507.

Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι : per eundem (d) 4.to

Parif.

1507.

Ἐρωτήματα Χρυσολωρᾶ : per eundem. (e) 4.to

Parif.

1507.

EURIPIDIS HECUB. & IPHIGEN. in *Aul.* ERASMO interprete, cum ejusd. Odis de laudib. *Britanniae* & senectutis incommodis, in *edibus* ALDI. (f) 8.º

Venet.

1507.

VIRGILI Opera cum Commentar. varior. doctorum : ex Officinâ Ascensianâ impendio JOANNIS PARVI. (g) fol.

Parif.

1507.

OVID. de Ponto cum Comment. BAR-

THO-

diffimum quoque PLUTARCHI ipsius Dialogum, quem Joannes REGIUS mihi frater castissimus utriusque Linguae cum primis doctus paucis ante annis, quàm in flore ætatis suæ (Nondum enim duodeviginti annos excesserat) dirâ peste in Romanâ aulâ raperetur, Latinitate donavit, curavi describendum (de Gryllo Circes beneficiis in suam mutato pro brutarum animantium ratione disputante). Accedit & Apologia mea, in quâ Pliniani Prologi quidam loci & corriguntur & exponuntur &c.

(a) De impressorii libelli loco Joannis BASINI Sendacurii Distichon.

Urbs Deodatenſi retinens à nomine nomen

Hoc in Volagica valle paravit opus.

Anno supra sesquimillesimum septimo.

(b) Pridie Idus Augusti. Vide CHEVILLER. p. 248 249.

(c) 18. Sept. CHEVILLER. p. 249.

(d) Per Egidium GORMONTIUM duce FRANCISCO TISSARDO Ambacæo Gracarum literarum Parisiis Impressorem. M.CCCCC. VII. quinto Cal. Nov.

(e) 25. Novemb. CHEVILLER. p. 249. 250. De his quatuor prædictis Libris fusiùs antea actum est, ubi Ægidii GORMONTII data fuit notitia.

(f) Mense Decembri.

(g) Sexto Idus Novembres.

(a) Nono

- THOLOM. MERULÆ: *per* JOANNEM DE CERETO *aliàs* TACUINUM (a) fol. Venet. 1507.
- HIERONYMI AVANTII *Veronensis* Artium Doctoris emendationes in SENECE Trægiædias: *per* JOANNEM TACUINUM DE TRIDINO (b) 4.to Venet. 1507.
- NICOLAI HORII *Remensis* Poemata, & Libelli 15 Dialogorum: *per* JACOBUM SACON Pedemontanum. (c) fol. Lugdun. 1507.
- JOANNIS ÆSTICAMPIANI Epigrammata: *per* MELCHIOREM LOTTER *civem* Lypsiensem. 4.to Lipf. 1507.
- Viridarium illustrium Poetarum: *per* BERNARDINUM de Vitalibus *Venetum*. (d) 4.to Venet. 1507.
- PETRARCHA con doi Commenti sopra li Sonetti e Canzone, el primo del ingeniosissimo FRANCESCO PHILELPHO, laltro del sapientissimo ANTONIO DA TEMPO; con lo Commento del eximio NICOLO PERANZONE sopra li Triumphi: *per* JOANNE ANGELO SCINZENZELER. (e) fol. in Milano. 1507.
- DANTE cum Comment. *per* ZANES DE PORTESE. (f) fol. Venet. 1507.
- JO. PICI *Mirandul.* OPERA: *per* JOANNEM KNOBLOUCHUM *impensis* MATHIÆ SCHURERII. (g) fol. Argent. 1507.
- ALDI MANUTII *Romani* Grammat. Latin. *per* (h) THOMAM WESALIE *impensis*

Jo-

- (a) Nono Octobris.
(b) Die VII. April.
(c) xxvii. Septemb.
(d) 20. Nov.
(e) A di xx. di Agosto.

- (f) A di xvii. de Zugno.
(g) CHEVILLER. p. 158. 164.
(h) Is est THOMAS KEES *Weßalienfis* qui impressit Epistolas illustriorum virorum, finè anni indicio.

Tom. II.

Aa

(a) *Abso-*

JOHANNIS GRANJON & FRANCISCI
REGNAULT. (a) 8.º Parif.

BIBLIA Latina cum glossâ ordinariâ &c.
7. Vol. ex *Arta Valle ultra Birsam Basileanam*.
(b) fol. 1506. 1508.

PSALTER. Latin. (c) 4.to Argent. 1508.

S. HIERONYMI Epistolæ in tres partes
tributæ : per JACOBUM SACCON. fol. Lugdun. 1508.

BASIL. Magn. de legendis antiquorum li-
bris Latinè, interprete LEONARDO ARE-
TINO: in ædibus Ascensianis. 4.to Parif. 1508.

GREGOR. NAZIANZ. Sermones 8. RU-
FINO interprete. (d) 4.to Argent. 1508.

HUGONIS Cardinalis Expositio in quatuor
Evangelia : *expensis* UDALRICI GERING
& mri BERCHTOLDI REMBOLT *sociorum*
in *Sole aureo Vici Sorbonici*. (e) fol. Parif. 1508.

JOANNIS FRANC. DE PAVINIS Bacu-

lus

(a) *Absolutum est Opus Parrhisiis in Of-
ficinâ Thomæ WESALII & regione Collegii
Italorum commorantis. Ad calcem Latinæ
Grammaticæ in eodem Volumine additur
Libellus de Græcis litteris & earum potes-
tate, cum Oratione Dominicâ, duplici
ad Virginem salutatione, Symbolo Apos-
tolico, initio Evangelii Divi JOANNIS,
Carminibus aureis PYTHAGORÆ, & PHO-
CYLIDIS Poemate; Græcè omnia hæc
cum interpretatione Latinâ. Notandum
est obiter Græcas voces nullis accentuum
aut spirituum profodiis affici. Ad finem
sic; Finem hic capit ALDI MANUTII Ro-
mani Grammatica, qua rejectis erratis om-
nibus usui esse jam poterit. Impressa Parrhi-
siis per fidelissimum Impressorem THOMAM
WESALIE commorantem & regione Collegii
Italorum, impensis verò honestorum virorum
Joannis GRANJON & Francisci REG-
NAULT. Nulla anni nota adjecta est;
uti neque in Libri principio, ubi hæc le-*

*gimus: Habetis, adolescentes studiosi, Aldi-
nam Grammaticam non minùs utilem quàm
doctam: quippe quæ vobis (quod magnis alio-
qui Libris negatum est) utriusque Lingue ru-
dimenta paucis absolvat. Habet præterea
Græca non modò accuratiùs (quàm antehac
fuerant) impressa, verùm etiam ad verbum
traducta. Venum exponuntur in adibus
Francisci REGNAULT morum gerentis in
vico divi JACOBI sub Mathurinis in Inter-
signio Sancti CLAUDII. Huic Editioni
præmittitur ALDI Epistola Venetiis mense
Octobri M.D.VII. data. Unde conjicio
eo anno ex ALDI Officinâ (licet nondum
viderim) hanc Latinæ Grammaticæ insti-
tutionem ab ipso elaboratam prodixisse; at
verò eodem anno Parifis excusam non
adeò verisimile est. Huic ergo Parifensi
Editioni nullum annum adtexui.*

(b,c) LONG, *Biblioth. Sacra*.

(d) GESNER, *Bibliothec.*

(e) *Die xx. Octob.*

(a) *Die*

lus Pastoralis , seu Tractatus de Visitationibus : *operâ* UDALRICI GERING & mag. BERTHOL. REMBOLT *sociorum*. (a) 4.to

Parif.

1508.

PETRI SUBERTI Episcopi S. Papuli liber de cultu vineæ Domini , seu de visitatione episcopali: *impresserunt* UDALRICUS GERING & mag. BERTHOLDUS REMBOLT *in Sole aureo vici* Sorbon. (b) fol.

Parif.

1508.

DECRETUM aureum divi GRATIANI , cujus titulus talis est ; incipit Concordantia discordantium canonum : *operâ* JOHANNIS PETIT & THIELMANNI KERVER & JOANNIS CABILLER. (c) fol.

1508.

BUD. in Libros Pandectarum : *in Officinâ* Ascensianâ. fol.

Parif.

1508.

Uberrimum Sphæræ mundi Commentum insertis quæstionibus PETRI DE ALIACO : *in Bellovisu impensis* JOANNIS PETIT *commorante* [reponere commorantis] *in vico* Divi JACOBI *ad intersignium Leonis argentei*. (d) fol.

Parif.

1508.

JAC. FABRI Introductio in Politic. ARISTOT. & OEconomic. XENOPHONT. RAPHAËLE VOLATERRANO interprete : *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI *è regione* Scholarum Decretorum. (e) fol.

Parif.

1508.

MA-

(a) Die 20. Januarii. CHEVILLER. p. 101.

(b) Die 8. Martii. CHEVILLER. p. 101.

(c) In fine Libri hæc leguntur : *In nomine sanctæ & individue Trinitatis Tripartitum Decreti aurei Opus insigne atque laudabile fideliter . ut lectio ipsa indicabit , elimatum multis admodum aptis & utilibus adjunctis , sinem accepit in almâ Parisiensi Acha-*

Thielmanni KERVER *Bibliopolarum Parisiensium in Vico divi JACOBI sejunctis hospitiiis commorantium , & Johannis CABILLER mercatoris benemeriti Lugduni moram trahentis , anno Salutis millesimo quingentesimo octavo , die VIII. Februarii. Lege Anton. AUGUSTIN. Dialog. de emendatione GRATIANI ; 8. Paris. 1672. Præfat. xxviii.*

(d) *In mense Augusti.*

(e) *Quarto Calendas Octobris.*

(a) Die

MACRI Philosophi de viribus herbarum ,
 qualitatibus & speciebus Liber : *impressus per*
 BERNARDINUM Venetum de Vitalibus.
 (a) 4.to

Venet.

1508.

ARRIANUS de rebus gestis ALEXANDRI
 Latinè , BARTHOLOMÆO FACIO inter-
 prete: *impressus est operâ & impensâ* HIERONY-
 MI DE SONCINO. (b) fol.

PISAURI. 1508.

Com-

(a) Die x. Junii.

(b) Die ix. Junii. JOANNE SFORTIÂ
 regnante. Huic Editioni Bartholomæus FACIUS
 Epistolam ad ALPHONSUM Regem
 Aragonum præmisit, in quâ hæc legimus:
 — Cùm in manus meas pervenisset
 ARRIANI ipsius traductio quadam non sa-
 tis Latina neque ALEXANDRI nomine glo-
 riâque digna, nova compositionis laborem as-
 sumere libuit. Nec verò est, quod Petrum
 Paulum VERGERIUM ejus traductionis
 authorem vituperem, quem unum ex doctis
 & eloquentibus viris ætatis nostræ fuisse satis
 scio. Nam pro suâ eloquentiâ, ut puto, si
 voluisset, & ornate & commodè hanc Histo-
 riam, quemadmodum cetera, quæ Latinè
 composuit, interpretari ac tractare potuisset;
 ceterum, ut à SIGISMUNDO Imperatore
 Romano, qui parum doctus erat, sine cujus-
 piam adjumento possit intelligi, (sic enim ab
 eo scriptum repperi) hanc Historiam ita incul-
 tē de industriâ traduxit. Sed ut ille SIGIS-
 MUNDO voluntati, qui exiguam Grammati-
 ca, nullam eloquentie cognitionem haberet,
 gerere morem studuit: sic ego tentare volui,
 an hic noster labor ALPHONSO Regi omni
 doctrinâ prædito probari posset: atque ut illa
 prior aditio Germanis incultioribus relinque-
 retur, hæc nostratium politionum esset. —
 Hoc tibi ALEXANDER meritò debet, quod
 ARRIANUS suus, qui prius tantum-
 modo Græcus erat, nunc etiam tuo hortatu
 Latinus factus est. Subsequitur deinde Si-
 gismundi GOLPHI Pergulani FRANCISCI
 Marchionis Mantuæ Secretarii ad Alou-
 sium GONZAGAM Epistola: in quâ hæc;
 — ut litterarum studiosis oblectamenti
 meâ curâ, Hieronymi SONCINATIS fa-
 berissimi ac diligentis Impressoris industriâ, &

suaſu atque consilio tuo (quippe qui, cùm
 doctus sis, doctos colis ac veneraris) aliquid
 afferatur: Historiam ab ARRIANO inter
 Græcos Historicos primario de ALEXANDRI
 Magni gestis accuratè editam, à Bartholo-
 meo FACIO in Latinum traductam, & de-
 mum à Ludovico QDAXIO emendatam,
 non invitus HIERONYMO in Hebræicâ &
 Chaldaicâ Linguâ nemini cedenti & in Latinâ
 minimè rudi tradidi imprimendam. —
 Vale. ex villulâ Pestanarii. Nonis Aprilis
 M.D.VII. Ad calcem Libri binæ addun-
 tur Epistolæ; prior Jacobi CURULI Ge-
 nuensis ad Arnaldum FENOLEDAM equi-
 tem Hispanum; posterior Alexandri GA-
 BUARDI Turcellani ad Thomam PLOVA-
 TARIUM patritium Constantinopolitanum
 Jurisconsultum. Ex utrâque subjiciam hic,
 quæ scire Lectoris interest. Ex CURULI
 epistolâ — Bartholomæus FACIUS
 conterraneus meus & familiaris tuus his tem-
 poribus nostris claruit apud divum ALPHON-
 SUM Regem nostrum: cujus Historiam &
 complura insuper Opera elegantissimè scripsit
 &c. ÆNEAS Senensis, qui postea PIUS
 summus Pontifex effectus est, cùm apud Re-
 gem legationis munere fungeretur, videretque
 Regem tantopere Libris affectum, in Germa-
 niam rediens, misit ad eum traductionem
 quandam ARRIANI rerum gestarum ALEX-
 ANDRI scriptoris verissimi, quam Paulus
 VERGERIUS vir doctissimus & alioqui elo-
 quentissimus in Latinum verterat, sed bar-
 barè &c. Rex sapientissimus cognito Libri
 vitio continuò FACTUM voluit negotium su-
 mere ex barbaro Latinum faciendi &c. Ille
 autem tanto studio susceptum amplexus est,
 ut in eo annis circiter tribus dies & noctes in-
 cubuerit, summâque diligentia elaborarit.

Affici

Commentarii CÆSARIS , recognoscente
LUCÀ ROBIÀ, cum ejus Epistolâ ad NICO-
LAUM VALERIUM: operâ & impensâ PHI-
LIPPI JUNTÆ. (a) 8°. Florent. 1508.

SALLUST. de bello Jugurthino : impressum
Hantwerpiæ in foro frumentario post Curiam Ci-
vitatatis haud longè à rubeo scuto per me HADRIA-
NUM de GERGIS. 4.º Antwerp. 1508.

Britanniæ utriusque Regum & Principum
origo & gesta insignia ab GALFRIDO Monu-
metensi ex antiquissimis Britannici Sermonis
monumentis in Latinum sermonem traducta ;
& ab ASCENSIO curâ & impendio magistri
IVONIS CAVELLATI in lucem edita : pro-
stant in ejusdem ædibus. (b) 8.º Paris.

CICER.

Affui ego unâ sapius , cùm NICOLAUM
Sagondinum & THEODORUM Thessalo-
nicensem viros summos & Græcarum & La-
tinarum Litterarum eruditissimos conveniret,
& ab illis multarum rerum explanationem
exquireret &c. Itaque Historiam ipsam La-
tinam & suavissimam reddidit FACIUS nos-
ter. Cujus tamen cùm quartam vix partem
pressisset , reliquis tribus nondum satis elima-
tis , morte præventus Opus multis lituris abo-
litum & vulneribus penè confossum reliquit.
Quod vivens ALPHONSUS Rex haud mul-
tò antequam & ipse mortem obiret , recupera-
vit , ut aliquando aliquantulum restitueretur.
Nunc autem Rege vitâ functo , non passus
sum hanc tantam Historiam simulque homi-
nis amicissimi ingentes labores & vigilias de-
perire. Itaque --- librum penè extinctum in tui
gratiam restituere curavi , & , ut potui , e-
mendatum exscripsi , ut historiam notione
dignissimam cognoscere possis. &c. Vale. Ex
Epistolâ GARUARDI. --- Multum
debent bonarum litterarum indagatores Si-
gismundo GOLPHO Pergolano viro doc-
trinâ multiplici totiùsque antiquitatis curiosò,
qui extinctam penè ARRIANI Historiam in
lucem prodire enixissimè curaverit &c. Hic
ALEXANDRI Historiam libris septem Græcè
complexus est. Octavum his adjecit , in quo
res Indicas pertractat. --- Quos in-
dustria & labore Bartholomæi FACII Lati-
nos habemus. Thadæus ille UGOLETUS
Parmensis vir in utrâque paginâ doctissimus
me suis Litteris admonuit se legisse interpre-
tationem ARRIANI à NICOLAO Sagun-
dino factitatum fuisse. &c. Leges igitur
ARRIANUM --- quia fortasse in ali-
quibus poterit tibi manum præbere in Historiâ,
quam jam Pisauri condidisti --- Tu
quàm primum ad metas tui Operis percurrere,
illudque quàm primum Chalcographis impru-
mendum tradas &c. Vale. &c. Subsigna-
tum Pisauri. M.D.VIII. eid. Jun. Dubi-
tat Jo. Albert. FABRICIUS (Biblioth. Græc.
lib. 4. cap. 8. pag. 273.) an lucem viderit
hæc VERGERII translatio (non minùs
quàm altera Thaddæo UGOLETO Parmen-
si memorata) quia nec Bibliothecarum
Scriptores editam memorant , neque illam se
usquam reperire potuisse testantur , qui AR-
RIANUM postea edidit , VULCANIUS ,
BLANCARDUS , GRONOVIVS.
(a) Anno D. octavo supra millo. Mense
Aprilis.
(b) IVO CAVELLATUS HERVEO
KAERQUIFFINENNO. S. D. ---

Cum

CICER. Rhetoricor. ad HERENN. libri

4. cum

Cum me in Bibliothecam Collegii Corisopitensis Parrhisii siti contulisset, Libellum quendam, Historiam Regum Britanniae, nuncupatum, situ & pedore squalentem atque horridum repperi. — tamen moleste ferens, quod tam praeclarus Liber tot mendis atque erratis contaminatus fuerit, ut vix ipsum quispiam intelligere quiverit — huc & illuc per multas hujus Gymnasii Parrhisienfis discurrens Bibliothecas, tres alios Commentarios superiori nomine nuncupatos inveni — alterum in Cænobii S. VICTORIS Bibliotheca vetustissimis characteribus scriptum; alterum penes Abbatem dicti Cænobii, quem pro seipso scribi fecerat; tertium apud Carmelitarum dicta Urbis Cænobium, & in eorundem Bibliotheca catenâ ferreâ inter Chronica affixum. Hos simul inventos sibi invicem contuli, collatos (utcumque) castigavi, castigatos imprimendos curavi. — ipsum consummatum virum JODOCUM BADIUM ASCENSIVM oratum ire decrevi; quod si aliqua scabra nimis atque inculta in dictâ Historiâ offendant (praesertim quæ ad sententiam intelligendam difficultatem adderent) ut suos & quidem pios obeliscos in eam mittat, nihil addendo nihilque abjiciendo, quod sententiam variet aut pervertat. — quod ut ab ipso ASCENSIO copiosius impetrem, ipsum hoc Epigrammate comprecatorio duxi conveniendum. Vale. Ex Collegio nostro Corisopitenfi ad Idus Julias anni salutiferi. M.D.VIII.

IVO CAVELLATUS
JODOCO BADIO ASCENSIO. S. D.

Hanc, pie, mitto tuas, Ascensi, pronus ad ades
Historiam, veterem ponat ut illa situm:
Cumque diu lacerâ latuit jam squallida veste,
Prodeat, atque tuâ vadat amicta manu.
Prodeat, & lucem spectet, quâ tempore longo
Orba nimis (tunicâ deficiente) fuit.

JODOCUS BADIUS ASCENSIVS
IVONI CAVELLATO. S. D.

Ivo, lubens veterum legi monumenta viro-
rum,

In quibus historia est gloria prima fides.
Atque ea doctorum mittenda sub ora per or-
bem

Curavi praeulo multiplicata meo:
Sed majore fide, quam qui tersere Maronem;
Ut quibus addidimus sustulimusque nihil.
Argumenta quidem tua sunt, stellisque no-
tata:

Sed tamen indicium dixeris esse meum.
Et quæ Pieridum puer iste ad munera natus
Edidit antiquo carmina digna viro,
Propterea tua sunt; pueri quod pollice gnaro
Formasti in ludo cerea corda tuo.

Hic puer, de quo BADIUS, fuit nomi-
ne ALANUS AUREUS, cujus habemus
& Carmen ad Alanum BONNEZGATUM
Jurisperitum & Canonicum *Pictavensem* de
hâc Historiâ, & Epistolam ad suum Præ-
ceptorem Ivonem CAVELLATUM. En
aliquot speciminis loco versus ex illius
Carmine excerpti.

Exemplo si nôsse cupis, dux impiger armis
Quid valet, invictique animi sapientia,
quid vis,
Quid probitas innata potest; fatalia passim
Acris perspicito Bruti discrimina; quôtque
Vicerit in terris accessa pericla marique.
Quæ bene si noscas, ex paucis omnia pensans
Brutum comperies cauto nil cedere Ulyssi. &c.

Et sic concludit:

— — totum lege denique librum
Qui tibi perlectus; quam longo stemmate
ducta est
Gentis origo tibi, quando primordia sumpsit
Bonnezgata domus; quid demum est utile,
quid non;
Plenius & melius Chrysippo & Crantore
dicet.

Idem in Epistolâ profert, cur credat
Historiam hanc, si minus cultè, veraciter
tamen ab GALFRIDO traductam. Quod
conjicit ex nonnullis, quæ ex Britannico
sermone & Saxonum verbis inferuit. Ad
calcem Libri, Lector sic affatur BADIUS.
Habes itaque, lector bone, novem libros de
origine

4. cum elucidationibus FRANC. MATURANTII & ANT. MANCINELLI, & JOD. BADIO explanatione; & libri duo de Invent. cum not. VICTORINI: ab JOANNE PARVO & ASCENSIO. fol.

Parif.

1508.

PLIN. Epistol. & Panegyric. & de Viris illustribus; SUTTON. de Grammaticis; JUL. OBSEQ. de Prodigis: in edibus ALDI & ANDREÆ ASULANI soceri. (a) 8.º

Venet.

1508.

RHETORES Veteres Græcè: apud ALDUM. (b) fol.

Venet.

1508.

NICO-

origine & gestis Regum utriusque Britanniae, potius antiqua fide (qua prima virtus Historiae est) quam verborum lepore suffultos: in quibus, si diligenter legeris, agnosces aut miram antiquitatis integritatem; aut admirandam illius seculi, cum in nominibus & rebus fingendis, tum vero in temporibus supputandis, calliditatem. Utcunque censueris, penes authorem sit fides. Nos, ne rerum quicquam immutasse incusemur, verba subinde minus speciosa mutare noluimus. Boni igitur consule; & antiquissimam Historiam de situ multo labore erutam precio suo redime, ac vale. Ex edibus nostris. Ad Idus Julias anni M.D.VIII.

(a) Mense Novembri.

ALDUS PIUS MANUCIUS Romanus.

ALGISO MOCENICO

Equiti & Senatori Veneto S. P. D.

Solebam superiorib. annis, cum aut LIVII Decades, qua non extare creduntur, aut SALLUSTII aut TROGI Historias aut quemvis ex antiquis inventum esse audiebam, nugas dicere ac fabulas; sed ex quo ex Galliâ, ubi legatum agebas, has PLINII Epistolas in Italiam reportasti in membranâ scriptas & diversis à nostris characteribus, coepi sperare fore &c. — libellos de Viris Illustribus Jo. Bapt. EGNATIUS recognovit — Venet. mense Novembri M.D.VIII.

(b) Mense Novembri. In hoc Volumine continentur APHTHONII Sophystæ Progymnasmata. HERMOGENIS Ars Rhetorica. ARISTOTELIS Rhetoricorum ad

THEODECTEN libri tres. Ejusdem Rhetorice ad ALEXANDRUM. Ejusdem Ars Poëtica. [Hæc Aristotelis Opera in Aldina Aristotelis Editione ante ann. 1500. non habentur] SOPATRI Rhetoris quaestiones de componendis declamationibus in causis præcipue judicialibus. CYRI Sophystæ differentia statuum. DIONYSII Halicarnassæi Ars Rhetorica. DEMETRII PHALEREI de interpretatione. ALEXANDRI Sophistæ de figuris sensus & dictionis. Adnotationes innominati de figuris Rhetoricis. MENANDRI Rhetoris divisio causarum in genere demonstrativo. ARISTIDIS de civili Oratione. Ejusdem de simplici Oratione. AP-SINI de arte Rhetoricâ præcepta. MINUCIANI, in aliis NICAGORÆ, de Enchirematibus.

ALDUS PIUS MANUTIUS

Jo. LASCARI Oratori Regio S. P. D.

Non sum nescius, inclyte ac doctiss. LASCARIS, capturum te incredibilem voluptatem videndis hisce rhetoricis libris excusis editisque curâ nostrâ in manus hominum. &c. nihil magis desyderas, quàm quod in commune omnibus proffit: cujus rei sum vel ipse testis, à te in hac meâ durâ curarumque & laborum plenâ provinciâ vel consilio vel re semper adjutus, & olim alibi, & nunc Venetiis jam quinquennium, ubi pro Christianissimo Galliarum Rege integerrimè simul & prudentissimè legatum agis. Nam non solum facis mihi copiam librorum tuorum, quorum plena tibi Bibliotheca, sed me etiâ hortaris assi-

NICOLAI LUCARI *Cremonensis* Sermo-
nes funebres in BEATRIC. & LUDOVIC.
SFORTIAM, cum aliis, editi per FR. GRE-
GORIUM BRITANNICUM Sacr. Ord. præd.
per MANFREDUM DE BONO (a)

Venet.

1508.

TERENTII Comœdiæ cum GUIDONIS
JUVENALIS familiari explanatione ab JODO-
CO BADIO ASCENSIO recognita: impressæ
quàm diligentissimè rursus Parrhisiis per NI-
COLAUM DE PRATIS. (b) fol.

Parif.

1508.

OVID.

affidè, ut matùrem optimos quosque Libros
excusos publicare. Quamobrem placuit eos
sub tuo nomine emittere ex adibus nostris.
Atque eò magis, quòd SOPATRI præcepta
quæ hisce libris inserta visuntur, è Græciâ
in Italiam advexisti; quemadmodum & ple-
rosque alios dignissimos: è quorum numero
sunt ANTIPHO, DENARCHUS, AN-
DOCIDES, LYCURGUS, ISÆUS. —
His adduntur SYRIANUS, MARCELLI-
NUS, SOPATRUS diligentissimi doctissimi-
que interpretes rhetoricorum HERMOGE-
NIS, quos mihi, ut imprimendos curarem,
tradidisti. Necnon & * NONNI Poetæ
duodequingaginta libri heroico carmine de
gestis LIBERI patris in Indiâ, quæ Διονυ-
σιακά Græcè inscribuntur. — Ipse interea,
quantum in me fuerit, non desistam unquam
ab incæptis, sed JESU Deo opt. Max. an-
nuente, pergami in dies alacrior nullo incom-
modo evitato, nullis laboribus. Quòd si non
pergimus interdum, ut cœpimus, sit vel ali-
quâ justâ causâ, vel quia majus quiddam
movemus, impensius vacaturi illustrandis bo-
nis litteris, eruendisquæ è situ & tenebris an-
tiquis Autoribus, more saltantium, cum
multis passibus retrocedunt, fortius saltaturi.
Vale. Mecænas atatis nostra, Mecænas
atavis edite regibus. Venetiis mense No-
vembri. M.D.VIII. Paulò post subse-
quitur Græca Demetrii Ducæ Epistola.
Δημήτριε. Δικῶς ὁ Κερὲς Μάρκῳ Μαισώρῳ
τῷ Κερτί εὖ πρῆται. Ἄλθ' ὅ μὲρ, ὃ πολ-
λὴν εἰδέναι χάριν ἅπαντες ὀφείλουσι οἱ σπαρ-
δαῖοι, τὰ ναύγια τῶν Ἑλληνικῶν βίβλων

κινδυνεύοντι πάντως ἀπολίᾳς καὶ κατεπι-
τίθηναι, πολλαπλασιάζειν ἐκάστοι, καὶ
ἀν' εἰς ἀντιγράφῃ, καὶ τῆτι σπανίως εὐ-
ρισκομένη, χίλια τις φιλολόγοις ἐπιδιδόν-
σαι μὲρ. ὃ γοιμωτάτης τῶν τύπων σο-
φίσματα, ὡς εἴπω οἱ θεοὶ τοῖς παλαιοῖς ἰδὼ-
ρήσαντο χεῖροις, ἔδιδον ἂν τό γε νῦν ἔχον ἔμει-
ν ἱερημένοι τῶν πολλῶν ἐκείνων καὶ θαυμάσιων
βιβλίων &c. σὺ δ' εὖ τῇ περὶ φανερῶν τῶ
παντόφῃ τῶν Παταβιαίων ἄσιν ἀκαδημία
παιδεύων — τοσούτοι ἀφελῆς, ὡς καὶ
ἐκάστοι εἴπω εὖ τῆς σῆς σχολῆς, ὥστε ἐκ
τῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων, προΐσαι πολλὰς καὶ
γενναίας μεθόδους &c. Τὴν Ἑρμηνεύς ῥη-
τορικὴν, ἣν ἰγὼ περὶ Ἄλθ' οὖ τυπωθεῖσαι τῷ
ἡμετέρῳ μετ' Ἄλθ' οὖ τῶ σοφῷ καὶ φιλέλλητι
καὶ σὺ φίλῃ διαφύλαξαι, τοῖς σοῖς ἐρμηνεύ-
σι γινώσκεις καὶ φοιτηταῖς — Προσέθει-
ται τοῖς Ἑρμηνεύσι ῥητορικῶν καὶ τὰ τῶ δαι-
μονίῳ Ἀριστοτέλει — ἐκδίδεται σὶ Σω-
κράτει ζητημάτων διαίρεσις, βιβλίον σπανιό-
τατον καὶ δυσδωρετάτατον, ὃ πρὸς πολλοῖς
ἄλλοις χρησίμοις τε καὶ βιωφελίστι πρῶτον
ἐς Ἱταλίαν ἤνεγκεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος Ἰαν-
νὸς ὁ Λάσκαρις — ἐξῆς ἐντεύξη τῶν Διονυ-
σίων τῶ κριτικωτάτης μεθόδου, ὡς πρότερον οἱ
κεκλήμενοι, ὥστε περὶ καμῆλων πηλὸν φέ-
τοι, ἐξησώριζον. — Ἡμεῖς μὲν ἔν
ταύτῃ τῷ βίβλῳ οἰοίμεν πάντα τῆς ῥη-
τορικῆς εἶρηαι ἐνυχωροτάτη διέτακται πολ-
λὰ πονήσαντες καὶ μελετήσαντες ἐπὶ τοῖς
ἀντιγράφοις, οἷς ἐντυχόμεθα, τοῖς φιλολό-
γοις διαφύλαξαι &c.

(a) Cremon. Litterat. p 357.

(b) Anno Domini millesimo quingentesi-

750

* Hunc tamen ALDUS nunquam edidit.

OVID. Fast. cum Comment. ANTONII
CONSTANTII *Fanensis* & PAULI MARSI,
cenfore BARTHOLOMÆO MERULÂ ; per
JOANNEM TACUINUM DE TRIDINO.

(a) fol. Venet. 1508.

LUCANUS cum comment. JO. SULPI-
CII VERULANI & OMNIBONI *Vicenti-*
ni : impress. per LEONARDUM PACHEL.

(b) fol. Mediol. 1508.

JO. CAPNIONIS Progymnasmata iambis
trimetris scripta cum Commentario GEOR-
GII SIMLER: apud THOMAM ANSHEL-
MUM.

Phorcæ. 1508.

CHRISTOPHORI LANDINI libri qua-
tuor, primus de Vitâ activâ & contemplativâ;

secun-

mo octavo, tercio Calendas Augusti. In Li-
bri initio M. DURAND GERLIER (cu-
jus prima mentio *Annal. Typogr. Vol I.*
pag. 169.) cum VALERANDI DE VA-
RANIS ad SIMONEM NATALIUM &
TRISTANUM SCELERIUM liberalis stu-
dii Præceptores Epistolâ datâ ex domo nostrâ
Choletæ apud Parisios sexto Idus Maias an-
no quingentesimo octavo supra millesimum.

Quis extra fidem esse non crederet
ISOCRATIS Orationem unam (referente
PLINIO *Natur. Histor. lib. 7. cap. 30.* Le-
ge etiam AUL. GELL. lib. 3. cap. 17. de
Librorum PHILOLAI & SPEUSIPPI
pretio) viginti talentis esse venundatam,
quam nostris temporibus exiguo nummo turo-
no vix licitaremur. — Per hanc no-
vam scribendi inventionem tam abunde pro-
pagantur in dies optima doctorum monumen-
ta, ut nichil sit (quatenus ad rem pertinet
literariam) quod vel maximè inops desideret.

(a) IIII. Junii.

(b) Die I. Decembris. HYACINTHUS
Arpinas recensuit: cujus Epistola Editioni
præfigitur ad MARC. ANTON. CUSA-
NUM Mediolanensem Patritium. —
Quum viderem te ANNEI LUCANI Poeta
imò Historici diligentissimi bella civilia avi-

disimè lectitare consuevisse; quumque puden-
da labe atque innumera offensacula, qua Li-
brariorum incuriâ ultro citroque invaluerant,
nauseam atque indignationem tibi parerent;
— successivis temporibus clarissimum Poe-
tam tibi, sicuti multa alia, recognovimus;
deluxatas delumbésque voces, adulterina ver-
ba, structura discordes modulos, præposterós-
que versus ex antiquorum Codicum fide con-
cinnè aptèque (ut nobis videmur) cura-
vimus &c.

OTHONIS LUPANI Ἑδὶκαπολλάβον.

Quicquid Bacchicus attulit Cytheron
Phocæique jugi madens crepido,
Unda Castalia, & novem Sorores
(Quas inter residet canens Apollo)
Lucano, abstulerat gravis vetustas.
Ergo non poterat legi; nec ullus
Splendor, gratia, honos, nitor manebat.
Æquâ mente Hyacinthus hunc egentem
Cernens non tulit; & suo nitori
Vatem restituit: magisque debes,
Lector candide, qui juvat Poëtam
(Si fas dicere) quàm tuo Poëta.
Versus perdiderat dies iniqua:
Amisissos Hyacinthus hos reponit.

(a) XXVI.

secundus de summo bono; tertius & quartus in VIRGILII allegorias: *Has Camaldulenses Disputationes in Officinâ suâ litteratoriâ pulchrioribus typis excussit* MATHIAS SCHURERIUS *Artium Doctor.* (a) fol. . . . Argentor. 1508.

CRINIT. de Honest. Disciplinâ; de Poë-
tis Latinis, & ejusd. Poëmata: *venundantur ab* JOHANNE PARVO *ex ædibus Ascensianis.*
fol. Paris. 1508.

BEBELIANA Opuscula: *impressit* JOAN-
NES GRUNINGER. 4.to . . . , Argentor. 1508.

Margarita Facetiarum ex variis Scriptoribus
collecta: *impressit* JOHANNES GRUNIN-
GER. 4.to Argentor. 1508.

AULII GELII Noctium Atticarum Com-
menrarii ad unguem levigati: *in Bellovisu pro* JOANNE PETIT *fidelissimo Impressore exarati.*
(b) 4.to Paris. 1508.

VALER. PROB. de litteris Roman. Opus-
culum cum aliis quibusdam: *per* JOANNEM
DE TRIDINO *aliàs* TACUINUM. (c) 4.to Venet. 1508.

FRANCISCI MARII GRAPALDI de
partibus ædium Dictionarius: *impress. per in-*
dustrium JOANNEM PRYSS *in ædibus Lustri*
vulgò Zum thiergarttem. (d) 4.to in Urbe Argentor. 1508.

Quinta Recognitio atque Additio ad Gram-
maticen *Sulpitianam*, cum textu *Ascensiano*; &
ANTONII MANCINELLI *Veliterni* de fi-
guris Opusculum; & BAD. ASCENS. de
rectè scribendi ratione; & GUARIN. *Veron-*
ens. de ratione diphtongandi: *in ædibus ipsius*
ASCENSII, JOANNIS PARVI & Biblio-

pola-

(a) xxvi. *August.*

(b) Die xxii. *mensis* Martii.

(c) M.CCCC. IC. VIII. die xx. Apri-

lis; *regnante* AUGUSTINO BARBADICO.

(d) Hanc Editionem septimo post pri-
mam anno prodire monet GRAPALDUS.

(a) *Im-*

polarum DE MARNEF, in viâ ad divum JACOBUM. (a) 4.to

Parif.

1508.

FAUSTI LIVIA; de fugâ BALBI; Epistolæ, cum aliis: apud ROBERTUM GOURMONT. (b) 4.to

Parif.

1508.

Alphabetum Hebraicum & Græcum: apud ÆGID. GOURMONT. (c) 4.to

Parif.

ERASMI Encomium Moriae: apud ÆGIDIUM GOURMONT. (d) 4.to

Parif.

Fratri URBANI Bellunenſis Ordinis Minorum Institutiones Græcæ Grammatices: veneunt in ædibus ÆGIDII GOURMONTII è regione Collegii Cameracenſis. (e) fol.

Parif.

ERASMI Adagiorum Chiliades tres; characterè Romano: in ædibus ALDI. (f) fol.

Venet.

1508.

BIBLIA Latina: per JACOBUM SACHON. (g) fol.

Lugdun.

1509.

Eadem. (h) fol.

Bafil.

1509.

PSALTERIUM Quincuplex, Gallicum, Romanum, Hebræum, Vetus, Conciliatum; cum notis Editore FABRO: apud HENRICUM STEPHANUM. (i) fol.

Parif.

1509.

Nov.

(a) Impreſſum eſt jam quinto loco exactè-que recognitum & rursus auctum hoc Opus aureum Aſcenſianâ accuratione in clariffimo Parrhiſiorum Gymnaſio, anno Salutis Chriſtiane M. D. VIII. ad xv. Calendas Januarias. Huic Operi BADIUS præmiſit Epistolam ad DAVIDEM LAUXIUM Atrebatenſium Ludimagiſtrum datam; in quâ geſtit SULPITIUM meruiſſe Sociis era, indemnèſque Bibliopolas omnes reddidiſſe; quocirca rursus ſe Chalcographia noſtra (ait BADIUS) credidit; eâ tamen lege, ut major, lucidior, veraciôrque exeat &c.

Hi Bibliopola DE MARNEF erant En-

gelbertus & Godefridus, quorum impenſis prodiit in 4. (ſed anno non indicato) JUSTINI Hiſtoria, FLORUS, & SEXT. RUFII Hiſtoria Romana, nam in titulo cernitur pellicani inſigne, adjectis nominibus E. G. DE MARNEF.

(b) Ex ædibus Gourmontianis, ad Idus Maias, qui Mercurio natalis eſt, Anno Salutis noſtræ M. D. VIII.

(c, d, e) Hi tres Libri nullum anni indicium gerunt.

(f) Menſe Septembri.

(g, h) LONG. Biblioth. Sacr.

(i) Abſolutum fuit hoc Quincuplex Psalterii

Nov. Testam. Latino-Germanic. (a) 4.to Antwerp. 1509.

PROBÆ VALERIE præclarissimum
Centonum Opus, accuratissimè nuper recog-
nitum: pro JOANNE PETIT. (b) 4.to Paris. 1509.

RICOLDI Ord. Prædicat. contra Sectam
Mahumetic. Libellus; & cujusdam diu captivi
Turcorum provinciæ septem castrensis de vitâ &
moribus eorundem Libellus: apud HENRI-
CUM STEPHANUM. (c) 4.to Paris. 1509.

MA-

terii opus in Cœnobio sancti Germani prope
muros Parisienses anno à natali CHRISTI
Domini 1508. Et in clarissimo Parisiorum
Gymnasio ex chalcotypâ Henrici STEPHANI
Officinâ è regione Scholarum Decretorum
emissum anno ejusdem CHRISTI Salvatoris
annum 1509. pridie Calendas Augusti. Illi
igitur, qui absolvere & absolutum in publi-
cum emitte dedit, laus & gratiarum actio
in sæcula sæculorum. Amen. De quo Ope-
re sic FABER Stapulensis in suâ ad Guliel-
mum BRICONNETUM Cardinal. Ep̄m.

Tusculan. Archiep̄m. Narbon. Epistola:

— In unum corpus quinque Psalteria re-
degimus, Gallicum, Romanum, Hebræicum,
Vetus, & Conciliatum: ut ex eorum mutuâ
invicem collatione juventur ii, quos similis
indaginis cura mordebit; & ob id præterea ut
multi cantus Ecclesiastici, unde sumpti sint,
agnoscantur. — Crediderim Romanum
dici, quod Romæ emendatum à HIERO-
NYMO in Ecclesiâ caneretur Romanâ, id
est, Galliâ transalpinâ. Gallicum, quod eo
Ecclesiâ Gallica, id est cisalpina uteretur —
quod ad preces PAULÆ & EUSTOCHII
secundo correxit HIERONYMUS —

Hebræicum verò, quod nullâ mediâ interce-
dente Linguâ ex Hebræo ad SOPHRONII
preces Latinâ illud donârit coloniâ. Quæ
tria Psalteria tribus columnis altrinsecus è re-
gione positis descripta majores nostri magnâ
diligentiâ describi curârunt, & descripta cus-
todiri, ut in vetustioribus Bibliothecis licet
adhuc intueri. Et ad hoc emittendum Opus
pii & religiosi viri Cartusii & Celestini hunc
in modum descriptis Exemplaribus humanissi-
mè nos juvârunt &c. Vetus, quod eo vel

maximè ante Editiones à HIERONYMO
emendatas uterentur Ecclesiæ. Conciliatum,
quod pauca addat aut mutet ad Gallicum;
quod magis veritati & Hebræico concordet
Psalterio; & quandoque ut aptior & accom-
modatior habeatur sermo. — Quæ omnia
Guillermus BRICONNETUS Episcopus Lo-
dovensis voluit tibi offerrem; quod hoc Opus
in cœnobio tuo divi Germani, quod ei supe-
riore anno cessisti, elaboratum agnoverat.
&c.

(a) LONG. Biblioth. Sacr.

(b) Impressus Parisius in campo Gallardo
pro JOANNE PETIT commorante in vico
divi Jacobi sub Leone argenteo. Anno Do-
mini millesimo quingentesimo nono. Vidi
aliâ hujus Operis Editionem, at finè an-
ni indicio, sed superiori simillimam —
summâ diligentia impressum Opus pro JO-
HANNE NICOLLE Parrhisiensi Bibliopolâ.
in 4. & Venalis invenitur hic Liber in mon-
te sanctæ Genovefæ è regione Collegii Re-
menis sub intersignio divi STEPHANI. Li-
bri autem hujus fronti pro insigni præfigi-
tur Cor spinis coronatum à cruce pendens,
& JESU nomine inscriptum.

(c) Hos tractatus Jacobus FABER
Guillelmo PARVO Confessori Regio dedi-
cat; scribitque se Libellum RICOLDI con-
tra Secta Mahumetanæ sceleratam impieta-
tem, quem Barptolomæus PICERNUS de
Monte arduo è Græco Latinum fecit, unâ
cum Libello de vitâ & moribus Turcarum
Officina libraria procudendum tradidisse. Im-
pressi sunt Parisiis in Officinâ HENRICI
STEPHANI è regione Scholarum Decretorum
sitâ anno CHRISTI Dei per sanguinem Tes-
tamenti

MACARIUS MUTIUS eques Camers de triumpho Christi ; MATTHÆI BOSSI *Veronensis* de passione Christi Sermo ; LAUR. VALL. de Eucharist. in ædibus MATTHIÆ SCHURERII *Helvetensis artium doctoris.* (a) 4.to

Argentorati. 1509.

LUDOVICI BIGI PICTORII *Ferrariensis* Opusculorum Christianorum metricorum libri tres ; PONTII PAULINI Carmen Iambicum Christianam pietatem commendans ; edente BEATO RHENANO *Helvetensi ex Officinâ Schurerianâ.* (b) 4.to

Argent. 1509.

BONIFACII SYMONETÆ Opus de Christianæ fidei persecutionibus : per NICOLAUM KESLER. (c) fol.

Bafil. 1509.

Collectorium Medicinæ BERTRUCII *Bo-*
noniensis : impressum per CLAUDIUM DAVOST

aliàs

tamenti sui & Evangelium æternum ubique credendum & venerandum Salutaris nostri M.D.VIII. quarto Cal. Dec. Hoc moris erat Typographis antiquis , hujusmodi subscriptionibus quandam suæ fidei Christianæ confessionem & gratæ pro opere feliciter finito pietatis argumentum edere. Huic Libro Typographus non tantum piam coronidem adjecit , sed & hujus initialem paginam ornavit Doxologiâ in crucis effigiem excusâ ad hunc modum.

REGNUM ET CHRI. IMPERIUM
S O
L I
S T O
D O
M I
N O
C V M
P. E T
S. S.
I N
C S V L E A.

In GESNERI Bibliothecâ per SIMLERUM 1574. editâ legimus Bartholomæum PICENUM RICHARDI *Confutationem* MAHOMETIS à Latino in Græcum conversam rursus Latinitate donavisse ; eamque OPORINUM Basileæ cum Alcorano impressisse. Et mox additur Bartholomæum PICERNUM de Monte arduo CONSTANTINI Donationis privilegium Latinitate donavisse. Hic observo & RICHARDI nomen pro RICOLDO usurpatum ; & ex uno (nisi fallar) Bartholomæo duos factos , Picenum & Picernum ; aut certè saltem Piceno attributam , quæ ad Picernum pertinebat , hujus Confutationis versionem.

(a) Mense Junio : regnante MAXIMILIANO Austro.

(b) 16. Cal. Feb.

(c) Mense Decemb.

(a) *Tyr-*

aliàs DE TROYE *impensis* BARTHOLOMEI
Trote. (a) 4.to Lugdun. 1509.

Continens RASIS ordinatus & correctus
per clarissimum artium & medicinæ doctorem
magistrum HIERONYMUM SURIANUM ;
nunc in *Camaldulensi* Ordine Deo dicatus : *ul-*
timò impressus per BERNARDINUM BENA-
LIUM. (b) fol. Venet. 1509.

Astronomiæ PTOLOMÆI liber diversarum
rerum, quas scripsit ad HERISTHONEM fi-
lium suum : in *ædibus* PETRI LIECHTEN-
STEIN. (c) 4.to Venet. 1509.

Hortulus animæ : per JOHANNEM KNOB-
LOUCH. 12.º finitum Argentinae. 1509.

BAPTISTÆ FULGOSI de dictis factisque
memorabilibus collectanea à CAMILLO GI-
LINO Latina facta : JACOBUS FERRA-
RIUS *impressit*. (d) fol. Mediolani. 1509.

Croniques des Royaulmes d'*Austrasie*, par
SYMPHORIEN CHAMPIER : in *Officinâ* DE
PORTUNARIIS DE TRIDINO. fol. Lugdun. 1509.

Cosmographia PII Papæ in *Asia* & *Euro-*
pæ eleganti Descriptione : *impressa per* HEN-
RICUM STEPHANUM *Impressorem diligen-*
tiss. è regione *scholæ* Decretorum *sumptibus* ejus-
dem HENRICI & JOANNIS HONGÔTI
(e) 4.to Paris. 1509.

Rhapsodiæ Historiarum Enneadum MAR-
CI ANTONII COCCII SABELLICI ab

orbe

(a) *Tertio* Cal. Nov.

(b) v. Cal. April.

(c) *Tertio* Aprilis.

(d) X. KL. Julias. *Regnante* LUDOVICO XII. Gallorum Rege, quo tempore acci-
sis Venetorum rebus, quod Adduâ, Pado,
Mincio, Benacôque atque Alpibus contine-
tur, ab eis de Viccomitum Sfortianorumque

Principum manu dolo magis quàm virtute
extortum, ipse uno magnòque prælio Medio-
lanensi Ducatui restituit : qui huic impressio-
ni privilegium in decennium concessit.

(e) vi. Idus Octobris. Hanc Editio-
nem curavit Godefredus TORINUS, cujus
suprà mentionem feci.

(a) *Pri-*

orbe condito ; pars prima complectens quinque Enneades, [*falsò, nam complectitur tantum quatuor*] secunda tres, tertia quatuor; usque ad annum 1504. ; præmissis earundem repertoriis auctis & recognitis ab ASCENSIO cum authoris Epitomis: *Venundantur in Parrhisiorum Academia ab JOHANNE PARVO & ipso, qui impressit, ASCENSIO.* (a) fol.

Parif. 1509.

PROCOPII de Bello Persico Libri quatuor Latinè per RAPHAELEM VOLATERRANUM conversi: per EUCHARIUM SILBER aliàs FRANCK. (b) fol.

Rom. 1509.

SALLUST. in ædib. ALDI & AND. Soceri. (c) 8.º

Venet. 1509.

SUETON: impensis EGIDII GOURMONT, DIONYSII ROCE, & PONSETI LE PREUX. (d) 8.º

Parif. 1509.

PLUTARCHI Moralia Græcè: in ædibus ALDI & ANDREÆ ASULANI socii. (e) fol.

Venet. 1509.

CICER.

(a) *Pridie Natalis Dominici.*

(b) Hanc Editionem Jacobi MAZUCHII sumptibus procuratam patet ex Privilegio Pontificio, quod ad calcem legitur.

JULIUS II. Pont. Max. edicto vetuit, nequis hunc Librum imprimat, néve imprimi permittat. Si quis contrà ad xxv. an. fecerit, anathema sit: noxamque Jacobo MAZUCHIO Bibliopola pendat. Impressum Romæ per magistrum Eucharium SILBER aliàs FRANCK. Castigatum per Andream NUCIUM Or. Hu. Ro Academiæ Capellanum. Sedente JULIO II. Pont. Max. Anno ejus sexto. de Repub. litterariâ opt. merito. Anno Salutis M.D.IX. Nonis Martiis.

(c) Mense Aprili. Cum Aldii Pii MAN. epistolâ ad Bartholomæum LIVIANUM Venetiarum copiarum gubernatorem.

(d) Venundatur Parisius in vico divi Jacobi sub Interfignio poti stanni juxta sanctum Yvonem. Impressum Opus Parrhisius è regio-

ne Collegii Itatorum impensis gravissimorum virorum Egidii GOURMONT, Dionysii ROCE, & Ponseti LE PREUX: Anno Domini millesimo quingentesimo nono. Hæc Editio correctâ est per Guidonem MORLETUM, qui in Epistolâ ad Franciscum DE CAMPOGIRAULO Legum Doctorem queritur seu temporum iniquitate seu Chalcographorum imperitiâ SUETONIO male cessisse. Tantis enim mendis imo monstris monstrabilibus scatebat, ut tam arduum non molitus esset negocium, nisi in viciis & ob id emendatum incidisset Exemplar, quod ab antiquâ S. VICTORIS Bibliothecâ extraxit authore Jacobo de CURIA CAMPANO viro litteratissimo. Dispersit pro juvenum facilitate quasdam in marginibus annotationiunculas; & Angeli POLITIANI Prefationem præmisit.

(e) Mense Martio. Cum ALDI PII M. R. ad Jacobum ANTIQVARIUM Pe-

CICER. de Fato , cum explanat. GEOR-
GII VALLÆ : *ad vicum citharæ in ædibus*
JOANNIS CONFLUENTINI (a) 4.to

Parif.

1509.

CICER. Tusculan. Quæst. cum Comment.
PHIL. BEROALDI : *impress. in Bellovisu*
pro JOANNE PETIT commorante in vico divi
JACOBI ad Interfigium Leonis argentei.
(b) 4.to

Parif.

1509.

CICER. Offic. Amicit. Senect. Paradox.
cum notis BADIO , MATURANTII &c.
Venundantur apud PONCETUM LE PREUX ;
honesti ANTONII BONNEMERE quàm ma-
ximâ industriâ , sumptu liberalissimi PONCETI
LE PREUX. (c) fol.

Parif.

1509.

In APTHONII Progymnasmata Comment.
Anonymi. SYRIANI, SOPATRI, MAR-
CELLINI Comment. in HERMOGEN. Rhet-
oric. Græcè: *in ædibus ALDI.* (d) fol.

Venet.

1509.

QUIN-

rusinum Epistolâ datâ Venetiis mense Martio.
M. D. IX. — Libuit (inquit in fine
Epistolæ) *hic subungere Hendecasyllabos ,*
quos, cum veni ad te Mediolanum , lusisti
extempore præ summo gaudio adventus
nostri, ut faciant & hi fidem mutuam amoris
nostri.

Aldus venit en , Aldus ecce venit ,
Nostrum sinciput occipitque nostrum ,
Mel, sal, lac quoque, corculumque solus ;
Graios alterâ & alterâ Latinos
Qui apprehendenda manu reduxit omnes
In verum modò limitem , superbos
Victores superans Olympiorum.
Nunc ô nunc juvenes, ubique in orbe
Flores spargite ; vere namque primo
Aldus venit en , Aldus ecce venit.

(a) *Prid. Id. Sept. ex ædibus Ascensia-*
nis, impensis Joannis CONFLUENTINI.

(b) *Anno Domini M. CCCC. IX. men-*
sis Januarii. Fini imprimitur duarum mu-
sicarum notarum (sol, la,) insigne ; &
lemma, Fides sola sufficit ; cum litteris
I. M. quibus innuitur nomen JOANNIS

MARCHAND (an GUIDONIS, de quo
Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 189. fuerit
filius fratèrve, nescio) qui impressit pro
JOANNE PARVO *Regulam mandatorum*
per JOAN. GERSON. Cancellar. Parif. ann.
1505. & pro OLIVERIO SENANT ,
NONIUM MARCELLUM in fol. 1511.
(Lege CAILLE, p. 78.) Siquis conten-
dat hanc Editionem ad annum 1500. re-
ferri oportere, & numero IX. designari
mensis diem, neutiquam refragabor ;
quamvis maluerim sub anno 1509. collo-
care, ut magis accedat ad tempus impri-
mendi Joanni MARCHAND apud Jo. de
la CAILLE assignatum. Præterea hæc
locutio [*anno mensis*] in typographicis
subscriptionibus non est infrequens, licet
alia Syntaxis [*scil. anni mense*] magis pro-
pria videatur.

(c) *Ad 10. Calendas Martias. Cum*
Jod. BADIO Epistolâ ad PONCETUM LE
PREUX Bibliopolam optimum, litterarum
amantissimum, & inter amicos honesto loco
habendum.

(d) *Mense Maio.*

(a) 21.

QUINTILIANI Declamationes 136. pro
JOHANNE PETIT *fidelissimo Impressore in*
Bellovisu. (a) 4.to Paris. 1509.

MARCI ANTONII SABELLICI duode-
cim Orationes: per NICOLAUM DE PRA-
TIS apud EGIDIUM GOURMONT.
(b) 4.to Paris. 1509.

Orationes & Actiones maximorum aliquot
nostri temporis ingeniorum in Gallia, prout à
singulis habitæ fuerunt: apud ÆGIDIUM
ROBINOT. (c) Paris. 1509.

CALLIMACHI Cyrenæi Hymni à JACO-
BO CRUCIO Bononiensi Latinitate metricâ
donati, cum ejusdem notis: impress. per BE-
NEDICTUM HECTORIS. 4.to Bonon. 1509.

OVID. de Art. & Remed. amandi cum
Comment. BARTHOLOM. MERULÆ: per
JOANNEM TACUINUM DE TRIDINO.
(d) fol. Venet. 1509.

Elegidia JOANNIS BAPTISTÆ PII Bo-
noniensis libri quinque: impressa per JO. AN-
TONIUM DE BENEDICTIS civem Bono-
niensem. (e) 4.to Bonon. 1509.

MARULLI Epigrammata & Hymni: in
ædibus MATTHIÆ SCHURERII Artium
Doctõris. (f) 4.to Argent. 1509.

MANTUANI Carmen de Fortunâ: per Jo.
AN-

(a) 21. Feb.

(b) Praclarissimum hoc Orationum opus
non segni accurate à mendis tersum im-
pressit diligens ac peritus Calcographus NICO-
LAUS DE PRATIS in inclyto Parrhisiorum Gym-
nasio, quod venale reperies apud Egidium
GORMONTIUM è regione Collegii Cameracensis
commorantem, anno à natali Crisiano M.
quingentesimo nono, septimo Kalendas Junias.

Nota, Lector, quàm non paucis mendis
scateat hæc brevis subscriptio.

(e) Catalog. Biblioth. Lugd. Bat. ann.
1640. pag. 139.

(d) XIX. Septemb.

(e) Die xx. Decembris. Sedente JULIO
Ligure quercenti II. Pont. Max.

(f) Julio mense.

Tom. II.

Cc

(a) Men-

ANTONIUM PLATONIDEM DE BENE-
DICTIS. 4.to

Bonon. 1509.

ERASMI Lucubratiunculæ aliquot; En-
chirid. Milit. Christiani, cum Odis sacris
nonnullis: *operâ* THEODERICI MARTI-
NI. (a) 4.to

Hantwerp. 1509.

AUL. GELL. *per* JOANNEM DE TRI-
DINØ *aliàs* TACUINUM. fol.

Venet. 1509.

P. GREGORII TIPHERNI Poetæ
Opuscula; FRANCISCI OCTAVII Elegiæ
& Epistolæ amorum; Sulpitiæ Carmina
LXX. nuper GEORG. MERULÆ *operâ* in
lucem edita; CORNEL. GALLI Elegiarum
fragmenta; POMPONII GAURICI Ele-
giac. *ex Officinâ* Schurerianâ. (b) 4.to

Argentorati. 1509.

The Ship of Fooles translated out of Laten,
French & Doche into Englysh by ALEXAN-
DER BARCLAY Preste: *Imprinted in Flet-
street the signe of S. GEORGE by* RICHARD
PYNSON *Printer to the Kyng's most noble grace,
to his cost & charge.* (c) fol.

in London. 1509.

Erotemata CHRYSOLORÆ cum Vitâ
ejusdem *per* PONTICUM VIRUNIUM:
apud JOANNEM MAZOCHUM. (d) 8°.

Ferrariæ. 1509.

PRIS-

(a) *Menfis* Novembris VI.

(b) *Menfe* Julio. Cum scuto & hōc
lemmate, *ἐπεὶ αὐτὸν πλεονὴ τὸ πῖ & πῖ-
λας.*

(c) XIII. of December.

(d) „L'Exemplaire, qui se trouve à
„la Bibliothèque Mazarine, est peut-être
„le seul qui soit à Paris.“ *Lege* MENA-
GIAN. Vol. III. p. 38. Hujus Editionis
meminit Henricus STEPHANUS in suo Dia-
logo de bene instituendis Græcæ Lingua stu-
diis. p. 110. COR. Titulum habet Editio
quadam Ferrariensis in frontispicio, Erote-

mata GUARINI cum multis additamen-
tis, & cum Commentariis Latinis. *Sed*
quævis ibi sit GUARINI nomen, nihilo-
minus alius est titulus præfixus ipsius traſla-
tionis Erotematum principio, in quo non jam
GUARINO sed CHRYSOLORÆ tribuun-
tur. Ibi enim legitur, 'Ερωτήματα τῷ Χρυ-
σολωῶ. Est autem interjecta inter hunc ti-
tulum & illum tantummodo Epistola. PH.
Qui fieri potest, ut vera sit utraque Epigra-
phæ? Nōne est is CHRYSOLORAS, cujus
Erotemata ALDUS excudit; & quem in
*præfixâ * Epistolâ testatur primum juniorum*
repor-

* Vide Edition. ALDI 1512. 8. Hanc Epistolam rursus impressit Federicus TURRISANUS
ALDI Sororius in suâ CHRYSOLORÆ &c. Editione 1549. 8.

PRISCIAN. cum expositione JOANNIS DE AINGRE & DANIEL. CAIETANI: impress. per PHILIPPUM PINCIUM Mantuanum. (a) fol.

Venet.

1503.

CANTALYTII Canones brevissimi Grammatices & Metrices: impress. in campo Floræ per magistrum EUCHARIUM SILBER dictus [reponere dictum] FRANCK. (b) 4.to

Romæ.

1509.

PRO-

reportasse in Italiam litteras Græcas; easque Florentiæ multos annos professum fuisse? Quin etiam de his Erotematibus scribit esse rudimenta Grammatices & doctæ & breviter composita: quæ imprimenda curaverit hortatu Marci MUSURI Cretensis, tunc litteras Græcas Venetiis publicè professentis. COR. Ille ipse est CHRYSOLORAS: sed didici ex quodam Pontico VIRUNIO in Vita ipsius CHRYSOLORÆ, eum Erotemata scripsisse, sed majuscula, per terminationes; postea autem GUARINUM reduxisse in minusculam brevitatem, FRANCISCI cujusdam adolescentis gratiā, quem erudiebat. Hinc Compendiolum ex CHRYSOLORÆ vocat in Prefatione ad quendam ANTONIUM. Quin etiam alibi GUARINUM CHRYSOLORÆ brevitatē appellat. Narratiunculam de illius GUARINI casu ex eodem VIRUNIO addam. [GUARINUS Veronā oriundus, concivis CATULLI, ex nobili familiā Guarinā ortus, atate jam grandiore, à nobili Veneto Byzantium conductus, capiti ibi CHRYSOLORAM Græcè per quinquennium audire. Reversurus in Italiam cassas duas Librorum, quorum exempla non erant, in duabus navibus locavit. Cum alterā venit: sed demersam alteram, perditis tantis thesauris librorum, audiens, nocte unā canus totus factus est præ dolore intolerabili.] Audi & de Manuelis sive potiùs Emanuelis CHRYSOLORÆ vitā paucula. Manuelem CHRYSOLORAM, Philosophum, patriā Byzantium fuisse scribit, Consiliarium CONSTANTINI Imperatoris Constantinopolis habitum: sed captā Urbe à Turcis anno 1453. venisse in Italiam profugum: GUARINIQUE usum adminiculo, quem Constantinopo-

li erudierat, Florentiam se contulisse; litteras Græcas profiteri deliberantem. Paulus JOVIUS eum primum Græcas litteras, variis barbarorum irruptionibus expulsas, post septingentos annos in Italiam reportasse scribit: & Byzantio emissum ab JOANNE Imperatore, ut totius Europæ Reges adeundo pereuntem Græciæ maturam operam imploraret; officium quidem laboriosā peregrinatione ita implevisse, ut in Italiā subsisteret, Græciā scilicet præsentī metu liberatā, quum TAMERLANES BAJAZETEM Othomannum vivum cepisset. CHRYSOLORAM Venetiis primum, & mox Florentiæ, Romæque ac demum Ticini, evocante ingentibus premiis JOANNE GALEACIO Principe, Græcarum litterarum studium excitasse tantā felicitate, ut ex ejus scholā summa laudis ingenia prodierint: in quibus fuere LEONARDUS ARETINUS, FRANCISCUS BAREBARUS, PHILELPHUS, GUARINUS & POGIUS.

(a) Die XVI. Septembris. LEONARDO LAUREDANO Venetiarum Duce serenissimo imperante.

(b) Die XV. mensis Martii. sedente JULIO II. Pontifice Maximo. Pontificatus sui anno sexto. Huic Editioni præfiguntur Carmina, quibus CANTALYTIIUM laudaverunt L. ALIUS Viterbiensis Poeta, & PETRUS ANTONIUS Populoniensis, & ANTONIUS FABER Amiterminus; ac AUGUSTINUS ALMADIANUS Viterbiensis, PYRRHUS JACOBINUS, JOANNES PAULUS, & JACOBUS CANTALYCUS, ipsius CANTALYTII discipuli; & JOANNES BAPTISTA Connexanus, ex cujus versibus constat hanc Editionem primam non fuisse.

„ Mi-

PROBI Instituta artium & Catholica :
 CORNEL. FRONTON. de nominum & ver-
 borum Differentiis; PHOCÆ Libellus de as-
 piratione : per HENRICUM & JOANNEM
 MARIAM ejus F. Librarios. (a) fol.

Veicetiae. 1509.

Insti-

- „ Miraris forsan , Lector placidissime ,
 „ vatem
 „ Cantalyceum Latio notum nostrumque
 „ magistrum ,
 „ Ediderit rursus cur hoc Opus : ecce fa-
 „ tebor ;
 „ Sed breviter , quæ causa fuit , tamen
 „ ipse docebo.
 „ Bibliopola solet pervertere sæpe fi-
 „ guras ,
 „ Postquam cum Cerere & Baccho sua
 „ prœlia fecit.
 „ O quot tunc veniunt errores ! Somnia
 „ quotque
 „ Dicant Lectores , sic cum legere Poë-
 „ tas !
 „ Cantalyceus nitidus , tersusque & nobilis
 „ ergo
 „ Hanc operi statuit meliorem reddere
 „ formam.
 „ Hoc igitur mercare , puer , si gramma-
 „ ta nôsse
 „ Affectas : aperit , quod mille volumina
 „ narrant.

Idem constat ex ipsius CANTALYTII
 ad AUGUSTINUM ALMADIANUM Epistolâ.
Avaritia fecit , mi ALMADIANE , quod
Grammatices canones , quos jam pridem condi-
deram , ab Impressoribus hujus nostri tempo-
ris mendosè imprimerentur. Nam cum ego
Opusculum illis sapius denegâssem , idque
scholastici pueri instantissimè imprimendum ef-
flagitarent ; ex Impressoribus quidam Fulgi-
niæ à puero nescio quo exemplar illius clancu-
lum mercatus est : curavitque sinè morâ
Florentiæ absque aliquâ libelli recognitione
imprimendum. Quod ego non potui non mo-
lestissimè ferre : non enim mendosa impres-
sio exire potest sinè Auctoris infamiâ. Sic
tamen non mediocriter in tam parvo Libello
lucrum fecit Florentinus ille mihi amicissi-
mus Bibliopola. Sed cum ego vigilias meas
nam mendosè in manibus puerorum esse per-

spicerem ; visum est illis emendatione succur-
rere , & nomen ab iniquo malignorum judicio
redimere diligentius. Descriptum itaque
exemplar idem manu propriâ Venetiis aliis
Impressoribus tradidi limatius imprimendum :
additis quoque metricis brevissimis regulis ,
quas tu tantopere & præ ceteris comprobâsti :
tibi quoque Opusculum dedicatur , qui meorum
studiorum iudex & patronus es studiosissimus.
Vale. Ex hac Epistolâ disco huic Editioni
Romana binas prævisse ; alteram priorem
Florentinam & mendosam , clam Autho-
re , solos Grammatices canones com-
plectentem ; alteram posteriorem Vene-
tam ab Authore recognitam & metricis
regulis auctam , quæ quo tempore pro-
dierit , dubitare non licuisset , si Au-
thor Epistolæ annum , quo data est , sub-
scripsisset.

(a) XII. Februarii. Hos Grammaticos
 Tractatus nunc primùm editos Janus PAR-
 RHASIUS Senatui Veicetino dedicavit : ex
 cujus Epistolâ libuit excerpere , quæ se-
 quuntur. Quanta apud antiquos VALERII
 PROBI fuerit autoritas A. GELLIUS in
 Noctibus Atticis , ÆLIUSQUE DONATUS
 indicat & SERVIUS HONORATUS , ac
 (siquid inter hos habet loci) PRISCIANUS ;
 qui testimoniis ejus ut oraculis utuntur. Is
 inter alia monimenta frugiferi sui laboris In-
 stituta artium reliquit & Catholica , qua
 rationem totius emendati sermonis amplectun-
 tur. Ea sexcentis & amplius annis in altissi-
 mo pulvere jacuerunt incognita ; donec à situ
 GEORGIUS primùm MERULA vindicavit in
 usum tantummodo suum. Mox eo defuncto ,
 quidam proprii juris exemplaria fecerant : in-
 dignumque videbatur ambitioni paucorum
 servire , quæ Latina Lingua diligentissimus
 indagator in hominum lucubrârat utilita-
 tem. Quare nos iisdem , quibus antè ME-
 RULA , vestigiis ad intercepta præda cubile
 deducti Libros atate jam putres exscripsimus ;
 incredibile quanto labore propter obsoleta

Institutiones Latinæ Grammaticæ JOANNIS BRASSICANI *Tubingensis pædotribæ studiosius* denuo exaratae : denuo transcriptus est hic Codex operâ JOANNIS PRUS *Chalcographi Argentini in Officinâ ZUM THIERGATEN.*

(a) 4.to

Argent.

1509.

AM-

veterum litterarum notas, & jam temporis injuriâ vanescentium. Sed, ne quod in aliis accusamus imitari videar, hac edere constitui, PROBI Manibus ingratum fore non ratus, si (cui scripta sunt) ingenua studiosâque Juventus inde proficiat, imprimisque vestra; quam mihi (qui maximus honor est) instituendam tradidistis annuis ex arario ducentis; quanti (præter me) nemini. &c. Philosophiæ, Medicinæ, Eloquentiæque & Grammaticæ Professores à vobis ad hanc diem conducti, vel in patriam neglecto reditu apud vos in summis rerum omnium commodis ociôque tranquillissimo consenuerunt, vel exacto docendi munere domum gravissimis ornati decretis & donis aucti redierunt. In iis ut nomen ponatur etiam meum, pro virili parte contendam. &c. Hæc opera PROBI vestro nomine publicavi, paulo post emissurus & alia vigilantiumque nostrarum maturos fructus, si vobis hæc intellexero placuisse. Veicetiæ. viii. Eid. Febr. Idem PARRHASIUS Cornelii FRONTONIS & PHOCÆ Opusculis præmisit Epistolam ad LUDOVICUM MICHAËLEM patritium Venerum: Cum tuo nomine futurus esses mihi valde charus, ut animi corporisque dotibus adolescens ornatissimus, ac frater uxoris Equ. & Poëtæ Comitisque clarissimi Hieronymi NOGAROLÆ; accessit etiam commendatio avunculorum tuorum FRANCISCI DONATI Prætoris ejus Civitatis, ejusque patruelis Hieronymi DONATI &c. Dum mecum cogitarem, quo pacto posses evadere dignus eorum necessitudine, imprimisque Petro parente tuo optimo Senatore; venit in mentem COR. FRONTONIS Opusculum de nominum verborumque differentiis ad te mittere, PHOCÆque brevissimam sed auream de flatili notâ præceptionem: quæ cum PROBI Commentariis è postliminio mortis in lucem

revocavimus. &c. Adhibebis ad hæc Aloyfium DONATUM FRANCISCI F. hilaris & amœni ingenii puerum. Nam paulo post ipse te suo munusculo, quod adhuc apud me sub incude est, impartiet. Vale, & nos ama. Veicetiæ. viii. Eid. Febr. Horum Operum Editionem recognovit ANTONIUS LUSCUS junior Veicetinus; qui erratorum Indici in calce addito sic præfatur ad Lectorem. Cum mihi PARRHASIUS injunxisset officium recognoscendi, quas Impressorum negligentia mendas effudit Operibus; offendi quædam, quæ tumultuarium lectorem remorari potuissent. Ea subjicienda curavimus. Ipse tibi sinè criminis notâ tuum Codicem castigato: quando nemo tam Lynceus inventus unquam sit, quin ejus acumen aliqua non effugerint: utque facilius hoc impetremus, adjecimus Indicem rerum cognitu dignarum. Vale.

(a) XIII. Kal. Januarii. Hæc notula huic libello inserta te in Vocabularium JOANNIS ALTENSTAIG Mindelheimensis super Grammaticis voculis editum dirigit. Hanc Grammaticam BRASSICANI decaesticho ornavit BEBELIUS ipsius magister, quem inter alios in suâ peroratione laudat BRASSICANUS ——— super eadem re (inquit, nempe ratione syllabarum temporali) POMPILIUS pulcherrimè scripsit. Item PEROTTUS venerandus ille Musarum antistes: SULPITIUS: NESTOR: OMNIBONUS: GAGUINUS: JACOBUS Gaudensis: & ut Germanos simul commemorem, Jacobus WIMPHELINGUS: Petrus SCHOTTUS: Autores minimè poenitendi eam rem scitissimè commenti sunt. Prætereo multos, quos recensere non minùs difficile quàm longum esset. At cum omnium Codices vel inopiâ aris vel Codicum penuriâ tibi comparare nequeas, quò singulos Codices assequaris, facillimè consulero:

16711771

AMBROS. CALEPIN. Dictionar. in Offici-
nâ PETRI LIECHTENSTEIN. (a) fol. Venet. 1509.

Arcadia del SANNAZARO : stampata per
PETRO MARTYRE MANTEGATIO dicto
CASSANO a iſtancia de JO. JACOBO & fra-
telli DA LEGNANO. (b) 4.to . Milan. 1509.

JOANNIS PETRI VALERIANI Præ-
ludia quædam : ex ædibus JO. TACUINI
edita. (c) 4.to 1509.

Apocalypſis Latinè. (d) 21.º Paris. 1510.

Pſalmi Suecicè , ex Verſione JACOBI UL-
PHONIS. (e) 4.to 1510.

RICARDI quondam devoti Cœnobitæ
ſancti VICTORIS juxta muros *Parienſes* de
Trinitate Opus Theologicum cum Commen-
tario per JACOBUM FABRUM editum : ex
Officinâ HENRICI STEPHANI. (f) 4.to Paris. 1510.

Fratris HIERONYMI SAVONAROLÆ
de *Ferrariâ* Ordinis Prædicatorum Expoſitio
Orationis Dominicæ & Sermo in vigiliâ Nati-
vitatſ : in ædibus magiſtri BERTHOLDI
REMBOLT & JODOCI BADIO ASCEN-
SII. (g) 12.º Paris. 1510.

MARSILII FICINI *Florentini* de Religio-
ne Chriſtianâ , & fidei pietate Opusculum ;
XENOCRATES de morte, eodem interprete:
impreſſ. in Sole aureo vici divi JACOBI expenſis
magiſtri BERTHOLDI REMBOLT & JOAN-

NIS

num eme BEBELII libellum ſuper hâc re
affatim differentem, & omnes te illorum Co-
dices naſtum eſſe putato, quotquot illam ar-
tem ediderint. Ob eam rem boni conſulas,
lector candidiſſime, dum te ad BEBELII
præceptoris mei omnium doctiſſimi libellum re-
lego &c.

(a) GESNER, Biblioth. Prima, quam
videre contigit, editio.

(b) A di XVII. de Fevre.

(c) Declinante Sextili.

(d,e) LONG, Biblioth. Sacr.

(f) *Menſis Julii die XIX.* Editionem
recognovit aut potiùs collationem curavit
Michael HUMELBERGIUS uti ex ipſius
oſtaſtico Epigrammate ad Beatum RHE-
NANUM in Libri calce conſtat.

(g) Die XX. Novembris.

(a) XXX.

<i>NIS WATERLOES.</i> (a) 4. ^{to}	Parif.	1510.
<i>HIERONYMI DE VALLIBUS Patavini</i> <i>Jesuis : in ædibus Ascensianis.</i> (b) 4. ^{to}	Parif.	1510.
<i>Statuta & Privilegia Ord. Cartusienfis : per</i> <i>JOANNEM AMERBACH.</i> (c) fol.	Bafil.	1510.
<i>ALCIMI AVITI Viennensis Episcopi Poe-</i> <i>tæ Christianissimi libri sex : ex ædibus Ascensia-</i> <i>nis.</i> (d) 8. ^o	Parif.	1510.
<i>JOANNIS REGIS Parthenandria prima ,</i> <i>quæ JOAN. BAPTISTÆ vitam laudésque</i> <i>continet : in ædibus Ascensianis.</i> (e) 8. ^o	Parif.	1510.
<i>Rationarium Evangelistarum : apud THO.</i> <i>BADENSEM ANSHELM.</i> 4. ^{to}		1510.
<i>PAULI ÆGINETÆ Præcepta salubria</i> <i>GUILIELMO COPO Basileiensi interprete :</i> <i>ex Officinâ librariâ HENRICI STEPHANI.</i> (f) 4. ^{to}	Parif.	1510.
	Libri	

(a) xxx. mensis Octobris. Huic Editioni præficitur recusa *Johannis Adelphi MULINGI* (qui se *FICINI* discipulum agnoscit) Epistola ad Theologiæ Professores *Johannem GEYLER de Keyfersberg* & *Jacobum WINFELINGIUM* Argentina commorantes Id. Octob. ann. M.D.VII. ex Argentorato data.

(b) Ad Idus Martias.

(c) CAILLE, p. 32.

(d) Ad III. Idus Maias.

(e) Ad. XIII. Calendas Julias.

(f) Quarta Aprilis. In hujus Libri initio habemus *Copi ad Germanum de CANAY Cadurcensem* Episcopum Præfationem, ex quâ huc nonnulla transcripsi. Medicinam non infimam Philosophiæ partem, felici illo sæculo, quum florerent bona littera, summopere cultam, nescio quo pacto, humanarum litterarum studiosi negligunt &c. Nisi si id est, quod adeo barbarorum fecibus oblitterata est, ut nemo cultioris litteratura studiosus vel minimo, ut inquirunt, digito eam attingere dignetur. Quâ de re paucos hodie

videas magni nominis viros, qui ad ultimam usque senectam perveniant. Sanè nostro ævo *PICUS MIRANDULA* rerum natura miraculum, atque *ANGELUS POLITIANUS*, qui unus à Gothorum injuriâ Linguam Latinam vindicare potuisset, ideo per ætatis vigorem immaturâ morte nobis sublatus est, quod non justam medicina in suis lucubrationibus rationem habuerunt. &c. Hujus nominis *PYTHAGORAS*, *EMPEDOCLES*, *DEMOCRITUS*, *DIOCLES CARISTIUS*, *PRAXAGORAS*, *CHRYSIPPUS*, *PLATO*, *DIONYSIUS Heracleotes*, *XENOCRATES* *Platonici*, *CARNEADES*, *CLEANTHES*, *XENOPHANES* *Colophonius*, summi Philosophi in ultimâ senectute mortem obierunt. *ARISTOTELES* verò ipse, quum alioquin naturali stomachi infirmitati crebrisque morbidî corporis offensionibus obnoxius esset, ob animi tamen magnitudinem, quam ex medicina scientiâ conceperat, contra opinionem hominum, ad sexagesimum usque pervenit annum. Id verò nostro ævo ob hanc maximè causam contingere solet nemini.

Libri Logicorum ARISTOTELIS, BOETIO SEVERINO interprete; & Paraphraſes in eosdem cum adjectis annotationibus, ordinatore JACOBO FABRO *Stapulensi*; ex ſecundâ recognitione: in Officinâ HENRICI STEPHANI. (a) fol.

Paris.

1510.

De-

mini, quod ſummorum Medicorum monumenta, HIPPOCRATIS inquam, GALENI, RUFI, ORIBASII, PAULI, ALEXANDRI, pulveribus obſita jacent negligunturque: ac barbariſſimi quique vel temporum injuriâ vel circulatorum avaritiâ inducti, illorum loco habentur in precio. Ergo quum magna jam antiquorum optimorumque Voluminum, tum Oratorum & Poëtarum, tum Philoſophorum, copia ALDI MANUTII viri undecunque doctiſſimi induſtriâ nobis reſtituta ſit, laborandum eſſe duxi, ut Medicina quoque Auctores ad priſtinâ dignitatis lucem reſurgant. Igitur Græcarum litterarum prima rudimenta, qua jam pridem in Germaniâ ſub MITHRIDATE & Conrado CELTE deguſtaveram, ſub utriusque Lingua doctiſſimis præceptoribus Joanne LASCARI atque ERASMO Roterodamo in Pariſiorum Academiâ excolere tentavi. Sed ob eorum præcipitem in Italiam abitum operam ferè luſſiſſem, niſi mox Hieronymum ALEXANDRUM, Græca & Latina & Hebræica, adde etiam Chaldaica, doctiſſimum, perpetuum annum Poëtas & Oratores (abſque enim horum diligenti lectione nullus facilè Græcas litteras diſcere poſſe ſperet) Græcè legentem audiſſem. Cujus præceptis formatus, ut ſtudiorum meorum frugem aliquam reponerem, Theodorum GAZAM atque Nicolaum LEONICENUM, quanquam longo admodum intervallo, imitari, ac veteres eſque erudiſſimos Græcos Medicos pro virili reſtituere niſus ſum. Atque in primis Paulum ÆGINETAM &c. Ex Pariſiorum Lutetiâ decimo quarto Kalendas Aprilis anno 1510. Ad hujus Libri calcem figura imprimitur lignea, exhibens nubes, unde decidunt PLUVIA, NIX, GRANDO, ſubjectâ arbore, ex quâ tres emergunt rami; quorum in primo apparet FOLIVM, in ſecundo FLOS, in tertio FRUCTVS. Hanc Editionem biennio poſt recudit Hen-

ricus STEPHANUS. Emiſſio utraque per omnia omnino eadem videtur, niſi quod in paginis quibusdam (e. g. in 7. & 8.) non idem conſtet linearum numerus; Majuſculæ litteræ non eodem ſemper ſint modo formatæ aut decoratæ (e. g. in Præfat. Cap. 2. 3. 5. &c.); Titulus Præfationis & Capitis primi rubro in emiſſione primâ, atro colore in ſecundâ exhibeatur; figura arboris ad ſecundæ calcem non addatur; denique errata typographica, quorum recognitionem fini illa adjecit, in hujus textu emendata ſint.

(a) *Quartâ Aprilis.* Cum hęc ad calcem adagio, *Fortuna opes auferre, non animum poteſt.* In ipſâ Libri fronte leguntur hæc: LIBRI LOGICORVM IN OFFICINA HENRICI. S. SECVNDA RECOGNITIONE (quæ verba quatuor in paginâ laterum extremitatem circumeunt: reliqua, quæ ſequuntur, mediam & inferiorem paginæ partem occupant) *Ad archetypos recogniti, cum novis ad litteram commentariis: ad felices primùm Parhiſiorum & communiter aliorum ſtudiorum ſucceſſus, in lucem prodeant, ſerântque litteris opem.* Nunc ergo, o juvenes, ex Ariſtotelico opere, ceu ex proprio fonte, puriſſimas haurite delibatæque aquas; peregrinas autem tanquam viles lacunas inſalubresque Trinacriæ lacus devitate. Omne enim malum ſtudiis inſeminatum ferè eſt: quod Authorum litteris dimiſſis ipſis que Authoribus ad vana glosſemata ſeſe totos contulere. Et eos, qui non eſſent Authores (ac ſi apes fucos ſequerentur) pro ducibus & delegerunt & ſecuti ſunt. Sed nunc meliùs ſtudiorum conſulite rebus. Si autem dialecticam artem cum modeſtiâ ſuſcipiis, conſequens eſt, ut bonæ diſciplina redeant omnes. Bonas autem diſciplinas morum probitas & vitæ decor concomitatur omnis, omnisque virtus: quod ſummopere ſtudiis & optamus & imprecamur. Sic nonnulli ſolebant

Decem librorum moralium ARISTOTELIS tres conversiones; *impensis sumptibus & diligentia* HENRICI STEPHANI. (a) fol. in almo studio

Parifiorum. 1510.

Totius Philosophiæ Naturalis Paraphrases & introductio in sex primos metaphysicos ARISTOTELIS libros, ac quatuor Dialogi, authore JACOBO STAPULENSI cum JUDOCI CLICTOVEI ipsius discipuli annotationiunculis: *per* HENRICUM STEPHANUM. (b) fol.

in almâ Achademiâ Parifiorum. 1510.

CAROLI BOVILLI Samarobrini Opuscula: *apud* HENRICUM STEPHANUM. (c) fol.

Parif. 1510.

JACO-

bant illorum temporum * Chalcographi ingentem (quem primi omnino neglexerunt) titulorum apparatus suorum Librorum (ut ita dicam) vestibulis inducere; & illa non modò typographicis insignibus symbolisque ac multiplici diversarum figurarum & emblematum varietate, sed solenni insuper admixtâ cumulatorum verborum pompâ fastosisque (quibus Lectores allicerent) præfatiunculis adimplere. Deinceps autem paulatim hâc sermonis circuitione abstinentes titulis simplicioribus assueverunt.

(a) Anno ab incarnatione Domini virtutum 1510. Die 10. mensis Decembris.

Hæc opera, hæc continentur, ad invicem hoc ordine conciliata. Scil. primò decem libri Ethicorum ARISTOTELIS ex traductione ARGYROPILI Byzantini cum JACOBI Stapulensis Commentariis; secundò, magna Moralia ARISTOTELIS interprete Georgio VALLÀ Placentino; tertio, Dialogus ARETINI ad GALLEOTUM; quarto, artificialis Introductio per modum Epitomatis in decem libros Ethicorum; quintò, decem Ethicorum ARISTOTELIS ex traductione Leonardi ARETINI;

sexto, itidem Ethicorum libri decem ex antiquâ traductione.

(b) Anno Christi piissimi Salvatoris entis entium summique boni 1510. vicesimâ secundâ Octobris. Hic continentur, Introductio in libros Physicorum: Paraphrasis octo Physicorum ARISTOTELIS: Duo Dialogi ad Physicos introductorii: Paraphrasis Librorum quatuor de cælo & mundo; duorum de generatione & corruptione; quatuor de Meteoris: introductio in libros de animâ; Paraphrasis librorum trium de animâ; librorum de sensu & sensato, de memoriâ & reminiscentiâ, de somno & vigiliâ, de longitudine & brevitate vitæ: Introductio Metaphysica; Dialogi quatuor ad metaphysicam introductorii.

(c) Editum est universum hoc Volumen Ambianis in adibus reverendi in Christo patris Francisci DE HALLEWIN ejusdem loci Pontificis: & emissum ex Officinâ Henrici STEPHANI impensis ejusdem & Joannis PARVI in chalcotypâ arte sociorum. Anno Christi Salvatoris omnium 1510. Primo Cal. Februarii Parisiis. Hæc Volumine continentur Libri de intellectu, de sensu, de nichilo: Ars oppositorum: Libri de generatione, de

* Sic FROBENIUS in Editionibus Nov. Test. 1519. TERTULLIAN. 1521. Beat. RHEMAN. in PLIN. Hist. 1526.

de sapiente, de duodecim numeris: Epistola complures: insuper de numeris perfectis, de Mathematicis rosis, de Geometricis corporibus, & supplementis.

Ex BOVILLI Epistolis, quas (quod nesciam an alibi impressæ sint) rariores puto Lectori unam de TRITEMIO Abbate satis mira & scitu non indigna continentem proponam.

CAROLUS BOVILLUS
GERMANO GANAIO regio Consiliario.

Rogasti me crebrius, spectate GERMANE, quid ipse de TRITEMIO Abbate sentirem: idque me frequenter pupugit, ut tibi aliquando, quæ apud eum viderim, denarrerem. Ex Germaniæ Elvetiorum casu Maguntiam profectus sum. Cùmque illic audissem non longè esse TRITEMII Conobium, continuò ad virum diverti. Sperabam quippe me grato philosophi contubernio fruiturum; quem tamen reperi magum, nullâ philosophiæ parte insignem. Stenographiam suam (quod admodum paucis fastitare solet) michi statim ipse proposuit lectitandam ut vellem. Hoc est illa, quâ de (in Epistolâ ad Arnoldum BOSCIUM Carmelitam Gaudensem) ait: In manibus habeo grande opus; quod si unquam publicatum fuerit (quod absit) totus mundus mirabitur. Quattuor sunt in eâ libri. Evolve velitatim, nonnullorum Capitulum perlegens initia. Vix horas duas librum in manibus habui (abjeci enim eum illico) quòd terrere cœperant me tantæ admirationes ac tam barbara atque insolita Spirituum (ne fortè dicam Demonum) nomina. Univerſa verò huiusmodi nomina (quoad videre visus sum) ignotæ lingua sunt; aut enim Arabica, aut Hebræica, aut Chaldaica, aut Græca. Quod subdit TRITEMIUS in suâ Epistolâ hoc pacto: verba sunt plana, lucida, sinè omni litterarum aut vocabulorum transpositione, ita ut omnes legant & intelligant: secretum tamen meum, qualecunque erit, manebit ignotum. Hactenus vera locutus sit. Nam in totâ huiusmodi Stenographiâ passim sanctissimas ac piissimas preces inserit, quæ ad amicum Epistolarum loco mittantur: re autem verâ lachrymæ sunt crocodili. &c. Sinè adjutorio Spirituum omnia pollicetur se facturum. &c. Porro si rite memini, hunc ipsum in Stenographiâ illâ ordinem servat: In primis Spirituum ipsorum nomina digerit.

Hinc eorum adjurationes disponit, ac singularum characteres subscribit. Postremo figuras distinguit: è quibus pro adjurationibus singulis apta Spirituum nomina, quotiens necessitas ingruerit, depromere atque elicere liceat. Partitur Spiritus ipsos in quatuor: Imperatores totius Orbis duodecim (quotquot & venti), quatuor ex his præcipuos, Orientis, Meridiei, Occidentis & Septentrionis, quos magnos appellat: Duces trigenos aut quadragenos sub quolibet imperatore: Comites sub Ducibus singulis majore numero: Servos sub Comitibus innumeros. Cùm vult distantem amico sua adaperire consilia, scribit Epistole loco Orationem quandam mira sanctitatis & devotionis suco affectatam: eamque characterem cujuspiam duodecim Imperatorum imprimit; & ad amicum, qui suam noverit artem, mittit. Exceptam aperit amicus; & in culce characterem Imperatoris attendit. Si est Orientis Princeps, versus ad Orientem litteras in eam coeli plagam patentes expandit: requiritque confestim ex suis libris, quibus adjurationibus Princeps ille cogatur, ut suorum quempiam subditorum ad se mittat. Elicit autem adjurationes duas. ac primam quidem super patentes adhuc litteras spectansque in auroram profert. Quâ rite prolata mittit illico Imperator ille quandam suorum aut Ducum aut Comitum aut Servorum: qui protinus advolans sit visibilis, velut nebula aut caligo in aëre pendula. Ubi deinde secundæ conjurationis verba explevit, Spiritus ille propius accedit, cominusque ad ejus aures expetita amici secreta nunciat. Sunt autem (quod sentiam) adjurationes ipse haud continua & intexta oratio; sed aggregatio quædam nominum ipsorum Spirituum, ad varium quandam magiæ artis ordinatorum. Memini item me in ipsius opere ita legisse: Hi autem Spiritus perniciosissimi sunt & nequam. Odio quammaximè habent lucem. Tenebras diligunt. Forti adjuratione opus est, ut ad necessaria nostra cogantur. Quod si in his adjurandis territus pauxillum trepidaveris, aut in explendâ adjuratione (sive vocabuli omissione sive seriei immutatione) aberraveris, te illico necabunt. Ex his, autumo, erat ille, qui CHAM filium NOE dictum ZOROASTREM ambussit. Hic enim, cùm primus esset magiæ assertor, à Damone, quem importunè nimis plurima semper interrogans fatigabat, flammam responsi loco accipiens pœnas dedit. Reperi item in eo opere complures

passus, in quibus multimodi mulierum raptus edoceantur: quo item modo in virorum amorem inducantur puella: & flagitia alia quam plurima. Vidi in eo adjurationes nonnullas, quas vocat potentes; quibus possit unusquisque alligare apud se Spiritum ac cogere, ut in ejus domo maneat semper, eique in cunctis famuletur. Ceterum in semotissimo (ut ait) à turbâ loco is Spiritus locandus est, ne temere ad se ingredientem necet. Denique his omisiss ad virum redeo. Tria ipse michi cecinit vaticinia. Duo statim vera esse comperi. Tertium verò futurum sit, ignoro. Erat primum de quodam Elvetio, quem ut itineris comitem mecum advexeram. Ita quippe ad eum orsus est. „ Elvetius es: „ pater tuus & mater mortem obiere. Patrum „ habes & fratres duos. Sororem habuisti „ religiosam, sed jam in Monasterio vitâ „ defunctam. “ Hæc profecto de illo ita habebant, cum attamen virum haud quaquam novisset. Deinde cum nonnichil ei indicassem, quod michi noster Stapulensis aliquando expresserat; illico subjunxit. „ Is, à quo id „ audisti, aut Impressor Librorum est, aut „ ejusmodi est, qui illos edere ac elucidare „ curet. “ Rursus cum de mundi irreligiositate sermo inter nos incidisset; prædixit venturum brevi quendam sanctum Pontificem nomine URBANUM, qui ecclesiastica pacis verus zelotes illi apostolica dignitate præset, eamque ad meliorem immortalitatis frugem converteret. Rursum primâ die, quâ ad eum diverti, cum de viro quodam loqueremur, qui in itinere à nobis nonnulla furto abstulerat. „ Possum, inquit, (si quidem „ credis) cogere firem, ut huc ad nos rebus „ tuis onustus protinus revertatur, referâtque „ secum, quæ abstulit. “ Ast cum dubiâ essem fide, nichil novi ac insoliti operis ab eo patratum est. Narravit quoque aliquando edoctum semel à se quendam Principem Germanum, prius illiteratum, unâ horâ legere, scribere, Latine dicere; ita ut Epistolas dictaret: sed & priusquam ille abscessisset, ab eo omnia subtraxisse; indoctum, ut prius reliquisset. Qui igitur fiet, ut hæc sine Spirituum adjutorio operetur? Solatium interdum illi est in instrumentis musicis, præcipue in citharâ: aitque se nemine in ullâ arte habuisse præceptorem; sed per semetipsum Latinam etiam Linguam didicisse. Ejus Monachi plerique al-

kimie illi inani & fallacissima divitiarum exhaustrici deduntur. Aiebat se graviter admodum tulisse vulgationem Epistolæ suæ ad Arnoldum BOSCIUM; non quod quicquam in eâ mentiatur (posse quippe & alia multa & difficiliora, quam quæ in illâ continentur, operari), sed quod, ubi tam publica facta est, haudquaquam latere amplius potuerit. Nam certatim omnes ad eum, ut magum virum, convolare coeperunt. Sunt & alia quam plurima, quæ apud eum vidi, aut ab eo audiui: quorum vix memini &c. Vale Ex Sancto Quintino. 8. Martii. 1509. Definita tot circumstantiis rei adeò miræ narratio (nescio an aliubi obvia) apud lectorem huic digressioni veniam facili exorabit; & longioris Epistolæ toedium levabit historiæ novitas. Habemus præterea in eodem hoc Codice mutuas aliquot Cardinalis XIMENIS & Caroli BOVILLI Epistolas; è quibus nonnulla breviter attigisse non gravabor. FRANCISCUS XIMENIS Cardinalis Toletanus CAROLO BOVILLO. — Tui STAPULENSIS in recollectione & compaginatione illius Psalterii laudes non tacebo. Est enim opus illud tam doctè præmeditatum atque compositum, ut Psalmorum intelligentiæ nichil sit accommodatius. Ingentes ei nostro nomine agito gratias; plurimamque salutem impartire. Vale, ab oppido nostro Alcalâ. XVI. Novembris. 1509. Illud est Psalterium Quincuplex ab HENR. STEPHANO excutum, cujus alibi mentionem feci. CAROLUS BOVILLUS FRANCISCO XIMENI Cardinali Toletano S. — Jam tempora succedere, quæ spurco MAHUMETI exitum minantur infelicem. Ajunt enim nonnulli MAHUMETEM adhuc viventem suis prædixisse, post octingentos annos se rursus ad eos venturum; aut ex toto è memoriâ hominum obliterandam, suamque legem interituram. Audiui & ego agens Toleti à plerisque repertum abs te pro veteribus Templi rudibus vasculum; in quo proruta in terram viscebantur Maurorum imagines cum scriptello hac dictitante: Quando hæc oculis hominum patuerunt, his, quorum intus imagines visuntur, imminet exitium. &c. Gavissus sum plurimum de ingenti illo Complutensis tui studii profectu &c. Vale, ex Ambianis. xx. Martii. 1509.

Quo-

Quoniam autem in Abbatis TRITEMII mentionem modò incidi, haud abs re duxi, ut nonnulla ex ejusdem Epistolis per Jacobum SPIEGEL Haganoa ex Petri BRUBACHII Officinâ ann. 1536. in 4. publicatis excerperentur; quò Lector aliam & ampliorem habeat ejusdem notitiam.

MATHIAE HELD Cæsareo Consiliario
& Procancellario Germaniæ
JACOBUS SPIEGEL Selestadiensis S. D.

Neque te latere potest, in quantâ æstimatione ubique habitus sit TRITEMIUS, ob incredibile ingenii acrimoniam, & acerrimum in omni genere literarum studium; prudentiam verò tantam, ut à Regibus & Principibus & ab ipso MAXIMILIANO in summo honore habitus sit, ac sæpius, ut se in ordinem Consiliariorum ascriberet, rogatus. &c. Caterùm in his Epistolis videre licet, quàm religiosè de Christianâ Religione senserit TRITEMIUS, & quanto studio propugnauerit eandem &c. Adhuc cum vitæ fuerit inculpatissima (fuit enim mihi multis annis familiariter notus) ac summo studio Scripturis divinis semper intentus, ut nemini dubium esse possit, quin pium admodum & fidelem Abbatem Ordinis sui præstiterit &c. Ex Selestadio, die tertiâ Martii, anno à nato Servatore M. D. XXXVI.

GERMANUS DE GANAY
clarissimo viro JOANNI TRITEMIO
Abbati Spanhemensi nostræ tempestatis
Splendori Salutem.

Lucidissimus tuæ doctrinæ fulgor haud quaquam delitescere potest, sed in omnes quantolibet locorum interstitio semotos sui luminis emittit radium. &c. Incidis in manus meas Epistola à te * profecta ad quendam Joannem STEINENMOELEM, quem in ipso salutationis exordio, post tui nominis expressionem, virum desideriorum in sacris nuncupas. Ea sanè raram & admirabilem continet philosophiam, tum de numeris, tum de elementis, adeò tamen anigmatibus obnu-

cleatam, & arcanis obstrusam verbis ut ejus nullo modo mihi pervia sit intelligentia &c. Carolus noster BOVILLUS, qui † superioribus annis, cum per Germaniam iter ageret, tuam Excellentiam invisere venit, frequentem tui apud me fecit mentionem, meque totum, ut verum fatear, adiecit tuarum virtutum observatorem admiratoremque fieri. Demum harum lator tuæ præstantia notus & amicus magister NARCISSUS majora animi nostri vota, quæ brevibus litteris haud facile complecti possem, latius explanabit. Vale nostri sæculi decus & unicum doctrinæ specimen. Ex Parisio. 3. Calend. Augusti. anno M. D. V.

JOAN. TRITE. Ab. Spanhemem.
GERMANO DE GANAY viro doctiss.
Salutem.

Venit ad nos Neometim orator tuus magister Narcissus quintâ decimâ die Literas perferens tuas &c. Ad intelligentiam Epistolæ nostræ, quam Joanni Steinenmoel anno priore scripsimus, Narcisso introitum dedimus aliqualem, à quo rerum intelliges fundamentum arcanarum, quarum cognitione laboras. Ad unitatem reducendus omnino est ternarius, si mens harum rerum velit intellectum consequi perfectum. Unarius enim non est numerus, & ex ipso numerus omnis confurgit. Rejiciatur binarius, & ternarius ad unitatem convertibilis erit. &c. Unarius est simplex, binarius compositus, ternarius verò ad unitatis reducitur simplicitatem. Non sum Tritemius mentis triplicis, sed in unâ mente numero gaudens trinario, qui verè parit mirabilem sætum. Pater ejus Sol, mater verò Luna. Portavit semen in utero ventus, terra nutrit. &c. Nostra philosophia cælestis est, non terrena, ut summum illud principium, quod Deum nuncupamus, mentis intuitu per fidem & cognitionem fideliter aspiciamus, Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, unum principium, unum Deum, unumque summum bonum in Trinitate personarum sempiternum existentem veraciter credentes &c. Hoc iter unicum ad finem

* Hanc Epistolam in illo Epistolarum libro non reperio, uti neque aliam ad Arnoldum BOSCIUM, ejus meminit BOVILLUS. At forsan hæc aliæque de occultâ ipsius philosophiâ Epistolæ, aut ab ipso aut ab amicis suppressæ, lucem (quantum scio) non viderunt.

† Nescio an hoc BOVILLI iter per Germaniam sit idem, quod suprà in ipsius ad GIANIUM Epistolâ memoratur.

* Nescio,

magiarum perfectionum tam divinarum quam naturalium, à quibus arcetur & confunditur procul omne superstitiosum, praestigiosum atque diabolicum. Enimvero nihil aliud per Magiam intelligi volumus quam Sapientiam, physicarum scilicet & metaphysicarum intelligentiam rerum &c. Cetera quæ tibi ad inquisitiones tuas respondenda fuerant, sacratione inclusimus scrinio, tibi soli per Narcissum exhibenda, cui & clavem tibi afferendam non satis scienti commisimus, ne scrinium arcanis plenum sine utilitate possideres. &c. Ex Neometi civitate Spirensi. 24. die Augusti, ann. 1505.

JOAN. TRITE.
CAROLO BOVILLO DE S. QUINTINO
Theologo Parisiensis. S.

Subiratus sum, Carole Boville, harum latori Narcisso, quod nos te in scio Parisios exivit, quia tuas volebam habere Literas &c. Memorem te facimus promissionis tuæ nobis anno factæ priore, * cum in nostro nobiscum esses Cænobio Spanhemensi per dies 14. ut quæstiones illas sacra Scriptura profundissimas, quarum capita dudum in Spanheim consignavimus, quam primum absolvas, nobisque, ut pollicitus es, transmittas. &c. Vale, ex Neometi, vicesimâ secundâ die mensis Augusti, anno Christianorum. M.D.V.

TRITEMIO Abbati
Ædis S. JACOBI Herbipolis,
viro inter Germanos primario
NICOLAUS GERBELLIIUS Phorcensis
Salutem & feclicitatem æternam.

Gratulor mihi ipsi sapiensculo, reverendissime Pater, me felicissimo hoc seculo progenitum, quo tot illustres Viri, nec ignobilis fame, in Germaniâ passim prodire; quos inter tu unus es, qui cum literis Latinis & Hebræis & Græcis apud Germanos fecisti locupletiores &c. Quicquid est, quod sub incede tuâ nunc elegantissimâ fabrefit & braceatur, fac quaeso, ut & ego, qui tuus sum,

qui me totum † Sectæ tuæ consecro, sciam &c. Vale. Ex Colonia, quarto Idus Junii. Anno Domini 1507.

JOANNES TRITE.
Abbas S. JACOBI Herbipolensis,
quondam Spanhemensis,
NICOLAUS GERBELLIIUS Phorcensis Salutem.

Tenebriones & divitiarum avarissimos incubones in amicitiam nostrâ nunquam admittere consuevimus, propterea quod bonorum obnitentur studiis, & birrire contra viros doctos & eruditos semper ipsis sit familiare. Te autem, studiose Gerbelli, quem ornatissima tua Litera doctum & panaretum declarant, in amicitiam nostram (tametsi medioximi sumus) obviis manibus libenter accipimus, fidemque & charitatem inviolabili constantiâ pollicemur. &c. Quod incude jam fabrefiat sub nostrâ, tibi pandamus, efflagitas. Rurestrem tractamus Camænam, nostræque Musam proposito convenientem; quantum rejectanea permittunt, intercinimus. De sancto Christotrepho Joseph librum mediocrem absolvimus. Nepiachum quoque Annalium nostrorum ab horâ natiuitatis in hunc diem perduximus. Opus magnum librorum duodecim de Damonibus ad preces amicorum inchoamus, in quo decrevimus omnes Magorum prophanas destruere artes in genere simul & in specie, earumque causas, inventores, libros, modos & deceptiones nominatim & propriâ taxare. Inter hæc quoque novo † invento Steganographiæ navamus operam, quod in lucem edere necdum pollicemur, nebulonum malignitate deterriti. — Maneat sepultum, quod tempore incongruo culpatur repertum. Vale, & nos ama. Ex Herbipoli, decimâ sextâ die mensis Julii, anno Christianorum 1507.

JOAN. TRITE. Ab. Spanhemensis.
JOANNI CAPELLERIO Mathematico S.

Eam tibi partem Steganographiæ nostræ cui titulum dedimus Græcè γλωττεινογραφία, id

* Nescio, an illud fuerit tempus, quo Bovillus in Epistolâ ad Ganaium scribit se ad Tritemium divertisse.

† An ergo Gerbellius fuit unus ex Tritemii amicis intimis, qui ipsius artem noverit, & ejusdem mysteriis adhibitus fuerit?

‡ Quod scilicet Bovillus in suâ Epistolâ perstringit.

est, linguæ fertilitatem rescribi fecimus, quam pridem postulasti à nobis, opus (ut scis) arcanum, hætenus nulli visum, quod eâ mittimus lege, quò servetur occultum &c. Ex Colonia. 18. die mensis Julii. Anno 1505.

JOAN. TRITE. Ab. Monasterii
D. JACOBI Herbipolensis
JOANNI CAPELLERIO
Mathematico Parisiensi Salutem.

Si lucubrationum mearum exegis feriem, & hanc tibi brevi narratione expediam. Epistolas meas familiares, quas dedi ad amicos ex eo die, quo de Spanheim exivi, primâ videlicet die mensis Aprilis, anni Christianorum millesimi quingentesimi primi, usque ad introitum meum ad hanc Abbatiam, qui fuit quintâ decimâ Octobris anni sequentis, in unum librum comportavi. Cui adjunxi & secundum, qui continet Epistolas primi duntaxat anni prælationis meæ in hoc Monasterio &c. Steganographiam verò meam, cujus duos primos libros in Colonia vidisti, nescio, si unquam in lucem editurus sim, trium intuitu rationum. — timor ne nostris inventis mali non minùs uterentur ad malum quàm boni ad bonum. — maximi laboris intentio, & parvæ mercedis retributio.

indocta plebis æstimatio — dum magum me plerique arbitrantur, asseverantes me suscitasse mortuos, evocasse ab inferis Demones, prædixisse * futura, surresque reduxisse carminibus, & ligasse latrones. Quæ omnia conficta & ementita nec feci unquam, nec cogitavi quidem. Libros fateor Magorum plerosque legi, non ut imitarer, sed confunderem — Quid putas de me opinabitur stulta hominum indoctorum futura temeritas, cum Steganographiam in lucem produxero, quæ talia confinxit de me mendacia, cum nihil adhuc viderit arcani. &c. Ex Herbipoli, decimâ sextâ die mensis Augusti, anno Christianorum millesimo quingentesimo septimo.

JOAN. TRITE.
Ab. D. JACOBI Herbipolensis

ROGERIO SYCAMERO
Salutem & charitatem.

Faciam, quod hortarum, pinacemque Editionum mearum per ordinem temporis, quo sunt factæ, tibi designabo &c. Magnum posthæc & nimis arduum Steganographiæ mirabilis adinventionis in octo libros partiendum scribere sum adorsus; cujus primum quidem librum & secundum ad finem usque perduxì, tertium verò mancum & reliquos omnes dimisi usque in hunc diem animo sepultos. — Hoc Opus sic incipit, Antiquissimos Sapientes, quos Græco sermone Philosophos, &c. Vale. Ex Herbipoli ultimâ die Augusti. Anno Christianorum millesimo quingentesimo septimo.

JOANNES TRITEMIUS
JOANNI STEINEMOEL
Presbytero Mechilinensi S.

Cum tu vanè jactabundus nimium, ea, quæ suscepisti à nobis, Philosophiæ secretioris arcana pro turpi lucro (ut facti sumus certi) venalia circumferas, magnum te esse quempiam arbitrans, pro eo quòd Tritemii te possis gloriari fuisse discipulum. &c. Non eâ conditione te à nobis introductum scimus: sed quia tu interpositam transgressus es legem æquitatis, quid in majoribus faceres, nobis fuerit rationabiliter prævidendum. Cessa igitur ab his vanitatibus, te hortamur &c. Vale. Ex Colonia 20 die mensis Julii. Anno Christianorum M.D.V.

Hætenus plus satis de occultâ illâ Tritemii † Steganographiâ: cujus rei novitate quòd ipsum moratus sim, Lector haud ægre feret; cuique ampliùs excutendæ locum dederat Caroli BOVILLI Epistola. Quàm diversum de Tritemio senserint Scriptores, ex ante-dictis liquet. Apud alios bene audiebat, apud quosdam malè; secusne, quàm par erat, hi vel illi interpretati sint, decidant sagaciores: ipsa tamen (nî fallor) rei adeò obstinata occultatio suspicionem parit; quò quid studiosius celatur, eò magis creditur ali aliquid monstri. Quin imò ipse, qui

TRI-

* Relege tamen BOVILLI Epistolam.

† Quæ in BOVILLI Epistolâ dicitur Stenographia, errore forsan typographico.

* At

TRITEMIO obortus est, metus, ne sua (si innotescerent) inventa in usus malos converterentur, scrupulum injicit, & quandam dubitationem affert, quin omnia in eâ re satis rectè se habeant. Sed transeo ad alia, quæ in eodem illo Epistolarum libro leguntur, & magis ad rem pertinent typographicam.

WOLFGANGUS HOPILIUS
JOANNI TRITEMIO Abbati Spanhemensi
Salutem.

Elegantissimam nuper à te, mi Tritemi, accepi Epistolam, quæ nobis & jucunda fuit, & menti admirationem induxit, quod ipse vir doctissimus atque mihi prorsus excellentior ad me formicam agrestem vitam agentem scribere non sis dedignatus, & eo argumento ad nostrum incultum ingenium animi volueris declarare affectum. Unde verò acciderit hoc, me conjecturâ scire credo. Narcissus noster Scientiarum omnium bonarum diligentissimus inquisitor ea fortassis, quæ somniis & phantasmatibus similia sunt, majora quidem quàm nostra parvitas prestare queat, tibi de nobis retulit; cujus tu verbis adhibens fidem (nam qui bonesto sunt animo & ingenio benigno, quæcunque de aliis audierint, bona facillè credunt, mala verò tarde) impulsus es, quantum conjectare possum, ut mihi Literas tuas ornatissimas communicares. Habeo gratias immortales, utpote qui tanti viri Literas magni facio. Quicquid enim humanis in rebus scibile fuerit, te non latere scio, qui cunctos hodie mortales ingenio, scientiâ & experienciâ literariâ facillè superas & extellis; quod tua scripta & probatissimorum virorum testimonia luce manifestant clarius. Hinc doctos omnes singulari humanitate complecteris; quinimo & eos, quos fama pertulerit in notitiam tibi quicquam calere, etsi hominum sint inferiores laudibus, pro ingeniâ tibi bonitate magnificis, ac plurimi aestimas. Reliqua pectoris postri arcana ex Narcisso nostro communi amico intelliges, qui tuum immortale nomen marmoreis insculpsit pectoribus. Quem tibi, & si non sit opus, plurimum commendo, eique persuadeas velim, pericula Artis & Alchindi ut

præcaveat, quorum alter vitam miserrimè finivit, alter verò in dementia incidit, ut ex eorum Opusculis facillè nôsti. Vale, & nos ama. Ex Officinâ nostrâ Parisianâ 3. Calend. Augusti. Anno Domini M.D.V.

JOANNES TRITEMIUS Spanhe.
WOLFGANGO HOPILIO Civi Parisiensi S.

NARCISSUS noster ad me veniens Neometim 15. die mensis Augusti tuas mihi Literas tradidit &c. Miraris, quod meis te dignum Literis aestimavi, putans me credulum nimis existisse Narcisso, quasi te, priusquam ille me accessit, non noverim. Quantus enim sis, multorum antea relatione cognovi &c. Narcissum in perquirendis occultioribus nimis curiosum, ut vana dimittat studia, & nunc & antehac sæpe hortatus sum, qui nescio quid magni somnians aureos sibi montes in brevi nascituros promittit. Sinamus eum, pergat cæcus itinere coepo, donec se frustratum desiderio intelligat &c. Tuarum petitionum ex eo recipies solutionem. Vale sanus. Ex Neometi. 24. mensis Augusti. Anno 1505.

JOAN. TRITE. AB.
Monasterii D. JACOBI
in Suburbio Civitatis Herbipolensis,
JACOBO TRITEMIO
fratri unico atque dulcissimo Salutem.

Inopiam librorum veteres allegare potuerunt: nos verò potius inopes copia fecit, quum impressoriâ nostris diebus arte apud Moguntiacum inventâ, hodièque per Orbem universum dilatatâ tot veterum atque novorum Volumina doctorum veniunt in lucem, ut ære jam modica doctus quilibet esse possit. &c. Ex Herbipoli. 24. die mensis Junii. Anno Christi 1506.

JOANNES TRITEMIUS
Abbas S. JACOBI Herbipolensis,
JACOBO KYMOLANO
Carmelitani Ordinis Theologo
& Mathematico Salutem.

— Ars, quam Impressoriam vocant, tempore * infantia mea apud Moguntiam Me-

* At potius antequam natus esset, si (juxta RICCIOLIUM) TRITEMIUS anno 1462. natus sit, & anno 1519 obierit. Quin & TRITEMIUS ipse Typographiæ originem refert ad annum 1450. Lege MALINKROT. pag. 7.

* Anno.

- JACOBI FABRI Epitome in duos libros
Arithmeticos SEVERINI BOETII: *ex officina*
Henrici Stephani. (a) fol. Paris. 1510.
- STRABO Latinè, interpretibus GREGO-
RIO Typhernate, & GUARINO Veronensi:
à PHILIPPO PINCIO Mantuano (b) fol. Venet. 1510.
- TIT. LIV. cum Epitom. FLORI, cum
annotationibus SABELLICI: *impensis* JOAN-
NIS PARVI & ASCENSII. fol. Paris. 1510.
- SUETON. cum Comment. BEROALDI
& SABELLICI: *per* PHILIPPUM PIN-
CIUM Mantuanum. fol. Venet. 1510.
- SUETONIUS: *apud* PHILIPPUM JUN-
TAM. (c) 8.º Florent. 1510.
- VALER. MAXIM. cum Comment. OLI-
VER. ARZIGNAN. & BADII ASCENSII:

ex

Metropolim Francorum inventa, insueta
penè & veterum & novorum Volumina
quotidie producit in lucem Joannes Amor-
bachius Civis Basiliensis, vir doctus &
integerrimus, anno præterito * omnes divi
Augustini libros, quotquot invenire potuit,
in quindecim Voluminibus satis emendatè
impressit. Simili diligentia formis excussit
omnia Opera Sanctorum Hieronymi &
Ambrosii, impressurus etiam de novo divi
Pape Gregorii Opuscula, quorum aliqua
malè, aliqua verò nunquam fuerint impressa.
&c. Ex Herbipoli decimà sextà die mensis
Augusti, anno Christianorum millesimo
quingentesimo septimo.

(a) Notandum est hunc Librum, &
alterum (CAR. BOVILLI *Introductio in*
Geometr. & FABRI *Astronomicum*; cujus
mentio priùs anno 1503.) in uno Volumi-
ne compingi, nullà factà cipliarum aut
signaturarum distinctione, licèt subscriptio-
nes sint (quod anni indigitationem) diver-
sæ: nam ad hujus calcem sic se habet;
Absolutionem in almo Parisiorum studio,

anno Domini, qui numero desinivit omnia,
1503. Et emissum ex Officinâ Henrici
STEPHANI anno CHRISTI Salvatoris
omnium 1510. decimà quintà die Martii.
Ad illius finem, sic: *Id Opus impresse-
runt &c. (lege priùs) anno 1503.* In integri
Voluminis principio hic legitur titulus;
*In hoc Libro contenta: Epitome compendiosâ-
que Introductio in libros Arithmeticos divi*
SEVERINI BOETII, adjecto familiari
*commentario dilucidata; Praxis numeran-
di certis quibusdam regulis constricta; In-
troductio in Geometriam sex libris distincta:*
primus de magnitudinibus & earum circum-
stantiis; secundus de consequentibus, conti-
guis & continuis; tertius de punctis; quar-
tus de lineis; quintus de superficiebus; sextus
de corporibus; liber de quadraturâ circuli, &
cubicatione Spharæ: Perspectiva introductio:
insuper Astronomicum.

(b) XIII. Julii. LEONARDI LAU-
REDANI Venetiarum Ducis tempestate.

(c) Idib. Febr. PETRO SODERINO
perpetuo vexillifero existente.

(a) Hanc

* Anno ergo 1506. Nam hanc Epistolam anno 1507. dabat. Lege CHEVILLER. p. 128.

ex Officinâ Ascensianâ. (a) fol. Paris. 1510.

CÆSAR. Comment. operâ PHILIPPI GIUNTÆ. (b) 8.º Florent. 1510.

PLIN. Epistolar. libri novem : impressæ è regione Collegii Itolorum in Interfignio Speculi ; Expensis honestorum virorum FRANCISCI REGNAULT & EGIDII GOURMONT. (c) 8.º Paris. 1510.

PLIN. Epistol. & Panegyric. cum comment. JO. Mariæ CATANÆI: impress. per JOANNEM & BERNARDINUM fratres DE LISONâ Vercellenses. (d) fol. . . . Venet. 1510.

ÆGESIPPI Historia de excidio Hierosolymitano, à Divo AMBROSIO Mediolanen. antistite è Græcâ Latina facta : in ædibus Ascensianis, quæ sunt Parrhisiis in viâ Agiâ ad divum Jacobum supra ædem divi BENEDICTI, è regione Craticulæ, sub tribus Lupis seu Lucii aquatilibus. (e) fol. Paris. 1510.

BEROSUS Babylonicus de origine Tyrrhenorum; CATON. Fragmenta; ARCHILOC. de temporibus; METASTHEN. Phil. XENOPH. SEMPRON. PICTOR. ANTONIN.

Itine-

(a) Hanc (quam nondum vidi) Editionem prævisse probat ASCENSII Epistola (quæ posteriori anno 1513. præfigitur) anno 1510. data.

(b) D. Octavo supra mille mense Aprili.

(c) Septimo Calen. Februarii. Venundantur Parisius in vico Divi Jacobi in Interfignio Sancti CLAUDII.

Obiter hic adnotabo aliquando FRANCISCI REGNAULT & MARNEFIORUM Insignia diversis ejusdem Editionis exemplaribus affigi; uti JUSTINI Historia cum FLOR. & SEXT. RUF. in 4. sinè anno. Typographi, DE MARNEF, JO. PARVUS, OLIVER. SENANT, PONSET LE PREUX nonnunquam (uti & alii anti-

quiores.) annum omittebant. DIOG. LAERT. Latinè: venund. in vico divi Jacobi sub Pelicani interfignio. 4. DE MARNEF. VIRGIL. Georgic. cum expositionibus SERVII, DONATI, MANCINELLI, PROBI & BADIO: venund. à JOANNE PARVO. 4. ERASM. de duplici copiâ: in domo OLIVERII SENANT. 4. OVID. Fast. cum figur. & comment. ANT. CONSTANTINI Fanensis & PAUL. MARSI Piscinatis fol. PONSET LE PREUX.

(d) Die decimâ quartâ Decembris.

(e) Anno decimo supra M.D. ad Nonas Julias.

Itinerar. fragment. Altercatio ADRIANI & EPICTICI (*legendum* EPICTETI) Philosophi. (a) 4.to

SYMMACHI Conf. Ro. Epistolæ familiares; item LAUDINI equitis *Hierosolymitani* in Epistolas Turci magni traductio: ex Officinâ JOANNIS SCHOTTI impensis GEORGII MAXILLI. (b) 4.to

Argentor. 1510.

BLONDI FLAVII *Forlivienfis* Roma instaurata; Italia illustrata; & de gestis *Venetorum*. (c) fol.

Venet. 1510.

LUDOVICI HELIANI *Vercellenfis* Oratio de bello fuscipiendo adversus *Venetianos* & *Turcos*; Ejusdem Venatio leonum, in quâ Pontifex Max. Cæsar Aug. Rex *Francor.* Rex *Arragon.* Venatores: per JOANNEM OTHMAR apud Cœnobium Sanctæ URSULÆ cis Licum. (d) 4.to

Aug. Vind. 1510.

Orationes familiares & elegantissimæ ex omnibus PUBLII OVIDII libris formatae per HERMANNUM TORRENTINUM: impressæ in Officinâ ingenuorum liberorum QUENTELL. (e) 4.to

Colon. 1510.

CHRISTOPHORI LONGUOLII *Pariensis* Oratio de laudibus Divi LUDOVICI atque *Francorum*: Impress. per HENRICUM STEPHANUM è regione Scholæ *Decretorum*. (f) 4.to

Parif.

HOMER.

(a) Titulus gerit nomen DE MARNEF. Epistola GODOFREDI TORINI *Biturici* ad PHILIBERTUM BABOUM data *Parisiis* apud Collegium *Plessiacum* 6. Non. Maias. 1510.

(b) III. Id. August.

(c) Per G. M.D.X. Cal. Jul. Regnante LEONARDO LAUREDANO *Venetiarum Principe*.

(d) XII. Maii.

(e) Octavo Calendas Novembres.

(f) Nullum anni (quo excusa est) indicium. *Habitu* autem fuisse *Pictavi* in Cœnobio *Fratrum Minorum* anno Domini 1510. ipse docet titulus; & nuncupatoria ipsius LONGUOLII ad FRANCISCUM VALESIUM Ducem Epistola datur *Pictavi* Nonis Septembris anno millesimo quingentesimo decimo. Ipsi Orationi subjiuntur Epistolæ, JACOBI RENALDI *Turonensis* ad

HOMER. Iliad. lib. 3. 4. 5. 14. 18. 20. 22.
23. 24. & initium 19. à NICOL. VALLÀ in
Lat. vers. transl. apud BADIUM ASCEN-
SIUM. (a) fol.

Parif. 1510.

HOMERI Odyssea Latino sermone soluto: ex
Officinâ JOANNIS SCHOTTI, in pensis egregii I. V.
doctoris GEORGII MAXILLI, aliàs UBELIN,
Episcopalis Curiae Argen. Signatoris. (b) fol.

Argentor. 1510.

PLAUT. cum comment. PYLADÆ
BRIXIANI, THADÆI UGOLETI; GRA-
PALDI & ANSELMII: excusserunt formis so-
lertissimi juvenes OCTAVIANUS SALADIUS
& FRANCISCUS UGOLETUS. (c) fol.

Parmæ. 1510.

Dic-

ad LONGUOLIUM, & LONGUOLII ad
JOANNEM BALANIUM Bellovacensem;
ac ejusd. LONGUOLII Oratio in Præ-
fatione enarrationis duodevicesimi li-
bri Pandectarum Juris civilis Pictavii
habita.

(a) Initio libri BADII Epistola præfi-
gitur. JODOCUS BADIUS ASCENSIVS
JACOBO FARRO STAPULENSI Philo-
sophiæ decori & compatri cumprimis ob-
servando S. D. — Iliada Homeri-
cam (utinam totam) ab Nicolao VALLÀ
tralatam atque Latinam factam, è Latio
usque atque adeò Româ ipsa ad nos, ut præ-
lo aliquando librario multiplicetur, advehen-
dam curasti. perspicies videlicet in eâ trala-
tione non modò disjecti membra Poëta, ve-
rùm etiam plenos divini nectaris haustus &
admirabilem non vulgaris vena majestatem.
De quâ Theodorus GAZA vir Græcæ &
Latine Linguae peritissimus sic ad Lælium
Nicolai patrem scripsit. „Sed cum plura Ni-
„colaus noster laude digna pro suo amantissimo
„ingenio suâque planè singulari doctrinâ scrip-
„serit; ea inprimis edi celebrari cupio, qua
„cum gloriâ illius Græcorum quoque Authorum
„commendationem augeant. Quapropter Ho-
„MERI & * HESIODI principum Poëta-

rum carmen (quod elegantissimè in Latinum
„conversum ab illo est) id primum edatur,
„hortor & rogo: ut simul & Nicolai nomen
„illustre servetur, & Authorum Græcorum
„tam insignium Opera extent Latinis litteris,
„quando fata ita tulerunt, ut † Græcis mi-
„nus servari jam possint. O fortunam iniquam,
„qua ingenium Nicolai præclarum hominibus
„quasi invidens rapuit, priusquam totum Ho-
„MERI carmen absolveret“ &c. Hac & plura
in eandem sententiam Theodorus ipse. Quo-
circa quum tuo, compater munificentissime,
auspicio felicissimo & dono amplissimo Ilias hæc
sit Chalcographiæ quasi depositariâ fide tradi-
ta, ad te cum perpetuâ devinctionis indice
revertentem benivolè recipies &c. Vale,
dulce decus nostrum. Ad Nonas Junias.
M. D. X.

(b) Ad nonum Kal. Julii. Hanc MAX-
ILLUS Hieronymo BALDUNG LL. Doc-
tori dicavit, cui sic scribit in Epistolâ
—— excitantes dormientem Poëtam are-
graphiâ nostrâ —— ubi te oblectari hoc
intellexero (imò quia delectaberis fructuosius)
& aliis professionis nostræ gratus eris, qua o-
lim & jamjam volventibus horis Officina
nostra forsan rariora solibus exponit. &c.

(c) VII. Id. Martii. ID X.

(a) Ad

* Lege *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 92.

† Hæc GAZA scribebat, antequam HOMERUS & HESIODUS Græcè essent excusi.

Diſtionum Græcarum Theſaurus. Diſtiones quædam mutato accentu differentes. AMMON. de ſimilib. & different. vocibus. Vocabulâ militaria. Diſtionum Latinarum theſaurus cum Græcâ interpretatione: per JOANNEM MACIOCHIUM BONDENUM. (a) fol.

Ferrar. 1510.

Catholicon F. JOHANNIS Genuenſis : per STEPHANUM BALAND. fol.

Lugduni. 1510.

BAPT. Mantuan. de Patientiâ : apud MATHIAM SCHURERUM. (b) 4.to

Argent. 1510.

Prophetæ omnes ſcil. liber JOſUE , Judicum, 4 Regum, ISAÏAS , HIEREMIAS , EZECKIEL, & 12 minores, cum commentario R. DAVIDIS KIMHI, 2. Vol. *ex officinâ GERSOMI* Soncinatis. (c) fol.

Piſauri. 1511.

Bilia Latina : apud JO. CLERERET. (d) 8.º

Parif. 1511.

Eadem : apud JAC. SACHON. (e) 8.º

Lugd. 1511.

Eadem : apud PETRUM OLIVIER. (f) fol.

Rothom. 1511.

Eadem : (g) 4.to

Cadom. 1511.

Eadem : (h) 4.to

Venet. 1511.

Le Traicté intitulé , de la difference des Scismes & des Concilles de legliſe , & de la preeminence & utilité des Concilles , de la Sainte Eglise Gallicaine. Lhiſtoire du Prince Syach Yſmail dit Sophy. Le ſauf conduit du Souldain aux Francois pour frequenter en la Terre Sainte; avec le blaſon des armes des Venitiens; par Jan le Maire de Belges, Judiciaire & Hiſtoriographe : *imprimé pour maifſtre*

JAN

(a) *Ad quintum Calendas Octobris.*
(b) CHEVILLER. p. 164.

(c, d, e, f, g, h,) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(a) *On*

JAN LE MAIRE *Judiciaire & Historiographe.*
Expensis propriis. Par ETIENNE BALAND im-
primeur de Lyon demourant en la grand rue du Puis
Pelu ou lieu dit Paradis. Et se vend ou lieu dessus
nommé, & en rue Merciere. (a) fol.

à Lyon.

1511.

RICOLD. contra Sect. Mahumetic. & cu-
jusd. captiv. libell. de vitâ & morib. Turco-
rum: in officinâ HENRICI STEPHANI, è
regione Scholarum Decretorum sitâ. (b) 4.to

Parif.

1511.

De Vitâ & Moribus Judæorum VICTORIS
DE CARBEN olim Judæi, nunc Christiani
Sacerdotis libellus: ex officinâ HENRICI STE-
PHANI. (c) 4.to

Parif.

1511.

CHRISTOPH. SCHEURLI libellus de
Sacerdotum & rerum Ecclesiasticarum præ-
stantiâ: imprimebat WOLFGANGUS MO-
NACENSIS jussu & expensis GEORGII
RELNER. (d) 4.to

Lipsiæ.

1511.

ARISTOTEL. Politic. & OEconomic.
ARETINO interprete, recognitore & expla-
natore FABRO: & Hecatonom. & OEcono-
mic. public. cum ARETINI explanationibus:
*Hæc secundaria est & castigatissima ex Officinâ
emissio; typis absoluta prodiit ex Officinâ HEN-
RICI STEPHANI è regione Scholæ Decreto-
rum.* (e) fol.

Parif.

1511.

De Differentiis Topicis & totius Logicæ
adminiculis ex AMMONIO, BOETIO &
THEMISTIO: apud HENRICUM STE-
PHANUM. (f) 4.to

Parif.

1511.

Tex-

(a) Ou mois de May, lan mil V. ^c & sesquimillesimum.

XI.

(b) 16. Aprilis.

(c) Ultimâ Aprilis.

(d) Anno undecimo (omissis majoribus
numeris), mense Martio. Ad calcem
Epistolæ SCHEURLI, anno undecimo supra

(e) Nonis Aprilis. Et ad calcem Re-
cognitoribus in Officinâ quàm accuratissimè
Petro PORTA & Beato RRENANO. ex
Officinâ Henrici STEPHANI, M.D.XI.
ultimâ Martii.

(f) 28 Octob.

(a) Anno

Textus de Sphærâ JOHANNIS DE SACROBOSCO cum additione (quantum necessarium est) adjectâ; novo commentario nuper edito ad utilitatem studentium philosophicæ *Parisien.* Academiæ illustratus cum compositione anuli astronomici BONI LATENSIS; & Geometriâ EUCLIDIS *Megarensis* à BOETIO in Latinam translata: in Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum sitâ. (a) fol.

Parif.

1511.

PLIN. Natur. Historia: impressa emunctis à NICOLAO DE PRATIS characteribus, impendio FRANCISCI REGNAULT ac JOHANNIS FRELON. (b) fol. in academiâ Lutetiæ

Parisiiorum.

1511.

XENOPH. Pædia; de Venatione, de republ. & legibus *Lacedæm.* de AGESILAI laudib. Apolog. SOCRAT. de tyrannide; Latine: *expensis* BARTHOLOMEI TROT. (c) 8.º

1511.

M. VITRUVIUS per JOCUNDUM solito castigatior factus, ac magis quàm unquam alio tempore emendatus: *sumptu mirâque diligentia* JOHANNIS DE TRIDINO aliàs TACUINO. (d) fol.

Venet.

1511.

CÆSAR. Commentarii: per AUGUSTINUM DE ZANNIS de *Portesio*. (e)

Venet.

1511.

Deche di TITO LIVIO Volgare Historia: per BARTOLOMEO DI ZANI de *Portesio*. (f) fol.

Venet.

1511.

BLONDI FLAVII *Forlivienfis* de Româ

trium-

(a) Anno Christi siderum conditoris 1511. Decimo die Novembris. Cum Præfatione Jacobi FÆRI *Stapulensis* ad Carolum BORRAM Thesaurarium regium. Bonetus DE LATIS fuit *Hebraus* Medicus, qui suum hoc Opus ALEXANDRO VI. Pontif. dedicaverat.

(b) XIII. Kal. Jan.

(c) M.CCCC.XI. Die II. Septembris.

(d) Die XXII. Maii. regnante Duce LEONARDO LAUREDANO.

(e) XVII. Augusti.

(f) XVI. de Aprile.

(a) VII.

triumphante libri decem : *impress.* à PHILIPPO
PINCIO Mantuano. (a) fol. Venet. 1511.

CICERONIS Opera Rhetorica, Oratoria
& Forensia: in *edibus* Ascensianis. (b) fol. Paris. 1511.

PLAUTI Comœdiæ XX. cum notis BER-
NARDI SARACENI, PETRI VALLÆ, &
PII Bononiensis : per LAZARUM SOAR-
DUM. (c) fol. Venet. 1511.

OVID. de Tristib. cum comment. BAR-
THOLOM. MERULÆ: per JOANNEM DE
CERETO DE TRIDINO aliàs TACUINUM.
(d) fol. Venet. 1511.

LUCANI Pharsalia cum Commentariis
SULPITII & OMNIBONI: *impress. summâ*
diligentiâ per AUGUSTINUM DE ZANIS de
Portesio, impensis attamen & operâ solertissimi
viri MELCHIORIS SESSÆ. (e) fol. Venet. 1511.

CLAUDIAN. Rapt. PROSERPIN. cum
com-

(a) VII. Maii. LEONARDO LAURE-
DANO Duce. Et ejusdem de Româ instau-
rata libri tres, & de origine & gestis Vene-
torum, & de Italiâ illustratâ : per G.
M.D.X. Cal. Jul. LEONARDO LAURE-
DANO ducē.

(b) Ad. x. Calend. Decemb. venundan-
tur ab Joanne PARVO & JODOCO BADIO.
BADIUS in Epistolâ ad Gul. BUD. dedi-
catoriâ scribit, quod bona pars ejusmodi Vo-
luminum ad exemplariorum multis in locis à
BUDÆO castigatorem fidem sinceritatēque
recognita atque immaculata est industriâ Ge-
rardi VERCELLANI viri ad cultiores litte-
ras jam multum progressi. GERARDI etiam
VERCELLANI Burgundi Carmen præfigi-
tur ad Gul. BUDÆUM.

Debemus tibi, & hoc fatemur omnes,
Acceptumque licet tibi referre,
Quod sic prodeat elegantiarum
In lucem ille parens decusque summum;
Quod nec dissimilis sui legetur,
Nec crebris lacer usque quaque plagis,
Quantum nuper erat. Tuus sit iste,

O Budæe, labor, tuumque munus,
Isthaec laus tibi vendicetur omnis. &c.

(c) Die XIII. Augusti.

Excusatio LAZARI.

Quisquis ades, lector studiose voluminis hujus,
Non sit judicii norma severa tui.

Si qua errata liber dederit minus apta le-
genti,

Et male compactis barbara verba notis;
Da veniam, quaeso: non hac vitiosa Soar-
dus

Lazarus emittit Bibliopola tuus.
Sed (quod saepe solet) manus impressoria ab-
errat

Veloci nimium sollicitata motu.

Nemo confidat nimium secundis.

Syllaba mo in motu correpta Epigramma,
aliàs haud malum, dedecorat.

(d) xxv. Junii.

(e) Die IIII. mensis Junii.

(a) XVIII.

comment. JAN. PARRHAS. per ANTONIUM BONNEMERE *impensis* PONTII LE PREUX. (a) Paris. 1511.

Enarrationes (b) Doctorum Virorum in Grammaticos, Oratores, Poetas, Philosophos, Theologos, ac Leges: *ex Officinâ chalcographicâ* ASCENSII. (c) 4.to Paris. 1511.

Orationes, Prælectiones, Præfationes, & quædam mythicæ Historiæ PHILIPPI BEROALDI; item plusculæ ANG. POLITIANI, HERM. BARBARI, & JASONIS MAINI: *in ædibus* Ascensianis & JOANNIS PARVI. (d) 4.to Paris. 1511.

Opusculum PHIL. BEROALDI de Terræmotu & Pestilentia cum annotamentis GALLENII. *In ædibus* Ascensianis. (e) 4.to Paris. 1511.

RODOLPHI AGRICOLÆ *Phrysi* nonnulla Opuscula, solutâ & strictâ oratione: THEODORICUS MARTINUS Alosten. *imprimebat*. (f) 4.to Antverp. 1511.

JOAN. FRANC. PICI *Mirandulani* Principis *Concordiæ*que Comit. Hymni heroici ad Trinit. Christ. & Virgin. cum commentariis luculentissimis ad Jo. THOMAM filium; Ejusd. Sylva & Staurostichon: *apud* MATHIAM SCHURERIUM. (g) fol. Argentor. 1511.

BAR-

(a) XVIII. Decemb.

(b) ANG. POLITIANI, ANT. SABELLICI, PHIL. BEROALDI, DOM. CALDERINI, JO. BAPT. EGNATII, CORN. VITELLII, JACOBI à CRUCE Bononiensis, PII ANTONII BARTOLINI.

(c) Ad Idus August. Venundantur ab Joanne PARVO & Jo. BADIO Ascensio.

(d) Ad Nonas Septembris.

(e) 5. Cal. Decemb.

(f) Prid. Cal. Febr. Regnante MAXIMILIANO. In hoc Codice continentur, Axiarchus PLATONIS Latinè; Epistola de

congressu FREDERIC. Imp. & CAROL. Burgund. D. Epistola de re scholasticâ; de formando studio Tract. ISOCRATIS Pærenes. ad DEMONICUM, Latinè; Oratio in laud. Philosophiæ; Oratio ad INNOCENT. VIII. Carmen de S. JODOCO; ANNA mater; Epiced. in Comit. Sprengelbergens. Hymnus de omnibus Sanctis; Carmina ad JODOC. BESSELIUM & ad CASPAR. Abbat. Epitaph. in PHILIP. Nothum, D. Brabantia; Epigrammata Latina.

(g) Mense Augusto.

(a) Mense

BARTHOLOMEI ZAMBERTI Comœdia Dolotechnæ: *ex ædibus* Schurerianis.

(a) 4.to

ERASMI Moria: *apud* MATH. SCHURER. (b) 4.to

Argentor. 1511.

JOAN. COCLÆI Norici Tetrachordum Mufices: *in Officinâ* JOANNIS WEYSSEMBURGER Sacerdotis 4.to

Nuremb. 1511.

LILII GREGORII ZIRALDI *Ferrariensis* Syntagma de Mufis: MATHIAS SCHURERUS *Artium Doctor impressit, non omiffis accentibus in eis, quæ Græca sunt.* (c) 4.to

Argent. 1511.

PRISCIAN. cum Not. JOAN. DE AINGRE & DANIEL. CAJETANI: *per* LEONARDUM PACHEL. fol.

Mediolan. 1511.

NON. MARCELLUS, FEST. POMPEIUS, VARRO de Ling. Lat. & Analogiâ: *venundantur ab* EGIDIO DE GOURMONT, *impress. in Bellovisu per* JOAN. MARCHANT. fol.

Parif. 1511.

Instituta Artium Probique Catholica; CORNELIÛQUE FRONTONIS de nominum verborumque differentiis; & PHOCÆ de flautili notâ & aspiratione: *imprimebat* HIERONYMUS SONCINUS. (d) fol.

Pisauri. 1511.

CURII LANCILOTI PASII *Ferrariensis* Laureati, institutionis Grammaticæ libri 8. *apud* SCHURERIUM. (e) 4.to

Argentor. 1511.

TIMANNI REMENERI *Guernensis* libellus regiminis & constructionis, sedulâ JOANNIS FINETII *Paulinensis* operâ nuperrimè

recogn-

(a) *Mense* Novembri.

(b) *Mense* August.

(c) *Idib.* August.

(d) XII. Februarii. III. GALEATIO SFOR. gubernante.

(e) GESNER. & SIMLER. *Biblioth.*

(a) *Die*

Tom. II.

Ff

recognitus, omnibus propè mendulis absterfis; cui gerundiorum & supinorum nonnullarumque regularum communium ejusdem FINETII fragmenta præponuntur, annotatiunculis passim in margine additis: *impress. operâ magistri JOHANNIS GAULTHER* Chalcographi ac Bibliopole almæ Universitatis Parisiensis ad signum Sanctæ Genovephæ in vico divi Johannis Belvacensis commorantis. (a) 4.to

Parif. 1511.

Real di Franza con figure novamente stampato. (b) fol.

Venet. 1511.

Psalmi septem Pœnitentiales Hebraicè cum Latinâ Versione JOAN. REUCHLINI. (c) 8.º

Tubing. 1512.

Biblia Latina cum pleno apparatu summariorum, indicis numerique foliorum distinctiōne tersissimè ac nitidissimè impressa: *typis PHILIPPI PIGOUCHE*. (d) fol.

Parif. 1512.

Ead. Emendata per ALBERTUM CASTELLANUM: *apud JAC. SACON*. (e) fol. & 8.º

Lugd. 1512.

Ead. *apud NICOLAUM DE BENE-DICTIS*. (f) 4.to

Lugd. 1512.

Epistolæ & Evangelia totius anni *Hispanicè*

cx

(a) Die xxv. mensis Januarii. Venundantur Parrhisii à magistro Johanne GAULTHERO in claufo Brunelli in interfignio Divæ GENOVEPHES. Huic editioni præfiguntur Jacobi DE ALNETO Vindocinensis presbyteri ad adolescentes consobrinos suos nobiles Jacobum & Joannem DE TAIX Epistola in laudem libri, & ejusdem ad suum magistrum Joannem FINETIUM octastichon; item ipsius FINETII ad suos discipulos Petrum GAUDETUM Rupellensem, Andream DE TURNONE, ac Ludovicum THINOT Boloniensem Epistola data ex Gymnasio nostro Narbonico. Octavo Calendæ Augusti, anno Domini millesimo quin-

gentesimo undecimo. Denique Caroli LE MAIGNEN Lavalensis ad suos discipulos cohortatio, ut hanc Grammaticam legant. Ad calcem libri: *Finitur Syntactice Grammatices Compendium non parvâ quidem industriâ ex Grammaticis magis pluris approbatis à liberalium artium magistro Timanno REMENERO Wermèni. Scholarum regente apud ades Sancti PAULI Monasterii Westfalæ metropolis diligentissimo conquisitum ad eorum profectum, qui hujusce artis verissima admittuntur ebibere fundamenta. Exaratum accuratius Parrhisii.*

(b) A di primo de Octubrio.

(c, d, e, f, g) LONG, Bibliothec. sacr. (a) Ad

ex versione AMBROSII DE MONTESINO.

(g) 1512.

Vetus Editio Ecclesiastæ; OLYMPIODORUS in Ecclesiastem insertâ nova tralatione interprete ZENOBIO ACCIAIOLO *Florentino*; ARISTEAS de LXXII. Legis Hebraicæ interpretatione, interprete MATTHIÂ PALMERIO *Vincentino* : in Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholarum Decretorum.

(a) 8.º Paris. 1512.

ORIGENIS Opera Latine ; Tomis quatuor. fol.

Tom. I. in ædibus Ascensianis. (b) Paris. 1512.

Tom. II. III. IV. in ædibus Ascensianis. (c) Paris. 1512.

ORIGENIS Homiliæ in Genes. Exod. Levit. Numer. Jos. Judic. HIERONYMO interprete : per BERNARDINUM BENALIUM. (d) fol.

Venet. 1512.

Ejusd. Explanatio in Epistol. PAUL. ad Romanos HIERONYMO interprete : per BERNARDINUM BENALIUM. (c) fol.

Venet. 1512.

GREGORII *Niss.* qui fuit frater BASILII magni, Libri 8., de homine, animâ, elementis, viribus animæ, voluntario & involuntario, fato, libero arbitrio & providentiâ. (f);

Item

(a) Ad finem OLYMPIODORI, legium additur Gallicè, — à Jehan M.D.XII. Martii xvi. Ad finem ARISTEÆ XXVI. Martii. M.D.XI. PETIT Libraire Juré de l'Université de Paris & Joffe BADE Imprimeur en ladite Université.

(b) Ad Nonas Maias.

(d) Die ultimo Madii.

(c) Idibus Octobr. à Jacobo MERLINO Theologia Professore collecta, & gravitate, atque impensâ Joannis PARVI & Jodoci BADIO multâque accuratione ejusdem BADIO coimpressa. Quæ omnia — LUDOVICUS XII. — prospiciens — privilegium Bibliopola & Impressori concessit intra triennium &c. Idem Privi-

(e) 16. Septemb.

(f) Imper. Caf. MAXIMILIANO. P.F. Augus. Patri Patria Libertatisque assertoris. Beat. RHENANUS. F.C. Eadem inscriptio legitur in Q. CURTII titulo editi. 1518.

(a) Mensæ

Item GREGOR. Nazianz. in GREGOR. Niss. Oratio ; item BASIL. de differentiâ Usiæ & Hypostasis ; & GREGOR. Nazianz. duæ Epistolæ ad THEMISTIUM ; Latine : ex Officinâ librariâ MATHIÆ SCHURERII Selestenfis artium Doctoris. (a) fol. . Argentor. 1512.

DAMASCENI Theologia quatuor Libris explicata FABRO interprete ; & adjecto CLICHTOVEI ad litteram Commentario elucidata : ex Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum. (b) fol. . Paris. 1512.

JAC. FABRI Stapulensis Comment. in D. PAULI Epistolas : apud HENRICUM STEPHANUM : (c) fol. . Paris. 1512.

HUGONIS DE SANCTO VICTORE Quæstiones in Divi PAULI Epistolas numquam antehac impressæ : in ædibus THEODORICI MARTINI Alostenfis : (d) 4.to . Lovan. 1512.

JOANNIS RUSBÆRI Presbyteri de ornatu spiritualium Virginum libri tres : in Officinâ HENRICI STEPHANI : 4.to . Paris. 1512.

CLICHTOVEI de verâ nobilitate Opusculum : per HENRICUM STEPHANUM artis impressoriæ industrium opificem ex opposito Scholæ Decretorum habitantem. (e) 4.to . Paris. 1512.

Rabi JOSEPH Hyssopæus de Hebraïco in Latinum per JOAN. REUCHLIN. translatus : in ædibus THO. ANSHELMII Badensis. (f) 4.to . Tubing. 1512.

Ritus

(a) Mense Maio.

(b) Hac DAMASCENI cum expositione prima amissio typis absoluta est anno Christi omnium Conditoris & Recloris. M.D.XII. : Nonis Februariis.

(c) SIMLER. Biblioth. „ chartis 145.

(d) Venundatur è regione Scholæ Juris Civilis in ædibus Theodorici MARTINI

Alostenfis, qui & typis tornatiss. excudebat Lovanii decimâ quartâ Calendas Decembres anno à Natali Christiano XII. supra M.CCCCC. regnante Divo MAXIMILIANO electo Romanorum Imperatore semper Augusto.

(e) Septimo Calendas Septembris.

(f) Sexto Calendas Martias.

(a) Epistola

Ritus & celebratio Phasæ Judæorum per
Doctorem THOMAM MURNER ex Hebræo
in Latinum traducta. (a) 4.to

HIPPOCRAT. de præfagiis in mortis acu-
tis : ex Officinâ HENRICI STEPHANI.
(b) 4.to

Parif.

1512.

PAULI ÆGINETÆ precepta salubria
GUILIELMO COPO *Basiliensi* interprete :
ex Officinâ HENRICI STEPHANI. (c) 4.to

Parif.

1512.

Anatomia MUNDINI: *impressa per JA-
COB. DE BURGOFRANCO Bibliopo-
lam sumptibus ALOYSII DE CASTELLO
Comenſis ac BARTHOLOMEI DE MO-
RANDIS Bergomensis Sociorum.* (d) 4.to

Papiæ.

1512.

Artificialis Introductio per modum Epito-
matis in decem libros Ethicorum ARISTO-
TELIS, adjectis commentariis elucidata: per
HENRICUM STEPHANUM *in formulariâ
litterarum arte opificem; venalis in Officinâ librariâ
ejusdem HENRICI è regione Scholæ Decreto-
rum fitâ, cum nonnullis aliis Operibus Philosophiæ
studio non parum accommodis.* (e) fol.

Parif.

1512.

Introductio JACOBI FABRI in Politica
ARISTOTELIS ; & XENOPHONTIS
OEconomicus : ex Officinâ HENRICI STE-

PHA-

(a) Epistola datur 1512.

(b) CHEVILLER. p. 163.] „ Dans
„ l'édition qu'il fit en 1512. in 4. du Trai-
„ té d'HIPPOCRATE *De præfagiis in mor-*
„ *bis acutis*, il imprima la première sylla-
„ be du mot *febris* par un *e*, & par-là il
„ ôtoit la liberté de la rendre brève. Il
„ dit avec esprit, que par une erreur il a-
„ voit choisi la longueur dans la fièvre,
„ que pour se corriger, il y préféreroit la
„ brièveté comme moins dangereuse. Fe-
„ *brem longam sibi Chalcographus delegit*,
„ *tameſi febris correpta ſit minùs periculo-*
„ *ſa.* Cette manière de corriger une fau-

„ te d'impression est plus recevable, que
„ celle dont on se servit pour taire insulte à
„ un celebre Docteur, qu'on appella ex-
„ près *Docte*, & puis on mit un *Errata*
„ pour retracter cette Epithete, en faisant
„ remarquer, que c'étoit une faute, &
„ qu'au lieu de ce mot *docte*, il falloit lire
„ *Docteur*, c'étoit abuser de l'Errata, &
„ en faire une médisance fine & mali-
„ cieuse.

(c) *Decimâ sextâ Aprilis.*

(d) 20. *Octobr.*

(e) *Anno ab incarnatione Domini virtus-*
tum 1512. quintâ Maii.

(a) Pri-

PHANI è regione Scholarum Decretorum. (a)
fol. Paris. 1512.

Meteorologia ARISTOTELIS cum JACOBI FABRI Stapul. paraphrasi, & commentar. JOANNIS COCLÆI Norici: in Officinâ FREDERICI PEYPUSS. (b) 4.to . . . Norinberg. 1512.

APULEII Afin. Aur. cum PHILIP. BERGOLD. comment. expensis LUDOVICI HORNKEN & GOTTFRIDI HITTORPII sociorum, industriâ JOANNIS PHILIPPI. fol. Paris. 1512.

ANTONINI Itinerarium ex recognitione LONGOLII: venale habetur, ubi impressum est, in domo HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum: (c) 12.º . . . Paris. 1512.

Eu-

(a) Pridie Nonas Septembris. Huic Editioni præfixa est hæc Epistola.

VOLGATIUS Pratenfis
JOANNI SOLIDO Cracoviensi Salutem D.

Apud hospitem tuum Henricum STEPHANUM, in cuius officinâ diversor, comperi manu tuâ exscriptam in Politica ARISTOTELIS introductiunculam, insuper & OECONOMICON XENOPHONTIS; illam communi præceptori nostro tribuis; hoc cuidam Raphaëli VOLATERRANO, ut qui ex Græco Latinum fecerit: quod & antea CICERONEM factitasse & COLUMELLA & HIERONYMUS locupletes sunt testes. Illa succinctam & haud inconducibilem continet eruditionem, hoc autem non inamœnam disputationem: neque hætenus nostris visa in lucem prodire. Quare visum est, ut illa publicarem, & primitias nostræ compositionis ad te mitterem: ut vel sic intelligas, neque labores tuos, quos in illis scribundis suscepisti, periisse; neque me frigide in novo opificio, quod Deo opitulante suscepi prosequendum, versari. Caterum si me amabis, ubi D. Martinum TOLNINUM meo nomine salutaveris, eum communicatione libelli participem efficies: ut sicut ipse mei, me sui cognos-

cat non immemorem. Quod autem ad te attinet, vide, ne Rhomanus aër te in aliquo offendant. Serva te nobis mente corporeque incolumem: & de studiis tuis nonnichil nobis alterna. Vale; ex Parisiorum Urbe, duodecimo supra M.D. Pridie Idus Sept.

Ipse eadem hæc Epistola, hæc recusa, habetur in priore hujus Operis apud Henric. STEPHANUM impressione ann. 1508. ne minimo quidem verbo immutato, nisi quod in illâ præcedente variet duarum vocum orthographia [Romanus & nonnichil], sed [Rhomanus & nonnichil] fuit (ut puto) antiquioribus acceptior, & fortè non injuriâ. Præterea datæ Epistolæ annus diversus est, cum tamen mensis dies idem sit. Nam in priore legitur octavo supra M.D. at in utrâque Pridie Idus Sept. Miror equidem anni mutationem; nam tempus, quo data est editoris Epistola aut Præfatio, neque mos neque opus est in repetitis Editionibus mutari; nec enim, si mutaretur, quoties nova sub prælo sudat impressio, posset de primæ emissionis tempore (quod plurimum fit) haberi conjectura.

(b) 3. Id. Novemb.

(c) Annus (1512. 14. Caland. Septb.) indi-

EUSEBII *Cæsariensis* Episcopi Chronicon,
HIERONYMO presbytero interprete, cum
PROSPERI, MATTHÆI PALMERII *Flo-*
rentini, MATTHIÆ PALMERII *Pisani*, &
JOANNIS MULTIVALLIS *Tornacensis* ad-
ditionibus: per HENRICUM STEPHANUM
in formulariâ litterarum arte opificem, illius maxi-
mâ curâ & diligentia, nec non ejusdem & JODO-
CI BADIO in hoc Opere sociorum parvis expensis.
(a) 4.to

Parif.

1512.

Cla-

indicatur in præfixâ Godofridi TORINI
Epistolâ.

(a) In almâ Parisiorum Academia ab
incarnatione Domini cuncta gubernantis mil-
lesimo quingentesimo duodecimo, Idibus verò
Junii. — In initio habemus hoc Epi-
gramma.

JOANNES MULTIVALLIS *Tornacensis*
Director hujus Operis
& in Officinâ recognitor,
Lectoribus Salutem.

Eusebio bona cura fuit describere rerum
Tempora; ne pereant, cudere nostra fuit.
Sed nisi qui fidus mendas aboleret, adesset,
Hic foret exigua commoditate labor.
Quid quoque si desit (quo promptè singula
queras)

Index, perpaucos nonne juvabit opus?
Cumque prius deesset, nobis adjunctus hic Index
Perfacilis, numeris cuncta notata docens.
Si juvat hic noster labor, & placet, haud
aliud quid

Expetii: satis est; id fero, quod volui.

Valete.

Et in fine:

JOANNES MULTIVALLIS
Lectoribus Salutem.

Cum EUSEBIO novum in principio In-
dicem adjecerim, aequum michi visum est,
ut inter hoc Opus in officinâ dirigendum, quod
in anno Christi 1481. finem suum contraxe-
rat, quicquid à tempore illo ad diem usque
emissionis ejus memoriâ posteritatis dignum
audivissem, paucis tanquam pro annotamento

prioribus adjungerem: ut completius esset hoc
Chronicon, & haberent promptius harum re-
rum studiosi consulere Historias, qua materias
easdem diffusius tractabunt. Ergo qui hæc legent,
boni consulant, & laboribus nostris non de-
tractent. Valete.

MICHAËLIS PONTANI
in præfens Opus Decaslichos.

Quos lubet Annales & tersos volvere Libros,
Aut quos exiguo magna parare juvat;
Aditus faciles: votis maiora rependet
Eusebius; veras en dabit historias:
Gestaque discretos describet fidus in annos,
Sub quâvis gelidi parte peracta poli.
Hic legere est brevibus, quæ mille Volumina
tangunt,
Atque exempla, quibus vita regenda venit.
Ergo age, limatos, lector studiose, libellos
Perlege: perlectis commoda multa feres.

Errata nonnullis in locis ex EUSEBIO
deprehensa, & in Officinâ sedulo recognita.
&c. Hac superius annotata compluribus in
locis castigata invenies; & ubi primum de-
prehensa fuerant, in ipsâ Officinâ ad limam
reducta. Siqua verò alia mendosa occurre-
rint ex litterarum adjectione, omissione,
præpostero situ aut permutatione contracta, ea
facile quisque suo ingenio deprehendet; neque
quis ex ipsis unquam à rectâ sententiâ aber-
randi trahet occasionem. Hinc licet æsti-
mare maximam in correctione Officinæ
curam.

Non possum (res præsertim Typogra-
phicas scribens) præterire, quod in *Mat-*
thiæ PALMERII Pisani ad EUSEBII
Chro-

Clarissimi HYGIIII Poeticon Astronomi-
con Opus, cum planetis & variis signis histo-
riatis : *impressum per MELCHIOREM SES-*
SA. (a) 4.to

Venet. 1512.

POLYDORI VERGILII *Urbina* de In-
ventoribus rerum libri tres ; M. ANTONII
SABELLICI de artium inventoribus ad HIE-
RONYMUM BASSUM *Forojuliensis* provin-
ciæ Quæstorem Carmen ; ex secundâ recogni-
tione : in *Officinâ* MATHIÆ SCHURERII
Selestenfis *Art. Doct.* (b) 4.to

Argentor. 1512.

LEONIS BAPTISTÆ ALBERTI *Flo-*
rentini libri decem de re ædificatoriâ : in *Sole*
aureo vici Divi Jacobi, operâ BERTHOLDI
REMBOLT & LUDOVICI HORNKEN in
eodem vico ad intersignium trium Coronarum è re-
gione divi Benedicti commorantium : (c) 4.to

Parif. 1512.

STRABONIS Geographia Latinè interpre-
te GREGORIO Tifernate & GUARINO *Ve-*
ronense ; Characterè Gothico : per EGIDIUM
GOURMONT. fol.

Parif. 1512.

Antiquitatum variarum volumina XVII :
operâ Ascensianâ. (d) fol.

Parif. 1512.

EUTROPIUS & PAULUS Diaconus cum
marginalibus Annotationibus NICOLAI
MAILLARDI *Rothomagensis* : apud GAL-
LIOTUM DU PRE' typis EGIDII GOUR-
MONT. fol.

Parif. 1512.

Historia

Chronicon additione memoratur anno
1457. Quantum litterarum studiosi Ger-
manis debeant, nullo satis dicendi genere
exprimi posset. Namque à Joanne GUTEM-
BERG Zumjungen Equiti Maguntiaë Rhe-
ni solerti ingenio librorum imprimendorum
ratio 1440. inventa, hoc tempore in omnes
ferè orbis partes propagatur ; quâ omnis an-
tiquitas parvo ære comparata posterioribus in-
finitis voluminibus legitur. Maximi profec-

tò momenti est apud me, uti & apud om-
nes sanos lectores, Historici de temporibus
suis (lege folio 153. illius Chronici) scri-
bentis autoritas. PALMERII illius *Pisa-*
ni Opusculum anno 1481. finitur,

(a) Die xv. mensis Septemb.

(b) Mense Junio regnante Cæs. MAXI-
MILIANO P. F. Aug.

(c) xxiii. Augusti.

(d) Ad 15. Calend. Feb.

(a) Anno

Historia DARETIS Phrygii de excidio
Trojæ, cum figuris ligneis: impress. per
JOANNEM VIRIDIMONTANUM. WITTENBUR-
(a) 4.to GIL. 1512.

CAII CRISPI SALUSTII Opera cum
plusculis additamentis: (b) 8.º Paris.

SUE-

(a) Anno 1512. apud Augustinianos.

(b) Hæc editio in principio & fine ha-
bet Dionysii ROCE Insigne typographicum:
excusa characteribus Italicis exilibus, &
Gulielmi LE ROUGE, qui pro Dionysio
ROCE imprimebat, propriis. Nulla tem-
poris nota adjicitur, præterquam in Epis-
tolâ præfixâ.

JODOCUS BADIUS ASCENSIVS clarissi-
mo Viro & inter Cives Gandavenses Pri-
mario EGIDIO DE QUERNOLIGNO
Salutem.

Cogitanti mihi sæpe, quonam munusculo
te donare possem, occurrit tandem Caius
Crispus SALUSTIVS: qui, cum brevitatis
& veritatis sit diligentissimus amator, visus
est mihi se velle in brevissimum codicem veluti
pro enchiridio habendum comprimi: quam
rem, quia tibi placitum confidebam (es e-
nim singularis breviorum characterum ama-
tor) lubens suscepi &c. Ex Officinâ nostrâ
litterariâ apud Parrhisios rursus ad Kalen.
Septemb. anni M.D.XII. In fine additur
hæc Allocutio. Habetis, Latialis eloquii ti-
rones, Crispum SALUSTIVM diligenti ac-
curatione excussum. In quo quæ multa in-
versa, multa manca, multa supervacanea
& Impressorum & Scriptorum incuriâ legeban-
tur, suo nitore priscaque illi antiquitati (Co-
dice Aldino duce, quem secuti sumus) resti-
tuta. Insunt præterea ejusdem in CICERO-
NEM, CICERONIS in eum: CICERO-
NIS item in CATILINAM Invektivæ quin-
que, & CATILINÆ ad CICERONEM
responsivæ duæ: item PORTII LATRONIS
in eundem CATILINAM Declamatio: cum
illarum virorum doctorum Orationum, etsi
non eo ordine, quo in Parisino illo vulgari
legebantur (quoniam Aldinum codicem secuti

sumus) appositione. Quem inter legendum
si elementorum inversio, vel transmutatio,
seu diphthongorum non debita observatio,
modicum vos læserit, amicâ manu castigat:
Supereft, ut boni consulatis.

Anno 1512. SALLUSTII editionem,
enchiridii formâ, à BADIO prodiiisse satis
probat ipsius Epistola suprà allata; eodem
forfan characterè, quo JUVENALIS &
PERSIVS hoc etiam anno ab eo impressi
sunt, excusam. Constat præterea ex vo-
ce rursus, quæ in illâ Epistolâ legitur, il-
lam Badianam SALLUSTII emissionem
fuisse secundariam. An verò ista, quam
Gulielmus LE ROUGE pro ROCE cla-
boravit, hoc quoque anno fuerit publicata,
dubitandi adhuc relictus est locus. Idem
tamen Gulielmus LE ROUGE expensis
ejusdem Dionysii ROCE, eadem typorum
figurâ sed formâ majore, LUCANVM (de
quo postea) anno M.D.XII. excudit. Hic
lubet inferere librum, iisdem (quo iste
SALUSTIVS) typis Italicis exilibus &
Gulielmo LE ROUGE soli tunc usurpatis
excusum, nullo etiam temporis indicio no-
tatum, in 8. Cujus sic se habet titulus,
rubricâ variegatus, ad Gulielmi LE ROU-
CE cognomen forsan alludendi gratiâ.

„ M. PLAUTI Comici clariss. Comœ-
„ diæ luculentissimæ & facetissimæ, ac-
„ curatissimè nuper recognitæ à disertissi-
„ mo viro SYMONE CHARPENTARIO,
„ ac penè infinitis mendis tersæ: nunquam
„ antea cis Alpes impressæ. Cum ejus-
„ dem familiaribus in unamquamque Fa-
„ bulam argumentis, nominumque Ety-
„ mologiis. Jam apud Parrhisios ipsius
„ Charpentarii curâ in lucem editæ sunt,
„ duasque in partes distinctæ: in primâ
„ decem priores, in secundâ reliquæ de-
„ cem continentur. Vaneunt viâ Ja-
„ cobâ

„ cobat apud Dionysium ROCE sub divi
„ MARTINI signo.

In utriusque partis & initio & fine affixum est Dionysii ROCE typographicum Insigne, cum lemmate, A LAVANTVRE TOVT VIENT A POINT QVI PEVT ATENDRE. DENIS ROCE. Plautina hujus Editionis primæ parti hæc præmittitur Epistola.

SYMON CHARPENTARIUS Parrhisiensis.
P. FAUSTO ANDRELINO Foroliviensi
Poetæ laureato, regio necnon regineo,
clarissimoque Oratori felicitatem.

POMPONIUS LÆTUS in eâ, quæ est ad Augustinum MAPHÆUM. Epistolâ refert Marcum VALERIUM PROBUM aliquando animadvertisse veteres negligi, & ob id contracta multa Exemplaria emendare, distinguere, & annotare curavisse; seque ejus viri exemplo id ipsum aliquâ ex parte conatum fuisse confitetur. Id quod cum ipse legissem, utriusque, tum M. PROBI VALERII, tum POMPONII LÆTI vestigia inspectari cupiens itidem perficere institui. — In tantâ librorum varietate ac multitudine die quâdam inter versandum nonnullos vetustos penitusque pulverulentos Codices (quos apud me habens a diuturno tempore non versaveram) forte fortuna * Comœdia Plautinæ antiquo charactere impressa & quasi vetustate ipsâ percunctes in manus inciderunt. — Sed proh dolor! bona illa antiquitas jam depravata est, jam periit prorsus illius genuina lectura; ut non mirum, si veterum, præcipuè Poëtarum, lectio sit nobis ærumnosa; quippe ea viget tempestas, quâ sit facilius quid novum adere quàm aditum (saltem ab antiquis) faciei pristina restituere. Si causam reges, proba ac vera antiquitatis penuriam tibi objiciam. Addam præterea optimorum Codicum depravationem ad nostra usque tempora continuè in dies magis atque magis incuriâ quâdam pullulasse, ut jam vix emendatum reperias ex tot millibus unum. Aurî (credo) sacra fames hujusce rei est causa potissima: lucrôque (ut non minus verè quàm eleganter protulit ipse POMPONIUS) potius quàm emendationi consulitur. Itaque

pro ejusdem sententiâ ipsa librorum impressio potius ad Romana Lingua exitium quàm utilitatem excogitata atque inventa videtur. Cujus quidem asripulator nedum testis essem amplissimus; quia decem mensibus cum Plautinas Comœdias (quæ jam tot virorum etiam eruditorum manibus pertractata sunt) versarem, contractis multis Exemplaribus, inveni sanè multa esse addita, mutila, contortuplicata, dissonaque, plurima adulterina & præpostere commutata. Romani eloquii patris me coepit misereri: summôque ac diuturno labore illustrium virorum (qui huic Operi emendando egregiam navarant operam) recognitiones copulans, futilibus rejectis melioribusque receptis, id ipsum Opus studiosis Lectoribus emendatum curavi restituui. Quantum autem laboris sumpserim, quantum in eâ re sudaverim, testes erunt antiqui Codices, si præsertim, qui tum Mediolani, tum Venetiis, his modò elapsis annis, impressi fuere: quos eò à nostris discrepare noscet candidus lector, quò unius astri lumen à Solis splendore discrepat. — Tu sanè mihi inter primarios viros is visus es, cui eas lucubratiunculas dedicare esset necessarium. Apud te Poëtarum nomen plurimum habet auctoritatis, cum ipse sis eorum ex numero, qui vivunt, eruditissimus Poëta. Hinc testes lectura tum regie tum regineæ, quas non sinè optimâ mercede perficis. Hinc Opera permulta poetica tuo splendidissimo Marte fabricata. — Si quid autem in his minùs rectè emendatum repereris, aut fortè incuriâ aut inadvertentiâ quâdam omissum, aut ignoscas nostræ parvitati, aut calamo ne parcas oro. &c. Ad primæ partis calcem additur Antonii DESTOUTEVILLE ad Johannem CHARPENTARIUM Vicecomitem de Novo castro elegiacum Carmen; in quo hi versus:

- „ Parrhisius Symon carie & squallore re-
„ motis
„ Hunc senio æternum jussit habere
„ decus:
„ Qui tibi sanguineo & fraterno junctus a-
„ more
„ Plautinos voluit reddere forte sales.

Deinde subsequitur Pauli CANALIS patri-

* Vox impresso dat locum conjectiendi illum FLAUTI Codicem fuisse non manuscriptum sed aliquem ex antiquis exculis. FLAUTI prima (quam scio) impressio fuit Venetiis per JOHANNEM de Colonia & VINDELEUM de Spirâ 1472. fol.

SUETONII Cæsares cum PHILIP. BEROALDI Commentationibus & paraphrasticâ M. ANT. SABELLICI interpretatione ; ac PHILIPPI BEROALDI Vitâ per BARTOLOMÆUM BLANCHINUM Bononiensem conditâ ad CAMILLUM PALÆOTTUM: *Venundantur sub Interfignio trium Coronarum fœlicis Coloniae Agrippinae in vico divi Jacobi ; impress. operâ cum primis honesti viri Magistri JOANNIS PHILIPPI, ære verò nec non im-*

penfis

patritii Veneti ad PLAUTUM Carmen choriambicum Asclepiadeum.

- „ Vates Ausonidon eloquii pater ,
- „ Quo se Pierides pollicitæ Deæ
- „ Uti, contigerit si Italicè loqui ;
- „ Quis te à barbarici carceris asserit
- „ Squallore & Geticâ compede liberat ?
- „ Nam prodis nitidus, qui fueras modò
- „ Squallens, horridulus, rusticus, & lacer.

„ PLAUTUS respondet.

- „ Omnes è facie clarior abstulit
- „ Symon hic maculas, orâque reddidit
- „ Mî doctis nitida & compta laboribus ;
- „ Ut, cùm me aspicio, jam videar mihi
- „ Talis, qualis eram, pulpita scenico
- „ Cùm risu quaterem, mēque Quiritium
- „ Laudaret pedibus turba strepentibus.

„ DOMINICI PALLADII SORANI
„ Distichon.

- „ Venit Apollineo fœlix sub sydere Plautus,
- „ Qui quondam tenebris semisepultus
- „ erat.

In initio secundæ Partis hæc habetur Epistola :

EGIDIUS DELPHUS GUILLIELMO COPO Basileiensi Medicorum eruditissimo Salutem plurimam dicit. — Hunc suavissimum Poëtam emendare studuit alumnus tuus Symon CHARPENTARIUS —

cujus & ego ingenio atque labore non parum reficior celerem profectum demiratus. Datum Parrhisiis quarto Idus Maias.

Ad calcem : Finis Plautinarum Comædiarum emendatarum per clarissimum virum artium Doctorem Simonem CHARPENTARIUM Parrhisiensem.

DIONYSIUS ROCIUS Bibliopola
ad Lectores.

Qua verò prius erant corruptæ penitus ac inemendatæ nec cis Alpes impressæ ; eas Symon CHARPENTARIUS in lucem hic apud nos educi primus curavit, & semel atque iterum correxit : faciens fidem ex doctissimorum virorum hujus sæculi luminum, Hermolai BARBARI, Joannis Baptistæ PII, Petri VALLÆ Placentini, Bernardi SARACENI, MERULÆ, POLITIANI, & BEROALDI emendationibus recollectis. Adde, quòd & multa ex VARRONIS, FESTI POMPEII, NONII MARCELLI, DIOMEDIS, VELII LONGI & PRISCIANI [hic aliquid omisit Typographi incuria] restituit ; & quicquid novitii Interpretes observavere. — Nunc verè nuper ejusdem industriâ & diligentia nostrisque impensis easdem Plautinas Comædias Italico charactere imprimi apud Guilelmum LE ROUGE nobis persuasit &c. Hanc PLAUTI editionem Parisiensem SIMONIS CARPENTARIJ Albertus FABRICIUS in Bibliothec. Latin. (pag. 9.) & ejusd. Supplement. (pag. 4.) anno 1513. prodiisse notat ; additque, in eâ primum editum Supplementum Aululariæ, quod deinde GRYPHIUS MEURSIUSQUE

penfis integerrimorum Bibliopolarum LUDOVICI
HORNKEN & GODEFRIDI HITTOR-
PII: (a) fol.

Parif.

1512.

VALE-

stiusque vulgaverunt. In illo (quod con-
fului) Exemplari nullam quivi anni notam
reperire. Ibi legitur illud *Aulularia* Sup-
plementum à nunquam hinc feres à me
usque ad avis occinat. Quod cum alio unà
complemento à Codro URCEO addito
vulgavit ante GRYPHIUM Robertus STE-
PHANUS anno 1530.

(a) Huic Editioni curandæ præfuit
Joannes KIERHERUS Sletstatinus, uti
constat ex ipsius Epistolâ ad Leutholdum
DE SALA, & brevi ad Lectorem alloquio
(quod ad Libri calcem rejicitur) & nomi-
nis initialibus litteris monitioni (quam Bi-
bliopola titulo inferuit) subscriptis.

BIBLIOPOLA CANDIDO LECTORI.

Facturus certè pretium operæ, candidissime
Lector, si nullas præter hasce in SUE-
TONIUM commentationes, ad amissum exactâ-
que diligentia excusas emeris. Tantâ enim
curâ castigationeque alias hætenus impressas
vel albis quadrigis præcedunt, ut etiam Mo-
mo satisfacere possent. Quod si ipse tu operi
nostro album (ut dicunt) calculum adjeceris,
non secus, ac ego dixi, esse haud dubie affir-
maveris. Quocirca si admonitioni nostra
purgatas præbueris aures, neque siveris me
Hylam inclamitare; hortaberis profecto me
tanquam Lydum in planitiem ad pleraque
alia studiosa juventuti non parum utilia
coimprimenda. Sed ne extra oleas ferar, as-
sem para: lataberis. Neque pati velis hoc,
quicquid est, operis tanquam Sardum foro
supereffe. Vale. I. K. Et ad finem:

I. K. LECTORI BENEVOLO S.

Pervenerunt jam non malâ avi ad umbili-
cum illæ duorum clarissimorum virorum com-

mentationes: quæ tantâ emendatione, tantâ
industria novissimè in lucem prædierunt, ut
nihil vel parum sit, in quo labor noster culpa
obnoxius esse possit. Est tamen nonnihil ali-
quando hallucinatum; in Grecis potissimum
(ex paraphrasi M. Antonii SABELLICI)
cum ob Exemplaris mendosissimam corruptio-
nem, tum etiam Græcorum (quos sæpiusculè
citavit) Authorum inopiâ. Quod facillè
(1) resarcient, qui hæc, quæ nobis defuere,
indepti fuerint. Cetera omnia munda, ex-
cussa, polita, & ad unguem facta ipse, vel
si nolis, confiteberis. Mirè enim hæc nova
Editio alias omnes hætenus impressas longo
relinquit intervallo &c. Et ante Indicem:
Accipe & hunc, Lector candide, Indicem
dictionum selectiorum, tanquam scopum
certissimum: ad quem inquirendi animi pro-
positum certissimè fixeris. Verùm quia nobis
idem usu venire potuit, quod & ceteris, qui
in hoc genere laborem suum impenderunt, sa-
picule accidit (Quis enim Lynceus adeò sem-
perque tam acutum videris?) spero tamen
nobis hanc veniam, quam & plusculi licet
vix æquiore jure consecuti sunt, non incom-
modè dari posse &c.

Phil. BEROALDUS (uti in ejus Vitâ
per BLANCHINUM conditâ legitur) natus
est Bononiæ, 7. Id. Nov. 1453. Scripsit
annotationes (2) in PLINIUM, cum pu-
blicè profiteretur Parmæ, vixdum expleto
ætatis suæ undevigesimo anno. Posthæc SER-
VII correctiones: in PROPERTIUM com-
mentaria cum centum annotationibus: item
Orationes quasdam dispersim habitas in jus-
tum Volumen redegit. Scripsit itidem (3) com-
mentaria in SUETONIUM, (4) Tuscula-
nas Quæstiones. Posthæc sextum & qua-
dragesimum annum gerens (5) commentaria

in

(1) Consulat Lector Parisinam SUETONII Editionem 1610. in fol.

(2) Vix tres paginas implentes (FABRIC. Biblioth. Lat. p. 405.) impressæ. Parma apud CORAL-
LUM 1476. fol.

(3) Impressæ. Venet. apud Barthol. DE ZANIS 1500. fol.

(4) Impressæ. Venet. apud Barthol. DE ZANIS 1499. fol.

(5) Impressæ. Bonon. apud Benedikt. HECTOR. 1500. fol.

(6) Ci-

VALERIUS MAXIMUS; Exempla quatuor & viginti nuper inventa ante Caput de Ominibus. (a) 8°.

Lugd. 1512.

VALER. MAXIM. apud domum Impressorum commorantium in vico Sancti HILARII de la Celle. (d) 4.to

Pictav. 1512.

GUIDONIS DE COLUMNIS Messanensis

His-

in Asinum Aureum componere instituit, absolvitque. Scripsit quoque (6) annotationes in Philippicas, quas Benedicti HECTORIS nomine mihi (scil. BLANCHINO) dedicavit. In (7) COLUMELLAM annotationes complurimas edidit. Composuit & varia eruditionis aliquot Opuscula &c. Poëticam vix attigit. In hendecasyllabis multum gloria meruit. Quosdam prateritos errores postremis scriptis suis damnavit. Litteris verò Græcis leviori studio operam dedit &c. Maligno febris ardore implicitus decessit XVI. Kal. Aug. annum agens ætatis quinquagesimum primum superque menses octo ac dies novem [anno Christi (8) 1504.] relicto impubere adhuc filio Vincentio & uxore Camillâ, unâ cum duobus fratribus Antonio natu majore ac Joanne Architecto Postumo. BEROALDI Vitam sequuntur nonnulla Johannis Baptista PII, UGERII Pontremulensis, Dominici FUSCI Ariminensis, & Vigili PORTI Mutinensis Carmina, cum hâc Joannis KIERHERI scazonte in hujus Suetoniana Editionis laudem.

„ Si rite tu sententiam feras: ergo
„ Bis sex, benigne, Cæsares ama, Lector.

(a) ALDUS RO. CUSPINIANO Germano S. — Quatuor & viginti Exempla, quæ omnibus in Italiâ VALERII MAX. Exemplaribus tam impressis quàm manuscryptis deerant, ad me perhumanissimè miseris — Significaveris te vidisse in Viennâ, cum studia humanitatis publicè inibi profitereris, VALERIUM antiquissimum, in cujus principio quadam nunquam antè à te visa — Habemus alios plurimos benefactores, ex quibus unus ab extremo nuper orbe daturum se mihi DONATUM integrum in Æneidem totumque SERVIUM; & PROBI Grammatici antiquissimos libros & alia quadam, quæ non habentur.

(b) Die vicesimâ nonâ Maii. Quinam hi Impressores fuerint, scitur ex Insignibus typographicis; quæ sunt tria Lilia, bini Boves, & hæc nomina JEAN BUYER. GUILL. BOUCHER. I. B. Aliquando Insignia cingebantur hâc dicto metrico circumcunte: En la parfin de l'œuvre louer Dieu Chacun de nous doit pour avoir sa grace. A L V Y D O C Q S P O U R C E Q ' L L U X A Pleu No^d donner tems de ce faire & espace. Ut legitur apud KAROLI Magni Francorum Regis gesta describens: Opus egregium: operâ Magistrorum JOANNIS BOVERI & GUILLERMI BOUCHER accuratissimè castigatum & à mendis scriptorum priorisque impressionis vigili cum diligentia relevatum. 4. finè anno.

(a) Bi-

„ Bis sex, benigne, Cæsares ama, lector;
„ Opus beatum ex omni parte perfectum
„ Interprete hâc gemino nitet magis bellè;
„ Dein bellulis (ut vix prius) typis prodit;
„ Locis adauctum mille & ampliùs:
„ monstrat

„ Præfixa paginæ quod stellula elucens.
„ Hæc præter historias scitu nec indignas
„ Habes, & dictionum flosculis plenam
„ Sylvam: quod ipse Copiæ voces cornu,

(6) CICER. Orationes à BEROALDO recognitæ prodierunt per Benedict. HECTOR. fol. 1499.

(7) Authores rei rusticæ cum excriptionibus BEROALDI prodierunt Bonon. per Benedict. HECTOR. fol. 1494.

(8) Itaque falsum est, quod in Bibliothec. SIMLER. legitur, cum claruisse anno 1510.

Historia destructionis *Trojæ Hispanicè* versa à
PETRO NUÑEZ DELGADO. (a) fol. Toleti. 1512.

PLATYN. de Vitis Pontificum Opus : *impressum à GILBERTO DE VILLIERS*
Borbonnio, *impensis honestissimi VINCENTII*
DE PORTHONARIIS & CONSTANTINI
FRADIN. (b) 8.º Lugdun. 1512.

DIONYSII AFRI Periegesis Græcè cum
Latinâ RHEMNII interpretatione & CÆLII
CALCAGNINI annotationibus: JOANNES
MACIOCHUS BONDENUS *imprimebat*.
(c) 4.to Ferrariæ. 1512.

C. JUL. SOLINUS de situ Orbis & mira-
bilibus; VIB. SEQUEST. de fluminibus,
montibus, lacubus & gentibus; Provinciarum
totius Orbis nomina: *impress. ab HIERONY-*
MO SONCINO: (d) fol. Pisauri. 1512.

QUINTILIAN. Institut. cum castigationi-
bus RAPHAËLIS REGII: *impensis GEOR-*
GII DE RUSCONIBUS. (e) fol. Venet. 1512.

LUCRETIVS: *sumptibus PHILIPPI*
GIUNTÆ: (f) 8.º Florent. 1512.

HORATII Opera cum quatuor commen-
tariis PORPHYRIONIS, ACRONIS,
LANDINI, & MANCINELLI: *impress.*
per LUDOVICUM DE BEBULCO:
(g) fol. Mediol. 1512.

OVID. Heroid. & in Ibin, cum comment.
diversorum: *per JOANNEM TACUINUM*

DE

(a) *Biblioth. Sicul.* Tom. I. pag. 267.

(b) *XXII. mensis* Februarii. Ludun.

(c) *Die XVIII.* Decemb.

(d) *Ultimo* Januarii.

(e) *FAERIC. Supplem. Biblioth. Lat.*

(f) *Mense* Martio.

(g) *Die XXVI.* Augusti. In primâ Libri

paginâ affigitur Insigne, Cor scilicet, cum
symbolico monogrammo ex Typographi
nominis litteris conflato. Exhibentur etiam
icones quinque ligneæ & rudes, Poetæ in
medio, ipsiusque enarratorum. Sub LAN-
DINI icone leguntur hæc verba: *AM-*
BROSIO DA CAMPO.

(a) *XIII.*

DE TRIDINO: (a) fol. . . . Venet. 1512.

LUCANUS cum notulis & sententiarum expositione : per GUILIELMUM LE ROUGE eximium Calcographum, expensis verò DIONISII ROCE Academiæ Parisiorum Bibliopolæ jurati in vico Sancti Jacobi sub divi Martini effigie com-morantis. (b) 8.º . . . Paris. 1512.

JUVENALIS Satyræ ab JO. BADIO ASENSIO cum marginalibus adnotamentis & argumentis Mancinellæ coimpressæ : in ædi-bus Afsensianis. (c) 8.º . . . Paris. 1512.

SILII ITALICI Libri decem & septem cum huberrimis PETRI MARSI commenta-riis ad amussim emuncti nusquam citra Alpes impressi: ex ædibus NICOLAI DE PRATIS, impensis verò honestissimorum virorum PONCII PROBI & FRANCISCI REGNAULT Bi-bliopolarum: (d) fol. . . . Paris. 1512.

C. VALERII FLACCI Setini Balbi Ar-gonauticon : impressum communibus JODOCI BADIO ASCENSII & JOHANNIS PARVI

expen-

(a) XIII. Maii.

(b) Calendis Aprilibus. Editio hæc elab-orata est eodem illo singulari charactere , quo SALLUSTIUS paulo antea memo-ratus.

(c) Ad x. Calendas Augusti. Eodem characteris genere, quo HORATIUS ann. 1505: Romano & satis nitido. Ibi au-tem Ciphrae foliorum neglectæ, hic adno-tatæ sunt litteris numeralibus; FO: I: II: III: IIII: V. &c. Hic libet inserere Li-brum sequentem, anni quidem notâ ca-rentem, sed eâdem typorum & moduli formâ excusum: titulo autem rubricis in-signito. P. OVIDII NASONII Metamorphoseos Libri quindecim, jucundissimo charactere impressi, unâ cum JO. BADIO ASENSII Epitomatis nec non cum ejus-dem Poetæ Vitâ ex ipsius libris per ALDUM M. R. collectâ: Venundatur Parrisiis in

vico Sancti Jacobi sub intersignio Lili aurei. IEHAN PETIT. cum hoc BADIO Hexasticho.

JODOCUS BADIUS ASCENSIVS
JODOCO HALLERO
nobili erudito & bene morato adolescenti.

Haller in Aonios qui transformatus olores
Fingis Apollineâ dexteritate melos;
Suscipe mutata ter quinque Volumina formæ,
Docti & suaviloqui scripta diserta viri.
Suscipe: nec grave sit nodosa enigmata legum
Interdum lepidis posthabuisse jociis.

(d) XI. Calendas Maii. Veneunt ab honestissimo Bibliopolâ PONCIO PROBO viâ divi Jacobi è regione Mathurinorum ad Lupi quadrupedis intersignium PONSET LE PREUX.

(2) L

expensis in prælo Cæsareo. (a) 4.to Parif. 1512.

BARTHOLOMEI *Coloniensis* Dialogus Mythologicus: in ædibus THOMÆ ANSHELMI Badensis: (b) 4.to Tubing. 1512.

LILII GREGORII ZIRALDI *Ferrariensis* Syntagma de Musis: MATTHIAS SCHURERIUS *impressit non omiffis accentibus in eis, quæ Græca sunt.* (c) 4.to Argent. 1512.

ADRIANI Cardinalis S. *Chrysogoni* venatio: in ædibus MATHIÆ SCHURERI: (d) 4.to Argent. 1512.

GUILLERMI DE MARA utriusque censure Doctoris ac *Constantiensis* Ecclesiæ Theaurarii ac Canonici de tribus fugiendis, ventre, plumâ, & Venere, libelli tres: *venale habetur in Officinâ librariâ* HENRICI STEPHANI *è regione Scholarum Decretorum* (c) 4.to Parif. 1512.

Lexic. Græco-Latin. operâ HIERONYMI ALEANDRI: *industriâ & impendio proborum virorum* ÆGIDII GOURMONTII & MATHÆI BOLSECI *Bibliopolarum Parisiensium.* (f) fol. Parif. 1512.

CONSTANT. LASCAR. Grammatica; CEBETIS Tabula; de litteris Græcis ac diphthongis; abbreviationes; Orat. Dominic. &

Salu-

(a) I. P. IEHAN PETIT. *Anno Domini M. CCCCC. duodecimo. Nonis Januarii.*

GERVASII AMENI *Drucensis* de aureo JOANNIS PARVI Lilio *Tetrastichon.*

Lilium ab athereis demissum sedibus olim Gallica cœlesti regna beavit ope. Aurea nunc etiam fœlici hac sydere nata Lilia Gymnasium Parisiense beant.

(b) *Menfe Octobri. sub illustri Principe*

UDALRICO *Wirtenbergenfi.*

(c) *Menfe Julio: regnante Imp. Cæs. MAXIMILIANO pio fœlici Aug.*

(d) *Menfe Augusto.*

(e) CHEVILLER. p. 323: *annum indicat, quo illud, quod vidi, exemplar destituitur. Hoc Opusculum Author dicavit HADRIANO GOUFFIER titulo Sanctorum Marcellini & Petri Presbytero Cardinali atque Ecclesiæ Constantiensis Episcopo.*

(f) *Ad Eidus Decembres.*

(a) *Men-*

Salutat. ad B. Virgin. Symbol. Apostol. Initium JOAN. Evang. PYTHAGOR. PHOCYL. JOAN. & CORINTH. de Dialcct. omnia Græcè & Latinè; Introductio perbrevis ad Heb. Ling. apud ALDUM. (a) 4.to

Venet. 1512.

CHRYSOLORÆ Erotemata Græcè : apud ALDUM. (b) 8.º

Venet. 1512.

URBANI Grammatica Græca : impressa diligentia JOANNIS DE TRIDINO aliàs TACUINO. (c) 4.to

Venet. 1512.

DOMINICI NANI MIRABELLII civis Albensis Polyanthea : apud ADAM PETRI. (d) fol.

Basil. 1512.

Biblia Lat. cum Concordantiis V. & N. Testamenti ac diversitatibus textuum in margine positis per ALB. CASTELLANUM Ord. Prædic. studiosissimè revisa, correctæ & emendata : per JACOBUM SACHON expensis ANTONII KOBURGER. (e) fol. & (f)

Lugd. 1513.
Norimberg. 1513.

Psalmi & Canticum Canticorum Æthiopice, studio JOANNIS POTKEN cum ejus præfatione Latinâ. (g) 4.to

Romæ. 1513.

Psalterium Germanicum. (h) 4.to

METIS. 1513.

Psalterium Quincuplex ad secundam & castigationem emissionem : ex chalcotypâ HENRICI STEPHANI Officinâ è regione Scholarum Decretorum. (i) fol.

Parif. 1513.

ORI-

(a) Mense Octobri.

(b) FAERIC. Bibliothec. Gr. Vol. VII. P. 39.

(c) xx. Augusti : regnante inclyto Duce LEONARDO LAUREDANO.

(d) GESNER. & SIMLER. Biblioth.

(e) LONG, Biblioth. Sacr.

(f) Eadem forsân ac Lugdunensis Editio. LONG, Biblioth. Sacr.

(g) De hac Editione fulè antea actum est.

(h) LONG, Biblioth. Sacr.

(i) Idibus Juniis.

Tom. II.

Hh

(a) ix.

ORIGEN. Homil. in Job. Cantic. Esai. Jerem. Ezech. Matth. Luc. Johan. HIERONYMO & HILARIO interpretibus: per LAZARUM DE SOARDIS. (a) fol. . . .

Venet. 1513.

S.^a HIERONYMI Epistolæ in tres partes tributæ: per magistrum NICOLAUM DE BENEDICTIS. fol. . . .

Lugdun. 1513.

PAULINA (PAULI de Middelburgo Episcopi Forosempronienſis) de rectâ Paschæ celebratione, & de die passionis Domini nostri JESU CHRISTI, duabus partibus: impress. per spectabilem virum OCTAVIANUM PETRUTIIUM civem Forosempronienſem impressoriae artis peritissimum. (b) fol. . . .

FOROSEMPRONII. 1513.

Liber trium Virorum [scil. HERMÆ, UGUETINI, & F. ROBERTI,] & trium spiritualium Virginum [scil. HILDEGARDIS, ELIZABETH, MECHTILDIS] editore FABRO Stapulensi, VOLGATIO Prætenſi in Officinâ recognitore: ex Officinâ HENRICI STEPHANI Chalcographi è regione Scholæ Decretorum. (c) fol. . . .

Parif. 1513.

JUDO-

(a) ix. Maii. cum privilegio Pont. Max. & Venet. Senat.

Emendare velis: nam non me Lazarus istis Confecit mendis Bibliopola tuus.

Hæc quoque, quæ legimus, divina volumina fulgent

Sed turbata magis pressoris inertia, quando Sera dedit lassas artibus hora manus.

Pressa sub archetypis, Lazare magne, tuis.

(b) Die octavâ Juliæ.

Pro quibus atherci clavem qui gestat Olympi, Julius insignis stemmate Pontifico,

(c) Anno Mil. CCCCC. XIII. sexto Nonas Junias. Is qui, qui huic devoto pioque Operi emittendo quomodocunque invigilarunt, prosint apud Deum pia preces legentium. Qui autem hoc Opus impressit, partim ære proprio, partim verò socii JOANNIS BRIENSIS opitulamine rem litterariam auxit. Initio Libri apponuntur trium Virginum imagines ligno incisæ. Inter Libros à Theodoro Janssonio ab ALMELOOVEN, Henrico STEPHANO attributos hunc reperio, ELIZABETHÆ Schonaugienſis sororis EGBERTI Regis Viſiones. 1513. Harum mentio fit in Catalogis Biblioth. Barberin.

Edicto poenas (nisi tu Soarde) minatur,

Nullus ut hoc artis imprimat author Opus.

Hæc eadem à Veneto lex est concessa Senatu,

Quæ premere hæc nullus Bibliopola potest.

Ergo vade, liber, mendâ deterſus ab omni;

Undique Soardo judice tutus eris.

EXCUSATIO LECTORI.

Si quid forte tuos offendat, Lector, ocellos,
Quod mihi mendoſo grammate verſus eat;

JUDOCI CLICHTOVEI libellus de laude
Monasticæ religionis : apud HENRICUM
STEPHANUM. (a) 4.to Paris. 1513.

CLICHTOVEI Opusculum de mysticâ numero-
rum significatione, præsertim qui in sacris lit-
teris usitati habentur : per HENRICUM STE-
PHANUM artis excusoriæ librorum sedulum &
industriū opificem è regione Scholæ Decretorum
habitantem. (b) 4.to Paris. 1513.

CLICHTOVEI de puritate conceptionis B. MA-
RIÆ Virginis libri duo ; de ejusdem in filii
passione dolore liber unus ; de ejusdem juxta filii
crucem statione Homelia ; de ejusdem assump-
tione liber unus : per HENRICUM STEPHA-
NUM librorum imprimendorum industriū opificem

è re-

& Bodleian. (quarum & præcipuè ope maxi-
mâ ex parte suum Indicem esse confectum
scribit ALMELOOVENIUS). At verò
ELIZABETHA illa soror EGBERTI Regis
in illis Catalogis non vocatur. Ubi id lege-
rit ALMELOOVENIUS, nescio. Certus
autem sum, unam trium spiritualium Vir-
ginum fuisse ELIZABETHAM virginem
Cænobitam Sconaugiensem, cujus Visiones
sermonesque ad fratrem suum EGBERTUM
sex libris in Editione illâ per Henr. STE-
PHAN. 1513. factâ excuduntur. Verum
legitur hæc ad marginem (p. 119.) nota,
*Frater ille fuit EGBERTUS Abbas Sancti
Florini.* ALMELOOVENIUS itaque Cata-
logus nescio quis in errorem duplicem
induxit. 1. quod EGBERTO illi Regis,
non Abbatis, titulum addiderit. 2. quod
unicam tantum libri partem pro integro
libro descripserit : in quo quidem facillè er-
ratur, si nonnullis fides fiat Catalogis (Bar-
berino præsertim & Bodleiano) ubi sub di-
versis titulis recensentur unius ejusdem
editionis libri, eodem anno excusi, eo-
démque volumine comprehensi. Hinc fit,
ut, qui fidem oculatam non habuerunt,
hâc distractione decepti plures editiones
pro unâ, aut unius editionis partem pro
integrâ malè accipiant. Optimè suis lecto-

ribus consulissent illorum Catalogorum
scriptores, si, dum ejusdem editionis par-
tes singulas sub diversis titulis seorsim dis-
tribuunt, ibidem monuissent ex his portio-
nibus non multas, sed unam editionem
conflari.

(a) Absolutum est hoc Opus apud Vallem
Cluniacam anno Domini virtutum & vere
pietatis Authoris decimo tertio supra millesi-
mum & quingentesimum, decimâ octavâ die
Aprilis. Emissum autem est in lucem & im-
pressum Parisiis per Henricum STEPHA-
NUM industriū Chalcographum artisque
litterarum excusoriæ opificem in suâ officinâ è
regione Scholæ Decretorum eodem anno Do-
mini, die verò vicesimâ quintâ Junii. Cum
erratum Indice. Nonnulla ex pranotatis
menda in ipsâ officinâ inter castigandum sunt
ad limam reducenda. Si qua alia legentibus oc-
currerint, facillè deprehendi poterunt, neque
intelligenda sententiæ efficient. Omnia clau-
dit Hieronymi CLICHTOVEI Neoportuensis
ad Lectorem in laudem Operis Carmen
Dodecastichum.

(b) Anno Domini (qui omnia numero
desinivit) decimo tertio supra millesimum &
quingentesimum, decimâ sextâ die Decem-
bris. Cum Antonii RUFII Vaccariensis ad
lectorem dodecasticho Carmine.

(2) Die

- è regione Scholarum Decretorum habitantem. (a) 4.to Paris. 1513.
- CAROLI BOVILLI Quæstiones Theologicae:
in edibus Ascensianis. (b) fol. Paris. 1513.
- JOAN. DE RECHANO Divinar. sentent. li-
ber: per WOLFGANG. HOPYL. pro FRANC.
BRICKMAN. (c) 8.º Paris. 1513.
- GALENI de affectorum locorum notitiâ
Libri sex, GULIELMO COPO Basiliensi inter-
prete: Venales habentur in Officinâ HENRICI
STEPHANI Chalcographi è regione Scholæ De-
cretorum. (d) 4.to Paris.
- Peri Archon (id est, de Principiis) Scien-
tiarum, Opusculum JOANNIS PELLETA-
RII: apud HENRICUM STEPHANUM.
(e) 4.to Paris. 1513.
- PAULI Veneti Opus de compositione Mun-
di: impressum à THOMÂ KEES Chalcographo
expertissimo in plateâ Carmelitarum commorant.
in Domo Rubeâ sic vocatâ: Venundatur ab JO-
HANNE LAMBERT Parisiensi Bibliopolâ sub
divo Claudio seden. juxta Collegium co. (f) fol. Paris. 1513.
- JOHANNIS MARTINI BLASII Villa-
garcensis Arithmetices Practicæ liber, editus in
honestissimâ Belvacorum palæstrâ: impressus à
Chalcographorum expertissimo THOMÂ KEES
Wesaliense, expensis probissimorum virorum
JOANNIS PARVI & JOANNIS LAMBERT.
(g) fol. Paris. 1513.

PLA-

- (a) Die Novembris vicesimâ nonâ.
(b) Ad XII. Calendas Maias.
(c) CAILLE, p. 84.
(d) COPI Epistola ad FRANCISCUM
Regem data est anno millesimo quingentesi-
mo decimo tertio. Iconum, quæ Universi-
tatis Parisiensis arma præfigi à Typogra-
phis solita utrinque sustentant, dextræ al-
teri vox GALENVS, alteri sinistræ HIP-
POCRATES adjicitur. Hujus Galeniani
Operis à STEPHANO in chartâ Pergame-
nâ impressi exemplar vidi.
(e) Octavo Id. Octob.
(f) XIII. die mensis Novembris.
(g) In vigiliâ divi JOANNIS Baptista.
Cum elego Georgii STEENSTRATE Ipre-
sis ad Judocum CLICTOVEUM Neoportuen-
sem suumque conterraneum.

(a) Mense

PLATONIS Opera Græcè: apud ALDUM
& ANDREAM socerum. (a) fol.

Parif.

1513.

PLUTARCHI de his, qui tardè à Numi-
ne corripiuntur, libellus, interprete BILI-
BALDO PIRCKHEYMERO: impress. per
FRIDERICUM PEYPUS. (b) 4to

Nuremb.

1513.

PTOLOMÆI Geographiæ libri octo Lati-
nè cum tabulis: castigatione industriæque JOAN-
NIS SCHOTTI. fol.

Argentinae.

1513.

SIGEBERTI Gemblacensis Cœnobitæ
CHRONICON ab anno 381. ad 1113. cum
insertionibus ex Historiâ GALFRIDI, & ad-
ditionibus ROBERTIS Abbatis Montis, pro-
movente G. PARVO Doctore Confessore re-
gio nunc primùm in lucem emissum: per
HENRICUM STEPHANUM artis litterarum
excusoriæ industrium opificem in suâ Officinâ è
regione Scholæ Decretorum, expensis ejusdem
& JOANNIS PARVI Bibliopolæ insignis.
(c) 4to

Parif.

1513.

FLA-

(a) Mense Septembri. ALDI PII MA-
NUTII ad LEONEM X. Pont. Max. pro
Rep. Christianâ proque re literariâ Supplicatio.
— Tu nondum annum agens trigesi-
mum octavum Pont. Max. creare. &c.
Mibi quidem videor alter Sisyphus, quod
nondum illud saxum volvendo perduxerim in
apicem montis; aliis autem iisque eruditis
Hercules, quod nullis cedens malis, nullis
succumbens laboribus, jam plûs unus juverim
rem literariam, quàm simul omnes quotquot
fuere multis seculis. Ita me amant de tantis
laboribus, ut nunc coràm, nunc accuratis li-
teris laudandò obtundant. Sed non ego cre-
dulus illis. Nullum enim adhuc dedi librum,
in quo mihi satisfecerim. Nam tanta erga
bonas literas benevolentia est mea, ut emen-
datissimos simul & pulcherrimos esse cupiam
libros, quos emittam in manus studiosorum.
Quamobrem quotiescunque vel meâ vel eorum
incuriâ, qui mecum corrigendis libris incum-

bunt, aliquo in libro, quamvis parvus, er-
ror committitur, etsi opere in magno fas est
obrepere somnum (Non enim unius diei labor
hic noster, sed multorum annorum, atque
interim nec mora nec requies) sic tamen do-
leo, ut, si possem, mutarem singula errata
numo aureo. Damus PLATONIS Opera
sub tuo nomine. — cum MARSILIUS
FICINUS Domûs tua alumnus PLATO-
NIS Opera Latina à se facta LAURENTIO
parenti tuo dicaverit. MUSURUS Cretensis
hos PLATONIS libros accuratè recognovit
cum antiquis conferens exemplaribus &c.
Epistolam sequitur M. MUSURI Carmen
Elegiacum Græcum ducentis versibus
constans.

(b) Prid. Cal. Julii.

(c) Anno Dei cuncta tempora disponentis
1513. Calendis Junii. Cum erratorum Indice.
Ex his erratis permulta in compluribus libris e-
mendata sunt; ubi primùm contingit illa inter-
casti-

FLAVII JOSEPHI Opera Latinè, RUF-
FINO *Aquileiensi* interprete, & EGESIPP.
de excidio *Hierosolymitano*: apud ALEXAN-
DRUM MINUTIANUM. fol. . . . Mediol. 1513.

VALER. MAX. *impress.* per JACOBUM
MARESCHAL. (a) 8.º . . . 1513.

Idem cum Comment. OLIVERII *Arzigna-*
nensis & BADIO *Ascensii*: ab ASCENSIO &
JOANNE PARVO. (b) fol. . . . Paris. 1513.

Antiquaria Urbis per ANDREAM FUL-
VIUM: *impressa* per JACOBUM MAZO-
CHIUM *Romanæ Academiæ Bibliopolam*. (c)
4.to . . . Romæ. 1513.

VITRUVIUS: *sumptibus* PHILIPPI DE
GIUNTÀ. (d) 8.º . . . Florent. 1513.

ORATORES VETERES GRÆCE:

apud

*castigationem in Officinâ deprehendi. Si qua verò
alia supersunt emendationem efflagitantia, fa-
cile à quovis dignosci poterunt. Huic editioni
in Johannis PARVI Universitatis Paris. Librar-
rii jurati & Henrici STEPHANI in eadem Uni-
versitate Typographi gratiam privilegium à
Rege 12. Mart. 1511. indultum est in
triennium. Initio hæc præmittitur Epis-
tola.*

*Plurimum reverendo Patri & Domino
D. GUILLELMO PARVO
Regiæ Majestati ascito Confessori
ANTONIUS RUFUS S.*

*Superioribus diebus cultor tui nominis &
litteris Academiæ nostræ Parisiensis, utcum-
que potest, inserviens Jacobus FABER tuo
nomine & Joannis PARVI insignis Bibliopole
ejusdem studii, colendissime Pater, tradidit
michi Historiam SIGEBERTI Gemblacen-
sis Monachi: quod superiore æstate Chroni-
con EUSEBII de temporibus emitti jusse-
ras. Ego verò protinus acceptam Historiam
cum vetusto Exemplari ex Bibliothecâ divi
Victoris in summeniis urbis Parisiæ multâ*

*cum humanitate cum Abbatis tum venerabi-
lium illius loci patrum ad tuum nomen ex-
tracto contuli: & quàm plurima scitu digna
comperi. In tuo tamen exemplari sunt quedam
inserta ex historiâ Britannicâ GALFRIDI
Monemutensis, ex antiquissimis Britannici
sermonis monumentis in Latinum sermonem
traducta: quæ quia sic repperi, intexta di-
misi. Quare arbitraturus nostram operam
haud tibi displicituram, aggressus sum do-
mesticæ Officinæ Henrici STEPHANI, apud
quem diversor, committere Opus, ut ad effi-
giem EUSEBII cuderetur &c. Et sanè
utrumque Chronicon & EUSEBII & SI-
GEBERTI iisdem typis, & rubricis similibus,
eâdemque voluminis formâ excusum est.
Epistolam suprà dictam claudit brevis SI-
GEBERTI & ejus Operum mentio ab eo-
dem Antonio RUFO habita.*

(a) VIII. Mart.

(b) Consummatum est rursus hoc Opus
optimum tertio Nonas Martias anni M.
D. XIII.

(c) Triumphante divo LEONE X. Pont.
Max. anno ejus I.

(d) Mense Octobri.

(a) Men-

apud ALDUM & ANDREAM socerum
(a) fol.

Venet.

1513.

ISOCRATES, ALCIDAM. GORG.
ARISTID. de Laudib. Athen. & Rom. Græ-
cæ : apud ALDUM & ANDREAM socerum.
(b) fol.

Venet.

1513.

M. TULLII CICERONIS Epistol. Fa-
mil. libri 16; cum not. JOD. BADIO Ascen-
sui: excus. per solertem Chalcographum magistrum
NICOLAUM DE BENEDICTIS (c) fol.

Thaurini.

1513.

GEORGII Trapezuntii Dialectica: in Offici-
nâ MATHIÆ SCHURERII. (d) 4.to

Argentor.

1513.

ROMULI AMASÆI Panegyricus GEOR-
GIO SAUROMANNO Bononiens. gymnasiar-
chatûs insignia fuscipienti dictus: impressit Be-

NE-

(a) Mense Aprili. In hoc Codice con-
tinentur Orationes ÆSCHINIS, LY-
SIÆ, ALCIDAMANTIS, ANTIS-
THENIS, DEMADIS, ANDOCIDIS,
ISÆI, DINARCHI, ANTIPHONTIS,
LYCURGI, GORGII, LESBONACTIS,
HERODIS; item ÆSCHINIS Vita,
LYSIÆ Vita. cum Aldi MANUTII ad
Franciscum FASBOLUM Jurisconsultum
ac Senatûs Veneti à secretis Magnum Epis-
tolâ; — Tuâ (inquit) potissimum
operâ, tuo studio, Venetiæ hoc tempore
Athenæ altera verè dici possunt propter lite-
ras Gracas, quarum studiosi undique con-
currunt ad Marcum MUSURUM, homi-
nem hujus ætatis eruditissimum, quem tu pu-
blico stipendio conducendum curasti, cuique
favere plurimum &c. Quas plerique horum
scripserunt, Orationes multis saculis abdita
latuerunt. Latebant autem in Atho Thra-
ciæ monte. Eas LASCARIS is, qui abhinc
quinguentium pro Christianissimo Rege Ve-
netiis legatum agebat, in Italiam reportavit.
Miserat enim ipsum LAURENTIUS ille
MEDICES ad inquirendos simul & quanto-
vis emendos pretio bonos Libros. Unde Flo-
rentiam & cum iis ipsis Orationibus & cum
aliis tum raris tum pretiosis Voluminibus re-
dijt. Debemus quidem LASCARI, qui

summo studio conquistos tot libros ad nos &
Græciâ advexerit; sed longè magis LAU-
RENTIO MEDICI, ejus jussu opibusque
& liberalitate regiâ id factum est: fuit enim
semper familia MEDICUM liberalissima ac
sautrix literatorum & bonorum omnium. —
Tres illustrium Oratorum fuisse copias legi-
mus: ex primâ THEMISTOCLEM, PE-
RICLEM, & illius ætatis ceteros, nulla
scripta posteris reliquisse: ex secundâ DEMOS-
THENEM, ÆSCHINEM, LYSTAM, ISO-
CRATEM, & alios, quorum decas illustris
— Ex hac copiâ sunt decem illi Ora-
tores, quorum Vitas PLUTARCHUS scrip-
sit, ANTIPHON, ANDOCIDES, LY-
SIAS, ISOCRATES, ISÆUS, ÆSCHI-
NES, LYCURGUS, DEMOSTHENES,
HYPERIDES, DEINARCHUS. —
Tertiam fortuna Asiæ dedit. Fuerunt ex eâ
POLEMON, HERODES, ARISTIDES,
& alii &c. ALDO tuo in durâ hac & la-
borum plenâ provinciâ fave. Pridie Nonarum
Maii. M.D.XIII.

(b) IIII. Nonarum Maii.

(c) Ab incarnati Verbi mysterio anno XIII.
post quintum Neßora, sextimo Idus Fe-
bruar.

(d) Mense Decemb.

(a) Ab

NEDICTUS Bibliopola. 4.to

Bonon.

1513.

CICERON. Epistolarum (ut inscribitur) familiarium Libri XVI. cum JODOCI BADIO *Ascensii* familiarissimis interpretationibus, compendio Isagogico, ac rerum & verborum Indice: excussum est per solertem Chalcographum magistrum NICOLAUM DE BENEDICTIS.
(a) fol.

Thaurini.

1513.

PINDARI OLYMPIA, PYTHIA, NEMEA, ISTHMA; CALLIMACHI Hymni; DIONYSII PERIEGESIS; LYCOPHRONIS CASSANDRA; Græcè: in ædibus ALDI & ANDRÆ ASULANI socii. (b) 8.º

Venet.

1513.

Batra-

(a) Ab incarnati verbi mysterio anno XIII. post quintum Nestora, septimo Idus Febr.

(b) Mense Januario. Lectorem non penitebit sequentem legisse Epistolam huic Editioni præfixam.

ALDUS MANUTIUS RO. ANDRÆ NAVIGERIO Patrio Veneto S. P. D.

Sunt jam quatuor anni, NAVAGERI cariss. cum statui duram hanc provinciam nostram intermittere, quod viderem totam ferè Italiam ardere crudelissimo bello: tum quia cogebam abesse Venetiis, ut agros & pretiosa prædia nostra, quæ amissimus, non nostrâ quidem culpâ, sed horum infeliciū temporum, recuperaremus. Vivi enim & nos pervenimus, quibus dicatur durum illud, Hæc mea sunt, veteres migrate coloni. Verum cum nihil proficeremus, atque integras cere mala & incendia belli viderentur, quæ propediem extinctum iri sperabamus, revertimur Venetias, quas Athenas alteras hoc tempore possumus dicere, cum propter alios plurimos singulari doctrinâ præditos viros,

tum propter MUSURUM nostrum, cuius hortatu, & tuo, & JUCUNDI nostri jucundissimi, & caterorum, qui bonis litteris magnopere delectantur, mutavi sententiam, atque ad labores redii, eos, quos quàm durissimos, jam * viginti annos expertus, vixque equos noveram virib. nostris. Sed quæ jampridem mihi imperavi nulla unquam evitare incommoda, nullas impensas, nullos labores, dum prosim hominibus, summiſsi caput cervice paratâ ferre jugum. Quamobrem optimos quosque Libros tam Græcos quàm Latinos, id quod sæpe aliàs memini polliceri, emittere est animus excusos curâ nostrâ in manus studiosorum. Sum præterea aggressurus & † Hebræicos propter Libros sacros nostros, qui ex Hebræicis Græci, & ex Græcis Latini facti sunt, ut cum illis conferri possint, & si qui sint errores (Aiunt esse quàm plurimos) tollantur, idque ad utilitatem & gloriam Christianæ Religionis. Faveat Deus Opt. Max. denique idcirco. En exit tibi primus in publicum ex adibus nostris tuus PINDARUS tanquam dux, habens secum comites CALLIMACHUM, DIONYSIUM de situ Orbis, LYCOPHRONEM; & exit quidem sub tuo nomine &c. Tu equè

* Anno igitur 1493. circiter Typographicen exercere incoeperat.

† Diu erat, quum ALDUS id meditabatur: sed nunquam præstitit. Lege *Typograph. Annal.* Vol. I. pag. 238. Not. (g)

Batrachomomachia HOMERI PHILYMNO interprete, & Eulogia funebria.

(a) 4.to

1513.

PLAU-

& ingenio & iudicio vales plurimum. Testimonio sunt tua scripta absolutissima vel Carmine vel prosa Oratione: nam & hac & illo certas cum antiquitate, quemadmodum & Petrus BEMBUS &c. Tum etiam volui, ut sub tuo nomine exiret PINDARUS ex Academia nostra, quia sic delectaris hoc Poeta, ut sapius eum tua manu accuratè describeris, ut tibi magis fieret familiaris — id quod describendo THUCYDIDEM fecit DEMOSTHENES, qui, ut LUCIANUS ait *περὶ ἀπαίδευτος*, octies illum descripsit. — Nam haud facillè dixerim, quantum suam adiuvet utilitatem, qui vel notet in margine singula quaque scitu & memoratu digna, quae legerit, vel describat sua manu integros libros, quos sibi velit fieri familiaris, Græcos præsertim, cum propter alia multa, tum propter accentus, & orthographiam, quæ si quis aut ignoret, aut negligat, non habetur doctus. — Commentaria autem in PINDARUM, & ceteros, quos ei adjunxi comites, necnon in HESIODUM, SOPHOCLEM, EURIPIDEM, ÆSCHYLUM, THEOCRITUM, OPIANUM brevi daturi sumus uno Volumine. Quibus est animus facere Indicem eorum omnium, quæ scitu digna in iis habentur Commentariis. Quam quidem rem in omnibus Libris, qui ex adibus nostris exhibent in manus hominum, facturi sumus, si saxum, quod tot annos volvo, alter Sisyphus, in montis cacumen perduxero. Nunc verò premuntur torcularibus horum Oratorum Orationes, videlicet, ÆSCHINIS, LYSIÆ, DIMARCHI, ANDOCIDÆ, ISÆI, ANTIPHONTIS, GORGII, DEMADIS, ALCIDAMANTIS, LESBONACTIS, ANTISTHENIS. Post hoc dabuntur, Deo volente, PLATONIS Opera, tum XENOPHONTIS, & deinceps ceterorum illustrium. Tu mi NAVAGERI interea, tuum PINDARUM lege; & nos, ut amas, ama. Vale. Hinc aestimare & ardentem erga rem litterariam ALDI animum; quot & quanta semper in ardua illa

provincia moliebatur: quibus denique perficiendis ne par esset, humana vitæ brevioris (si præsertim longam metiamur artem) fors obstitit. Non ægre Lector feret, quod hujusmodi Epistolas his Annalibus frequenter inseram. Nihil enim ferè est, quo magis in verâ certâque rerum, temporum, virorumque iisdem temporibus florentium cognitione proficimus, quàm Epistolarum lectio: & quamvis plurima variarum passim Epistolarum undequaque congestarum circumferantur Volumina; non paucæ tamen supersunt in diversis Librorum Editionibus sparsæ: quas (quoniam aut Libri ipsi non adeò facillè occurrunt, aut sæpe Lector cognoscendæ, quam Liber exhibet, materiæ avidus non diu in limine subsistit, Epistolaresque Præfationes vel prorsus præterit, vel minùs attendit) ex suis locis, prout sese dat occasio, promere singulas visum est.

(a) G. S. DARIPINUS Poeta Laureatus ad Lectorem.

Dodecastichum Latinum.

X.

H ξων η θανάτου
θ φ

THILONINUS PHILYMNUS Poeta preclariss. Reip. Herfurdensis principi & archiepiscopo JOANNI VUERLICHIO & FLAVIO MATERNO utriusque Theosophia consecrante amicis & patronis suis salutem & felicitatem optat. &c. Valete. Ex Leucorio novo Gymnasio scolastico ad barbaricum Albim exposito, nostro Larario musico. Anno virginæ partus M.D.XIII Calen. Febr. Tum sequitur Latina metria Versio. Folia signaturis solis indicantur. Postea Textus Græcus absque spiritibus & accentibus. Colon (:) nota unica distinctionis.

Αρχόμενος πρώτον μουσῶν χορον εκ ελικων
&c.

Tom. II.

Ii

Ad

PLAUTI Comcediæ 24. emendat. per SIMONEM CARPENTARIUM. (a) 8.º . . . 1513.

OVID. Metamorphos. cum comment. RAPHAELIS REGII: per JOANNEM TACUINUM DE TRIDINO. fol. . . . Venet. 1513.

JUVENAL. & PERS. apud PHILIP. JUNTAM. (b) 8.º . . . Florent. 1513.

STROZII Poetæ pater & filius: in ædibus ALDI & ANDREÆ soceri. 8.º . . . Venet. 1513.

LUDOVICI BIGI PICTORII Ferrariensis in Christi Vitam Epigrammatum libellus: impress. per JOANNEM ANGELUM SCINZENZELER. (c) 4.º . . . Mediolan. 1513.

VARR. de Ling. Latinâ; POMP. FESTUS. NON. MARCELLUS: in ædibus ALDI & ANDREÆ soceri. (d) fol. . . . Venet. 1513.

PE-

Ad finem: τὸ ἐν τῷ οὐκ ἔστι βασιλεὺς
χρὶς ἐστὶν ἀπὸ θεογονίας α. φ. ι.
γ. μηνὸς μονιχίου: τῆς
ἡμέρας
δ.

Fiunt nunc candida nigra.

L.

Der Beer ist ghestodien:

1513.

Sequuntur inde Eulogia funebria THILO-
NINI PHILYMNI.

Ad calcem hæc: Ἐκγραπτοὶ λευκορίου:
εἰς αὐτὴν χαρακτηριστικῶν
καρτερικῶν: ἀπὸ τοῦ
Ἰωάννου πρᾶσινορίου: ἐ-
γὼ ἀπὸ θεογονίας α. φ.
ι. γ. μηνὸς μονιχίου:
τῆς ἡμέρας
δ.

ἀσπλὸν ἢ λω ἐκπερὶν: sic pellere amorem
Antiquum facile est: quum novus ardet a-
mor.

Christus amor vita nostra: spes unica Christus
Hic capiti frondes: laurea feta dabit.

X

η ζων η θανάτου
θ φ

Hunc tibi, lector, repræsentavi, uti
impressus est, nequidem correctis nonnul-
lis, qui ibi occurrunt, erroribus. ζων pro
ζων, ἐγὼ pro ἐγὼ.

(a) Prid. Non. April.

(b) Octob.

(c) Die xvii. Decembris.

(d) Mense Novembri. Notandum est
autem hos Authores hujus Editionis sub-
jungi (quod ex ordine ciphRARUM &
signaturarum & ipso titulo liquet) com-
mentariis PEROTTI de Ling. Latin. qui
tamen (ut in calce legitur) quadriennio
postea prodierunt scil. 1517. In hac Edi-
tione, Nonii MARCELLI compendiis
tertia serè pars addita est, non antè impressa,
idque labore & diligentia JUCUNDI Vero-
nensis, qui in Galliâ NONIUM cum anti-
quis contulit Exemplaribus. Additus præ-
terea est longus Tractatus de generibus.

(a) Ad

PETRI CRINITI libri de honestâ disciplinâ 25, de Poetis Latinis libri 5, & Poematum libri 2: *rursus ex ædibus Ascensianis.* (a) fol.

Parif. 1513.

Varia PHIL. BEROALDI Opuscula: *in ædibus Ascencianis.* (b) 4.to

Parif. 1513.

ERASMI Adagiorum Chiliades tres, ac Centuriæ ferè totidem: *in ædibus JOANNIS FROBENII Hammelburgensis.* (c) fol.

Bafil. 1513.

ERASM. de copiâ verborum: *excudit MATTHIAS SCHURERIUS.* (d) 4.to

Argentor. 1513.

JOAN. FRANC. MIRANDULÆ de expellendis Venere & Cupidine Carmen, Hymnus de divo LAURENTIO; BAPTIST. Mantuani Elegia in Amorem, in Venerem Heroicum, in Cupidinem Carmen LUCIANI:

JOAN-

(a) *Ad Natalem Dominicum.* Non igitur dubium est aliam præiisse Editionem; quod & declarat Badii ASCENSII præfatoria ad Germanum GANNAIUM Caturicē. Episcopum. Redit ad te honesta PETRI CRINITI disciplina (ab largitate enim tua ejus imprimenda facultas nobis facta est) tribus & nonaginta Poetis, togatis ferè, præclaris certè omnibus, & non paucioribus ejusdem Authoris comitata Poematis. &c. Vale ex Chalcographiâ nostrâ, ad Idus Junias. M.D.VIII. Huic insuper Editioni Badianæ (ann. 1513.) adjiciuntur binæ Præfationes; prior Petri ipsius CRINITI ad BERNARDINUM CARAFFAM Neapolitanum Ponti. Antiochenum (quâ se & sua studia OLIVARIO CARAPHÆ Card. Neapolitano BERNARDINI illius patruo commendari cupit CRINITUS) Florentiæ, Nonis Junius, M.D.III. data, posterior BENEDICTI Philologi Florentini ad Scipionem CARTEROMACHUM; quâ ei mittit CRINITI commentarios, quos imprimendos curaverat; eumque rogat, ut ipsius labores formis excudat; eundemque

laudat, quòd superioribus annis tanto omnium concursu & favore Gracis litteras Venetiis professus fuerit.

(b) *Ad Idus Junias.* BEROALDI varia Poemata & Epigrammata ab ASCENSIO in hac editione elucidata sunt & disposita. Ex quibus illud est Hendecasyllabon in Germania laudem.

O Germania muneris repertrix,
Quo nil utilius dedit vetustas,
Libros scribere quæ doces premendo &c.

In quos versus sic ASCENSIVS —
Ob Artem chalcographam i. in arte scribendi, hoc est, artem imprimendi ab Germanis nuper repertam, quæ bonis studiis nihil commodius multis annis cœlitus concessum est: essetque multò utilior, nisi ob vim librorum aliqui minus studerent; & nisi Impressorum plurimi partes suas negligenter deplerent, imprimentes indigna, aut digna invertentes & depravantes.

(c) *Mense Augusto.*

(d) *Mense Januar.*

(a) *Anno*

JOANNES SCHÖTTUS *pressit.* 4.to Argentini. 1513.

JOANNIS Saresberiensis Angli, Episcopi Carnotensis Polycratic. de nugis Curialium & vestigiis Philosophorum libri 8. *imprimi curavit honestus Vir* CONSTANTINUS FRADIN. (a) 8.º 1513.

JOANNIS COCLÆI Norici Grammatices Latinæ quadrivium; cuius pars 1. Etymologia. 2. Diasynthetica. 3. Profodia. 4. Orthographia: *in ædibus* THOMÆ ANSHELMII Badensis. (b) 4.to

Tubingæ. 1513.

Biblia Latina per ALBERTUM CASTEL-
LANUM. (c) fol.

Lugd. 1514.

Ead. cum brevib. Annot. *apud* MARESCHAL (d) 8.º

Lugd. 1514.

Ead. *apud* JOAN. FROBENIUM. (e) fol.

Basil. 1514.

Ead. (f) 8.º

Parif. 1514.

Novum Testamentum GRÆCÆ & Latine noviter impressum: *per* ARNALDUM GUILIELMUM DE BROCARIO. (g) fol.

COMPLUTI 1514.

CYRILLI Alexandrini THESAURUS continens 14. Libros. 12. contra Arianos, & Eunomianos; 2. contra Macedonianos, Latine à GEORGIO TRAPEZUNTIO traductus: *impressus est anno Domini 1513: quartâ die Aprilis per* VUOLEGANGUM HOPYLIUM *industriam Artis Librorum excusoriae Opificem; in cuius Officinâ hoc Opus* CYRILLI *cum nonnullis*

aliis

(a) Anno Domini M. CCCC. & XIII. extrema manus apposita fuit eodem anno, XVII. Calendas Maii.

(b) Mense Septemb.

(c, d, e, f.) LONG, Biblioth. sacr.

(g) Ad laudem & gloriam Dei & Domini JESU CHRISTI hoc Sacro-sanctum Opus Novi Testamenti & Libri vite Gracis

Latinisque characteribus noviter impressum atque studiosissime emendatum felici fine absolutum est in hac praeclarissimâ Complutensi Universitate de mandato & sumptibus reverendissimi in Christo Patris & illustrissimi Domini, fratris XIMENII DE CISNEROS, tituli Sanctæ Albinæ Cardinalis, Archiepiscopi Toletani, industriâ & solertia honorabilis

aliis ejusdem Operibus. Venale habetur in vico Sancti Jacobi apud Sanctum Benedictum ad Insigno Sancti Georgii. (a) fol.

Parif. 1514.

ORIGEN. contra CELS. interprete CHRISTOPHORO PERSONA Romano: per LAZARUM DE SOARDIS. (b) fol.

Venet. 1514.

Ejusd. Periarchon seu de principiis; cum Apologiâ ORIGENIS per RUFFINUM: per LAZARUM DE SOARDIS. (c) fol.

Venet. 1514.

Pupilla oculi omnibus Sacerdotibus summè necessaria per JOHANNEM DE BURGO Cancellarium almæ Universitatis Cantabrigiensis & sacre Theologiæ Professore necnon Ecclesiæ de Colingham Rectorem compilata anno à Natali Dominico millesimo trecentesimo octuagesimo quinto: impressa per JACOBUM POUCHIN, impensis honestissimi viri FRANCISCI REGNAULT. (d) 4.to

Parif. 1514.

NICOLAI DE CUSA Cardinal. S. PETRI ad vincula Opera Theologica & alia: ex Officiâ Ascensionâ. (e) fol.

Parif. 1514.

Sermones Fratris GABRIELIS BARELETE Ordinis Fratrum Prædicatorum: impensis circumspècti viri Archibibliopole JOANNIS RYNNMAN de Oringau in Officinâ HENRICI GRAN, in Oppido imperiali.

Ha-

lis viri Arnaldi Guilielmi DE BROCARIO Artis impressoriae magistri, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quarto, mensis Januarii die decimo. De hac Editione prius.

(a) In hujus Editionis titulo idem habetur Hieroglyphicum Schema, quod in DIONYSII Hierarchiâ per Henricum STEPHANUM (quem antea HOPYLII socium fuisse annotavi) excusâ anno 1515. Huic CYRILLI Operi Judocus CLICHTOVEUS suum laborem impartitus est, ut castigatus

Vuilhelmi BRICONETI Episcopi Lodovensis ejusque fratris DIONYSII Episcopi Tolonensis, qui exemplar ab Urbe Româ miserat, patrocinio in lucem exiret.

(b) Mense August.

(c) XVIII. Martii.

(d) Anno millesimo quingentesimo XIII. XII. verò mensis Maii.

(e) Octavâ Assumptionis semper sanctæ semperque Virginis CHRISTI Dei que matris MARIA, quâ patrocinante apud Filium portum salutis speramus & venia.

(a) Mense

Hagenau civis impressi. (a) 4.to . . . Hagen. 1514.

GALENI Opera, N. LEONICENO interprete; de differentiis morborum libri duo; de inæquali intemperaturâ liber unus; de arte curativâ ad GLAUCONEM libri duo; de Crifibus libri tres: impressi. Parisiis, sed nusquam antea per HENRICUM STEPHANUM, è regione Scholæ Decretorum commorantem. (b) 4.to Paris. 1514.

(c) ALEXANDRI BENEDICTI physici Anatomice, sive Historia corporis humani; ejusdem collectiones medicinales seu Aforismi: per HENRICUM STEPHANUM artis formulariæ industrium opificem ex opposito Scholæ Decretorum habitantem. (d) 4.to . . . Paris. 1514.

Decem libri Ethicorum ARISTOTELIS ad NICOMACHUM ex traductione ARGYROPILI, FABRI commentario, elucidati & singulorum capitum argumentis prænotati;

deci-

(a) Mense Maio.

(b) Anno Domini omnium conservatoris millesimo quingentesimo quarto decimo, penultimâ die Novembris.

(c) Hujus Epistola ad MAXIMILIANUM Cæs. Aug. dedicatoria data est Venetiis. M. IIID. Calendis Aug.

Initio proponitur Carmen non infectum, quod hic subijcere non pigebit.

QUINTI HÆMILIANI Cimbriaci Poëta hendecasyllabon Epos in Anatomicon ALEXANDRI BENEDICTI Veronensis ad Lectorem.

Quorsum fidereos globos nitentes,
Aut tractus pelagi remotiores
Scrutari juvat, exterâque Thulem,
Si quæ sunt propius suâque sponte
Occurrunt meditullio reposita,
At sic obvia negligis tueri?
Audi, quid tripodes sacri loquuntur,
Ne erres, Ortygos aure de vaporâ;
Te ipsum noscito. Non jubent subire,
Quâ mundi celeres rotantur orbes.
Fac sic, & sapias decem Cleombas.

Ergo ut te pariter queas videre,
Et tanquam in speculo reciprocanti,
Interna omnia membra visceratim,
Pæanti legito resectiones,
Scitas (Jupiter) & bene expolitas.
Quas si legeris, & videbis intus,
Quæ natura oculis negat patere,
Isthuc transpicere, & tueri ad unguem,
Plus est, quàm athereas plagas subire,
Metirique animo domos Deorum.

(d) Anno Domini Omnium Authoris & Conservatoris millesimo quingentesimo quarto decimo, pridie Nonas Januarias.

Inepta fortè non fuerit hæc observatio, quòd non solus Henricus STEPHANUS sed alii etiam plurimi Typographi solerent in anni indigitatione nonnihil adjicere, quod ad Libri impressi institutum spectare videretur. E. G. Domini omnium Authoris & Conservatoris in hoc & præcedente Libro, qui ad Medicinam & Anatomiam spectant. Vide Astronomic FABR. 1503. Epitom. in Arithmet. BOET. 1510. Text. de Sphar. 1511: &c.

(a) Prid.

decimi & ultimi interprete ARGYROPYLO
& adjuncto FABRI commentario: *apud* HEN-
RICUM STEPHANUM. (a) 8.º Paris. 1514.

Arithmetica decem libris; Musica quatuor
libris demonstrata; Epitome JACOBI FABRI
in duos libros Arithmeticos divi SEVERINI
BOETII; Rhythmicæ ludus, qui &
pugna numerorum appellatur: *apud* HENRI-
CUM STEPHANUM. (b) fol. Paris. 1514.

CHARLES BOVILLE; l'Art & Science
de Geometrie, avec les figures sur chacune
reigle, par lesquelles on peut facilement com-
prendre ladite Science: *par* HENRI ESTIEN-
NE. (c) 4.to Paris. 1514.

PLUTARCH. Latinè. (d) fol. Paris. 1514.

CENSORIN. de Natali; CEBETIS *The-*
bani Tabula, Latinè interprete LUDOVICO
ODAXIO Patavino; PLUTARCHI Opuscu-
la (e) quædam Latinè: *in ædibus* Ascensianis.
(f) fol. Paris. 1514.

Enchi-

(a) *Prid. Cal. Nov.*

(b) ALMELOOV. *de Vit.* STEPHAN.
Et Ludovic. JACOB. *de claris Scriptorib.*
Cabilon. p. 17. G. GONTERIUS Cabilo-
nensis Burgundus scripsit carmina in laudem
Epitomes FABRI in duos libros *Arithmet.*
BOËTII edita Parisiis typis Henrici STE-
PHANI 1514. in fol. *Quæ ibidem legun-*
tur; Inc.

*Tempore jam multo doctæ latuere sorores,
Quas retinet comites flava Minerva suas.*

(c) DRAUD. *Biblioth. Exotic.* inter li-
bros Gallicos Mathematicos.

(d) CHEVILLER. p. 252.] „Voici
„comme Jossé BADE parle de Hierome
„ALEANDRE dans l'Épître dedicatoire
„du PLUTARQUE Latin, qu'il lui dédia
„l'année 1514. *tu magni nominis & magna*

„dignationis & cujuslibet professionis viros
„innumero numero ad subsellia tua, Orpheâ
„quâdam, & Amphionica felicitate &
„gloriâ devocasti; totâque ferè quamvis
„populosissimam Parisinam Academiam ex
„tuo narrantis ore suspensam deinuisti.

(e) Amatorix narrationes, interprete
POLITIANO; Politica, NICOLAO Sagun-
dino; de virtute morali, & præcepta
Connubialia, CAROLO VALGULIO Brixia-
no; de liberis educandis, tranquillitate ani-
mi, fortunâ Romanorum & Alexandri,
Parallela, BUDÆO; de virtutibus mulie-
rum, ALAMANO RANUTIO; Apophthegma-
ta, RAPHAËLE REGIO; an Brutis ratio in-
sit, JOANNE * REGIO; de placitis Philosopho-
rum; Musica, CAROLO VALGULIO; pro-
blemata, PETRO Lucensi.

(f) *Ad VI. Calend. Martias.*

(a) *Mens.*

* Cujus Epistola præfixa data est ann. M. CCCC. LXXXVIII.

Enchirid. SEXTI Philosophi *Pythagorici*,
& PYTHAGORÆ verb. aur. Latine: *Excusf.*
in Officinâ GRUNENBERGI apud Augus-
tinianos. (a) 4.to Wittenburgi. 1514.

Algorithmus projectilium de integris, dili-
genti operâ per JOANNEM CUSANUM col-
lectus: per HIERONYMUM VIETO-
REM & JOANNEM SINGRENIUM:
(b) 4.to Viennæ. 1514.

Authores de re Rusticâ: in ædibus ALDI
& ANDRÆ soceri: 8°. Venet. 1514.

Pliniani Indicis per JOANNEM CAMER-
TEM editi pars prima & secunda: per HIERO-
NYMUM VIETOREM JOANNEMQUE SIN-
GRENIUM artis socios, sumptibus LEONAR-
DI & LUCÆ ALANTSEÆ fratrum ac ci-
vium Viennensium. (c) 4.to Viennæ Pannoniæ. 1514.

VALER. MAXIMUS: in ædibus ALDI &
ANDRÆ soceri. (d) 8°. Venet. 1514.

Les Grands Croniques de France en trois Vo-
lumes: imprimés pour GUILLAUME EUSTA-
CE. fol. Paris. 1514.

ANTONII Monachi *Benedictini* de gestis
Francorum libri quinque: impressi operâ Ascen-
sianâ. (e) fol. Paris. 1514.

DANORUM Regum Heroûmque HIS-
TORIÆ stylo eleganti à SAXONE Gramma-
tico natione Sialandico necnon Roskildensis Ec-
clesiæ Præposito, abhinc supra trecentos an-
nos conscriptæ, & nunc primùm literariâ se-
rie illustratæ tersissimèque impressæ: accuratâ
diligentiâ impressit JODOCUS BADIUS ASCEN-
SIUS. (f) fol. in inclytâ Academia Parifior. 1514.

Iso-

(a) *Mens.* Novemb.

(b) *xi. Julii.*

(c) *Calendis* Septembribus.

(d) *Mense* Octobri.

(e) *Ad Idus* Augusti.

(f) *Idibus* Martiis. Huic Editioni præ-
mit-

ISOCRAT. ad. NICOC. MARTINO PHI-
LETICO Interprete; QUINTII HÆMI-
LIANI Epicedion in FRIDERIC. III.
ALOISII MARLIANI Epistola de calami-
tosâ PHILIPPI Regis in Hispaniam naviga-
tione; JOACHIMI VADIANI Helvetii Car-
men de Laudib. FRIDERIC. III. patris &

fili

mittuntur Editoris & Typographi Epistolæ,
ex quibus hæc, quæ sequuntur. CHRISTI-
TIERNUS PETRI liberalium artium ma-
gister metropolitane Lundens. Ecclesiæ Canoni-
cus Reverendo in CHRISTO patri Domino LAGONI WRNE Dei gratiâ Roskilde. Episcopo
Salutem. — Parrhisiis agens bonisque lit-
teris operam navans proprio impendio tabella-
rium bis misi, qui [SAXONIS Historiæ]
exemplum fidele quantivis emptum ad me re-
ferret. Quâ viâ cum nihil proficerem, ipse
illius ergo patriam repetiit, Bibliothecas omnes
visi, & revolvi: nec tamen SAXONEM
blattis, tinea, situ & pulvere obsitum eruere
potui: tam obstinato animo ejus possessores eum
occluserant. Unus omnium Andreas CHRISTI-
TIERNI natione Jutus, professione Carmeli-
ta, & provincie Daniæ Ordinis Virginis MA-
RIÆ de Carmelo Prior, cum nullo are re-
dimendum videret Exemplar, se id manibus
suis transcripturum obtulit: habui tamen
tanta dignitatis rationem, nec conditionem
accepi, sperans faciliorem alicunde tandem
emerfuram. BIRGERUS ergo Archiep. Lū-
dens. Sueciæ Primas & Apostolica Sedis Lega-
tus exemplar pio tandem repperit compendio,
quod fidei meæ transcribendum imprimen-
dumque commisit. Deerat itaque sola autho-
ritas tanti Operis divulgandi, quam libera-
lissimè mihi impertivit CHRISTIERNUS
Dei providentiâ Daniæ, Sueciæ, Norva-
giæ, Sclavorum Gottorūque Rex, id so-
lum imperans, ut à docto peritōque Chalco-
grapho excuderetur: præsertim id affirmanti-
bus ERICO WALKENDORFF Archiep. Ni-
drofien. & Apostolica Sedis Legato, necnon
regio Cancellario AVONE BILLE Ecclesiæ
Lūden. & Viberge. præposito. Man-
datis itaque regiis sapientiâ quæ tuæ adhorta-
tionibus obtemperans SAXONIS imprimendi
munus commisi excellentissimo viro magistro

JODOCO BADIO Ascensio litterarum bona-
rum apud Parrhisiis Interpreti Chalcographo-
que peritissimo: qui, quale nunc vides, Opus
tuo nomini felicissimo præscriptum emisit, Re-
gum omnium Catalogo & totius Historiæ In-
dice litterario illustratum. &c. Ex Parrhi-
siorum Academiâ clarissimâ. XIII. Martii
1514.

JODOCUS BADIUS ASCENSIVS
LAGONI HURNO Roskilde.
Ecclesiæ Antistiti S.

Opt. Max. Dei providentiâ conti-
gisse reor Historiam à SAXONE Gramma-
tico abhinc annos supra trecentos conscriptam
iis diebus in lucem chalcographâ arte prodisse
&c. Non pauca in Parrhisiarum Academiâ
è Daniâ conspiciamus ingenia, quorum bona
pars est Christiernus PETRI Lundens. Ec-
clesiæ Canonicus, mihi longâ consuetudine
& amicitia charissimus: cujus præcipuâ curâ
hoc Opus tuo nomini nuncupatum emitti-
mus; illud lectores ignotos præmonentes,
SAXONIS istius vocabulum non patrium
esse nomen (in Sialandia enim, pars Daniæ,
non in Saxoniâ fuit ortus) & Grammatici
titulum professionis quidem esse, sed neque le-
ve neque contemptibile præconium. Enimvero,
authore SÆTONIO, Grammaticus est,
qui diligenter, acutè scienterque norit aut
dicere aut scribere. Quo nomine Cornelius
NEPOS appellandos censuit Poëtarum Ora-
torūque Interpretes; Censores & Judices
Scriptorum omnium, Criticos ob id vocatos;
sic ut non versus modo (ita enim QUINTI-
LIANUS ait) sed libros etiam, qui falsò
viderentur inscripti, tanquam subdititios è
familiâ submoverent. &c. Vale, è Chal-
cographiâ nostra apud Parrhisiis, ad Idus
Martias. M. D. XIII. juxta Romanæ sup-
putationem Curia.

filii MAXIMILIANI; JACOBI WIMPHE-
LINGII expurgatio contra detractores: LEO-
NARDUS & frater ejus LUCAS ALANT-
SEE, Cives & Bibliopolæ Viennenses, Cæsaris-
que & rerum Cæsarearum studiosissimi, hos Au-
gustales libellos prodire voluerunt in lucem, expensis
suis, imprimentibus eos & typis effigiantibus HIE-
RONIMO VIETORE & JOANNE SIN-
GRENIO Chalcographis Sociis summâ vigilantia
ob optimorum Principum juvandam pro virili æter-
nitatem. (a) 4.to Viennæ

Austriæ. 1514.

QUINTILIANI Institutiones in ædibus
ALDI & ANDRÆÆ socii: (b) 8.º

Venet. 1514.

Rhetorica GEORG. VALLÆ: arte SIMO-
NIS DE LUERE, sumptibus LAURENTII
ORII DE PORTESIO: (c) 4.to

Venet. 1514.

SEBASTIANI WINDERI Oratio ad
MARIAM Archiduciss. Austriæ: per HIERO-
NYMUM VIETOREM & JOANNEM SIN-
GRENIO: 4.to

Vienn. 1514.

Epistolæ à REUCHLINO & ad REU-
CHLINUM: per THOMAM ANSHELMUM
Badensem. (d) 4.to

Tubing. 1514.

MARINEI Epistolæ: Editæ per ARNAL-
DUM GUILIELMUM BROCARIUM:
(e) fol.

VALLISOLETI. 1514.

PAULI VENETI Sophismata: impressa per
JOHANNEM BARBIER expensis FRANCIS-
CI REGNAULT. (f) fol.

Parif. 1514.

Ordinacões &c. novamente corrigido na se-
gunda epressam; typis Gothicis: impress. per

JOH.

(a) Idibus Februarii: Imp. MAXILIANO
P. F. Augusto.

(b) Mense August. cum ALDI Epistolâ
ad Joan. Bapt. RHAMUSIUM.

(c) April.

(d) Mense Martio.

(e) Bibliothec. Sicul. Tom. I. pag. 67.

(f) Quingentesimo quarto decimo supra
millesimum. Octavo Cal. Maias.

(a) Men-

JOH. PEDRO BONHOMINI: fol. LISBON. 1514.

ATHENÆI DEIPNOSOPHISTÆ
Græcè: apud ALDUM & ANDREAM socerum. (a) fol. Venet. 1514.

PLAUT. apud PHILIP. JUNTAM.
(b) 8. Florent. 1514.

LUCRETII cum JOAN. BAPT. PII
commentariis, Codice Lucretiano diligenter
emendato, nodis omnibus & difficultatibus ap-
pertis: in Chalcographiâ Ascensianâ. (c) fol. Paris. 1514.

HORATII Opera cum comment. MAN-
CINELL. ACRON. PORPHYR. & LAN-
DINI: per AUGUSTINUM DE ZANNIS
de Portefio: (d) fol. Venet. 1514.

LUCANI Pharsalia diligentissimè per G.
VERSELLANUM recognita; cum commen-
tariis JO. SULPITII, PHIL. BEROALDI,
& JO. BAD. ASCENSII; cùmque adnotatis

ab

(a) Mense Augusto.

(b) August.

(c) Ad IIII. Idus Augusti. Venunda-
tur ab ASCENSIO & JOANNE PARVO. Obiter
ex diversis Auctoribus tum Græcis tum Lati-
nis multa leges enucleata, quæ superior ætas aut
tacuit aut ignoravit. Pellege, lataberis.
Additus est Index litterarius. Quæ sequuntur
ejusdem PII Retractiones (scilicet in suos ad
PLAUTUM Commentarios & Opuscula)
datâ operâ seorsim impressimus, ut cuilibet
lucubrationum dicti PII apponi possint; quas
enim ad hunc Codicem corrigendum apposue-
rat, notulas suis locis tersimus. Textum au-
tem qualem PIUS ipse imprimendum cura-
vit, reposuimus, ne frustra te corrigere mo-
nuerit, neve in omnibus parendum putâris.
Lector, boni consule, ac vale.

Hanc Editionem Lutetiæ primùm Ascen-
sianis typis prodeuntem Nicolaus BERAL-
DUS FRANCISCO DE LOINO Regio Consilia-
rio inscripsit. DE LOINO his Versibus
affatur BADIUS:

Quandoquidem priscas recolis, FRANCISCE;
Camænas,

Moribus & priscis integer invigilas;
Naturæque sagax calles arcana; Beraldum
Hæc tibi sacrantem dogmata laudo meum.
Is siquidem totus cùm sit formatus ad un-
guem,

Cognovit stomacho fercula grata tuo.
Novit Lucreti te dia poemata amare,
Quid vetera & priscis condita carminibus.
Novit ab erratis te illius rite cavere,
Et fidei & sophia sensa tenere bona.
Novit ab iis suavis te carpere fontibus
haustus,

Unde Maro plenis proluit ora labris.
Novit ad hoc Badium jampridem querere
quicquam,

Quod dignum auspicio censeat esse tuo.
Quando igitur novit bonus ille hæc cuncta;
Beraldum

Hæc tibi sacrantem dogmata laudo meum.

(d) xv. Mensis Octobris.

(a) Lz

ab ANTON. SABELLICO, JACOBO Bononiensi, BAPT. PIO, & quibusdam aliis: *reuniantur ab ipso* ASCENSIO & JOANNE PARVO. (a) fol. Paris. 1514.

JUVENAL. cum comment. JOAN. BRITANNICI, ANGELI POLITIANI, PHILIPPI BEROALDI, & JOAN. BAPT. EGNETII: *per* JOANNEM ANGELUM SCINZENZELER. fol. Mediolan. 1514.

SENECÆ Tragœdiæ pristinae integritati restitutæ per exactissimi judicii viros (post AVANTIUM & PHILOLOGUM) ERASMUM, GERARDUM VERCELLANUM, ÆGLIDIUM MASERIUM, cum metrorum præcipuè tragicorum ratione ad calcem Operis positâ; explanatæ diligentissimè tribus commentariis, G. BERNARDIN. MARMIT. *Parmens.* & DANIEL. GAJETAN. *Cremonens.* & JOD. BAD. *Ascens.* *operâ, impensis & industriâ Ascensianâ.* (b) fol. Paris. 1514.

Priapeia & Catalecta: *in edibus* ALDI & ANDREÆ *foceri:* 8.º Venet. 1514.

PONTANI Poemata: *ex Officinâ* PHILIPPI DE GIUNTÂ Florentini *sumptibus suis.* (c) 8.º Florent. 1514.

Enchi-

(a) *In vigiliâ triumphalis Ascensionis CHRISTI Domini.* Huic Editioni BADIUS præfixit duas Epistolas; quarum altera ad Ludovicum PINELLUM Meldensem Episcop. data ad Kalendas Junias M.D.XIII. Curavit (ait) OLIVERIUS ab Lugduno familiare nomen sortitus, Commentarios Phil. BEROALDI in LUCANI Pharsaliam intra pomeria Parisiana, cum hinc literas bonas profiteretur, editos, & tuâ accuratâ diligentia ab interitu redemptos & conservatos cum ceteris à nobis imprimendos &c. Quocirca sine hac juvenilia studii monumenta sub nominis tui auspicio faustissimo studiosa juventutis præsertim regalis Na-

varorum Collegii manu versari. &c. Vale, ex Chalcographiâ nostrâ. Altera Epistola ad Augustinum SERAPTUM Presbyterum data ex Chalcographiâ nostrâ ad decimum Kalendas Januarias anni millesimi quingentesimi sexti, quo prior LUCANI Editio *Ascensiana* cum Comment. SULPIT. & BAD. prodiit, hic recuditur.

(b) Nonis Decemb. Huic Editioni præmittitur Jod. BADIUS ad Joannem LANDANUM Lande Bougonique in Dicecesi Nannetensi Domino Epistola data ad Nonas Decembres. M.D.XIII.

(c) Mense Junio. LEONE X. Pont. Max. Christianam Rempubli. moderante.

(a) Ges-

Enchiridium poeticum, quod continet Epitheta substantivorum, cum eorum hemistichiis, carminum clausulis, periphrasibusque VIRGILII ac aliorum Poëtarum: JOANNES SCHOTTUS excudit. (a) 4.to.

Argent. 1514.

JOANNES ALTENSTEIG *Mindelheimensis* Vocabularius vocum, quæ in Operibus Grammaticis plurimorum continentur: apud ADAM PETRI: (b) 4.to.

Basil. 1514.

HESTYCHIUS Græcè: in ædibus ALDI & ANDRÆ soceri: (c) fol.

Venet. 1514.

SUIDAS Græcè: in ædibus ALDI & ANDRÆ soceri. (d) fol.

Venet. 1514.

PETRI DE PONTE CECI *Brugensis* prima & secunda Grammaticæ Artis Ilagoge ad FELICEM DE PONTE suum primogenitum: impressa curâ & sumptibus DIONYSII ROSCII *Bibliopolæ commorantis in vico S. Jacobi sub Interfignio divi Martini, ubi & venum prostat; prelari verò punice NICOLAI DE PRATIS in eadem Universitate pervigilantis Bibliographi rursum prodiit.* (e) 4.to.

Parif. 1514.

Grammatica Latina GEORGII VALLÆ *Placentini: arte SIMONIS DE LUERE,*

sump-

(a) GESNER. *Pandect.* p. 60.] „Char-
tis 25. finè nomine Authoris.

(b) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*

(c) Mense Augusto. ALDI PII MANUTII ad JOANNEM JACOBUM BARDELLONUM *Præfatio.* Si ceteri studiosi, nobilitatis Mantuanæ decus Bardellone, suâ sponte ac gratis, ut ipse facis, juvarent me edendis publicandisque bonis libris, qui tanquam κατὰ πωλιγγενεσίαν reviviscant meâ curâ ac laboribus, brevî quàm plurimi, qui desiderantur, exirent in publicum, ut de HESYCHIO factum est, quem cum penès te tantum esse duceres, & verè fortasse (nemo

enim est, quod sciam, qui extare alium audiverit) eum ad me misisti &c. tui omnes quàm simillimos fore cupiens, (es enim & Latinè & Græcè doctissimus, mathematicarumque disciplinarum longè peritissimus) Bibliothecam tuam plenam optimorum librorum omnibus benignus impertis. &c. Hunc librum MUSURUS compater utriusque nostram diligenter recognovit, fecitque παρὰ τὸς ἀπειρὰ quàm plurima enim in eo loca emendata sunt.

(d) Mense Febr. M. V. XIII.

(e) Nonis Septembribus.

(2) *Mens.*

- sumptibus* LAURENTII ORII *de Portefio*:
 (a) 4.to Venet. 1514.
- BUD. DE ASSE: *in Chalcographiâ Ascen-*
fianâ. (b) fol. Paris. 1514.
- LUDOVICI BIGI PICTORII *Ferrarien-*
sis in cœlestes proceres Hymnorum Epitaphio-
 rumque liber; ejusdem Epigrammatum libelli
 duo: JOANNES MACIOCHUS BONDE-
 NUS *imprimebat.* (c) 4.to Ferrar. 1514.
- Biblia Latina cum Concordantiis ejusdem &
 Juris Canonici per JOANNEM DE GRADI-
 BUS: *typis* JACOBI SAGON. (d) fol. & 8.º Lugdun. 1515.
- Psalterium quincuplex FABRI studio PE-
 TRI DE PRATIS editum: *typis* PETRI
 OLIVIER. (e) fol. Cadomi. 1515.
- Evangelia quatuor & Apocalypsis Latinè:
apud JOANNEM PETIT. (f) 12.º Paris. 1515.
- Psalterium ex Hebræo diligentissimè ad ver-
 bum ferè translatus, fratre FELICE Pra-
 tensi Ordin. Heremit. S. AUGUSTINI interpre-
 te, per summum Pontificem LEONEM X. ap-
 probatum, adjectis notationibus: *in ædibus*
 PETRI LIECHTENSTEIN Colonienfis
Impressoris, impensis ac sumptibus DANIELIS
 BOMBERGI Antverpiensis. (g) 4.to Venet. 1515.
- Pentateuch. cum quinque *Meghilloth.* (h) 1515.
- Psalmi, Proverbia, JOB & DANIEL
 Hebr.

(a) *Mens.* Mart.(b) *Ad Idus* Martias.

(c) IIII. K L. Junii.

(d, e, f,) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(g) Die v. Septemb. LEONARDO

LAUREDANO Venetiarum Principe.

LONG, *Biblioth. Sacr.*] „ Opus xv. die-

rum, ut notant versus initio Voluminis

„ præfixi:

*Omnia testificor Felicis acumine nostri**Non plus ter quinâ factâ Latina die.*(h) LONG, *Biblioth. Sacr.* ex Melch.
 ADAM. in Vita *Conradi PELLICANI.*

(a) LONG,

Hebr. cum comment RASI. (a) fol.

THESSALONIC. 1515.

Epistolæ S. PAULI cum comment. JACOB. FABRI *Stapulensis: apud HENRICUM STEPHANUM.* (b) fol.

Parif. 1515.

Ecclesiastici liber in Latinos elegos à Jo. LORICHIO HADAMARIO *versus.* (c) fol.

Ingolstadt. 1515.

Theologia vivificans, cibus solidus; D. DIONYSII *Arcopagitæ* Cœlestis Hierarchia, Ecclesiastica Hierarchia, Divina nomina, mystica Theologia, undecim Epistolæ, interprete AMBROSIO Monacho *Camaldulensi*, cum scholiis FABRI; & CLICHTOVI ad litteram commentario; IGNATII undecim Epistolæ; POLYCARPI Epistola una; Latine; hæc secundaria & castigatissima ex Officinâ æmissio: per HENRICUM STEPHANUM *artis formulariæ peritum & sedulum Opificem è regione Scholæ Decretorum habitantem:* (d) fol.

Parif. 1515.

BA-

(a) LONG, *Bibliothec. Sacr.*

(c) FABRIC. *Biblioth. Græc.* lib. 3.

(b) *Bibliothec. Tellerian.* At R. P. LE LONG in *Biblioth. Sacr.* p. 659. *Epistolarum PAULI duplex versio Latina, una FABRI ex Græco, altera vulgata cum comment. ejusdem FABRI Stapulensis, in folio.* Parisiis. 1512. 1515. Nullo addito Typographi nomine. Reverendus tamen vir Joannes BATTLEY S. T. P. Archidiaconus (dum in vivis erat) *Cantuariensis*, pietate, multisque in Ecclesiam Anglicanam officiis, magnâque litterarum bonarum fruge (quod ex *Rutupinis* Antiquitatibus, Opere * posthumo, adeò Latino, ut ævum *Augusteum* non dedecuerit, constat) notissimus per litteras *Cantuarie* anno 1708. Jul. 5. datas mihi indicavit se in suâ habere Bibliothecâ (inter alios ab Henr. STEPHANO excusos & in ALMELŒVENII Catalogo omisos) JAC. FABRI *Stapulensis in Epistolas.* fol. 1515.

pag. 731.

(d) Die mensis Aprilis decimâ quartâ. In primâ Libri paginâ hæc etiam leguntur impressa: *Infinitus thesaurus aut perditus aut absconditus: DIONYSII Divini Hymni, de intellectualibus & sensibilibus, Theologicæ informationes, de animâ, significativa Theologia, legalis hierarchia, Angelica proprietates & ordines, de Justo Divinòque judicio: insuper adduntur, de hæresibus, de fide Catholicâ, de contemptu mundi, non habita. Cum puritate, religione, pietate, devotione, humilitate, reverentiâ, attentione, & quæque alia sacra scripta tractentur, legantur, servantur, ad JESU paternæ lucis, talium munerum & authoris & largitoris honorem.* Hanc editionem Guillelmo BRICCONETO Episcopo *Lodovensi* dedicat CLICHTOVEUS, qui in Epistolâ, ——— Cum varia (ait) sint Operum beati DIONYSII tra-

* Edit. OXON 1711. 8.

- BASIL. Magn. liber de exercitatione Grammaticâ Græcè. (a) 8.º . . . Florent. 1515.
- BASILII Magni Opera per RAPHAELEM VOLATERRANUM nuper in Latinum conversa : apud JACOBUM MAZUCHIUM Rom. Acad. Bibliopol. (b) fol. . . Romæ. 1515.
- Ejusd. Hexameron per JOAN. ARGYROPYLUM è Græco in Latinum conversum : apud JACOB. MAZUCHIUM. (c) . . . Romæ. 1515.
- ATHANAS. in lib. Psalmor. à JOANNE REUCHLIN. nuper integre translatus : apud THOMAM ANSHELMUM : (d) 4.to . . . Tubingæ. 1515.
- LACTANTIUS : in ædibus ALDI & ANDRÆ soceri. 8.º . . . Venet. 1515.
- Officium Diurnum Sanctimonialium juxta usum Ordinis Fontis Ebraldi climatatum : apud HENRICUM STEPHANUM. (e) 4.to . . . Paris. 1515.
- Sermones fratris GABRIELIS BARELETE Ordin. Prædicat. (f) 4.to . . . Argent. 1515.
- Opera del reverendo padre fratre Cherubino DA SPOLITI de la Vita spirituale bellissima : per HIERONIMO DE BENEDICTI Cittadino Bolognese. (g) fol. . . Bologn. 1515.

AT-

traductiones; eam præsertim, quæ AMEROSII est Monachi Camaldulensis, delegi nostro efflagitato Commentario declarandam : quod cæteris emunctior sit & tersior ; quam & FABER Stapulensis olim præceptor noster diligenti recognitione & scholiis suis reddidit illustriorem. &c. ex Parisiis anno 1514. Et Jacob. FABER ad pios Lectores; —

Non adjeci (inquit) Scholia MAXIMI, quod huic translationi minus michi visa sunt accommodata : & illa, quæ sunt AMEROSII marginalia, meo instituto non satis sufficiebant : quæ si quis affectantius volet, à Camaldulensibus facile requirat. Et id insuper minimè lectores latere cupimus, oportuisse

plerumque AMEROSII sententiam erigere, ubi Codex inemendatus, aut fortè interpres humano more lapsus divini patris intelligentiam non fuerat assecutus. Ad quod commodius faciendum, honestissimi religiosi sacram adium secundo à Dionysianâ Parisio milliaro vetusta Originalia michi multâ humanitate communicarunt &c.

- (a) GESNER. Bibliothec.
- (b) xv. Septemb.
- (c) XII. Decemb.
- (d) Prid. Id. Sext.
- (e) Biblioth. Tellerian.
- (f) Bibliothec. Wittian.
- (g) Nono Martii.

(a) Pri-

AYMARI RIVALLI *Allobrogis* Juris-
consulti ac Oratoris libri de *HISTORIA*
JURIS Civilis & Pontificii : *venundantur in*
Bibliotheca LUDOVICI OLIVELLI
Bibliopolæ Universitatis Valen jurati. (a) 8.º

Valentia. 1515.

ANDR. ALCIATI *Mediolanensis* in tres
posteriores Codicis JUSTINIANI annotatio-
nes : JOANNES SCHOTTUS *pressit.* (b)
fol.

Argentin. 1515.

Metaphysica ARISTOTELIS BESARIO-
NE Cardinale interprete cum Commentariis
ARGYROPILI *Byzantii* ; item THEO-
PHRASTI metaphysicorum liber unus ; item
metaphysica introductio quatuor Dialogorum
libris elucidata Authore JAC. FABR. *Stapulen-*
si : apud HENRICUM STEPHANUM.
(c) fol.

Parif. 1515.

SENECÆ Philosophi Opera, curâ ERAS-
MI : apud JOAN. FROBENIUM. fol.

Basil. 1515.

Textus Sphæræ JOHANNIS DE SACRO
BOSCO cum additionibus PETRI TIRUEL-
LI : *impressis* JOHANNIS PETIT *commorante*

(emen-

(a) Privilegium FRANCISCI Regis in
biennium indultum est 8. Aug. 1515. Opus
ab Aymaro RIVALLIO *Delphinensi* inscri-
bitur Antonio DE PRATO Galliarum Can-
cellario. Ad calcem hoc legitur Epi-
gramma :

Cede, precor : priscoque absit reverentia
seculo ;

Scripta damus curâ si meliore typo.

Te meus ingenio tantum Ludovicus & arte
Antistat, quantum sacula nostra tuis.

In laudem LUDOVICI OLIVELLI, cu-
jus & curâ & are excussus liber est : FELIX
BONRIACI Scholaris VALENTINUS
S. V.

Licet noster Ludovicus OLIVELLUS
summo opere curaverit, ut hoc praeclarum Opus
correcte imprimeretur, nihilominus collatione
factâ cum exemplari quosdam errores inveni-
mus : quos, ne lector decipiatur, pro parte
hic annotavi &c.

Laudibus immodicis quondam celebrate, diu-
que
Docte Tryphon cantu cognite Pierio ;
Cujus ope in lucem prodibant scripta virorum,
Nonnisi correctâ, & nonnisi culta prius ;

Libri initio apponitur, Insignis typogra-
phici loco, Regis Icon cum hoc lemmate,
SPES ALIT AGRICOLAS & LV-
DOVICVS OLIVELLI.

(b) 28. Augusti.

(c) Bibliothec. *Cordeſian.*

Tom. II.

L1

(a) 16

(emenda commorantis) in vico divi Jacobi ad
interfluvium Lillii aurei. (a) fol. Paris. 1515.

Authores de re Rusticâ: apud PHIL. JUN-
TAM. (b) 4.to Florent. 1515.

ANNII Viterbiensis Antiquitatum Volumina
XVII. venundantur ab JOANNE PARVO &
JODOCO BADIO: impressæ rursus operâ Ascen-
sianâ. (c) fol. Paris. 1515.

Trithemiarum Historiarum Breviarium: per
JOANNEM SCHOEFFER. (d) fol. Mogunt. 1515.

CORNEL. TACITI LIBRI QUIN-
QUE noviter in Germaniâ inventi, atque cum
reliquis ejus Operibus, quæ prius Romæ inve-
niebantur, editi; impress. per STEPHANUM
GUILLERETI de Lotharingâ Tulles.
Dioc. (e) fol. Romæ. 1515.

PAUL. WARNEFRIDI libri 6. de gestis
Longobardorum, & JORNANDIS liber de
rebus Geticis: apud JOANNEM MILLER.
(f) fol. Aug. Vind. 1515.

Itinerarium D. MATHÆI S. Angeli Car-
dinalis à RICARDO BARTHOLINO editum:
HIERONYMUS VIETOR impressit impensis
JOANNIS VUIDEMAN Augusten.
(g) 4.to Viennæ. 1515.

Ru-

(a) In mense Augusti.

(b) Mense Julio Anno D. XV. supra
mille. Philippus JUNTA Francisco VIE-
TORIO viro clarissimo S. — Mirabitur
fortasse quisquam, quod ego, qui annos ab-
hinc circiter * decem libris novâ impressione
cudendis operam totam impenderim, nec ex
eis aliquem sub cujuspian nomine ediderim,
modo hos de Agricoltatione Authores tuo potis-
simum nomini dicarim. — Ubi quan-
tum cura ac laboris, ne una quidem macula
inisset, impenderimus, cum ex novis typis,

tum ex aliorum exemplarium mendis facile
erit dignoscere. Accedit praterea Nicolai
ANGELII Buccinensii tui quondam precepto-
ris accuratissima castigatio &c.

(c) Ad x. Kalendas Octob.

(d) In vigiliâ Margarethæ virginis.

(e) Kal. Mart. LEONIS X. Pont. Max.
anno secundo. Hoc Opus dedicat Philippus
BERGOLDUS junior Academiæ Romanæ
prepositus LEONI X. Pont. Max.

(f) FABRIC. Biblioth. Latin. p. 661.

(g) Idib. Septemb.

(a) Nona

* Videtur innuere annum 1505. quo scilicet libris novâ impressione cudendis operam impendere
ceperit.

RUDOLPHI AGRICOLÆ junioris *Rheti*
ad JOACHIMUM VADIANUM Epistola
de locorum nonnullorum obscuritate cum
JOACH. VADIANI Epistolâ responsoriâ.

(a) 4.to

1515.

The Chronycle of *England* with the fruyte
of tymes : newly empynted by me JULIAN
NOTARY dwellyng in Powlis church yard besy-
de the west dore by Lordes Palyese. (b) fol.

Lond.

1515.

LUCIAN. de ratione conscriben. Histo-
riæ, BILIBALDO PIRKHEYMERO in-
terprete: apud FREDERIC. PEYPUS. 4.to

Nuremb.

1515.

Ejusdem Deorum Dialogi numero 70. (Su-
pernorum 26, Marinorum 14, Infernorum
30) unâ cum interpretatione è regione Latinâ
nusquam antea impressi, OTHOMARO NACHT-
GAL Argentino accurante: JOANNES SCHOT-
TUS studiosius elaboravit. (c) 4.to

Argent.

1515.

CICER. Epistol. Familiar. cum notis
Ascensianis: venundantur in ædibus JOANNIS
PARVI, impress. per NICOLAUM DE PRA-
TIS. 8.º

Parif.

1515.

RODOLPHI AGRICOLÆ *Phrisii* Dialec-
tica: imprimebat THEODORICUS MARTI-
NUS Aluitemsis Characteribus (ut est videre)

fa-

(a) Nono Calendas Julias.

CONRADUS SCIPIO Stutgardinus
in laudem SINGRENII.

Impressit
Hæc tibi Singrenius jampridem emissa Jo-
hannes
Scripta typis pressit, cui bene gratus eris.

Debet Singrenio multum studiosa juvenus;
Debet, quisquis amat dogmata culta,
senex.

Officium ille suum grato prestare labore
Assolet, & studium pendere utrique suum.
Culta characterum vulgare volumina dono
Et solidam assuetus pascere amicitiam.

Extat finè anno, Casparis URSINI VE-
LII Silesii Epistolarum & Epigrammatum
liber: per Joannem SINGRENIUM, Ex-
pensis verò JOANNIS MECZKER. 4.to

(b) In the yere M.CCCCC. & XV.

(c) Hæc verba [nusquam antea impressi]
intelligenda sunt de Latinâ interpretatione.

(a) Anno

faberrimis. (a) fol.

Lovan.

1515.

JOACH. VADIANI laureati Poetae Oratio
in conventu Caesaris & trium Regum; & SE-
BASTIANI WINDERI ad MATHÆUM
S. Angeli Cardinalem: impress. per HIER.
VIETOREM. (b) 4.to

Vienn.

1515.

Panegyricus JOAN. BAPT. EGNATII in
FRANCISCI I. de Helvetiis victoriam:
Emissus primum ex ædibus Minutianis Mediolani
M.D.XV. prid. Cal. Dec. & rursus in Parhi-
siorum clarissimâ Academiâ ad x. Cal. Feb. mox
subsecutas ex ædibus ASCENSII. 4.to

1515.

Friburgica PHILIPPI ENGELBRECHT,
florentissimæ urbis Friburgi apud Brisgoicos de-
scriptionem complectens ad HIERONYMUM
HUSSE Pludentin. JOANNES SCHOT-
TUS pressit. 8°.

Argent.

1515.

Oratio fratris ZENOBII Ordinis Prædica-
torum in laudem Civitatis Neapolitanæ. 4.to

1515.

Panegyricus HENRICI GLAREANI Hel-
vetii ad ÆMILIANUM Romanorum Impera-
torem; Ejusd. Descriptio Helvetiæ metrica:
per ADAMUM PETRUM ex Langendorff.
4.to

Basil.

1515.

AUSONII (Ἀφθονίῃ) Sophistæ præludia,
HERMOGENIS Ars Rhetorica, (scil. περὶ τῶν
σάσεων, ἐπεσεων, ἰδεῶν): in ædibus PHILIPPI
JUNTÆ Florentini. (c) 8°.

Florent.

1515.

QUIN-

(a) Anno millesimo quingentesimo decimo
quinto. Prid. Id. Januar. Regnante Ca.
MAXIMIL. Aug. & Car. Aust.

(b) Non. Aug.

(c) Mense Julio, LEONE decimo Ponti-
fice. Cum Epistolâ Bernardi JUNTÆ ad
LAURENTIUM BENEVENIUM. —
Venit in mentem novis litterarum typis nova
Græcorum atque Latinorum Volumina cudere;

quamobrem cum Grammatices THEODORI
quadripartitum libellum, APOLLONII ac
DEMETRII, necnon & LECAPENI & a-
liorum Grammaticorum Enchiridium persol-
vissem — AUSONII Sophistæ præludia
& HERMOGENIS Rhetoricen doctioribus
tradendam &c. HERMOGENIS Opera
continua lectione percurras, nostri tuique BO-
NINI impressorum operis errores acriter (ut
puto)

QUINTILIAN. Institut. Orator. operâ & sumptu PHILIPPI JUNTÆ. (a) 8.º Florent. 1515.

JACOBI WIMPHELENGII Sletstatensis elegantia majores ; Rhetorica pro pueris : MATTHIAS HUPFUF excudit. (b) 4.º Argent. 1515.

MUSÆUS, Batrachomomachia, OPPIANI HALIEUTICA, Græcè : apud JUNTAM: 8.º Florent. 1515.

PINDARI Olympia , Pythia , Nemea , Isthmia, Græcè , cum GRÆCIS SCHOLIIS : impress. per ZACHARIAM CALERGI Cretensem. (c) 4.º Romæ. 1515.

Senarii Græcanici quingenti & eo amplius versi OTHMARO NACHTGALL Argentino metaphraste: JOANNES KNOBLOUCH notis æreis excepit. (d) 4.º Argenter.

ISOCRAT. ad DEMONIC. & ad NICOCL. Græcè & Latinè: JOANNES KNOBLOUCH.

notis

puto) castigantis non immemor &c. Observatu non est indignum , vocem Græcam Ἀρθονίη verti Latinè Aufonii.

(a) Mens. Octobr.

(b) GESNER. & SIMLER. Bibliothec.

(c) Permissu S. D. N. LEONIS X. Pont. Max. eâ etiam conditione , ut nequis alius per quinquennium hos imprimere , aut venundare libros possit ; itaque qui secus fecerit , is ab universâ Dei Ecclesiâ toto Orbe terrarum expers excommunicatusque censetur. H' Ἐπιτάφιος περί τῆς αὐτῆς τῶν Ὀλυμπιονίκων, Πυθιονίκων, Νεμεονίκων, καὶ Ἰσθμιονίκων, ἐν Ῥώμῃ τῇ βασιλεῖδι τῶν πόλεων, ὡς τοῖς οἰκίοις τῆς μεγαλοπρεπείας Ἀνγκλίας τῆς Κιῶνς ἐντυπωθεῖσα, πέρας ἔληφεν ἡδὴ ἐν τῇ ἀναλώμασι μὲν ἔσται, διὰ πραινίσιας τῆς λογίης ἀνδρὸς Κορηλίου Βιρίγιου τῆς Ὀυτερβίως, πόσις ἢ καὶ δεξιότης Ζαχαρίου Καλλιέργου τῆς Κρητὸς, ἐτὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐστέρης οἰκονομίας τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰσοῦ Χρυσῆς, χιλιοσὶ φιλ. μὲν ἀνγκλ. γ'. Διόν.

δεχέται μεγίστη ἀρχιερίως ἐστὶς διηγεμένη Ῥώμῃ.

Initio hoc præmittitur Epigramma. II

Ἀμπερίδῃ Κορηλίῳ Βιρίγιῳ τῆς Ὀυτερβίως.

Ἐυδοξῷ Θύμωρι παρ' οὐκ ἐχάρασται ἀγαυῆς.

Ἐλλήνων μόχθους χαλκογράφοις τύποις. Ἦν τόδ' ἔτι τέρας, ἢ καὶ τῇ Δία παλὺ δῖ' ἡρώς.

Ἐργον γὰρ μεγάλη Ῥώμη ἵσκει μέγα. Νῦν δ' ἔτι τέρας πίστι σοὶς, Κορηλίε, δάροις.

Χ' ἡμῶν Γραϊκοτύπη κάλλ' ἱπῆλθε πόσις. Ὡς δ' ἄλλοις προφέρει λοιπῶν πόσις αὐτῇ ἀνασσα,

Οὕτω καὶ βίβλοις φαιδροτέραις κρατεῖ.

(d) Cum OTHMARI Epistolâ ad Nicolaum WARMER Collegii Divi THOMÆ

notis æreis exceptit. (a) 4.to Argentor. 1515.

HESIODI Opera & Dies; CATONIS Romani Moralia; CEBETIS Tabula; Græcè & Latinè: JOANNES KNOBLOUCH formulis excusit. (b) 4.to Argentor.

ARISTOPHANIS Comœdiæ novem, Græcè: operâ PHILIPPI JUNTÆ. (c) 8.º Florent. 1515.

Ejusdem THESMOPHORIAZUSÆ & LYSISTRATA Græcè: operâ BERNARDI JUNTÆ. (d) 8.º Florent. 1515.

VIRGILII Georgicorum libri quatuor, & rosæ: ex ædibus Schurerianis. (e) 8.º Argent. 1515.

LUCRETIIUS: in ædibus ALDI & ANDRÆ soceri. (f) 8.º Venet. 1515.

OVI-

ΝΑ Argent. Decanum datâ anno quinto decimo supra sesquimillesimum.

(a) OTHMARUS NACHTGALL Argentinus studioso lectori Salutem. Quisquis simul cum Græcis literis probatissimos quoque mores discere voles, hoc Opus pellege, quod nos jampridem Græco-Latinum fecimus, satis mercedis consecuturi, si nostrâ ope eruditionem cum virtute conjunxeris. Vale Argentoraci, ad Kal. Septembres, anno 1515. Σοφία μόνη τῶν κλημάτων ἀθάνατον.

(b) Nulla apparet anni nota. Hæc autem adjiciuntur Disticha.

ὁ Ὀπόμενος Ἀνδώς.
Τῆς ἀρετῆς ἰδίδαζεν ὅμως καὶ ἀγρήτου
Χρησὶς
Ἡσιόδου λεγεία δοῖα χαρίζομαι.

OTTOMARUS AIDOS Argentinus.
Eloquio virtus juncta est, sapientia phrasi,
Hesiodi monitiis qua geminata placent.

Unâ in eodem hoc Libro adduntur Aurea Carmina PYTHAGORÆ & Versus PHOCYLIDIS. Observandum est Ottomari cognomen triplici Linguâ, vernaculâ Nachtgall, Latinâ Luscinus, Græcâ Ἀνδώς

reddi. In subscriptione excusit pro excussit vel excudit.

(c) Bernardus JUNTA harum corrector Franciscum ACCOLTUM designatum Episcopum Anconitanum in Epistolâ sic alloquitur, Putabam, inquit, duas quoque notioribus his addere posse nondum ab aliis impressas, quæ citò forsân abs te nostrâ ope his novem comitata legi poterunt, ni forsân Euphrosini BONINI præceptoris tui & aliorum tuorum paritèrque nostrorum amicorum promissa, quod credere nequeo, in leves abibunt auras &c.

(d) Venit jam, sic præfatur Editor, expectata dies illa, in quâ ex Urbinatæ Bibliothecâ antiquissimum ARISTOPHANIS exemplar nâsti sumus, ibique inter alias LYSISTRATEM & Cereri sacrificantes, non aliâs visas Comœdias, invenimus &c.

(e) Mense Decembri. Regnante Impe. Caf. MAXIMILIANO Pio Felici Aug. In Libri titulo legitur hoc Adagium,

Ἐὶ δὲ τις ἢ διδάσκει τέχνην, σκάπτειν δὲ κέλλη.

sumptum ex PHOCYLID. v. 146.

(f) Mense Januario.

(a) Mem-

OVIDII Epistolæ & Opera Amatoria : in
ædibus ALDI & ANDREÆ soceri. (a) 8.º Venet. 1515.

CATULL. TIBULL. PROPERT. : in
ædibus ALDI & ANDREÆ soceri. (b) 8.º Venet. 1515.

LUCANUS: in ædibus ALDI & ANDREÆ
soceri. (c) 8.º Venet. 1515.

JUVENAL. cum Comment. BADIO As-
CENSII: è Chalcographiâ JOANNIS CLEIN
Alemani Impressorum apud Lugdunum facile
principis. (d) fol. Lugd. 1515.

Idem cum JOANNIS BRITANNICI com-
mentariis : Opus aureum novissimè infinitis penè
erroribus enodatum , maximâque diligentia impres-
sum per GEORGIUM DE RUSCONIBUS
Mediolan. (e) fol. Venet. 1515.

SIL. ITALIC. apud PHILIPPUM JUN-
TAM. 8.º Florent. 1515.

M. VALERII MARTIALIS Epigram-
mata cum interpretamento dictionum Græca-
nicarum, quæ passim in toto opere continen-
tur , OTHMARI NACHTGALL Argenti-
ni : JOANNES KNOBLOUCH notis æreis
exceptit. (f) 4.º Argent. 1515.
AUL.

(a) Mense Maio.

(b) Mense Martio.

(c) Mense Julio.

(d) Kal. August.

(e) Die X. Decembris. Hujus libri ini-
tio titulus præmittitur hic : JUNIUS JU-
VENALIS. Opus quidem divinum antea
Impressorum vitio tetrum, mancum & inuti-
le, nunc autem à viro bene docto recognitum,
adeoque diligenti castigatione excultum, ut
ne punctus, coma, seu interrogatiuncula,
cùm in textu tum in commento deficiat, ut
facile legentibus videre est : scribente Joanne
BRITANNICO viro eruditissimo. Unâ cum
figuris suis locis aptè dispositis: necnon elegan-
tissimâ noviter revisâ, quæ omnia secundum

alphabeti ordinem mirificè complectitur. Nil
tamen tanto fastu dignum præstat hæc
Editio, satis quidem passim mendosa, ne-
que sanè multum nitida; ubi Græca in
commentariis nonnunquam (p. 16.) oc-
currunt, absurdè & turpiter depravata. In
principio adduntur Annotationes quadam
Joannis BRITANNICI in Asinum APU-
LEII & Sylvas STATII.

(f) XXVIII. die mensis Augusti. OTHMA-
RI Endecasyllabon ad Lectores.

Vatem quisquis amat breviloquentem;
Tersum, delicias, sales, leporem,
Rhomane specimen decusque Lingua;
Hunc evolvere crebrè Martialem

Tentes

AUL. GELLIUS in *ædibus* ALDI, &
ANDREÆ ASULANI: (a) 8.º Venet. 1515.

MACROBIUS integer, nitidus, fuoque
decori à JOANNE RIVIO restitutus; cum in-
dicio & amplo & veridico: *venundatur ab Jo-*
doco BADIO & JOANNE PARVO; quàm
diligentiſſimè nunc rursus impress. accuratione
Ascensianâ. (b) fol. Paris. 1515.

BAPTISTÆ FIÆRÆ Mantuani Hymni
Divini, Sylvæ, Melanyſius, cœna: *impress.*
per FRANCISCUM BRUSCHUM.
(c) 4.to Mantuæ. 1515.

ERASMI Moria cum comment. LISTRII,
Ludus ANN. SENEC. de morte CLAUDII
Cæsaris cum Schol. BEATI RHENANI;
SYNES. de laudibus calvitii JOANNE
PHREÂ Britanno interprete cum Schol.
RHENANI: in *ædibus* Jo. FROBENII.
(d) 4.to Basil. 1515.

Jo.

Tentet; qui Latialiter Lacanum
Fert, horas bene sic, puto, locabit.

LIB. *Profecto neuter est; scies tuo sumptu.*
Silebo verum, modo nummuli cur-
rant.

Cum hoc Adagio, Σοφία μὲν τῶν κτηνῶ-
ται ἀβίατοι.

MOM. *Heus heus Librarie, mihi libellos da.*
Sine, ut legam verbum. (LIB.) ut
lubet, libens cedo.

(a) *Mense Septemb.* Hanc Editio-
nem Jo. Bapt. EGNATII industriâ casti-
gatam constat ex præfixâ ipsius ad Anto-
nium MARSILIUM Venetum Epistolâ.

MOM. *Theologum lego: utinam satis constet!*
LIB. *Hæu longa lectio: non emet satur*
nugas.

(b) *Ad Calendas Februarias.* Præmit-
titur Joannis RIVII Veneti Epistola ad
Raphaelem REGIUM data decimo Calendas
Julii. M.D.XIII.

MOM. *Quid oculos gemebundus obteris du-*
dum?

(c) *Sub inclyto FRANCISCO GONZA-*
gâ quarto Marchione. Dialogus inter Mo-
mum & LIBRARIUM:

LIB. *Cæcutio penè, libros ut hos volvi.*
Cum pulvere & blattis diem hæte-
nus traxi.

MOM. *At at Fiæra non latet, modo exivit.*
Perfricuit frontem, remota jam lar-
va est.

MOM. *Quanti hic liber? (LIB.) Fiæra*
sextulâ jussit.
Sed mihi pyxide stat papyrus & su-
prâ.

Videbo tandem, an sit poëta tam
doctus,

MOM. *Cape, cape: tanti loculos emam in*
pisces.

An medicus sit ille tam celebratus.

(d) *Mense Martio.*

(a) *Men-*

JO. ANTONII FLAMINII *Forocornelit.*
Sylvarum libri II; Epigrammatum libri III:
per HIERONYMUM DE BENEDICTIS.
4.to

Bonon. 1515.

Scripta quædam DAMIANI, PISONIS,
PENIÆ, SIGISMUNDI, ERASMI: apud
JO. FROBENIUM. (a) 4.to

Basil. 1515.

VOCABULARIUM HEBRAICUM
atque CHALDAICUM totius VETERIS
TESTAMENTI cum aliis tractatibus in
Academiâ Complutensi noviter impressum: de
mandato & sumptibus F. FRANCISCI XI-
MENES DE CISNEROS Cardinalis, in-
dustria & solertiâ honorabilis viri ARNALDI
GUILIELMI DE BROCARIO artis impresso-
riæ magistri. (b) fol.

Complut. 1515.
Voca-

(a) *Mense August.* Continentur hœc li-
bro, Jani DAMIANI Senensis ad LEON.
X. de Expeditione in Turcas Elegeia cum
doct. virorum Epigrammatibus, Epistola
PISONIS ad Joannem CORITIUM de
conflictu Polonorum & Lituanorum cum
Moscovitis, Henricus PENIÆ ad Card. de
SAULIS de gestis SOPHI contra Turcas,
Epistola SIGISMUNDI Regis Polonia ad
LEON. X. de victoriâ contra Schismaticos
Moscovios; ERASMI quatuor Epistolæ &
in Urbis Selestadii laudem * Carmen: cum
his duobus ad calcem senariis:

Θεὸς δίδωρ, ἔδην ἰγὺς φέρω.
Καὶ μὴ δίδωρ, ἔδην ἰγὺς πέρω.
Τίλω.

(b) *Mensis Maii die ultimâ.* In Præfa-
tione leguntur hæc: — Postquam
jubente Domino Fratre Francisco XIME-
NES DE CISNEROS &c. dedimus Novum
Testamentum Græco Latinôque sermone im-
pressum, adjecto insuper quàm utilissimo Lexi-
co Græcarum omnium dictionum, qua in eo
continentur; daturi quàm primum Vetus

Instrumentum (quod jam nunc in prælo est)
Hebraicâ, Chaldaicâ Græcâque Linguâ cum
singulis Latinis interpretationibus excussim;
En præmittimus vobis veluti pro degustamento
& præludio Operis copiosissimum Hebræorum
Chaldaeorumque vocabulorum Dictionarium
— summo labore elucubratum nec mina-
ri etiam studio & sedulitate correctum. In
quo non minori etiam studio & sedulitate
correctum. In quo non modò simplices dictio-
num interpretationes tam primitivarum quàm
derivativarum totius Veteris Instrumenti se-
riatim continentur; sed (quod omnium opero-
sissimum fuit) quot locis in eodem Veteri Tes-
tamento unaquæque dictio propter Lingua il-
lius fecunditatem multiplicet significata, ad-
jectis quàm plurimis concordantiis continuò
subjungitur: assignatâ cuique loco propriâ
significatione, quâ ibidem usus est Latinus
Interpres. &c. Adjectus est Tractatus de no-
minum Propriorum interpretatione &c. Ap-
posita deinde est legendorum Hebræicorum
characterum ars & instructio, unâ cum ipsâ
Hebrææ Linguae Grammaticâ ex summis ipso-
rum Autoribus accuratissimè collectâ, atque

* In quo hic Versus de SCHURERIO Typographo legitur: Matthias niveo pectore SCHURERIUS.
Tom. II. Mm

Vocabularius dictiones Teutonicas Latinis
præponens: MATHIAS HUPFUF impressit.
(a)

Argent. 1515.

JOANNIS ALTENSTEIG Mindelheimen-
sis Vocabularius vocum, quæ in Operibus
Grammaticis plurimorum continentur: apud
JOANNEM PRUSZ. (b) 4.to

Argent. 1515.

AARONIS filii ASER de Tiberia Gramma-
tica Hebræa de accentibus: apud DANIEL
BOMBERG. (c)

Venet. 1515.

APOLLON. de Construction. Græcè: apud
JUNT. 8.º

Florent. 1515.

THEODORI GAZÆ Grammatices intro-
ductionis libri quatuor, Ejusdem de mensibus;
GEORGII (Λεκαπηνῆ) LAGAPENI de con-
structione verborum Græcè: in ædibus PHI-
LIPPI JUNTÆ Florentini Bibliopolæ. (d)
8.º

Florent. 1515.

ALDI MANUTII Romani Grammaticæ
Institutiones Græcæ: in ædibus ALDI & AN-
DREÆ soceri. (e) 4.to

Venet. 1515.

Elementale Introductorium in Nominum &

Ver-

so ordine digesta, ut nullibi (aut certè in
quàm paucissimis) præceptoris opera desiderari
posse videatur. &c. Postremum tandem Vo-
luminis locum obtinet aliud Dictionarium La-
tini Abecedarii ordine digestum: quod omnia
Veteris Testamenti Latina vocabula citatis
prioris Vocabularii paginis Hebræicè proferre
docet: ut non tantum Hebræica Latine, sed
versâ vice Latina Hebræicè possis enunciare.
&c.

(a) GESNER. Pandect. p. 35.

(b) GESNER. & SIMLER. Biblioth.

(c) SIMLER. Bibliothec.

(d) Quinto Cal. Aprilis. Τὸ παρὸν βί-
βλιον ἀκριβῶς ἐντυπωθῆναι πρὸς εἰληφέν ἡδὴ
ὅτιν διὰ τὴν τῆ Φλωρεντίας, ἀναλωμασι μὲν
Φιλίππου τῶ Ἰωάννου Φλωρεντίας, πρὸς τὴν
ἐκτίωσιν Βασιλομαίας τῶ Βρετανίας τῶν Ελ-

λητικῶν λόγων ἐφειμένον χάριν. Ἐπεὶ τὴν δὲ
τῆς Χρυσῆς γνήσιος Χιλιοσῶν πινυκτοσῶν
πύμπλιν καὶ δεκάτω, μηνὸς Μαρτίου κζ. Ἀρ-
χόντων μετὰ ἀρχιερέως ἡμῶν Λέοντος δι-
κὰς ἐπὶ τῆς. Cum Euphrosyni BONINI
ad Ludovicum MARTELLUM Laurentii
filium Epistolio: Cum novis THEODORI
Grammaticen jamjam typis excudere mens
sit, teque aded in Græcis profecisse videam,
ut mediis (ut aiunt) Athenis potius quàm
in Florentinâ urbe ortum esse facili existima-
re possim, nequeo, cui dicanda sit, amplius
dubitare. Quamobrem nostrarum hodie vi-
giliarum exiguos hilari fronte accipe labores
&c.

(e) Mense Novembri. Cum MUSURI
ad Jo. GROLIERIUM Epistolâ, de quâ
prius.

(2) Mense

Verborum declinationes Græcas ; item HIERONYMI ALEANDRI *Mottenfis* tabulæ sanè utiles Græcarum Musarum adyta compendio ingredi cupientibus ; lector , eme , lege , & gaudebis : apud SCHURERIUM. (a) 4.to

Argentor. 1515.

JACOBI HENRICHMANNI *Sindelfingensis* Grammaticæ Institutiones. (b) 4.to

Tubing. 1515.

Pfal-

(a) *Mense Octobri.* Epistolam ALEANDRI (licèt longiusculam) Lectori proponere non pigebit , cùm ad ampliorem Aleandri , cuius ope Litterarum Græcarum Typographia *Parisiis* tantos progressus fecerit , notitiam valde conducatur.

HIERONYMUS ALEANDER *bonarum litterarum in urbe Lutetiâ Studiosis S. D.*

Quemadmodum ii , qui magnum saltum facere nituntur , aliquanto longius retrocedunt , ita & nos per plures jam dies publicas intermisimus lectiones , non profectò ut veterano otio torpesceremus , sed ut recuperatâ integrâ valetudine ad pristinum officium vobis rediremus alacriores. Neque tamen interim turpiter cessavimus. Nam præter cùm publica tum privata negotia , quibus non parum distinemur , non omnino longâ literis salute dictâ , aliquid quotidie nostris contubernaliibus & Græcè & Latinè prælegimus ; & utriusque Linguae * *Lexicon* , necnon & elegantissimam † *THEODORI Grammaticam* curavimus imprimendam. Et quoniam non ita omnibus Græcarum cupidis litterarum multum in illis perdiscendis temporis consumere datum est , quod vobis semper cordi fuisse cognoram , & usui pariter & honori sperabam fore , tabellas hæc , fidelissimos litterarum Græcarum veluti traduces , quas in felicissimâ & doctorum virorum parente Aureliâ extogitâram , succisvis horis recognovi , ad normamque Theodoreæ Grammaticæ , quam vobis enarraturi sumus , redegi , & multo quàm

antea nitidiores , & utiliores vobis primum , deinde & per vos aliis tradidi publicandas. Debeant igitur Lutetiæ par est , quicunque ubiubi terrarum per has nostras Tabulas proficient : cuius videndâ gratiâ & variarum Linguarum doctrinâ pro virili meâ condecorandâ , per tot tamque difficilia viarum spatia huc me contuli. Debeant & Aureliæ , ubi in Parrhisinæ pestis perturbatione à clarissimis illius Academia Doctoribus jucundè & honorificè habitus , vobisque servatus , hujusmodi non , ut spero , pœnitendum munusculum auctore Deo adinveni. Potueram , fateor , majoribus studiis plûsque mihi gloria comparaturis has horas impendere : sed privato commodo communem præferendam censi utilitatem. In quo si non strenuè aliquid , certè non ignavius fuisse à nobis puto factum , quàm si , ne animum dum remitto , prorsus amitterem , dolium sùsque deque in cranio volutâsem , aut lapillos & conchas in littore collegissem. Id autem Opusculi quicquid est , ut à me benigno animo vobis datur , ita & vos lubenter suscipiatis velim , mihi charissimi auditores. Itaque persuasum habeatis , nullum esse tam obtusi ingenii , tam diversa professionis , tam natu grandem , tam multis denique negotiis impeditum , quin possit per nostras tabulas brevè in Græcâ literaturâ proficere. Quod & ipsarum ordo , & compendium , & (ut facilius circumferatur) Enchiridii forma unicuique facillè & ostendere , & præstare potest. Valete.

(b) GESNER. *Bibliothec.*

(a) LONG,

* Quod prodit apud *Agid. GOURMONTIUM* 1512.

† CHEVILLERIUS p. 251. non aliam *GAZE* Editionem memorat , quàm quæ anno 1516. prodit.

Psalterium Hebr. cum brevi præfatione
Hebr. CONRADI PELLICANI Ordinis
Minorum & SEB. MUNSTERI Franciscani:
apud JO. FROBENIUM. (2) 24.to

Basil.

1516.

Nov. Test. omne Græcè & Latinè , dili-
genter ab ERASMO Roterodamo recognitum
& emendatum, non solùm ad Græcam verita-
tem, verùm etiam ad multorum utriusque
Linguae Codicum, eorùmque veterum simul
& emendatorum fidem, postremò ad proba-
tissimorum Auctorum citationem, unà cum an-
notationibus. Præfigitur Epistola ERASMI
LEONI X. nuncupata & ejus Apologia.
Hanc Editionem accurârunt JOAN. OECO-
LAMPADIUS & SIGISM. GELENIUS:
in ædibus JO. FROBENII Hammelburgensis.
(b) fol.

Basil.

1516.

PSALTERIUM PENTAGLOTTON

Au-

(a) LONG, Biblioth. Sacr.

(b) Mense Februario. regnante Imp.
Cas. MAXIMILIANO P. F. Augusto.
ERASM. in Præfation. ad Annot. Testa-
mentum, quod vocant, Novum
recognovimus, idque primum ad Græcam
veritatem — deinde ad vetustissimo-
rum Latine Linguae Codicum, quorum duos
exhibuit eximius ille divina Philosophiæ mystes
Joannes COLETUS Paulinæ apud Londi-
num Ecclesiæ Decanus, aded priscis littera-
rum typis, ut mihi ab integro discenda fuerit
lectio, & in noscendis elementis fuerit re-
puerascendum. &c. Testimonia Veteris Tes-
tamenti vel ex interpretatione Septuaginta,
vel ex ipsis Hebræorum fontibus, contulimus
& excussimus; quanquam id quidem ex
ἀποθνήσκουσιν — adjuti operâ subsidiariâ
viri non solum pietate, verùm etiam trium
peritiâ Linguarum eminentis Joannis OECO-
LAMPADII Vinimontani, quod ipse in
litteris Hebræicis nondum ed procefferam, ut
mihi judicandi sumerem auctoritatem. &c.
Basileæ. An. M.D.XV. In his ERASMI
Annotationibus, ad I. Epist. JOAN.
(c. V. §. 7.) leguntur hæc: Tres sunt,

qui testimonium dant in cælo.] In Græco Co-
dice tantum hoc reperio de testimonio triplici,
ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα
καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα ἰ. quoniam tres
sunt, qui testificantur, spiritus & aqua &
sanguis. Ad calcem Annotationum, Basi-
leæ anno Salutis humane M.D.XVI. Ka-
lendis Martii. Sequitur Joannis OECO-
LAMPADII ad pium Lectorem Epistola.
— Ego (inquit) cui hæc hyeme
Theologiæ aliqui apud Basilienses vacaturo
felicissima magni ERASMI consuetudo conti-
git, non possum non testari insatigabilem ho-
minis industriam, vix credendam in tractan-
do fidem &c Mihi erat spectandum miracu-
lum, dictantem recognoscentemque, quantum
tria praela exciperent, videre &c. cum nihil alie-
nius sit illi, quàm alienâ ostentare se gloriâ,
suarum etiam laudum partem in alios rejicit.
Quale & illud exemplum, cum me subsidia-
riam solam in castigandis formulis operam,
acceritum à FROBENIO illo Chalcographo-
rum omnium diligentissimo, perinde ac non
asymbolum, Thesca etiam suum vocare
dignatus sit &c.

(a) Mensis

AUGUSTINI JUSTINIANI: impressit PETRUS PAULUS PORRUS in ædibus NICOLAI JUSTINIANI PAULI. (a) fol.

Genuæ. 1516.

Biblia Latina: apud JACOBUM SACON. (b) fol.

Lugdun. 1516.

Eadem 2. Vol. apud JOAN. MOYLIN. (c) fol.

Lugdun. 1516.

Liber JOB ad veritatem Hebraicam restitutus, duplici versione Latinâ, unâ Vulgatâ, alterâ ex Hebræo AUGUSTINI JUSTINIANI. (d) 4to

Parisi. 1516.

DION. Areopagitæ Opera GRÆCE: in ædibus PHILIPPI JUNTÆ Bibliopolæ. (c) 8.º

Florent. 1516.

GRE-

(a) Mense VIIIIBRI. De hac Editione fatiſ antea dictum eſt.

(b,c,d) LONG, Biblioth. Sacr.

(c) Die XXIX Julii. Pontificatus LEONIS decimi anno quarto. In hoc Volumine continentur Προλογος εις τον μακάριον Διονύσιον [nempe Prologus S. MAXIMI.] Σχόλια [quæ quatuor paginas continent, ex illo Prologo partim desumpta]. Ερμηνεια λίξεων κατὰ στοιχείον ἐμφερομένην τῇ δὲ τῇ βίβλῳ. Περὶ τῆς ἁγίας ἱεραρχίας κεφάλαια ιβ'. Περὶ θείων ὀνομάτων κεφάλαια ιγ'. Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας κεφάλαια ιδ'. Περὶ μουσικῆς θεολογίας κεφάλαια ιε'. Ἐπιστολαὶ ι. Fragmenta quædam Græcè Πολυκράτους Διαδόχου ἀρχιεπισκόπου Ἐφίσου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῇ πρὸς Βίκτωρα τὸν Διάδοχον καὶ ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγάλης Ῥώμης. Κλήμις πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας ἡγούμενος τῇ ἁγίᾳ καὶ τῇ ἐπιγγραμμῇ αὐτοῦ λόγος, τίς ὁ σωζόμενος πλάσιος. [Historia de adolescente, quem divus JOANNES cujusdam presbyteri curæ crediderat] Φίλων πρὸς τὸν ἐκ ἀρετῆς πιστεύοντα ἐν Αἰγύπτῳ Χριστιανὸν ἄμφω καὶ μοναχῶν ἐκ τῆς ἐπιγγραμμῆς λόγος αὐτοῦ, περὶ βίης θεωρη-

τικῆς, περὶ ἱκετῶν. Μακρόριον ἔστιν Διονυσίου Ἀριστοκρίτης [Authore METHODIO, vel, ut alii, METRODORO]. Hanc Editionem munit Apostolicum Diploma. LEO. PP. X. Dilectis filiis PHILIPPO DE GIUNTIS & ejus filiis Bibliopolis Florentinis. ——— aquum esse censemus, ut Sedes Apostolica iis, qui pro utilitate publicâ in re præsertim litterariâ laborare non desinunt, non modò auxiliû sui dexteram præbeat &c. Cum itaque vos PLATONEM Latinum & alios quàmplurimos Libros tam Latinos quàm Græcos, longè meliores illis qui passim circumferuntur, habeatis, eòsque imprimere cupiatis ——— Nos, qui ab ineunte ætate litterarum studia semper dileximus ——— omnibus & singulis Bibliopolis, Librariis, Impressoribus & Mercatoribus ——— ne eosdem Libros per vos in quibusvis litterarum characteribus imprimendos intrâ decennium ab emissionē singulorum Librorum imprimendorum computandum ——— reimprimere audeat, ——— inhibemus &c. Datum Florentiæ sub Annulo Piscatoris. Die xv. Februarii. M.D.XVI. Pont. nostri anno tertio.

(2) Mense

Mm 3

GREGORII Nazanzeni Theologi ORATIONES lectissimæ 16. GRÆCÆ: in ædibus ALDI & ANDRÆÆ fœceri. (a) 8.º Venet. 1516.

S. HIERONYMI Opera 5. Vol. apud Jo. FROBEN. (b) fol. Basil. 1516.

ORIGENIS Opera, quæ non habentur in aliis libris hucusque impressis; viz. super MATTH. LUC. super Psalm. XXXVI. Homil. V. XXXVII. II. XXXVIII. II. &c: per LAZARUM DE SOARDIS. fol. Venet. 1516.

In Canticum Canticorum Homiliæ 15. In aliquot Psalmos Davidicos Homiliæ breves 48. In Sanctam MARIAM panegyrici Sermones 5: venale habetur in Officinâ HENRICI STEPHANI Chalcographi è regione Scholæ Decretorum. (c) 4.to Paris. 1516.

NILI Sententiæ Morales è Græco in Latinum versæ; & excerpta quæd. ex DAMASCEN. per BILIBALDUM PIRCKHEYMER: FRIDERICUS PEYPUS impressit. (d) 4.to Nuremberg.

Sa-

(a) Mense Aprili. In hoc Libro continentur; adversus Eunomianos Dissertatio, de Theologiâ, de Filio Dei Orationes duæ, de Spiritu Sancto, ad EVAGRIUM de Deitate, adversus JULIANUM Invektiva duæ, in Natalem Salvatoris nostri, in Epiphania, in Sanctum Baptisma, Pascha, Pentecosten, in Encania seu novam Dominicam, in magnum BASILIUM funebris, in magnum ATHANASIUM laudatoria. Præmittitur M. MUSEURI Præfatio ad Joan. PINUM Mediolanensem Tolosanumque Senatorem Regis Gallici apud Venetos Legatum. Multas (ait) ille [Nazanzenus] omni sapientiâ refertas Orationes elucubravit. Nos nonnullas elegimus, quas nostris auditoribus enarraremus. Jampridem enim à me cautum est, ut è publicâ Græcarum litterarum officinâ, cui liberalitate beneficioque Veneti Senatus * tredecim jam annis præsidemus, prodeant — qui non minus ex piâ Dei veneratione probari quàm à litteraturâ commendari se cupiant. Ceterum Orationes Gregorianæ, quas è multis exemimus, præloque multiplicatas ASULANO, nobilissimis & ingeniosissimis juvenibus nostræ fidei tutelæque commendatis, curavimus distribuendas, sunt circiter sexdecim &c.

(b) CAILLE, p. 34.

(c) ALMELOOVEN. in Vit. Stephan.

(d) Præfigitur PIRCKHEYMERI Epistola sorori suæ CLARÆ apud Divam CLARAM Nurembergæ Moniali data 4. Cal. Januarii. M.D.XVI.

(a) LEO-

* Officinâ illa non alia mihi videtur quàm Aldina, cui ab anno 1503. Venetus Senatus M. MUSEURUM stipendio publico præfecerat.

Sacrarum Ceremoniarum S S. Romanæ ac-
clesiæ libri tres non ante impressi : GREGO-
RII DE GREGORIS *excusere* (sic legitur pro
excudere vel *excussere*, nam *excussi* reperitur in typographicis
subscriptionibus pro *excusi*). (a) fol.

Venet. 1516.

METHODII Revelationes cum libro de
Creatione mundi : apud MICHAELEM FUR-
TER. (b)

Bafil. 1516.

JOAN. GERSON. de imitatione Christi
& contemptu mundi in vulgari sermone (i. e.
Italicè) : stampata per MARCHI SESSA.
(c) 4.to

Venet. 1516.

JUDOC. CLICHTOV. de laudibus Sancti
LUDOVICI & sanctæ CÆCILIAE virginis &
Martyris : in Officinâ HENRICI STEPHA-
NI. (d) 4.to

Parif. 1516.

JOANNIS Eremitæ Opus de institutis Cœ-
nobiorum : impress. per SIMONEM BEVILA-
QUA. (e) 12.º

Lugdun. 1516.

Mendensis Ecclesiæ Breviarium : per JOHAN-
NEM SCHOEFFER.

Mogunt. 1516.

Corpus Juris, quinque Voluminibus : per
BERTHOLDUM REMBOLT. (f) fol.

Parif. 1516.

Elu-

(a) LEONARDO LAUREDANO *Prin-
cipe optimo* XXI. Novemb.

(b) *Biblioth. Sicul.* Tom. II. p. 69.

(c) *A di VIII.* Mazo.

(d) *Januar.* 10.

(e) XIX. Septembris.

(f) Operæ pretium duco singula amplis-
simi & laboriosi hujus Operis Volumina
describere.

Volum. I. Codicis JUSTINIANI Pandectæ cum glossis. JUSTINIANI liber correctus in lucem editus à BERTHOLDO cum Digestorum Voluminibus, Parthiis in Sole aureo.

Codicis JUSTINIANI amplissimum argumentum.

Iuris Pontificii concordantia. &c.
 Viviani Eximii Doctoris Bononiensis casus &c.
 Singul. Tex. & glos. sm. ludo. de ro. bar. bal. pav. &c.
 Tabula Rubricarum legum &c.
 Ingenio Valde subtili glosarum approbationes colliguntur &c.
 Nobilia Summe Grata Reperiuntur Omnibus Mire Oportuna, Mireque Situata.
 Insignite quippe & decore primaria cujuslibet literæ libri excuduntur &c.
 Adduntur plures titulorum continuationes &c.
 Notabiles inveniuntur quotationes &c.
 Interpretatio IX. carminum &c.
 Longe castigatior omnibus aliis est hic liber &c.
 Insignes imprimuntur additiones &c.
 Bar. bal. jaco. butri. &c.
 Extabant nonnulla Accursii glosæ &c.
 Reperiuntur corpore omnia recenter redacta &c.

Si cupis istius bonitatem discere libri,
 Hoc folium vertas, ac ibi scripta leges.

Ad lectorem

Si strenuitatem Bertholdi Rembolt, charissime Lector, diligenter attenderis, eum ipsum, ut reip. non mediocriter consulat, aris prodigum nullòque pacto parcum aut avaritia studentem censebis. Quippe qui (ut hoc opus diligenti præviâ castigatione imprimeretur) nullo pacto pecuniis pepercit. Diversa namque quasit exemplaria, atque correctores, quos in hac arte peritos censuit, mercede condignâ conquisit; inter quos Gerardus Muleri Alemani Trajecten. Dioces. utriusque juris licentiatu peritissimus ipsum originaliter revisit; atque nonnullis additionibus condecoravit. Et siquidem castigata corruptis conferre liceret, te ad Glosam remitterem &c. quam profectò invenimus tam mendosam tamque vitiatam, quod vix absque doctoribus reintegrare nequi-

vimus. &c. cum plerisque aliis, quas hie causâ brevitatatis enumerare supersedeo. O infandum scelus avaritiæ! O impressorum ignaviam! qui (ne nimium expendant) oculatos correctores conquirere reformidant, bonaque in reip. detrimentum irreparabile depravari sinunt opera &c.

Impress. Parisius per Bertholdum Rembolt Argentinensem, expensis ipsius sociorumque ejus, videlicet Tilmanni Kerver librarii jurati Parisiensis & Francisci Birckmanni librarii jurati Colonienfis. Anno 1515. Kal. Februar.

Volum. 2. Digesti Veteris copiosum argumentum.

Breves casus variorum doctorum ponuntur.
 Explicantur optimè rubricarum carmina.
 Reprobata glosa & approbata notantur.
 Triplicia inveniuntur repertoria.
 Ordinatè signantur dicta singularia.
 Littera cujusque libri scripta sunt congruè.
 Decenter arbor jurisdictionum est sita.
 Viviani casus longè utiles sunt valde.
 Servitutum arbor situata est optimè.

Reperiuntur in margine quotationes.
 Eduntur juris canonici concordantia.
 Multaque solvunt contraria additiones.
 Bolognini apponuntur ampliaciones.
 Omnes textus glosas exemplariter vidimus.
 Longè nunc veriores sunt allegationes.
 Talitèrque in ceteris continuabimus.

Cujus nomen continetur
 Elementis prioribus,
 Hic ab eo imprimitur
 Summis cum characteribus.

Impress. ibid. apud eosd. Anno millesimo quingentesimo XV. tertiâ Julii.

Volum. 3. Infortiati amplissimum argumentum.

Interpretantur Notabiliter Forma Omnes
 Rub. Totius Infortiati Amplectentes
 Titu. Versus Mensurati.
 Notantur Optimè Variorum Interpretum
 Singularitates Subtiliter In Margine
 Edita.
 Inferuntur Multum Probe Riteque Exquisita Summaria Sane Valde Magnifica.

Appo-

Apponuntur Mirifice Approbationes Glosarum Improbationesque Scabrosis Titu. Recte. Oportune.

Bona Eduntur Repertoria Triplicia : Optimoque Leges Disponuntur Ordine.

Recenter Excuduntur (Materia Bene Oportuna) Littera Typica.

Plures Apostille Reperiuntur In Sedibus Idoneis Vere Situate.

Inveniuntur Notabiles Solutiones Oppositionum Late Explicabiles.

Admodum Utiles Reperiuntur Et Optima Vtriusque Iuris Concordantiæ Insignes.

Substitutionum Arbor Nuperrime Competenti Titulo Inseritur.

Industriosis Adduntur Casus Optimi Bononiensis Interpretis.

Sub istis rubeis elementis
Nomen impressoris continetur.
Et ubi hic existat venalis,
Locus apertè manifestatur.

Parisius per Bertholdum Rembolt, Anno millesimo quingentesimo quindecimo, penultima Novembris.

Volum. 4. Digestum novum.

Cum { Casibus longis domini Francisci Accursii.
Approbationibus & reprobationibus glosarum.
Summariis variorum doctorum.
Tabulâ rubricarum legum & materiarum.
Iuris canonici concordantiis.
Glosarum & textuum singularitatibus.
Ampliationibus & notabilibus Bolognini.
Titulorum seu rubricarum carminum expositione.
Valde utilibus solutionibus contrariorum.
Multis annotationibus in margine apposis.

Iste liber summè singularis
Recenter impressus à Bertholdo,
Ab eo exponitur venalis
Parisius in sole aureo.

Est etenim tersus * summus emendatus ad unguem :

Si mihi credideris, juris amator, emas.

Anno millesimo quingentesimo decimo sexto, die XVIII. Aprilis, Parisius in Sole aureo vici divi Jacobi, per Bertholdum Rembolt.

Volum. 5. Volumen

{ Approbationibus & reprobationibus glosarum.
Summariis variorum doctorum.
Tabulâ rubricarum, legum & materiarum.
Cum { Iuris canonici concordantiis.
Glosarum & textuum singularitatibus.
Ampliationibus & notabilibus Bolognini.
Multis annotationibus in margine notatis.

Parisius, apud Bertholdum Rembolt, Anno millesimo quingentesimo XVI. die verè XXX. Junii.

In singulis uniuscujusque horum quinque Voluminum argumentis, Majusculæ literæ initiales rubricis excusæ (quas hic caracteribus Romanis distinguendas curavi), si simul aggregentur, voces certas designant. Scilicet : Vol. I. IUSTINIANI LIBER. PETRUS GROMORS. Unde comperio Petrum GROMORSUM fuisse in hoc excudendo Bertholdi REMBOLT socium. Vol. 2. BERTHOLDUS REMBOLT. Vol. 3. INFORTIATUM NOVISSIME IMPRESSUM à MAGISTRO BERTHOLDO REMBOLT PARISIUS IN SOLE AUREO VICI SANCTI JACOBI. Vol. 4. & 5. CASTIGATUM. En ludicrum & novum artificium, quo Typographo placuit suum Nomen, Opus & Domicilium ænigmaticè designare : cujus aliquam mentionem fecit CHEVILLERIU pag. 167. lin. 3. & ex illo ANNAÏ Typograph. Vol. I. pag. 300.

(a) Anno

Tom. II.

* Repone, ut puto, summè.

Nn

Elucidatorium Ecclesiasticum, ad officium Ecclesiæ pertinentia planius exponens, & quatuor libros complectens, JUDOCO CLICHTOVEO Authore: *absolutum est hoc Opus & arte formulariâ in lucem emissum in Officinâ librariâ HENRICI STEPHANI excudendorum librorum industrii & seduli Opificis è regione Scholæ Decretorum habitantis.* (a) fol.

Parif. 1516.

Διδασκαλία Χριστιανική πρὸς τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας: *apud Bartholomæum Zanetum.* (b) 4.to

Romæ. 1516.

ARATORIS Cardinalis Historia Apostolica cum Commentariis ARII BARBOSÆ Lusitani: *impress. in ædibus JOANNIS DE PORRIS.* (c) fol.

SALMANTICÆ. 1516.

ÆLII ANTONII Nebriffen. Annotationes in quinquaginta sacræ Scripturæ locos non vulgariter enarratos. (d) 4.to

Editæ Complut. 1516.

Prognostica HIPPOCRATIS, LAURENTIO LAURENTIANO Florentino & GULIELMO COPO interpretibus; GALENI Comment. in eadem, LAURENTIANO interprete: *in Officinâ HENRICI STEPHANI.* fol.

Parif. 1516.

PEDACII DIOSCORIDIS ANAZARBEI de medicinali materiâ libri quinque; de virulentis animalibus, & venenis, cane rabioso, & eorum notis ac remediis libri quatuor, JOANNE RUELLIO Sueffionensi interprete: *impressum est hoc celeberrimum Opus in Officinâ*

HEN-

(a) Anno Domini (quem decet hymnus & laus omnis) decimo sexto supra millesimum & quingentesimum, die verò Aprilis decimâ nonâ. Venale habetur hoc Opus viris sanctè Ecclesiasticis quàm utilissimum, in Officinâ Henrici STEPHANI, apud quem & varia ab hujus Operis Authore elaborata nec minori dignitate quàm utilitate volumina facile reperias. Præfigitur CLICHTOVEI

Epistola ad Joannem GOZTHON DE ZELESTHE superiore in Pannoniâ, Ecclesiæ Jauriensis Episcopum locique ejusdem Comitum perpetuum, ex Parisiis anno 1515. data.

(b) Bibliothec. Nic. HEINS. p. 52.

(c) Mense, Aprili.

(d) Idibus Aprilis. M.CCCCC.XVI.

(a) 46.

HENRICI STEPHANI *de regione Scholæ De-*
cretorum. (a) fol.

Parif.

1516.

AURELII CORNELII CELSI medici-
næ libri octo noviter emendati & impressi :
impressor SIMON BEVELAQUA. (b) 4.to

Lugduni.

1516.

Regimen Sanitatis Salerni : per JACO-
BUM MYT *expensis* BARTHOLOMÆI
TROT. (c) 4.to

Lugdun.

1516.

ANTHONII GAZII Patavini Medici flo-
rida corona : *impress. in Officinâ SIMONIS BE-*
VILAQUA impensis BARTHOLOMÆI TROT
Bibliopole. (d) 4.to in præclaro Emporio

Lugd.

1516.

APUL. FLORID. De dogmat. PLATON.

De

(a) *Absolutum octavo Calendas Maias in*
præclarissimo Parrhisiarum Gymnasio. Cum
privilegio ad quadriennium. In initio,

Venter, pluma, Venus laudem fugienda
sequenti.

Expulsâ, ut aiunt, cornice adhuc.

Præmisit RUELLIUS Epistolam ad
ANTONIUM DISOMUM Regium Con-
siliarium utriusque Linguae peritissimum
— *Quod Opus* (inquit) *non parvo sanè*
negotio à nobis elucubratum, veluti primitias
industriæ nostræ & majoris laboris præludium
latâ fronte suscipias. — *Quæ verò*
mea partes fuerunt, quoniam in propriâ ha-
renâ versari videbar, cum sim professione
Medicus, dedi operam, uti omnia ex fide
responderent, & ut Latina oratio Græci
Auctoris sensum fideliter redderet &c.
Sed nihil aquè me torset, quàm veterum
manûque exaratorum Exemplarium inopia
(illud enim tantum nactus sum, quod Bi-
*bliopola * typis excusum circumferunt) in*
quo permulta manifestissimè depravata ex va-

riâ Auctorum lectione, & præsertim in li-
bris venenorum ex vetustissimo Pauli ÆGI-
NETÆ Codice, ad pristinam sinceritatem
restituimus — Vale Parisiis, Calendis
Maii. Anno Domini M.D.XVI. Hanc
RUELLII versionem Jo. OLIVERIUS
Abbas S. MEDARDI Sueffionensis carmine
Phaleucio Endecasyllabo commendat.

I, secure liber, nec extimescas
Vulgi vaniloqui licentiosem
Nasum, Rhinocerote longiorem &c.
O Dioscorida, parens medelæ,
Tu quantum vide debeas Ruello,
Qui te ex Helladico facit Latinum;
Quod debere sibi fatetur orbis
Totus, nos quoque gratulamur omnes
Testis Endecasyllabis ovantes.

(b) x. Septemb.

(c) Anno millesimo quingentesimo decimo
sexto, vigesima sexta Februarii.

(d) Anno M.CCCCC. decimo sexto
Decemb. xx.

(a) Men-

* Tres Latinas DIOSCORIDIS Editiones recenset FABRICIUS in *Bibliothec. Græc.* lib. 4. cap. 3. scilicet Veterem ann. 1478. (vide *Bibliothec. BIGOTIAN.* libros in fol. num. 1261.) alteram Lugdun. 1512. cum additionibus PERI PADUANI: tertiam fol. Venet. 1516. ex versione HERMOLAI BARBARI, qui eleganter, sed dum PLINIO nimis insistit, parum fideliter reddidit, additis ejusdem HERMOLAI corollariis, & EGNATII annotationibus.

De Philosoph. *ex ædibus* Schurerianis. (a) 4.to Argentor. 1516.

APULEII Afri. cum comment. PHILIPPI BEROALDI: *apud* JO. TACUINUM DE TRIDINO. (b) fol. Venet. 1516.

ÆNEÆ Platonici Christiani Dialogus de immortalitate animæ & resurrectione ab AMBROSIO Camaldulensi è Græco conversus. (c) 4.to Basil. 1516.

PLUTARCH. de discrimine adulatoris & amici, de utilitate ab inimicis capiendâ, de philosoph. disputat. ERASMO interprete: *apud* JO. FROBENIUM. (d) 4.to Basil. 1516.

PLUTARCH. de placitis Philosophorum, BUDÆO interprete: *ex ædibus* Schurerianis. (e) 4.to Argentor. 1516.

JAC. FABRI *Stapulens.* in Politica ARISTOTELIS introductio CLICHTOVEI commentario declarata; OEconomicum XENOPHONTIS RAPHAELE VOLATERRANO interprete Latinitate donatum: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI è regione Scholarum Decretorum. (f) fol. Paris. 1516.

Decem librorum Moraliū ARISTOTELIS tres conversiones, prima ARGYROPYLI, secunda LEONARDI ARETINI, tertia antiqua: *apud* HENRICUM STEPHANUM Chalcographum è regione Scholæ Decretorum commorantem. (g) fol. Paris. 1516.

Moralia JACOBI ALMAIN *Senonensis* emendata à JOANNE Majoris Theologiæ

Pro-

(a) *Mense* Augusto.

(b) GESNER. *Bibliothec.*

(c) GESNER. *Biblioth.*

(d) *Mense* Maio.

(e) *Mense* Julio.

(f) *Vicesimâ* secundâ die Novembris, anno Domini omnium Gubernatoris & Recto-

ris decimo sexto supra millesimum & quingentesimum.

(g) *Hæc quarta recognitio typis absoluta est in Officinâ* Hentici STEPHANI, ejusdem impensis sumptibus & diligentia, in almo Parisiensium studio, anno ab incarnatione Domini virtutum 1516. Die 20. mensis Aprilis.

(a) *Br-*

Professore: in Officinâ HENRICI STEPHANI (a) 4.to

Parif.

1516.

Textus de Sphærâ JOANNIS DE SACRO-BOSCO, cum additione (quantum necessarium) adjunctâ, novo commentario nuper edito, ad utilitatem studentium philosophicæ *Parifien* Academiæ illustratus, cum compositione Anuli Astronomici BONETI *Latensis*, & Geometriâ EUCLIDIS *Megarensis*: in Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum sita. (b) fol.

Parif.

1516.

EUCLIDIS *Megarensis* Geometricorum elementorum libri xv, Latinè; CAMPANI Galli transalpini in eisdem commentariorum libri xv; THEONIS *Alexandrini* BARTHOLOMÆO ZAMBERTO *Veneto* interprete, in tredecim priores, commentariorum libri xiii; HYPsiclis *Alexandrini* in duos posteriores, eodem BARTHOLOMÆO ZAMBERTO interprete, commentariorum libri ii: in Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum. (c) fol.

Parif.

Libri

(a) Bibliothec. TELLERIAN.

(b) Anno CHRISTI Siderum conditoris 1516. decimo die Maii.

(c) Utcunque noster valuit labor, conciliata sunt hæc omnia ad studiosorum non parvam (quam optamus) utilitatem: id magnifico D. FRANCISCO BRICONNETO postulante. Si hæc benevolè suscipiantur, & fructum adferant, quem cupimus, alia ejusdem Authoris Opera prodibunt in lucem, successum præstante Deo, & adiutoribus (ubi ubi gentium sint) ad bonarum litterarum institutionem probe affectis Gallis, Italis, Germanis, Hispanis, Anglis: quibus omnibus prospera imprecamur, & puram pro dignitate verâque cognitionis lucem.

FRANCISCO BRICONNETO
JACOBUS FABER S. D.

Dum gubernacula regni adhuc moderaretur LUDOVICUS XII., tu verò camera ararii regii magistratum gereres; efflagitasti commentarios in Geometriam EUCLIDIS recognosci. Quam petitionem tuam eo libentius amplectebam, quò mihi multis eras carior, ut qui admodum juvenis (ita instituentem patre tuo PETRO BRICONNETO Equite aurato & regni generali Exquestore) mecum in Philosophicis te exercueras, post nostri Pauli ÆMILII serulam, sub quo tunc apprime, tum in Linguâ Latinâ, tum in Historiâ profeceras. — Eo tempore Patruelis tuus Episcopus Lodovensis Dominus meus Narbonam proficiscitur, visurus Cardinalem Narbonensem patrum tuum: què paulò post migravit ad Dominum. — Igitur R. Dominum meum secutus, totum negotium commisi nostro Michaëli PONTANO.

Nn 3

Libri tres de Institutione Harmonicâ editi à
 PETRO AARON Florentino, interprete Jo.
 ANTONIO FLAMINIO Ferocornelite: im-
 press. in ædibus BENEDICTI HECTORIS
 Bibliopole Bononiensis. (a) 4.to . . . Bonon. 1516.

PLATIN. de Obsoniis, & APIC. de re
 coquinar. Italico sermone: apud JOANNEM
 TAURINUM de Trivio. (b) 4.to . . . Venet. 1516.

PLIN. Histor. Natur. per NICOLAUM
 DE PRATIS. fol. . . . Paris. 1516.

FLAV. PHILOSTRAT. de Vitis Sophis-
 tarum, ANTONIO BOMFINO interprete:
 ex ædibus Schurerianis. (c) 4.to . . . 1516.

XENOPHONTIS Opera, Græcè: in ædi-
 bus PHILIPPI JUNTÆ. fol. . . . Florent. 1516.

PAUSANIAS Græcè: in ædibus ALDI
 & ANDREÆ soceri. fol. . . . Venet. 1516.

Historiæ Augustæ Scriptores: in ædibus AL-
 DI & ANDREÆ soceri. (d) 8.º . . . Venet. 1516.

FLORUS: impress. per JACOBUM THAN-
 NER. fol. . . . Liptzk. 1516.

JO. BAPT. EGNAT. de Cæsarib. Libri
 tres; NERV. TRAJAN. ADRIAN. ex
 DIONE, GEORG. MERULÂ interprete;

SPAR-

NO, qui tunc mecum communes habebat
 ades, in recognoscendis & emittendis libris,
 quos prodesse posse arbitrabamur, adjutor. Ille
 verò provinciam suscepit admodum lubens
 &c. Quos quidem commentarios, non CAM-
 PANI modo, sed & THEONIS Alexan-
 drini, Bartholomæo ZAMBERTO Vene-
 to interprete, ubi recognovit, se totum obli-
 gavit Officinæ, durissimam profectò versans
 glebam, ut labores suos tibi offerat, & per te
 ceteris litteratis. &c. Vale. Parisiis, anno
 M.D.XVI. postridie Epiphaniæ Domini; qui
 & sæculi nostri & posteritatis prospere studiis

insulgeat. Ad calcem Index 24. errato-
 rum. Hæc sunt, quæ recognitione digna
 comperimus; quippe quæ Mathematicam in-
 telligentiam offendere aut inturbare possent.
 Siqua sunt alia, quæ omiserimus, candidi ipsi
 lectores inter legendum vel facile castiga-
 bunt.

(a) Tempore Pontificatus LEONIS Papa
 decimi.

(b) Cremon. Litterat. p. 318.

(c) Mense Martio.

(d) Vol. I. mense Julio. Vol. II. mense
 Augusto.

(a) Mense

SPARTIAN. CAPITOLIN. LAMPRID.
VOPISC. POLL. Gallican. in *ædibus* ALDI
& ANDREÆ *soceri*. (a) 8.º

Venet. 1516.

POLYDOR. VERGIL. de Inventoribus
rerum : pro JOHANNE PARVO *ccmmorante*
in vico Divi Jacobi sub Interfignio Lillii aurei.
(b) 4.to

Parif. 1516.

POMPON. LÆTI Opera : ex *ædibus* Schu-
rerianis. (c) 4.to

Argentor. 1516.

Historiæ novæ ac veteres à FRANC. SFOR-
TIÆ temporibus ad FRANCISC. Regem
Francor. five ANDREÆ ASSARACI SAR-
RACHI Trivultias : *impress. in offic.* GOTAR-
DI PONTICI *apud templum* Satyri.
(d) fol.

Mediolan. 1516.

AGATHIUS de bello Gothorum, CHRIS-
TOPH. PERSONÂ interprete : *apud* JACOB.
MAZUCHIUM *Rom. Academ. Bibliopol.*
(e) fol.

Rom. 1516.

M. FABII QUINTILIANI Oratoriarum
Institutionum lib. xii. unâ cum annotationi-
bus RAPHAELIS REGII, GEORGII ME-
RULÆ & JODOCI BADIO ASCENSII :
venundantur ab eodem JODOCO BADIO AS-
CENSIO & JOANNE PARVO *Bibliopolis*
Academiæ Parisiensis, in ædibus Ascensianis.
(f) fol.

1516.

THEOCRITUS Græcè, cum SCHO-
LIIS Græcis : per ZACHARIAM CAL-
LIERGUM. (g) 8.º

Rom. 1516.

VIR-

(a) *Mense* Julio.

(b) *Die* xiiii. *mensis* Julii.

(c) *Mense* Octob. cum *Epistolâ* Nico-
lai GERBELII ad Mathiam SCHURE-
RIUM datâ M. D. XVI. Kal. Feb.

(d) *Die* xxiii. Decemb.

(e) xxix. Februar. *Triumphante* LEO-

NE X. Pont. Max. Anno ejus 3. cum Epis-
tolâ Jacobi MAZZUCHII.

(f) *Ad Idus* Januarii M. D. XVI.

(g) Λίσσις τοῦ μεγάλου ἀρχιεπισκοπικοῦ διαιρέτου
Πάππυ Ρώμης, ὅστις αὐτὴν εἰκονομαῖον,
καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ταύτῃ ἐκ ἐνομιμῆς
χωρὶς τυπωθῆναι πέρας ἔλαβεν ἤδη σὺν δια-
τάξει

VIRGILII Æneis cum aliis carminib. in
ædibus THEODORICI DE BORNE.

(a) 4.to

Davent.

1516.

Ho-

ἀναλώμασι μὲν τῷ λογίῳ ἀνδρὶ Κορινθίῳ
Βενίγῳ τῷ Οὐιπερβίῳ, πόσις ἢ καὶ διξίότητι
Ζαχαρίας Καλλιέργης τῷ Κρητός. Μηνὸς Ἰα-
νουαρίου ἰ. Χιλιοσῶ δικάτω ἔκτω.

Ζαχαρίας Καλλιέργης Κρητὸς τοῖς ἐκσταχῶ
φιλομαθῆσι, χαίρειν. Τὰ Θεοκρίτω εἰδύλλια
τὰ ὡδὴ τῷ μακροῖς ποστυπώβεντα Ἄλδῳ,
καὶ ἡμῖς διότερον ἐτυπώσαμεν ἕχ ὡς ἑυρομῶν
(ἐχάτης ἀν τῷ τοιμοδίῳ ὡδὴ πᾶσι ἀξιοῖ
κατηργίας) ἀλλὰ κατὰ τὸν εἰωθότα τρόπον κα-
λῶς ἄμω τυπώται καὶ ἐπιμελῶς εἰς κρινὴν ὡ-
φείλειαν ἐπιδορθώσαντες, χαίρειν ἐπικυρίας
ἐρίγοντι Κορινθίῳ Βενίγῳ τῷ Οὐιπερβίῳ.
Οὐ πόσις ἢ μόνον τῷ δέεται πολλῶν, ἀλλὰ
καὶ δαπάνης. Ταῖς πολυρῖοις ὡδῶσι τῷ
παρ' ἡμῖν τυπώσας, δεύτερον καὶ ἡμῖς,
ὡς φθάσαντες ἐπὶ μῶν, τοῖς πᾶσι ἐτοιμα-
σσοίμεθα, σὺν ἄλλοις Θεοκρίτω ποι τοῖς
μήπω τυπωθεῖσιν. Ἡρακλῆσιν Φημί, Ἡρα-
κλῆν λιοντοφόνον, Βάκχας, Ἡλακίτην,
Παιδίαν, Δάφνιδ' καὶ κῆρης ὀαρίσιν τὰ
σώζεσθαι αὐτῶν ἐπιγράμματα ἐνεακαίδεκα
ὄντα πρὸς ἀριθμῶν πέλεκοντε καὶ πηρύσιον.
Καὶ πρὸς ταῖς ἐπὶ, τὰ εἰς αὐτὰ εὐρισκόμεθα
ἡλίκ' ἄτινα σὺ πολλοῖς διεσπαρμένῳ εὐρόντες
ἀντιγράφοις, πόσις πολλῶν εἰς ἐν συνηγ-
μῶν. Τὸ μὲν γὰρ εἰς τῷ, ἐκείνο δ' εἰς
ἄλλο εἶχε ἡλίκον. Ἐφ' εἰς εἰ χαίρετε, εἰκὸς
ἔργῳ δεικνύειν ἵνα καὶ εἰς τὸ μέλλον προθυ-
μοτέρως ἡμῶς εἰς τὰς κριωφιλίαις ταῖς ἐπὶ κα-
λῶς κ' ἀγαθῶς ἀγῶνας ποιήσῃτε.

Et ad calcem THEOCRITI textus hæc
leguntur: Τὸν Θεοκρίτω πέλεκον, τὸ πηρύ-
σιον, καὶ τὸ ἐξῆς τὸ αὐτοῦ ἐπιγραφεὶς μὴ
ἔχοντες δεύτερον ἀντίγραφον, σὺν ἡδυμήτῳ
καλλιῶν ἐπιδορθώσας. Διό μοι καὶ συγγνω-
στῶν. Ἐν γὰρ καὶ μόνον τῶν ἀντιγράφων ταῦ-
τα εἶχεν. Ἄπεικα καλλιῶν ἐνομήσας ταῖς, εἰα
ἡσυχ, τυπώσας, ἢ ἰᾶσας εἰς λήθην κατε-
λιθεῖν.

(a) Æneidos libri duodecim ex Aldino
Exemplari (ut apparet) castigati & recogniti:
quibus accedunt hæc carmina non indocta,

que sub VIRGILII nomine circumferuntur
edita & depravatè & confusè, nunc in hęc
recognita ex antiquissimo Exemplari multo-
rum saculorum, appositis eorum * Auctori-
bus, qui poetico certamine contententes, va-
ria in † eandem rem concinebant. Hæc qui-
dem. Carmen de VIRGILIO sub nomine
VIRGILII; item de Ludo; de ortu Solis;
de Signis cælestibus; de Iride; de speculo;
de undâ congelatâ; de quatuor temporibus
anni; Epitaphia in VIRGILIUM. PUB.
V. MAR. de Livore, de Fortunâ, de Musarum
inventis. Item Exclamatio CASARIS
AUGUSTI in jussu VIRGILII pro
Æneidis combustione. Ven. Davē. in ædibus
THEODORICI D. B. Proluxus hic est
primæ paginæ titulus atris & rubris alter-
natim characteribus excusus. Ad finem
Æneidis adduntur SULPICII Carthagi-
niensis sex de Æneide cremari (licet jussisset
VIRGILIUS) à TUCCÂ, VARO &
AUGUSTO vetitâ Versus: & hæc coronis,
Divina hæc PUBLII VIRGILII Opera
excusa sunt Daventriæ fœlici sydere in ædi-
bus Theodoricæ DE BORNE anno à Natali
Christianissimo sesquimillesimo supra sextum
decimum. Calē. Ma. Tum adjiciuntur
tria VIRGILII Epigramm. de. livor.
Fortun. Musarum invent. Deinde Poëtarum
suprà dictorum carminibus præmittitur
Epistola Jacobi FABRI ad MURMEL-
LIUM. Oportunitate (inquit) datâ recog-
novi hæc carmina, non indocta quidem,
quando etiam à doctis & ascribuntur VIR-
GILIO, & sub hujus nomine circumferuntur
edita & depravatè & confusè quidem, ut
multa alia. An rectè, ipsi viderint. Ex-
emplar autem antiquissimum, unde hæc ex-
cepta sunt, ——— (quod non contemnen-
dum quidem erat ob antiquitatem, quam
præ se ferebat tantam, ut vix characterum
lineas & ductiones essem sequutus, si id ten-
tavissem) aliud ab hac sententiâ ———

vo-

* Illi Auctores fuerunt PALLADIUS, ASCLEPIUS, vel ASCLEPIADES, EUSCHEDIUS, vel EUSTHENIUS, POMPEIANUS vel POMPEGIANUS, MAXIMIMIUS vel MAXIMIANUS, VITALIS, BASILIUS, ASMENIUS, VOMANIUS, EUPHORBIVS, JULIANUS, HILARIUS.

HORATII Odæ, Epodi & Carmen secu-
lare, cum ANTON. MANCINELLI &
BADII explanatione; Ars Poet. & Sermon.
& Epistol. cum BADII commentariis: *Impres-*
sa est tertium hæc Horatiana Poesis accuratone
ipsius ASCENSII. (a) fol. in nobilissimo

collegio Parrhisorum. 1516.

OVID. Fast. Trist. Pont. Ibis. ad Liv. in ædi-
bus ALDI & ANDREÆ soceri. (b) 8.º

Venet. 1516.

GRIPHUS AUSONII cum enodatione
FRANCISCI SYLVII Ambianatis: in ædi-
bus Ascensianis. (c) 4.to

Parif. 1516.

PROBÆ CENTONÆ Vatis clarissimæ à
Divo HIERONYMO comprobatae de fidei nos-
træ mysteriis è MARONIS carminibus excep-
tum Opusculum: *impressum solertiâ STEPHA-*
NIDÆ BASIGNANA GORGONI Car-
melitæ Doctoris Theologi in Officinâ BERNAR-

DI

voluisse apparebat. &c. Vale. Ex Daven-
triâ Calendis Decembribus, à Natali Chris-
tianissimo sesquimillesimo super quintum de-
cimum. Huic Editioni præfatur Phil.
BERGALDI Bononiensis ad Joannem
FRANCUM discipulum suum Epistola, in
quâ se, ait, divinâ celeberrimi Vatis Volumina
recognovisse, utque emendatius atque diligen-
tius imprimerentur, enixè curasse; suam il-
lam recognitionem suo illi discipulo dicare
destinavisse; quem ad VIRGILII lectio-
nem hortatur. Ultimæ Virgillianæ hujus
Editionis paginae lignea imprimitur tabula,
in quâ tres describuntur figuræ; Prelum
Borneum. T. B. Sta. Margarita. Sta. Anna.
Lubet obiter (licet nil ad VIRGILIUM
attinet) hic inferere, quæ FABER in suâ
ad MURMELLIUM Epistolâ antea me-
moratâ scribit conquerens & rem & nomina
sæpe in profanis & in sacris Scriptoribus
confundi. Doctor (inquit) Sanctus [scil.
THOMAS Aquin.] id ipsum, ni fallor,
passus est in sæpius excuso illo & in mille ex-

emplaria transfuso commentario in divinum
BOETIUM; quem haud dubium est in hunc
elucubrâsse: sed non istum ejus esse, qui im-
pressus sub ejus nomine circumfertur. Qui
id neget, non video; argumentis certis con-
trarium docentibus: imprimis, quo pacto ipse
seipsum & citaret & allegaret? &c. [Hunc
commentarium ab aliis THOMÆ Anglico,
Joanni GERSONI à GOLDASTO ad
Paræneticos veteres, attributum notat FA-
BRICIUS in Biblioth. Latin.] Consules
igitur optimè tuis in eum commentatione tuâ,
in quâ te laborare audio: quam Rodolpho
AGRICOLÂ auspice es ingressus, qui viam
præmonstravit. Commentarii autem in
BOET. Consol. partim MURMELLII,
partim AGRICOLÆ, excusi sunt Colonia
apud CERVICORNUM 1535. Vide
SIMLER. Biblioth.

(a) Ad quartum Kalen. Julias.

(b) Mense Januario.

(c) Tercio Nonas Novemb.

Tom. II.

Oo

(a) Reg-

DILESCUYER. (a) 8.º in florentissimâ
Civitate Lugdunensi. 1516.

BAPTISTÆ Mantuani BLASII Cappadox; NICOLAUS Tolentinus; Bellum Venetum; Exhortatio ad Insubres; CUPIDO marmoreus dormiens; jejunii Quadragesimalis Sanctitas &c. (b) Ejusdem libri de sacris diebus : *impress. solertiâ* STEPHANI DE BASIGNANA GORGONI Carmelitæ Doctoris Theologi in Officinâ BERNARDI LESCUYER.
(c) 8.º

Lugdun. 1516.

Ejusd. *Agelariorum libri sex : impress. solertiâ* STEPHANI DE BASIGNANA GORGONI Carmelitæ Doctoris Theologi in Officinâ BERNARDI LESCUYER. (d) 8.º

Lugdun. 1516.

Ejusd. Dialogus contra detractores. (e)
Epistola contra calumniatores. (f)

Ultima pars Operis BAPTISTÆ Mantuani Carmelitæ : *impress. solertiâ* STEPHANI DE BASIGNANA GORGONI Carmelitæ Doctoris Theologi in Officinâ BERNARDI LESCUYER.
(g) 8.º

Lugdun. 1516.

PETRE

(a) *Regnante victoriosissimo FRANCISCO Francorum Rege, Christianum orbem moderante LEONE decimo animarum tutissimo medico.*

Sigismundi GONTAGE Card. Legati Piceni & Mantua Carmelitarum Protectoris perhumani Insignia.

STEPHANVS B. GORGONIVS CARMELITA BENEFICO PATRONO POSVIT.

FATORVM IMPERIO
S. B.
GORGONIVS HEROS.

(d) *Mensis Junii vigesimo tertio.* Tum eadem, ac prius, Insignia, & eadem adscriptio FATORVM &c.

(b) Hic adscribitur, uti in præcedente libro,

FATORVM IMPERIO
S. B.
GORGONIVS HEROS.

(e) BAPTISTA Mantuani pictura, circa quam, BAPTISTA MANTVANVS CARMELITA TER MAXIMVS. Tum eadem Insignia, & adscriptio.

(c) *Cum gratiâ & privilegio ad quattuor annos.*

(f) *Cum gratiâ & privilegio &c. ut supra.*

SVB SIGISMVNDI FELICITAS
AVGVSTA
S. G.

(g) *Die vigesima primâ mensis Julii. cum gratiâ & privilegio &c. SVB SIGISMVNDI &c. & adscriptio, ut prius.*

(a) Ad

PETRI ROSSETI Laurentias ad NICOLAUM PUTEANUM BONASPES utriusque Juris Professore; Ejusd. ROSSETI de S. STEPHANI martyrio ad MAXIMILIANUM SPHORTIAM Carmen: in ædibus Ascensianis. (a) 4.to Parif. 1516.

OCTAVII CLEOPHILI Fanensis Opera nunquam alias impressa; Antropothecomachia; Historia de Bello Fanensi &c: imprimebat HIERONYMUS SONCINUS Impressor diligentissimus. (b) 8.º FANI: 1516.

HUGBALDI Monachi Eluonensis Ægloga de Calvis: apud NICOLAUM LAMPERTER. (c) 4.to Basil. 1516.

Epistolæ aliquot illustrium virorum ad ERASMUM & hujus ad illos: imprimebat THEODORICUS MARTINUS Alustensis. (d) 4.to Lovan. 1516.

ERAS-

(a) Ad Idus Martias. N. BONASPES T. PUTANEUS suo Compatri clarissimo Jo. BADIO ASCENSIO de Laurentiade.

*Imprime subtili sanctum precor arte volumen,
Compater Ascensi major in are Tryphon:
Immortale parant cui praela fidelia nomen:
Omnibus error abit quo moderante libris.
Nunc quicumque cupit chartas reperire fideles,
Expetit ille tuam, clare Jodoce, domum.
Petrus ob hæc Rossetus adit tua limina vates;
Lingua Maroneos cui dedit alma favos.*

Idem Nicolaus BONASPES Trecensis concludit Librum Carmine commendatio ad Trifandam DE SALAZAR Senonum pastorem.

Ex prælo etiam Ascensiano, sed finè anni notà prodiit in 4. de Passione Domini- cæ Carmen elegiacum GULIELMI DIVI- TIS civis Gandavenfis: item LACTAN- TII nania verbis CHRISTI crucifixi, & Carmen de Resurrexione Domini. Cum Herveri DE BERNA Amandini ad juven-

tutem Bituricam Præfatione; in quâ, DIVITEM (ait) didascalum nostrum de vobis benemeritum non ignoratis. — Etenim innumeri (tanquam ex Equo Trojano) ex Officinâ ejus prodire litterati. &c. Nec dubito, quin ex eo contingat, quod plurimum viris litteratis contingere consuevit; ut ait CLAUDIUS, Minuet presentis famam. Non tamen sine Theseo hoc est TORINO Biturico commilitone nostro antiquis moribus, & ut PLAUTUS ait, Massiliensibus, & cum virtute doctissimo. &c. Valete. Ex ædibus nostris Amandinis, Calendis Martii. TORINUS ille (ut puto) est Godefridus TORINUS Typographus, de quo postea dicetur.

(b) XXIX. Januarii.

(c) SIMLER. Bibliothec. At GESNER. in Bibliothec. 1517.

(d) Mense Octobri. Has ex ingenti Epistolarum acervo delectas inscripsit Gasparo HALMALO Juris utriusque Doctori & Antuerpiæ tribuno Petrus ÆGIDIUS ejusdem Oppidi Scriba.

(a) His

ERASMI de duplici copiâ verborum ac rerum commentarii duo, de ratione studii & pueris instituendis commentariolus; ac de laudibus literariæ societatis, reipub. & magistratuum urbis *Argentinæ* Epistola: apud Jo. FROBENIUM. (a) 4.to

Basil. 1516.

CÆLII RHODIGINI Lectio. Antiq. Romano charactere: in ædibus ALDI & ANDRÆE soceri (b) fol.

Venet. 1516.

HIERONYMI CINGULARII *Aurimontani* collectanea Latini eloquii Synonymorum: impressit VALENTINUS SCHUMAN. 4.to

Liptzk. 1516.

ERASMI Institutio Principis Christiani; ISOCRATES ad NICOCLEM ERASMO interprete; ERASMI ad PHILIPPUM Panegyricus: apud Jo. FROBENIUM. (c) 4.to

Basil. 1516.

Institutio Principis Christiani saluberrimis referta præceptis, per ERASMUM *Roterodamum* cum aliis nonnullis eodem pertinentibus: apud THEODORICUM MARTINUM *Alustensem*. (d) 4.to

Lovan. 1516.

AN-

(a) His præmittitur sequens ERASMI Epistola.

ERASMUS Roterodamus
GUILLIELMO NESENO Nafstadiensi suo S. D.

Sive tu isthuc judicio facis, optime NESENE, sive studio quodam amoris erga me tui, certe de copiâ Commentariolos, antehac à πῶν ἱπποκρίτης, ERASMO commendas, dum illos sic laudibus vehis, sic ediscis, sic tuis prælegis, ut magis jam tui sint usucapione, quàm mei qui genuerim. Eos igitur ita, ut volebas, recognovi inter navigandum, ne vel hoc temporis mihi prorsus periret à studiis. Tuae partes erunt curare, ut Frobenianis formulis majusculis quàm emendatis-

*simè * rursus exeant in publicum, quò hac sanè placeant, si eruditione parum commendantur lectori. Bene vale, charissime NESENE. Antuuerpiæ, Nonis Septemb. Anno à CHRISTO nato M. D. XVI.*

(b) *Mense Febuario. De Præfatione RHODIGINI (in quâ ALDUM laudat) lege Frobenianam ejusdem Editionem in anno 1517.*

(c) *Mense Aprili.*

(d) *Mense Augusti. THEODORICUS MARTINUS Typographus Lectori S. D. — En, optime Lector, Officina nostra semper utilitati publicæ sudans, tradit hæc: Præfationem ERASMI, Præcepta ISOCRATIS ad NICOCLEM eodem interprete, Institutionem Christiani Principis nunc † primum ex-*

* Prior (ut puto) Editio prodierat anno 1512. quo data est ERASMI nuncupatoria ad Joannem COLETUM S. Pauli Decanum Epistola.

† FROBENIUS tamen hanc excuderat eodem anno mense Aprili.

‡ Scil.

ANDREÆ ASSARACI SARRACHI
Dialogus elegiacus de Historiis novis ac veteri-
bus à FRANC. SFORTIÆ temporibus ad
FRANCISCUM Regem Francor. & Ducem
Mediolani: apud GOTHARDUM PONTICUM.
(a) fol.

Mediolan. 1516.

Ejusdem Trivultias, libri Carmine Elegia-
co, cum Epigrammatis præliminaribus ALEX-
ANDRI COMITIS & HYACINTHINI AR-
PINI: apud GOTHARDUM PONTICUM.
(b) fol.

Mediolan. 1516.

THOMÆ MORI Utopia. (c) 8.º

Alphabetum Hebraicum & Græcum;
THEODORI GAZÆ introductivæ Gramma-
ticæ liber primus, secundus, tertius, quar-
tus, Græcè: apud ÆGID. GOURMONT.
(d) 4.º

Parif. 1516.

THEOD.

excusam ex optimis Scriptoribus compositam
ERASMO Authore, Panegyricum gratula-
torium de reditu ex Hispaniâ ad Principem
PHILIPPUM MAXIMILIANI filium eodem
Authore, libellum PLUTARCHI de discrimine
adulatoris & amici ad HENRICUM VIII.
Angliæ Regem, cum † aliis nonnullis. Bene
vale, Lector, ac frue.

(a) SIMLER. Bibliothec.

(b) SIMLER. Bibliothec. „ Fontè idem
„ Opus.

(c) Ad calcem cernuntur insignia, lem-
ma, & nomen Gilles de Gourmont. Nullo
anno addito. Initio legitur hæc Præfa-
tiuncula ad lectorem. Habes, candide Lec-
tor, Opusculum illud verè aureum Thomæ
MORI non minùs utile quàm elegans de op-
timo reipublica statu, deque novâ insulâ
Utopiâ, jam iterum sed multo correctius
quàm priùs, hæc enchiridii formâ, ut vides,
multorum tum Senatorum tum aliorum gra-

vissimorum virorum suâsu editum, quod
tibi ediscendum, non modò in manibus
quotidie habendum censeo. Cui quidem
ab innumeris mendis undequaque purga-
to, præter ERASMI annotationes ac BU-
DÆI Epistolam, addita est etiam ipsius
MORI Epistola eruditissima. Vale. Epistolæ
Petri ÆGIDII ad Hieronymum BUSLI-
DIUM & Hieronymi BUSLIDII ad Thomam
MORUM hic insertæ exhibent annum
M.D.XVI. Anno itaque (ut conjicio)
1516. prior prodiit Utopiæ Editio, cui pos-
terior Gourmontiana successit.

(d) Hæc Opuscula seorsim singula im-
pressa sunt. Singulorum initio affixa GOUR-
MONTII insignia, lemma, & nomen;
sed ultimo foli indicium temporis adjectum
sic, Ἐτυπώθη Παρισίοις ἐν τῇ Γουρμοντιᾷ ἐν τῇ
ἀπὸ τῆς ἑορτῆς χιλιοσῶς πεντακοσῶς ἐκταῶς
καὶ δεκάτῳ σκιροφοριᾷ ἐν αὐτῇ ἀπρίοντι.

(a) Mensc

† Scil. ERASMI Epistola ad Joannem PALUDANUM, Carmen gratulatorium ad PHILIP-
PUM, Epistola ad Nicolaum RUTERIUM Episcop. Atrabatensem; PLUTARCH. de doctrinâ Prin-
cipum, & de Philosoph. Disputat. ERASMO interprete.

Præterea, PLUTARCH. de discrimine adulatoris & amici, ac de utilitate ab inimico capiendâ,
ERASMO interprete. 4. per Theodoricum MARTINUM. Anno tamen non addito.

THEOD. GAZ. Grammat. Introduct. liber primus, Græcè : *ex ædibus THEODORICI MARTINI Aluftenfis.* (a) 4.to Lovan. 1516.

Idem translatus per ERASMUM *Roterodamum: apud THEODORICUM MARTINUM Aluftensem.* (b) 4.to Lovan. 1516.

Idem translatus per ERASMUM, ac etiam Græcè pro iis, qui jam aliquantulum profecerunt ; ac colloquiorum familiarium incerto authore libellus Græcè & Latinè, nunquam antehac typis excusus: *apud JOANNEM FROBENIUM.* (c) 4.to Basil. 1516.

Enchiridium Grammatices ; in hōc libro hæc sunt, Erotemata CHRYSOLORÆ, Alphabetismus anomalorum, DEMET. CHALCONDYL. de formatione temporum, THEOD. GAZ. Grammat. Introduct. liber quartus, HERODIAN. de Encliticis, Gnomæ monostichæ ex diversis Poetis, CATONIS *Romani* Sententiæ PLANUDE interprete ; Græcè : *in ædibus PHILIPPI JUNTÆ Florentini.* (d) 8.º Florent. 1516.

Veteres Grammatici Latini duodecim à JO-
DOCO THEODORO *Bellovaco* junctim editi :
ex Officinâ Ascensianâ. (e) fol. Paris. 1516.

Ortus vocabulorum Alphabetico ordine ferè omnia, quæ in Catholicon, Breviloquio, Cornucopiâ, Gemmâ vocabulorum atque Medullâ

Gram-

- (a) *Mense Martio.*
(b) *Mense Julio.*
(c) *Mense VIIIIdri.*
(d) *Decimo Cal. Octob. Pontificatus sanctissimi LEONIS Papa nostri anno quarto.* Hanc Editionem Aloysio ALAMANO dicavit Euphrosymus BONINUS.
(e) FABRIC. *Bibliothec. Latin. Supplement.*] DIOMEDIS libri tres ; Q. RHEMNII PALÆMONIS ars secunda ; ASPRI JUNIONIS Grammatici ars ;

ÆLII DONATI Editio prior & posterior, item de barbarismo, vitiis & tropis ; SERVII HONORATUS in secundam Editionem : SERGIUS Grammaticus ; PHOCAS de nomine ac verbo, & aspiratione ; CAPER de Orthographiâ & Latinitate ; AGRATIUS de Orthographiâ & proprietate ; PROBI Grammatici institutiones artium, item catholica ; CORNELIUS FRONTO de vocum differentiis ; Grammaticus alter de punctis & accentibus.

(a) *Die*

Grammaticæ ponuntur, cum vernaculæ Linguae Anglicanæ expositione, continens: *impres-
sus per WYNANDUM DE WORD ac in Urbe
in Parochiâ Sanctæ BRIGIDÆ (in the Flete-
strete) ad signum Solis moram trabentem.* (a)

4.to Londoniis 1516.

Biblia Hebræa. (b) fol. 1517.

Biblia *POLYGLOTTA*: per ARNOL-
DUM GUILIELMUM DE BROCARIO.
(c) fol. Compluti. 1517.

To-

(a) Die xxviii. Julii. In Prologo dat-
tur ratio vocis (*Ortus*) quâ hoc notatur
Vocabularium: ——— quem, propterea
quod in eo fructuum copia reperiri possit, Or-
tum vocabulorum appellari decrevimus. Ubi
observandum est *Ortum* neglectâ aspiratio-
ne dici pro *hortum*. Aspiratio illa & in
Manuscript. & in impress. vetust. Codici-
bus sæpius omittitur. Lege DAUSQUI
Ortograph. pag. 26. Libri suprà dicti ti-
tulus gerit signum Solis, & CAXTONI symbo-
lum, & nomen *Wynkyn de Word*: hic enim
in illius Officinâ artem didicerat & * exer-
cuerat. CAXTONI autem symbolum
erat binæ nominis initiales W. C. cum hâc

*dem improbi non invaluerunt, ut me perde-
rent, benedicam Domino, qui me non dedit
prædam dentibus illorum. Ecce enim pro
misericordiâ suâ suffulcit me, ut inchoarem
& perficerem residuum libri mei sancti supra
omnes libros. Facta est autem illius consum-
matio per manus minimi Typographicorum,
exigui inter discipulos, unius ex filiis SON-
CIM, vulgò Soncinatibus, noti in Judæâ
& in Israel, ann. 277. min. supput. (sed
CHRISTI 1517.) primo mensis Adar.
Deus illuminet nos, & ponat inter nos bene-
dictionem & pacem. Amen.*

(c) Hoc magnificum Opus sex Volu-
minibus continetur.

figurâ quâ forsan (ut nonnullis pla-
cet) significatur *Caxtonianæ* Typographiæ
Epocha, nempe (millenario & centena-
riis omissis) 74: figura enim numeri qua-
ternarii, quâ veteres tam in impressis quàm
Manuscriptis usos accepimus, non erat an-
gularis (ut nunc 4.) sed rotundata & ad
ovalem accedens (). Nondum tamen

mihî occurrit liber, qui à *Caxtono* excu-
sus disertis verbis affirmetur † ante 1477.

(b) LONG, Biblioth. Sacr.] *divisa bi-
nis columnis*. Ad calcem leguntur hæc
verba charactere exiliori Rabbínico: *Omnia
consummationis vidi finem. Laus Deo O. M.
& confessio summo nomini ejus. Quandoqui-*

1. Novum Testamentum Græcè & Latine
noviter impressum (de quo priùs) 1514.
10. Jan.
2. Vocabularium Hebræicum atque Chal-
daicum totius Veteris Testamenti cum
aliis Tractatibus (de quo etiam priùs)
1515. Ult. Mai.
3. Vetus Testamentum multiplici Lingua
nunc primum impressum. Et in primis
Pentateuchus Hebræico, Græco atque
Chaldaico idiomate: adjunctâ unicuique
suâ interpretatione.
4. Secunda pars Veteris Testamenti He-
bræico Græcoque idiomate nunc pri-
mum impressa, adjunctâ utrique suâ
Latinâ interpretatione. Pars hæc con-
tinet *Josue, Judices, Ruth*, Libros quatuor

* *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 329.

† *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 85. 128.

* In

TOBIÆ liber Hebraicè sine punctis. (a)
4.to CONSTANTINOPOLI. 1517.

Biblia Latina. (b) fol. Lugdun. 1517.

Biblia Gallica glossata : per ANTON. VERRARD. (c) fol. Paris. 1517.

Biblia Italica Malermi : per LAZARUM DE ZOARDIS & BERNARDUM BENALIUM. (d) fol. Venet. 1517.

HUGONIS de sancto Victore Allegoriarum in utrumque Testamentum libri decem : in Officinâ HENRICI STEPHANI Chalcographi ac Bibliopole. (e) 4.to Paris. 1517.

JUDOCI CLICHTOVEI de puritate conceptionis Beatæ Mariæ, libri duo; de ejus dolore in passione filii, liber; de ejus statione juxta crucem, Homilia; de assumptione ipsius, liber: apud HENRICUM STEPHANUM. (f) 4.to Paris. 1517.

STEPHANI Eduensis Episcopi de Sacra-

mento

tuor Regum, & duos Paralipomenon & Orationem Manassis.

5. Tertia pars Veteris Testamenti Hebraico Græcòque idiomate, nunc primum impressa, adjunctâ utrique suâ Latinâ interpretatione. Quæ in hoc Volumine continentur hæc sunt: Esdras, Nee-mias; Tobias, Judith, * Hester, Job, Psalterium, Proverbia, Ecclesiastes, Cantica, Sapientia, Ecclesiasticus.

6. Quarta pars Veteris Testamenti Hebraico Græcòque idiomate nunc primum impressa, adjunctâ utrique suâ Latinâ interpretatione. Quæ in hoc Volumine continentur, hæc sunt: Isaias, Hieremias, Threni; Baruch; Ezechiel, † Daniel, Osee, Joel, Amos, Abdias, Jonas, Micheas, Naum, Abachuc, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malachias; Machabeorum libri tres. Ex-

plicit quarta & ultima pars totius Veteris Testamenti Hebrao Græcòque & Latino idiomate nunc primum impressa in hæc præclarissimâ Complutensi Universitate de mandato & sumptibus Reverendissimi in Christo Patris & illustrissimi Domini, Domini Fratris Francisci XIMENII DE CISNEROS, tituli sanctæ Balbinæ Cardinalis, Archiepiscopi Toletani, &c. Industriâ & solertiâ honorabilis viri Arnaldi Guilielmi DE BROCARIO Artis impressoria Magistri. Anno Domini millesimo quingentesimo decimo septimo, mensis Julii die decimo.

(a) LONG, Biblioth. Sacr. ex Bodleian.

(b, c, d) LONG, Biblioth. Sacr.

(e) Octobris decimâ die. Cum Judoci CLICHTOVEI Præfatione.

(f, g) Biblioth. Tellerian.

(a) Bi-

* In quo Libro habentur & quæ Hebraicè & quæ Græcè tantum inveniuntur.

† In hoc habentur libri de Susanna, de Belo & Dracone.

mento Altaris Tractatus : apud HENRICUM
STEPHANUM. (g) 4.to Paris. 1517.

JODOC. CLICHTOEI Elucidatorium
Ecclesiasticum : apud FROBENIUM. (a)
fol. Basil. 1517.

Horæ Beatiss. Virginis secundum consuetu-
dinem Romanæ Curia; septem Psalmi pœni-
tentiales cum Litanis & Orationibus ; Græ-
cè: impress. apud EUCHARIUM CERVI-
CORNUM. (b) 12.º Colon. 1517.

BENEDICTINA, sive Constitutiones BE-
NEDICTI XII. Papæ ad Monachos nigros:
in pristinam lucem redacta per MICHAË-
LEM DE PUTEO presbyterum sanctiss. Trini-
tatis Fiscanens. Ordinis S. BENEDICTI Mo-
nachum : per JOANNEM DE PRATO ac
JACOBUM LE MESSIER in Vico
olearum sub Interfignio Sancti Sebastiani prope
Collegium Clun. eorumque expens. necnon EGIDII
DE GOURMONT impressa ; per eosque pro mo-
dico ære communicanda, summâque curâ ac diligen-
tiâ (ut legentibus clarebit) exarata. (c) 4.to Paris. 1517.

HIE-

(a) Biblioth. Bentesian.

(b) Εὐχαρίστησις Κολωνίας παρ' Εὐχαρίστη-
τος Ἐλαφοκίρατος ἐπὶ λατρίᾳ τῆς Χριστοῦ γεννη-
σεως χιλιοσῶν πεντακισσοῶν ἰσχυροῦς ἀντι-
μετῶς Ὀκτωβρίου ἐξέδοθη.

(c) Anno reparationis humanae millesimo
quingentesimo decimo septimo. Venundantur
Parisiis ab Egidio DE GOURMONT in
Vico Sancti JOANNIS Lateranens. è regione
Collegii Cameracens. & in Vico olearum ad
Interfignium Sancti Sebastiani prope Collegium
Cluniacens. Cum præfatoriâ hac Epistolâ:

verem, aliquid religiosorum utilitate summo-
pere perquirens, unum (quod Benedictinam
vocant) Opusculum à muribus corrosum &
tineis aliisque id genus vermiculis demolitum,
necnon à multis imbecillioribus neglectum mi-
hi occurrit: quod cum perlegissem, non potui
propter multa non latari &c. Quâ de re,
mi dilecte N. te monitum volui, ut illud
animo libenti impressioni dares &c. Vale,
è Cœnobio Fiscanens. XII. Kal. Februarii.

Ad eundem Hexastichon.

N. Artis Impressoria ingeniosum artificem
frater MICHAEL DE PUTEO Sanctissi-
sime Trinitatis Fiscanens. Religiosus multâ
impartitur Salute.

Cum nostri Cœnobii Bibliotheca libros evol-

Tom. II.

Impressor quicumque cupis nunc arte libellos
Scribere, id excellens ede, precamur, Opus.
Grandia namque suo processu continet illud:
Quæ nullâ clarè lecta fuere die.
Tu meritum cupiens igitur lucrûmque referre,
Huic Operi studeas viribus ipse tuis.

Quis

Pp

HIERONYMI SAVANAROLÆ Eruditorum Confessorum : *apud* ASCENSIUM. (a) 12.º

Parif. 1517.

Ejusdem Expositio Orationis Dominicæ : *apud* ASCENSIUM. (b) 12.º

Parif. 1517.

(c) ANDREE BARBATIE *Sicculi* secunda prime partis super prima Decretalium : *impensis* JOANNIS DE FERRARIIS. fol. in Oppido

TRIDINI. 1517.

GALENI de Sanitate tuendâ libri 6, THO. LINACRO interprete : *impress.* per honestum virum GULIELMUM RUBEUM *Typographum*. (d) fol.

Parif. 1517.

ARISTOTEL. Politicor. libri 8. Latinè, interpret. LEONARDO, ex emendatione JACOBI FABRI *Stapulensis*, cum comment. ac annotationibus variorum : *apud* HENRICUM STEPHANUM. (e) fol.

Parif. 1517.

JACOBI FABRI Introductorium Astronomicum, theorias corporum cœlestium duobus libris complectens, adjecto CLICHTOVEI commentario declaratum : *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI. (f) fol.

Parif. 1517.

La

Quis fuerit ille N. *Artis impressoria ingeniosus artifex*, nondum comperi.

(a) 10. Cal. April.

(b) *Ad Pascha*.

(c) Sic se habet illius Editionis tituli Orthographia, aut (si malis) Cacographia.

(d) *Undecim. Cal. Sept.*

(e) *Bibliothec. Faultrier*. Cujus Catalogum optimè digessit vir in his studiis valde versatus Prosper MARCHAND. Hujus viri peritissimi amicitia debere me lubens agnosco, quòd mihi per Epistolam multa in primo horum Annalium Volumine errata commonstraverit, in Appendice postea cum aliis plurimis corrigenda.

(f) *Excudit hoc Opus, & impressit Hen-*

ricus STEPHANUS efformandorum librorum sedulus & industrius artifex Parisiis in suâ Officinâ librariâ è regione Scholæ Decretorum. Anno Christi Cœlorum totiusque Naturæ Conditoris. 1517. die nonâ Decembris. Cum Judoci CLICHTOVEI Neoportuensis ad Petrum GORRÆUM Doctorem Medicum Epistolâ : Cum (inquit) ad capeffendam hanc disciplinam preceptor noster Jac. FABER Stapulensis compendiarium superioribus annis paraverit introductionem, ratus sum me suppetias non aspernandas illi negotio laturum, si, ut in ceteras ab eo elaboratas doctrinali artificio introductiones prius facilitavi, ita in hanc quoque commentarium excuderem &c. FABERUM nostrum philosophia naturalis publicæ interpretationi intentum (jam multi

La Toison d'or par GUILLAUME Evêque de Tournay: imprimé par ANTOINE BONNEMERE pour FRANÇOIS REGNAULT marchand Libraire en la rue St. Jaques à l'enseigne St. Claude auprès de St. Yves. (a) fol.

Paris.

1517.

PLUTARCHI VITÆ Parallelæ Romanorum & Græcorum quadraginta novem GRÆCE: in ædibus PHILIPPI JUNTÆ. (b) fol.

Florent.

1517.

OECOLAMPADII Oratio ad Clerum; Ex PLUTARCH. de Notâ Pythagoricâ PHILIP. MELANCHTHON. interprete; Epistola LYSIDIS ad HIPPARCHUM à CHURRERIO Latinitate donata: apud THOMAM ANSHELMUM. 4.to

Hagen.

1517.

PHILOSTRATI Icones & Heroic. CALISTRATI Descriptiones & Vit. Sophista-

rum;

multi fluxerunt anni) sedulus audivisti. Tunc enim primum conciliatus noster amor — Adde, quod Astronomica institutio à Medicina perceptione non abhorret, quin immo cognatione quâdam & affinitate illi cohaeret, magnâque est usui. Jure igitur tibi dicatur opera nostra &c. Parisiis, anno Dominica Incarnationis 1517.

Ad finem additur MICHAELIS PONTANI Sameracensis ad Lectorem Carmen.

Cælorum Authorem Dominum laudare jubemur,

Lucida qui stabili sidera lege movet:

Utque Deum laudet, lampas Phœbea mone-

tur,

Et vario lumen schemate Luna gerens. &c.

Est igitur pulchrum rapidos cognoscere cursus

Cœlorum, & stella quo moveantur, iter.

Siquis id ingenuâ flagrat comprehendere men-

te,

Hunc librum vigili sedulitate legat;

Quem Faber excudit Stapulensis: at additus illi

Explicuit Portus condita sensa Novus.
Sit labor amorum, lector, tibi, candide;
gratus;
Et facili munus suscipe fronte datum.

(a) Le dixiesme de Decembre.

(b) MARCELLO VIRGILIO Reip. Florentinæ à Secretis PHILIPPUS JUNTÆ S. — Jam viginti annos Florentiæ publicè profiteris &c. aded ut non immerito jam tot annos summo omnium consensu primum à secretis locum Florentiæ tenueris &c. Suscipe munus hoc nostrum, & quàm primum potes, DIOSCORIDEM tuum, à te Latinitate donatum, emittere velis &c. Et ad calcem libri; Dñs auspiciis, libro, qui Vitæ PLUTARCHI inscribitur, non sine maximâ diligentia multorumque antiquorum Voluminum continuâ lectione, summa manus imposita est Florentiæ in ædibus Philippi JUNTÆ anno Virginie partus humanaeque Salutis M D. XVII. die XXVII. mensis Augusti. LEONIS X. Papa nostri anno quinto.

(a) Anno

rum; GRÆCÆ: sumptu PHILIPPI JUN-
TÆ. (a) fol. Florent. 1517.

PHILOSTRATI Heroica LATINE, à
STEPHANO NIGRO ex *Casali majore Cre-*
monensis agri interprete JOANNI GRO-
LIO *Lugdunensi* Regis *Francorum* à Secretis ac
Insubriae Quæstori primario dicata; ejusdem
NIGRI Dialogus, in quem quicquid apud
PAUSANIAM scitu dignum legitur, quàm
diligentissimè congeffit STEPHANUS NI-
GER: in Officinâ Minutianâ. (b) fol. Mediolani. 1517.

CÆSAR Comment. per AUGUSTI-
NUM DE ZANNIS DE PORTESIO.
(c) fol. Venet. 1517.

VALER. MAX. cum Comment. OLI-
VER. *Arzignan.* & expositione BADIO: *Ve-*
neunt in ædibus VUOLPHANGI HOPII. *sub*
signo divi GEORGII in *Viâ ad divum* JACO-
BUM. (d) fol. Paris. 1517.

AMMIANUS MARCELLINUS: typis
HIERONYMI DE BENEDICTIS Bono-
nienfis. fol. Genuæ. 1517.

JUSTINI Epitome TROGI: impress. per
JOANNEM SINGRENIUM expensis LEON-
HARDI & LUCÆ ALANTSE fratrum.
4to Vienn. Austr. 1517.

ARISTIDIS ORATIONES GRÆ-

CE:

(a) Anno à Nativitate Domini XVII.
supra mille. [omissis, quod est infrequens,
centenariis] *menfe* Octob. LEONE X.
Pontif. Lege *Annal. Typogr.* Vol. I. p.
228, 229.

(b) *Prid. Kal. April.* Huic Editioni
Privilegium in quinquennium indulgit
FRANCISCUS *Francorum* Rex & *Medio-*
lani Dux.

(c) XIII. Junii.

(d) Anno à CHRISTO nato millesimo
quingentesimo decimo septimo, quinto Calen-

das Aprilis. Libri titulus eandem, quæ
in aliis apud HOPIUM, configurationem
binarum aquilarum exhibet. In quibusdam
Exemplaribus, præfiguntur PARVI Insignia,
cum his verbis, *Veneunt Lutetia in*
ædibus JOHANNIS PARVI *sub Signo* Lillii au-
rei in *Viâ ad Divum* Jacobum. NICOL.
BERALDUS REMIGIO CAILLIVO Sa-
lutem P. D. ——— Animadverti qua-
dam in his libris inversa ac corrupta parum
aptè explicata antehac fuisse.

(a) Die

CE: *sumptibus nobilis viri PHILIPPI JUN-
TÆ Bibliopolæ.* (a) fol. Florent. 1517.

Vita & Fabellæ ÆSOPICUM ALDI MA-
NUTII interpretatione Latinâ è regione; GA-
BRIÆ Fabellæ tres & quadraginta: *apud*
THEODORICUM MARTINUM. (b) 4.to Lovan. 1517.

PLUTARCH. de Exilio, Latinè, ANGE-
LO (c) BARBATO interprete; LUCIAN.
Muscæ Encomium, Latinè, NICOLAO
(d) BERALDO interprete; & SCIPIONIS
CARTEROMACHI *Pistoriensis* Oratio de
laudibus Græcarum litterarum: *in Officinâ*
Gormontianâ. (e) 4.to Lutet. 1517.

LIBA-

(a) Die xx. Maii, anno quinto LEO-
NIS X. Pontificis, qui Philippo DE GIUN-
TIS & ejus filiis Bibliopolis Florentinis in
decennium Diploma concessit. Hanc
Editionem Bernardo MICHELOTIO Epis-
copo Foroliviensi patritio Florentino dicavit
Euphrosynus BONINUS Physicus Florenti-
nus; in cujus Epistolâ hæc: — ut
facile quivis & legere & legendò seipso me-
lior reddi possit, Philippus JUNTA Bibliopo-
la tue Reverentia observandissimus (reponere
observantissimus) multa & Latinorum & Græ-
corum Auctorum Volumina cudere hæcenus
pulcherrimis curavit typis, nuncque Græci
ARISTIDIS Operibus summam Diis con-
cedentibus imposuit manum &c. Docuit id
quidem ante annos aliquot vir diligens ac
doctus Janus PARRHASIUS, qui locos hic
permultos contra receptam à Grammaticis
opinionem explicuit, planèque ostendit subesse
uni verbo interdum aliquid præcæ recondita-
que eruditionis, quod eos maximè fallat,
qui antiquorum lectione posthabita novitios
quosdam ac plebeios Authores tantùm sectan-
tur &c. Vale. Lutetiæ. ix. Calendas
Apriles, anno millesimo quingentesimo deci-
mo septimo: Huic Epistolæ subjungitur
alia Jo. BADII ASCENSII ad Germa-
num DE GANAIO data ex Officinâ nostrâ
æthalcographâ ad Nonas Junias M.D.X.

(b) Anno M. quingentesimo decimo sep-
timo. Mense Augusto.

(c) Qui huic Opusculo præmisit ad
LEON. X. Max. Pont. pro inopiâ suâ
supplicationem. — Jure (inquit)
MEDICUM familiæ præclarissimæ debetur,
quicquid litterarum Græcarum adhuc extat:
quarum nullum vestigium reliquum esset, nisi
LAURENTIUS pater tuus eas è Turcarum
manibus vendicasset; grandi propositâ pecuniâ,
ut boni Authores, qui impiissimæ gentis ar-
mis oppressi inter cadavera urbium quasi sepul-
ti jacerent, prodirent in lucem; & Florenti-
tæ semina illa omnium liberalium artium
omniùmque virtutum propagarentur. &c.
Quod tuum est, tuo nomine munitum exire
debet. Paramus tamen & alia quadam
Opuscula, de Justitiâ, de Plato, de Sym-
posiis &c. Necessitas, quæ ad hoc de Exi-
lio Opusculum tibi dedicandum nos impulit,
ea fuit, ut exilium nostrum, non ullo scelere
sed rerum penuriâ & bellorum tumultu, tu
re aliquâ soleris, & sacerdoti jam in omni
rerum inopiâ consenescenti tua liberalitas tan-
tum ex tot tantisque ecclesiasticis bonis tri-
buat, quantum ad frigus diramque famem
propellendam satis sit &c.

(d) Qui suam Versionem Ludovico
DEBERQUINO dicat.

(e) Nonis Octobris. REMIGIUS RU-
FUS.

LIBANII MELETAI, ΛΟΓΟΙ,
ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ, GRÆCE: JOANNES
MACCHIOCHUS BONDENUS *imprimebat.*
(a) 4.to

Ferrar. 1517.

LUCIANI Piscator Latinè, BILIBALDO
PIRCKEYMERIO interprete: *apud* FREDER-
RIC. PEYPUS. (b) 4.to

Nuremberg. 1517.

MAXIMI TYRII Sermones Latinè,
COSMO PACCIO interprete: *apud* JACOB.
MAZUCHIUM Rom. *Academ. Bibliopolam.*
(c) fol.

Romæ. 1517.

HOMERI Opera Græcè: *in ædibus* AL-
DI & ANDRÆ ASULANI *foceri.* (d) 8.º

Venet. 1517.

PORPHYRII HOMERIC. QUÆS-
TION. & de Nymphar. antro, Opus LEO-
NIS X. Pont. Max. beneficio è tenebris eru-
tum: *impressumque in Gymnasio Mediceo ad Ca-*
ballinum montem. 4.to

Romæ. 1517.

Homericæ Iliadis INTERPRES perve-
tustus GRÆCE: *in Gymnasio collis Quirinalis*
in domo ANGELI COLLOTII (e) fol.

Romæ. 1517.

MUSÆUS, Græcè: *apud* EUCHARIUM
CERVICORNUM *habitantem propè domum con-*
sulatûs. (f) 4.to

Colon. 1517.

Mus.

FUS CANDIDUS JOANNI LALIRIO
S. P. D. ——— *Tempestivè venisti*
nobis τὸν κολοφῶνα addentibus emendationi
elegantissimi Libelli PLUTARCHI de Exi-
lio, quem ab Româ nuper ad me misit
doctus vir Joannes CARDUINUS amicus
meus integer. Hunc itaque tibi dicamus
&c. Huic adicere placuit LUCIANI Muscæ
Encomium à Nicolao BERALDO utriusque
Linguz citra livorem doctissimo nuper Latini-
um factum. Nam, quum vertebat,
prelo committebam &c. Parisiis, Nonis
Octobris M.D.XVII.

(a) IIII. Mens. August. ALPHONSO
EST. Duce. De hac Editione dictum est
prius.

(b) Sexto Non. Octob.
(c) xv. Octob. *Triumphante Divo LEO-*
NE X. Pont. Max. Anno ejus quinto.
(d) *Mense Julio. QUINTI SMYR-*
NÆI, TRYPHIODORI ac COLU-
THI GRÆCAM Editionem curavit
Aldus MANUTIUS in 8. sed finè anno.
(e) Die XII. Septemb. LEONIS X.
anno quinto. De hac Editione prius De
LASCARIS Epigrammatibus huic præfixis
lege postea in ann. 1518. Comment. in
SOPHOC. Hic Interpres pervetustus est
idem, cui postea Didymi nomen additum
est.

(f) Julii *decimâ septimâ.*

(a) *Mense*

MUS. de HER. & LEAND. Græcè & Latinè; ORPHEI Argonaut. Hymn. & DE LAPIDIBUS Græcè: in ædibus ALDI & ANDRÆ soceri. (a) 8.º

Venet. 1517.

OPPIAN. Halieutic. libri quinque, CYNEGETIC. LIBRI QUATUOR, Græcè; Halieutic. Latinis Hexametris versa LAURENTIO LIPPIO Collense interprete: in ædibus ALDI & ANDRÆ soceri. (b) 8.º

Venet. 1517.

Florileg. Epigramm. Græc. in ædibus ALDI & soceri. (c) 8.º

Venet. 1517.

Opera Vergiliana à SERVIO, DONATO, MANCINELLO & PROBO, cum adnotationib. Beroaldinis, AUGUSTINI DATHI, CALDERINI, BADII: excussit in Officinâ suâ litterariâ JACOBUS SACON; impensas autem protulit Bibliopolarum optimus CIRIACUS HOCHPERG. (d) fol.

Lugdun. 1517.

TEREN-

(a) Mense Novembri.

(b) Mense Decembri. Præfixæ sunt Francisci ASULANI binæ Epistolæ; in quarum primâ ad Antonium PASSERUM Januensem (Nicolai filium maximâ in juvenili admodum ætate in disciplinis omnibus eruditione) Philosophiæ in Gymnasio Patavino Professore, scribit se mox ejusdem Authoris de aucupio Carmen, quod rarum admodum inventu, sperare propediem editurum: in alterâ ad Lectorem; se in horum Voluminum Editione operam dedisse, ut talem castigationis suæ & multorum doctorum perciperet lector diligentiam, qualem depravatio superioris Editionis, qua alibi facta est, merebatur. Nam, ut alia (ait) omittam loca, quæ enitescere possunt à nobis restituta, Index Operis, quod Halieuticon est, non translationem de venatione exprimit, quod superioris Editionis emendatores probârunt, sed de piscatione. Non dum tamen prodiit OPPIANI Opus de Aucupio. Lege FABRIC. Biblioth. Gr. lib. 4. p. 629. & Conr. RITTERHUS in Proœmio ad OPPIANUM. Conradus

GESNERUS in Bibliothecâ sic — de Aucupio Poema Franciscus ASULANUS Venetiis mihi asseruit adhuc apud se extare, sed nullo modo efficere potui, ut ostenderet, & alii quidem affirmabant vanam esse & mendacem hanc ejus jactationem. Quod quidem huc ascribo, ut is liber, si habet, vel per conviciu extorqueatur. Jos. SIMLER. in Biblioth. GESNER. iſſenngâ aiunt servari in Bibliothec. Cardin. S. Floræ. Nic. GERBEL. in Præfat. ad annotat. BROD. in OPPIAN. — OPPIANUS composuit duos libros de Aucupiis; tametsi ASULANUS se quinque domi suæ habere commentus sit, sinxeritque, ut GESNERO viro candido & simplici imponeret.

(c) Mense Novembri.

(d) Ad tertium Nonas Decembres. Hæc Editio in duos tomos distribuitur Prior continet Bucolica & Georgica à SERVIO, DONATO & PROBO exposita, cum adnotationibus Beroaldinis, item Opuscula, quorum quædam ab Domitio CALDERINO explicata. Ad finem, Lugduni impressa ab JACOBO SACON. M.D.XVII.

TERENTIUS: in ædibus ALDI & ANDREÆ ASULANI 8.º

Venet.

1517.

OVID. Metamorphos. cum luculentis RAPHAELIS REGII enarrationibus, quibus cum alia quædam ascripta sunt, quæ in Exemplaribus antea impressis non inveniuntur; tum eorum apologia, quæ fuerant à quibusdam reprehensa: apud GEORGIUM DE RUSCONIBUS Mediolanensem. (a) fol.

Venet.

1517.

VALER.

M.D.XVII. Die vigesima mensis Augusti. Priori huic tomo præmittuntur Epistolæ duæ; prima Jo. BADII ad ANSELMUM DE BRIEVE utriusque juris Doctorem data Ex Officinâ nostrâ litterariâ Parisiorum Lutetiâ ad VIII. Kal. Maias. M.D.V. & jam Idus ad Apriles. anno M.D.XV. in quâ VIRGILII Bucolicorum & Georgicorum utilitatem commendat. Secunda Antonii MANCINELLI Veliterni ad Ursinum URSINUM Pontificis Thesaur. ac Gymnasii almæ Urbis rectorem data Romæ. tertio Idus Octobres. M.CCCC.XC. in quâ scribit se VIRGILII Bucolica & Georgica in Romano Gymnasio professum, impressoribus, quicquid exiguilaverat, tradidisse; promittitque se posthac in JUVENALEM, in Odas in Carmen Epodon HORATII paratos jam commentarios editurum. Posterior tomus continet Æneidem expositam à SERVIO & DONATO, & ab Augustino DATHO in principio. Familiariter verò tam Opera quàm Opuscula ab Jodoco BADIO Ascensio exponuntur. Omnia quidem tam Bucolica, Georgica, Opusculorumque nonnulla, & Æneis, quàm tertius decimus à Mapheo VEGIO liber, expolitissimis figuris & imaginibus illustrantur.

(a) Si quid forte litterarum immutatione, transpositione, inversione, appositione, omissione, aliâve depravatione offenderis, studiose lector, id correctionis difficultati ascribas

rogat Georgius DE RUSCONIBUS Mediolanensis, cujus industriâ Raphael REGIUS in hoc Opere describendo usus est. Venetiis Principe felicis. LEONARDO LAUREDANO. Die xx. Aprilis. M.D.XVII. Cum Veneti Dominii privilegio Raphaëli REGIO concessio: & ipsius REGII ad Joannem LUBRANCIVM Posnaniensem Episcop. & Poloniæ Consiliarium Epistolâ datâ XII. Cal. Mai. M.D.XVII. in quâ sic conqueritur. — Tantum abest, ut ab istis alienorum operum obrectatoribus à scribendo deterrear, ut eò magis magisque in dies accendar, quòd nos quoque nonnihil studiis contulisse videmur. Nam OVIDII Metamorphosis, præclarum in primis Opus, postquam enarrationibus nostris * fuit illustrata, sic, ubicunque Romana est in usu Lingua, lectitur, ut in quinquaginta millia Exemplarium & amplius jam dicatur fuisse descripta, cum antea vix à quoquam propter fœdas depravationes ac obscuriores locos in manus sumeretur. Quo autem majore in usu habetur, eò mihi honestius facere visus sum, ut expositiones nostras non solum quàm diligentissimè castigarem, sed etiam quæ contrà dicerentur, refutarem. — Hanc lucubrationem atque recognitionem nostram tibi dicavi, ut nomen tuum celebretur, & in magnificentissimâ Bibliothecâ tuâ hoc quoque præclarum OVIDII Opus undique, quoad fieri potuit, emaculatum (Nam omnes

* Illæ enim enarrationes antea fuerant editæ (ann. 1493. & 1497.). Quod & in sua innuit Epistolâ: in Metamorphosin breves enarrationes quas adolescens composueram, paucis autè annis emisi — Ac eruditorum quidem iudicio comprobata, quorundam sutorum ac potius veteramentariorum calumnias effugere non potuerunt &c. Neque me disjicer me & in quibusdam lapsus fuisse, & nonnulla quoque cum Opus edidi, ignorasse, quorum pleraque ex variâ Scriptorum & Græcorum & Latinorum lectione correxi, paucula quædam nondum inveniri quivi &c.

* Cujus

nes vel Librariorum depravationes sustulimus) reponeretur, ne studiosa juventuti tua Exemplar examissum castigatum deesset, ex quo sua facile corrigere possint. In dies namque magis magisque Librorum depravationes invalescunt, neque solum Impressorum negligentia, sed impudenti quorundam sciolorum temeritate, qui, dum se aliquid emendasse putant, maculas Auctoris foedissimas inussisse deprahenduntur. Ac ut alios omittamus; qui tibi VALERIUM MAXIMUM quam arrogantissime nuncupavit, totum illud Opus & pterisque in locis corruptis, & quorundam capitum exemplorumque penitus à Valeriano stilo abhorrentium afflictione ita foedavit, ut sibi in quibusdam parum constare VALERIUS ipse videatur. Idem FABII QUINTILIANI Oratoriam Institutionem ita confudit, ut quae ego subdubitatione in illius Operis depravationes annotaram, ea promiscue cum ipsius QUINTILIANI verbis non minus flagitiose quam imperite contexere citra ullam Auctoris tanti rationem sustinuerit. Et miramur, si Libri sunt depravati, cum sciolos istos non solum veterem scripturam pro captu suo immutare, sed alienas quoque vigilias vel ineptissimis Epistolis sibi arrogare nihil pudeat. Sed de temerariis istius (1) hominis imposturis plura alias. Nunc brevissimam eorum, qua lyncis (2) quidam oculis in aliena Opera intuentes, in suis autem cecutientes, in nostras Enarrationes effutiverunt, descripsimus apologiam &c. Ex Venetiis, XII. Kalendas Maias. M.D.XVII. Iterum ad calcem librum graviter clamat in binis Epistolis: in primâ ad clariss. Equites ANTONIUM BULDUNUM, JOANNEM FRANCISCUM PASCHALICUM, DOMINICUM BOLLANUM eloquentiss. Advocatores datâ, Imprudens simul & mei nominis neglector facile haberi possem, nisi aliquot ex earum ineptiarum, quae mihi falsò ascripta

fuerunt, erroribus annotassem — ut cognoscatis & me atrocissimâ injuriâ fuisse affectum, & cum Librarium, quem falsi reum egi, vobis impudentissimè fuisse mentitum. Is enim, cum pro tribunali ipsi denunciassetis, ut & se defenderet (vos namque in ipsum esse inquisituros) & quotquot domi mearum Enarrationum Exemplaria haberet, publica custodia traderet, veritus, ne (ut justum est) comburerentur, clamare cepit, illa, quae mihi ascripisset, ab homine docto composita fuisse, eoque mihi ab se injuriam illatam. Id vero falsum est, ut illarum ineptiarum auctor quisquis fuerit. Mihi enim ne nomine quidem est notus, non loquendi modò atque exponendi imperitus, verum satius quoque ab omni humanitate alienus. — Ut nullâ aliâ de causâ imperitus iste à perfido illo Librario inductus esse videatur, qui Enarrationes meas istiusmodi ineptiis inquinaret, quàm ut me, ubicunque Romana vigeret Lingua, in omne tempus infamaret. — li omnes, qui OVIDII Metamorphosin cum meis Enarrationibus se emere putarunt, iniquissimè fuere decepti. &c. In alterâ item ad PETRUM CORNELIUM patriitium Venetum Senatorem: Ex relectione mearum in OVIDII Metamorphosin enarrationum, quas (3) Octavianus quidam SCOTTA primum impressit, deprehendi quàm plurimâ & foedissimè quidem, siue Librariorum incuriâ siue invidorum quorundam conspiratione siue potius utroque fuisse depravata — Quae nisi in hac (4) secundâ Editione correxissem, de studiis malè meritis essem &c. Denique sic compellatur lector in totius Operis fine: Accipe, studiose lector, integras Raphaëlis REGII in OVIDII Metamorphosin Enarrationes; ac in QUINTILIANI Oratoriam Institutionem ejusdem Annotationes, quae (5) iterum diligentissimè inprimi caeperunt, si potes, expecta. Quae namque

- (1) Cujus nomen cum taceri voluerit, non vacat nunc investigare.
- (2) Eos quoque, quos Raphaël nominare noluit, inpraesentiarum praefero, alibi forsan per otium requirendos.
- (3) Anno 1493. cum ipsius Raphaëlis REGII ad Franciscum GONZAGAM Mantua Principem Epistola nuncupatoriâ, Venetus Nonis Septembris M.CCCC.XCIII. datâ, quae in hac (1517.) Editione recusa est.
- (4) Secunda Editio prodit 1497. ad quam (ut puto) pertinet haec ad CORNELIUM Raphaëlis Epistola.
- (5) Raph. REGII in quibusdam locis QUINTILIANI &c. Disputationes in 4. Venetus 1490. apud GULIELMUM Tridinensem prodierunt; deinde Ejusdem in depravationes (ita enim se habet Titulus)

VALER. FLACC. <i>sumptu PHILIPPI JUN- TÆ.</i> (a) 8.º	Florent.	1517.
VALER. FLACC. cum ÆGIDII MA- SERII Scholiis : <i>apud BADIUM.</i> (b) fol.	Parif.	1517.
SENEC. <i>Tragœdiæ : in ædibus ALDI & ANDREÆ soceri.</i> (c) 8.º	Venet.	1517.
AUSONIUS <i>in ædibus ALDI & ANDREÆ soceri.</i> (d) 8.º	Venet.	1517.
Idem à MICHAELE HUMELBERGIO emendatus : <i>apud JODOCUM BADIUM AS- CENSII.</i> (e) 4. ^{to}	Parif.	1517.
Viridarium illustrium Poetarum : <i>in ædibus THOMÆ ANSHELMII Badensis.</i> (f) 8.º	Hagen.	1517.
	AUL.	

que * superiore anno perfidiâ cujusdam Li-
brarii me inscio emissa fuerunt, non plerisque
modò in locis quorundam invidorum conspira-
tione fœdissimè depravata fuerunt, verum
Præfatione quoque, Indice, Vitâ Poetæ, iis
quæ περὶ ἀγρόπρου Græci vocant, & ultimi
quaternionis Expositionibus mihi compositis
fraudata circumferuntur. Librarius enim
ille eorum sibi conscius, quæ depravârat, no-
luit tantisper expectare, dum totum Opus cas-
tigarem &c. Quod quidem clem rescivissem,
plurèsque errores quàm verba in Expositioni-
bus nomini meo adscriptis inesse deprehendis-
sem, & Librarium ipsum falsi reum egi, &
Enarrationes diligentissimè emendatas iterum
imprimendas curavi. Quare in his invenies
eadem aliqua, multa mutata, plurima ad-
jecta, omnia verò compositiora, & quàm
nos potuimus, emendata. Caterum, candi-
de Lector, cave, ne in emendis quoque nos-
tris in QUINTIL. Annotationibus decipiaris,
quæ ejusdem imperiti ineptiis fœdatis † citra
ullam Præfationem nostram venales circum-
feruntur.

(a) Anno XVII. supra mille; Mense Feb.

LEONE decimo Pontifice.

(b) Non. Aug.

(c) Mense Octobri.

(d) Mense Novemb.

(e) ALBERT. FABRIC. in *Biblioth. Latin.*
Sed CHEVILLER. p. 252. „ Cette mê-
„ me année (ann. 1511, intelligit, uti ex
„ antedictis conjicio) „ un Savant nommé
„ Michel Humelberge entreprit de travailler
„ sur l'*Aufone*, qu'il fit imprimer in 4.
„ par Josse Bade, après l'avoir revû &
„ corrigé sur plusieurs Manuscrits, il avoia
„ qu'il restoit encore dans ce Poëte plu-
„ sieurs endroits obscurs, qui avoient bien
„ besoin d'être éclaircis & expliquez par
„ quelque habile homme. Aleandre pro-
„ mit de le faire publiquement dans ses
„ Leçons : Non inficiamur non pauca in
„ omnibus Aufonii Codicibus menda inveni-
„ ri magno digna vindice : quæ Hieron.
„ Aleander vir omni laudum præfatione
„ major, dum hæc imprimerentur, alibi oc-
„ cupatus, sibi in publico reservat auditorio
„ discutienda.

(f) Mense Junii, MAX. ÆMILIA-
NO

Oratoria QUINTILIANI Institutiones Annotationes in fol. Venetiis 1493. sumptib. OCTAV. SCOTII.
Ejusdem in eund. Castigationes in fol. Venetiis 1512. (Vide FABRIC. *Biblioth. Latin. Supplem.*) impensis
GEORGII DE RUSCONIUS.

* Annus quis is fuerit, non satis intelligo.

† Editio anni 1493.

AUL. GELL. in ædibus JOANNIS KNO-
BLOUCHI, ductu MATTHIÆ SCHURERII.

(a) 4.to

Parif.

1517.

AUL. GELL. per JOANNEM DE TRIDI-
NO aliàs TACUINUM. (b) fol.

Venet.

1517.

Aliquot Epistolæ fanè quam elegantes
ERASMI, & ad hunc aliorum, antehac nun-
quam excusæ præter unam & alteram : apud
THEODORICUM MARTINUM. (c) 4.to

Lovan.

1517.

GRAPALD. de Partib. ædium : apud
JOANNEM PARVUM. (d) 4.to

Parif.

1517.

Idem de iisdem : impress. per ALEXAN-
DRUM DE BINDONIS. (e) 4.to

Venet.

1517.

LUDOVICI CÆLII RHODIGINI Lec-

tionum

no (sic enim imprimitur, at repono MAXI-
MILIANO) Pio imperante.

(a) Mense Martio : regnante Imperatore
Cæs. MAXIMILIANO .P. F. Aug. P. P. cum
Privilegio Imperiali. MAXIMILIANUS &c.
honesto nostro & Imperii sacri fideli dilecto
Matthiæ SCHURERIO Schletstatino apud
Argentinen. Chalcographo, Gratiam &c.
nobis Jacobus SPIEGEL Secretarius noster
exposuit te cupere Historiam à Mundi initio ad
EUGENII III. & CONRADI III. tem-
pora digestam ab OTTONE Episcop. Frislin-
gen. & Rod. AGRICOLÆ omnia Opera,
item AULI GELLII Noctes Atticas ac alia
pleraque præcellentium Autorum monu-
menta prælo tuo publicare &c. omnibus —
inhibemus, ne præfatam Historiam —
Opera — Noctes — ac alia, qua
tu primum apud Germanos — publica-
bis, per sexennium imprimere, &c. Data in
Viennâ, sextâ Maii, anno millesimo quin-
gentesimo decimo quarto, regnorum nostrorum,
Romani vicesimo nono, Hungariæ vicesimo
quarto.

Sequitur Nicolai GERBELLII Phorcen-
sis D. D. Doctoris ad studiosos Præfatio ;
in quâ hæc : Hunc (Gellium) diebus hisce

superioribus summâ diligentia atque curâ ex-
cudi fecit Matthias meus SCHURERIUS ;
alias etiam pluribus modis benemeritis de his,
qui studia sectantur humanitatis. Quod si
ad amissum non quadrant, respondeantque
omnia, vel si quando indormivisse operi Schu-
rerius Criticis videbitur, boni consulant stu-
diosi rogamus. Nimirum quod in tam an-
gusto tempore curam etiam diligentissimi cu-
jusque interpellare potuisset, rei tum magni-
tudo tum difficultas. Quin etiam ingenuè
fatetur Schurerius Græcarum literarum peri-
tiam haudquaquam ex pleno sibi cognitam
meditatamque esse. Quâ in re libens nos
consuluisse homo acerrimus in eâ provinciâ
consecranda, ni Curia nostra Episcopalis mu-
nus, cui jam pridem alligati sumus, penitus
nos abstraxisset. &c. Peream, ni Gellii
doctrinam, atque in eodem excudendo Schu-
rerii labores maximopere sint & admiraturi
& laudaturi.

(b) Primo Decemb.

(c) Mense Aprili.

(d) Eâ fide atque diligentia excusum, ut
vix erratum offendas. Lege CHEVILLER.
p. 123.

(e) Ultimo Januarii.

(a) M.

tionum Antiquarum Libri XVI.: apud JOANNEM FROBENIUM. (a) 4.to

Basil.

1517.

SCIPIONIS CARTEROMACHI Pistoriensis Oratio de laudibus litterarum Græcarum: apud JOANNEM FROBENIUM. (b) 4.to

Basil.

1517.

PHRYNICHII Sylloge Atticarum vocum GRÆCÆ: per ZACHAR. CALLIERGUM. (c)

Romæ.

1517.

THOMÆ MAGISTRI ECLOGÆ Atticæ Dialecti GRÆCÆ: apud ZACHAR. CALLIERGUM. (d) 8.º

Romæ.

1517.

Nico.

(a) M. Martii D. XVIII. cum RHODIGINI ad Joannem GROLIERIUM Gallorum Regis Secretarium nec non Insularum primarium Quaestorem Præfatione (eâdem quæ & Venetæ Editioni ann. 1516. præfigitur) — Hoc, quicquid est, libellorum excipias latus &c. Id quod eo proclivius facturum te spondet animus, quoniam ex Andree ASULANI Officinâ publicum indipisci sunt exorsi primum. Nosti, opinor, hominis diligentiam non in conformandis modo libris perpersiore limâ, quam ceteri soleant, quotquot sunt omnes; sed & conquirendis hinc inde, ac, quod aiunt, ex Orci faucibus, eruendis ingeniorum, qua lucem nobis peperere, jam ferè abolitis monumentis. Et hoc præstat ille quidem, ab ALDI generi vestigiis nec latum utique unguem divulgus, ALDI (inquam) illius bene docti viri, cui plurimum debet studiosissimus quisque, quod barbaricas vitilignes latè jam obrepentes detergere is adortus est primus. At eo immaturius rapto, ac è nobilis consilii cursu medio (qui mortalibus nimio plus frequens est mos) revulso, quamvis interpellatam, non destituit curam socer, amplitudinis tue perstudiosus, qui, dum subinde præcelsi animi tui laudes celebrat, nec munificentioris naturæ claritatem reticet, id perficit demum, ut sacro nomini tuo destinatas diu lucubrationes nostras libentiùs dicandas curarem. Vale. Initio adtexitur hæc ad lectorem monitio. Sicuti Antiquarum Lectionum commentarios

concinnârat olim Vindex CÆSELIVS, ita nunc eisdem per incuriam interceptos reparavit Lodovicus CÆLIUS RHODIGINUS, in corporis unam velut molem aggestis primum Lingua utriusque floribus, mox advocato ad partes PLATONIS item, ac Platonis omnibus, necnon ARISTOTELE, ac hæreseos ejusdem viris aliis, sed & Theologorum plerisque ac Jurisconsultorum, ut Medicos taceam & Matheseos professo. Ex quâ velut lectionis farragine explicantur Lingua Latina loca, quadringentis haud pauciora ferè vel aliis intacta, vel pensculatè parum excussa. Opto valeas, qui leges, livore posito. Ἀντὶ τοῦ ἀντιπλάρωσις ἔκαστῃ.

(b) Mense Martio. Habita fuit hæc Oratio Venetiis mense Januario. M.D.III. Quam CARTEROMACHUS Danieli RENNERIO patritio Veneto nuncupavit.

(c) FAERIC. Biblioth. Græc. lib. 4. pag. 520.

(d) Μηνὸς Μαρτίου δ'. ἐπὶ Λέοντι διέκτε Παππῶ Πάμμε. Cum ejus privilegio ad decennium. Initio præmittuntur hæc.

Μιχαήλ τῆς Σουλβίου πρεσβυτῆς τῆς Θεοσεβείας καὶ ἀνικτῆς Ἐμμανὴλ τοῦ Πάππῃ βασιλέως, Ζαχαρίας Καλλιέργης Κρητῆς, χαίρειν.

Ὅν μοι δοκεῖ προσῆκοι εἶναι, βέλτιστε, τυπῆν ἐκείνα, ἃν ἴδωμαι ἐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ὅτι ἐνδεῖς τυγχάνουσιν οἷτις, ὡς ἔγωγε, τι-
10

NIC. PEROTT. Cornucopiæ five Com-
ment. in quæd. MARTIAL. Epigrammata :
in ædibus ALDI & ANDRÆ soceri. (a) fol. Venet. 1517.

PRISCIANI Opera : majore accurate in
ædibus OLIVERI SENANT. (b) 4.to Paris. 1517.

JO. REUCHLINI de arte Cabalisticâ libri
tres : apud THOMAM ANSHELMUM. (c) fol. Hagen. 1517.

ÆNEÆ SYLVII libellus aulicorum mise-
rias explicans : ex Officinâ litterariâ JOANNIS
SCHÆFFERI Moguntini. (d) 4.to 1517.

Biblia Hebræa Rabbinica : typis DANIELIS
BOMBERGI. (e) fol. Venet. 1518.
Biblia

ἰὼ μίχρε καὶ τὸν τυπώδινον. Αὐτὸ ———
πὲς Θωμᾶς ὁ Μαρίσκος ἐκλογαῖς ——— χαλ-
κῶν τοῖς γλυφίσιν τυπῶν ἡρεξάμενον. Αἱτινες
ἀγαθὴν τύχην πέρας εἰλέφασιν ἀφ' ἐκείνης δώροις,
χάριτί τε καὶ ἰπτικῆς τῇ σῇ. Χειρὸς ὁμοῦ
καὶ ἐν πελάγῃ πολλῶν ἐνέκα, καὶ ὑπὸ κυμα-
ταιν θινῶν δεινῶν, λιμῶνα σὲ εὐδίων καὶ
εὐπρόσοισιν εὖρον, καὶ ἔτι φιλέλληνα ὄντα πᾶ-
σιν, βοηθῶντε πλησιόδωροι καὶ ἀφ' ὧν χρο-
νῶν εἰς τὸ κρηναφιλὲς τυτὴ τὸ τυπῶν γίγναι
ἔργον. Αὐτὸ δὲ ——— πύκτως σοὶ πρὸς-
φωτῶ τὰς ἐκλογαῖς &c.

Λακταντίου Πτολεμαίου ὁ Συναίν.

Λυσιστῆρος γαίης Μιχαήλε Φαισφόρῳ ἀστὴρ.
Συλβιαδῶν βλάστημ' εὐχνας ἀρχιγόνον.
Ἀυσονιδῶν μύσης σείρην πάλαι, Ἀτθιδῶ-
ν ἄρτι,
Ἐς ἣν νῆαβ' ἱερῶν καὶ Σολύμων πρόπολιν.
Ζαχαρίας ὁ κλυτὸς μελμβογεῖν ἄρτι πό-
νιον
Σοὶ βίβλοι ἡνὶ καμῶν τὴν δε δίδωσιν ἔχειν,
Ἄντ' ἐντετασσῶν μεγάλην μικρόντι χάρισμα.
Οὐδὲν γὰρ πενήν φεῦ περ' ἔριξε μέγα.

Τὸ αὐτὸ.

Ζαχαρίας ὁ Κρῆς ὁ καλοῖο φεράνυμ' ἔργον,

Τορτίουτες τὸ δε γράμμ', ὃ γράμμ' ἀτὰρ εὐπνεον
ἀνδίων
Δεράγμα περιστάζον λογῶν αἰδύλα κηρία μυστῶν,
Δίξεται δὲ κατὰ θυμὸν, ὅτε μερόπων γάρκας
ἔσται
Θυμῆρες φρενοδιελγὲς ἱράσμιον ἐκ ἀπρόβλητον.
Ταῦτα ἢ περφορέοντι μελαίνης νυκτὸς ἀντὶ,
Φοῖβος ἀκροσκήμης ὄναρ ἦν τετο, καὶ τὸ δ'
ἴσπεν
Τὴν ἴν Πιερικὴν δόξην, κλυτότεχνε, μέλισσαν.
Δήεις ἐν σίμβλοισιν αἰετοῖς, ἔστιν ἀρῶν
Νῆμα Τάγιο φέρισον, ὅταν διψῇς γὰ, θα-
μίζεις.

(a) Mense Maio. De hac Editione prius.

(b) Ad Idus Apriles. Venundantur Parisius ab Oliverio SENANT sub Insigni Sanctæ Barbaræ in vico divi Jacobi.

(c) Mense Martio.

(d) Ad calcem; per Joannem SCHÆFFER Typographum sanè quàm accuratum Maguntiaci, ubi Divinum inventum stanneis typis excudendi Libros primò natum: Prid. Nonas Julias. M.D.XVII.

(e) LONG, Biblioth. Sacr.] „ Biblia „ Hebræa, cum Masora & Targum seu „ Paraphrasi Chaldaicâ ONKELOSI „ in Pentateuchum, HIEROSOLY- „ MI-

Biblia Hebraica: *operâ DANIELIS BOMBERGI.* (a) 4.to . . . Venet. 1518.

Psalterium Hebræè, Græcè, Chaldaïcè (aut veriùs *ÆTHIOPICE*) & Latinè: *operâ JOANNIS POTKENII & JOANNIS SOTERIS.* (b) 4.to . . . Colon. 1518.

Liber ESTHER Hebræicè cum comment. Ro. ISAAC ARAMAH. (c) 4.to . . . Constantinop. 1518.

Sacræ Scripturæ veteris novæque omnia, Græcè; in tres partes divisa: in *ædibus ALDI*

& ANDRÆ

„ MITANA in eundem, JONA-
„ THANIS filii *Uzielis* in Prophetas,
„ R. JOSEPH COECI & aliorum in
„ Psalmos, Proverbia, Job. & quinque
„ parva Volumina, & alterâ paraphrasi
„ in librum Esther. *Item* cum commen-
„ tariis Rabbiorum, unde Biblia RAB-
„ BINICA dicta, R. Salomonis JARCHI
„ contractè RASI in Pentateuchum,
„ Efram, Paralipomena & quinque Me-
„ ghilloth: R. Davidis KIMHHI contractè
„ RADAK in omnes Prophetas & in
„ Psalmos; KAV VENAHI vel potius
„ R. ELIESERIS F. JACOB in Prover-
„ bia Salomonis: R. *Mosis* NAHHAMAN,
„ contractè RAMBAN in Jobum: R.
„ *Abrahami* PERITSOL in Jobum: R.
„ LEVI F. GERSON, contractè RAL-
„ BAG in Daniele: R. SIMEONI
„ in Efram & Paralipomena. Denique
„ cum variantibus lectionibus Ben. ASER
„ & Ben. NEPHALI in Pentateuchum,
„ &c. & cum Præfatione Latinâ LEONI
„ X. Pont. Max. nuncupata à FELICE
„ Pratensi, *cujus curâ & studio hæc omnia*
„ *primum edita sunt.* — „ Et ex
„ Præfatione] „ Multi quidem antea Ma-
„ nuscripti circumferebantur, sed adeò
„ nitore suo privati; ut par ferè menda-
„ rum numerus dictiones ipsas conseque-
„ retur, nihilque magis ab his desiderare-
„ tur quàm verus & nativus candor,
„ quem nunc à nobis illis esse restitutum,
„ qui legent, cognoscent omnes. *Da-*
„ *niel* enim BOMBERGUS . . . neque

„ labori, neque sumptibus parcens, publicæ
„ utilitatis gratiâ, plurimis collatis Exem-
„ plaribus hosce Libros studio nostro, fide
„ & diligentia castigandos, imprimendos
„ curavit. Rem equidem perdifficilem,
„ nec ob id ab aliis hætenus tentatam.
„ His autem addidimus Veterum inter-
„ pretationes Hebræicas & Chaldaicas,
„ communem scilicet & *Hierosolymitanam*,
„ in quibus multa sunt arcana & recondita
„ mysteria Christianæ pietati tam utilia,
„ quàm necessaria. (Resecuit ex Rabbi-
„ norum Libris ea, quæ Religioni Chris-
„ tianæ erant adversa; quod etiam præsti-
„ terunt qui sequentes hujusmodi Biblio-
„ rum Editiones procurarunt). Hanc
„ Editionem (ait BUXTORFIUS in *Bi-*
„ *blioth. Rabbin.* p. 298.) vehementer re-
„ prehendit ELIAS Levita in Præfatione
„ Libri 3. Masforeth, propter notas Mas-
„ forethicas illi Editioni ad marginem ad-
„ jectas, suadens, ut nullus ad eas ani-
„ mum ponat; nam, inquit, qui apposuit
„ eas, non potuit discernere inter dextram
„ sinistram suam, quia non fuit Judæus,
„ (ELIAS nescivit, quod FELIX Pratensis,
„ qui notas istas huic Editioni adjecit, Ju-
„ daismo relicto Christianam Fidem suscep-
„ rit) & in Masorâ nihil quidquam intel-
„ lexit. &c.

(a) LONG, *Biblioth. Sacr.*] Anno XVI.
LEONARDI LOREDANI Ducis Vene-
tiarum.

(b) De hoc lege prius.

(c) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(a) *Mense*

3 ^a ANDREÆ soceri. (a) fol.	Venet.	1518.
Biblia Latina: apud JACOBUM SACON.		
(b) 8. ^o	Lugdun.	1518.
Nov: Testam. ERASMI Latinè. (c) fol.	Basil.	1518.
Biblia Gallica Glossata: apud JACOB: SACON: (d) fol.	Lugdun.	1518.
Biblia Germanica, 2. Vol. ex Officinâ SILVANI OTTMAR: (e) fol.	Aug. Vind.	1518.
	Biblia	

(a) *Mense* Febuario. Pars prima continet Pentateuchum, Josue, Judices, Ruth, Regnorum libros quatuor, Paralipomenon duos, Esra, Esther, Tobit, Judith, Job, Psalterium. cum *Andrea ASULANI* Latinâ ad *Ægidium Viterbiensem*, Presbyterum Cardinalem, titulo sancti *Matthai*, & apud Catholicum Regem Legatum Epistolâ — Quoties (ait) *mibi venit in mentem, quanta tibi cum genero ALDO fuerit consuetudo nullâ aliâ de causâ magis quam ob admirabilem illam animi tui cupiditatem juvanda rei literariæ, quam nescio an ille potius æquaverit quam superare potuerit: nullum arbitror esse amicitia genus, quod tu sanctius colas, quam quod mecum olim auspice (ut ita dicam) ALDO contraxeris — Ego multis vetustissimis Exemplaribus collatis, adhibita etiam quorundam eruditissimorum hominum curâ Biblia (ut vulgò appellant) Græcè cuncta descripsi, atque in unum Volumen reponenda curavi tui nominis aternitati dicata &c. Ad calcem 150. Psalmorum adduntur hæc; Psalmus DAVID contra GOLIATH pugnaturi; Ode MOSIS ex Cap: 15. Exodi & ex Cap: 32. Deuteronomii; Oratio ANNÆ SAMUELIS matris ex I. Regn. C. 2. Oratio ABBACUC. C. 3. Oratio ex ESAI. C. 26. Oratio JONÆ C. 2. Oratio trium puerorum ex DAN. C. 3. Hymnus eorundem, Hymnus MARIÆ Virginis, Oratio ZACHARIÆ; & Ode quindecim versuum trimetrorum incipiens, Δαβὶδ μελωδὴ &c.*

Pars secunda continet Proverbia, Ecclesiasten, Canticum Canticorum (qui tamen Liber in reliquorum Librorum Indice

non memoratur) Sapientiam Salomonis; Sapientiam Siracidæ, Esaiam, Hieramiam, Baruch, Threnos, Epistolam Jeremiæ, Ezechiel, Daniel, Osee, Joel, Amos, Abdiah, Jonah, Michæam, Naum, Abacum, Sophoniam, Aggæum, Zachariam, Malachiam, Maccabæorum tres libros; cum *Federici ASULANI* Latinâ ad *Danielem RENERIUM Veronæ* præfectum Epistolâ.

Parts tertia continet Evangelia quatuor, Acta Apostolorum, Epistolas S. Paul. ad Romanos, binas ad Corinthios, ad Galatas, Ephesios, Philippenfes, Colossenses, binas ad Thessalonicenses, binas ad Timotheum, Titum, Philemonem, Hebræos: Epistolam S. Jacobi: Epistolas, binas S. Petri, tres S. Johannis: Epistolam S. Judæ, & Apocalypsin S. Joannis: cum *Francisci ASULANI* Latinâ ad *ERASMUM* Epistolâ — Siquidem (ait) *ALDUS*, cujus memoria nullis unquam litterarum monumentis aut doctorum hominum prædicatione satis celebrabitur, & nomen tuum apud Italos illustre reddidit, & accuratè operam dedit, ut optimarum disciplinarum cultores diligentiam in recognoscendâ veritate admirarentur tuam &c. Nil ardentius optavi quàm ut intelligeres me omnem voluntatem convertisse ad virtutis tuæ laudem &c. Nec ad id aliquâ ex parte nunc efficiendum aliunde facultatem nobis suppetere posse putavi, quàm si sacri hi libri characteribus nostris effecti nomen tuum præferentes divulgarentur. &c.

(b, c, d, e, f,) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(a) LONG,

- Biblia Belgica: DE GRAVE. (f) fol. Lovan. 1518.
- D. HIERONYMI Opera: *typis* AMER-
BACHII. (a) fol. Basl. 1518.
- NILI Sententiæ morales; BILIBALDO
PIRCKHEYMERO interprete: *apud* PAM-
PHILUM. G. (b) 4.to Basl. 1518.
- BERNONIS Abbatis libellus de Officio
Missæ, quem edidit Romæ: *ex Officinâ librariâ*
HENRICI STEPHANI: (c) 4.to Paris. 1518.
- PETRI GALATINI Ordin. Minor. Opus
de arcanis Catholicæ Veritatis: *per* HIERO-
NYMUM SUNCINUM. (d) fol. ORTHONÆ MARIS. 1518.
- Horæ Canoniciæ litterâ Gothicâ: *per* HEN-
RICUM STEPHANUM *sumptibus* BRIEN-
SIS. (e) Paris. 1518.
- Postilla five expositiones Epistolarum &
Evangeliorum: *impress. pro* THOMÆ LAIS-
NE. (f) 4.to 1518.
- F. MALACHIÆ Hibernici libellus septem
peccatorum Mortalium venena eorûmque re-
media describens, qui dicitur Venenum Ma-
lachiæ: *apud* HENRICUM STEPHANUM.
(g) 4.to Paris. 1518.
- De pœnitentiâ Canones PETRI Archie-
pisc. Alexand. & GREGOR. Neocæs. de Simo-

niâ

- (a) LONG, *Biblioth. Sacr.* Cap. I. pag. 50. bique in Galliam missum.
- (b) *Menſe* Januario.
- (c) Anno CHRISTI Salvatoris, qui est Altare, Victimæ & Sacrificium nostrum, super benedictus in sacula seculorum M.D.XVIII. Secundâ die Decembris. Amen.
- (d) Quinto decimo Kalendas Martias. De arcanis Catholicæ Veritatis in Hebraicis Libris, præsertim in Talmud inventis, in defensionem præstantissimi viri Johannis CAPNIONIS.
- (e) CAILLE pag. 83.
- (f) Licet loci nomen non adjiciatur, opinor illum Parisiis habitasse; ex cujus forsan posteris fuit Jacobus LAISNE Joanni DE LA CAILLE memoratus anno 1648.
- (g) April. 26.
- Epistolâ Parisiis M.D.X. cum Jacobi FABRI ad Sacerdotes quâ indicat hoc BER-
NONIS Abbatis Augiensis Opus sibi superiore Julio Bibliothecas Moguntinas lustranti inventum & suo rogatu Andree VESTU-
S ENNI Doctoris curâ exscribi jussum, si-

(a) *Menſe*

niâ GENNADII Patriarch. *Constantinop.* Epistolâ; de ligandi & solvendi potestate NICEPHORI CHARTOPHYLACIS *Constantinop.* Archiep. Epistolâ; Jo. OECOLAMPADIO interprete: *apud* Jo. FROBENIUM. (a)

4to Basil. 1518.

MARCI DE GRAND. VAL. non tres Magdelenas sed unicam colentis Apologia: *in ædibus* JODOCI BADIO. (b) 4to .

Parif. 1518.

GALEN. de Sectis Medicorum, GEORGIO VALLÂ interprete; ALEXANDR. APHRODIS. de Febribus, eodem interprete; HIPPOCRAT. de naturâ humanâ, ANDREÂ BRENTIO Patavino interprete: *apud* HENRICUM STEPHANUM *in conspectu Scholarum Decretorum.* (c) 4to

Parif. 1518.

DIOSCORIDES, Græcè: *in ædibus* ALDI & ANDREÆ JOCERI. (d) 8.º

Venet. 1518.

DIOSCORID. Latinè interprete MARCELLO VIRGILIO Secretario Florentino cum ejusdem Annotationibus: *per Heredes* PHILIPPI JUNTÆ Florentini. (e) fol.

Florent. 1518.

ARISTOTELIS Physicorum libri 8, & aliorum Opusculorum Physicæ libri 20; interpretibus JOANNE ARGYROPYLO & FRANCISCO VATABLO; accessit è re-

gione

(a) *Mense* Novembri.

(b) *Decim. Kal.* Septembris.

(c) 20. *April.*

(d) *Mense* Junio. cum Francisci ASULANI ad Hieronymum ROSCIUM Patavinum Philosophum & Medicum Epistolâ. — Nos autem (ait) eo consilio hereditatem ALDI, quem loco patris habebamus, adire volumus, ut illam integram filiis ejus, qui ex sorore nostrâ suscepti essent, conservaremus. &c. Cum DIOSCORIDIS libros de materiâ medicâ & venenatis animalibus, atque de remediis — diligenter

à te castigatos, ac ex collatione multorum vetustissimorumque Codicum ad me informandos miseris — Itaque tuis potissimum auspiciis legetur DIOSCORIDES magnâ ex parte integritati suæ restitutus &c. Nicolaus LEONICUS vir doctissimus Codicem emendatissimæ lectionis tibi commodavit, cujus fidem secutus cum alia immutanda duxisti, tum apponendum asteriscum nonnullis capitibus curasti, quæ veluti supposititia sunt tibi judicata, cum ea omnia animadvertisses in Codice illo antiquissimo desiderari. &c.

(e) *Idibus* Octobris.

Tom. II.

Rr

(a) Bi-

gione tralatio vetus recognita ab eodem VATABLO: apud HENRICUM STEPHANUM.

(a) fol. Paris. 1518.

ALBERTI PIGHII *Campeusis*, Philosophi Mathematici ac Theologiæ Baccalaurei formati adversus prognosticatorum vulgus, qui annuas Prædictiones edunt, Astrologiæ defensio, ad AUGUSTINUM NYPHUM *Suessanum*: ex Officinâ HENRICI STEPHANI.

(b) 4.to Paris. 1518.

ARTEMIDORUS, & SYNESIUS DE INSOMNIIS, GRÆCE: in ædibus ALDI & ANDRÆÆ fœderi. 8.º

Venet. 1518.

THEOPHILI VEGGII seu DE VECCHIIS Canonici regularis *Lateranensis* breve Memoriale pro interrogationibus fiendis circa pœnitentes cum multis casuum decisionibus &c. per Mag. ANTONIUM DE VIOT- TIS. (c)

Parmæ. 1518.

PLATONIS Opera Latinè FICINO interprete, adjectis ad ejus Vitæ & Operum Enarrationem AXIOCHO ab RODOLPHO AGRICOLÂ & ALCYONE ab AUGUSTINO DATHO translatis: in ædibus Ascensianis. (d) fol.

Paris. 1518.

FRANCHINI GEFURII *Laudensis* Regii Musici publicè proficientis delubrique *Mediolanensis* phonasci de Harmoniâ Musicorum Instrumentorum Opus: impressum per GOTARDUM PONTANUM Chalcographum. (e) fol.

Mediola. 1518.

PLUTARCH. de tuend. bonâ valetudine,

utrùm

(a) *Bibliothec. FAULTRIERAN.*

(d) *Quinto Kalendas Junias.*

(b) At in calce Libri, xv. *Kalendas Aprilis.* 1519.

(c) xxvii. Novemb. *Authoris præfectura anno trigesimo quinto. LEONE X. Pont. Max. ac Christianissimo Rege Francorum FRANCISCO Duce Mediolanensi.*

(c) Die 22. mensis Maii. *Cremon. Litterat. Tom. II. pag. 51.*

(a) *Mense*

utrūm graviores animi morbi quā corporis ;
num bene dictum sit , ἀδὲ βιώσας ; de cupi-
ditate divitiarum , interprete ERASMO ; con-
solatoria Oratio ad APOLLONIUM , inter-
prete STEPHANO NIGRO ; de Exilio , in-
terprete ANGELO BARBATO ; de serā Nu-
minis vindictā , & vitandā Usurā , interprete
BILIBALDO PIRCKHEYMERO ; convi-
valis Quæstiuncula de not. *Pythagoric.* inter-
prete PHILIP. MELANCHTHONE : apud
JOAN. FROBENIUM. (a) 4.to

Basil. 1518.

ORUS APOLLO *Niliacus* de Hieroglyphi-
cis notis BERNARDINO TREBATIO *Vi-*
centino interprete : per JO. FROBEN. (b)
4.to

Basil. 1518.

PLIN. Natural. Histor. *typis* THOMÆ
ANSHELMII Badensis ductu & auspicio LU-
CÆ ALANTSEÆ Viennensis incolæ. fol.

Hagen. 1518.

EUSEBII Chronicon cum additamentis
ad annum 1511. : per HENRICUM STE-
PHANUM in formulariâ litterarum arte *Opifi-*
cem, illius maximâ curâ & diligentîâ. (c) 4.to

Parif. 1518.

POMPONIUS MELA ; JULIUS SOLI-
NUS ; Itinerarium ANTONINI Augusti ; VI-
BIUS SEQUESTER ; P. VICTOR de Re-
gionibus Urbis Romæ ; DIONYSIUS AFER
de situ Orbis PRISCIANO interprete : in
ædibus ALDI & ANDRÆÆ fœceri. (d) 8.º

Venet. 1518.

SUETON. DIO. CASS. SPARTIAN. CA-

PITOLIN.

(a) Mense Septembri.

(b) Mense Februario.

(c) Octobris trigesimâ die.

(d) Mense Octobri. FRANCISCUS
ASULANUS Lectori. S. — Tanta est
juvanda rei litteraria avita quedam in nobis
cupiditas , ut — omnem diligentiam
— nullâ sumptûs aut laboris ratione ha-

bitâ conferre conemur. Ut igitur è nostrâ Offi-
cinâ POMPONIUS MELA &c. vos hortor
— ne patiamini tot exhaustos labores ,
quos (ut olim ALDUS sororius meus) AN-
DREAS Pater , ego , & FREDERICUS
frater quotidie vestræ utilitati destinamus ,
aversâ (ut aiunt) Minervâ perire.

Rr 2

(a) Mense

PITOLIN. LAMPRID. GALLICAN. TREBELL. VOPISC. AUREL. VICT. EUTROP. Diacon. POMP. LÆT. EGNAT. ex recognitione ERASMI: apud JOANNEM FROBENIUM. (a) fol. Basil. 1518.

TITI LIVII Decas prima: in ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (b) 8.º Venet. 1518.

FLORUS cum JOANNIS CAMERTIS Indice & Annotationibus: & SECT. RUFI Histor. Rom. cum ejusdem Indice & Scholiis: per JOANNEM SINGRENIUM. (c) fol. Basil. 1518.

QUINT. CURTIUS cum Annotationibus ERASMI curante BEAT. RHENANO: ex ædibus SCHURERII. (d) fol. Argent. 1518.
Calen-

(a) *Mense Junio.* cum ERASMI ad FEDERICUM Saxon. Elector. & ejus patrualem GEORGIIUM Epistolâ: — SÜETONIUM nescio quo Deo propitio, & antehac non ita passim depravatam, nunc eruditorum meaque operâ purum, ni fallor, & integrum habemus, suffragante mihi ad hoc negotii pervetusto quodam Codice, quem de Bibliothecâ Monasterii, apud Nervios olim, nunc Tornacenses, vulgato cognomine divi Martini, nobis exhibuit nobilissimus ille Gulielmus MONTJOIUS, qui id temporis regias vices eâ in urbe gerebat. Reliquos, quoniam nullo hujusmodi præsidio sublevabamur, quod unum licuit, multo certe minus depravatos dedimus &c. Antverpiæ. Nonis Junii. M.D.XVII. Ac ejusdem ad lectorum alterâ: Cùm hanc aditionem jam adornâssem, commodum allatus est SÜETONIUS Aldinis typis excusus, sed emendatus operâ Baptistæ EGNATII, viri cum primis tum integri tum eruditi. Nam utrumque juxtâ requirendum arbitror in eo, qui veterum lucubrationes emendandas aut explicandas suscipit. Equidem ALDI mei hoc fero moderatius, quod in hanc restituendi bonos Autores provinciam is successerit, qui demortui per se clari gloriam obscuret, si tamen hoc est abscurare, virtute virtutem vincere.

Atque utinam ut SÜETONIUM, AURELIUM VICTOREM, & EUTROPIUM dedit, itidem & AELIUM SPARTIANUM, ceterosque huic adjunctos nobis dedisset! in quibus nos permulta restituimus; nam omnia, qui poteram, nisi Codicum antiquorum auxilio adjutus! Tamen si & in Tranquillo nonnulla restituimus, quæ Egnatium licet oculatissimum suffugerant. Velut &c. An. M.D.XVII.

(b) *Mense Decembri.*

(c) Privileg. concess. Leonardo & Luca ALANTSEE fratribus & civibus & Bibliopolis Viennæ pro Commentariis in Pompon. MEL. & nonnullis aliis Operibus.

(d) *Mense Junio.* cum Epistolâ ERASMI ad HERNESTUM Bavaria Ducem. Si M. TULLIUS (ait) omnium suffragiis uberrimus & inexhaustus facundia fons fateatur eloquentia venam facile inarescere, ni quotidianâ legendi dicendique exercitatione sufficias; quid mihi credis accidisse, cui cùm vix tenuis quidam orationis rivulus contigerit, jam anni complures in eo studiorum genere consumpti sunt, quod adeo ad expoliendam orationem non facit, ut quamlibet etiam benignè fluentem copiam possit extinguere, ac dictioni quantumvis nitenti situm ac rubiginem obducere. Quid enim inutilius ad tuendam Rhetoricæ

Calendarium Romanum magnum, JOANNE STÖFFLER *Justingensi* Mathematico Auctore : impressum per JACOBUM KOBEL. (a) fol. OPPENHEYM. 1518.

Diarium de Nuptiis SIGISMUNDI Polon. Reg. & BONÆ, per JODOCUM LUDOVICUM DECIUM *Wissemburgen.* impressum per HIERONYMUM VIETOREM Philovalleñ. (b) 4.to Cracoviæ. 1518.

LUCIANI Charon & Tyrannus, PETRO MOSELLANO *Protegenſe* interprete : ex *Academia* Anshelmianâ. (c) 4.to Hagen. 1518.

ISOCRATIS Oratio de Bello fugiendo & Pace servandâ, PETRO MOSELLANO *Protegenſe* Interprete. (d) 4.to

CICER. Offic. cum notis MARSI, MATURANTII, ASCENSII; LÆLIUS, cum not. OMNIBONI, ASCENSII; CATO *maj.* cum not. PHILETICI, ASCENSII; Paradox. cum not. OMNIBONI, MATURAN-

TII,

torices politiem, quàm tumultuariâ lectione sursum ac deorsum per omnes Authores, eosque interim inconditos raptari? Quod usque nobis faciendum fuit, in Novo Testamento, in cudendis ac recudendis Chiliadibus, in instaurandis HIERONYMI Libris. Proinde quò contractam hisce studiis Orationis vel scabritiem vel inopiam aliquâ ex parte corrigemus, dum proximo vere Britanniam adirem, QUIN. CURTIUM itineris ac navigationis comitem adjunxi; qui mihi olim puero lectus, mirè candidus ac tersus est visus, nec alius sanè visus est ex tanto regustatus intervallo. &c. An. M. D. XVII. prid. Non. Novembres. Libris frons picturis & scutis nobilibus gentilitiis adornatur. Medium locum possidet tituli ipsius inscriptio. Partem superiorem vendicat Imperatoris in folio sedentis imago inter duos stantes, Regem alterum, alterum Ducem: Subscriptio hœc

nomine MAXIMILIANVS AVG. & subiectis Imperii Insignibus cum hœc circumeunte Hemistichio ΤΟΥ ΓΑΡ ΚΡΑΤΟΣ ΕΣΤΙ ΜΕΓΙΣΤΟΝ (ex HOMER. Iliad. I. v. 25.) Ab utroque paginae latere pendent varia Scutorum genera. Oræ inferiori inscribitur hæc nuncupatio.

IMPER. CÆS. MAXIMILIANO. P. F. AVG. PATRI PATRIÆ. LIBER TATISQVE ADSERTORI. BEAT. RHENANVS. F. C.

(a) 24. Martio.
(b) 31. Maii.
(c) Mense Octobri.
(d) Epistola præfixa datur Lipsiæ Idib. Aug. M. D. XVIII.

(a) XXIII.

Rr 3

TII, ASCENSII: <i>diligentiâ & sumptu</i> GEORGII DE RUSCONIBUS Mediolanen- sis. (a) fol.	Venet.	1518.
CICER. Rhetoric. & de Inventione: <i>ex edi-</i> <i>bis</i> SCHURERII. 4. ^{to}	Argent.	1518.
Compendium Rhetorices ex <i>Tulliano</i> The- sauro concinnatum per JACOBUM LO- CHER: <i>excusum per RENATUM BECK.</i> 4. ^{to}	Argent.	1518.
PLINII Epistolæ: <i>arte</i> JOANNIS DE PRATO & JACOBI LE MESSIER, <i>sumptibus</i> ÆGIDII DE GOURMONT. (b) 8. ^o	Parif.	1518.
JO. GARZONIS <i>Bononiensis</i> de rebus Saxo- nicis libri duo: <i>apud</i> JO. FROBENIUM. (c) 4. ^{to}	Bafil.	1518.
ERASMI STELLÆ <i>Libonothani</i> de <i>Borus-</i> <i>sie</i> Antiquitatibus libri duo: <i>apud</i> JOAN. FRO- BENIUM. (d) 4. ^{to}	Bafil.	1518.
PLIN. Epistol. Panegyric. & de Viris il- lustris. & SÜETON. de Gramm. & Rhetor. & JUL. OBSEQ. de prodigiis: <i>in ædibus</i> AL- DI & ANDRÆÆ <i>foceri.</i> (e) 8. ^o	Venet.	1518.
Epistolæ ab ERASMO & ad ERASMUM: <i>in ædibus</i> Frobenianis. (f) 4. ^{to}	Bafil.	1518.
Auctarium selectarum aliquot Epistolarum ERASMI ad Eruditos, & horum ad illum: <i>apud</i> JO. FROBENIUM. (g) 4. ^{to}	Bafil.	1518.

ÆSOPI

(a) XXIII. Maii. *regnante inclyto Duce*
LEONARDO LAUREDANO.

(b) Die XXV. Januarii.

(c) Mense Martio.

(d) Mense Martio.

(e) Mense Julio.

(f) Mense Januario.

(g) Mense Augusto. cum Beati RHE-

NANI ad Michaellem HUMELBERGIUM
Ravenspurgensem Jureconsultum Epistolâ.

Naſtus ſum hic ex ERASMI Bi-
bliothecâ nuper propitio Mercurio faſticulos
aliquot Epistolares, è quibus nonnullas ſtatim
Epistolâs ſublegi, nempe inſigniores, quarum
illius quadam ſunt, quadam doctiſſimorum
hujus ævi virorum illis reſpondentes. Ani-
mavit

ÆSOPI Vita & Fabellæ Græcæ cum Latin. interpretatione ; GABRIÆ 43 Fabellæ Græcæ, cum Latin. metric. interpretat. apud JOANNEM FROBENIUM. (a) 4.to Basil. 1518.

HOMERI Batrachomyomachia Gr. Latin. apud JOANNEM FROBENIUM. (b) 4.to Basil. 1518.

ÆSCHYLI TRAGOEDIÆ GRÆCÆ : in ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (c) 8.º Venet. 1518.

COMMENTARII GRÆCI in septem Tragœdias SOPHOCLES, quæ ex aliis ejus compluribus injuriâ temporum amissis solæ superfuere : Opus exactissimum rarissimūque in Gymnasio Mediceo Caballini Montis à LEONE Decimo Pont. Max. constituto recognitum repurgatumque ; atque ad communem studiosorum utilitatem in plurima Exemplaria editum. (d) 8.º Romæ. 1518.

SOPHO-

navit autem ad hoc me furtum, in primis, quod quemadmodum beatos istos rebus omne genus cumulatissimos quadam etiam sublata fallunt, sic ERASMUM τοῖς μυστῶν κτηνῶν instructissimum non sensurum putabam, etiamsi aliquid sustulisset: Deinde, quod hic vir me minus quidem merentem sic amat ex animo, ut etiam in se gravius aliquod admittenti noxam sit facile condonaturus. Vide, quam fiduciam amicitia sincera pariat. — Quid ERASMO vel doctius vel eloquentius? Quid BUDÆO politius aut excussius aut Atticum magis? Quid TUNSTALLO vel candidius vel tersius vel modis omnibus absolutius? Ut de aliis interim taceam. Eas Epistolas post ERASMI discessum FROBENIO typis excudendas tradidi &c. Literarium sodalitiū hujus Urbis recentem, quem ex tanti viri discessu tristitiā contraxit, his legendis aut discutiet, aut cerē solabitur. &c. Vale. Basileæ, xi. Calend. Sept. An. M.D.XVIII.

(a) Mense Januario. Cum Præfatoriâ FROBENII ad Lectorem Epistolâ ; de quâ lege *Annal. Typograph.* Vol. I. pag. 43.

(b) Mense Januario.

(c) Mense Febuario.

FABRICIUS in *Biblioth. Gr.* lib. II. p. 615. Primus omnium Aldus MANUTIUS Tragœdias ÆSCHYLI Græcæ publici juris fecit Venetiis 1518. 8. sed parum emendatè, atque ita ut Agamemnonis postrema pars cum Choëphoris capite mutilis confusa pro unâ Fabulâ exhiberetur Agamemnone: ut etiam fecit Aldum secutus Adrianus TURNERUS, Paris. 1552. 8. At verò hanc Editionem non curavit Aldus MANUTIUS, qui jam antea obierat. ANDREAS autem ALDI focer, honoris gratiâ, generi defuncti nomen in Editionum Subscriptionibus solebat suo præponere: in ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri.

(d) Non sine privilegio, ut in cæteris. Εἰς τὴν ἐκδοτὴν ἀναρτίστως Λέοντι Δεκάτη ἡ ἀρετὴ ἀντιπρωτεύει. Huic Editioni præfigitur LASCARIS Epigramma, quod ab Henrico STEPHANO & aliis prætermitti queritur in suâ *Bibliothecâ Græcâ* FABRICIUS, majusculis litteris (de quibus æge *Annal. Typogr.* Vol. I. pag. 268.) excusum.

Bas-

SOPHOCLES cum Scholiis Græcis.
(a) 8.º

Florent. 1518.

NICOLAI VALLÆ translatio versib. Heroic. HESIOD. Oper. & dier. cum eodem Græco Poëmæte seorsim: apud Jo. FROBEN.
(b) 4.to

Basil. 1518.

EURIPID. Hecub. & Iphigen. in Aulid. Latinæ factæ ERASMO interprete: apud JOANNEM FROBENIUM. (c) 4.to

Basil. 1518.

ARISTOPHANIS Plutus, Græcè. (d)
4.to

PLAUTI

Λασκάριος. 'Εἰς Σοφοκλέα.

Πόλλ' ἐκ τῶν στίχων ἵπποιμί κιν, ἢ Σοφίλῃ,
Δήγμω σὴς πιτυτῆς πόλλ' ἀπὸ μχετυ-
ρίης.

Ὅσσα μετρημέσσο τραγικῆς πῶλ' κῆσμον
ἀοιδῆς,

Ὡς μέρῳ, εἶδῳ ἅπαν, πᾶν πάθῳ
ἡυτρίπικας.

Κάλλης, ἑυστομῆς, ὕψους τέλῳ ἐξεπίνησας,
Ζῆλον Ὀμηρεῖς γνήσιον εὐσιπῆς.

Ὡς σὶ Δίῳ, Ξινοφῶν, σκώπτῃς σῶν τ'
ἦντο ἰτάιρων.

Ἀρχέτυποι τραγικοῖς ἦκεν Ἀριστοτέλης.

• Σόντε κῆθορον αἰεῖσι δ' ἐκ' εἰς ἰὸν ἡγεμονίᾳ
Ἀγνώμων ὅκτις ἐκρῆν Ἀοιδῆ.

• Ἀρξιάδης βασιλεὺς μετὰ πτωχοῖς σύμμαχος
ἔχεν.

Ἰσάτε Μαιονίδῃ τέρπιτο σοῖς ὁμοῖς.

Πολλὰ τῶν ἀρετῶν σμινώματ' ἐν ᾧ μέγιστον,
Κρίσσοις ἡμεῖς ἑπλάσας κὲ φύσις.

• Λήμψατε γινάϊον λαοῖς πόρις ὅς ὑποφῆταις
Ὡς βατὸς, οἷα πᾶρ ἡέλα διδασκαλίῃ.

Ejusdem LASCARIS bina (quæ antè promiseram) Epigrammata Græco HOMERI interpreti Roma 1517. excuso adfixa hic subjicere (neque scio an alibi sint obvia) non pigebit.

Λασκάριος εἰς τῆς ἐν τῇ βύβλῳ Ὀμήρου
ὑπομνηματιστής.

Πάντ' ἀνίφαιν εἰδῶς γ' ὡς ἤλιῳ, ἀλλὰ κῆρ
αὐτὸς

Αὐτὸν ὁ Μαιονίδης τοῖς ἀναλεξαμένοις.

Ὡς δὲ γ' ἐπισκιάει νίφει ἥλιον, αἰόλῳ αἰὼν

Ἡρέμ' ἐπισκότει βῆσσειν ὕμια γῆρα.

Τοῦμπυλι δ' ὡς Βορέης νίφει ἤλασεν, χράμῳ
ὑποφῆταις

Τὸτο πικλαιζανίον τὸ σκότῳ ἐσκέδασεν.

Τοῦνεκ' μιν κτήσασθ' ὡς ἱμερῳ ἀνέρῳ αἰρεῖ,

Ἀτρεκίῳ σοφίης κάλλῳ ἐσοψόμενοι.

Οἱ δ' ὑποβαλλόμενοι σμῆνῳ σφιδῶν ἀνα-
πύρων

Χαίρειτε κηφῆες κηρία μαϊόμενοι.

Τὲ αὐτὰ εἰς Ὀμηρον.

Ὅσπότη δὲ μακρόν εἰς ἐμήγυριν ἤραζεν
Ἑρμῆς

Μαιονίδην, σοφίης ἔνικ' ἀπειρεσίης

Μῶμῳ ἀλαστήσας, τῆτ' ἦν ἔτι λοιπὸν ἔειπεν,

Ἀντιγῶ ἀιθερίῃ τυφλὸς ἀνὴρ ἐπίβη.

Τὸν δ' αὖ Λητοίδης ἐνίστοπεν βῆσσαν Μῶμε,

Ἀφραδίῳ σκάπτει αὐτὸς. ἔφους γ' ἀλαδς.

Οὐμὸς ᾗ τρέφειμῳ, Διὸς ἐκρῆν, ἔδρακεν,
ὅσσα

Γαῖα, θάλασσα ἀνὴρ, ἑραιὸς ἐντὸς ἔχθ.

Ταῦτε φανῶν μερόποσι κητῆλυθῆν ἐν Διὸς
εἰς γᾶν

Νῦν δ' εὖ πάντα παρὼν, εἰ ξινῳ ᾧ δ'
ἔμολεν.

(a) FABRIC. Biblioth. Græc.

(b) GESNER. & SIMLER. Biblioth.

(c) Mensc Februario.

(d) Cum Epistolâ Theodori MARTINI
Alostensis ad studiosam Lovanienfis Acade-
miæ juventutem datâ ann. M.D.XVIII.

(a) GES-

PLAUTI Comœdiæ: per MELCHIOREM SESSAM & PETRUM DE RAVANNIS so- cios. fol.	Venet.	1518.
RAPHAEL. REG. comment. in OVID. Metamorphos. apud JO. TACUINUM. (a) fol.	Venet.	1518.
SIL. ITALIC. in ædib. PHILIPPI JUN- TÆ. 8.º	Florent.	1518.
MARTIAL. Epigramm. in ædibus JACO- BI MYT, sumptu honesti Bibliopole BARTHO- LOMÆI TROT. (b) 8.º	Lugdun.	1518.
MANTUANI Parthenice prima: per JOAN. KNOBLOUCH. (c) 4.º	Argent.	1518.
Ejusd. Parthenice secunda: per eundem. (d) 4.º	Argent.	1518.
Ejusd. Parthenice tertia, cum aliis: per eun- dem. (e) 4.º	Argent.	1518.
Ejusd. de Calamitatib. temporum: per eun- dem. (f) 4.º	Argent.	1518.
JANI PANNONI Quinque Ecclesiensis Epis- copi Sylva panegyrica & Epigrammata quæ- dam: apud JO. FROBEN. (g)	Bafil.	1518.
JOANNIS AURELII AUGURELLI Chrysopœiæ libri 3. Carmine Heroïco; & Geronticon liber 1. JO. FROBENIUS excu- dit. (h) 4.º	Bafil.	1518.
ERASMI Epigrammata: apud JO. FRO- BEN. (i) 4.º	Bafil.	1518.

FRAN-

(a) GESNER. & SIMLER. Bibliothec.

(b) 26. Octobr.

(c) Decimo Cal. Febr.

(d) Non. Febr.

(e) Post divi MATHIÆ Natalem.

(f) Idib. Martiis.

(g) SIMLER. Biblioth.

(h) GESNER. & SIMLER. Bibliothec.

(i) Mense Decembri. Huic Editioni
præmisit FROBENIUS Epistolam, cu-
jus

FRANCISCI PHILELFI centum Satyræ:
per viros fideles ROBERTUM & JOANNEM
GOURMONT fratres apud Clausum Brunellum
sub signo cornu dāmei. (a) 4.to in almo Gym-

nasio Parifior. 1518.

Carmina RAPHAELIS PLACENTINI
JUSTINEI: per FRANCISCUM RI-
CARDUM DE LUERE excusa. (b)

Cremonæ. 1518.

PET. BEMBI de imitatione Liber, cum

Jo.

jus elegantiam Lectori commendare non
verebor.

JOANNES FROBENIUS
candido Lectori S. D.

Accepimus jampridem ERASMI Roterodami Compatriis nostri Epigrammata à studio-
sis summopere flagitari. Proinde dedimus
operam, ut quicquid illius versiculorum aut
apud Beatum nostrum RHENANUM esset,
aut Brunonem AMORACCHUM, id omne
uno complexi Libello typis nostris excudere-
mus. Quanquam intelligebamus plurimum
nos hâc in re studiosis, ERASMO vero mi-
nimùm gratificaturos. Nam magnam horum
Epigrammatum partem non in hoc scripsit,
ut ederentur, sed ut amiculis suis (ut est
minimè morosus) obsequeretur. Quin ipsi
vidimus, cum abhinc sesquiannum apud nos
ageret, Evangelica & Apostolica monumen-
ta partim Latine vertens, partim recognos-
cens, & doctissimas illas in Novum Instru-
mentum Annotationes, necnon in divum
HIERONYMUM Scholia scriberet, Deum
immortalem! quàm laboriosis lucubrationi-
bus, quàmque pertinaci studio, quantum su-
doris illi cotidie exhauriebatur! ipsi, inquam,
vidimus non defuisse è magnatibus, qui virum
occupatissimum (si quisquam in litteris un-
quam fuit occupatus) interpellare de nugis
auderent, aliquod Epigrammatum aut Epis-
tolum eblandientes. Sed enim quid ageret
vir suavissimâ morum facilitate præditus? Ne-
garet? Incivile hoc exigentibus videretur.
Scriberet? At animus aliis cogitationibus im-
pediebatur: nec ab inceptis laboribus quic-
quam respirare licebat. Nihilò secius scribe-

bat, sed ex tempore & obiter ad Musarum
sacra divertens. Quanquam hujus extempo-
ralia planè talia sunt, ut aliorum diu medi-
tatis anteponi mereantur. Et venit nunc
triobolaris aliquis pedagogulus, qui instar
Momi tantum carpendi studio singulis curio-
sissimè exploratis verbulum aliquod reperiet,
quod sibi non probetur, ut non Baptistinia-
nicum aut Faustinum, aut denique, si Diis
placet, Marullicum. Hic statim succlama-
bit, ô virum Carminis indoctum! Regerem
in illum ego, si quem superbè sic ineptientem
audirem, ô nebulonem! ô furciferum! Tunc
tantum tibi tribuis, ut tanti viri censuram
agas? Decem totis mensibus non posses vel
unum versiculum scribere, caput scabens,
& arrosis antè digitis, quod genus hic multos
(ut HORATIUS inquit) stans pede in uno,
minimâ parte hore, amanuensi suo dictat.
Sed hac in malignos istos. Candidi vel infe-
liciora boni consulunt; tantum abest, ut,
qua docta sunt, vellicent. Bene vale. Ba-
sileæ. Cal. Martiis. M. D. XVIII. Hanc
Epistolam præcedit PHILIPPI ME-
LANCHTHONIS in ERASMUM Opt. Max.
Græcum Carmen Iambicum dimetrum,
scriptum Tubingæ XIII. Calend. Septemb.
Anno M. D. XVI.

(a) Octavo Calendas Octobres. Mena-
gian. Vol. IV. p. 232.]. „ Ne manqués
„ pas les Satires de Philèlfe de quelque
„ Edition qu'elles soient. La première
„ est de Milan de 1476: du vivant de
„ l'Auteur; la seconde de Venise 1502; la
„ troisième de Paris 1518.: toutes trois
„ in 4.

(b) Cremon. Litterat. Tom. II. p. 52.

(a) Ges-

JO. FRANC. PICI MIRANDULÆ Opus-
culis: *apud* JO. FROBEN. (a) 4.to

Bafil.

1518.

Nanceis PETRIDE BLARRORIVO Pa-
rhifiani: *impress. per* PETRUM JACOBI
pbrm loci paganum. (b) fol. in celebri

Pago LOTHORINGIÆ. 1518.

Concordata inter Papam LEONEM deci-
mum & Regem FRANCISCUM, Millesimo
quingentesimo decimo septimo vigesima secun-
dâ Martii: *sumptibus fidelissimorum* JACOBI
MOLNIER, JOANNIS DE CLAU-
SO & JOANNIS MACE Bibliopolarum in
vico arietis moram trahentium per JOANNE M
MAGNI JOANNIS. (c) 8.º

Tholos.

1518.

THOMÆ MORI Londinensis Civis & Vi-
cecomitis Utopia: *apud* JO. FROBENIUM.
(d) 4.to

Bafil.

1518.

ORTUINI GRATII Lamentationes obs-
curorum virorum. (e) 4.to

Colon.

1518.

FABRICII CAPITONIS Hebraicæ Ins-
titutiones: *apud* JO. FROBENIUM. (f) 4.to

Bafil.

1518.

De Accentibus & Orthographiâ Linguae
Hebraicæ à JOANNE REUCHLIN Phorcenſi
L. L. Doctore libri tres Cardinali ADRIANO
dicati: in ædibus THOMÆ ANSHELMI Ba-
densis. (g) 4.to

Hagen.

1518.

THEO-

(a) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*

(b) M. D. XVIII. Non. Januar. quo
die Bellum Nanceianum peractum est
M. CCCC. LXXV.

(c) Registrata xxii. Novembr. millesi-
mo quingentesimo decimo octavo. Subsequi-
tur HELIÆ Turonensis Archiepiscopi
Tractatus contra Pragmaticam Gallorum
Sanctionem editus; cis Alpes antehac Cha-
racteribus impressoribus nusquam editus.

(d) Mense Martio.

(e) VALER. ANDR. *Bibliothec. Belgic.*

(f) Mense Januario.

(g) Mense Februario. Hujus Libri ini-
tio adfigitur pro insigni Typographico
ARACAPNIONIS, fini Signum Tho-

ma ANSHELMI Badensis, cum An-

gelis duobus & vocibus IHΘΥΣ
יהוה quæ vox Hebræa rectius im-
primeretur יהוה

(a) Cum

THEODORI GAZÆ de Linguae Græcæ Institutione liber secundus ERASMO interprete: apud THEODORICUM MARTINUM Alustensem. (a) 4.to . . . Lovan. 1518.

JO. OECOLAMPADII dragmata Græcæ litteraturæ: ex ædibus ANDRÆ CRATANDRI & SERVATII CRUFT. (b) 8.º . . . Basil. 1518.

DIOMEDIS Grammatici Opus: apud CERVICORNUM. (c) 4.to . . . Colon. 1518.

Specimen Epithetorum JOANNIS RAVISSII TEXTORIS Nivernensis omnibus Artis poëticæ studiosis maximè utilium: Emissum ex Officinâ HENRICI STEPHANI pro Scholis Decretorum; venale in ædibus REGINALDI CHAUDIERE in vico Jacobæo sub Insigni Hominis sylvestris. (d) 4.to . . . Paris. 1518.

Biblia

(a) Cum ERASMI ad Joannem CÆSARIUM Epistolâ datâ Lovanii decimo Calendas Martias. M.D.XVIII.

(b) Mense Septembri.

(c) GESNER. Bibliothec.

(d) Die 2. Septemb. cum privilegio. Opus hoc TEXTOR dedicavit Cardinali Presbytero LUDOVICO BORBONIO.

Recordatus tuæ illius benivolentia, quâ puerum me tantopere complectebaris, dum sub eodem Archididascalo Joanne BOLVACO, homine (ut tu ipse nôsti, & ego quotidie experior) inculpatissimo, atque sub eodem Præceptore doctiss. Joanne CALVIMONTIO militarem; multos jam annos mihi male volui; quod me tuæ illius modestiæ benignæque familiaritatis memorem nullo me testimonio docuissim. &c. Vile est, fateor, & puerile, quod offero. — Faciet saltem (quæ jucundissima est recordatio) ejus temporis te reminisci, quo laudis studio (quod commendat QUINTIL.) Musis intendebas: dum tu & magni adolescens ingenii doctrinæque recondita Jacobus OLIVERIUS, primarii Præsidis Lutetiani filius, nosque omnes alii condiscipuli tui de palmâ contendebarum. Melior præterea futurus est partus & plura daturus in recessu, quàm promittat in

fronte: dum integro Commentario manum supremam adjecerimus. Quod Diis faventibus propediem sumus facturi. Interim Vale. Adjecit etiam aliam ad ROBERTUM à LENONCURIâ Sancti Porciani Priorem: in quâ, Absolverant, inquit, jam hoc Opus Chalcographi — quum aliud mox studium ac laborem molienti mihi, tui protinus venit in mentem — non putavi te insalutatum oportere dimitti — Has præterea frugum mearum primitias LUDOVICO BORBONIO Presbytero Cardinali imprimis reverendo nuncupatas tibi offero, ut mei amor semper tibi crescat uberius, tantisper dum integrum aliud Opus nomini tuo consecrandum & meæ in te reverentia observantiæque futurum pignus ipse recipias. &c. Vale. Pridie Calendas Septembris. Sic nonnulli solebant istius temporis Scriptores unâ quasi fideiâ plures parietes dealbare, unique plures Operi nuncupationes adfigere; unam nempe primariam solenniore, alteram secundariam & (ut ita loquar) succenturiatam; uno munere amicitias multas demerentes. Hoc Opus TEXTORIS Nicolaus BERARDUS scriptâ ad ipsum Epistolâ commendat, utpote non Navarræis modò, quos jampridem optimis studiis ac litteris feliciter

citer TEXTOR excoluit, sed cunctis etiam adolescentibus tum jucundum tum frugiferum futurum. Idem laudat Hendecasyllabo Salmonius MACRINUS, elegiaco Carmine Ægidius MASERIUS. Opus totum claudunt aliquot TEXTORIS ad diversos Carmina, & ejusdem apud Lectorem de livore quorundam criticorum querela, & gravissima in multos tunc degeneres Typographos censura. Satis, inquit, constat multos carpendi magis quam proficiendi studio (siquid in lucem factu recenti prodierit) revolvere — ut, siquid Chalcographorum (quos ferè omnes omnium ignaros artium ipsi non ignorant,) inscitiam fuerit aberratum, id ipsum Authoribus ascribant Operum &c. Neque tamen eo sum arrogantia perventurus, ut eam scriptis meis vel elegantiam vel incastigabilem dexteritatem ascribi velim, quam nulli omnino carpere vel debeant vel possint vel audeant. &c. Ab eorum scuticis mihi timendum video, quòd plerisque in locis Authores quosdam neotericos advocare non dubitaverim. &c. Id feci, ut qui adhuc rudi & non satis aperto sunt ingenio pueri, eos facilius imitentur, quorum stylo propius accedunt. Neque enim dubium est, quin facilius & promptius multò triviales effingant versus, quam primore statim aspectu Virgilianam degustent majestatem. Memini puerum me CICERONIS Epistolas (quas mihi praelegebat Magister quidam) ita sprevisse aut fastidisse, ut potiores illis mihi viderentur Epistola quadam Marii PHILELFI. Cur ita? Nonne quia ad has quàm illas propius ingenii mei captus accedebat? &c. Siquis in priscorum verba adeo juraverit, ut nihil omnino posteris velit assurgendum, is certè videbitur laboribus fructum invidere, quibus auctoritatem denegat &c. Quum apud me cogitarem eos versus commendari, qui decentibus & appropositis ornantur Epithetis, neque tamen adhuc reperiri ullum, qui super his scriptum quicquam reliquerit; hoc aliquando factus audacior mei opinionem judicii hominum (licet fortassis temere) commisi. Erant praeterea discipulorum meorum plerique litterarum sitientes, qui quotidiano penè convicio hoc efflagitabant. &c. Nunc hoc abs te precario peto, Lector candide, ut, si cause meae patrocinium recuses, non prius saltem me mor-

deas aut vellices, quàm tibi sit compertum, cujusnam culpà hoc Opus in lucem prodierit maculosum. Nam quum simul flare ac serbere sit difficile, non poteram erudiendis juvenibus incumbere, & auferendis Typographorum erratis eodem momento vacare. Quòd si quando è scholà ad prælum me sursum surriperem, id ipsum nisi moleste ferre non poterat meus Gymnasiarcha JO. BOLVACUS, vita homo inculpatisima, — malui Opus meum offendi maculis, quàm me ab ejusdem benivolentià relegari. Improperabit aliquis aut meum exemplar fuisse mendosum, aut à castigato maculas errataque oriri non potuisse. Hoc, scio, nemo mihi objiciet, nisi fortasse qui Chalcographorum mores nesciverit. Quos si cognosceret, miraretur universa (quotquot imprimuntur) Volumina non tot scaterere mendis, quot abundant vocabulis. Nam praeter inscitiam (quam sibi habent genuinam) homines sunt cerebrosi & inexorabiles: maxime dum exhaustà jam crumenà sitiunt, neque est, qui vinum suppeditet. Quò furoris si venerint, & litteram vel crassam nimis vel indispositam jusseris commutari; non solum verbis tuis non obediunt, sed & te (quantuscunque fueris) vel afficient probro, vel quod prius rectum fuerat, obliquum facient. Habent tamen quandoque lucida rationis intervalla, & ut comitiales, ad se nonnunquam redeunt. Neque tunc omnino quidem sunt indociles, atque etiam instar equi sternacis frenum volentes capiunt, & plura, quàm jusseris, tunc emendabunt volentes. Sed hoc ipsum (quo respiscunt) breve est momentum. Nam ut canis ad vomitum, sic ad solitam phrenesin paulò post revertuntur, atque ita revertuntur, ut vel ab agresibus Centauris vel immansuetis VULCANI Cyclopibus ortum duxisse videantur. &c. Utinam Grammaticorum omnium diligentissimus, & veterum nulli meo saltem judicio posthabendus Joannes DESPAUTERIUS, communi vel summi Pontificis vel Imperatoris (siquis est) edito passim legeretur, & exularent nescio qui barbari, docilem pravi juventutem pessimè corrumpentes! Alia sunt à nobis in secundà * Editione retrahenda, vel saltem limatiùs ac puriùs dicenda. Quae nunc quoque precipitanter nimis scripsisse me poenitet. Ea quum nostris lituris sint vapu-

* Cujus fiet mentio anno 1524.

*latura, Lectorem pestulo, ut mecum agat mitius aliquantò, suosque obelos ac spongas contineat, tantisper dum Operi summum colophona imposuerimus. Porro autem eramus adjecturi Auctarium poeticum de Diis, Deabus, Deorum filiis, Sacerdotibus, Victimis &c. & alia ejusmodi permulta, nisi ea nobis satis prolixa visa essent, quàm in justum quoque Volumen consurgerent. Quare hæc omnia in aliud Opus * distuli, quod inscribetur Specimen Ephemeridum TEXTORIS, ac propediem imprimetur. Adjiciuntur demum Jacobi ALBI Carmina in TEXTORIS laudem; nempe Apostropha ad PLATONEM, & Epigramma, ubi Ars Oratoria de RAVISIO TEXTORE (quasi jam deinceps præ Poesi contemneretur) conqueritur.*

TEXTORIS de Criticorum & Typographorum vulgo querelam nemo non admittet justissimam. Veruntamen inscitia illa crassissima & perversa indocilisque barbaries, quam acerrimè (ut meretur) castigat, ad mechanicum istud operarum, quæ manuali inferiorique Typographices ministerio adhibentur, famulitium magis pertinet, quàm ad ipsos Architypographos Chalcographicarum Tabernarum Dominos, quibus (iis præsertim temporibus) erat non modo liberale ingenium, sed & (pluribus saltem) magna liberalium artium peritia. Quod autem de Neotericis rudiorum discipulorum imitationi proponendis videtur sentire, haud forsan omnes recipient. Tyronum sanè permagni interesse arbitror, ut † quod iis discendum est, non serò discere incipiant; neu primum statim perdat tempus, atque eò minus, quòd memoria non modo jam sit in parvis, sed etiam tenacissima sit. Ingenii præterea signum in parvis, uti præcipuum memoria, ita proximum imitatio. Quid igitur impedit, quominus eos ediscant, eos imitentur parvuli, qui in suo genere primi, habentur, Authores? Si autem Antiqui, quos ediscamus & imitemur, digniores sint,

quàm Neoterici; quidni ab illis potius sumant exemplum tyrones; Neque erit, cur quis causetur *Virgilianum* aut *Ciceronianum* stylum effingendi prioribus tentamentis difficultatem. Ea enim & in VIRGILIO & in CICERONE loca, quæ & discipulis placeant, & eorum captui accommodentur, deligere poterit Præceptor solers & suæ artis (quales pauci in tam numerosâ magistrorum imperitorum plebe occurrunt) Magister, tantisper dum maturescente paulatim cum annis judicio, & imitandi facultate ex usu quotidiano confirmatâ, possint tandem *Virgilianam* & *Ciceronianam* degustare majestatem. Tunc licebit tutius legere Neotericos, cum gustu (quod TEXTOR ipse ad Neotericorum lectionem necessarium ducit) non caruerint, ut vehemens à languido, proprium ab improprio, amœnum à duriusculo facillè discernant. Ea puerilis institutionis ratio multis eruditioribus docendæ juventutis artificibus probabatur, Rogero cumprimis ASCHAMO, qui hæc de re ‡ Libellum quantivis pretii & auro contrâ non carum, ac Ludimagistris omnibus attentissimè legendum edidit. Ne autem mihi quisquam Neotericorum patronus iniquior injuriarum dicam scribat, id palam edico me, dum prima à principibus purissimæ Latinitatis arbitris exempla scribendi ut petantur contendo, nolle reverentiam elevari debitam viris illis celebribus, ERASMO putâ aliisque veteris Litteraturæ Assertoribus & ejusdem in *Europam* reducendæ administris: quorum absque industriâ & scientiâ fuisset, preciosa illa, quorum vestigiis inniteremur, antiquitatis monumenta prorsus interiissent; quique ea ab oblivione haud aliam ob causam vendicaverunt, quàm ut ea simul cum ipsis posteri admirarentur ac sequerentur. Quò igitur faum cuique tribuatur; habemus ab Antiquis optima imitationis Exemplaria, à Neotericis eruditis optimam imitandi rationem.

(a,b,c,d,e,f,g)

* Quod dubito, an unquam prodierit.

† QUINTILIAN. Institut. Lib. 1. Cap. 1. 3.

‡ The Schole master, in two books; the first teaching the bringing up of youth, the second teaching the right way to the Latin tongue, printed in 8. 1579. at London by JOHN DAVE.

PREVEL. (a) 8.º Parif. 1519.

Eadem : *apud* JOANNEM CLERERET.
(b) 8.º Parif. 1519.

Eadem: (c) 4.º Lugdun. 1519.

Eadem : *apud* JACOB. MARESCHAL.
(d) fol. & 8.º Lugdun. 1519.

Eadem : *apud* LUCAM DE GIUNTÀ.
(e) 8.º Venet. 1519.

Nov. Testam. Latin. ERASMI. (f) 8.º Lovan. 1519.

Epistolæ Apostolorum Latine: *apud* JOANNEM à PRATO. (g) 8.º Parif. 1519.

Novum Testamentum omne Græcè & Latine, multò quàm antehac diligentius ab ERASMO *Roterodamo* recognitum, emendatum & translatum, non solum ad Græcam veritatem, verum etiam ad multorum utriusque Linguae Codicum, eorumque veterum simul & emendatorum fidem, postremò ad probatissimorum Auctorum citationem, emendationem, & interpretationem, præcipuè ORIGENIS, ATHANASII, NAZIANZENI, CHRYSOSTOMI, CYRILLI, THEOPHYLACTI, HIERONYMI, CYPRIANI, AMBROSII, HILARII, AUGUSTINI, unà cum annotationibus recognitis ac magnâ accessione locupletatis, quæ Lectorem doceant, quid quâ ratione mutatum sit: *in ædibus* JOANNIS FROBENII. (h) fol. Basil. 1519

GREGOR. Nazianz. de amandis pauperibus interprete OECOLAMPADIO: *in Officinâ SIGISMUNDI GRIM Medici ac*

MAR-

(a, b, c, d, e, f, g,) LONG. *Biblioth. Sac.*

(h) *Mense Martio. Salvo ubique & illabefacto Ecclesie Judicio.* Hæc Editio à LEONE X. ad ERASMUM Epistolâ datâ x. Sept. 1518. incipit, & FROBENII ad Lectorem Epistolâ clauditur. De hæc Editione satis antea dictum est.

(a) *Cal.*

MARCI WIRSUNG. (a) 4.to . Aug. Vindel. 1519.

Ejusd. in Pascha, in dictum MATTHÆI XIX. [cum consummasset &c.] Laudes CYPRIANI; eodem interprete: *apud eosdem.*
(b) 4.to Aug. Vindel. 1519.

GREGOR. Nazianz. Sermo in secunda Encenia, quæ verna quoque dicuntur, PHILIPPO MELANCHTHONE interprete: MATTHÆUS MALER excussit. 4.to . ERPHURDIÆ. 1519.

DIONYS. *Areopag.* de Mystic. Theolog. Græcè & Latinè, JOANNE SARACENO, AMBROSIO Camaldul. MARSILIO FICINO Interpret. cum Comment. JOAN. ECKII: in Officinâ JOANNIS MILLER. (c) 4.to Aug. Vindel. 1519.

Parænesis prior D. CHRYSOSTOMI ad Theologum lapsum WOLFGANGO FABRITIO CAPITONE interprete: in *edibus* JO. FROBENII. (d) 4.to Basil. 1519.

THEODORITI CYRENSIS Episcopi de CURATIONE GRÆCARUM AFFECTIONUM libri 12. ZENO BIO ACCIAOLO Florentino interprete: in Officinâ HENRICI STEPHANI. (e) fol. Paris. 1519.

Theologia

(a) Cal. Apr.
(b) XXII. Maii.
(c) XXV. Maii.
(d) Mense Novembri.
(e) Mense Julio. cum privilegio. Hanc THEODORITI versionem LEONI X. Pont. Max. dedicat ACCIAOLUS — Magnificus (inquit) LAURENTIUS pater tuus annos me natus quatuor de viginti extorrem in Patriam, ubi apud nobiles consanguineos suos eisdemque meos affines, in bonarum artium studiis, quæ tunc Florentiæ vestris præfidiis floruerunt, jucundissimè diu vixi. In Cœnobio divi MARCI, quod magnus COSMUS proavus tuus à fundamento extruxit, Deo jam annos aliquot famulatus,

è publicâ gentis vestra Bibliothecâ, quam COSMUS ibi luculentam aperuit, & ex ea, quam jussu patris tui Johannes LASCARIS generosus homo atque doctissimus è Græcis latebris Florentiam importavit, fructus maximos suavissimisque percepi: sæpe etiam ibi cum patribus illis meis ab ingruentibus maximis periculis bonitatis tuæ præsidio liberatus. Ad quæ patris in me tui majorumque tuorum beneficia tu id mihi seorsim contulisti, quod in Urbano sancti Sylvestri Oratorio ad honestam studiorum quietem humanissimè collocasti, nostræque ætati jam ad senectutem vergenti deesse nil pateris, quod ad religiosi studiosique hominis necessarios usus commodaque pertineat. &c. Equidem non sinè Dei consilio factum

Theologia DAMASCENI quatuor libris explicata, FABRO interprete, & adjecto CLICHTOVEI Commentario elucidata: *Hæc DAMASCENI cum expositione secunda emissio typis absoluta est ex Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum.* (a) fol.

Parif. 1519.

JACOBI FABRI Stapulensis de MARIâ MAGDALENâ, triduo CHRISTI, & unâ ex tribus MARIâ Disceptatio ad FRANCISCUM MOLINUM Regis FRANCISCI primi Magistrum: *ex Officinâ HENRICI STEPHANI.* (b) 8.º

Parif. 1519.

JOAN. FYSSCHERI Episcopi Roffensis de unicâ MAGDALENâ libri duo: *in ædibus JODOCI BADIO ASCENSII.* (c) 8.º

Parif. 1519.

JACOBI FABRI de tribus & unicâ MAG-

DA-

factum puto, quod hos mihi THEODORICI libros Johannes Franciscus PICUS Princeps ætatis nostræ doctissimus indicavit, meque ut Latinos facerem, magnopere adhortatus sit. Etenim sicut olim cum PHILOSTRATI de APOLLONIO Tyaneo Historia * typis excusa in vulgum prodiit, ego Cæsariensis EUSEBII librum mihi ab Johanne LASCARI indicatum Latinum feci, qui contra PHILOSTRATI venenum antidotum quoddam esset; ita nunc cum † PLATONEM Græcè impressum circumferri audiam, cujus quidem Philosophi singularis est eloquentia, sed plurimis tamen locis perniciose Christiana Ecclesia semper fuit autoritas & doctrina, non ab re fecisse me putem, qui libros eos THEODORITI Latinos fecerim, quibus & PLATONIS & multorum præterea Philosophorum pugnantes sibi maximis de rebus sententiæ, perniciosæque instituta humana vitæ moribus proderentur. &c. Marsilius FICINUS, qui proavi tui liberalitate adjutus PLATONEM sæculi nostri hominibus ac PLOTINUM La-

timos fecit, sapius mihi dicere inter loquendum solebat, factum providentiâ Florentini Præfulis ANTONINI, quod minus è PLATONIS lectione, quam inde à pueris summo pere adamavit, in perniciosam hæresin prolapsus fuerit. &c.

(a) Pridie Idus Januarias.

(b) Ad Dei gloriam, Evangelistarum concordiam, & ANNÆ, MARIÆ, atque reliquarum Sanctarum Mulierum honorem. Tres sibi ex unâ, tres ex tribus, ex tribus unam. Cum Jud. CLICHTOVEI præmissâ ad Franciscum MOLINUM Sancti MAXIMI Abbatem à Secretis & Consilio FRANCISCI I. ordinario Epistolâ, quâ suam de MAGDALENâ sententiam aperit.

(c) Ad octavum Calendas Martias. Cum privilegio in biennium. FYSSCHERUS scribit sibi oblatam scribendi occasionem ex Jacobi FABRI libello de tribus MAGDALENIS edito & jam denuo impresso; quo cum donaverat STEPHANUS Episcopus Parisiensis.

(a) Mense

* Anno 1502.

† Anno 1513.

DALENÂ Disceptatio secunda ad DIONYSIUM BRICONNETUM Episcopum *Macloviensem* apud LEONEM X. FRANCISCI I. Oratorem: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI. 8.º

Parif.

1519.

JUD. CLICHTOVEI Disceptationis de MAGDALENÂ Defensio Apologiæ MARCI GRANDIVALLIS respondens: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI. (a) 8.º

Parif.

1519.

HIERONYMI *Stridonensis* Vita per ERASMUM: *apud* JOANNEM FROBENIUM. (b) 4.to

Basil.

1519.

Contemplationes Idiotæ: *in ædibus* HENRICI STEPHANI. (c) 8.º

Parif.

1519.

JUD. CLICHTOVEI de Vitâ & moribus Sacerdotum Opusculum ad LUDOVICUM GUILLIARDUM Episcopum *Tornacensem*: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI. (d) 8.º

Parif.

1519.

Ejusd. de necessitate peccati ADÆ & fœlicitate culpæ ejusdem apologetica Disceptatio ad JOANNEM GOZTHON *Jauriensem* in *Pannoniâ* Episcopum: *in Officinâ* HENRICI

STE-

(a) *Mense* Aprili; ad CHRISTI Domini & gloriosa ejus hospitis MARIE Sororis MARTHE honorem.

(b) *Mense* Maio.

(c) *Mense* Augusto. Ad finem libri additur hæc Sententia *Idiota* rapiunt Cœlum. Præfixit Epistolam ad MICHAËLEM BRICONNETUM Episcopum *Nemausensem* JACOBUS FAER. — Cœnobius aliquot perlustratis, tandem in manus incidere contemplatorii libelli cujusdam pii ac sancti viri, qui se non aliò quàm *Idiota* nomine prodit, quos illico typis nostris informandos commisi &c. Stilus humilis est, sed purus, syncerusque & planè Christianissimum sapiens. Quòd si te cultius & elegantius Opus legere delectabit, nuper ex eadem Officinâ nostrâ & eisdem characteribus, quibus hoc Opus excusum est, exierunt THEO-

DORITI Cyrensis Episcopi de curatione Græcarum affectionum libri duodecim non minus Christiani quàm ornati, ad LEONEM X. Pont. Max. Zenobio ACCIAOLO viro rarissimo doctissimòque interprete, qui ut varietate lectionis oblectant, ita multiplicem continent eruditionem. In hoc *Idiotæ* Opere continentur *Contemplationes* de Amore Divino, de Virgine MARIA, de verâ patientiâ, de continuo conflictu Carnis & Anima, de innocentia perditâ, de morte.

(d) Expletum est hoc Opusculum atque in lucem editum Parisiis in Officinâ Henrici STEPHANI è regione Scholæ Decretorum sitâ. Anno ab Incarnatione Domini (qui est Sacerdos in æternum, & summus quidem Sacerdos) decimo nono supra millesimum & quingentesimum, die verò Augusti quartâ.

(a) Anno

STEPHANI è regione Scholæ Decretorum. (a)
8.º

Parif. 1519.

Ejusd. de dignitate & excellentiâ Annuntia-
tionis B. Mariæ V. & benignitate & gra-
tiâ ejus Visitationis: apud HENRICUM STE-
PHANUM. (b) 4.to

Parif. 1519.

Ejusd. de Regis Officio Opusculum ad LU-
DOVICUM Pannoniæ & Bohemiæ Regem: in
Officinâ librariâ HENRICI STEPHANI è re-
gione Scholæ Decretorum sitâ. (c) 8.º

Parif. 1519.

JUVENCI Presbyteri Hispani de Evangeli-
câ Historiâ libri quatuor: per JOANNEM
SINGRENIUM expensis ejusdem. 4.to

Viennæ Pannoniæ. 1519.

Beat. FULGENTII Aphi Opera: apud KO-
BERGERUM. (d)

Norimb. 1519.

GALEN. de differentiis Febrium libri duo,
LAURENTIO LAURENTIANO Florentino
interprete: venalis habetur in Officinâ DESI-
DERII MAHEU Chalcographi in vico
S. JACOBI sub Interfignio divi NICOLAI
moram trahentis. fol.

Parif. 1519.

GALENI Methodus medendi THOMÂ LI-
NACRO interprete: sumptu GODEFRIDI
HITTORPII spectatâ fide mercatoris apud DE-
SIDERIUM MAHEU. (e) fol.

Lutetiæ. 1519.

HULDRICI HUTTENI de Guiaci ligni
Medicinâ & morbo Gallico liber: apud JOAN.
SCHÆFFER. (f) 4.to

Mogunt. 1519.

HUL-

(a) Anno ab Incarnatione Domini (qui
illud peccatum delere venit & nos redimere)
decimo nono supra millesimum quingentesi-
mum, die verò Februarii decimâ sextâ.

(qui est Rex Regum & Dominus dominan-
tium) decimo nono supra millesimum quin-
gentesimum, die verò Augusti tricesimâ.

(b) Biblioth. TELLERIAN.

(d) GESNER. Biblioth.

(e) Mense Junio.

(c) Anno ab Incarnatione CHRISTI

(f) GESNER. & SIMLER. Bibliothec.

(a) GES-

HULDRICI HUTTNI super interfectione propinqui sui JOANNIS HUTTNI Equitis à Duce *Wittenbergensi* Deploratio Heroicis Versibus; item ad LUDOVIC. HUTTENUM super interemptione filii Oratio consolatoria; in ULRICUM *Wittenbergensem* quinque Invectivæ; & Dialogus *Phalarismus*; Apologia pro *Phalarismo*; & aliquot Epistolæ. (a)
4.to excus. in Arce STEKELBERKAM. 1519.

ALBERT. Magn. de Animalibus libri 26: apud Heredes OCTAVIANI SCOTI. (b)
fol. Venet. 1519.

MARINI BECICHEMI *Scodrensis* in C. PLINIUM Prælectio; Ejusd. PLINII Præfatio recognita & in veram ac planè *Plinianam* lectionem restituta; Ejusd. *Scodrensis* Collectanea in primum PLINII; NICOL. PEROTTI Commentariolus in eundem primum Enarratiuncula: *absolutus est hic liber in Officinâ impressoriâ PETRI VIDOUE Chalceographiarie artis peritissimi, impendio & ære CONRADI RESCH Alemanni Academiæ Parisiensis Bibliopole commorantis in Vico divi JACOBI ad signum Scuti Basiliensis.* (c) fol. Lutet. Paris. 1519.

Fior de Virtù: stampato per GIAN STEPHANO di CARLO da Pavia, ad petitione di BERNARDO di ser PIERO PACINI da Pescia. (d) 4.to in Firenze. 1519.

PLUTARCHI Problema, num in convivio philosophandi sit locus, OTTOMARO LUSCINIO *Argentino* interprete: apud JOANNEM SCOTUM indigenam in THOMÆ loco. (e) 4.to Argentor.

PLU-

(a) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec. decimo nono. Cum privilegio.*

(b) GESNER. *Bibliothec.*

(d) A di. VII. di Maggio.

(c) Ad decimum Kalendas Augusti, anno a Partu Virginis millesimo quingentesimo

(e) Epistola data est anno sesquimillesimo undevigesimo.

(a) FRAN-

PLUTARCHI Vitæ Græcæ: in ædibus
ALDI & ANDRÆ ASULANI soceri.
(a) fol.

Venet. 1519.

T. LIVIUS Patavinus Historicus DUO-
BUS LIBRIS auctus, cum L. FLORI
Epitome, Indice copioso, & annotatis in li-
bros VII. belli Macedonici: apud JOANNEM
SCHÆFFER. (b) fol.

Mogunt. 1519.

COR-

(a) FRANCISCUS ASULANUS PE-
TRO BEMBO LEONIS X. Pont. Max.
à Secretis S. D. — Ne omni te sine
munere adirem, hoc PLUTARCHI Opus
mecum asferre decrevi. Sunt autem quas
Vitas appellant, non certe omnes, quotquot
olim ille conscripsit; quin neque omnes illius,
nam & EVAGORAS ISOCHRATIS est &
AGESILAUS XENOPHONTIS; sed que
paulo ante Florentiæ nullo ordine velut tu-
multuariâ operâ in lucem exiverant &c.
Et ad calcem libri; Venetiis in ædibus AL-
DI & ANDRÆ soceri, mense Augusto
M.D.XIX.

(b) Privilegium à Casarâ Majestate con-
cessum. MAXIMILIANUS Divinâ faven-
te clementiâ &c. honesto nostro & Sacri Im-
perii fideli nobis dilecto Joanni SCHÆFFER
Chalcographo Moguntino gratiam nostram
Casaream & omne bonum. Cum, sicut
docti & moniti sumus fide dignorum testimo-
nio, ingeniosum Chalcographia Authore avo
tuo inventum felicibus incrementis in univer-
sum Orbem promanaverit, & serè omnes
Chalcographi non modò per Imperii nostri di-
tionem, sed alia etiam Regna gratiâ seu Pri-
vilegio de non imprimendis Libris ex Officinâ
emanatis secundum vim obtenti cujuslibet
Privilegii gaudeant, ne eorum labor irritus
fiat, & sibi jacturam officio suo pariant,
sicut tibi in publicatione Livianâ contigisse
accepimus; proinde volentes tibi tum ob avum
tuum tam omni vel ob hoc Divinum In-
ventum favore & commendatione dignum,
tum pro damni tui recuperatione, quod acce-
pisti ex præcipiti secundariâ Operum à te pu-
blicatorum Editione succurrere,
omnibus Chalcographis &c. inhi-

beremus, ne TITUM LIVIUM per decen-
nium, quem sub incude inprasentiarum ha-
bes, & Latinum & Germanicum, ac etiam
auctiorem, quàm hactenus unquam publica-
tus, edere proximè intendis, ac alia pleraque
Opera, quacunque in Linguâ, quæ tu pri-
mum apud Germanos, licet apud externos
impressa fuerint, publicabis, per sexennium
imprimere præsumant
Datum in Oppido nostro Vuels die nonâ men-
sis Decembris, Ann. M.D.XVIII. Regno-
rum nostrorum Romani XXXIII. Hunga-
riæ verò XXIX.

Ad illustriss. Principem ALBERTUM
Brandenburgensem Cardinalem Archiepiscopum
Moguntinæ & Magdeburg. Princip. Elec-
torem Primatêmque ULRICHI HUTTE-
NI Equitis Præfatio. — Si vel locum
voluit LIVIUS aliquem suo decorare egressu,
quem debuit urbi, Artis omnium, quæ us-
quam sunt aut unquam fuerunt, præstantissi-
ma inventrici ac alumne (Impressoriam puto,
quam hac dedit) præferre? Jam
diu est, quod cupidè tempus expectat LIVIUS,
quo nunc oborto petirè dedicari maxi-
mo (non in Italiâ LEONI, jam ille TACI-
TUM habet enim, præstante BEROALDO
juniori) sed in Germaniâ Tibi. Ingerunt
hoc illi bona eruditionis viri, Vuolfgangus
ANGUSTUS, & NICOLAUS CARBA-
CHIUS, qui imprimendis apud nos Libris
eandem navant operam, quam post ALDUM
Venetiis EGNATIUS, Romæ docti qui-
dam, Basileæ BEATUS & AMORBA-
CHII, Argentiniæ GERBELLII, apud
alios alii. Nam hi abreptum me nudius ter-
tius coegerunt, LIVIUM ut ascriberem ti-
bi &c.

ERAS-

CORNEL. TACITI Eq. Ro. Historia Augusta Actionum diurnalium additis *QUINQUE LIBRIS* noviter inventis, cum ANDR. ALCIATI Annotationibus: ex Officinâ JOANNIS FROBENII. (a) fol.

Basil.

1519.

CÆSARIS Commentarii: in edibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (b) 8.º

Venet.

1519.

Historiæ

ERASMUS Roterodamus Misobarbaris atque iisdem Philomusis omnibus S. D.

Si laudem haudquaquam vulgarem meruerunt olim, qui ORIGENI & HIERONYMO notarios ac membranas suppeditarunt, quantum verò laudis debetur Typographorum Officiis, quæ nobis quotidie bonorum Voluminum effundunt Examina, idque minimo præfio — Atque hujus quidem laudis præcipua portio debetur hujus, penè Divini dixeris, Opificii repertoribus, quorum princeps fuisse fertur JOANNES FAVST avus ejus, cui LIVIUM hunc tum auctum duobus Voluminibus, tum innumeris locis ex Codice vetustissimo castigatum debemus, ut hoc egregium decus partim ad JOANNEM SCHEFFER velut hæreditario jure devolvatur, partim ad Moguntiaci Civitatis & alias multis nominibus inelyta gloriam pertineat. &c. Atque hic rursus malim Veterum monumentis restituendis, quàm novis adglomerandis operam dari. — In hujus laudis studium incumbat nostra Germania, cui multos bonos Authores ab inferis in lucem revocatos cum olim debet Orbis, tum nuper Cornelii TACITI libros aliquot &c. Tametsi ex hac Editione non ita multum accessit TITO LIVIO, tamen habenda non mediocris gratia Theodorico TZOBEI adis Moguntinæ summe Scolastica & Reverendiss. Domini Mogunt. Vicario, qui curavit hoc laudis Civitati sue asserere: deinde non vulgariter erudito viro Nicolao CARBACHIO, quinquennium jam publico salario LIVIUM summè cum laude proficenti; tum Volfganggo ANGSTO; à quibus quantum laboris exhaustum sit, dum ex Codice non scripto, sed pitho coguntur additivare, quid sit legendum, difficile fuerit æstimare. Nullum autem tam depravatum Exemplar, unde soleri

conjectator non multa queat restituere &c. VII. Cal. Mart. Ann. M. D. XIX.

Deinde sequitur Index, tum FLORÆ Epitome, demum LIVII Textus. Ad finem; Moguntia in edibus JOANNIS SCHEFFER, mense Novembri. An. M. D. XVIII.

NICOLAUS CARBACHIUS
Lectori Salutem.

JOANNES SCHEFFER Chalcographus, à cujus avo Chalcographice in hac primùm Urbe inventa exercitæque est, quom ex Bibliothecâ adis Moguntinæ maxime ac Metropolitana perquam vetustum nactus esset Codicem, Longobardicis scriptum in membranis characteribus, ad hæc usque tempora inibi cum curâ asservatum, in quo T. LIVII quadam insunt à nullo unquam antea impressa, quadragesimi nempe libri pars extrema cum trigesimi tertii parte maximâ, amplum id sibi decus ac Lectoris demerendum gratiam putavit, si ex Officinâ suâ in manus emitteret studiosorum — Quin & in eodem illo Codice vetusto quia ultimi libri septem LIVII de Bello Macedonico & Asiatico continebantur — mihi & Vuolfgango ANGSTO homini impensè docto negotium dedit conferendi illius Codicis cum hætenus impressis libris, annotandique, si vel plura vel meliora invenirentur in eo &c. Vale. Moguntia, Idibus Martiis. M. D. XIX.

Denique subjiciuntur Annotata in quartum, quintum, sextum, septimum, octavum, nonum, decimum T. LIVII libros de Bello Macedonico & Asiatico ex vetustis Exemplari.

(a) Adense Augusto.

(b) Mense Novembri.

(a) D. XIX.

Historiæ Augustæ Scriptores : per Heredes
PHILIPPI JUNTÆ. (a) 8.º Florent. 1519.

JUSTINI Historici Epitome in TROGI
POMPEJI Historias ; LUCII FLORI de
rebus Romanis Epitome ; SEXTI RUFII Viri
consularis libellus : impressit Chalcographus fide-
lissimus ANTONIUS AUSSURDUS im-
pensis JOANNIS PARVI. (b) fol. Paris. 1519.

Opera Sallustiana cum Expositione As-
censii : per JOANNEM MARION. (c) 4.º Lugdun. 1519.

TITI LIVII Decas tertia : in ædibus AL-
DI & ANDRÆ soceri. (d) 8.º Venet. 1519.

POMPON. MELA, SOLINUS, ANTO-
NINI Itinerarium , VIB. SEQUESTER :
per Heredes PHILIPPI JUNTÆ. (c) 8.º Florent. 1519.

FRANCISCI ALBERTINI Opusculum
de mirabilibus novæ & veteris Urbis Romæ :
industriâ & impensâ THOMÆ WOLFF
Chalcographiæ gnari exaratum nuper. (f) 4.º ex
propriâ Officinâ Urbis Basileæ. 1519.

CUTH-

(a) D.XIX. supra mille : mense Ja-
nuarii.

(b) Vaneunt in adibus JOANNIS PAR-
VI in Viâ ad divum Jacobum sub Signo au-
rei Lilii. Hæc omnia ad vetus Exemplar re-
posuit Petrus DANESIUS : cujus Epistolam
ad AUSSURDUM Typographum habemus
JUSTINO præfixam, alteram FLORO ad
Franciscum HAMONEM Nannetensem Epis-
copum. Ad JUSTINI finem, ad Idus
Maias M.D.XIX. Ad FLORI, octavo
Calend. Julias, anno supra millesimum
D.XIX. Indici, qui claudit omnia præ-
mittitur Epistolum. DANESIUS candido
Lectori S. — Meminisse te velim, Lec-
tor, dum nostram hanc recognitionem evol-
ves, nullam posse tam exactam præstari dili-
gentiam, ut nihil omnino desideretur. Id
certè argumento est. Dederam ego Chalco-

graphis nostris fideliter repositum Exemplar,
quod imitarentur. At interim dum abesse
per occupationes meas non licet (tertia enim
mibi temporis pars docendis juvenibus impen-
ditur) notæ quedam irrepserunt, sed non
tanti ponderis, quæ Lectorem ipsum, vel
mediocriter eruditum, remorari possint. Itaque
candide Lector, boni consules, siquid in Or-
thographiâ & punctis peccatum erit, non meâ
quidem culpâ, sed Impressorum potius indoctâ
festinatione. Concinnavimus hunc quoque
litterarium Indicem, quod facilius dignissima
quaque notatu inveniantur. Vale.

(c) Anno M. quingentesimo XIX. Die
verò VII. Julii.

(d) Mense Febuario.

(e) Anno D.XIX. supra mille; mense
Aprili.

(f) Martii vicesimo secundo.

(a) Mense

CUTHBERT. TONSTALL. in laudem
Matrimonii Oratio habita in Sponsalibus MA-
RIÆ HENRICI VIII. filiæ & FRANCISCI
Regis *Francorum* primogeniti: apud JO. FRO-
BENIUM. (a) 4.to Basil. 1519.

GUIDONIS DE COLUMNIS *Messanensis*
Historia Destructionis *Trojæ* à PETRO
NUÑEZ DELGADO Hispanicè versa. (b)
fol. Hispali. 1519.

STEPHANI SERVA Sacerdotis Vita &
Miracula UBALDI Episcopi: per FRAN-
CISCUM UGOLETUM. (c) Parm. 1519.

CICER. Epistol. Familiar. cum *Ascensianis*
Introductiunculis recognitis & auctis & Argu-
mentis illustratis, ex tertiâ Recognitione :
in ædibus MATTHIÆ SCHURERII. (d)
4.to Argentor. 1519.

GEORG. VALL. de expeditâ argumentan-
di ratione libellus : apud JO. FROBENIUM.
4.to Basil. 1519.

Epistolæ à REUCHLINO & ad REU-
CHLINUM: ex Officinâ THOMÆ ANSHELM-
II. (e) 4.to Hagenoæ. 1519.

Epistolæ JACOBI ANTIQUARII *Peru-*
fini : impressæ apud LEONEM operâ COS-
MI Veronens. cognomento BLANCHINI. 4.to PERUSIÆ. 1519.

BARTHOLOMEI *Anglici* Ordinis Fratrum
Minorum Opus de proprietatibus rerum : per
FRIDERICUM PEYPUS *Civem* Nurem-
berg. impressum expensis providi viri JOHAN-
NIS KOBERGER ejusdem Civitatis Incolæ.
(f) fol. Nuremberg. 1519.

Ho-

(a) *Mense* Febuario.(b) *Bibliothec. Sicul.* Tom. I. p. 267.(c) *Cremon. Litterat.* Tom. II. p. 54.(d) *Mense* Augusto.(e) *Mense* Maio.(f) *Anno à Virginis nuncio* D. XIX.
supra

HOMERI Opera Græcè : in ædibus Heredum PHILIPPI JUNTÆ. 8.º . . . Florent. 1519.

Florilegium diversorum Epigrammatum in septem libros, Græcè: per hæredes PHILIPPI JUNTÆ. (a) 8.º . . . Florent. 1519.

HORATII Opera cum Comment. ACRO-
NIS, PORPHYRIONIS, MANCINELLI,
BADII, MATTHÆI BONFINIS & ALDI
MANUTII : impressa est quartum hæc Hora-
tiana Poësis accurratione ipsius ASCENSII. (b)
fol. . . in nobilissimo Gymnasio Parhifior. 1519.

STATII Opera : in ædibus ALDI & AN-
DREÆ soceri. (c) 8.º . . . Venet. 1519.

VALER. FLACCI Argonautic. cum com-
ment. JOH. BAPTISTÆ PII, & ad calcem
Anonymi poeticâ ORPHEI Argonautic. me-
taphrasi. (d) . . . Bonon. 1519.

JU. JUVENALIS unà cum AU. PERSIO
nuper recogniti : per Hæredes PHILIPPI JUN-
TÆ Florentini. (e) 8.º . . . Florent. 1519.
ÆGID.

(a) Anno à Virginis nuncio D.XIX.
supra mille. LEONE X. Pont. Max. Chris-
tianam Remp. administrante.

(b) Ad quart. Calend. Octob.

(c) Mense Januario. cum præfixâ Epis-
tolâ FRANCISCI ASULANI ad Domitium &
Paschalem MARINOS fratres.

(d) FABRICIUS hujus Editionis me-
minit in suâ Bibliothecâ Græcâ. Lib. I. p.
112. Penes me est ORPHEI Metaphrasis
(in fol. finè anno, loco, Typographo)
Latina; cujus character accedit propè ad
PLATONIS DE BENEDICTIS Bononiensis
Typographi characterem. In eâ Editione
sunt Signaturæ & Reclamantes, nullæ au-
tem Ciphæræ. Ad calcem REGESTVM.
Aiii Biii Ciii. In initio, Joannis Bap-
tistæ PII ad Senatorem FRANCISCUM ELE-
PHANTUTIUM Bonon. cujus hæc sunt
verba; PINDARUS tempus omnium pa-
trem, potens operibus imponere finem, vocat.
&c. Pindarica sententia nobis convenit,
qui secundis temporis auspiciis usi APOLLO-
NII FLACCIque nostri pelagus eremigavi-
Tom. II.

mus. Felicitas quoque tempestiva subvenit.
Etenim inter Musas nostras secretiores OR-
PHEI Argonautica Latine transcripta, Opus
adespoto, non ingratum tamen, invenimus
per me quidem scriptum, non ex me. &c.
Unde facillè credo hanc ORPHEI Versio-
nem impressam fuisse cum Libro, quem
FABRICIUS memorat in Biblioth. Lat.
pag. 419. Libri (scil. VALER. FLACC.)
octavi partem posteriorem nonumque ac deci-
mum librum ex quarto APOLLONII supple-
vit Johannes Baptista PIUS Bononiensis,
que ejus Supplementa in Editione FLACCI
cum PII Commentationibus. Paris. 1519.
fol. Illa tamen ORPHEI Metaphraseos
Editio suprà dicta Bononiæ potius quàm
Parisiis excusa mihi videtur.

(e) Mense Maii, LEONE X. Pontifice.
Cum hac joculari & non vulgari Præfatione.

POETA AD LECTOREM.

Miraris fortasse, Lector candidissime, cum
me tam latum, hilarem, præque gaudio serè
psallentem videas. Ne mireris, quaso: ve-
nio

ÆGID. MASERII Comment. in VALER. FLACCI Argonaut. apud BAD. ASCENS. (a) fol. . . .

Parif.

1519.

AUL. GELL. cum Scholiis Ascensianis in singula capita collectis ferè ex Annotatis sanè docti hominis ÆGIDII MASERII Parisiensis : in ædibus JODOCI BADI. (b) fol. . . .

Parif.

1519.

PIAN. OMNE. JOANNIS ALEXANDRI Brassicani Carmen : sumptibus JOANNIS KNOBLOCHI Incolæ Argentinæ. formulis Anshelmianis. (c) 4.to . . .

1519.

PON-

nio ex Elysiis BACCHI quidem monitu, qui, cum isthic EURIPIDEM quæreret, in me & AU. PERSIUM mortalium incuriam, negligentiam, socordiam ignaviâque accusantes, fortè incidit (dolebamus namque Satyras nostras adulteratas suisque penitus numeris perturbatas corruptâque legi) atque inquit, Salve, JUVENALIS, ô euge, & tu PERSI, ambo opportunè, bono sitis animo.

— Vestra enim Satyræ BERNARDI JUNTÆ beneficio, qui ob suum maximum in bonas disciplinas amorem eas, collatis in unum plurimis & illis antiquissimis Exemplaribus, castigandas excudendasque curavit, sunt in integrum ad veram lectionem restituta. Venio ergo PERSII etiam nomine (sic enim convenit inter nos) mortalibus congratulatum, Bernardoque gratias agimus; & si reviviscere fas sit — alias profecto scriberemus uberiores; suppeditatur enim hæc tempestate materia. Verum has, quales quales sunt, suscipe — neque te obscurnitates quadam nostra deterreant, & ὅτι ἀνδρῶν ἡμεῶν αἰσχροῦ τὰ βελτίον, invenies namque plurima, qua ad humanæ vitæ institutionem pertineant, & ex medio ferè Philosophiæ fonte decerpta. Vale; ad inferos revertor.

(a) GESNER. Biblioth.

(b) Mense Octobri. Cum BADI ad LUDOVICUM DEBERQUINUM nobilium juvenum doctissimum & doctorum nobilissimum Epistolâ: in quâ, Nos (ait) quanquam vix manus cohibere potuimus, quin scintillam aliquam lucis (obscuris scilicet) inferremus, tamen ex Italiâ nuper emissis Exemplaribus ferme contenti fuimus.

Maluerimus tamen Plautinum illum versiculum, qui citatur Lib. iii. Cap. iii. Nam me puero uterus erat solarium &c. Plusculos locos ex sententiâ Ludovici CÆLII Rhodigini reposui, & paucissimos ex meâ. Neque tamen nomen Antiquarii mihi vindicare volui cum istis novis Impressoribus, qui, quod majores nostri ad levandos legentium labores & vocum ambiguitates tollendas excogitaverunt, ut ipsi labores mortalium augerent & ingenia confunderent, aut sustulerunt, aut inverterunt. — Quis natus tam averso sole, aut tam obtuso ingenio, ut non agnoscat ab antiquis quod, quam, que, etiam conjunctiones scriptitatas, & tamen, ut discrimen à nomine fiat, non damnandos, qui scribant P, Q, & id genus alia? Verum inquit, P, quia vocali caret, nullam vocem continet; fateor, at vocis signum est nunc ab omnibus cognitum. Quod si characteribus uti non liceat, quare isti, s. pro scilicet, n. pro enim, d. pro quingentis, & sexcentis Græcicis utuntur, nisi ut se indicent inventa luci tenebras præferre? — Vale. Pridie Nonas Septemb. M. D. XVII. (Quo nempe anno Badiana GELLII Editio præcedens prodiiit) Sed heus LUDOVICE, quod superioribus annis vix potui, nunc tot sollicitantibus amicis, — lucernulas nescio quas in Noctes istas Atticas concinnavi, sufficiente mihi ferè oleum prædocto viro Ægidio MASERIO Parisiensi — Vale. Rursus ex Chalcographiâ nostrâ, ad xv. Calend. Novemb. M. D. XIX.

(c) Anno (omissis majoribus numeris) XIX. Mense Aprili.

(a) Vol.

PONTANI Opera: apud ALBUM & ANDREAM socerum. (a) 8. ^o	Venet.	1519.
FRANCISCI PATRITII Senensis Pontificis CAIETANI Enneas de Regno & Regis Institutione: operâ PETRI VIDOUE Chalcographiarie artis peritissimi, impensis GALIOTTI à PRATO Academiæ Parisiensis Bibliopolæ. (b) fol.	Parif.	1519.
ERASMI Opera, 9. Volumin. apud. Jo. FROREN. (c) fol.	Bafil.	1519.
ERASMI Latina Versio metrica IPHIGENIÆ in Aulide. (d)	Londini.	1519.
Familiarium Colloquiorum Formulæ, & alia quædam per ERASMUM recognita: in ædibus THEODORICI MARTINI Alustensis. (e) 4. ^{to}	Lovan.	1519.
Familiarium Colloquiorum Formulæ, & alia quædam per ERASMUM: in ædibus MICHAËLIS HILLENII HOOCHSTRATANI. (f) 4. ^{to}	Antverp.	1519.
ERASMI Apologia contra LATOMUM: apud HENRICUM STEPHANUM. (g) 4. ^{to}	Parif.	1519.
PETRI Blesensis Opera ex recensione JACOBI MERLINI: operâ & industriâ magistri ANDRÆ BOUCARD impensis JOANNIS PETIT. fol.	Parif.	1519.
	PHIL.	

(a) Vol. I. 1518. Mense Junio. Vol. II. Mense Aprili. Vol. III. 1519. Mense Septemb.

(b) 16. Cal. Maii.

(c) CAILLE, p. 34.

(d) FABRIC. Biblioth. Gr.

(e) Cal. Mart.

(f) Cal. April.

(g) CHEVILLER. p. 163.] „ Henri „ Esienne le pere, (à qui est dû cette

„ louange, qu'après avoir fait par son „ industrie pendant près de vingt ans un „ grand nombre de très-bonnes Impres- „ sions, il a encore laissé après lui de ses „ fils, qui ont porté l'Art à un point, „ où il ne restoit plus rien de confide- „ rable à y ajouter, pour le perfection- „ ner) imprima l'année 1519. in 4. l'A- „ pologie d'ERASME contre LATOMUS, & „ contre JEAN d'ATH. Il confesse inge- „ nument

PHIL. MELANCHTHON. de Rhetoricâ
libri tres : *apud* JO. FROBENIUM. (a)
4.to Basil. 1519.

ULRICHI HUTTENI Equitis Germani
Poemation, cui titulus *Ætis Nemo* : *apud* JO.
FROBENIUM. (b) 4.to Basil. 1519.

JOANNIS DESPAUTERII Ninivitæ
Ars Epistolica : *per* BADIUM. (c) 4.to Paris. 1519.

JOANNIS AVENTINI, natione Boii,
Rudimenta Grammaticæ, de Græcorum decli-
natione &c. ex optimis quibusque Authoribus
collecta : ERHARDUS SAMPACHIUS
excudit. (d) 4.to Aug. Vindel. 1519.

JOANNIS COCKLEI Rudimenta Gram-
matices : *apud* JO. KNOBLOUCH. (e) 4.to Argentor. 1519.

ALDI PII MANUTII Institutionum
Grammatic. Latin. libri quatuor ; Opuscu-
lum de Græco Alphabeto ; Introductio per-
brevis ad Hebr. Linguam ; ERASMI libellus
de octo partium Orationis constructione :
per Heredes PHILIPPI JUNTÆ. (f) 4.to Florent. 1519.
Vulga-

„ nument qu'il a fait quelques fautes
„ dans cette Edition, & il n'en charge
„ personne que lui-même, avouant sa
„ propre faute, & disant sincèrement :
„ *Locis aliquot incuriâ nostrâ aberratum*
„ *est* : & fait son Errata de vingt fau-
„ tes.

(a) *Mense* Maio.

(b) *Mense* Januario. Poematio illi sub-
jicitur *Ulrichi HUTTENI* ad *Julium*
PFLUGK Equitem Epistola, in quâ de
statu *Germaniæ* scribit, & ad finem hæc :
ERASMUS Basileæ agit, nova iterum cu-
dens. *Philippus MELANCHTHON* præter
atatem eruditus juvenis *Vuittenbergam* ac-
cessit, non illiberali salario *Græcas* lit-
teras ut doceat. Quod etiam qui *Hebraica*
prælegat, quæritur. *Thomas ANSHELMUS*
Hagenovi *PLINIUM* unâ cum Indi-
ce typis excudit. — Vale, & me ama.

Augustæ Vindelicorum. IX. *Calen.* Sep-
tembris. Anno M.D.XVIII. Quo pro-
diisse *FABRICIUS* (in *Bibliothec. Latin.*)
testatur *Hagenoënsis* *PLIN.* Histor. Edi-
tionem ex *BARBARI* emendatione *per* JO.
Baptistam PALMARIIUM *PLINIO* dili-
gentius, quàm in *Brixienfi* Editione factum,
applicatâ. fol. cum Indice *Joannis CAMER-*
TIS.

(c) XIII. *Cal.* Novemb. Hanc Edi-
tionem aliâ posteriorem fuisse liquet ex
ipsius *DESPAUTERII* ad *Jacobum SAU-*
VAGIUM *Verviacensem* *Juris Pontificii* Bac-
calaureum Epistolâ *Bergis* VII. *Idus Ju-*
niæ anno sesquimillesimo tertio decimo
datâ.

(d) *GESNER.* & *SIMLER.* *Bibliothec.*

(e) *GESNER.* & *SIMLER.* *Bibliothec.*

(f) *Mense* Januario. *LEONE X.* Pont.
Max. Libello binæ præcunt Epistolæ ;
prior

Vulgaria GUIL. HERMANI *Cæsarisbur-*
gensis. 4.to . . . apud Urbem Londini. 1519.
 Inter

prior Joannis COLETI S. Paul. Decani ad Gulielm. LILIUM novæ Scholæ ab ipso institutæ Moderatorem primarium, M.D.XIII. data, quâ istum Libellum pueris profuturum commendat, sed nullâ ERASMI mentione factâ; posterior ERASMI ad candidos Lectores; quam hic integram addidisse non gravabor. Ipsâ re comperio verum esse, quod olim Græcorum Proverbio dictum est, ἴσως ἀγνοῦσι τοὶ Ἕλληες ἄλλοις. Video passim exoriri mei nominis, & quâ ipse velim, studiosiores, qui Libros mihi asserunt, quos aut non scripsi, aut non certè in hoc scripsi, ut ederentur. Vetus hic mos studiosorum hominum, ut omnes animi affectus, chartis ceu fidis, ut ait FLACCUS, sodalibus committant. Neque protinus evulgari velimus, quicquid cum amiculo congerone vel stomachamur, vel nugamur. Ediderunt Epigrammata, à me quidem scripta (non inficior) sed non in hoc scripta. Ea (sicuti conjicio) famulus suffuratus Typographis vendidit. Alius quispiam ex pauculis paginis iisque depravatissimè scriptis, velut ex Opere edito, dictu mirum, quàm multa citet & inculcet de ratione conscribendarum Epistolarum. Et ut de ceteris minutioribus sileam nuper hunc ἑστὶν ἐκδόσεως Libellum mihi velut postliminio vindicârunt, primitus nullius editum titulo. Quarebat Joannes COLETUS, Theologus inter Anglos eximius, novæ Scholæ suæ novum de constructione libellum, qui simul & compendio pueris commendaretur & perspicuitate. Eum ejus jussu scripserat Gulielmus LILIUS, vir utriusque literaturæ haud vulgariter peritus, & mirus recte instituendæ pueri artifex. Absolutum ab illo mihi tradidit, immo obtrusit emendandum. Quid enim facerem, cum vir ille rogandi finem non faceret, tam amicus, ut nefas esse ducerem quicquam negare precanti, tantæ verò authoritatis, sic de me meritis, ut suo jure quidvis etiam imperare

posset ERASMO. Quoniam autem sic emendâram, ut pleraque mutârim, (nam id nihil videbam esse facilius) nec LILIUS, ut est nimis quâdam modestiâ præditus, passus est Librum suo vulgari nomine; nec ego judicavi mei candoris esse, usurpare mihi, in quo quicquam esset alienum. Proinde magnopere sum interminatus cujusvis titulum ascriberent, modo ne meum. Itaque recusante utroque, liber ἀνώνυμος prodiit, COLETI duntaxat præfatiunculâ commendatus. Quem quidem libellum in præsentiam nec laudaturus sum, ne cui videar arrogantior, nec vituperaturus, ne parum candidus habear. Verum hac præfari visum est, ne posthac quisquam ut meum amplectatur, quod ipse Præfatiunculâ mihi assero. Plus satis erratorum & in iis quæ publicantur à nobis, ut nemo alius edat, quæ vel non scripsimus, vel non emendavimus. Bene vale, Lector amice, Basileæ III Kalendas Augusti. M.D.XV. Ex tempore, quo datæ sunt COLETI & ERASMI Epistolæ, conjicio illum libellum prodiisse primò ἀνώνυμος anno 1513; Deinde cum idem ERASMO plerumque vindicaretur, recusum fuisse anno 1515. cum hæc, quâ ERASMUS interminatus est, ne suum nomen ascribatur, Epistolâ: postea tamen & anno 1519, & sæpius deinceps, eundem sub ERASMI nomine vulgatum constat. Ad finem hujus Florentina Editionis adjicitur Introductio perbrevis ad Hebræicam Linguam cum Aldinâ compellatione, in quâ ALDUS studiosis promiserat se, si hæc placuisse cognoverit, Institutiones Grammaticas, Dictionarium, & sacros Libros, Deo volente, daturum. Sed ei (utî antea adnotavi) stare promissis non datum est. Aldinum prælum, utî & Juntinum, vix quicquam (quod sciam) Hebræicis characteribus, præter hanc Introductionem, emisit.

Inter Typographos Latinis & Græcis jam passim per totam *Europam* litteris suis honos in *Germaniâ*, *Italiâ*, & *Galliâ* habebatur.

Basileæ, VALENTINUS CURIO, ADAMUS PETRUS, JOANNES BEBELIUS, HENRICUS PETRUS, FROBENII, NICOLAUS EPISCOPIUS, JOANNES HERVAGIUS, & JOANNES VUALDERUS, iisdem circiter temporibus incluserunt.

VALENTINUS CURIO anno 1522. Lexicon edidit Græco-latinum, cujus mentionem facit *Gourmontiana* ejusdem anno proximè sequente Editio. Græcas GAZÆ & URBANI Grammaticas (a) bis è prelo suo emisit, singulas suâ Præfatione ornatas. In illâ repetitæ CONRADI (b) HERESBACHII castigationi fatetur se multum debere; huic (ann. 1530.) aurea PYTHAGORÆ Carmina cum Latinâ interpretatione præmisit ex ALDO MANUTIO (ut agnoscit) mutuata. CURIONIS Insigne Typographicum erat manus calamo tabulam exarans.

JOANNES BEBELIUS anno 1524. in Novi Testamenti Græci Editione artis posuit fundamenta, quam denuo anno 1535. prælo subjecit. Præmittitur utrique JOANNIS OECOLAMPADII ad sacrarum litterarum lectionem Exhortatio. Ut sciat Lector, quorum adjumentis usus fuerit BEBELIUS brevem ejus hîc adjiciam Epistolam.

JO. BEBELIUS *Lectori* S.

„ Habes, Christiane Lector, Enchiridion totius Novi Testamenti Græcè, meis quidem elaboratum manibus, ingenio verò
 „ CEPORINI haud vulgariter de Linguis meriti probè castigatum : sumptus ad hoc Joanne VUATTENSCHNE, viro præclaro, liberaliter nobis suppeditante. Porro ne Libellus hic Enchiridii formam excederet, Vitas, Argumenta, atque id genus
 „ adventitium apparatus omnem amovimus. Tametsi Joannis
 „ OECOLAMPADII Theologi nostri docta ac pia ad Christianum
 „ Lecto-

(a) GAZ. 1523. 1529. URBAN. 1524. 1530.

(b) Huic Conrado HERTZBACHIO Michael BENTINUS Epistolam nuncupatoriam scripsit ACRONIS in HORAT. Commentariis apud CURIONEM ann. 1527. excusis præfixam; in quâ suum erga CURIONEM ejusque Officinam stu-

dium testatur, & HERTZBACHII à *Clevia* ac *Julia* Duce ad unicum suum filium instituendum delecti labores, quos tamen nonnulli insectabantur, literarios laudat. BENTINUS etiam scribit sibi antiqui, unde HORATII Vitam descripsit, Codicis copiam à Joanne SICHARDO factam.

(a) Nov.

„ Lectorem sit adjecta Exhortatiuncula, ne Liber prorsus ἀνέφαλος
 „ exiret: Tu hæc nostra qualiacunque auspicia boni consule, Lec-
 „ tor candide: Atque novam parumque notam hæctenus, literariam
 „ Officinulam, in dies magis magisque tibi notam, ac tuo servitu-
 „ ram usui sperato.

Habuit aliquando hoc (a) lemma [*Durum patientia frango*]. Elegit Insigne Typographicum (b) Palmam, cum his verbis [*Palma BEB.*] ramis adversus onus, quod eos deprimit, sursum erectis, in quibus (c) homo resupinus cernitur contra onus impositum obnitens; nonnunquam leguntur (d) hæc moli cum deprimenti inscripta [*Verdruckt mich armen nit*] Hujus promptissimam industriam & sedulitatem laudavit (e) JANUS CORNARIUS. Ejus Officinam ERASMO & GRYNÆO etiam placuisse constat ex Græcâ Aristotelicorum Operum (f) Editione, quam hic emendavit, ille (g) Epistolâ ad JOAN. MORUM inscriptâ ornavit. Ex

(a) CON-

(a) Nov. Test. 1524.

(b) ARISTOPH. 1532.

(c) Epigr. Gr. Lat. 1529.

(d) BAYE Vest. 1526.

(e) Lege ejus Epistol. præfix. Epigr. Gr. Lat. 1529.

(f) Ann. 1531.

(g) Hæc etiam habetur in ERASM. Epistol. pag. 1353. — Reliquum est, ut paucis attingam, quid hæc postrema, hoc est, Bebeliana Editione accesserit studiosis. Principio fateor plurimum gratia deberi ALDO, qui primus omnium suâ industriâ typis evulgavit Auctorem, quo vix alius lectu dignior, nam antehac illum habebamus, sed ita versum, ut ad intelligendum Delio, quod aiunt, natatore esset opus, si modo excipias, quæ vertit Theodorus GAZA, in hoc genere felicissimus, & Leonardus ARETINUS. Nam ARGYROPILOM arbitrator post Editionem Aldinam eam provinciam aggressum. Sed Aldina Volumina quoniam magno emebantur, submovebant tennes Philosophiæ Candidatos, nec ferè inveniebantur nisi in Italiâ: post vix unquam reperiri cœperunt, divenditis omnibus aut certe plerisque. At hoc præstitit Joannes BEBELIUS, ut inestimabilem thesaurum typis multò elegantissimis evulgatum, quamlibet tenuis non magno precio sibi possit comparare. Imò non prorsus idem nobis prodit ARISTOTELES,

sed multò quàm antea fuit emaculatio, idque potissimum studio, vigilantia, fideque Simonis GRYNÆI, juvenis in omni genere literarum haudquaquam vulgariter eruditi: at non sine præsidio fidelium Exemplariorum. Si quidem in Dialecticis adhibitus est emendatissimus Codex, in quo vix ulla fuit pagina, quæ non aliquod operæ precium attulit. In Phisicis Auscultationibus consulta sunt SIMPLICII Commentaria, & in hujus argumenti libro septimo pro Themistiana paraphrasi, reposita sunt ipsius ARISTOTELIS verba, idque ex auctoritate SIMPLICII, ut confidamus in his duobus Operibus aut nihil aut quamminimè fore quod Lector desideret. In Libris de Animalibus loca non pauca repurgata sunt, præsidio translationis Theodoricae. Liber τὰν περὶ τὴν φύσιν minimè erat inquinatus mendis, nisi quiddam huic Operi Auctor ipse non videtur extremam addidisse manum. Ethica ad NICOMACHUM rectè habebant, nec admodum egebant emendatoris industriâ. Atque utinam licuisset in Opusculis minutioribus omnes explere lacunas, & quod depravatam erat, ad plenum restituere. Imò utinam liceret omnia, quæ in hujus viri lucubrationibus desiderantur, adjungere. Certè quicquid ab ALDO fuit editum, hic & solidum habetur, & multò castigatius, denique longè minori precio parabile. Id meo periculo non dubitem polli-

(a) CONRADO GESNERO disco BEBELIUM, *postquam Aristotelica & plurima alia utriusque Linguae Volumina maximo studiosorum applausu excepta publicavisset, negotioso hinc vitae genere relicto, tranquillus secutum fuisse.* Nescio quo cognationis gradu JOANNES BEBELIUS HENRICUM BEBELIUM *Instigensem*, cujus in ERASMI Epistolis (b) mentio, attigerit.

ADAMUS PETRUS JOANNIS FROBENII (c) olim Socius anno 1527. artem exercebat. Ejus operâ JOANNES SICHARDUS in PHILONIS (d) Libris aliquot Latine vulgandis usus est. PETRUS pro Insigni Typographico, ad suum nomen (qui mos erat apud

polliceri, meamque fidem facile probabit diligens Lector, si non gravabitur conferre. Jam si quis expendat, quantis vigiliis, quantis sudoribus, quantis etiam impendiis parata sit hæc studiosis omnibus commoditas, fatebitur plurimum & favoris & gratia debere Joanni BEBELIO, qui, quum possit aliorum exemplo, frivolis ac mox emoriuturis Libellis venari præfens lucrum, maluit in egregios Auctores maximam facultatum suarum partem periclitari. Lacon ille nihil morabatur divitias de funibus pensiles: sed haud scio an incertiora sint, quæ pendent de chartis. Æquum est autem, ut omnes literarum studiosi talium virorum industria faveant, & favendo ad similia audenda studeant accendere. Id fiet, si quanto studio ille tantum thesaurum offert, tantâ aviditate rapiant, quibus illo est opus: & cui tandem non est opus? ut jam hoc multo magis sit favere sibi quam BEBELIO.

(a) Lege Epistolam, quam ei & ISINGRINIO nuncupatam præfixit suo libro de Dialectic. in Pandect.

(b) Lege Henr. BEBEL. Epistol. ad ERASMUM ex *Tubingâ* ann. 1515. (p. 1536.) & Thom. POLY ad ERASM. *Londino*. 1532. (p. 1752.) in quâ illum BEBELIUM scribit secum nuper fuisse, non addito HENRICI nomine quod nec additur in ERASM. Epistolâ (p. 1747.) anno 1530. datâ; in quâ hæc: — BEBELIUS edidit Epigrammata Græca à ducentis versa, inter quæ sunt aliquot CANII, sed aliquot puerilibus vitiis respersa. Addeò verò sibi placebat, ut mihi non dignaretur ostendere. Indicis ad calcem ERASM. Epistol. adjuncti Author hæc ad Henricum BEBELIUM refert. Joannes quidem BEBELIUS anno 1529. edidit selecta Epigrammata Græca Latine

à variis versa, inter quæ tria sunt CANNII: Sed Versionum Authores non sunt plures sexaginta; quorum nomina hinc alphabetice enumerare libuit.

ÆDITUUS, PET. ÆGIDIUS, ALCIATUS, M. APIARIUS, ARNOLDUS *Vesaliensis*, AUSONIUS, BENTINUS, BERGIUS, Germ. BRIXIUS, Gerard. BUCOLD, Anto. CALCATERRA, N. CANNIUS, Jan. CORNARIUS, Pet. CRINITUS, B. DARDANUS, ERASMUS, Faustus ANDREL. Pompo. GAURICUS, GAZA, Jo. GAZOLDI, GELLIUS, C. GERMANICUS, Aug. GUARINUS *Veronens.*, Georg. HERMONYMUUS, HERM. à *Novâ Aquilâ* Co., Interpres LAERTII, Interpres STRABONIS, LABERIUS, Christ. LANDINUS, Jan. LASCARIS, G. LILIUS, LUSCINIUS, Gulielm. de MARÂ, M. V. MARTIALIS, MARULUS, Philip. MELANCHTHON, MORUS, OVIDIUS, Janus PANNONIUS, Fran. PHILELPHUS, Jo. Bap. PIUS, Poeta anonymus, antiquus, Author Priap. POLITIANUS, Portius LIGINIUS, QUINTIANUS, Raynautius ALEMANUS, Beat. RHENANUS, Jac. SANNAZARIUS, Barptolom. SIMONETA, Jo. SLEIDANUS, Jo. SOTER, Laur. VALLA, C. Urs. VELIUS, VIRGILIUS, VITUS, Raph. VOLATERRANUS.

(c) Vol. I. *Annal Typogr.* p. 221.

(d) In hujus Editionis fronte hæc leguntur; Quod summis vigiliis, optime Lector, assequi potuimus, id abunde per nos est præstitum; alienam verò culpam nobis, quæ es humanitate, non imputabis. Vale, & expecta hujus generis à nobis & majora & emendatiora.

(a) Fe-

apud Typographos familiaris) alludenti erat Malleus petram contundens, ore in eum flammam desuper vomente, cum hoc (a) textu:

הלל כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפוצץ סלע :

Οὐκ ἰδὲ οἱ λόγοι μὲν, ὥσπερ πῦρ φλέγον, λέγει Κύριος, καὶ ὡς πῆλυσ κοῦρων πέτρων;

Nunquid non verba mea sunt, quasi ignis, dicit Dominus, & quasi malleus contra petram?

Eodem hôc ann. scil. 1527. in filii HIERONYMI PETRI gratiam quosdam Latinos rei Grammaticæ Scriptores excudit; quem in Epistolâ præfixâ sic affatur: ADAMUS PETRUS HIERONYMO PETRO filio dulcissimo S. D. — Diu nos tenuit dubitatio, dulcissime fili, quânam viâ ingressi litteris, quibus tu nunc initiaris, quasque publicus quidam casus gravissimè quotidie affligit, opem aliquam adferremus: cum hætenus nihil, quod huc pertineat, non tentaverimus, ut si aliâs nihil assequeremur, diligentiam saltem nostram in proferendis optimis quibusque Autoribus studiosis literarum probaremus: cujus gratiâ cum labore essemus perfuncti longè maximo in PHILONE, ejusque farinæ reliquis, quos nunc magnâ sumptuum, vigiliarumque impensâ parturimus: & viderem hoc scripti genus per ætatem tibi minimè convenire, libuit tandem subcistrare aliquot dies tibi, tuæque indoli addicere, de quâ incredibile est dictu, quam spem conceperim; & imitari eos, qui difficili aliquâ confectâ viâ, ut se recipiant, in umbram aliquod se abjiciunt, aut confabulatiunculâ se reparant ad id quod reliquum est viæ. Ita cum viderem paulò post gravissimorum mihi Autorum Editionem incumbere, & à severis illis necdum satîs ad me essem reversus, in manum sumpsimus de re Grammaticâ Libellos impendio eruditos, & qui si nullâ aliâ virtute placerent, brevitate tamen ipsâ gratiam essent merituri: aut si præter sententiam omnia caderent, id tamen quod vix nobis persuadere possumus, utut se instituant nonnullæ literarum publicæ faces, saltem equitans interim, ut ille dixit, in longâ arundine, in utranque aurem indormiscerem. Habes ergo paterni in te animi sponsorem, Libellum eruditum &c.

HENRICUS PETRUS, qui anno 1529. innotuit, ADAMI filius idem cum patre habuit Insigne typographicum.

Huic septimum suarum Pandectarum Librum de Musicâ CONRADUS GESNERUS dedicavit.

(a) Jerem. C. XXIII. v. 29.
Tom. II.

Eximio

XX

Eximio Typographo Basiliensi HENRICO PETRO,
de bonis studiis optimè merito, Domino & Amico suo charissimo,
CONRADUS GESNERUS S. D. P.

Cum fama superioribus annis, quo tempore primum Bibliothecæ Tomum conscribebam, incerta ad nos venisset de clarissimi & doctissimi viri Henrici GLAREANI Poetæ laureati Musicâ, non rectè dubius mecum eram, suone Marte & per se hoc Argumentum tractasset, an Commentariis Veterum aliquem illustrasset: utrumque enim à GLAREANO, si à quocumque alio, felicissimè posse præstari non ignorabam: nunc verò Volumine illo pulcherrimo in lucem ex Officinâ tuâ ædito, non ipsius modò Marte conscriptum, sed hæc in Scientiâ perfectissimum & longè doctissimum esse intelligo. Quanquam enim ego ipse his de rebus iudicii nihil habeam, eruditorum tamen sententias, quas quidem sæpe consulo, faciliè & libenter sequor. Propter hoc igitur Opus, quocum ex fecundissimâ Officinâ tuâ perpulchre nato, tota ferme veterum Latinorum & Græcorum Musica renata videtur, & propter Severini BOETII de Musicâ libros quinque, quos cum omnibus ejusdem scriptis evulgasti, non ineptè futurum existimavi, ut Liber hic de Musicâ, septimus Partitionum nostrarum, in tuo nomine appareret. Quòd autem simpliciter & sine arte hoc facio, tu ipse mihi in causa es. Tanta enim tua in me humanitas est, & multis jam annis fuit, tot tantæque beneficia tua, ut his pignoribus de familiari prorsus & candidissima inter nos amicitia nihil diffusus, ἀνευ παύων καὶ πειρημάτων animum tibi meum, qualis qualis est, audaciter exponam. Hoc interim non tacendum mihi est, licet vel Medica vel Theologica vel aliâ quævis merito tibi tuo nuncupassem, cum in omni propè Scientiarum genere, Latine, Græcè, Hebraicè, & Germanicè, tu & felicitis memoriæ pater tuus, multa præclara Volumina excuderitis, non alium tamen præter te, cui præsentem hunc Libellum æquius inscriberem, reperisse. Proinde quicquid hoc est munusculi, tu tantò humanior liberaliorque (nam & in parvis donis non aspernandis liberalitas quædam sita est) quantò Libellus ipse tenuior, hilari, quæso, fronte suscipere & aliqua Bibliothecæ nostræ pars esse digneris. Locus hic postulabat cæteros quoque omnes vel plurimos & saluberrimos Libros qui ex uberrimo Officinæ tuæ fonte manarunt, nominatim referri, utpote in omnem posteritatem memorari dignissimos, sed neque Catalogus eorum ad manum mihi nunc est, neque moram illam Librariorum opera patitur. Dicam tamen ex innumeris pauca, quæ ex tempore mihi occurrunt. In re medicâ abs te habemus, ALEXANDRUM TRALLIANUM, ¹ CONSTANTINI Afri Opera omnia, ² JO. SERAPIONEM (quem JANUM Damascenum ALBANUS TORINUS inscripsit)

¹ Sym-

¹ Ann. 1536. fol. Vide SIMLER. Biblioth.

² 1543.

¹ 1547.

¹ Symphoriani CAMPEGII *Practicam*, ut vocant (cujus etiam ² de omnibus ferè Artibus liberalibus & Philosophiæ partib. Librum edidisti) ³ MARCUM GATINARIAM, CLEMENTINUM, ALEXANDRI BENEDICTI *Opera omnia Medicis certe necessaria*, THEOPHILUM de urinis, ⁴ PHILARETUM de pulsibus, ⁵ JO. DANTZII *Dialogos* 4. & *Tabulas* 15. de facultatibus simplicium Medicamentorum: & alias in Mesuen: & alia non pauca medica, quæ jam non memini. Item ⁶ C. SOLII SIDONII APOLLINARIS *Opera*, AURELIUM PRUDENTIUM, ⁷ T. LUCRETII ⁸ SILII *Italicum*, STATIUM, CATULLUM, TIBULLUM, PROPERTIUM, &c. Multos PETRI ARCEPÆI, multas denique doctissimi viri SEBASTIANI MUNSTERI, vitrici tui lucubrationes; quarum postrema Chronicorum vel Geographiæ titulo maximo passim applausu excepta est. Generi quoque tui HIERONYMI CURIONIS *Opera aliqua*, quæ ipse aut parens ejus & vitricus excuderunt, hic enumerarem, nisi peculiarem ei de Astronomiâ Librum destinâssem. Faxit CHRISTUS, à quo uno summa felicitatis nostræ pendet, ut feliciter optimis studiis inservire, & nova subinde quæ ad gloriam Dei & fructum studiosorum pertineant, Volumina publicare pergas. Vale. Tiguri, tertio Calendas Februarii, anno 1548.

Ex hac Epistolâ constat HENRICUM PETRUM ADAMI filium, MUNSTERI generum, HIERONYMI CURIONIS vitricum fuisse.

Ad Frobenianam nunc accedo Familiam, quæ florentem magni sui parentis Officinam vetuit cum ipso occumbere: cujus famam incolumen tueri HIERONYMUS & JOANNES FROBENII cum sororio suo EPISCOPIO vitricoque HERVAGIO, sociatis laboribus studuerunt.

HIERONYMUS & JOANNES ERASMUS FROBENII, anno post defunctum patrem proximo, Sancti AUGUSTINI Operibus, quæ incœpta & vigili studio continuata huic non licuit ad finem perducere, extremam manum imposuerunt, opitulante ERASMO, cujus ardens in FROBENIUM viventem studium erga liberos affinesque defuncto superstites nunquam deferbuit. Id ex (a) ipsis ERASMI verbis facilius apparebit. *Equidem nihil minus habebam in animo, quàm hanc capeffere provinciam. Deterrebat immensa Voluminum moles, & Operis difficultas juvenile robur, ac prorsus adamantinum quendam*

¹ 1547. ⁸ 1537. ³ 1537. ⁴ 1533. ⁵ 1543. ⁶ 1542. ⁷ 1531. ⁸ 1541.

(a) Epistol. S. AUGUST. præfix. ad ERASMI Epistol. pag. 1251. Archiep. Toletan. ann. 1529. dat. Vide

(a) ERAS-

dam hominem exigebat; me verò jam & ætas & valetudo ab hóc genere laborum in totum debortabatur. Sed felicitis memoriæ JOANNES FROBENIUS, vir ob singularem erga studia favorem omnium studiosorum amore perenni dignus, tandem illud à me precibus extorserat, ut in Epistolis unicum senionem emendarem, quo posset Operis specimen in proximis nundinis ostendere. Pollicitus sum, sed hâc lege, ne quid speraret amplius. Annuit. Cæterum quum perspicerem illi certum esse consilium, Volumen Epistolarum absolvere, neque quenquam esse paratum, qui posset, aut certè vellet, emendandi partes obire, vicit animi destinationem cum singularis amici pertinax voluntas, tum ipsa negotii pietas. Hoc Volumen totum ad me recepi, sed unicum, etiam atque etiam testificans, ut si pergere vellet, alium inveniret Castigatorem, nec me suo quoque dispendio, non modò studiorum, à melioribus curis avocaret. Quid multis? quum nullus existeret, qui vellet eam sarcinam in humeros tollere, & JOANNES FROBENIUS asseveraret, stare sententiam, ut si non daretur aliud, totum AUGUSTINUM, qualis qualis erat, rursus excuderet: ego, partim amici respectu, cui nihil pernegare valebam, sed multò magis inexpiabile piaculum esse reputans, si tam eximius Ecclesiæ Doctòr, tot mendis obfusus, tantis impendiis denuo prodiret in orbis theatrum, hóc insigniore deformitate notabilis, quò magis elegantia formularum, ac majestate Voluminum oculos omnium ad se rapturus esset, perinde quasi purpuram eximiam ostendas fœdis maculis deformatam, passus sum imponi mihi clitellas. Tandem ubi tantum pelagus ingressus ventis vela dedissem, longè plus, quàm expectàram, comperi difficulatis, ut non semel animum desponderim, deque deferendis institutis cogitârim, ad quod ipsum evidens etiam valetudinis periculum invitabat, aut, ut rectius dicam, compellebat. Jam me terrebat & exemplum JOANNIS FROBENII, quem videbam huic immortuum negotio, virum alioqui cum firmo corpore, tum vitâ longissimâ dignum. Verum, quod primâ fronte deterrebat à negotio, hoc ipsum propius consideranti stimulos addebat. Non enim oportet bonorum virorum amicitiam vitæ spacio terminari, præsertim quum hujus difficillimi negotii moles in filios illius HIERONYMUM & JOAN. ERASMIUM, reliquosque liberos esset devoluta, quibus hoc minus oportebat deesse, quòd tali patre essent orbat: nam quicquid erat erga FROBENIUM affectûs, in hos trans tuli. Itaque obfirmato animo, sic ut Operi tam sacro satius ducere animam impendere, quàm semel susceptum non absolvere, tædium omne devici: quòque sum altius ingressus, hóc labor assuetudine factus est levior, ipso, ut opinor, AUGUSTINO cæptis nostris prosperâ favoris aurâ cœlitus adspirante, donec tandem procul aperiret sese portus, in quem propitii Numinis auxilio delati, lætum celeuma nunc canimus. (a) JOANNES

FRO-

(a) ERASMUS Henrico BOTTEO L. L. Doctòri. 22. Decemb. ann. 1527. Vide Epistol. pag. 1049.

(a) Lege

FROBENIUS, vir ornandis studiis natus, nos reliquit, non sine dolore meo; sed tamen dum morbi genus, (erat enim paralyfis) dum hoc seculum turbulentissimum cogito, magis gratulari libet erepto, quam deslere abreptum. Orsus erat ingenti sumtu totum **AUGUSTINUM**, nec optabat longiorem vitam, quam donec absolvisset. Sed Deus illi, ut spero, melius aliquid providit, quam optabat. Officinæ tamen molem **HIERONYMUS** filius & ego sustinemus.

ERASMUS quidem conqueritur (a) defuncto **JOANNE FROBENIO** totam Officinæ rationem mutatam esse. Non tamen cessat **HIERONYMO** constanter & operâ & consilio adesse. Ejus (b) hortatu **HIERONYMUS FROBENIUS** nactus est formulas Græcas aliquanto feciliores; & nisi **AUGUSTINO** πολυγραφώτατος vix septem præla sufficerent, sub ver prodiiisset aliquod Opus mediocrè **CHRYSTOSTOMI** Græcum.

HIERONYMO præter **ERASMUM** (c) alii etiam viri eruditi

(a) Lege (p. 1159.) ejus Epistol. Haioni **HERMANNO Phrysi**. ann. 1529.

(b) Lege (p. 1127.) **ERASMI** Epistol. ad **LIVINUM AMMONIUM** Cartusiensem 2. Octob. ann. 1528.

(c) Inter **Petri BEMBI** Opera, 8. Basil. 1567. per **Thomam GUARINUM** (pag. 652.) sequens legitur Epistola.

P. B. HIERONYMO FROBENIO Officinæ Libraria Magistro S. P. D.

Quod à me per Litteras **VIGLII** Jureconsulti suasu petiisti, ut Libros priores sex **Livianæ** 3. Decadis manuscriptos perquirerem; & si haberi possent, ad te mitterem, fuit mihi gratum. Diu enim est, cum te diligo, facioque plurimi; diligentiaque tua, quam adhibes in juvandis bonis artibus Librorum probè incussum suppellectili, vehementer mihi quidem probatur. Itaque quoniam eos ego Libros non habebam, quasi à nonnullis, ac demum repertos Librario dedi meo describendos. Eorum ille complures jam paginas cum descripsisset, collatis Codicibusprehendi nihil boni illis inesse, quod non haberent ii Libri, qui ex **ALDI** Officinâ * quindecim abhinc annis parvâ sub formâ exiere; mali verò ac errati sanè plurimum. Quamobrem

ne tibi meâ diligentia laborem supervacaneum adjungerem, Librarium continui. Equidem doleo hæc in re, quam à me unam expectaveris, me tibi satisfacere non potuisse. Tu verò, si me amas, **FROBENI**, propterea ne destiteris; siquid posthac erit, in quo meâ tibi operâ opus sit, à me omnia expecta amici hominis officia. Non fallam expectationem tuam. **VIGLIO** multam salutem. Vale. Cal. Jul. M.D.XXXIII. Patavio.

LIVIVS antea prodierat ex Officinâ **Frobenianâ** anno 1531. cujus Editioni **Carolo MONTJOIO** nuncupatæ præfatus est **ERASMUS**. Ejus Epistola legitur inter reliquas p. 1358. — Visum est tuo nomini dicare **TITUM LIVIVM**, Latine Historiæ Principem, jam quidem frequenter excusum, sed nunquam antehac vel magnificentius vel emendatius; & si hoc parum est, quinque Libris modo repertis auctum; quos bono quodam genio in Bibliothecâ Monasterii **Laurisseni**, aut, ut vulgò, **Lordsensis**, reperit **Simon GRYNÆUS**, vir ut in omni genere literarum citra supercilium eruditus, ita provehendis liberalibus studiis natus. Id autem Monasterium est è regione **Wormaciæ**, sive **Borhetomagi** trans **Rhenum**, à **CAROLO** magno septingentis abhinc annis & eo amplius exstructum, ac Librorum copiosissimâ

* Ann. 1519.

ti favebant ; & eandem huic , quam antehâc patri operam in
Officinâ

inâ supellectile instructum ; nam hæc olim præcipua cura Principum fuit , & hic solet esse charissimus Cœnobiorum thesaurus. Archetypum erat admiranda vetustatis , præco more perpetuâ literarum serie ita depictum , ut difficillimum fuerit verbum à verbo dirimere , nisi docto , attento , & in hoc ipsum exercitato. Unde non parum negotii fuit in parando Exemplari , quod typographicis Operis traderetur utendum. Nec minore curâ quàm fide advigilatum est , ne usquam in describendo ab Archetypo recederetur. Quod si pridem magna studiosorum gratulatione merito exceptum est qualecunque fragmentum , quod nobis dedit * Moguntia , quanto plausu excipi par est tantam Livianæ Historiæ accessionem ?

Et ERASM. Epistol. p. 1479.] PETRUS BEMBUS ERASMO S. P. D. — Binas à te literas accepi : unas jam pridem , quibus mihi FROBENIORUM curam & diligentiam , tum verò etiam petitionem Livianis Libris imprimendis commendabas , ad quos cum rescripsissem (ad me enim scripserant) respondere tuis Literis distuli proximè alteras , quarum priore paginâ te purgas de illâ ipsâ FROBENIORUM commendatione tuâ — FROBENIIS , ut ad antiquiores tuas Literas postremò respondeam , in eo quod petebant , esse usui non potui. Neque enim Livianos Libros habebamus ullos manuscriptos , qui non minùs probi essent , quàm ab ALDO impressi , qui sunt in omnium manibus. Sed de totâ re non dubito , quin te illi certiores fecerint. — Patavio 11. Novemb. 1533.

ERASM. Epistol. pag. 1469.] JACOBUS SADOLETUS Episcopus Carpentoraënsis ERASMO S. P. D. — De ingressione [Commentariorum scilicet suorum in I. PAULI Epistolam] nihil mallet , quàm id quod tu mihi consulis , ut apud FROBENIUM transigeretur res : certus enim sum , nusquam melius : neque sumtu permoverer , sed pudore quodam afficior propter bonitatem & modestiam GRYPHII , qui mihi totus deditus planè est. Quamquam erit hæc quidem de re spatium deliberandi. — Carpentoraëto. 9. Jun. 1533.

* Ann. 1513.

Et pag. 1715.] ERASMO LEONARDUS CASPEROTUS S. — Equidem pro tuo monitu Hieronymo FROBENIO adesse studui , venaturienti vetusta alia Exemplaria ; sed quàm invita Delia , est quod doleam ego atque ille queruletur : D. REGINALDUS POLUS aliquantò magis (nam is potest) affulsit propitiis ; quippe unde Indicum quorundam visurus est gratissima Exemplaria , putâ Bibliotheca Romanæ , Florentinæ atque Venetæ , Patavini Monachi , penes quos sunt abstrusiora , undequeque sunt inexpugnabiles — Patavio 6. Jun. 1526.

Inter ERASM. Epistol. (pag. 1126.) VIVES ERASMO. — Hieronymum salutabis meis verbis. Si non libenter scribit , nihil est quod se defatiget respondendo meis Literis. Doleo mea Opera Officina isti fuisse vel damposa , vel parum quaestiosa. Posthac dabitur à me opera , ut ne amplius sim ei molestus : & si qua possim , non desim ejus utilitibus : id quod libens recipio me pro virili parte meâ facturum. Quod verò illi scripseram , in causâ fuit Franciscanus quidam , qui nuper Basileæ fuit tui videndi gratiâ. Is narravit Hieronymum FROBENIUM cupere mea ab se excudi &c. — Brugis 1. Octob. ann. 1528. Et (pag. 1162.) ERASMUS JOANNI LETZERO. — Auxit hanc fiduciam tua singularis humanitas — ab Hieronymo FROBENIO predicata. — Basl. 8. Mart. ann. 1529. Et (pag. 1262.) ERASMUS GERMANO BRIXIO S. — Secessus tuus non levi fuit incommodo — quod negotium de CHRYSOSTOMO vertendo , quod multis de causis maturatum cupiebamus , huc usque prorogatum sit. Nunc res in eum devenit locum , ut nesciam quid consilii capiam. Hieronymus FROBENIUS summâ contentione hoc mecum agebat ; ut eos Commentarios vertendos susciperem. Id quum pertinacissimè recusarem , suasi ut prima pars ad te mitteretur , simulque tuum animum exploraremus , an totum Opus velles suscipere. Quum urgeret interim ille , nec istinc quicquam afferretur responsi , posteriorem Voluminis partem commissurus SIMONI GRYNÆO , juveni ad-

* FA.

adprime docto, qui absolvit quod deerat Homiliis in Epistolam ad Corinth. priorem. An is orsus sit, & quousque progressus mihi non liquet. Rursus ut ille nibildum attigerit Operis, posteaquam tu non pateris tibi ullum praescribi temporis modum, haud scio an Typographorum rationes hoc patiantur. Probo quod mavis, ut scribis, tua fama, quam Typographorum emolumentis consulere, quod consilium utinam ego semper fuissem sequutus. Sed illis nibilo vilius est lucrum quam nobis fama. Nam mihi quidem alioqui hac in re nec feritur, nec metitur, nisi quod Exemplar non mediocri sumtu meo descriptum gratis communico. Nunc tibi statuendum est, an velis tuo arbitratu Opus absolutum isthic edere, an committere, ut FROBENIUS totum Opus ab aliis versum excudat suo tempore; decrevit enim ad Mercatum Autumnalem proximum, — Friburg. 30. Janu. ann. 1530. Et (p. 1308.) Idem ad eund. de Veronensi CHRYSOSTOMI Editione agens — Conatus sum hoc (scil. CHRYSOSTOMI Impressionem) aliquando persuadere Aldinae Officinae moderatoribus, sed frustra. Eadem de re saepius egi cum FROBENIIS, sed haecenus surdis cecini fabulam. Quo magis gaudeo, quod Deus hanc mentem immisit optimo viro, nosque per illum votorum compotes fecit. CHRYSOSTOMUS Latine loquens jamdudum produit ex Officina * Frobeniana. — Quum mihi viderer perspicere Frobenianam Officinam praelis non paucis operosam, plurimum Voluminum absumere, Commentarios in Epistolam ad Romanos misimus in Brabantiam, qua jam habet aliquos huic negotio pares, sed voluptatum quam honestissimorum laborum studiosiores. Itaque quibus datum erat negotium, nobis dedere verba, ac post sex demum menses remiserunt Gracum Codicem: alioqui ejus Quiperis portionem aliquam mihi desumfisset, huc vehementer urgente FROBENIO — Quod si maxime prodeat CHRYSOSTOMUS Gracè loquens, id quod nescio quo pacto mihi nondum audeo polliceri, non est cur ea te res ad vertendum reddat pigriorem, quandoquidem hunc laborem non tuâ proprie causâ, sed potius utilitatis publicae respectu susciperes. Reor autem Latinam Editionem hoc fore vendibiliorem, si Graca prodierit: scis enim perpaucos esse, praesertim inter Theologos, nam

his potissimum hoc Opus paratur, qui tam expedite Gracam calleant Linguam, ut non malint Latinam, praesertim ubi properant. His igitur jucundum erit consulere Graca, si quid occurrat depravatum, aut parum bonâ fide redditum ab Interprete. Si quidem in confesso est, plerasque hujus viri lucubrationes versas ab his, qui nec Romanum Sermonem nec Gracum satis calluerunt.

Nacti sumus Basileæ virum exquisitè doctum parique modestiâ, Symonem GRYNÆUM, cui partem negotii delegavimus: & ille quidem nihil non eruditè, sed in sacris Auctoribus nescio an perinde sit exercitatus. Porro FROBENIUS non tam eruditionem requirebat quam famam. Germani BRIXII nomen jam illustre est, & Librum emptori per se commendat. Magnum lenocinium est Auctor graciosus. Non detestabatur operam OECOLAMPADIUS; verum hic titulus apud multos etiam à probis mercibus alienat emptorem. De Monacho non ita magni refert, nisi quod Typographus, cui lucrum scopus est, optabat illic OECOLAMPADII quam minimum esse. — De Card. Cancellario nondum sat scio an rectè divinârim, certè nullam ille unquam parum amicae mentis in me significationem dedit. Frobenianæ tantum petitioni fuit surdaster, cujus causam egè per Literas, sed amico obsequens verius quam meo animo, & ita ut satis pra me ferrem hoc negotii nihil ad me pertinere. — apud Friburgum Brisgoæ. 5. Septemb. ann. 1530.

Et pag. 1370.] ERASMUS LAZARO BAYFIO. S. — Benedictus bonâ fide tuas Literas reddidit; sed idem reddidit Commentariolum De Valoribus generibus, cujus pridem in Literis ad me tuis spem feceras, unâ cum Libello De Vestibus, locis aliquot tuâ manu castigato. Sed quum Appendix illa, praeterquam quod erat indiligenter ab Amanuensi tuo descripta, videretur etiam imperfecta, non ausus sum Typographis committere. Caterum quoniam ille constanter asseverabat te Librum in hoc tradidisse, ut, si vellem, hic excideretur, perlegi non indiligenter, & si quid comperissem Amanuensis inscitiam commissum, emendavi. FROBENIOque commisi. — apud Friburg. Brigs. 13. Mart. ann. 1531. Liber de re Vestiariâ prodierat antè primùm ex Jo. BELII Officinâ 1526.

Et

* FABRICIUS in Bibliothek. Gr. agnoscit nullam Frobenianam anno 1530. antiquiorem.

Et pag. 1416.] Idem REGINALDO POLO. S. — Reversus ex Angliâ SIMON GRYNÆUS nonnihil expostulavit mecum, quod, ceteris amicis quum scriberem, te praterierim, cui merito debetur inter præcipuos locus præcipuus — Hieronymus FROBENIUS meo suâ excudet totum BASILIUM Gracum, qui mihi inter ejus atatis Scriptores unice placet: nam CHRYSOSTOMUS habet nescio quid submolesta πολυμυθίας, GREGORIUS Nazianzenus nonnihil affectata argutia, atque id magnâ ex parte sumum in verbis: in BASILIO nihil est, quod offendit. — Friburg. Brigs. 25. Aug. 1531. BASILIUS prodiit ann. 1532. cum ERASMI ad Jac. SADOLETUM Episc. Carpentorac. Præfatione; quæ legitur inter ERASMI. Epistol. p. 1433. — Quum mihi persuasissem haud mediocrem utilitatem & sacris studiis & Christiana pietati accessuram, si non umbra BASILII, sed ipse BASILIUS in manibus omnium versaretur, persuasi Hieronymo FROBENIO atque hujus socio Nicolao EPISCOPIO, ut quicquid ejus pervestigari posset, typis evulgarent.

Et pag. 1420.] Idem Episcopo Rivenfi S. — Sudatum est pridem à FROBENIIS in restituendo JOSEPHO Historiographo cum primis celebri, sed comperimus illum insanabiliter depravatam, nisi ipsum Gracè loquentem adhibeamus. RUFFINUS quidem nihil unquam vertit bonâ fide, sed in hoc Auctore videntur multi suo luisse arbitrio. Eum accepimus in tuâ Bibliothecâ Gracum esse, cujus Codicis si nobis ad paucos menses copiam facere non gravaberis, non nos tantum, sed universos etiam studiosos isto beneficio tibi reddideris obstrictos. Liber ad te redibit incolumis, atque adeo illæsus, ad quemcunque diem tu præscripseris. Dices cum ENNIO, Ecquid erit pretii? Scilicet hoc, quod mortales persolvunt Divis immortalibus: Agemus gratias, celebrabimus auctorem beneficii, & quod re non possumus rependere, gratæ voluntatis studio referemus. Ob hanc causam amandavimus hunc Tabellionem, quo Codex tutus ad nos perferatur. Scio Civitatem Basiliensem his temporibus non optimè audire, sed nihilo secius habet illa multos integros viros, qui mallent alibi vivere, si sine gravi incommodo liceret demigrare. Certè illud à nobis curatum est sedulo, ne quid ex illâ prodeat Officinâ, præter optimos quosque Aucto-

res. Hactenus egi causam mihi cum Hieronymo FROBENIO, cumque studiosis omnibus, communem; nunc propriè agam meum negotium. Quid isthuc, inquires? Etiam atque etiam rogo, ut ERASMUM inter infirma fortis clientes adscribere digneris. Bene vale. Friburgo Brigois 19. Novembris Anno 1531. Hæc JOSEPHI, quæ id notatur, Editio prodiit ann. 1524. Anno postea 1544. Arnoldi Peraxylæ ARLENII operâ cum ejusdem ad Diegum Hurtadum MENDOZAM Præfatione JOSEPHUS Gracè exivit, pulchre comptus (ut ibidem scribit ARLENIUS) ac affabre perpolitus, ex Officinâ Frobenianâ, à quâ certè nihil proficisci solet, quod non summâ multisque jam cognitâ diligentia ac singulari quâdam fide commendaretur: quæ si unquam aliâ in aliis extitit, in horum maximè Librorum Editione enituit. Hos Libros vel alios quoscunque tam Græcos quàm Latinos Scriptores ab Hieronymo FROBENIO & Nicolao EPISCOPIO primum erutos intrâ decem annos abhinc supputandos ne quis intrâ Imperii Romani fines typis suis intrâ proximos quinque annos à primâ eorundem Editione procuderet, Cæsareo privilegio cautum est.

Et pag. 1491.] ERASMUS JOANNI CHOLERO S. — Mitto Librum De præparatione ad mortem — curabis ne Libellus isthuc imprimatur, ne ea res fraudi sit FROBENIO — Friburg. 19. Febr. 1534.

ERASMUS negotia sua solebat per Hieronymum FROBENIUM, cujus fides spectata erat, transigere, & apud ipsum frequenter diverfari. Lege (p. 1169.) Epist. ERASMI ad ALPHONS. VALDESIUM — Alteram Syngrapham per Hieronymum FROBENIUM miseram Francfordiam, cum meâ Quitantiâ, ut vocant; adscripseram, si ea non placeret, Hieronymus meo nomine scriberet, qualem vellet: WELZERI procurator excusavit, esse Syngrapha genus, ut pecunia numerari non posset, nisi prius à me datis tribus Syngraphis quitantiariis. Atqui eas poterat ab Hieronymo sumere, sed maluit pecuniam differre. Basil. 21. Mart. 1529. Et p. 1221. ubi ERASMUS se apud OECOLAMPADIUM de sinistra quorundam suspitione purgat. — Hodie mihi narravit Hieronymus FROBENIUS, esse, qui nescio quid sinistri suspicantur

ventur de animo in te meo , quasi te scriptis meis perstrinxerim : deinde quasi nuper deflexerim ab itinere , ne te salutarem Scito , utrumque esse vanissimum somnium. Nullam Literam scripsi , * quâ te perstrictum volui , aut quam scribens , de te cogitavi. Quum excuderetur Colloquium CYCLOPS , quidam ex Operis Frobenianis suspicati sunt , quod dicitur de ove in capite , vulpe in pectore , de- que longo naso , ad te pertinere ; quum constet , hoc lusum in Nicolaum CANNIUM famulum meum , qui ambiebat in Colloquiis celebrari. Is talem gestat pileum , & nasum habet longum , & colore est fusco , capillitio nigro. Te simili uti pileo , nunquam audieram , nisi hac occasione. Non sum tam ineptus , ut talibus nugis utar in viros. Ambiebat & Polyphemus celebrari , qui circumferebat Codicem Evangelicum bellè ornatum , quum ipsius vitâ nihil esset inquinatius. Sic res habet de Scriptis. Jam eâ viâ soleo ferè semper adire hortum FROBENII , quum Cælum est commodius , quod altera sit angustior , & fœteat. Itaque si nullus adfuisse , illac tamen eram iturus. Nec te tum novi adversum , sed famulus admonuit. Itaque reflexissem iter ad te , nisi plures adfuisse mibi ignoti , quorum cætum turbare nolui : idque tum dixi famulo. Sic habet de suspitione. Quod si quid aliud est rei , hodie circa horam quartam usque ad sextam ero in Horto Frobeniano ; si dignaberis eò venire , uno comitatus , aut si maioris alio die , libenter tecum conferam.

Georgius AGRICOLA suos de mensuris & ponderibus Libros anno 1533. Frobeniano prelo subiecit. ERASMUS in Georgium AGRICOLAM de re metallicâ Epistolam (p. 1157.) ad clarissimos Juvenes Andream & Christophorum à CONRITZ anno 1529. scripserat ; quam sic concludit. — Nec minus spei ostendant nobis hæc GEORGII *περὶ ορυμάτων*. Quare nec me pœnitet hujus Operæ (evolvendi scilicet Georgii Dialogum de Metallicis) nec dubito quin Hieronymus FROBENIUS sit in gratiam vestram , tum studiorum , libenter excu-
surus.

Et pag. 1416.] ERASMUS GEORGIO AGRICOLÆ S. — Opus , quod de mensuris ac ponderibus habes in manibus , cupidissimè legam , simul atque miseris. Id

auguror , mi GEORGI , tibi magnæ gloria futurum. Nec est , quod invidiam metuas , quum argumentum sit ejus generis , partim ob vetustatem , partim ob regionum varias consuetudines , partim ob ipsius materia subtilem obscuritatem , ne quid interim dicam de libris depravatis , ut nunquam sit exhausti satis. PORTIUM audio virum non minùs humanum esse quàm doctum. ALCIATUS ingenio candidissimo præditus est , ut ab illo tibi nihil sit metuendum. BUDÆUS , ut est stomachi liberioris , ita vir melior est , quàm ut indignetur , tantum argumentis agentis. Quod etiamsi maximè faciat , quod opinor nunquam facturum , suo nomini magis obsuerit quàm tuo. Denique ut maximè nascatur inter vos aliquid contentionis , modò citra petulantiam , consolabitur te illud Hesiodium , ἀγασθὲ δ' ἐπὶς ἡδὲ βροτοῖσιν — apud Friburg. Brisg. 29. Augusti. 1531. Georg. AGRICOLÆ Liber in ipso titulo gerit hæc — Libri , in quibus pleraque à BUDÆO & PORTIO parum animadversa diligenter excutiantur. Et p. 12. sic scribit — Quoniam BUDÆUS , * PORTIUS , ALCIATUS viri clarissimi & doctissimi & jurisconsultissimi de Sextario Romano totius cognitionis mensurarum quodam quasi fundamento senserunt diversissima , nec nisi unius sententia vera esse possit , aut nullius , opera precium mibi visum est meam quoque interponere. Et id mihi licere arbitror : qui enim non ? cùm BUDÆO licuerit liberè de Hermolao BARBARO , & verè de Angelo POLITIANO , qui hujus tractationis semina nostro seculo primi sparserunt , judicare ? Deinde PORTIO jam edito Libro BUDÆI sua in lucem proferre ? Nuper autem ALCIATO utriusque sententiâ quasi sublatâ propriam & novam in locum substituere ? Judicia certè in literis olim fuerunt libera , nunc debent esse , & erunt posteris , vel nobis invitis , modò non sint levia , temeraria , & iniqua. Quod si eorum quispiam me in jus vocare ob hanc causam & doctis accusare voluerit , rationibus agat , pugnet argumentis , testimoniis denique Authorum , si potest , convincat , omissis maledictis & conviciis , ne nostra arrogantia vel pertinaciâ , ne quid aliud dicam , periclitetur Veritas : quæ sanè ut accuratè disputando exquiri , ita nimium altercan-
do

* De ejus Libro dictum est , ubi mentio fuit JOANNIS FROBENII.
Tom. II.

Officinâ præstabat (a) SIGISMUNDUS GELENIUS
(a) HIE-

do plerumque amitti solet. Id quidem, quod æquum est, postulo: quo neglecto si quis omnino voluerit stomachari, & malignè in convicia prorumpere; ipsum suo magis obsuisse nomini, quàm meo optimus quisque, certò scio, judicabit. Nec à me hac scribuntur, quòd vehementer id ipsum verear in tantis & tam præclaris ingeniis. Nam BUDÆUS quidem, ut magni & generosi est animi, ita puto meliorem esse virum, quàm ut agnita veritati ullo modo refragari velit. ALCIATUS verò, quantum ex scriptis ejus intelligo, vir est & ipse egregie doctus: quantum audio ex amicis, ingenio valde candido. PORTIUS autem, quòd magis est acer investigator rerum absconditarum, hoc enim nomine in primis à Baptista EGNATIO viro docto commendatur, eò minùs graviter feret me, quasi socium quendam laboris, in idem studium incubuisse. Et in BUDÆI (1) Vita legimus, quòd nec Georgio AGRICOLÆ Germano eam quoque laudem proximè delibanti respondere voluerit, ne in eandem, quam (2) priùs, fraudem incideret; diffitans, se quòd scripsisset, scripsisse animo juvandi rem litterariam, omnem diligentiam adhibuisse, ut res obscura per se illustrarentur, si quid melius proferretur, se non gravatè concessurum.

Janus CORNARIUS eidem prelo commisit suam PARTENII Nicaensis de Amatoriis affectibus Editionem cum Latinà suà Versione ann. 1531. Quum (ut (3) ait) hoc genus Authorum veterum magis in publicam utilitatem, quàm proprii commodi respectu edere gestiaret nobilissima totius Germaniæ in excudendis Libris Officina Frobeniana. Anno 1538. eodem CORNARIO juvante Græcè emissus est HIPPOCRATES cum CORNARIJ Epistolâ ad Matthiam HELT Cæsar. Cancellarium; in quâ ait — non tam meum beneficium apud studiosos jactare volo, quàm Hieronymi FROBENII & Nicolai EPISCOPIJ studium & sedulitatem, imò incomparabilem erga bo-

na studia juvanda animi propensionem, qui, nullâ impensa parsimonia, curarunt, ut HIPPOCRATES ad tria vetustissima Exemplaria (quorum unum insignis Medicus Adolphus OCCO Augustanus alterum Jo. DALBURGII Bibliotheca, postremum Hieronymus GEMUSÆUS, cujus etiam operâ in eo conferendo FROBENII non parum fuerunt adiuti, Parisiis commodatò acceptum ab excellenti Medico Nicolao COPO Guilelmi illius Basiliensis, pridem Galliarum Regis Archiatri filio, exhibuere) à nobis correctus, adhibito ad hoc etiam GALENO, ex ipsorum Officinâ quàm castigatissimè prodiret, pluribus quater mille locis redintegratis, qui in priore Venetâ editione aut defuerunt ex toto, aut vitiosi habebantur; atque hoc eâ tamen religione à me factum est, ut nihil temere sit mutatum, nisi palàm mendosum, ita ut in ambiguis quoque lectionibus, eas potissimùm sequutus sim, quas ipsum GALENUM recepisse deprehendi. Id ipsum Opus illorum, & meo nomine, tibi, clariss. HELDE, dedicandum putavi.

(a) ERASM. in Epistol. ad PETRUM Episcop. Cracoviens. Polonia Cancellar. præfix. SENEC. ex Officin. Froben. ann. 1529. Vide & ERASM. Epistol. p. 1143. In ipso statim hujus Operis limine, Præsul amplissime, fortassis ceperit aliquem admiratio, qui acciderit, ut præter morem meum nunc SENECA prodeat, non ejusdem nomen præferens, cui fuerat antea dicatus. Quum enim alii quidam pluribus interdum dedicerent eundem Librum, nonnulli singulos ejusdem Operis Libros singulis nuncupent, quidam Appendices adjectas aliis inscribant, quàm Opus inscripserant; nos tamen hæc in re summam prestitimus constantiam hætenus, adeò ut quum (4) olim R. D. GUILHELMO WARAMO Archiepiscopo Cantuariensi solam EURIPIDIS Hecubam præsentem exhibuissemus, absentes in Editione, & Iphigeniam Aulidensem adjecerimus. Quantulus autem fuerit Adagiorum Libellus initio, quem clarissimo

(1) Script. per Ludovic. REG. 1540. p. 24. 25.

(2) Scil. cum PORTIO irascereetur.

(3) Lege ejus Præfationem ad Matthiam AURIGALLUM Bohemum trium Linguarum Professore apud Wittenberg.

(4) Ann. 1506.

(1) Hæc

rissimo Baroni GUILHELMO MONTJOIO (1) dedicavimus, plerique sciunt; Quanta nunc sit Operis moles, liquet; nihil tamen mutatum est de titulo. Certè poteramus in Chiliadibus, aut Centuriis facere, quod Cœlius RHODIGINUS, vir doctus ac pius, fecit in sedecim Libris, quibus titulum esse voluit Antiquarum Lectionum. Ab hac ambitione tantum absumus, ut complures Libellos emiserimus absque nuncupatione. Longius etiam ab eorum impudentiâ, qui idem Opus mutata duntaxat Præfatione pluribus dicant, eâdem, quod ajunt, filiâ plures sibi generos adsciscientes. Adversus hujusmodi exempla, quum in hunc usque diem perpetuo meum morem obtinuerim, hoc vehementius admirabitur aliquis, quod Opus pridem (2) dicatum THOMÆ Episcopo Dunelmensi, nunc videat alterius præferre nomen. Hoc, amplissime Præsul, nec casu, nec temere, sed consulsò factum esse fateor. Si quidem vel hac ratione cunctis testatum esse volui, priorem Editionem non fuisse meam, quanquam plus satis fretus amici cujusdam promissis addideram Præfationem. — p. 1145. melioribus avibus SENECAM in manus recepi, in quo emaculando tantum cura, tantumque sudoris impensum est, ut optimo jure possim abdicare priorem illam Editionem. Ac ne quid infelicitium auspiciorum hic resideret, sed planè novo genio jam aliud prodiret Opus, mutata Præfatione, tuo nomini auspiciatissimo vigilias hæc meas dicare visum est. — Non hic verbis extollam, quantum mihi laboris exhaustum sit. Scio neminem crediturum, nisi priorem Editionem cum hac contulerit. Id si quis non gravabitur facere, continuè fatebitur alium prodidisse SENECAM. — Adjuvit in hac Opere nonnihil industria Matthæi FORTUNATI Pannonii, hominis, ut res indicat, exactè docti, diligentiis, sobrii sanique judicii. Is enim Libros

Naturalium Quæstionum accuratissimè recognovit, quod opera utinam & in cæteris omnibus præstitisset, quem ut in plerisque libenter sequuti sumus, ita in nonnullis ab eo dissentimus, præsertim ubi nostro sensui suffragabantur Exemplaria. Profuit & Rodolphi AGRICOLÆ Codex typis excusus (3) Tarvisii, ante annos 50. quem is vigilantissimè videtur evolvisse. Arguebant hoc notula manû ipsius, quibus innumera loca correxerat, sed in multis, ut apparebat, divinationem ingenii sequutus magis quàm Exemplaris vetustæ fidem. Incredibile verò, quam multa divinavit vir ille planè divinus, non enim possum RODOLPHI dotes & plurimas & eximias complecti brevius. Ejus Codicis nobis copiam fecit Hayo HERMANNUS Phrysius, juvenis tam felici natus indole, ut unus videatur idoneus, qui Rodolphicæ laudis successione capessat, tantique viri gloriam sustineat, alioqui & patriam habens communem, & affinitate propinquus. Quin & Sigismundus GELENIUS, qui jampridem in Officinâ Frobenianâ castigandi Præfecturam gerit, vir citra omnem ostentationem exquisitè doctus, & quod in eruditis quoque rarum est, emunctæ naris, exactique judicii, non pauca feliciter deprehendit, quæ nos in multa distractos, interdum & defessos, fefellerant. Non enim est mei ingenii quenquam laude meritâ fraudare.

Sigismundus GELENIUS ann. 1532. in Frobenianâ Officinâ curavit CALLIMACHI Hymnos cum Scholiis (4) nunc primum aditis CAROLO UTENHORIO nuncupatos; his adjecit sententias ex diversis Authoribus collectas. (5) Earum, inquit, unâ cum Scholiis in CALLIMACHUM, nuper popularis meus vir doctissimus Matthæus (6) AURIGALLUS trium Linguarum Professor pro suo candore Officinæ Frobenianæ copiam fecit. In eâdem Epistolâ scribit prodidisse

(1) Hæc ADOLPHO Principi Veriensis nuncupare primum voluit. Lege ERASMI. Epistol. p. 27. Horum priorem Editionem non vidi. At conjicio ann. 1498. post Pascha, centè ante ann. 1499. 20. Nov. (Lege Epist. ERASMI. p. 27. A. & p. 58. A.) Editionis illius prioris poenituit ERASMUM ob Typographorum culpas. (Lege Epistol. ejus ad COLETUM ann. 1504. pag. 96.)

(2) Ann. 1515.

(3) Anno 1478.

(4) Sic quidem legitur in ipso istius Editionis titulo. Vidi tamen CALLIMACHI Scholia Græca seorsim edita in 4. sine Anni, Locis, aut Typographi indicio; sed eodem caractere impressâ, quo APOLLONII Argonaut. Scholiastes Florentia anno 1496.

(5) Lege Epistol. præfix.

(6) JAN. CORNARIUS in Epistolâ PARTHENII Editioni suprâ memoratæ ann. 1531. præfixâ

diſſe jampridem Græcos Senarios gnomicos, ſed magis vulgo olim jaſtatos, quàm ex Veterum monumentis collectos. Gnomarum hujusmodi Græcarum varix fuerunt Editiones. Aldina anno 1495. & (1) Florentina majusculis litteris, finè temporis indicio, ſed eodem (ut opinor) aut forſan præcedente anno. Hæ duæ omnino conveniunt. His etiam congruit Editio Henrici STEPHANI ann. 1569. uti etiam (2) Moreliana ann. 1533., niſi quòd hæc Alphabetum Gnomarum juxta earundem litteras initiales diſtribuerit, illa juxta Argumentorum titulos. Præterea Aldina & Florentina variis Poetis, MORELIUS & STEPHANUS ſoli MENANDRO has attribuant. Nondum vidi harum Editionum per (3) Othomarum NACHTGAL cum Latinâ ſeparatim Verſione (4) ann. 1515. Sed ab illis omnibus præcedentibus Gnomarum Syllogis diſtat plurimùm hæc GELENI ann. 1532. Editio copioſior, (5) neſcio quo Authore à Florilegio Joannis STOBÆI tunc nondum edito ſelecta.

* GELENIUS anno 1535. in Officinâ Frobenianâ edidit PLINII Hiſtoriam, (6) ex duobus pervetuſtis Exemplaribus, altero longè integerrimo, altero depravatiore. Scribit in (7) ſecundâ hæc Editione accuratiùs, quàm in primâ ſe egiſſe, quem cerè oculatiorem fecerat cùm diuturna in ceteris Latinis Scriptoribus exercitatio, dum eò attentius in his verſor, quòd non mihi ſolum caveo, ſed & his, qui Frobenianos Codices evolvunt, proſpectum cupio; tum hic ipſe Author plus minus decies, non oſcitanter perluſtratus, ac proinde jam familiarior &c.

Glorioſè fatis hæc GELENIUS; cujus tamen caſtigatio (8) multis diſplicuit, ERASMO inprimis, qui in (9) Epiſtolâ ad ipſum Damianum à GOES Luſitanum (cui GELENIUS Plinianam ſuam dedicaverat Editionem) datâ ſeveram his verbis agit cenſuram; — Sigismundus GELENIUS tuo nomini dicavit Annotationes in PLINIUM jam tertio ab ipſo caſtigatum. Sed mirè impoſuit illi Codex manu deſcriptus, in quo ſciolus aliquis à ſuo capite mutavit, quicquid libuit, & quodam modo novum PLINIUM nobis dedit. Admonui, ne ſideret illi Exemplari, ſed auditus non ſum. HERMOLAUS non auſus eſt mutare lectionem Plinianam. GELENIUS ſe putat rem mirificam præſtiſſe, ego cenſeo crimen eſſe inexpiabile. — Friburg. 21. Maii 1535. De PLINIO depravato ideo admonui, ne ſinas eum Auctorem edi rursus ad hoc Exemplar, aliqui bene volo GELENI, ut promeretur. ERASMUS Rot. meâ manu.

Anno 1549. ex eodem prælo Græca Epigrammata cum Joannis BRODÆI notis prodierunt accurante GELENIO, qui ea Joanni FRISIO Tigurino nuncupavit, eundem orans, ut eximiorum Virorum FROBENII & EPISCOPII indefeſſo in promovendis bonis litteris ſtudio faveat. Joannis BRODÆI Turonenſis vixdum undetrigeſimum annum ingreſſi eruditionem, Joannis FRISII in formandâ juventute felicitatem; PLANUDIS item & GESNERI curam, (10) illius in caſtrandis Græcorum, (11) hujus in MARTIALIS Epigrammatibus curam laudat. In mei Epigrammat. Græcor. ann. 1549. Exemplaris fronte

rogat AUROGALLUM ut publicet, nec diutius apud ſe latere ſinat ÆTIUM Medicum Græcum, Naturalis Hiſtoriæ Libros XIX. incerti Authoris, CALLIMACHI Hymnos, Orationes X. Rhetorum Athenienſium, atque alia quadam optimorum Græcæ Amorum Opera, ex mediâ Græciâ & Aſiâ minorî olim à Ravone BOHUSLAV AB HASSENTEYN evelia, & tandem ad AUROGALLUM cognationis & ſtudioſum hæreditario jure delata.

(1) Vol. I. Annal. Typogr. p. 286. Hujus Editionis non facit mentionem FABRIC. in Biblioth. Græc. Lib. II. C. II. Sect. 4.

(2) Pag. 32.

(3) Is anno 1515. apud Joan. SCHOTTUM Argentina edidit LUCIANI Dialogos. Suum nomen Germanicum mitigabat Latinâ voce; & pro NACHTGAL vocabatur LUSCINIUS. Cujus mentionem facit ERASMUS ann. 1531. in Epiſtol. p. 1426. 1453. & 1887.

(4) Hujus meminit FABRIC. in Biblioth. Gr. Lib. II. C. II. p. 445.

(5) FABRIC. Ibid. p. 447.

(6) Lege GELEN. Epiſtol. Dedicat.

(7) Prior Frobeniana prodierat ann. 1525.

(8) Lege CHEVILL. p. 191. & Vol. I. Annal. Typogr. p. 292.

(9) ERASM. Epiſt. p. 1501.

(10) Vol. I. Annal. Typogr. p. 283.

(11) GESNERI MARTIALIS caſtratus prodit ann. 1544. cujus Epiſtolam præfixam lege.

(1) Non.

(a) HIERONYMUS FROBENIUS an cum JOANNE fratre quippiam excuderit, nondum mihi compertum est. Illum autem constanter cum NICOLAO EPISCOPIO, donec uterque vixit, consortium typographicum habuisse constat. His idem, quod JOANNI FROBENIO patri, erat Insigne, cum voce [FROBEN] inscriptâ; & Officina utrique communis vocabatur *Frobeniana*.

HIERONYMI FROBENII ætatem tempusque, quo obierit, declarat ipsius (b) Epitaphium.

D.O.M.S.

fronte aliquis adscripsit hæc: *Hæ Annotationes, si tamen recte conficio, olent Jacobi TUSSANI lucernam; quicquid tandem male scriatus BRODÆUS sibi adscribat.*

GELENIUS ann. 1546. edidit ARNOBII Disputationum contra Gentes libros (1) octo; quos (2) Gilberto COGNATO Canonico Nazoretenfis ERASMI Discipulo (quem ERASMUS præ omnibus domesticis complexus est) inscripsit.

De hac Editione sic GELENIUS — Nobis sumpsimus castigationis laborem. Nam (3) Romani ut candoris in communicando, in transcribendo fidei laudem promerentur; ita negari non potest nullum eos adhibuisse in legendis priscis characteribus exercitatum; quo sapissime factum est, ut non tam sinceram lectionem quam ejus vestigia prodiderint, per que vix pedetentim ad veritatem evadere potuimus. Fateberis nos non vana jactare [& certè ad sui jactantiam paulo priorior fuit GELENIUS] si in uno quovis ternione periculum facere libuerit, nostra hæc Editio pla-

nior sit, an illa altera. Hos ARNOBII Libros cum ejusdem in Psalmos Commentariis anno 1560. recuderunt Hieronymus FROBENIUS & Nicolaus EPISCOPIUS.

(a) CAILLE p. 34.] „ C'est à Jean, rosme & Jean Froben freres, tous deux „ habiles Imprimeurs, à qui nous sommes „ redevables de plusieurs Editions des Pe- „ res Grecs & Latins. “ At neque in BASILII Editione 1532., neque in ullâ (quam hæcenus vidi) aliâ adhuc Joannem cum Hieronymo junctum legi. Quamvis tamen Hieronymi & Joannis nomina in nullâ adhuc Editione juncta expressis verbis viderim; non vero absimile est eos in Arte Typographicâ fuisse consortes: cum ERASMUS in Epistolâ ad BRIXIUM ann. 1530. (p. 1309.) scribat se cum FROBENIIS egisse. Sic etiam BEMBUS in Epistol. ad ERASM. (p. 1479.) FROBENIOS (numero plurali) memorat.

(b) CAILLE p. 35. ex TONJOLA, Basil. sepult.

(a) Lege

(1) Nondum enim octavus Liber suo vero parenti Minutio FELICI redditus fuerat, sed adhuc proge RIGART. Præfat. in Minut. FELIC. Edit. ann. 1643.

(2) Is Librum de Officio Famulorum scripsit excusum in Officinâ Frobenianâ ann. 1535. De eo ERASMUS in Epistolâ ad Desideratum MORE (p. 1475.) ann. 1533. datâ ———— Emisi famulum Gilbertum COGNATUM, mihi quidem multis nominibus charissimum, sed hoc etiam titulo chariorem, quâ tibi propinquâ consanguinitate conjunctus est &c. Et (p. 1516.) ann. 1536. 12. Febr. Epistolam ERASMI legimus Basileâ missam ad Gilbertum COGNATUM Canonicum Nazorethi in Burgundiâ; in quâ cum Hieronymi FROBENII, Bonifacii AMERBACHII, & Sigismundi GELENI nominibus, ERASMUS salutat. Et (p. 1515.) ERASMUS DAMIANO à GOES S. P. ———— GELENIO vivo bono ac docto, optatim fortunato aliquanto commodiorem. Divitiis vix optatim. Nunc denia adigit illum ad honestos labores. Adolescent, quem mihi commendas, nondum me adiit: curabo ut accipiat Epistolam suam. GILBERTUS me reliquit, jam Canonicus. Cantabit Missam. ———— Basileæ 15. Decemb. 1535.

(3) Romana omnium prior Editio prodierat anno 1542.

D. O. M. S.

HIERONYMO FROBENIO IOANNIS. F.

Typographo Clariss.

*Inter initia Fed. Helveti Basileæ nato,
Sinceræ Relig. & æquitatis observantiss.**De Rep. Litter. optimis Auctioribus
Emendatè atque eleg. edend. præclarè merito,
Humanitate ac beneficentiâ**Domi, forisque omnibus charo,
In acerbiss. ac diurnis stomachi doloribus, quibus & extinctus est,
Supra fidem ad extr. usque patientiss.*

M. S. ergo

AMBROSIUS & AURELIUS FF.

M. P. P.

Parenti longè chariss.

B. annos LVI. menses VII. dies VII.

Θ. Christi anno M.D. LXIII. III. Eid. Martii.

Le Distique suivant est gravé sur son Tombeau.

*Gentem expectamus nostram, spes altera vitæ
Frobenii quondam, nunc gelidi cineres.*

NICOLAUS BISCHOFF sive EPISCOPIUS, (a) *juvenis mirè candidus* ERASMO (quicum habebat litterarum commercium) *non mediocriter* gratus, JACOBO quoque TUSSANO notus, (b) JUSTINAM FROBENII patris filiam uxorem duxit, hâc annis undecim natu major, sed eidem eodem mortis anno coævus. Utrique liberi superstites hoc scripsere (c) Epitaphium.

CHRISTO

(a) Lege (p. 398.) Epistolam ad Jacob. TUSSANUM, 16. Maii ann. 1526. datam.

(b) Vide infra ejus Epitaphium.

(c) CAILLE, p. 36. ex Tonjol. Basil. sepult.

CHRISTO S.
NICOLAO EPISCOPIO
Clariss. viro. Opt. Typograph.
& IUSTINÆ FROBENIÆ IO. F.
Matronæ honestiss.
Cum per septem lustra in sacro-sancto
Conjugio fortunati vixissent,
Pietate Deum, æquitate homines
Sibi conciliassent,
Mortis vinculis exolutis Liberi superstites
Par. desideratiss.
M. C. L. P.
Obiit Pater ex atrophiciâ ætat. suæ LXIII.
Mater verò cum IV. libb. ex pestilentia,
Ætatis suæ LII. V. Kal. Octob. anno Christi M.D.LXIV.

Viximus unanimis CHRISTO, nunc carne soluti
Viximus æternum victuri, vivite nati.

(a) Librorum in Episcopianâ Officinâ editorum Catalogus anno 1564 excusus est.

JOANNES HERVAGIUS (b) duxit uxorem à Joanne FROBENIO relictam & in restituendi bonos Authores provinciam illi successit, vir bonæ fidei, nec indoctus. Erat familiariter notus EGNATIO, cujus humanitatem (c) apud ERASMUM prædicabat.

Qualis fuerat, ERASMI ad ipsum sequens testatur (d) Epistola.

DES. ERASMUS ROT. JOANNI HERVAGIO S. D.

Multæ quidem, HERVAGI charissime, virtutes erant in Joanne FROBENIO felicitis memoriæ, quæ illum affectui meo magnopere commendarent: sed non aliâ re tenaciùs arctiusve sibi devinxerat animum meum, quàm quòd in omni vitâ nihil prius habebat, quàm ut quantislibet laborum ac pecuniarum impendiis, excudendo probatissimos quosque Auctores, juvaret publica studia, cui pulcherrimo instituto vir optimus etiam immortalis est. Nec video, quæ mors illi potuerit contingere speciosior. Ita factum est, ut rem litterariam magis auxerit quàm familiarem, suisque hæredibus

(a) Jugement des Savans sur les Imprimeurs, pag. 54.

(b) Lege ERASMI Epistol. ad EGNAT. ann. 1530. dat. pag. 1330.

(c) Lege ERASMI Epist. (p. 1288.) ad EGNAT. ann. 1530.

(d) ERASMI Epistol. p. 1749.

bus plus honestæ famæ reliquerit quàm pecuniæ. Quoniam autem video te non tantum ornatissimæ conjugis ab illo relicte ἡ πόδοχος extitisse, verum etiam illius animi, quem ille provehendis ornandisque litteris præstitit, successionem capeßere, facere non possum, quin ejus benevolentiae, quæ semper illum prosequutus sum, bonam partem in te transferam. Atque utinam instituto tuo tantum adjumenti possim adferre, quantum & hîc cupit animus, & tua ista promeretur virtus; sed hæc ætas, hæc valetudo, jamdudum à studiorum laboribus, si minùs rudem, certè remissionem flagitat, idque suo jure. Proinde non est, quodd vos ἐγγодиῶνται, quibus frequenter obsequentiior fui, quàm mihi fuit opus, expectetis à me paria pensa. Hîc verò tempore sum in eo rerum statu, ut, si maximè desit ætatis aut valetudinis excusatio, ab omni Musarum commercio sim alienissimus. Rogabis; quid novæ rei? Num & uxorem duxerim? Profectò rem facio, quæ mihi nec minùs aliena ab ingenio genioque meo. Ædes hîc mercatus sum honesti quidem nominis, sed iniqui pretii. Itaque ERASMUS ille, rerum omnium dispendio litterarium otium redimere solitus, nunc licitatur, contrahit, stipulatur, cavet, consulit, exstruit; rem habet cum fabris lapidariis, lignariis, ferrariis, vitrariis: nôsti genus hominum; tanto cum tædio, ut malim totum triennium in quamlibet iniquis studiorum laboribus versari, quàm unicum mensem hîc genere curarum agitari. Nec antea unquam perinde atque nunc intellexi, quantopere sapuerit DIOGENES, qui maluerit ad Dolium confugere, quàm cum talibus consiliari. Huc miseriarum me redegit hujus seculi infelicitas, & quorundam fucata improbitas, quos aliquando fortasse non fraudabo suâ laude. Atque in his malis minima molestiarum portio est nummorum assidua profusio. Tu conjicito cætera. Hæc ed commemoro, mi HERVAGI, ut boni consulas, quod nunc mitto, non cujusmodi volo, sed cujusmodi possum: nam hoc mittendum erat, aut nihil. Mitto autem Epistolas aliquot florentulas. Scio te mirari, quid hoc sit tituli. Sed nihil magnæ rei est, nequid fallas teipsum. Vix hoc opellæ per turbulentas emigrandi occupationes licuit sumere, ut ex immenso Epistolarum acervo flosculis notarem, quas expediret excudi, quanquam vix ullas in hoc scribere soleo. Hoc quicquid est libelli, quale quale est, tibi certè bonum esse cupio: erit autem, si in distrabendo senseris tuum τελεόφαλον Εἰμῆν tibi fuisse propitium, qui precor ut tibi viam commonstret compendiarîam πρὸς τὸ Πλατόπολιν, quod nunc ferè properant omnes, at non parî successu. Sed extra jocum, precor, ut Dominus, sospitator verus ac prosperator omnium, sanctum istud institutum tuum bene fortunet: cui non sumus pro nostrâ quantulacunque portione defuturi, simulatque pristina tranquillitati redditi fuerimus. Bene vale cum tibi charissimis. Apud Friburgum Brisgoæ. 9. Augusti, Anno 1531. Hæ Epistolæ florentulæ aut (a) florulentæ excudebantur à CHRISTIANO WE-

CHELO,

(a) Sic in Editione Wecheliana.

(a) CHAR-

CHELO, anno 1531. Ille, cujus ERASMUS mentionem facit, *τρεῖς φάλλοι* 'Ερμῆς fuit HERVAGII Insigne Typographicum, (a) MERCURII tricipitis truncus columnæ impositus.

Anno 1530. mense Martio cum HIERONYMO FROBENIO & NICOLAO EPISCOPIO, ERASMI de rectâ Latini Græcique pronuntiatione *Dialogum*, & *Ciceronianum* recudit. *Dialogus* uterque anno 1528. finitus prodierat. His *Dialogis* subjiciuntur *Deploratio mortis JOANNIS FROBENII*; (b) *RUDOLPHI AGRICOLÆ Phrisii* (c) *Oratio in laudem MATTHIÆ RICHILI*; Epistola ERASMI ad JOANNEM VLATTENUM (d) de duobus illis *Dialogis*,

(a) CHARTAR. de Imagin. Deor.] MERCURIUS triceps effingebatur, vel ad vim sermonis exprimendam, vel ad vias ostendendas. In iis enim suberant inscriptiones, quò scilicet ea via ferret, & quò alia, & alia. ERASM. in Adag. Edit. 1629. p. 55.] Hujusmodi MERCURII simulachrum primus posuit PROCLIDES, authore PHILOCHORO. Lege & ibid. p. 660. Consule & SUID. Etymolog. PHAVOR. in *τρεῖς φάλλοι* 'Ερμῆς. & HESYCH. in 'Ερμῆς *τρεῖς φάλλοι*.

(b) De quo ERASMUS (p. 1798.) in Epistolâ ad CORNEL. GOUDANUM ALEXANDRI mei Præceptoris quondam Præceptor, Rodolphus AGRICOLA; vir cum omnium liberalium artium egregie eruditus, tum Oratoria atque Poetica peritissimus; denique & Græcam Linguam non minus, quàm Latinam calluit. Et (p. 213.) in Epistolâ ad BUDAUM ann. 1516. Rodolphum AGRICOLAM, quem virum, si factorum invidia superesse voluisset, haberet Germania, quem Italis opponeret Et (p. 1070.) in Epistolâ ad Hermannum PHRYSIUM, 20. Mart. ann. 1528. — *Dialogis meis de Pronuntiatione & Ciceroniano adjeci Orationem RODOLPHI AGRICOLÆ, Mediolani, sicuti videtur, habitam. Nihil ab illo viro proficiscitur, quod non divinitatem quandam spiret. Itaque nolim quicquam illius intercideret.*

(c) Ad cujus Orationis calcem hæc adjicitur censura. p. 462. Hanc Orationem fortè nacti ceteris adjecimus, quòd nihil sit ejus viri, quamvis ex tempore, quamvis alieno stomacho scriptum, quòd non divinitatem quandam præ se ferat. Quò magis ad-

miror esse, qui lucubrationes illius vel premant, vel perire sinant. Aliquoties durius utitur pronomine. Id quoniam sciebam Librariorum incuriâ non esse commissum, mutare nolui. Ex ipsâ Oratione exemplum de usu pronominis durior afferre libet. Intelligo tantam esse Matthiæ RICHILI Rectoris designati, tamque diffusam gloria opinionem, ut quoniam neque pro dignitate suâ, neque pro vestra expectatione ipsam possem aquare dicendo, verear, ne laudibus suis, quas augere debeo, non nihil angustius orationis meæ videatur esse detractum. p. 448.

Quod si quid longius prospicio, non tantum sibi unius gratiam anni debebitis. p. 459.

(d) P. 463. Simul atque eodem, ut ita loquar, nixu nuper emisimus duos libellos, alterum de Pronuntiatione, alterum de CICERONIS Imitatione, quorum ille sicuti neminem offendit, ita minus invenit amatorum: hic quemadmodum avidè distractus est, ita apud aliquot non mediocrem offensam incurrit. Queruntur alios silentio præteritos, quos non oportuit, alios secus tactos, quàm par fuit, alios infra meritum, alios supra meritum prædicatos. Et p. 469. Multò post aditum Ciceronianum comperi hoc ipsum argumentum fuisse tractatum tribus Epistolis inter Franciscum PICUM Co. Mirandulanum, & Petrum BEMBUM, quorum alter fusiùs differit, alter haud ita multum à me dissentit. Negat enim se loqui, nisi de raræ felicitatis ingeniis, neque hic deterret à bonorum Auctorum lectione, sed ad unius CICERONIS imitationem invitât, atque adeò quòd est difficilior emulationem. Mihi cum his modò res est, qui huic

Dialogis, 9. Cal. Feb. 1529. data; Epitaphium (a) JACOBI WIMPHELINGI per BEAT. RHENANUM & ERASMI (b) Epistola ad CAROLUM UTENHOVIUM, Friburgi, Cal. Sept. 1529. scripta. De his Dialogis ERASMUS agit in (c) Epistolâ ad BOTZEMUM Basileâ 1. Februar. 1528. — *Moliebar novos libellos de Pronunciatione & Ciceroniano, in quibus quo res tractantur minutiores, hoc plus est difficultatis. Et hoc tempore sub nundinas maxime tumultuantur Officinæ. Nec poterat hic magis suo, minus meo venire tempore: jam enim excudi cœperant duo libelli, De pronuntiando & de Ciceronianis, exili quidem, ut diximus, argumento, sed hoc ipso difficiliore.*

Ad hos libellos scribendos jam antea ERASMUM (d) hortati fuerant amici ipsius plurimi: sed multas turbas contra ERASMUM quasi CICERONIS hostem, (e) multos (in quibus ALEANDER, JUL. SCALIGER, & DOLETUS) adversarios concitavit.

huic superstitioni sic addicti sunt, ut miro fastidio respuant, quicquid dissonat. Recognovimus libellum emendatis per paucis locis, adjectis etiam nominibus aliquot. Quum enim pridem excuderetur subitò exortus ἀλαζώνες οὐνοφάντες cursum & attentionem nonnihil interrupit, ut sunt quidam ad nihil aliud, quàm ut honesta conantibus facebant negotium, ipsi nullis occupati, praterquam alea, scortis, comestationibus, & gloriis. Bene vale. Datum Basileæ nonâ Cal. Februar. Anno M.D.XXIX. Quibus verbis innuit duorum horum Dialogorum Editionem priorem scil. ann. 1528.

(a) Vixit annos 78, menses 3, dies 21. obiit ann. 1528. 15. Cal. Dec.

(b) In eâ (p. 479.) describitur sudoris pestilentis malum, novum & exitiale, annis jam ferme quadraginta Anglis peculiare.

(c) Vide ERASM. Epistol. p. 1734. In eâ Epistolâ multa sunt de quodam HUTTENI libro, qui ne prodiret, FROBENIUS offerebat florenos quinquaginta. &c.

(d) Vide ERASM. Epistol. pag. 1715. ERASMO LEONARDUS CASPEROTUS S. — Unum restat perficiendum, quod à FROBENIO perceptum intellexi. Italorum nonnullorum ut nimirum demonstrantur orbi stulta & φιλανθρα judicia, qui prater unum CICERONEM ne tantillum quidem permittant cuiquam laudis in dicendo. Multos hæc opinio in tui, tum ceterorum haud trivialium Auctorum, contemptum adduxit: præsertim Bononiæ, ubi LAZARUS quidam regna-

vit Aristarchus, non dicam Erasmomastix. — Patavio. 6. Jun. 1528.

(e) Vide ERASM. Epistol. p. 1233.] ERASMUS GUIL. MONTJOIO S. — Nunc Ciceroniani moluntur novam tragediam de nihilo, quod maluerim bonas literas sonare CHRISTUM, quàm ROMULUM, quàm JOVEM optimum maximum. — anno 1529. Et p. 937.] Idem FRANCISCO MOLINO S. D. — exorta est nova Secta Ciceronianorum, qua non minus incruduit quàm Lutheranorum, vetus quidem, sed per LONGOLIUM innovata. — 16. Maii. 1526. Idem JACOBO TUSSANO S. D. — revixit nova factio Ciceronianorum, nimirum quo BUDÆUM & ERASMUM submoveant ex albo doctorem, & è manibus hominum excutiant. Ut fateor CICERONI primam in dicendo laudem deberi, ita puto ridiculum, totâ vitâ nihil aliud agere, quàm ut CICERONEM unum exprimas. Quanquam nec hi Ciceroniani sunt, qui neminem lectione dignantur nisi CICERONEM. — 16. Maii 1526. Et pag. 1015.] Idem JOANNI VERGARÆ S. D. — Fervet illic Paganismus quorundam, quibus nihil placet nisi Ciceronianum: ac non Ciceronianum appellari, multò probrosius esse ducunt quàm appellari hæreticum. Hos dictu mirum quàm insensos habeam, quod non exprimam CICERONEM, quem haud scio an quisquam istorum exprimat. Ego certè nec affecto, & si affectarem, transiens rem Christianam,

vit. Cur Ciceronianum scripserit, ERASMUS his verbis indicat. (a) *Extiterere pridem, qui nobis veluti novam Sectam moliuntur invehere: Ciceronianos sese vocant, intolerabili supercilio rejicientes omnium scripta, quæ CICERONIS lineamenta non referunt: Et adolescentiam à cæterorum Scriptorum lectione deterritam ad unius M. TULLII superstitionem æmulationem adigunt, quum nulli minus exprimant CICERONEM quàm ipsi, qui se hujus tituli fumo molestissimè venditant jactitantque. Quanta verò studiorum perniciēs, si persuasum fuerit neminem præter unum M. TULLIUM vel legendum esse, vel imitandum? Subolet autem Et aliud hujus nominis prætextu geri, nimirum ut*

pro
ridiculus essem. — 2. Sept. 1527. Et p. 1421.] Idem CONRADO GOCLENIO S. P. — Lutetiae fuit ECKIUS, & ut suspicor, ALEANDER, quem suspicor hæc de causâ præcipuè venisse, ut ERASMO moliatur exitium: Julii SCALIGERI Libellum, tam scio illius esse, quàm scio me vivere. [Intelligit Orationem pro CICERONE, quam adversus ejus Dialogum Ciceronianum scripserat.] — Friburg. 14. Dec. 1531. Et p. 1498.] Idem P. MERBELIO & JOAN. BAPTISTA LAURENTIO S. D. — Si me faciunt CICERONIS hostem, totâ errant viâ. Qui soli titulum hunc promerentur hoc seculo, mihi sunt amicissimi, Petrus BEMBUS, Jacobus SADOLETUS, & Andreas ALCIATUS. Id quod multis illorum Epistolis amantissimè scriptis declarare possum. Nunc narrant Lugduni excusum Librum acidum in me, auctore Stephano DOLETO, cujus exstant Orationes, & Epistola stomachis magis cavendi, quàm movendi. Eum nondum vidi, & si videro, non est animus respondere. Est LONGUS quidam, cui nunquam visus sum: qui non calamo, sed lingua nusquam non proscindit ERASMUM. Ab hoc, quia ii, quorum benignitate fovetur, mihi sunt amici, scribunt alium subornatum Vraillienensem, cujus Libellus volitat per totam Italiam: nondum, quod sciam, excusum, ad me Româ missus est manu descriptus: nihil unquam legi stolidius. Julius SCALIGER Lutetiae edidit in me Oratissimam impudentissimis mendaciis ac furiosis convitiis disertam: cujus tamen ipsum non esse auctorem multis ac certis argumentis compertum habeo. Sed hoc calciamentum ab alio mihi non ignoto consultum ille inquit. — Friburg. Brissg.

18. Mart. 1535. ERASMUS manu meâ. A tergo, A Monsieur SCALIGER demeurant à Agen. SCALIGER (Vide not. ad oram ERASM. Epistol. p. 1421.) eâ lectâ Epistolâ statim secundam Orationem scripsit adversus ERASMI Epistolam. Ea Epistola excusa est simul cum posteriore Oratione Parisiis apud VIDOËUM. Sed ERASMUS per emissarios omnia Exemplaria colligi & cremari curavit. Itaque hodie [anno scil. 1607. quo hæc annotabat Paulus MERULA] nusquam ea Oratio reperiri potest. Edita est deinceps Tolose ann. 1620. cum aliquot Epistolis & Opusculis Jul. SCALIGERI. Et Prim. Scaligeran. Edit. 1669. p. 80.] Pater meus Jul. SCALIGER duas Orationes scripsit in ERASMUM, primam in Ciceronianum Lutetiae impressum apud VIDOËUM; alteram in eundem, quâ asserit se prioris authorem. Vidi JUL. CÆS. SCALIGERI Orationem pro M. T. CICERONE contra Ciceronianum ERASMI 12. Colon. 1600. apud BERNARDUM GUALTHERIUM excusam. De illâ Oratione plura dicentur postea, cum de DOLETI Vitâ disseram. ERASM. Epistol. p. 1521.] ERASMUS GOCLENIO S. P. — Suspicio harum molestiarum rexit esse eum, qui SCALIGEROS, DOLETOS, & MERULAS in me subornat. Non sat habet homo, Judaice vindex, impetere me, nisi & meos impetat. In furioso Dialogo DOLETI vexatur MORUS: habet Leodii, qui suffundit frigidam, & hominem ad malitiam instruit. — Basileæ 28. Jun. 1536. De Stephano DOLETO postea dicetur.

(a) Lege ipsius Epistol. ad VLATTEN. Ciceroniano præfix. p. 221.

(a) Ad

pro Christianis reddamur Pagani, quum ego nihil prius agendum existimem, quàm ut bonæ literæ, CHRISTI Domini Deique nostri gloriam, eâ sermonis copiâ, splendore, nitoreque prædicent, quo M. TULLIUS de rebus prophæanis dicere solitus est. Et animadverto juvenes aliquot, quos nobis remittit Italia, præcipue Roma, nonnihil afflatos hâc affectu. Visus itaque sum mihi rem facturus nec inutilem ad pietatem, & studiis adolescentiæ conducibilem, si lucubratiunculam unam huic rei darem, non ut eloquentiæ candidatos à CICERONIS imitatione deterream: quid enim insanius? sed ut ostendam, quo pacto fieri posset, ut verè CICERONEM exprimamus, & summam illius viri facundiam cum Christianâ pietate copulemus.

Hujus Sectæ fautores veram imitandi rationem omnino ignorabant. Qui verba captat nuda, centonésque meros confuit, est plagiarius, non imitator; æquè ridendus, ac Graculus Pavonis vel Asellus Leonis exuviis superbiens. Nescit, servili imitationi ingenua quid interest; putaminibus nucleus, umbræ corpus quid præstat. Qui autem Ciceroniani revera nomen meretur, is in summâ dictionum non hæret superficie; sed imos abditosque rerum penetrat sensus; universum Orationis filum, structuram, cultum, artem (quæ in lectore animi attentius omnia pensantis, magis quàm oculi leviter perstringentis aciem requirunt) intuetur; donec totum ipsum penè induerit Oratorem: quem ubi sibi fecerit familiarem, in argumento quolibet tractando sic sentit, sic scribit, ut non rectius & aptius sentire, non significantius & ornatius scribere ipse CICERO potuisse videatur.

Hæ Ciceronianorum lites ERASMUM (a) diu vexaverunt; nec ab hujusmodi jurgiis, donec fuit in vivis, immunem se servare potuit. Quin tota penè ejus vita erat contentionibus inter ipsum & viros, eosque doctos ac celebres, agitatissimâ. Eruditio maxima, quâ plurimos superabat, & immodicæ, quibus docti plerique illum efferebant, (b) laudes; ingenium paulò nonnunquam morosius & iracundius, quo de levi causâ etiam cum (c) amicis rixabatur;

(a) Ab ann. 1526. ad ann. 1536. Quod colligo ex ERASMI Epistol. ad MOLINUM ann. 1526. (p. 938.) & ad GOCLENIUM ann. 1536. (p. 1522.)

(b) Eas tamen ultro oblatas à se rejiciebat. Lege ERASMI Epistol. (p. 1369.) ad LAZ. BAYE. — Illa verba tuis in literis non sine risu legi, Ad magnum illum ERASMUM: qui titulus haud quadrat in hoc corpusculum, minus in fortunam, minime in ingenium. Sed tamen istuc mo-

destius quàm quod LASIUS nunquam exorari potuit, ut desineret me ter maximum appellare. — ann. 1531.

(c) De lite inter ipsum & BUDÆUM dictum est. Lege etiam (inter ERASMI Epistol. p. 355.) Epistol. BUD. ad ERASMI. ann. 1518. Gulielmus BUDÆUS, hætenus ERASMI amicus, ultimam salutem dicit ERASMO. — Vale, & me, cum satis odisse videbere, rursus ama. Et (p. 1366.) ERASMI ad EGNAT. ann. 1531.

batur; (a) liberior stylus, quo (b) Ecclesiasticorum ignorantiam

— cum BUDÆO nunquam in gratiam rediit. Et (ERASM. Vit. in 12. 1642. p. 10.) Usque ad annum quinquagesimum nec impetiverat quenquam, nec impetitus est à quoquam stylo. — A FABRO primum est impetitus. Lege ERASMI Epistolam (ERASM. Epist. p. 265.) quā cum Jacobo FABRO expostulat ann. 1517.

(a) ERASM. Vit. in 12. 1642. p. 10.] Lingua inter amicos liberioris, nonnunquam plusquam sat esset; & saepe falsus non tamen poterat amicis diffidere.

(b) Ibid.] In provehendis bonis litteris nemo magis profecit; gravemque ob hanc rem invidiam sustinuit à Barbaris & Monachis. Et ibid. p. 50.] alicubi quorundam arrogantiam, ambitionem, avaritiam, superstitionemque liberiori stylo subtaxat. In odium & offensionem ERASMUS incurrit nullam magis ob causam, quā ob Ciceronianum & Colloquia. De illo prius scripsi multa. Colloquia (ut ipse testatur in Epistolā ad Quirinum TALESIUM ann. 1532.) Vide pag. 1456.) Opus ipsi vehementer invidiosum, Typographis bene lucrosum. Et pag. 930.] ERASMUS THOMÆ Cardinali ANGLIÆ S. D. — Audio isthic librum Colloquiorum distrabi veritum, quod nec Lovanii, nec Lutetiæ quisquam attentavit, quum illic sint devotissimi bonarum litterarum hostes, & ob has mei quoque — In Colloquiis meis nihil est, vel obscænum, vel impium, vel seditiosum. Plurima sunt, quæ refert Juventutem scire, ne se temere in vitæ genus precipitent, unde sese non queant explicare, ne cursitent Compostellam, domi relicta uxore ac liberis, quos curare præstiterat, aliæque innumera, quæ ipsi deberent in Concionibus admonere populum. Fortassis, quæ varietas est humanorum ingeniorum, tetrico cuiusque displicebit aliquid dictum amœnius, erit quod in suspicionem rapiat morosior; verum adversus talium calumnias nulla cautio est. Indecorum est, inquiet aliquis, seni ad istum nugari modum. Atqui laudantur vetuli litteratores, qui se demittunt ad puerorum balbutiem, ut illos ad discendas literas alliciant. Committat Amplitudo tua Colloquiorum libellum alicui perlegendum, qui Latine

Græcèque sciat: non dicam Thomæ MORO, aut Cuthberto TONSTALLO, amici sunt, quanquam uterque sic est amicus ERASMO, ut Veritatem anteponat, sed alii cuiusque, nec in odium, nec in favorem notabiliter propenso. Si deprehendantur impia, me quoque suffragante eripiat Juventuti; Sin offendunt leviora quadam, poterunt ex bonorum virorum judicio corrigi; quod penes Juventutem maneat utilitas. Nuper Dominicanus quidam tergo importavit in Angliam Libellos famosos in me scriptos à quatuor scurris ejusdem Ordinis, sed fictis nominibus; plenos impudentissimis mendaciis: illi invenerunt emptorem, & mea Colloquia ejiciuntur à Bibliopoliis. Venditur Colloquiorum meorum Libellus per scurram Lambertum CAMPES-TEM, qui nuper compilato patrono suo fugit Lugduno, falsatus. — Ann. 1526. Et p. 1014.] ERASMUS JOAN. VERGARÆ S. D. — Quod aiunt meos Libros Lutetiæ publico judicio damnatos, aut legi prohibitos, impudens est mendacium, quum omnia mea proflent Lutetiæ, & nuper Colloquia sint illic excusa à COLINÆO Typographo, quum nulli libro sint magis insens. — ann. 1527. Et. p. 1099.] Idem Jo. EPISCOPO S. D. — Ad articulos, quos ab illis objici solitos recenses, possem simpliciter respondere, nihil esse tale in Colloquiis meis, nec ullos pueros fieri deteriores illorum lectione. Sed ista sunt commenta quorundam, quos ad nihil aliud dicas natos quā ad calumniandum. Quod tamen in Ordinis contumeliam rapi nolim. Sed in rebus humanis nullum est corpus, quod non suas habeat vomicas. Hactenus exercuerunt tyrannidem in etatem rudem ac simplices idiotas, nunc hoc urit eos, quod Juventus aliquid discit, quod ipsi nesciunt. Hinc illa lacrymæ. In Colloquiis meis adeo nihil est obscænum aut lascivum, ut castè tractent etiam illa, quæ naturā lasciva sunt: velut in Colloquio Proci & Puellæ, Scorti & Adolescentis: & hoc arbitror ubique à me diligentissimè cautum, ne quid tenera pubes de scriptis meis hauriat lascivia. De peregrinationibus obscuro quid doceo, nisi ut in his superstitionem fugiant homines, quā mundus undique plenus

tiam aut vitia carpere, adversus ipsum invidiam, inimicitias,
(a) suspi-

nus erat usque ad insaniam, majore lucro edituorum quam pietatis? Confessionem approbant Colloquia, fremensibus iis, qui se venditant Evangelii titulo. Ridetur ibi quidam Miles, sic adiens Confessionem, ut serè solet vulgus: nec aliud illos offendit, nisi quod allicubi dico, Confessionem, qua fit Deo, praeipuum esse; & subindicat Adolescens, hanc ob hominibus institutam, non tamen asseverat. Loquor autem de hac formâ Confessionis, qua nunc in usu est, quam nusquam non probo. Eam à CHRISTO institutam fuisse nec est verisimile, nec quisquam adhuc docere potuit: si quis doceat, me quidem habiturus est applausorem. Quam tamen interim ita doceo servandam, quasi CHRISTUS instituerit. In Libello De modo confitendi, non hoc ago, ne consiteamur. Id efficere non poteram, nisi propositis quibusdam incommodis, qua non adscribo Confessioni, sed vitio consistentium & audientium. Jam quum totus mundus plenus sit fabularum de flagitiis ac sceleribus, qua sub umbrâ Confessionis admittuntur, indignantur mihi, quod moderatissime quadam attigerim: nec reputant, quam multa pudore Christiano siluerim ejus generis, ut vel sola commemoratio posset Lectoris animum incutere. Verum Monachi complures non amore pietatis urgent hanc Confessionem, sed quod hinc auferant luculentam messem, dum regnant in ædibus divitum, quorum secreta norunt, dum adsunt morientibus, dum arro- dunt testamenta. — Basil. 1. Sept. 1528. Et p. 1453.] Idem JOANNI CHOLERO S. P. — Lambertus CAMPESTER olim Lutetiæ edidit Colloquia mea velut à me emendata, persuaso Typographo rem esse vendibilem, & sub nomine meo præfatus, & admixtis per totum Opus miris emblematis, quibus me ipsum accusabam, omnia plena scurrilis cujusdam stoliditatis, quo peractò fugit Lugdunum; & simulans se summum ERASMI amicum, reperit patronum, cui mox suffuratus trecentos coronatos fugit — ann. 1532. Et p. 1752.] ERASMO GER. MORRHUIS S. P. — Admonendus est OMPHALIUS noster, ne ipse quoque ejusmodi salibus Theologorum animos in se irriter: nam semel irritatos vix magno negotio compesceret,

id quod ego superioribus annis meo malo ferme didiceram, cum inhiberetur, ne pueris tua Colloquia in Collegiis prælegerentur — Parisiis 1532. Et p. 1919.] AUGUSTINUS STEUCHUS EUGUBINUS ERASMO S. D. P. (p. 1925.) Quantum autem libri tui Monachorum vitæ obesse crediti sint, id abunde testatur, quod publico consensu & edicto legi & haberi apud nonnullos eorum interdicti sunt. Sed hæc culpa tua non fuerit, fuerit eorum, qui Scripta tua non rectè & cum judicio legerunt, nec mentem tuam verè sunt interpretati. Credo enim te non ipsam sanctitatem, sed superstitionem tantum & imperitiam damnasse. At modestius & meliore ratione, dicunt nonnulli, fuisse faciendum. Quorsum enim attinebat (ut exemplum proponam) ut eo modo quorundam vitia attingeres, sicut in tuis Colloquiis attigisti? Quam enim noxia pocula ibi propinasti? Quos blasphemiarum fontes aperuisti? Hæc est vestra providentia, gravissimè censor ERASME. Usque ad præcordiorum intimâ penetrat vobis dolor, si quid de famâ vestrâ à quopiam detractum arbitramini: apologias, responsiones paratis: & non putatis alios sentire dolorem, cum eos tam crudeliter defœdatis. Mitius, clamas, attingendum gentis totius nomen; tu quomodo id observas, qui dum unum aut alterum attingis, totum Ordinem dehonestas, stupratorem virginum sacrarum illic tacitè introducis, sed non taces in Exomologesi tuâ. Quæso dum hoc facis, non de omnibus præbes causam judicandi? At quantum scandalum est hoc Populo Christiano? Testes certè sunt Provinciae, quæ ad eversionem Monasteriorum istiusmodi documentis imbutæ conspirant. Vidi ego, & legi his oculis Epistolam tuam, in quâ Religioso cuidam respondes, qui te ad Religionem revocabat. Ibi apertè dicis, nullum in Religione Christianâ majus malum inveniri potuisse, quam cum Religiones istæ repertæ sunt. Sed dices non esse tuam Epistolam; gratulator, si sic est. Mirantur autem multi, cur tu graviore annis, in tuis Colloquiis, quæ alioqui tuam & eloquentiam & acumen respiciunt, tot mala tacitè interferueris. Neque ego contra te inertium ac superstitiosorum Monachorum vitam mœrèque defen-

defendo, sed succurrendi malis istis aliam dico esse rationem, quam ut in populum aliquot privatorum scelera spectanda proponantur. &c. — 25. Jul. ann. 1631. Longa hæc Epistola multa alia continet, quorum ERASMUM & ipsius scripta accusat EUGUBINUS; respondetque longæ Epistolæ ERASMI ad EUGUBINUM (p. 1374. 1375.) 27. Mart. 1531. datæ, quâ loca plurima ex ejus in Pentateuchum Annotationibus reprehendit. — Hæc * Editio prima scaturit prodigiosis mendis, præsertim

in Latinis, ex quo vides, quam non tutum sit Typographorum operis fidere. Si tibi non est integrum adesse, præstaret hoc munus alicui delegare, qui bonâ fide vicem obire tuam & posset & vellet. Interdum optarem te diligentiorum esse in probando, quam es in asseverando fortis; præsertim quum rejicis aliorum opinionem.

Sed satis jam de ERASMI Colloquiis. Neque Pontificiis omnino placuit Opus Adagiorum, è prioribus † ejus lucubrationibus princeps, sæpius emendatum, auc-

* Nescio, an hæc, quæ anno 1531. à Seb. GRYPH. prodit, voluerit ERASMUS.

† ERASM. Epist. p. 27.] ERASMUS JACOBO BATTO. — Et Opus Adagiorum, quantum possum, parò, statim post Pascha, ut spero, evulgandum: Opus, inquam, neque breve & infiniti laboris. Collegimus enim ferè Proverbia assingenta, partim Græca, partim Latina; id si videbitur, tu ADOLPHO nuncupabimus. — Parisiis. 12. April. ann. 1498. Et p. 96.] Idem JOANNI COLETO S. P. D. — Et scripsi nuper & meministi, opinor, de centum Adagiorum libris, nostro sumptu in Angliam transmissis, idque ante triennium. Scripserat mihi GROCIUS si summâ fide summâque diligentia curavimus, ut ex animi mei sententiâ distraberentur. — Non mihi rogandus est Comes meus Guilielmus MONTJOIUS; tamen neque ab re, neque absurdè facturus videatur, si suâ benignitate nonnihil adjuverit me, vel quod sic semper satis studiis meis, vel quod argumentum est ipso auctore susceptum, ipsiusque inscriptum nomini, nempe Adagiorum. Pænitet enim prioris Editionis, vel quid Typographorum culpa sic est mendosa, ut studio depravata videatur; vel quod instigantibus quibusdam præcipitavi Opus, quod mihi nunc demum jejunum atque inops videri cepit, posteaquam Græcos evolvi Auctores. Decretum est igitur alterâ Editione & meam & Chalcographorum culpam sarcire, simulque studiosis utilissimo argumento consulere. — Parisiis 1504. Et p. 105.] Idem ANDRÆ AMONIO S. D. — In negotio Proverbiorum pessimè sum acceptus ab istis Bibliopis. Quidam ea formulis excudit Tubingæ, sed ita imitatus Editionem Aldinam, ut parum attentis eadem videri possit. Commiseram Exemplar emendatum ac locupletatum Francisco, qui libros ferè omnes solitus est huc importare, ut vel BADIO, vel ex illius sententiâ committeret alii. Is bonus vir rectâ Basilicam deportavit, ei in manus dedit, qui jam excuderat, ut hæc tum demum edat, cum sua dividendi derit, hoc est, post decennium. — Cantabrigiâ 21. Dec. 1510. Et p. 671.] Idem POLYDORO VIRGILIO S. D. — O te hominem inclementem, cui parum est visum, quod Eduardus LEUS me Novi Testamenti recogniti gloriâ spoliasset, nisi tu bonam laudis partem ex Adagiorum Opere debita pergeres adimere. Nam id multis verbis agere videris in Præfatione, quâ Librum semi-Paganum ac semi-Christianum Lectori commendas; cuius ego successibus adeo non invidio, ut cum Joannes FROBENIUS ab excudendo vehementer abhorreret, ego compulerim verius quam impulerim, ut Opus quàm nitidissimis formulis charisque daret in lucem. In tantum enim abest, my POLYDOR, ut tuo nomini, tuisque studiis invidiam, ut ob veterem inter nos aliam vitæ consuetudinem, & adamatam ingenii tui severitatem, vix alii faveam aquè. Sed inclementius est etiam, quod hujus argumenti, primum apud Latinos tractati, laudem sic tibi vendicas, ut mihi coneris cenodoxias simul & livoris suspensionem impingere: cum vix alius sit, qui vel candidius, vel impensius faveat bonarum literarum Cultoribus, à quibus etiam obscurari voluptati est. Adeo non hoc molior, ut cuiusquam efficiam nomini. Porro tu mihi sic charus es, ut hand dubitaturus sim vel de meo largiri plus gloria, quam tu quaeris me mihi præter jus vindicare. Caterum, quod in primâ Editione, nulla sit facta POLYDORI mentio, mirum esse non debet, cum id temporis nullus adhuc mihi notus esset POLYDORUS, præter eum quem in Tragædiis POLYMNESTOR obtruncat, & auro vi potitur. Atqui hæc me putas duxisse, negans esse verisimile, quod ajo, cum Præfatio Matthiæ SCHURERII testetur, antequam meum Adagiorum libellum excuderet, se tuum formulis expressisse. Quid scripserit SCHURERIUS, nescio; illud negari non potest, Libellum Adagiorum meum decem annis excusum fuisse Lutetix, per Joannem PHILIPPUM, priusquam SCHURERII nomen audissem. — Hic LUCAS quidam Sauromata, Theologus, mihi, dum illuc agerem, satis familiaris congero non aliam opinor ob causam iniquior nostris studiis, nisi quod ipse multis annis parum feliciter laceffisset Musas iratas, rumorem latè sparserat, inter combibones suos, me Corniculæ exemplo convellere me plumis alienis, jam olim POLYDORUM quendam eleganter hoc argumentum tractasse, me nihil aliud esse quam plagiarium, ac finium illius. Hæc cum accepissem, & quid esset rei prorsus ignorarem, dedi negotium juvenibus aliquot, qui Librum perquirent Vergilii POLYDORI. Cum nusquam prostraret, nondum enim, opinor, deportatus erat ex Italiâ, tandem mihi casu repertus est in Bibliothecâ clarissimi viri Hieronymi BUSLIDII; nam is, ut erat omnium Librorum emacissimus, ex Italiâ se cum detulerat. Gavisus inopinatâ prædâ, confero diem & annum, quem ex more solent annotare Typographi: nam meus absente me excusus est Lutetix. Eum comperio exisse ex Officinâ Joannis PHILIPPI Anno M. D. die Junii 15. quemadmodum testatur Epistola FAUSTI, quam Typographus ab illo extorserat ad Operis commendationem, quam tamen ante Librum absolutum scriptam oportuit; tuum exisse in Italiâ tribus mensibus serius. Quod si quis proferat Editionem antiquiorem eâ, quam nobis dedit Joannes PHILIPPUS, id quod

ficio

auctum & (1) recusum; (2) tandem ab omnibus, quæ Religionem Christianam offendere poterant, expurgatum.

ERASMO (3) sua *Moria* (4) multum turbarum excitavit, & (5) *Apologie* ad Martinum DORPIUM scriptæ locum dedit.

scio neminem facturum, non erit tamen casus, cur me quisquam infimulet furti aut plagii &c. — si tua legissem, tantus plagiarius nullum tuorum prætermissem. Nunc in tuis erant quadam non adspicienda, quæ in meis non erant. Jam verò quod scribis me præter multitudinem nihil addidisse, non satis intelligo, quid sibi velis: in primâ Editione enumerabantur *Adagia* ferme octingenta, cum tu citra ducenta confisteres: nec unquam auxi minuta illa Collectanea, nisi semel, anno M. D. VI. cum Lutetiæ adornarem iter in Italiam. Nam ad preces am'ci BADII, parantis rursus edere, adieci *Proverbia* plus minus viginti, idque ex acerbo multorum, quem paraveram in Venetam Editionem. Ac tua rursus eodem anno sunt excusa Mediolani per Joannem ANGLUM. Porro in Editione Aldinâ, cum *Coiliadas* aliquot adferam, non video, cur debeat contemni multitudo &c. — Lovanio 23. Dec. 1521. Et p. 894.] Idem EGNATIO S. D. — Adagiorum Opus, quoniam apud ASULANUM primum erat natum, nisi ut inibi renascere, si modo ipsi commodum esset. — Basileâ 3. Octob. 1525. Et p. 1456.] Idem GERARDO AB ASSENDELFI S. — Excudantur Basileæ *Adagia*, aliquot centuriis aucta — Friburg. Brig. 29. Oct. 1532.

(1) Et p. 1583.] ADRIANUS BARLANDUS CORNELIO fratri suo S. D. — Emisit ERASMUS *Chiliades* aliquot & Centurias *Proverbiorum*: quod Opus planè divinitatem quandam hominis præ se fert, ob rerum verborumque beatissimam copiam. Editum, universo propè Orbi ita placuit, ut intra paucos annos quater à nobilissimis Impressoribus formis excusum sit: Primum in Italiâ ab Aldo MANUTIO, viro propter singularem utriusque Lingua doctrinam, omnium memoriâ seculorum dignissimo, deinde in Germaniâ bis à FROBENIO, Basileæ; semel ab ANSELMO Tubingæ, præcipuis *Chalcographis* — Lovanio 1516.

(2) Vide Editionem ann. 1575. in quâ Aldus MANUTIUS Pauli F. Aldi N. GREGORIO XIII. scribit à Consilio Tridentino suo patri demandatum munus perpurgandi librum de veteribus utriusque Lingua *Proverbiis*; omisso tamen ERASMI nomine. Sed in Eustachii LOCATELLI Episcopi testimonio — *Adagia* ERASMI perlegi & castigavi, & ea, ab omnibus, quæ Religionem Christianam & pias aures offendere poterant, expurgavi &c.

(3) Hanc excudit Egid. GORMONTIUS, sed finè anno. ERASM. Epist. p. 135.] ERASMUS-PETRO EGIDIO S. D. — Accepi postremas BADII Literas per Anglum quendam, in quibus scribit *Moriam* à se formulis excusam, quam tamen hic non vidimus. Bene vale. Lovanio anno 1514. Et p. 261.] Idem GEORGIO HALOINO S. D. — Clarissime GEORGI, tandem obseci, ni fallor, quis fuerit ille Gandavi, quem nostra offenderit *Moria*; Monachus est, niger est, nihil nisi venter est. Primum à paucis intelligebatur, donec LISTRIUS adderet *Commentaria*. Verum ubi per te Gallicè quoque loqui cepit, ab his quoque intelligitur, qui nec *Psalmos* suos intelligunt. Optarim & ipse audire meam *Moriam* Gallicè differentem: quid si tibi non est Exemplar, saltem commensura unde possum petere — Lovanio 29. Aug. 1517. Et p. 275.] Idem ANTONIO à BERGIS, Abbati Bertinico S. D. — Accepi à nonnullis, quod me vehementer commovit, te mihi, nescio quid, subrasci, opinor ob *Moriam*, quam vir clarissimus Georgius HALOINUS, me dehorante ac deterrente, fecit Gallicam, hoc est, ex mea suam fecit, additis, detractis & mutatis, quæ voluit. Ad hæc, argumentum ipsum per se jocosum est, nec tamen ullum hominum genus infestor odiosius; neque quengquam nominatim taxe, nisi me ipsum. Postremo, Opus hoc qualecunque est, placet eruditis totius orbis omnibus, placet Episcopis, Archiepiscopis, Regibus, Cardinalibus, atque ipsi LEONI Pontifici maximo, qui à capite usque ad calcem totum perlegit. — Lovanio 13. Dec. 1517. Et p. 1110.] Idem MARTINO LIPSIO S. — Brugis Episcopus quidam à suffragiis —

negavit se quicquam legisse mearum lucubrationum, tantum in animo fuisse legere *Moriam*, verum illic compen-
vixisse tam profundam Latinitatem, his enim verbis utebatur, ut verius fuerit ne quam in hæresim prolabi possum
— Basileæ 1528. Et p. 1537.] BEAT. RHENANUS ERASMO S. — Ex *Moria* mille
& octingentis Exemplaribus nonnisi sexaginta supersunt. — Ex Basileâ 17. April. 1515.

(4), (5) Lege DORPII ad ERASMUM Epistolam, & ERASMI ad eundem *Apologiam*, quæ
plerisque *Moria* Editionibus inferuntur. Et ERASM. Epist. p. 220.] THOMAS MORUS ERAS-
MO S. D. — (p. 222.) DORPIUS Epistolam suam imprimendam curavit, & *Apologia* tua præpo-
nendam — Londino 1516. Et p. 1667.] ERASMUS JOANNI à LOVANTIO, Guardiani Mi-
noritarum in Amsterledam. S. P. — De *Moria* partim in ipsa Operis Præfatione satisfacio Lectori,
partim in Epistolâ ad DORPIUM, quæ nunc *Moria* adjecta est: quid autem facias iis, qui nullis rationi-
bus placari possunt, imò qui magnis clamoribus damnant, quod nunquam legerunt: nulli enim omnino clamant
insanias. Si præcissem istos tantopere offendendos, fortasse curâsem Opus premendum: sum enim hoc animo,
ut si queam omnibus placere, cupiam quatenus id liceat citra adulationem. Nunc frustra me pœnitet, Libello
plus duodecies excuso. Illud demiror, cur omnium soli Monachi & Theologi offendantur? An omnes se tales
agnoscunt, quales illic describit Summus Pontifex perlegit *Moriam*, & risit; tantum hoc adiecit, Gaudeo,
inquit, nostrum quoque ERASMUM esse in *Moria*, & tamen nullos acerbis tracto quàm Pontifices.
Absit à me studium maledicentia. Quid si libuerit describere Theologos ac Monachos, cujusmodi plerique sunt,
tum demum apparuisset, quàm civiliter de his locuta sit *Moria*. Quod autem in Scholis legatur, antehac nun-
quam mihi fuit auditum. Et tamen cavi, ne quid illic esset, quod eam inficeret ætatem: etenim quod tu times,
ne eâ lectâ alienentur ab omni Religione, non satis intelligi quid sibi velit? an propterea periculum est ne tota
Religio

dit. Multos præterea ex Pontificiorum partibus offenderunt (1) obscurorum Virorum Epistola; & in invidiæ partem voca-

tus est ERASMUS: imò etiam alterius libelli in JULIUM Pontificem author fuisse creditus.

(a) Suspi-

Religio displiceat, si quid dicatur in superstitioso Religiosos? — Lovanio 2. Januar. 1518.
(1) Et p. 1622.] Idem CÆSARIO S. D. — Magnopere mihi displicebant Epistolæ obscurorum Virorum: jam tum ab iniis delectare potuisset faceria, nisi nimium offendisset exemplum. Mihi placent lusus, sed citra cuiusquam contumeliam. Sed molestus fuit, quod in posteriore Editione mei quoque nominis mentionem admiscuerint. Quasi parum fuisset ineptire, nisi nos quoque vocassent in invidiam, & magnam partem fructus tot studiorum laboribus expetiti corrupissent. Ne id quidem scitis est visum: en alter Libellus priori adsimilis; in quibus crebra mentio sit eorum, quibus scio lusus huiusmodi nequaquam probari. Quam malè consulunt isti, non solum in seipsos, verum etiam in omnes, quibus bona litera chara sunt! Jam illud est omnium molestissimum mihi, si modò verum est, quod mihi istinc reversus famulus meus Jacobus narravit, apud complures haberi Colonix Libellum, nescio quem, in JULIUM Pontificem, quomodo mortuus exclusus sit Cælo per PETRUM. Audieram jam pridem huiusmodi fabulam actam in Galliâ, ubi talium nugarum immodica licentia semper fuit. Eam, opinor, aliquis in Latinum sermonem transtulit. Demiror quid istis in mentem veniat, cum sic otium & operam perdunt. Caterum admiror esse, qui suspicentur tam insignem ineptiam à me profectam, opinor ob id, quod sermo fortasse sit paulò Latinior. Lusi quidem in Moriâ, sed inruentem: nullius famam nominatim perstrinxi, in mores hominum lusus, non in famam hominum. — Antwerpæ 16. Aug. 1517. Et p. 1575.] THOMAS MORUS ERASMO suo S. — Epistolæ obscurorum Virorum opere pretium est videre quantopere placent omnibus, & doctis joco, & indoctis serio, qui dum rideamus, putant rideri stylium tantum, quem illi non defendunt, sed gravitate sententiarum dicunt compensatum, & lateve sub rudi vaginâ pulcherrimum gladium. Utinam fuisset inditus Libello alius titulus! profecò intra centum annos homines studio stupidi non sensissent nasum quamquam rhinocerotico longiorem — Londino 31. Octob. 1516. Et p. 1110.] ERASMUS MARTINO LIPSIO S. — Ubi primum Epistolæ obscurorum Virorum, miro Monachorum applausu excepta sunt apud Britannos à Franciscanis ac Dominicis, qui sibi persuadebant eas in REUCHLINI contumeliam, & Monachorum favorem seriè proditas: quumque quidam egregie doctus, sed nasutissimus, fingeret se nonnihil offendi stylo, consolati sunt hominem. Ne spectatis, inquit, ô bone, orationis cutem, sed sententiarum vim. Nec hodie deprehendissent, ni quidam, additâ Epistolâ, Lectorum admonuisset rem non esse seriam. Piste in Brabantia, Prior quidam Dominicanus & Magister noster, volens innotescere patribus, coemit acervum eorum Libellorum, ut dono mitteret Ordinis Proceribus, nihil dubitans, quin in Ordinis honorem fuissent scripta. Quis fungus possit esse stupidior? At isti sunt, ut sibi videntur, Atlantes Ecclesie nutantis; ex his designantur cognitores de Dogmatibus Ecclesiasticis, hi pronunciant de Libris ERASMI, & horum arbitrio Christiani sumus, aut hæretici. — Basilæ 5. Septemb. 1528. Et p. 1626.] Idem Comiti HERMANNO NÆTIO (Nuenar) seu à NOVÂ AQUILÂ S. D. Scit tota Sodalitas Basiliensis mihi semper displicuisse Epistolas, quas inscripserunt Obscurorum Virorum, non quod abhorream à festivis joci, sed quod non placeat exemplum ladendi famam alienam: quod ea res cuiusque sunt, non contenti sic ineptisse, addiderunt alterum illi similem Libellum, in quo demiror, cur me toties nominandum putarent: etenim si bene volent ERASMO, cur mihi tantam constant invidiam? Si malè volunt, cur in diversâ ponunt parte, atque eâ, quam hoc Libello petierunt? Quid si pergant ad istum nugari modum, efficiant, ut bonis etiam Scriptoris imponatur silentium. Etenim Jacobus meus, nuper Colonia reverfus, redem, de quo pridem andvi fabulam, ab Hispano nescio quo conscriptum Lutetix, & Gallicè versum, actum inibi regalibus festis, quibus solemne est huiusmodi naniis lascivire Scholasticis. Addidit autem, quod vix opidiocris: mihi verò nec otii tantum est, ut aliquam horarum istiusmodi nugis impertiam, nec animus tam impius, sumum Pontificem velim ludere, nec tam stultus, ut in eos velim scribere, qui possunt proscribere. — Lovan. 1517. Et p. 1678.] Idem CÆSARIO S. D. — Pessimè consulit rebus humanis, qui titulum indidit Obscurorum Virorum: quod ni titulus prodidisset lusum, & hodie passim legerentur illa Epistolæ, tanquam in gratiam Prædicatorum scripta. Adest hic Lovanii Magister noster, pridem Prior apud Bruxelæum Libellum. Primum optabam non editum cum Libellum, verum ubi fuerat editus, optabam alium titulum. Sunt illi quidem digni majoribus convitiis, sed exemplum est odiosius, & quod in furto molestissimum esse conemim deerrant, qui me crederent earum Epistolarum auctorem, cum mihi nec nomina forent nota, nec imitabilis Phrasis. — Lovan. 1518. Quod modò dictum sit in illis Epistolis ERASMI mentionem fieri, lege Epistol. Obscuror. Viror. Edition. Londinens. anno 1710. pag. 108. Ipsi dicunt, quod ERASMUS prius in uno parvo Tractatu, vexavit Theologos, & jam scribit Theologicè, est mihi mirum. Si ego venio ad Alamaniam, & lego suos Codiculos & invenio unum parvissimum punctum, ubi erravit, vel ubi ego non intelligo, ipse debet videre, quod ego volo sibi super cutem. Ipse scripsit etiam Græcè, quod non deberet facere, quia nos sumus Latini & non Græci. Lege & p. 117. 121. usque ad 128. Quod verò spectat Libellum in JULIUM

(a) suspicionemque moverant.

ERASMUS tandem (b) senio & (c) morbo gravis, post-

(a) Suspicio fuit (cui nonnulla neque forsan levis causa suberat) ERASMI Pontificiorum partibus, gravioribus saltem erroribus, minimè favere. Præterea (Vit. ERASMI. Edit. Lugd. Bat. 1642. p. II.) Lutherana Tragœdia oneraverat illum intolerabili invidia, discerptum ab utraque parte, dum utrique studet consulere. ERASMUS cum LUTHERO acerbè agi noluit, & inde orta est suspicio: quod ipsius ad LAURENTIUM CAMPEJUM Card. Epistola (p. 595. 598.) testatur. Quarebatur ansa, quâ privatim odium suum possent ulcisci. Ea quoniam non data est, agre ferunt: & nihil non comminiscuntur, quo me apud ignaros rei, vel in odium, vel in suspensionem adducant. Primum una aut altera Prefatio LUTHERI Libris admixta, paulò Latinior, satis erat illis argumenti, LUTHERUM meâ operâ adjutum fuisse in conscribendis suis Libellis, in quibus ne apiculus quidem est meus. — Sub hac prodit Epistola quadam ad LUTHERUM mea: mox altera ad Cardinalem Moguntinum, utraque typis excusa. Quâ quidem in re non queo satis admirari consilium quorundam, qui statim evulgârunt, quod ego cerâ obsignatum scripseram uni legendum. — Sic igitur favi LUTHERO, bonis illius favi, quæ in illo vel videbam, vel esse credebam. Imò non illi favi, sed gloria CHRISTI. Et tamen in eodem videbam, quæ mihi nonnullam sollicitudinem ac suspensionem incuterent. — In Epistola ad Cardin. Moguntinum quid aliud ago, quàm ne per vim opprimatur, causâ non cognitâ: ne ea fenestra aperiretur quibusdam dammandi, quod non refellunt, & haud scio an etiam intelligant? Et tamen in eadem ingenuè fateor, mihi quadam in LUTHERO displicere. Hactenus favebam LUTHERO, ut nollem illum dedi quorundam libidini, qui quovis prætectu tendebant ad subvertendas bonas literas: sed tamen non ita favebam, quin divinatorum Voluminum testimoniis revinci, quin argumentis refelli vellem, si refelli mereretur. Generosa ingenia doceri cupiunt,

cogi non ferunt. Docere Theologorum est, cingere tantum Tyrannorum est. Ita favebam LUTHERO, ut corrigi mallet, quàm perdi; revocari, quàm exstingui, si quid erraret. Et errant, quotquot hactenus scripserunt, si modò Canonicas Scripturas excipias. Hòc animo puto & hodie Theologos omnes probos favere LUTHERO. Imò hòc animo video & ipsum esse LEONEM Pont. Maximum. — Lovanio 6. Decemb. 1520. Lege & MELCH. ADAM. Vit. Philosophor. German. de Vit. ERASMI. p. 99. 100.

(b) ERASMI. Epist. p. 935.] ERASMUS EGNATIO S. D. — Utinam mihi licuisset in Musarum viretis consenscere! Nunc sexagenarius protrudor in arenam gladiatoriam, & pro lyrà teneo rete. Bene vale, Basileâ 6. Maji, anno 1526. Et p. 1418.] Idem JOANNI RINCKIO S. P. — Siquis tibi nunciaret ERASMI jam propè septuagenarium duxisse uxorem, nonne tæque quaterque te signares crucis imagine? Faceres sat scio, & equidem non injuriâ. Atqui nunc, mi RINCKI, rem feci nec minùs operosam, nec minùs molestam, nec minùs ab ingenio studiisque meis alienam. Emi domum speciosi quidem nominis, sed parum aequi pretii. Quis nunc desperet amnes, verso in diversum cursu, relapsuros ad fontes suos, posteaquam ERASMUS, qui hactenus per omnem vitam omnia posthabuit ocio literario, factus est licitator, emtor, stipulator, cautor, adificator, ac pro Musis rem habet cum fabris lignariis, ferrariis, lapidariis, vitrariis? — apud Friburgum Brisgoiæ 4. Sept. 1531.

(c) Et p. 1296.] Idem PHILIPPO MELANCHTHONI S. P. — Mens jam quartum agrotò. — Friburg. 1530. Et p. 1475.] Idem DESIDERATO MORE S. D. — A sine Februarii usque ad Septembrem perpetuò langui, sic collapsò stomacho, ut omnino nihil admitteret, ac certò comperi languoris causam non aliam fuisse, quàm vini idonei inopiam: nam mutato

LIV. Pontificem scriptum, is Dialogus recusus est Oxonia 1669; cui præfixum est Colloquium exploratorium Dialogista, quem magnum illum fuisse ERASMI conjecturis longè luculentissimis efficitur. Expendat Lector Authorine Colloquii an ERASMO ipsi velit credere.

postquam (a) *Friburgi* (b) septennium egisset, (c) *Basileam* ad **HIERONYMUM FROBENIUM** veterem amicum divertitur; ubi dysenteria per integrum mensem vexatus, & paulatim exhaustus, ann. 1536. 5. Id. *Jul.* sub mediam noctem animam efflavit, annos 70. menses 8. dies 15. natus.

(d) Is signaverat 12. *Februarii*, ann. 1536. supremas tabulas; quibus **BONIFACIUM AMERBACHIUM** omnium facultatum suarum heredem instituit, executores verò **HIERONYMUM FROBENIUM**, & **NICOLAUM EPISCOPIUM**. *Bibliothecam suam vendidit JOANNI à LASCO Polono, modò heredi numeraverit ducentos Florenos. — Legavit SIGISMUNDO GELENIO Ducatos centum & quinquaginta: JOANNI ERASMO FROBENIO duos Annulos, quorum alter non habet gemmam, alter habet gemmam subviridem Gallis dictam Turquoys, HIERONYMO FROBENIO omnes vestes suas, omnemque supellectilem suam, laneam, lineam & ligneam: præterea Poculum, quod habet Insignia Cardinalis Moguntini: Uxori ejus Annulum, qui habet imaginem mulieris in tergum respicientis: NICOLAO EPISCOPIO Poculum cum operculo, quod in pede habet versiculos insculptos: JUSTINÆ uxori ejus duos Annulos, quorum alter habet adamantem, alter Turquoys minorem. Hanc extremam voluntatem suam, quò plenior esset*

mutato vino protinus revixit stomachus. Hæc est hujus corpusculi calamitas toleranda, donec & ventrem & escas destruat Deus. Ne verò mihi idem eveniat rursus hæc hyeme, emisi famulum Gilbertum COGNATUM, mihi quidem multis nominibus charissimum, sed hoc etiam titulo chariorem, quod tibi propinquâ consanguinitate conjunctus est, ut mihi duo aut tria vasa adferat. — Friburg. 1533. Et p. 1491.] Idem CORNELIO GRAPHEO S. P. — me discruciat novum malum podagra, seu panagra potius — Friburg. 1534.

(a) **ERASM.** *Epistol.* p. 1506.] **ERASMUS DAMIANO à GOES S. D.** — Sum *Basileæ ob Editionem Concionatoris mei, ac valde sum animi dubius, an expediat Friburgum repetere — Basileæ 18. Aug. ann. 1535. Et p. 1514.] Idem LUDOVICO BERO S. D. — Nunc mitto Gilbertum meum, ut supellectilem divendat, & famulam benignis rationibus ablegat. — Basil. 21. Sept. 1535. Et p. 1515.] Idem **DAMIANO à GOES S. P.** — Gilbertus me reliquit, jam*

Canonicus. Cantabit Missam. Ædes vendidi ac supellectilem distraxi non magno lucro meo, nec tamen prorsus infelicitè. — Basil. 15. Decemb. 1535. Et p. 1520.] Idem FRANCISCO BONVALETO Thesaurario S. P. — Senectus in dies ingravescit, morbus urget acridus. Vehementer egeo auxilio Gilberti COGNATI, qui multorum annorum convictu novit omnia mea — Basil. 17. Maii 1536. Et p. 1522.] Idem CONRADO GOCLENIO S. P. —

Me necessariò valetudinis causâ reliquisse Friburgum, hoc animo, ut Ecclesiastâ absoluto Besontium peterem, ne non essem in ditio-ne Cesaris; sed hæc ingravescentis valetudo cogit hybernare. Hic enim, quanquam sum apud amicos sincerissimos, quales Friburgi non habebam, tamen ob dogmatum dissensionem malim alibi finire vitam — Basil. 28. Jun. 1536.

(b) **MELCH. ADAM.** *Vit. Philosoph. German. in Vit. ERASM. p. 94.*

(c) **MELCH. ADAM.** in loco modò citato.

(d) Vide **ERASM.** *Vit.* 1642 p. 63.

(a) **MELCH.**

esset fides, propria manu subscripsit, ac peculiare annuli sui sigillum, Terminum, adfixit, Basileæ, in ædibus HIERONYMI FROBENII
12. die Februar. ann. M.D.XXXVI.

EPITAPHIUM
CHRISTO SERVATORI S.

DES. ERASMO Roterodamo, viro omnibus modis maximo, cujus incomparabilem in omni disciplinarum genere eruditionem pari conjunctam prudentiæ posteris & admirabuntur & prædicabunt, BONIFACIUS AMERBACHIUS hæres, HIER. FROBENIUS & NIC. EPISCOPIUS nuncupati supremæ suæ voluntatis vindices, patrono optimo, non memoriæ, quam immortalem sibi editis lucubrationibus comparavit, iis tantisper dum Orbis terrarum stabit superfuturo, ac eruditis ubique gentium colloquuturo, sed corporis mortalis quo reconditum sit ergo, hoc saxum posuere.

Mortuus est IV. Eidus Jul. jam septuagenarius ann. à CHRISTO nato M.D.XXXVI.

(a) Cùm HIERONYMUS FROBENIUS & NICOLAUS EPISCOPIUS Typographi sensissent Opera ERASMI simul ordine collecta ab eruditis desiderari: obsequendum illis rati, rem aggressi sunt tum magnificam, tum omnium favore dignam, nullâ nec sumptuum nec laborum magnitudine deterriti: & Volumina ERASMI in Tomos juxta Auctoris Catalogum ad BÆETIUM distributa typis excuderunt, adjectis ab AMERBACHIO suo quibusque loco iis, quæ postea idem ERASMUS elucubravit. Omiserunt tamen decimum Tomum, non nisi alios Auctores ab ipso recognitos complectentem.

En eorum Epistolam ad JOANNEM à LASCO missam.

(b) Majorum imaginibus ac eruditione illustrissimo Viro
D. JOANNI à LASCO, Baroni &c. Domino
suo plurimum colendo,

HIER. FROBENIUS, & NICOL. EPISCOPIUS S. D.

„ EX D. AMERBACHII Litteris tuam insignem in nos cognovimus benevolentiam, quâ aureos centum in subsidium universis
„ ERASMI, patroni nostri unici, Lucubrationibus unico corpore
„ imprimendis, nobis offers, quapropter innumeras tibi & meritas
„ habe-

(a) MELCH. ADAM. in Vit. ERASMI. p. 100. (b) ERASMI. Epist. p. 1775.

(a) SIM-

„ habemus gratias, imò nec minores, quàm si accepissemus. Atqui
 „ quum id Opus plura requirat Florenorum millia quàm nostræ
 „ possideant facultates, nobis non temere tale quid, nisi opulentio-
 „ rum fretis auxilio, est tentandum : unde benignam adhuc ali-
 „ quam exspectamus occasionem moliminis nostri adjutricem; quam
 „ Deum speramus *ὑπὸ μηχανῆς* alicunde per singularem aliquem
 „ ERASMI sacro sanctæ memoriæ amicum præstiturum nobis.
 „ Quantum ad typographicam operam ac industriam attinet, nobis
 „ nihil deesse scimus; imò nemo melius aut æquè poterit bene at-
 „ que nos excudere, quibus multa adhuc ab ipso Auctore recognita
 „ & luculenter aucta sint & reposita, quæ huic reservantur Editio-
 „ ni. Quapropter si seriùs quàm multi velint, atque item nos ipsi,
 „ ERASMI Opera isthòc prodierint modo, non nostrum ani-
 „ mum, sed exiguitatem tanto conatu inferiorem ac imparem accu-
 „ sent, volumus, quæ etiam apud Tuam Celsitudinem faciliè nobis
 „ patrociniabitur. Optimè vale, Vir Clarissime, ac tuis nos clien-
 „ tibus amicis annumera. *Basileâ* postridie Natalis JESU, qui ipsi
 „ S. STEPHANO Protomartyri sacer fuit, seu 26 Decembris. An-
 „ no 1536. T. D. Devotissimi. HIERONYMUS FROBENIUS,
 „ & NICOLAUS EPISCOPIUS.

Illa autem ERASMI Opera (a) anno postea 1540 ex Officinâ Frobenianâ prodierunt.

Sed redeo ad HERVAGIUM, unde longiùs me abduxerat ERASMI funus: neque quidem mihi ad res, quæ ERASMI vitam mortemque spectant, digressio videor à meo proposito aberrasse; quippe Typographicos Annales scribentis interest nil magis investigare, quàm quibus à Typographis plus debeatur.

Hervagiani preli operâ usi sunt Viri iis temporibus celeberrimi (b) JOANNES LONICERUS, (c) SYMON GRYNÆUS, (a) VIN-

(a) SIMLER. *Bibliothec.*

(b) Ann. 1533. edidit suam *Sophoclei* AJACIS Versionem cum Epistol. ad JOANNEM Comitem ab HENNENBERG. Abbatem *Fuldens.* in quâ de bonarum Disciplinarum apud Germanos ob dissidia & Sectas contemptu conqueritur.

(c) Anno eodem eduxit in lucem Græca EUCLIDIS Opera, *Cuthberto* TONSTALLO nuncupata, cujus Libros de omni numerorum ratione laudat. EUCLIDIS duo Exemplaria habuit GRYNÆUS; alterum *Lazarus* BAYFIUS Vene-

tiis, alterum *Parisiis* Joannes RUELLIUS; PROCLI Commentaria *Oxonii* Joannes CLAYMUNDUS suppeditaverat. De GRYNÆO sic ERASMUS ad *Guil. MONTJOIUM* scribens 18. Mart. 1531. (Epist. ERASM. p. 1374) SIMON GRYNÆUS est homo Latine Græcæque ad unguem doctus, in Philosophiâ & Mathematicis disciplinis diligenter versatus, nullo supercilio, pudore penè immodico. Pertraxit hominem isthuc Britanniae visenda cupiditas, sed præcipuè Bibliothecarum vestrarum amor. THOMÆ MORO erat notus; Exemplar enim EUCLIDIS

(a) VINCENTIUS OBSOPÆUS, (b) JACOBUS
MICYLLUS, JOACHIMUS (c) CAMERARIUS,
JOAN-

dis ab ipso editi habeo, cui hæc manu
suâ subscripsit; Clarissimo Heroi D. THOMÆ
MORO Patrono D. D. SIMON GRY-
NÆUS.

(a) Anno 1534. HELIODORI Æthio-
pica primus è tenebris eruit, & Norimber-
gensibus Senatoribus dedicavit. Hic Liber
devenerat ad eum servatus ex istâ clade
Ungariâ, quâ serenissimi quondam Regis
MATTHIÆ CORVINI Bibliotheca om-
nium instructissima superioribus annis à bar-
barie Asiaticâ vastata est. Hunc cum aliis
nonnullis miles quidam planè gregarius & ab
omnibus tam Græcorum quam Latinorum
disciplinis abhorrentissimus, postea tinctorem
agens, tunc illustrissimum Principem CASTI-
MIRUM Marchionem Brandeburgensem lau-
dabilis memoria comitatus in Ungariam,
sustulit, quia auro exornatus nonnihil adhuc
splendebat.

(b) Anno 1535. primus in publicum
produxit HYGINI Fabulas, cui adjecit
ejus Astronomicon, cum ARATI Phenome-
nis Græcè & Latinè cum aliis ejusdem ar-
gumenti plurimis. Hoc Opus OTHONI
TRUCHSES à WALBURG Spirensis Ec-
clesiæ Canonico inscripsit MICYLLUS; ex
cujus Epistolâ libuit hæc excerptare. Cùm
superiore anno genealogias Deorum, perinde
ut à BOCATIO ante annos aliquot collectæ
fuerant, hortatu amici nostri Joannis HER-
VAGII, relegissem, & easdem ab innumeris
mendis, quibus Editio prior involuta atque
obruta erat, castigatas excudendas dedissem:
atque idem nuper alium quendam vetustum
aut manu scriptum Codicem, in quo per ca-
pita eadem res, atque idem argumentum ab
HYGINO (sic enim inscriptus literis erat)
tractabatur, visendum & quoad ejus fieri
potest, emendandum quoque & restituendum
dedissem, ego quia non parvam aut contemnen-
dam laboris partem in eo Opere posuissem, vi-
deremque Librum illum qualemcunque studio-
sis adolescentibus non inutilem aut ingratum
fore, volui laborem hunc meum Excellentie
tue, clariss. OTHO, dedicare. — Quan-
tum laboris in emendando ac restituendo illo
obeundum atque aded exanclandum nobis fue-
rit, vel hinc conjecturam facere licet, quod

primum ipse Liber (qui beneficio excellentiss.
D. Joannis VUEYER Augustani, Frising-
ensis Ecclesiæ Canonici, ac M. Jo. CHRU-
MERI Canonici apud Divum ANDREAM
Frisingensem Notarii integerrimi, nec non &
Viti CHRUMERI ibidem bonas literas,
non sine laude, docentis, nobis communica-
tus est, (quibus & sua gratia debetur, quod
studia promovere, si qua datur occasio, non
negligunt,) is inquam Liber, externis ac
Longobardicis notis scriptus erat, in quâ ta-
men re nonnihil adjuvit nos is, qui prior
illum Latinè describendum ceperat, cujus nos
Exemplum principio ceu filium quoddam secu-
ti sumus. Deinde quod ipsa verba pleraque
inter se ita impedita ac perturbata erant, ut
alia nobis dividenda, alia aliis abolenda: quo-
rundam principium cum fine precedentium, &
rursum precedentium quorundam finis cum
principio sequentis conjungendus esset. Ut o-
mittam, quàm multa vetustate oblitterata,
expuncta atque corrosa fuere; quorum alia,
astimationem & conjecturas secuti, restitui-
mus; alia, ubi certum aliquid quod sequi
possemus non erat, prorsus intacta reliquimus.
Omnino autem nihil, de quo non certò vel ex
Græcis vel ex Latinorum Poetis constaret, im-
mutatum aut loco motum est, adeo ut in qui-
busdam etiam diversam lectionem, juxta alte-
ram atque priorem, adnotasse satis putàrim.
Non enim mihi placet quorundam emendandi
ratio, qui omnino temere, & ut quicque
posse videtur, continuò mutant, aliâque sub-
inde pro veris ficta supponunt. Quibus ut ni-
hil aliud, illud certè acceptum referre debe-
mus, quod plerosque Auctores minùs inte-
gros & mutilatos magis habemus.

(c) Anno 1538. Græcè vulgavit Epi-
grammata veterum Poetarum unâ cum
quibusdam suis & Jacobi MICYLLI Epi-
grammatis. Græcè Epistolam præfixit
Ἱεροῦμοι Βαυγαετίῳ καὶ Γεωργίῳ Ρωμαίῳ;
in quâ hæc de Aldinâ Epigrammatum
Editione:

Τάτων μὲν τῶν ἐπιγραμμάτων, ἃν
ἡμεῖς, ὡς εἶπατε, τοῖς συγγενεῶν ἐκιδιοποιή-
μεν, ἢ τινὲς τυχὸν καὶ ἐν τοῖς προτέροις
ὑπὸ τῶ Ἀλδῶ ἐκδοθέντι ἐπιθήσεται ἕξ
ἀπλῶς

JOANNES (a) OPORINUS, THOMAS (b) VENATORIUS, & PHILIPPUS (c) MELANCHTHON.

HERVAGIUS (d) anno 1538. socium habuit JOANNEM ERASMIUM FROBENIUM. Anno 1537. adjecit Præfatiunculam Græcis EURIPIDIS Tragædiis, quorum Editionem in publicis Gymnasiis desideratam viri doctissimi urgebant; Commentaria libenter adjecisset, si operis idoneis & satis multis fuisset instructus. Pollicetur se exhibiturum distincto ab hoc Volumine, quàm primum id fieri (e) poterit.

Anno 1552. ex ejus Officinâ prodierunt JOANNIS BRODÆI in OPIANI Cyneticæ. CALABRI Paralipom. & COLUTH. Annotationes; quibus præfigitur NICOLAI GERBELII ad egregium Virum.

ἀπλῶς ὅδ' ἡλιθίως ὅδ' ἀδότρια πάντα ὕψα
κείμῃρα ὑπολάβηθε, ὅψιθε γὰρ τὰ παρ' ἡμῶν
διερχόμενοι ἢ ἡπὶον ἀδιόρητα οὐκείων, ἢ τ'
γρηφῆς ἐτερόντι ὑποβάλλοιτα, ὥστε ἢκ εἶναι
πυτογραφίαν τῆδε, ἀλλὰ καὶ ἄπειρ' ἂν τις
φαίη κρινὴν ἀφ' ἡμῶν.

Anno 1541. idem CAMERARIUS apud HERVAGIUM dedit Græcè HERODOTUM Principi GEORGIO AB ANHALT dicatum; scribitque in Proœmio se autorem fuisse Joanni HERVAGIO, strenuo & attento Chalcographo, ut suâ in Officinâ Exempla illius Historiarum, quæ & requirebantur à studiosis Græcæ Linguae, & non faciliè repiriri compererat, expressa edere, & hoc tempore ad usum cupidorum eruditionis publicare vellet. Idem pauca disserit de illâ vulgari mendaciorum accusatione, quod crimen Aldus etiam MANUTIUS (in suâ Editione anni 1502.) jam diluerat.

(a) Anno 1544. EPIPHANIUM Græcè primum protulit ex Codice, quem MELANCHTHON & Joach. CAMERARIUS à Jo. LANGO Erfurdiensi acceperant. De OPORINO postea dicitur.

(b) Anno eodem, Thomâ GECHAUFF (qui cognomento VENATORIUS) Editore primum lucem aspexit Græcè & Latinè ARCHIMEDES Norimbergensibus Senatoribus ab Editore dedicatus. In Epistolâ VENATORIUS multos memorat viros ob Mathematica studia celebres; in iis Bilbaldum PICKHEIMERUM, qui cum

Româ Græcè scriptum ARCHIMEDIS Exemplar operâ cujusdam amici accepisset, illum quotidiana studiorum consuetudini voluit esse consortem; Symonem GRYNÆUM, paulo ante hac tempora humanis curis exutum; Christianum HERLINUM Argentinensem, qui in hosce ARCHIMEDIS Libros, quod cum emendatiores tum elegantibus typis illustriores prodirent, studium haud leve impendit; Joannem à REGIOMONTE, qui Romæ agens post direptam à Turcis Constantinopolin Græcos clade ereptos multos & vidit & descripsit non paucis articulis propriis; ac inter alia, ARCHIMEDIS Libros à JACOBO Cremonensi in gratiam NICOLAI V. jam pridem Latinos factos, oblato sibi ab amicis diligentissimè descripsit, & alterâ in Italiam susceptâ profectioe (non sine dati veneni suspitione) hominem exiit.

(c) Anno 1545. Bibliis Græcè (1) juxta Editionem Venetam excusis Præfationem adjecit. In his Libri Esdræ, Nehemiæ, Estheræ, Psalmorum, Threnorum, Esdræ Apocryphus, binis in unâquâque paginâ columnis, reliqui non item, excuduntur. Librorum plerorumque initia limbulis icuncularum vel flosculorum plenius ornantur: in quorum nonnullis inseritur hoc (2) Lemma [Audaces Fortuna juvat] aut (3) caput [ELIONORA VXOR REGIS FRANCIE].

(d) Epigramm. Græc. ex Edition. Camerar.

(e) Promissum præstitit ann. 1544.

(1) LONG. Biblioth. Sacr.

(2) Initio Jobi, Marci, Petri.

(3) Initio Matthæi, Jacobi.

Virum D. JOANNEM HERVAGIUM Typographum Basiliensem Præfatio. Quoties præsentium rerum statum intueor, amantiſſ. HERVAGI, eumque cum superiorum temporum cursu compono, conferoque, multa variæque concurrunt, quæ cujusvis animum etiam fortiſſimi poterunt excutere. Inopinata, subitæque rei frumentariæ inopia; longi insuperabilēsque morbi; inaudita & pestifera, tum externa, tum etiam civilia bella: quæ tanto equestrium pedestriūque copiarum apparatu instruuntur, ut credas universum Orbem in arma cædēsque conjurasse. — Erat ante aliquot annos maxima bonorum Librorum penuria: magnus agebatur triumphus, si quis è latebris, tenebrisque veterem aliquem Authorem eruiſſet. Hodie tota Europa plena est hujusmodi procerum. Hodie AELIANI, OPIANI, CALABRI, COLUTHI, DIONES, LYCOPHRONES, TZETZES, aliique adhuc nobis ignoti, in Bibliopoliis prostant & veneunt. Potentes omnino Dæ Musæ, quæ inter MARTEM, BELLO-NAM, ipsasque etiam Furias, audent prodire in publicum. Sed enim ex his Autoribus, tum nonnulli ob vetustatem, rerūque, quas tractant, reconditam cognitionem, paulò sunt obscuriores. JO. BRODÆUS, vir omnibus bonis literis instructiſſimus, OPIANO, CALABRO, COLUTHO, veluti triumphis, adjutrices manus adhibuit: eandemque operam, quam elegantissimis nuper Græcorum Epigrammatibus impenderat, etiam in hos contulit Poetas: nihil eorum omittens, quæ ad eruditi doctique Interpretis officium pertinere putavit. — Ad hos eruditissimos Poetas aditum studiosis paravit JOANNES BRODÆUS, vir dignus ob tam verecundum ingenium, ob tam raram eruditionem, ut ab omnibus legatur & ametur. Et tu quoque dignus, HERVAGI, cui maximas gratias & agat & habeat non præsens solum ætas sed etiam futura posteritas: si qua saltem posteritas in his turbulentissimis temporibus futura est. Tuo enim labore, tuâ curâ, sumptūque in studiosorum manus hæ lucubrationes deveniunt. Tu modò perge, neque te vel rerum penuria, vel passim grassantes morbi, aut insidiosissimè gliscentia bella deterreant, vel impedian: sed contra audentior ito, re ipsâ ostensurus, te nihil ardentius expetivisse, quàm ut prodesſes literarum meliorum amatoribus. Vale, mi HERVAGI: & virum mihi charissimum, filiūque vice semper habitum, JOAN. OPORINUM, meis verbis officiosè salutato. Argentorati, sub initia Januarii, Anno redempti Orbis M. D. LII.

HERVAGIO suarum Pandectarum Lib. XIII. de Naturali Philosophiâ CONRADUS GESNERUS his verbis inscripsit.

*Humanissimo Viro JOANNI HERVAGIO Typographo celeberrimo
Basileæ, CONRADUS GESNERUS S. D. P.*

Universa quidem Philosophia in magno hominum neglectu posita, appetitur quàm paucissimis (ut veterem querelam & seculis hætenus omnibus
com-

communem repetam) tum verò maximè eà sui parte deserta jacet, quâ longius ab usu vulgari quæstique digressa, ad rerum causas & principia exploranda tanquam in excelsâ seorsim speculâ, caput inter nubila condit. Complures Dialecticæ & Rhetoricæ studiorum candidati reperiuntur, quod illa ad nullam non professionem utilia sint, & populo se accommodent: pauci morum & reipublicæ institutiones ex Philosophiæ fontibus imbibunt: pauciores Naturæ primordia progressus, effectus, in cælo, elementis, meteoris, lapidibus, medallis, plantis & animalibus admirantur: paucissimi supra naturam animis evecti, primam & sacram sapientiam, *μὴτὰ τὸ Φυσικὸν*, seriò colunt. Hinc est nimirum, quod cum in cæteris studiis, quorum major usus in populo & stipendia pinguiora sperantur, abunde librorum extet, perpauca in Physicis ac similibus excudantur. Vix enim unus aut alter est, post Græcos ARISTOTELIS Interpretes, qui laude dignum aliquid in hunc usque diem, quod quidem in lucem prodierit, tot jam seculis ediderit. Solus nuper GEORGIUS AGRICOLA, magnum Germaniæ decus, de metallis libros eruditissimos edidit. Plantarum quidem Historiam non pauci nostrâ ætate excoluerunt: sed ita plerique, ut medicè magis quàm physicè scripserint. RUELLIUS duntaxat multa physicæ considerationis, primo præcipuè sui operis libro, edocuit. Verum ut hæc in parte, quæ posterior est, & ad particularia descendit, ita in plerisque aliis Physici Medicis possessione suâ cessisse videntur, & vetus rerum naturæ intrâ suos limites consideratio tantum non desisse. Quò magis laudandi sunt hodie, qui illam veluti postliminio revocatam, suis sedibus restituant: & non particularia tantum, quæ procul jam à methodo evagantur, sed ipsam à primordiis Scientiam tractant, & imis gradibus relictis artem conscendunt, inter quos primas, meo iudicio, JACOBUS SCHEGKIUS hodie obtinet, vir magnæ doctrinæ, & Philosophi nomine cum paucis hóc tempore dignus. Et quoniam tu Lucubrationes aliquot Physicas hujus Authoris publicas fecisti, videlicet Commentarios in octo Libros Acroamatum ARISTOTELIS, & in tres Libros de Animâ, & in eodem Græcas enarratiunculas ex prolixis SIMPLICII Commentariis desumptas: [anno 1544. Vide SIMLER. Bibliothec.] æquissimam hujus Opellæ nostræ in nomen tuum inscriptionem, nec tibi ingratam fore existimavi. Reliquorum etiam ex Officinâ tuâ Librorum, quos multos & optimos Græcè Latines memoriâ complecterer. Quos memini igitur in presentia (reliquos enim passim in primo Bibliothecæ nostræ Tomo, ex tuâ natos Officinâ non tacui) ordine aliquo enumerabo, primum qui ad Artes & Philosophiam pertinent, deinde Historicos & Poeticos, postremò Theologicos. Sunt autem isti:

- MICHAELIS HUMELBERGII *Grammatica Græca*. [ann. 1534. SIMLER. *Biblioth.*]
- DEMOSTHENIS *Opera Græca cum Græcis ULPIANI Commentariis*. [1532. FABRIC. *Bibl. Gr.*]
- ANTONII BERNARDI MIRANDULANI *Institutio in universam Logicam*, & *Commentarius in eandem*, & *Apologiæ Libri 4*. [1545. SIMLER. *Bibl.*]
- C. JULII HYGINI *Poëticon Astronomicon*. EUCLIDES *Græcè & Latinè*. [Vide prius.]
- MACROBIUS *ex emendatione JOACHIMI CAMERARII*. [1535. SIMLER. *Bibl.*]
- JOANNIS BOCCATII *Genealogia cum Annotationibus JACOBI MICYLLI*. [1532. SIMLER. *Bibl.*]
- L. ANNÆI SENECE *Opera*. [1537. SIMLER. *Bibl.*]
- M. TUL. CICERONIS *Opera*, *Tomis 4*. [1534. FABRIC. *Bibl. Lat.*]
- PHILIPPI MELANCHTHONIS *Opera*. [1546. SIMLER. *Bibl.*]
- JACOBUS SCHEGKIUS *in Acroamata & Libros 3. de Animâ. Ejusdem Græcæ Enarratiunculæ ex SIMPLICIO in Libros de Animâ.*
- THUCYDIDES *Græcè: & Scholia Græca in eundem*. [1540. SIMLER. *Bibl.*]
- PROCOPII, AGATHIÆ, ARETINI, & JORNANDIS *Historiæ*. [1531. SIMLER. *Bibl.*]
- T. LIVIUS. [1549. SIMLER. *Bibl.*] L. FLORUS, *cum S. RUFFO*. [1532. SIMLER. *Bibl.*]
- M. ANTONII SABELLICI *Enneades & Exempla cum D. GASPARIS HEDIONIS Corollario*. [1538. SIMLER. *Bibl.*]
- PAULI CONSTANTINI PHRYGIONIS *Chronica Regnorum omnium ab Orbe condito*. [1534. SIMLER. *Bibl.*]
- WINDICHINI *de rebus gestis Saxonum*, & HENRICI primi, & OTTONIS I. *aliorumque succedentium Imperatorum*, *Libri 3*. [1532. SIMLER. *Bibl.*]
- ÆNEÆ SYLVII *Historia Bohemica*. [1532. SIMLER. *Bibl.*]
- HOMERI *Ilias & Odyssea Græcè cum Scholiis*. [1535.]
- EURIPIDIS *Tragædiæ Græcæ*: [1537.] & *Scholia Græca in earundem aliquot seorsim*. [1544. FABRIC. *Biblioth. Gr.*]
- P. VERGILII *Opera (ni fallor) cum Commentariis*. PLAUTUS, *ni fallor*. [SIMLERI *Bibliotheca nullam Hervagianam PLAUTI Editionem memorat priorem anno 1551.*]
- P. OVIDII *omnia cum Commentariis*. [SIMLERI *Bibliotheca nullam habet OVIDII ab HERVAGIO Editionem ante 1550.*] MARTIALIS *cum Scholiis JACOBI MICYLLI*.

- CYLLI. [SIMLERUS annum non adjecit.]
Epigrammata Græca JOACHIMI CAMERARII, MICYLLI, &
antiqua quædam collecta. [Vide prius.]
 CL. GALENI *Opera Græca ex* HERVAGII, BEBELII, & CRA-
 TANDRI *Officinis.* [1538. SIMLER. *Bibl.*]
Septuaginta Græcè, longè quàm antebâc emendatiores. [Vide prius.]
 EPIPHANIUS *Græcè.* [Vide prius.] CYRILLI *Opera, Latine.*
 [1546. SIMLER. *Bibl.*]
 CHRYSOSTOMI *Commentarii in D. PAULI Epistolas, Latine.*
 [1536. SIMLER. *Bibl.*]
 M. BUCERI *Enarrationes perpetuæ in Evangelia.* [1536. SIM-
 LER. *Bibl.*]
Ejusdem Translatio & Commentarius in SOPHONIAM. [1528. SIM-
 LER. *Bibl.*]
 VULFGANGI MUSCULI Dufani *Commentarii in Evangelium*
 MATTHÆI. [1544. SIMLER. *Bibl.*] & alii in JOANNEM,
copiosi utrique & doctissimi magno passim applausu excepti. [1547.
 SIMLER. *Biblioth.*]

*Hæc & alia plura, quæ vel solus, vel cum aliis, aut per alios impensis
 tuis Volumina studiosis exhibuisti, humanissime HERVAGI, vel tacente
 me laudes tuas ubique concelebrant: ego hæc non tam ut tua tibi extollerem,
 quàm ut præconis vice fungerer, & empturientibus honestissimas merces
 tuas indicarem, ut potui, commemorare volui. Tu voluntati nostræ fave-
 bis, & bona studia bono animo juvare perges: ita tibi propitius & benignus
 fit Dominus. Vale. Tiguri, octavo Calendas Maii, 1548.*

JOANNES VUALDERUS anno 1533. BUDÆI *de studio &
 Philologia Opuscula*; anno 1540. Græcè publicavit MOSCHOPU-
 LI *Grammaticam & THEOD. GAZÆ duos priores libros, quibus*
ipse Epistolam ad pueros doctrinæ studiosos præmisit. Ejus Insigne e-
 rat Columba Oleæ palmitem rostro præferens. Apud eum ann. 1537.
 SYMON GRYNÆUS *Veterinariæ Authores* tunc primùm Græcè
 prodeuntes edidit.

JOANNIS VUALDERI industriam ipsius verbis exponam in
 Epistolâ, quam VIRGILIO à se excuso ann. 1534. præfixit.

JOANNES VUALDERUS *Studiosis S.* „ Eam semper ratio-
 „ nem, quantum in me fuit, secutus sum, sequendamque mihi sem-
 „ per in futurum esse duxi, ut eorum modò Scriptorum Libros cu-
 „ derem, qui, cùm in optimis rite habentur, non tam sumptus
 Bbb 2 „ nostros,

„ nostros, quos hercle, ut nunc est, satis cum periculo magnos im-
 „ perare solent, aliquâ ex parte levare, quàm vobis, ô Studiofi,
 „ suam secum & utilitatem & jucunditatem afferre possunt. Itaque
 „ ergo nihil me unquam quidquam, quod ad manus vestras perve-
 „ niri censeam, suscepturum esse existimetis velim, ex quo non
 „ præclarum aliquem fructum utilitatémque vos capturos sperem.
 „ Sic enim statui, ut quod rationibus meis conducere, id vestræ
 „ reipub. quam unam & colere & observare debeo, fraudi nequa-
 „ quam fore sentiat. Utrunque autem, hoc est, & quod vos de
 „ me, & ipse de vobis mihi polliceor atque spero, abunde nos con-
 „ secuturos confido, modò quæ Deo. Opt. Max. authore in com-
 „ munem utilitatem velle cœpi, ad ea quoque vestri jam ingenii
 „ exculti candor dexteritasque accesserit: simul & illud videritis,
 „ ne, cùm ἱερμαθῆνν tam habeatis liberalem, tàmque vobis ami-
 „ cam, ut nihil eorum, quæ ad studiorum vestrorum cultum atque
 „ ornatum requiri possint, desiderare sit necesse, ipsi vobis defuisse
 „ videamini. Sed *noctuam Athenas*, qui hæc ad vos. Si quid est
 „ amplius, quod ad me quidem attineat, ex tabulâ illâ, quam bo-
 „ no (opinor) reipub. vestræ proferre placuit, quâque Scriptores,
 „ quos ipse quidem in vestram rem edendos suscepi, veluti Catalogo
 „ recenseo, optimè de vobis meum benemerendi consilium cognos-
 „ catis licebit. Et quò non doctis solùm, iisque quos jam aliquan-
 „ tum profecisse non pœniteat, sed rudibus quoque & usu adhuc
 „ tyronibus bene velle videar, ecce vobis PUBLIUM illum VER-
 „ GILIUM MARONEM, cum diligentissimi Grammatici, quem
 „ scitis, SERVII in eundem expositione, in quo ornando laudan-
 „ doque, sicut meruit, quia pro meâ tenuitate nullus sum, liben-
 „ ter hoc cùm cæteris tum verò maximè *Joanni Baptistæ EGNA-*
 „ *TIO Veneto* concessero. Hunc cùm omnium ad VERGILII nos-
 „ tri laudem illustrandam, illiúsque expositoris lucubrationem cor-
 „ rigendam quantum pertinet, nihil pro suâ doctrinâ eruditionéque
 „ præteriisse, & simul (id quod planè vos ignorare nolo) cum nos
 „ in hâc Editione secutos esse intellexeritis, ut interim, quòd per-
 „ vetusto quodam Exemplari multis in locis usi sumus, dissimule-
 „ tur; quantum nos adjumenti vobis vestræque reipub. attulerimus,
 „ opinor, cognoscetis. Valebitis: hoc si addidero, vobis non in-
 „ gratum fore nobis visum, VERGILIO cum aliis unâ ad ipsum
 „ pertinentibus in duas partes sic diviso. Primam vos jam habere:
 „ Secundam, in quâ omnium, quæ in hóc Opere animadvertenda
 „ judicavimus, index; cæterorum item hominum doctorum in
 „ eandem rationem scripta continentur, proximè nunc expectare
 „ debere.

Inter

Inter *Helveticos* Impressores locum non infimum obtinuit CHRISTOPHORUS FROSCHOVERUS, qui *Figuri* (a) Typographiam anno 1522. cœpit exercere, operamque litteris bonam per annos plus quinquaginta industrius navavit. Hujus Insigne, Ranæ seu Bufones, partim ad arboris radicem siti, partim ad ramos usque ascendentes, aliquando cum (b) puero bufoni infidente; cum his verbis (c) CRISTOF. FROSCHOVER. ZVOZVRIC. Ad sui enim nominis notationem *Germanicam* (quod complures Typographi solebant) alludebat. Hunc FROSCHOVERUM Epistolâ primo de Grammaticâ suarum Partitionum libro præmissâ celebravit CONRADUS GESNERUS.

Clarissimo Typographo CHRISTOPHORO FROSCHOVERO
CONRADUS GESNERUS S. D. P.

„ Non primus ego unius Voluminis diversos libros pluribus singillatim nuncupo: fecerunt idem etiam alii memoriâ nostrâ, iique solidæ eruditionis viri. Mihi quidem consilium non est, quodcunque illis fuerit, *de eâdem fideiâ* (ut ajunt) *plures parietes dealbare*: qui Dedicationibus istis neque tam gloriam illorum, ad quos fiunt, neque meum aliquod commodum, quàm propositi argumenti illustrationem, reique literariæ utilitatem quæsierim. Etenim in studiosorum gratiam ut Opus hoc universum composui, ita singulorum ejus librorum Inscriptiones feci in Typographorum illorum nomina, qui hâc tempore maximè florent, ac optimè de bonis studiis meriti essent, ut simul hâc occasione, quinam ex Officinis eorum Libri prodivissent, quotquot meminisse poteram, commemorarem: simul, ut gnaviter pergerent, pro virili meâ illos animarem. Excitatur enim ferè ad majora, qui anteauctos labores suos quàm plurimis & utiles & gratos fuisse, seque publicis illorum gratiâ laudibus, tanquam suæ præmio virtutis, affici celebrarique animadverterit. Principem verò tibi locum, FROSCHOVERE, inter claros ætatis hujus Typographos assignavi, non de industria quidem, neque primario instituto, sed casu, ut modò dicam. Destinaveram tibi postremum hujus Operis *de Christianâ Theologiâ* librum, tum quòd illius argumenti plurimos Latine & Germanicè Libros excudisse; tum quòd modestius ita mihi facturus viderer, neque nimium patriæ & civi, minus exteris à me tribui suspicionem excitaturus. Sed cum ita

Bbb 3

contin-

(a) Lege GESNERI Epistolam paulò post sequentem.

(b) SIMLER. *Biblioth.* 1574.

(c) GESNER. *Pandect.* 1548.

„ contingeret, ut duo postremi Libri in presentiâ non adjungeren-
 „ tur reliquis, & primus *adesptos* superesset (ab initio enim Editio-
 „ nis nondum hoc consilii ceperam) nemini justius quàm tibi illum
 „ deberi existimavi. Nam tu quoque primus ad utramque *Biblio-*
 „ *thecæ* partem, maturè elaborandum *ergodiotēs* mihi fuisti, mag-
 „ nisque sumptibus & laboribus tuis has & alias plerasque lucubra-
 „ tiones meas publicasti. Tu jam vigesimo sexto ferè anno opti-
 „ mos subinde Codices excudere non cessas, Latinâ & Germanicâ
 „ Linguâ plurimos, nonnullos etiam Græcâ: cōsque omnes opti-
 „ mâ fide, diligentia summâ, adeo ut nihil usquam de boni Typo-
 „ graphi officio desyderari in te possit. Bene itaque cecidit, ut
 „ quod casu quodam factum est, idem optimo jure & ex officio
 „ meo factum videatur. Quanquam nemo ita judicare debet, ac si
 „ Librorum ordo, quos aliis prius, aliis posterius dedicavi, dis-
 „ crimen aliquod inter Typographos constituat. Non enim ordi-
 „ nem, sed argumentum, ut plurimum, respexi, in quo quis vel
 „ numero vel dignitate excusorum à se Librorum excelleret: & ali-
 „ cubi fortè ut primùm quis in mentem venit, ita Liber aliquis ei
 „ dicatus est. Nulla hîc ut in ambitiosis conventibus *πρωτοεδεία*,
 „ nulla comparatio; in suo omnes genere excellunt. Alii unius,
 „ alii duarum aut plurium disciplinarum aut linguarum libros exhi-
 „ buerunt: & qui numero vincuntur, in paucis diligentia compen-
 „ saverunt, aut unum fortè multorum instar dederunt. Porro plu-
 „ res superesse dignissimos celebrari Typographos non sum nescius,
 „ nec ullum equidem illorum, quos laude dignos novi, præterissi-
 „ sem, si totidem mihi numero nuncupandi Libri superfuissent. Sed
 „ *vino*, quod aiunt, *vendibili non opus est suspensâ hederâ*. Tu pri-
 „ mum hunc Librum, optime FROSCHOVERE, hilaris accipies,
 „ & ut bonas literas omnes, ita Grammaticam & Philologiam,
 „ quod argumentum ejus postulat, strenuè promovere perges: sic
 „ animum tibi alacrem & successum felicem amantissimus humani
 „ generis CHRISTUS rebus tuis semper cunctis propitius gratifi-
 „ cetur. Vale. Tiguri. Anno Salutis 1548. duodecimo Calend.
 „ Septembris.

Catalogus Librorum, quos CHRISTOPHORUS FROSCHO-
 VERUS Tiguri publicavit. Ubi duo reperiuntur numeri, prior in-
 dicat annum Domini, quo singuli excusi sunt, post millesimum
 quingentesimum: posterior formam sive magnitudinem chartæ:
 quemadmodum etiam, qui unicus fuerit.

GRAMMATICA & RHETORICA.

- THEODORI BIBLIANDRI Institutionum Grammaticarum de
Lingua Ebreâ liber 1. 35. 8.
- Ejusdem de ratione communi omnium Linguarum & literarum
Commentarius, cum compendiariâ Explicatione doctrinæ rectè
beatèque vivendi & Religionis omnium gentium. 48. 4.
- Compendium Grammaticæ Græcæ JACOBI CEPORINI, cum
Georgicis HESIODI brevi scholio explicatis, & Epigrammatibus
aliquot Græcis. 39. 8.
- Idem rursus sinè HESIO DO & Epigrammatibus, cum Accessioni-
bus JOAN. FRISII. 48. 4.
- Christianæ juventutis crepundia. 8.
- DONATUS de 8. partibus Orationis, per HEN. GLAREANUM
restitutus.
- Idem cum Scholiis H. GLAREANI & octo Tractatibus per eun-
dem auctus. 8.
- JOAN. SUSENBROTI Methodus 8. partium Orationis, unâ cum
formulis declinandi Nomina, ac conjugandi Verba: & cano-
nibus diversis. 8.
- Ejusdem Grammaticæ Artis Institutio ex Grammaticarum cory-
phæis. 8.
- DES. ERASMI Libellus de constructione, cum Scholiis HEN.
PRIMÆI. 8.
- ROD. GUALTHERI de Syllabarum & Carminum ratione
Libri 2. 8.
- Colloquia familiaria selecta ex D. ERASMI Colloquiis. 8.
- P. MOSELLANI Pædologia, & Dialogi CHRISTOPH. HE-
GENDORPHINI. 40. 8.
- Nomenclatura rerum: Formulæ Colloquiorum puerilium per SE-
BALDUM.
- HEYDEN. &c. Omnia multò jam locupletiora. 8.
- Dictionarium Latino-Germanicum. Opus jam recens in lucem edi-
tum, & hætenus à nemine usquam sic excusum. Habet enim
non tantum Dictiones Latinas, supra omnes omnium Additiones
locupletissimè auctas: sed & dicendi formulas, ex optimis selec-
tas Authoribus, ac suo ordine collocatas, Germanicè denique
quàm fieri potuit propriissimè exactissimèque redditas, per PE-
TRUM CHOLINUM, & JOANNEM FRISIUM *Helvetios*.
1541. F. & 4.
- Dictionariolum ROBERTI STEPHANI Latino-Gallicum, cui
JOAN.

- JOAN. FRISIUS Germanicam interpretationem recens ad-
jecit. 48. 4.
Tabula in DES. ERASMUM de duplici copiâ. 47.
De conferendis Epistolis, LUD. VIVES, DES. ERASMUS,
CONRADUS CELTES, & CHRISTOPHORUS HEGEN-
DORPHINUS.
JOAN. DESPAUTERII de figuris Carmen in tabulâ; chartæ u-
nius. 41.
Epitome Troporum ac Schematum JOANNIS SUSENBRO-
TI. 41. 8.
Tabulæ de Schematibus & Tropis PET. MOSELLANI: Item in
Rhetoricam PHILIPPI MELANCHTHONIS, & in ERASMI
Roterodami copiam. 8.
Bibliothecæ CON. GESNERI Tomi II.

COSMOGRAPHICA.

- D. JOACHIMI VADIANI Epitome trium Terræ partium, aucta
& recognita, adjectis & jam tabulis. 48. 8.
Typus Cosmographicus universalis, in tabulâ; chartæ unius.
JOAN. HONTERI Rudimenta Cosmographica carmine, cum tabu-
lis elegantissimis. 48. 8.
Tabulæ Geographicæ permultæ, *Helvetiæ* præsertim, cum Chro-
nicis *Helvetiæ* per Jo. STUMP Linguâ vernaculâ æditis: quæ
seorsim quoque vaneunt.

POETICA.

- VERGILII Bucolica. 35. 8.
VERGILII Opera in 4.
TERENTIUS cum Scholiis per DIETHELMUM CELLA-
RIUM collectis. 8.
MARTIALIS castratus, & in Epigrammatum ordines quosdam
digestus per CONRAD. GESNERUM, cum Dialogis ejusdem.
44. 8. chartis 28.
Monomachia DAVIDIS & GOLIÆ, Poëma ROD. GUALTHE-
RI, cum Epicediis ejusdem. 8.
Ovidianæ Metamorphoseos Epitome per FR. NIGRUM. 42. 8.
T. CALPHURNII, & AURELII NEMESIANI Aeglo-
gæ. 37. 8.
JOANNIS POLLII *Vuesphali* Poemata aliquot pia & crudita. 8.
SUSANNA Comœdia per XYSTUM BETULEIUM. 38. 8.
Psalterium

- Pſalterium carmine elegiaco per HELIUM EOBANUM.
 ROD. GUALTHERI Argumenta Elegiaca in utrunque Testamen-
 tum. 8.
 Moralis Interpretatio Errorum ULYSSIS, Authoris incerti. Com-
 mentatio PORPHYRII de Nympharum antro in 13. Libros
 Odyſſeæ.
 Apologiæ quædam pro HOMERO & Arte Poëticâ Fabularumque
 aliquot Enarrationes ex Commentariis PROCLI in PLATO-
 NEM de repub. Omnia per CON. GESNERUM è Græco in
 Latinum ſermonem translata. 42. 8.

MORALIA.

- CATO cum Scholiis DES. ERASMI. Apophthegmata Sapientum.
 MINI PUBLIANI, Institutum hominis Chriſtiani. ISOCRATIS
 Paræneſis. 37. 8.
 ÆSOPI *Phrygiæ* & aliorum Fabulæ, cum Hecatomythiâ ABSTE-
 MII, & ſelectis POGGII facetiis. 8.
 JO. STOBÆI Collectanea Sententiarum ſive Locorum commu-
 nium ex innumeris & vetuſtiſſimis Græcis Authoribus (cum aliis
 quibusdam Opusculis) Græcè & Latinè CON. GESNERO in-
 terprete. 43. in Folio. Eadem nunc iterum ſub prælo ſunt mul-
 tò caſtigatiora locupletioraque.
 Sententiarum ſive Capitum Theologicorum præcipuè ex ſacris &
 prophanis Libris, Tomi III. per ANTONIUM & MAXIMUM
 Monachos. ABBÆ MAXIMI, de perfectâ charitate & aliis Vir-
 tutibus Chriſtianis capitum Centuriæ 4. THEOPHILI ſexti
Antiochenſis Episcopi, de Deo & Fide Chriſtianorum contra Gen-
 tes Institutionum Libri 3. TATIANI *Aſſyrii* Oratio contra Græ-
 cos. Omnia Græcè. 40. in Folio.
 Eadem omnia Latinè, CON. GESNERO, JO. RIBITTO, & CON.
 CLAUSERO Interpretibus: cum Annotationibus in TATIA-
 NUM. 46. in Folio.

MEDICA.

- Compendium Librorum ACTUARIi de Urinis: GALENI de
 compoſitione Pharmacorum ſecundùm locos Libri, particularibus
 medicamentis remotis: Syluula Experimentorum. Omnia per CON.
 GESNERUM. 41. 8.
 Q. SERENI SAMONICI de morborum Curationibus liber, cum
 GAB. HUMELBERGII Commentariis. 40. 4.
Tom. II.

- SEXTUS Philosophus de medicinâ Animalium, cum Scholiis GAB. HUMELBERGII. 39. 4.
 ANT. MUSÆ de Herbâ Veticâ Lib. I. L. APULEII de medicaminibus Herbarum Lib. I. per GAB. HUMELB. recogniti & Commentariis illustrati. 37. 4.
 Catalogus Plantarum ordine alphabeti conscriptus, Latinâ, Græcâ, Germanicâ & Gallicâ Linguis è regione positus, &c. per CON. GESNERUM. 42. 4.
 APICII CœLII de Opsoniis & Condimentis, five Arte Coquinariâ Libri 10. cum Annotationibus GAB. HUMELBERGII. 42. 4.
 CON. GESNERI Libellus de Lacte & Operibus lactariis.

THEOLOGICA.

- Testamentum utrunque ex novâ ad Hebraicam veritatem Translatione in Fol. & in 4. & in 8.
 Idem ex aliâ Translatione SEB. MUNSTERI.
 Idem Germanicè in Fol. & 4.
 Testamentum novum Latinè DES. ERASMO Interprete in 8. & 16.
 Idem Latinè & Germanicè è regione, in 4.
 Idem Græcè, in 8.
 Paraphrasis DES. ERASMI Germanicè reddita, & aucta Paraphrasi in Apocalypsin, in Fol.
 Index Bibliorum per CON. PELLICANUM.
 THEODORETUS de Providentiâ, Græcè.
 Idem Latinè ROD. GUALTHERO Interprete.
 VIGILII Martyris de duabus CHRISTI Naturis, & Personæ Unitate Libri 5. Vide etiam nonnulla in moralibus.
 Et alia plurima, ut varia Opera ZUINGLII, BULLINGERI, VADIANI, PELLICANI, primo Tomo enumerata, quæ hîc propter Chartæ angustiam omittimus, sicut & Germanicos Libros.

Græcam Typographiam, ann. 1525. *Argentine* VOLFIUS CEPHALÆUS, *Coloniæ* JOANNES SOTER; ann. 1527. *Haganoæ* JOANNES SECERIUS; anno 1531. *Noribergæ*, JOANNES PETREIUS excoluerunt.

CEPHALÆI Insigne typographicum fuit Lapis quadratus capitalis quatuor adolescentium humeris impositus, cum his lemmatibus.

(a) יהוה בן עשר ימי יצא

(b) ὁ Χριστός ἐστὶ λήθη ἐξυθνευμένη.

JOANNIS SOTERIS, figura, quæ vocatur (c) Πεντάλφω, cum Litteris (d) VΓIEIA inscriptis, & adjectis lemmatibus.

(e) ציר אמונים למרפא (f) *Lingua Sapientie sanitas.*

(g) Οὐκ ἐστὶ νείκεας καὶ ἴσος ἄνθρωπος ἐν βίῳ.

(h) *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* Quæ sententiæ ad vocis [Soter] significationem alludunt.

JOANNIS SECERII, Janus biceps: aut ipsius nominis nota compendiaria. (i)

Apud CEPHALÆUM (k) JOANNES LONICERUS curavit HOMERI Opera Græcè edi, & PHILIPPO MELANCHTHONI suo Præceptori inscripsit.

JOANNES SOTER (nomine vernaculo HEYL) Linguarum studiosissimus, suum affinem JOANNEM POTKENIUM in Psalterio ipsius (de quo priùs) tetraglotto admodum juvisse à R. P. LE LONG (l) dicitur. Illum etiam Salingiaci excudisse anno 1540. (m) comperio.

SECERII prælo subjecerunt suas Editiones PHILIPPUS MELANCH-

(a) Ex Psalm. XVIII. 3.

(b) Vide Act. IV. II. Οὗτός ἐστι ὁ λήθη ἐξυθνευθείς. Quæ verba in Lemmate typographico aliquantulum mutata fiunt Senarius.

(c) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 277.

(d) Lege CHARTAR. *Imagin. Lugdun.* 1581. 4.ta pag. 62.

(e) Proverb. XIII. 17.

(f) Hæc Sententia typis Æthiopicis excuditur; & eadem est, quæ in Proverb. XII. 18.

(g) Ex MENANDRI Sententiis in litter. O.

(h) JUVENAL. Satyr. X. 356.

(i) Vide NONNUM 1527.

(k) In ejus Epistol. HOMERO præfix. hæc leguntur; VOLFIUS CEPHALÆUS rei litterariæ non pessimè consulens, quem jamdudum summè didicisti expetere, suis typis

exscripsit HOMERUM castigatius longè, quam antehac excusus sit. Quamprimum namque ex Beato RHENANO majiori formulâ rectissime Florentiæ transcriptum rescivi, nempe anno 1488. non potui admittere, quin Florentinam cum utraque Aldinâ conferremus. — Fabricius CAPITO & Nicolaus GERBELLIVS se plurimâ salute impertiunt. Argentorati. 1525. prid. Id. Febr. Hinc discimus Florentinam HOMERI Editionem tunc paucioribus notam fuisse. LONICERUS in Græcâ Epistolâ ad PHIL. MELANCHTH. (quam Odysseæ præfixit, eandem cum illâ Latinâ) se appellat Αγορευτικόν.

(l) Dissertation sur les Polyglottes. pag. 38.

(m) Lege SIMLERI *Biblioth.* in voce PLOTINUS.

(a) In

LANCHTHON & VINCENTIUS OBSOPÆUS: Ille (a) Græcam suam Grammaticam, & (b) NONNI Paraphras. in Evangelium JOHANNIS; hic (c) POLYBIUM, MARCUM Heremitam & Sanct. MAXIMUM. SECERIUS in REUCHLINI de Heb. Accentib. & Orthogr. (d) Librum hoc scripsit Epigramma. Jo.

(a) In Præfatione scribit periisse illos Libros, nisi eum denuo ineptire cœgisset Chalcotypus; se itaque recognovisse & auxisse ad justæ Grammaticæ modum, ne non satisfaceret Chalcotypis. Scholarum usui commendat URBANI vel OECOLAMPADII Grammaticam. Huic MELANCHTHONIS Grammaticæ Nicol. GERBELLIIUS præmisit hoc Distichon.

Hoc credo quondam, ut callerent Græca, Libello
Calliopen Comites instituisse suas. 1527.

(b) MELANCHTHON in Epistolâ ad FRIDERICUM S. Ægidii Abbat. dedicatoriâ. — Non alii de rebus humanis mereri judicandi sunt, quàm qui bonos Libros ad posteritatem transmitti curant. Neque enim sine illis stare Religiones, aut Civitates teneri, regique possunt. Sed ego semper ita existimavi, optimos esse ferè Auctores, qui vetustissimi essent: & multo verius esse de Libris, quàm quod Germani dicunt, veteres aureos probissimos esse. Certè hoc tempore in hoc tanquam civili bello literarum uberrimus proventus est, non tantum nugacissimorum Librorum, sed etiam perniciosissimorum. Proinde soleo consulere Typographis, ut potius sumptus faciant in veteribus Codicibus edendis. Idque fieri optârim in primis in Theologicis, quos non leve scelus est sinere perire &c. 1527.

(c) OBSOPÆUS ad GEORG. March. Brandenb. — impetravi ab ornatissimo viro Joanne SECERIO Haganoënsi Typographo, quo jam multos annos utor familiarissimè, ut interpretationem Latinam Nicolai PEROTTI ad calcem adjungeret, ut esset, quod nonnunquam in Authoris sensu hærentes respicerent. — Ejus generis Auctores priscos solidæ eruditionis refertissimos debebant nostri quoque Typographi tandem per Germaniam excudere, ut optimi Codices iterum in lucem reducerentur, haberentque etiam inopes, unde mediocri impendio bonorum Librorum copiam sibi parare possint. Nullo

verò modo ferendum est ipsis, ut sue Officinæ omnibus pateant asinis, & chartarum carnificibus. — De iis mihi sermo est, qui omnes angulos complent ineptis & iniquis paginis, & omnibus prelorum Officinis facessunt negotium. Quin potius iis Authoribus excudendis locent operam Chalcotypi, unde non tantum questum corrâdere, sed nominis quoque immortalitatem consequi, & apud omnes literarum studiosos laudem & gratiam impetrare queunt. Moveat eos, ac moneat exemplum Aldi MANUTII viri clarissimi, cujus nomen nonnisi unâ cum bonis Authoribus ex hominum memoriâ abolebitur.

Nullus è doctorum & literarum candidatorum numero ullum Libellum ex illius Officinâ invulgatum intuetur, legit & aperit, qui non illi ingentes agat gratias, illius etiam cineri non bene precetur, bene omnetur, bene optet, bene de eo cogitet. Quod quidem qui non fecerit, meritò ingratiſſimus habendus est, literarum parenti optimè merito debitas gratias denegans. Nonne verò extremò pudendum est flagitium, hoc divinum Germanicæ nostræ inventum, hoc nobile artificium, hanc præclarissimam artem transfundendorum in mille Exemplaria Codicum, quorumlibet etiam rudissimorum asinorum abusu & libidini esse expositam. Discant ergo tandem vel communi Jureconsultorum Proverbio Typographi, neque omnia neque passim, neque ab omnibus oblata imprimenda esse. — 1529. Huic POLYBII Editioni Joannes SAPIDUS præfixit Epigramma, cujus hi sunt Versus,

Hæc igitur tersus ratione Polybius exit,
Sumptu & Joannis munere Secerii.

Vinc. OBSOPÆUS Onoltzpackii habebat Scholam ex quâ data est ad Georg. VOGLERUM Brandenburg. Cancellar. Epistola MARCO Heremita præfixa 1530.

(d) Excus. Hagen. per Tho. ANSHELM. Badens. 1518.

(a) REUCH:

Jo. SOCERIUS Lauchen. *literarum sacrarum studiosis.*

- „ Qui cupit Hebræam sese duce noscere Linguam ,
- „ In capita primùm Biblia Hebræa secet.
- „ Deinde Rudimenta Judaica (a) *Capnionis* ,
- „ Tum septem Psalmos expositos relegat.
- „ Extremum Liber his consummat rite laborem :
- „ Sermo Voluminibus quatuor iste patet.

JOANNES PETREIUS HELII EOBANI (ann. 1527.) & BILIBALDI PIRKHEYMERI (ann. 1530.) quædam, ARISTOPHANIS *Plutum* Græcè & Latinè, THO. VENATORIO interprete, (ann. 1531.) *Noribergæ* impressit.

A *Germaniâ* in *Italiam* conversus invenio Typographos, neuti-
quam in Græcis Libris edendis segniores.

Romæ spectatos se dederunt ANGELUS BARBATUS (qui an-
no 1520 THEONIS *Progymnasmata* Græcè vulgavit) DEME-
TRIUS DUCAS (qui LIBII PODOCHATARI *Cypri* Archiepis-
copi & *Rhodi* Metropolitanì operâ usus Liturgias Græcè veteres ru-
bricis suis ornatas anno 1527. industriâ suâ edidit) & ZACHARIAS
CALLIERGUS, ambo hi *Cretâ* oriundi. Hic, *Venetiis* (b) pri-
mùm, elegantissima protulit Typographiæ Opera : postea hóc sæ-
culo incunte *Romam* migravit ; ubi in ædibus AUGUSTINI τῷ
Κιῶν, ejusdem & CORNELII BENIGNI *Viterbiensis* impensis
anno 1503. (c) PINDARUM, & ejusdem BENIGNI sumptibus
anno 1518. (d) THEOCRITUM, utrumque cum Scholiis Græcè
vul-

(a) REUCHLIN vocabatur Græco cog-
nomine CAPNIO, nam *rauch* Germanicè
sumus. Ejus Scuto inscribatur ARA
CAPNIONIS. Vide ejus *Lib. de Heb.*
Accent.

(b) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 260.

(c) Hujus Editioni præfigitur hoc Oc-
tastichon.

Λαμπρόν Κορηλίον Βενίγιον τῷ Οὐίτερβιῳ.

Ἐνδοξόν Θύμβρις πάρος ἔκκ' ἐχάρασεν ἀ-
γαυῆς

Ἐκκίνων μέχθους χαλκῶν γράφεισι τύποις.

Ἦν τόδε μὲν τίρας, ἦν καὶ τῇ Δίᾳ πᾶν δι-
κῆρις.

Ἐρραν γὰρ μεγάλη Γῶμη τοῖκε μέγα.
Νῦν δέ γε τῷτο τίρας πέπ' τοῖς, Κορηλίῳ,
δαίροις

Χ' ἡμῖν χραισγύπῃ καὶ ἐπῆλθε πόνη.
Ὡς δ' ἄλλοις προφέρει λοιπῶν πόλις αὐτῇ
ἡσασα,

Οὕτω καὶ βίβλοις παιδωτέραις κρατέει.

(d) In Græcâ, quam scripsit, hujus
Præfatione agnoscit BENIGNI benefi-
cium: *Aldinam* priorem Editionem, quid-
que huic in suâ adjecerit, memorat.

Ζαχαρίας Καλλιέργης Κρῆς τοῖς ἐκσταχῶς
φιλομαθέσι χαίρειν.

Τὰ Θεοκρίτη εἰδύλλια τὰ ὁδὸν τῷ μακα-
ρίῳ προτυπώδιν * Ἄλδῳ, καὶ ἡμῖς διό-
τιροι

* Anno 1495.

vulgavit. Anno deinceps 1516. (a) THOMÆ MAGISTRI Eclogæ, & 1523. (b) PHAVORINI Lexicon, CALLIERGI labore, in eruditorum manus (hactenus inedita) venerunt.

CALLIERGUS, præter Aquilam bicipitem, quam suis ante ann. (c) 1500. Editionibus affigere solebat, aliud postea sibi adsumpsit typographicum Insigne, MERCURII scilicet Caduceum alatum binis Serpentibus cinctum, cum Stellâ superimpositâ. Caduceum huic non multum abfimilem usurpabat JOANNES FRO-

BENIUS.

Neapo-

περον ἐτυπώσατο μὲν. Οὐχ ὡς εὐρομῶν, (ἐργάτης ὢν τῷ τομῷ εἰς τὸ πᾶσι ἀξιοὶ καταργίας.) ἀλλὰ καὶ τὸν εἰσάγει τῶν καλῶς ἄμα παύει καὶ ἐπιμειλῶς εἰς κοινὴν ἀφίλειαν ἐπιδορθεύοντες, χεῖρ ἐπικηλέας ἐρίωντο Κορηλίας Βενιγίας τῇ Ουιτερεβίως. Οὐ πό- να γὰρ μένει τῷ δέιται πολλὰ, ἀλλὰ καὶ δω- πῆς. Τοῖς πολυγυνοῖς ὡδοῖσι παρ' ἡμῖν τυ- περίας, διότεροι καὶ ἡμεῖς, ὡς φθάσαντες ἱστομῶν, τοῖς πᾶσι ἐτοιμα προειδέμεθα, σὺν ἄλλοις Θεοκρίτῃ ποὶ τοῖς μὴν τυπωθῆσιν. Ἡρακλῆος φημί, Ἡρακλῆν λιοιτοφόνον, Βάκχας, ἡλακῆτην, πικιδικά, Δάφνιδος καὶ κῆρης ἑαρίσιν· πὶ σωζόμενα αὐτῷ ἐπιγράμμα- τῷ συνεκαίδεται ὅτι τὸν ἑριδμῶν, πέλεκυντε καὶ πλερόν. Καὶ πρὸς τῷ τοῖς ἔτι, πὶ εἰς αὐτῷ ἐνρισκόμενα σχολία· ἅτινα ἐν πολλοῖς διισπαρμῶν εὐρόντες ἀντιγράφοις, πῶν πολλὰ εἰς τὴν συνηγῶν. Τὸ μὲν γὰρ, εἰς τῷ τοῖς ἐκείνο δ' εἰς ἄλλο εἰσι σχολιον. Ἐφ' οἷς εἰ χαίρειτε, εἰς ἔργον δεικνύειν ἵνα καὶ εἰς τὸ μέλλον προθυμοτέρως ἡμᾶς εἰς τῆς κοινωφιλίας τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ποιήσῃτε.

(a) Has Michaeli SYLVIO inscripsit, cujus impensis excusæ sunt.

Τῷ σφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Μιχαή- λῳ τῷ Συλβίῳ, πρεσβυτῇ τῇ Θεοσιβιτά- τῃ καὶ ἀπικῇ Εὐμμενίῳ Λυσιστρίας βασιλῆως, Ζαχαρίας Καλλιέργης Κεῖς χαίρει.

Ὅμοι δὲ καὶ προσέχει εἶναι, βέλπε, τυπῶν ἐκεῖνα, ὡς ἐνδεῖν ὅτι ἔχομεν, ἀλλ' ὡς ἐνδεῖς τυχαίοντες ὅτι, ὡς ἔπαυσε τὸν μίχρη καὶ τὸν τυπωθῆναι. Διὸ καὶ πρὸς ἐπίστοις δι τῶ- τῃ χάριτι, ὅμοι τῇ συνηγῇ τῇ φιλοπονή- χεῖ μὲν τῷ πρὸς, τὰς ὁμοῖ τῇ Μαγίστερ ἐκλογὰς χεῖς μὲν εἰς τομῶν ὡς ἐκείνῃ τῇ

Ἀτθίδος ἀφελίκτης, χαλκοῦ ποῖς γλυφίσιν τυ- πῶν ἡρξάμεν. ἅπτες ἀγαθῇ τυχῇ πῶς εἰλη- φασιν ἀφιδίσι δώροις, χαίρειτε καὶ ἐπιεικῶς τῇ σῇ &c.

Λακωνικῇ Πτολεμαίῳ τῇ Σενίῳ.

Λυσιστρίας καὶ Μιχαήλ φασφόρος ἀστῆρ, Συλβιαδῶν βλάστη· ὁμοῖς ἀρχιγῶνι, Ἀυσσιδὸς μῆσης σιρὴν πύλας, Ἀτθίδος ἄρτι, Ἐς τὴν ἰσθμὸν ἱερῶν καὶ Σολύμων πρόπολ· Ζαχαρίας ὁ κλυτὸς μεθυβορῶν ἀρτιπό- νητος Σοὶ βίβλον καὶ καμὸν τῇδε δίδωσι ἔχειν, Ἀν' εὐεργεσιῶν μεγάλων μικρόντι χάρισμα. Οὐδὲν γὰρ πῶν φιῶ! ποτ' ἐρίξει μίχα.

Τῇ αὐτῇ.

Ζαχαρίας ὁ Κεῖς, ὁ καλοῖο φερώνυμος ἔργῳ,

Τορεῖστας τὸ δι γράμμι, ἐ γράμμι ἀπὸρ ἱ- πποσι ἀνδῶν

Δεῦγμα περιστάζον λορδαῖδαλα κηρία μασῶν, Δίξεται ὅν κατὰ θυμῶν, ὅτι μερόπων γέρας ἔσται. Θυμῆρες φρενογελῆς, ἐράσμιον ἐκ ἀπὸ- βλητην.

Ταῦτα τῇ περφόροντι μελαίῃς νυκτὸς ἀπὸ Φοῖβος ἀκτεσκήματος ἀπὸρ ἔντετο, καὶ τὰ δ' ἴνισπιν.

Τὴν νῦν Πιερίκην διξῶ, κλυτότεχνε, μέλισσαι, Δίξας ἐν σίμβλοις ἐκείνοις, ἵηται ἀρύνει Νάμω Τάγριο φέρις, ὅταν διψῇς γα, ἡα- μίξας.

(b) Huic Lexico præmittuntur Græca in PHAVORINI Authoris laudem Epi- grammata à Joanne LASCARI, Angelo POLITIANO, & Scipione CARTEROMA- CHO conscripta.

(c) Vol. I. Ann. Typogr. p. 260.

(a) Hanc

Neapoli ann. 1526. ex Officinâ ANTONII DE FRITIIIS CORIN-
NALDINI Civisq[ue] Neapolitani, summo ingenio artificis prodiit PLU-
TARCHI Libellus de Virtute Morali Græcè, cum Latinâ ejusdem
Translatione & Commentariis per ANDREAM MATTH. AQUI-
VIVUM Hadrianorum Ducem Melfiensem Principi suo genero antea
inscriptis, & postea per ANTONIUM DONATUM AQUIVI-
VUM JOVIANUM Comitem ANDRÆ filium P. SUMMON-
TIO hortatore editis.

Sabienſes Typographi Venetiis, Veronæ, & Romæ maximè ex
Græcis Editionibus Philosophicis & Theologicis inclaruerunt.
JOAN. ANTONIUS & fratres DE SABIO, sub typographico
brassicæ Signo, SIMPLICII Exegeſin in EPICTETI Enchiridium,
anno 1528. Venetiis; STEPHANUS & fratres DE SABIO (a)
CHRYSTOSTOMI in omnes PAULI Epistolâs interpretationem
anno

(a) Hanc CLEMENTI VII. inscripsit
DONATUS Veronensis; in cujus Epistolâ
dedicatoriâ legimus GILBERTUM Episco-
pum Veronensem tertium abhinc annum
hac Commentaria imprimenda curasse; sed
ab his publicandis fuisse prohibitum, per ru-
mores quosdam, qui post impressionem illico
disseminari cœpere, non tantam Librariorum
in suo fungendo munere, quantum oportuit,
diligentiam fuisse. — Nunc verò (ait
DONATUS) tandem, quum perspecto opere
& magnâ cum diligentia per singulas pagi-
nas explorato, planè compertum intellectum-
que est, eorum potius, qui accusabant, non-
nullum fuisse errorem in accusando quàm co-
rum, qui accusarentur, in ipso Opere absol-
vendo — tam longam expectationem
studioſorum omnium non ampliùs frustran-
dam esse & quasi ludificandam decrevit. Nam
quum sit Opus inventu rarissimum, ac præ-
ter unum illud Exemplar, ex quo tam multa
hac descripta sunt, nullum fortasse usquam
extet, quod omne hoc quasi corpus contineat:
videbatur sibi GILBERTUS, conscientia quo-
que sua jacturam quandam facturum, — si
tam præclarum Opus diutius apud se delites-
cere pateretur. Statuit ergo una cum reliquis
iis, quæ hoc ipso tempore longè diligentius, a-
liis tamen ad id corrigendi munus destinatis
viris, partim emendata jam atque impressa,
partim propediem absolvenda, domi habet;
tuâ Sanctitati, quemadmodum à principio
constituerat, dedicare: jamque tandem faven-
te Deo in lucem emittere: rumoresque illos,

de quibus diximus, contemnere, ac planè pro
nihilò habendos existimare. Equidem me quo-
que ipsum, si fortè quis roget, ausim sinè ul-
lâ cunctatione affirmare; quamvis Operis hac
mea emendatio non fuerit; tamen non modò
omnia, quæcunque objici solent, errata tam
parvi momenti esse, ut nunquam propterea
quisquam tam egregii diviniq[ue] operis studio-
sus à legendò deterriat aut averti debuerit
&c. Ad tertii Voluminis calcem hæc mo-
desta adjicitur erratorum excusatio.

Εν Βερόνῃ ὑπὸ τοῦ Στεφάνου τοῦ Σαβίου,
καὶ τῶν αὐτῶ ἀδελφῶν συντυπώθη, ἡ μὲν τοῦ
ἁγίου ἐπιμειλίας πολλῆς, ἀλλ' ὅμως ἀνθρωπι-
νῆς, καὶ ταῦτα τῶ βιβλίου, ἐξ ἧ ταῦτα παρ-
λήφθησαν, παλαιότητα ὄντι, καὶ ὑπὸ τοῦ
γράμματος ἡδὴ σαφῶς καὶ ἡμιβρώτῃ καὶ τῷ
μέγιστον, μόνῃ τοῖς συντυπώσι παρὸν.
Ἐπειδὴ ἡ ἀνθρωπὸς τυγχάνει ὅτις, καὶ
τὸ σφάλμα ἀνθρώπων μέγιστον ἐστίν, τοῖς
μὲν χαλκογράφοις, ἢ πῶς ἀδιορθώτως ἐν-
τυπώθη. συγγνώσκοντες ὅτις, τὸ ἵ Ιωάννη
Ματθαίου τὸ Γεβέρτου τὸ Βερόνης ἐπισκό-
που πικρῶς καὶ ἡτοιμασμένῃ πλήρῃ εἰδή-
σει χάριτι, ὅτις δαπάνης μὴ ἥ μίαν φεισά-
μεν ἐσπένδουσι, ὥστε ὅπως ἀφίλιμῶς καὶ
πολύτμητα συγγράμματα εἰς τὰς τῶν ἐκκλησιῶν
καὶ σπουδαίων χάριτας ἐπιτίθει.

De hoc GILBERTO sic ERASM. in E-
pistolâ ad BRIXIUM ann. 1530. (p. 1308.)
Praefuli isti Veronenſi bene faxint omnes Su-
peri, qui de privato suo curas utilitatem pu-
bli-

anno 1529. & Jo. (a) DAMASCENI Libellos anno 1531. hos
& illas curante DONATO *Veronensi*, *Veronæ*; iidem (b) PSELLI
Opus in quatuor Mathematicas Disciplinas, anno 1532, *Venetis*;
STEPHANUS DE SABIO, suo solius nomine, (c) ALCI-
NOUM de PLATONIS dogmatibus, & BASILII (d) Opera
quædam anno 1535. *Venetis*; (e) STEPHANUS NICOLINUS
SABIENSIS Chalcographus Apostolicus, sub pontis coronati
signo voce SABIO coronæ inscriptâ THEODORITI *Cyren-*
si

*blicam, suisque impensis tam insigne benefici-
um parat studiosis omnibus. Utinam hoc
exemplum emulentur Abbates & Episcopi
nostri pradiuites ! Suspicio eundem esse, qui
quondam apud CLEMENTEM Pontificem
functus est Datarii munere, meque non semel
suis Literis dignatus est, ex quibus licuit exi-
miam quandam hominis & gravitatem &
prudentiam cum humanitate singulari con-
iunctam colligere. Nomen, ni fallor, est
Joannes Matthæus GIBERTUS. Et idem
ad REGINALDUM POLUM ann. 1531.
(p. 1416.) ——— Biennium est, quod to-
tus CHRYSOSTOMUS Græcus promittitur
nobis & Veronâ, idque auctore Matthæo
GILBERTO, quondam Pontificis Datario,
nunc Episcopo Veronensi, sed nihil adhuc
prodire video.*

(a) Hos quoque CLEMENTI VII. nuncupavit idem DONATUS nomine ejusdem GIBERTI; — *Alumnus tuus, Beatissime Pater*, Joannes Matthæus GIBERTUS Episcopus Veronensis, JOANNEM hunc Damascenum, eâ ipsâ, quâ scripsit, Linguâ, hoc est, Gracâ, quum antehac in nostram duntaxat conversus legeretur, apud nos publicari nunc primum voluit: tibi quoque omnis nostra Religionis, totiusque Christianæ reip. Principi dicandum curavit: ut tuis ipse videlicet quasi egregius artifex præclaris Operibus letarere: & quod nuper in CHRYSOSTOMI Gracâ in PAULI Epistolâ Editione, ac deinceps in EUTHYMIO Psalmorum interprete, quem Latinum factum acceperisti, expertus es, nunc item in Damasceno suâ Linguâ loquente, & à nobis in eâ pro viribus emendato, collatisque pluribus Exemplaribus suâ integritati restituto experirere. Ex his verbis conjicio DONATUM in Sabienſium Officinâ munere correctorio functum. DONATUS præterea Epistolam Gracè ὡς τὸ φιλέητος conscripsit: — πρλ.

λην ῥήριπτε χαλκὸν ἔχον· ὃ ποῖος τήλῃ ἡ μένειν
 πῆς πάλαι συγγράμματος καὶ τοιαῦτα, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς νῦν ἐπαυρομένοις, ἔχ' ἡλίπε δι' ἡμῶν
 τῶν τ' τοσούτης διαπύτης χορογῶ καὶ κυρίως
 Ἰωάννη Ματθαίου καὶ Γεβέρῳ καὶ εὐσεβεστέῳ
 καὶ μεγαλοπρεπέστερῳ Οὐγκρόνῃ ἐπισκόπῳ· Οὐ-
 γὼ μὲρ γὰρ τῶν μακροεστώτων περὶ καὶ ἀκρῶ
 ἀρχιερέων ἡμῶν Κλημὲντ ἐβδόμου χειροτάμῳ
 καὶ υἱὸν δηλαδὴ ἔχ' ἥτιον ἐχαιρίσατο. Καὶ
 ἡμεῖς δι' ὃ ἀντὶ Γεβέρῳ διαπνεύσαντες καὶ κε-
 λούσαντες πολλὰ ἀντίγραφα καὶ πικαῖα συγ-
 κειναιπτες καὶ ὡς χαλόντες, ἐν τῇ διενεργείᾳ
 μιν, καὶ τῶν σφαλμάτων ἐκκαθάρσει, ἵπε
 πῆς νῦν λεγομένοις Χαλκογράφοις ἐξεδόχουν,
 ὥστε μὴ δὲ τὸν Δαμασκηνὸν αὐτὸν ὃ ποῖος καὶ
 τ' διορίσας λυπήσας εἰς.

(b) *Franciscus* CONTARENUS, in hujus Libri initio, *Nicolao REDULPHO* Cardinali breviter commendat *ARSENIUM Monembasie* sive *Epidauri* Archiepiscopum senio, paupertate & podagrâ confectum, qui Librum ipsum *REDULPHO* Græcâ Epistolâ dedicavit.

(c) Eidem etiam idem ARSENIUS hunc Philosophum dicavit adhuc ineditum: — ἐπεὶ δὲ ἡ δ' Ἀριστοτέλης καὶ Ἐρμυ-
ζῆνης ῥητορικῇ, Σάπυπτόσφι καὶ ἡλίων σφκ
ἐλθόν συγγράμματα τῶν ῥητορικῶν, πᾶσι δ'
Ἀθῶναις ἔδη πτωπύται παρρυμνάσμεται,
Πλάτων δ' ἡ πάλαυ πτωπύται [illos enim
anno 1508, hunc 1513. ALDUS excuderat]
ὁ λόγος δ' ἡ μέχρη τῆς ἡμεροσ δ' πτωπύται,
ἰδίῃ μοι τῶν πτωπύται, δόσιλαυσὶ τῶ
ἄλλω Σπυγορῶταται. &c.

(d) Hæc ad quinque Exemplariorum fidem castigata sunt, & Gaspari CONTARENO Card. dicata.

(c) An *Stephanus* NICOLINUS SABIENSIS cum *Stephano* DE SABIO idem fit, Lectori erudito discutiendum permitto. Eodem certè Signo typographico, & hic & ille usus est.

(a) Hos

sis (a) Dialogos, anno 1547, Romæ, imprefferunt. JOANNES ANTONIUS DE NICOLINIS DE SABIO expensis (b) MELCHIORIS SESSÆ anno 1538. : Græcè excudit Nov. Testamentum; cujus initio Insigne felis ore murem tenentis præfixit.

Venetis magnam laudem adeptus est JOANNES FRANCISCUS TRINCAVELUS cujus ære & diligentia, in ædibus BARTHOLOMÆI ZANETTI Castergazensis, ann. 1535. ARRIANI de ALEXANDRI ascensu Historia, & EPICETI Enchiridion cum ARRIANI Commentariis, ann. 1536. STOBÆI Sententiarum Collectiones, ann. 1537. HESIODI Opera cum MOSCHOPULI, PROCLI, TZETZÆ, DIACONI, &c. Scholiis, Græcè omnia, lucem acceperunt.

Libri Insigne typographicum gerunt puerum nudum manu sinistra trunco innitentem, dextrâ ramum avulsam sursum tollentem, his Lemmatibus adjectis, (c) ἀρχὴ ἡμῶν πάντος; οὐ μετὰ πολὺ σὺν θεῷ ἀνὴρ ἐσόμενος, alludendo ad puerum, qui aliquando vir futurus.

ARRIANO JO. BAPT. EGNATIUS præfixit ad ANDREAM FRANCISCUM magnum Veneti Senatûs Cancellarium Epistolam, in quâ VICTORIS TRINCAVELLI sibi veteri consuetudine & singulari eruditione conjunctissimi diligentiam & studium in Historiæ illius impressione curandâ laudat. Nam quum (ait) (d) honestissima hæc Ars primùm Venetiis annum abhinc ferè septuagesimum nata liberalitèrque educata foret, mox collapsa, ut ferè mortalium omnia se habent, ALDI olim viri optimi & studiosissimi operâ suis natalibus restituta esset: nunc eam capite propè diminutam & planè extinctam idem VICTOR sic ab Orco revocare contendit, ut quæ Ars apud nos alita, apud nos honestissimè semper habita est, ea in suo natali solo TRINCAVELLI operâ feliciter aliquantò revivisceret. Desinent igitur posthac Italiæ insultare nostræ (ut spero) plerique. Desinent hi etiam huic obrectare Urbem, qui

(a) Hos Camillus PERUSCUS Cardinalis ARDINGELLO Græcâ Epistolâ nuncupavit.

(b) Hujus mentio antea. Venetiis 1516.

(c) Dimidium facti, qui caput, habet. De hoc Adagio lege ERASMI. Adag. (Edit. 1629. p. 10.)

(d) EGNATII verba puto attentius esse expendenda. Annus septuagesimus ab illo, quo hæc scribebat, tempore erat 1465. quo (juxta EGNATIUM) Ars excudendi Venetiis primùm nata est & educata: scilicet per Nicolaum JENSON, &

Spirenses, quos constat primùm Venetias hoc inventum adduxisse. Quod autem scribit Artem mox collapsam, non satis intelligo; cum Nicolaus JENSON (præter alios, qui interim Venetiis inclaruerunt) usque ad ann. 1581. floruerit; neque post ALDUM, qui usque ad ann. 1515. vixit, defuerit, ipsius focer ASULANUS multique in Libris excudendis diligentissimi, quorum industriâ factum est, ut Ars illa non modò non capite propè diminuta & planè extincta foret, sed etiam suam usque dignitatem tueretur.

qui hâc in re veterem obsolevisse industriam nostram clamitabant. Nunc verò tuæ partes erunt, Vir Clarissime, reliquorumque, qui bonas litteras honestasque disciplinas colunt, providere, ne hæc ipsa suscepta tanto studio opera VICTORI fraudi sit: sed ut illi potius omnes faveant nostrates, quò palmam hanc ejus operâ receptam constantissimè nostra tuatur Civitas. — Jam & illud tibi reliquisque attendendum, quòd, si hæc ipsa indicatura feliciter, uti spero, cesserit, multa alia expectare habeas, ut non fortasse meliora, sic certè politiora, quæ VICTOR ipse partim hodie sub prælis habet, partim cotidie meditatur: ut hæc ipsa, si tu modò faveris, justæ legitimæque operæ præludia dici veriùs possint. Quare abs te peto pro singulari humanitate tuâ egregiâque bonitate, ut cum ipso ARRIANO VICTOREM etiam suscipias, dignissimūque illum putes amore benevolentiaque tuâ; præsertim quum paucissimi hodie sint vel potius nulli, qui suo periculo & impensâ in tanto vitæ somno & ignaviâ consulere aliis jam velint. Bene vale, Venetiis M.D.XXXV.

EPICTETO, STOBÆO & HESIO DO VICTOR ipse TRINCAVELLUS præfatus est; primūque (a) GEORGIO à SELVâ Vaurensi Episcopo, Gallico apud Venetos Oratori, secundum (b) PETRO BEMBO, tertium (c) PETRO VICTORIO nuncupavit.

Apud Belgas, Antuerpiæ MARTINUS CÆSAR typis nitidis, minore formâ, Horas in laudem Virginis cum aliis quibusdam, Græcè anno 1528. JODOCO VELAREO recognitore impressit. Ejus prelo (d) aliquando expensas suppeditavit GODEFREDUS DUMÆUS. Ei Insigne typographicum erat Scutum de arbore pendulum,

(a) In TRINCAVELL. ad illum Epistol. — Ne penitus otiosus & supinus degerere videar, decrevi ego quoque hujuscemodi fortunam subire, undè cum omnibus ferè constitutum sit, plurimum hâc in re posse optimorum Librorum lectionem studiūque statui, ut si quæ mihi offerentur optimorum Authorum monumenta, quæ diutius in tenebris latuissent, quæque mihi videntur huic negotio apta, statim curare, ut in lucem prodirent, & à mendis, quàm maximè fieri posset, expurgata, & pulcherrimis formulis excusa, ut hæc etiam ratione homines ad sui lectionem allicere possint. Cum igitur, Vir clarissime, superioribus sortè diebus ad manus meas pervenisset Libellus ARRIANI ex doctissimâ & copiosissimâ tuâ Bibliothecâ depromptus, ejus pulchritudine ac elegantia allectus, non potui me ab illius lectione continere: quâ cum mirificè delectatus essem &c.

(b) In TRINCAVELLI Epistol. — Ego hujusmodi provinciam Authorum celeberrimorum monumenta ad interitum vergentia in lucem revocandi eâ potissimum causâ sum aggressus, quòd te huic honesto meo desiderio nunquam defuturum speravi, ut quotiescunque occasio postularet, ab insigni Bibliothecâ, quæ tuæ tanquam optimarum literarum assertoris præcipui à Veneto Senatu custodia ac tutela tradita est, quicquid ad rem literariam illustrandam & augendam facerent, id omne per humanitatem tuam accepturum me semper credideram.

(c) In TRINCAVELL. Epistol. — Eam provinciam meis forsitan viribus imparem, præstantiora Græcorum Authorum monumenta, quæ latebant, ad interitum propè vergentia aneis litteris excusa edendi, ideo sanè suscepimus, ut eam quam possemus opem resurgentibus bonis litteris afferremus.

(d) Vide ann. 1530.

(a) Luc.

Historiæ Augustæ Scriptores : per Heredes
PHILIPPI JUNTÆ. (a) 8.º

Florent. 1519.

JUSTINI Historici Epitome in TROGI
POMPEJI Historias ; LUCII FLORI de
rebus Romanis Epitome ; SEXTI RUFII Viri
consularis libellus : impressit Chalcographus fide-
lissimus ANTONIUS AUSSURDUS im-
pensis JOANNIS PARVI. (b) fol.

Parif. 1519.

Opera Sallustiana cum Expositione As-
censii : per JOANNEM MARION. (c)
4.º

Lugdun. 1519.

TITI LIVII Decas tertia : in ædibus AL-
DI & ANDRÆ soceri. (d) 8.º

Venet. 1519.

POMPON. MELA, SOLINUS, ANTO-
NINI Itinerarium , VIB. SEQUESTER :
per Heredes PHILIPPI JUNTÆ. (e) 8.º

Florent. 1519.

FRANCISCI ALBERTINI Opusculum
de mirabilibus novæ & veteris Urbis Romæ :
industriâ & impensâ THOMÆ WOLFF
Chalcographiæ gnari exaratum nuper. (f) 4.º ex

propriâ Officinâ Urbis Basileæ. 1519

CUTH

(a) D. XIX. supra mille : mense Ja-
nuarii.

(b) Veneunt in ædibus JOANNIS PAR-
VI in Viâ ad divum Jacobum sub Signo au-
rei Liliæ. Hac omnia ad vetus Exemplar re-
posuit Petrus DANESIUS : cujus Epistolam
ad AUSSURDUM Typographum habemus
JUSTINO præfixam, alteram FLORO ad
Franciscum HAMONEM Nannetensem Epis-
copum. Ad JUSTINI finem ; ad Idus
Maias M.D.XIX. Ad FLORI, octavo
Calend. Julias, anno supra millesimum
D. XIX. Indici, qui claudit omnia præ-
mittitur Epistolium. DANESIUS candido
Lectori S. ——— Meminisse te velim, Lec-
tor, dum nostram hanc recognitionem evol-
ves, nullam posse tam exactam præstari dili-
gentiam, ut nihil omnino desideretur. Id cer-
tè argumento est. Dederam ego Chalco-

graphis nostris fideliter repositum Exemplare
quod imitarentur. At interim dum abesset,
per occupationes meas non licet (tertia enim
mibi temporis pars docendis juvenibus impen-
ditur) nota quadam irrepserunt, sed non
tanti ponderis, quæ Lectorem ipsum, vel
mediocriter eruditum, remorari possint. Itaque
candide Lector, boni consules, siquid in Or-
thographiâ & punctis peccatum erit ; meâ
quidem culpâ, sed impressorum potius incoctâ
festinatione. Concinnavimus huc quoque
litterarium Indicem, quò facilius dignissima
quæque notata inveniantur. Vale.

(c) Anno M. quingentesimo XIX. Die
verò VII. Julii.

(d) Mense Februario.

(e) Anno D. XIX. supra mille ; mense
Aprili.

(f) Martii vicesimo secundo.

(a) Men-

CUTHBERT. TONSTALL. in laudem
Matrimonii Oratio habita in Sponsalibus MA-
RIÆ HENRICI VIII. filiae & FRANCISCI
Regis *Francorum* primogeniti: apud JO. FRO-
BENIUM. (a) 4.to

Basil. 1519.

GUIDONIS DE COLUMNIS *Messanensis*
Historia Destructionis *Trojae* à PETRO
NUÑEZ DELGADO Hispanicè verfa. (b)
fol.

Hispali. 1519.

STEPHANI SERVA Sacerdotis Vita &
Miracula UBALDI Episcopi: per FRAN-
CISCUM UGOLETUM. (c)

Parm. 1519.

CICER. Epistol. Familiar. cum *Ascensianis*
Introduciunculis recognitis & auctis & Argu-
mentis illustratis, ex tertiâ Recognitione:
in *ædibus* MATTHIÆ SCHURERII. (d)
4.to

Argentor. 1519.

GEORG. VALL. de expeditâ argumentan-
di ratione libellus: apud JO. FROBENIUM.
4.to

Basil. 1519.

Epistolæ à REUCHLINO & ad REU-
CHLINUM: ex Officinâ THOMÆ ANSHEL-
MI. (e) 4.to

Hagenoæ. 1519.

Epistolæ JACOBI ANTIQUARIJ *Peru-*
fini: impressæ apud LEONEM operâ COS-
MI Veroneñ. cognomento BLANCHINI. 4.to

PERUSIÆ. 1519.

BARTHOLOMEI *Anglici* Ordinis Fratrum
Minorum Opus de proprietatibus rerum: per
FRIDERICUM PEYPUS Civem Nurem-
berg. impressum expensis providi viri JOHAN-
NIS KOBERGER ejusdem Civitatis Incolæ.
(f) fol.

Nuremberg. 1519.

Ho-

(a) *Mense* Febuario;
(b) *Bibliothec. Sicul.*
(c) *Cremon. Litterat.*

(d) *Mense* Augusto;
(e) *Mense* Maio.
(f) *III. Idus Maii.*

(a) *Ann.*

dulum, binis utrinque Leonibus sustentatum. Scuto inserta erant Imperii signa cum litteris M. K: super-impositis dextris duabus junctis, cum lemmate, *Sola fides sufficit.* MARTINUS CÆSAR ante ann. 1537. mens. Jun. obiit, quo tempore ejus Vidua excudebat *Antuerpiæ*, & ann. 1539. expensis JOANNIS COCCII. Ad finem *Lilianæ Grammaticæ* tunc impressæ, Insigne vidi, Patientiæ imaginem cum Lemmate (a) *Per patientiam vestram possidete animas vestras.*

Lovanii, SERVATIUS ZASSENUS anno 1530. floruit, cum GEMMÆ PHRYsii Cosmographia à JOANNE GRAPHEO excusa apud ipsum vœniret. ZASSENII Editiones celebrantur non tantum Latinæ, (utî duarum CAMPANI Lucubrationum, ann. (b) 1548.) sed etiam Græcæ, quales DEMOSTHENIS de *Rhodi-orum* libertate & pro *Megalopolitis* Orationum anno 1546. Ad calcem *Utopiæ* ab ipso impressæ, Insigne adjicitur, Homo manu dextrâ laxâ astacum, lævâ compressâ anguillam tenens, cum his Epigraphis; *Si laxes, erepit. Si stringas, erumpit.*

(a) LUC. C. XXI. 19.

(b) Eodem anno MORI *Utopiam* excudit impenfis Viduæ Arnoldi BIRCK-

MAN (de quâ postea) & ann. 1569. EUSEB. Histor. Latine impenfis hæredum Arnoldi BIRCKMANNI.

FINIS PARTIS PRIORIS.

